NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI
DİŞ HEKİMLİĞİ
KONGRESİ

NECMETTİN ERBAKAN UNIVERSITY
INTERNATIONAL
DENTISTRY
CONGRESS

2-3 EKİM / OCTOBER 2021

BİLDİRİ ÖZETLERİ

ABSTRACT BOOK

www.neudentistrycongress.org

Türkiye Klinikleri

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞHEKİMLİĞİ KONGRESİ
2-3- Ekim 2021

NECMETTİN ERBAKAN UNİVESITY
INTERNATIONAL DENTISTRT CONGRESS
2-3 OCTOBER 2021

BİLDİRİ ÖZETLERİ

ÖNSÖZ

Değerli Meslektaşlarım,

2-3 Ekim 2021 tarihleri arasında gerçekleştirilen Necmettin Erbakan Üniversitesi Uluslararası Diş Hekimliği Kongresini, yurtiçi ve yurtdışından geniş bir katılımcı kitlesiyle tamamlamış bulunmaktayız. Pandemi sürecinin devam ettiği bu günlerde fiziksel mesafelere rağmen, seçkin davetli konuşmacılar ve alanında uzman akademisyenleri uluslararası bir platformda çevrimiçi olarak buluşturmanın gururunu yaşıyoruz.

Kongremiz, diş hekimliği disiplini kapsamında ağız, diş ve çene radyolojisi, ağız, diş ve çene cerrahisi, periodontoloji, endodonti, protetik diş tedavisi, restorarif diş tedavisi, ortodonti ve pedodonti alanlarında güncel ve yenilikçi yaklaşımları ele alan iki yüzden fazla sözlü ve yüzden fazla poster bildirinin sunumuna ev sahipliği yapmıştır. Bu vesileyle, tüm katılımcılara değerli katkılarından dolayı teşekkür ederiz.

Gelecek kongrelerimizde daha sağlıklı ve güzel günlerde tekrar buluşmak dileğiyle.

Kongre Başkanı
Prof. Dr. Ali Rıza TUNÇDEMİR

Kongre Düzenleme Kurulu

ONURSAL BAŞKAN

Prof. Dr. Cem ZORLU, Necmettin Erbakan Üniversitesi Rektörü

KONGRE BAŞKANI

Prof. Dr. Ali Rıza TUNÇDEMİR, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Dekanı

ORGANİZASYON KOMİTESİ

Prof. Dr. Bozkurt Kubilay IŞIK, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Melek AKMAN, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Melek TAŞSÖKER, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Ceyda AKIN, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Emire Aybüke ERDUR, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Fatma UÇAN YARKAÇ, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Hakan Yasin GÖNDER, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Hazal ÖZER, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Kongre Bilim Kurulu

BİLİMSEL KOMİTE BAŞKANI
Prof. Dr. Orhan GÜVEN, İstanbul Galata Üniversitesi, Türkiye

BİLİMSEL KOMİTE
Prof. Dr. Abdullah KALAYCI, Selçuk Üniversitesi, Türkiye (Dekan)
Prof. Dr. Ercan DURMUŞ, Selçuk Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Alparslan ESEN, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Arslan TERLEMEZ, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Elif ÖNCÜ, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Güldane MAĞAT, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Makbule Bilge AKBULUT, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Makbule Tuğba TUNÇDEMİR, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Murat Selim BOTSALI, Selçuk Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Said KARABEKİROĞLU, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Ertan SOĞANCI, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Ali ALTINDAĞ, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Dilek MENZİLETOĞLU, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Durmuş Alperen BOZKURT, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Emine Begüm BÜYÜKERKMEN, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Esad GÜVEN, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Gökberkaan DEMİREL, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Merve ABAKLI İNCİ, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Şerefnur MUTLU, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Zeynep DERELİ, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Zeynep TAŞTAN EROĞLU, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr.Üyesi Mücahid YILDIRIM, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Öğr. Gör. Yasemin Derya FİDANCIOĞLU, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

TEKNİK KOMİTE
Arş. Gör. Ayça İpek KAHAR, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Arş. Gör. Fatma ÜZÜMCÜ UYMAZ, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Arş. Gör. İbrahim Burak YÜKSEL, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Arş. Gör. İrem ELMACI, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Arş. Gör. Kübra YAKUT, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Arş. Gör. Merve AKBAŞ, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Arş. Gör. Şule Nur METLİ, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Arş. Gör. Ümmühan TEKİN ATAY, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
Bilgi İşlem Personeli, Mesut İLBAN, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Komite üyeleri akademik ünvan ve harf sırasına göre sıralanmıştır.

İÇİNDEKİLER- INDEX

ÖNSÖZ **3**

Kongre Düzenleme Kurulu **4**

Kongre Bilim Kurulu **5**

BİLDİRİLER **18**

Temporomandibular eklem bulgularının panoramik radyografilerde değerlendirilmesinin güvenilirliği **19**

RelIabIlIty of evaluatIon of temporomandIbular joInt fIndIngs In panoramIc radIographIes 19

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografide Artefakt Çeşitlerinin İncelenmesi **21**

The Analysis of the Distribution of Artifact Types in Cone-beam Computed Tomography 21

Diş Hekimliği Ögrencilerinin Oral Radyolojide Yapay Zekaya Bakış Açıları **23**

Dental Students' Perspectıves To Artıfıcıal Intellıgence In Oral Radıology 23

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografide Fizyolojik İntrakraniyal Kalsifikasyonların İncelenmesi **25**

Investıgatıon of Physıologıcal Intracranıal Calcıfıcatıons in Cone- Beam Computed Tomography 25

50 Yaş Üzeri Kadınlarda Panoramik Radyografi Kullanarak Osteopeni ve Osteoporoz **27**

TriajıOsteopenia and Osteoporosis Triage Using Panoramic Radiography in Women 27

Evaluation of Stress Distribution on the pterygoid plate with pterygo-spinous ligament by Finite Element Method .. 29

Gömülü Maksiller Anterior Dişler ve Tedavi Seçenekleri **30**

Impacted MaxıllaryAnterıor Teeth And Treatment Optıons 30

Bruksist bireylerde çene kemiği yoğunluğu ve morfolojisinin KIBT ile değerlendirilmesi **32**

Evaluatıon of jaw densıty and morphology ın bruxıst ındıvıduals by CBCT 32

Oral Skuamöz Papillom: Olgu Bildirisi **34**

Oral Squamous Papılloma: A Case Report 34

Ortognatik Cerrahi Sırasında İntraoperatif Analjezik Olarak Uygulanan Tenoksikam ve Parasetamolün Postoperatif Ağrı Üzerine Etkisinin Retrospektif Değerlendirilmesi 36

Retrospectıve Evaluatıon of the Effect of Intraoperatıve Tenoxıcam and Paracetamol on Postoperatıve Paın Durıng Orthognathıc Surgery 36

Bir Türk Popülasyonunda Cinsiyetin Premolar Dişlerin Kök ve Kanal Morfolojisi ile İlişkisi **38**

The Relationship of Gender on Root and Canal Morphology of Premolars in a Turkish Population 38

Etidronik Asit/Sodyum Hipoklorit Solüsyonunun ve EndoAktivatörün Postoperatif Ağrı Üzerindeki Etkisi **39**

Effect of Etidronic Acid / Sodium Hypochlorite Solution and EndoActivator 39

Comparison of Cyclic Fatigue Resistance of Different NiTi Files **41**

Farklı NiTi Eğelerin Döngüsel Yorgunluk Dirençlerinin Karşılaştırılması 41

Biofactor Mta ve Mta Fıllapex İçeriklerinin Karşılaştırılması **42**

Comparatıon of Composıtıons of Biofactor Mta and Mta Fıllapex 42

Primer Periodontal Kaynaklı Endo-Perio Lezyonun Tedavisi: Olgu sunumu **44**

Diş Hekimliği Uzmanlık Eğitimi Giriş Sınavında Sorulan Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi SorularınınDeğerlendirilmesi **46**

Evaluation of Oral and Maxillofacial Surgery Questions Asked in the Specialization Exam in Dentistry ... 46

Mandibulada Destrüksiyona Yol Açan Eozinofilik Granüloma'ya Konservatif Yaklaşım: 3 Yıl Takipli Vaka Raporu 48

Conservative approach to Eosinophilic Granuloma causing destruction of the mandible: 3-years follow-up case report 48

DetectIon of dIfferences between TemporomandIbular Joint (TMJ) ArthrocentesIs TechnIques 50

Suspansiyon Laringoskopi ile ameliyat yapılan hastalarda maksimal ısırma gücü üzerindeki etkilerin araştırılması 51

To Investıgate of Effects on Maximal Bıte Force in Patıents Wıth Undergoıng Suspensıon Laryngoscopıc Surgery 51

Ortognatik Cerrahi Hastalarında Postoporeratif Memnuniyetinin Değerlendirilmesi 53

Assessment of Postoperative Satisfaction in Orthognathic Surgical Patients 53

Santral Diş Eksikliğinin Supernumere Diş Kullanılarak Ortodontik olarak Giderilmesi: Vaka Raporu..... 55

Orthodontic Treatment of Central Tooth Missing Using Supernumerary Tooth: Case Report 55

Has the prevalence of orthodontıc treatment duratıon- related whıte spot lesıon been underestımated?..... 57

Elmas benzeri karbon kaplamanın ortodontik sürtünme kuvveti üzerine etkileri..... 58

Effects of diamond-like carbon coating on orthodontıc frıctıon force..... 58

Maksiller Molar Distalizasyonu Uygulanan Hastalarda Sabit Ortodontik Tedavi:Olgu Serisi 60

Fixed Orthodontic Treatment in Patients Undergoing Maxillary Molar Distalization:A Case Series..... 60

Amelogenezis İmperfektalı Bir Hastanın Ortodontik Tedavisi: Olgu Sunumu..... 62

Alt Tek Keser Diş Çekimli Sabit Ortodontik Tedavi: Olgu Serisi 63

Ortodontik Tedavide Diş Çekiminin Dudak Üzerine Etkilerinin İncelenmesi..... 65

Analysıng The Effects Of Tooth Extractıon On The Lıp In Orthodontıc Treatment 65

Reverse Headgear-RME Tedavisinde Kullanılan Farklı Genişletme Prosedürlerinin Dentoalveolar Etkilerinin Karşılaştırılması 67

Comparison of Dentoalveolar Effect of Different Transverse Expansion Protocols used with the Reverse Headgear 67

Sınıf II Sabit Tedavi Gören Hastaların Vertikal Boyut Değişimlerinin Sefalometrik Olarak İncelenmesi: Retrospektif Çalışma..... 69

Cephalometric Examination of Vertical Dimension Changes in Patients Treated With Class II Therapy : A Retrospective Study 69

Çoklu Diş Eti Çekilmelerinin Tedavisi Sonrası Hasta Memnuniyetinin Karşılaştırılması..... 71

Comparison of Patient Satisfaction After Treatment of Multiple Gingival Recessions 71

Çift taraflı çoklu dişeti çekilmesinin tedavisinde serbest dişeti grefti ve modifiye koronale konumlandırılan flep operasyonu-Bir olgu sunumu 73

Free gingival graft and modified coronally advanced flap in the treatment of bilateral multipl recession-A case report 73

Periodontal Olarak Umutsuz Dişlerin Niyetli Replantasyonu : 2 Olgu 75

Periodontal Hastalığa Sahip Bireylerdeki Trabeküler Kemik Değişikliklerinin Fraktal Analiz Kullanılarak Değerlendirilmesi 77

Evaluation of Trabecular Bone Changes in Individuals with Periodontal Disease Using Fractal Analysis .. 77

Ortognatik Cerrahi ile Tedavi Edilen Sınıf III Maloklüzyona Sahip Hastalardaki Yüz Değişimi..... 79

Çenelerdeki Kistlerin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi 80

İmplant Cerrahisinde Kazayla Yabancı Cisim Yutulmasının Değerlendirilmesi..... 82

Management of Accidental Foreign Body Swallowing in Implant Surgery 82

Our Dental Treatment Approach Under General Anesthesia Or Sedation İn Patients With İntellectual Developmental Disorders; Retrospective Evaluation 83

Genel Anestezi ya da Sedasyon Uygulanan Zihinsel Gelişim Bozukluğu Olan Hastalarımızda ki Dental Tedavi Yaklaşımımız: Retrospektif Değerlendirme 83

Anterior Dişlerdeki Yaygın Çürüklerin Direkt Kompozit Laminelerle Tedavisi : Vaka Raporu 85

Treatment Of Rampant Carıes In Anterıor Teeth Wıth Dırect Composıte LamınatesVeneers: Case Report ... 85

Polidiastema Vakalarının Direkt Kompozit Rezin ile Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu 87

Rehabilitation of Polydiastema Cases with Direct Composite Resin: A Case 87

Ağız Gargaralarının Restoratif Materyallerin Renk Stabilitesine Etkisi 89

The Effect of Mouthwashes on The Color Stability of Restorative Materıals 89

Mikrohibrit ve nanohibrit kompozit rezinlerin yüzey pürüzlülüğünün karşılaştırılması 91

Comparison of surface roughness of microhybrid and nanohybrid composite resins 91

Harabiyete Uğramış Vital Bir Dişin Cad-Cam Onlay ile Restorasyonu 93

Cad-Cam Onlay RestoratIon of aDamaged VItal Tooth 93

Sanal Gerçeklik ve Hipnoz Kullanarak Dental Deneyimleri İyileştirme 95

Improving Dental Experiences by Using Virtual Reality and Hypnosis 95

Diastemaların ve Şekil Bozukluklarının Direk Kompozit Rezin ile Restorasyonu (Olgu Sunumu) 96

Restoration of Diastemas and Deformities with Direct Composite Resin 96

Madde Kaybı Fazla Olan Premolar Dişin Endokron Uygulaması İle Restorasyonu 98

Restoratıon Of Premolar Teeth Wıth Loss Of Materıals WıthEndocrown Applıcatıon 98

YouTube™'daki Operasyonel Diastema Kapama Videolarının İçerik Analizi (Uzaktan Eğitim) 100

ContentAnalysis of Operational Diastema Closure Videos on YouTube™ (E-learning) 100

Ağız Bakımının ve Sigara Kullanımın Doğal Diş Rengine Etkisinin Değerlendirilmesi 102

Evaluation of the effects of smoking and oral care on natural tooth color 102

Relatıonshıp of Periodontal Dısease and Oral Health-Related Qualıty of Lıfe 104

Periodontal Hastalık ve Ağız Sağlığı ile İlgili Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki 104

Osseoz Metaplazi ve Dental Epitel Artıkları İçeren Fibroepitelyal Hiperplazi 106

Fibroepithelial Hyperplasia with OsseosisMetaplasia and Dental Epithelial Epithelial Residues 106

Peri-implantitis Vakalarında Uygulanan Er,Cr:YSGG Lazerin RANKL ve OPG Düzeylerine Etkisi ... 108

The Effect of Er,Cr:YSGG Laser on RANKL and OPG Levels in Peri-implantitis Cases 108

D Vitamini Düzeyinin Dental İmplant Stabilitesi Üzerine Etkisi 110

Dental Hastalarda COVID-19 Korkusunun ve Yatkınlık Algısının Ölçeklerle Değerlendirilmesi 111

Evaluation of COVID-19 Fear and Perception of Vulnerability in Dental Patients with Scales 111

Periapikal Lezyon Sonucu Oluşan Mental Sinir Parestezisi: Olgu Sunumu 113

Mental Nerve Paresthesıa Caused By Perıapıcal Lesıon: Case Report 113

COVID-19 pandemisi bireylerin dental anksiyete düzeylerini etkiledi mi? 115

Has COVID-19 pandemic affected dental anxiety levels of individuals? 115

Dudak Damak Yarığının Nazomaksiller Kompleks Üzerine Etkisi 117

The Impact of Cleft Lip and Palate on the Nasomaxillary Complex.....117
Mandibulada Nadir Görülen Diş Çekimi Komplikasyonu Ve Tedavisi: 2 Olgu Sunumu 119
Rare Dental Extractıon Complıcatıon And Treatment In The Mandıble: 2 Case Report.....119
Gömülü Kaninlerin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografiyle Değerlendirilmesi: Bir Retrospektif Çalışma121
Evaluatıon Of Impacted Canınes Wıth Cone Beam Computed Tomography: A Retrospectıve Study ...121
Cyclıc Fatıgue Resıstance of Geometrıcally Sımılar Fıles wıth Dıfferent Alloys 123
Bir Anket Çalışması: Diş Hekimlerinin Endodontik Tedavi Sonrası Restorasyon Seçimleri.....124
Patterns Of Post- Endodontic Restoration: A Nationwide Survey Of Dentists.....124
Diş Hekimliği Fakültesinde Covıd-19 Etkenine Bağışıklığın Antikor Düzeyleri Ölçülerek Değerlendirilmesi 126
Assessment Of Immunıty To Covıd-19 Agent InDentıstry Faculty Staff 126
Obturasyon Tekniklerinin Meydana Getirdiği Sıcaklık Değişimlerinin Değerlendirilmesi 128
Evaluatıon Of Temperature Changes Caused By Obturatıon Technıques.....128
Sodyum Hipokloritin Farklı Formlarının Dentin Çatlağı Oluşumuna Etkisi.....130
Süt Dişine Uygulanan Flor İçerikli Materyallerin X-Işını Kırınımı Analiziyle İncelenmesi.....132
Investigation of Fluorine Containing Materials Applied to Decidious byX-Ray Diffaction Analysis 132
Amelogenesis Imperfecta: İki Olgu Sunumu ve Derleme.....134
Amelogenesis Imperfecta: Two Case Reports andReview 134
Kronik Böbrek Hastalığı Olan Çocuklarda Ağız-Diş Sağlığı Durumunun Değerlendirilmesi.....136
Evaluation of Oral-Dental Health Status in Children with Chronic-Kidney-Disease 136
Çocuklarda Mental Foramen Konumunun Değerlendirilmesi.....138
Evaluatıon Of Mental Foramen Localızatıon In Chıldren 138
Zirkonyum Kaplama Uygulamalarının 2 Yıllık Retrospektif Sonuçları 140
Fracture resistance of inlay-retained monolithic zirconia fixed dental dentures.....142
Protetik Diş Tedavisinde Tam Ark İmplant Rehabilitasyon (TAİR) Protokolü.....143
Full Arc Implant Rehabilitation (FAIR) Protocol in Prosthetic Dentistry.....143
Maksillektomi Defektinin Obturatör Protez ile Rehabilitasyonu.....144
İmplant üstü simante restorasyonların bir yıllık retrospektif takibi: Pilot Çalışma 146
One-year retrospectivefollow-up of cement-retained implant restorations:A Pilot Study.....146
Lateral Pterygoid Kasın Anatomik Varyasyonlarının Manyetik Rezonans Görüntüleme ile değerlendirilmesi 148
Evaluatıon of the Lateral Pterygoıd Muscle Anatomıc Varıatıon Usıng Magnetıc Resonance Imagıng.....148
Geç Adölesan Dönemdeki Bireylerin Birinci Molarlarının Durumlarının Değerlendirilmesi.....149
Evaluation of The Status of The First Molars of Individuals in Late Adolescence.....149
GAPO SENDROMU: BİR VAKA RAPORU.....151
GAPO SYNDROME: A CASE REPORT 151
PremalIgnant LesIon Awareness and Management StrategIes among General DentIsts in NİĞde CIty andSurroundIngs 153
Generalized Hereditary Gingival Fibromatosis: A Case Report GENERALİZE HEREDİTER GİNGİVAL154

FİBROMATOZİS:BİR VAKA RAPORU.....154
ASSESSMENT OF ORAL HYGIENE HABITS OF UNIVERSITY STUDENTS AND STAFF 156
Matür ve İmmatür Daimi Dişlerde Revaskülarizasyon: Vaka Serisi.....157
Çocukların Süt Azı Dişlerinde Kök Kanal Tedavisi 159
Root Canal Treatment In Primary Molar Teeth ofChIldren 159
FARKLI ÇOCUK DİŞ MACUNLARININ RESTORATİF MATERYALLERİN RENK STABİLİTELERİ ÜZERİNE ETKİSİ.....161
Ffp2-Cerrahi Maske Kombine Kullanımının Solunum Kalitesine Etkilerinin İncelenmesi.....162
Investıgatıon Of The Effects Of Ffp2-Surgıcal Mask Combıned Use OnRespıratory Qualıty 162
Preklinik Öğrencilerinin Protetik Diş Tedavisi Dersi İle İlgili Algısının Değerlendirilmesi.....164
Evaluatıon Of Preclınıcal Students' Perceptıons OnProsthodontıcs Course.....164
ReconstructIon of an AnterIor MaxIllary Defect wIth Toronto BrIdge: a Case Report wIth 4-year Follow-up.166
FARKLI YÖNTEMLERLE POLİMERİZE EDİLEN REZİN SİMANLARIN RENK STABİLİTESİNİN ARAŞTIRILMASI.....167
İmplant Destekli Bar Tutuculu Hareketli Protezlerde Hasta Memnuniyetinin Değerlendirilmesi....168
Evaluation of Patients Satisfaction with İmplant-Supported Bar-Clips Retained Overdentures 168
Comprasion of the Efficiency of Manual Therapy and Splint Therapy in Patients with Myofascial Temporomandibular Dysfunction with Sleep Bruxism.....170
Foramen Palatinum Majus'un Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İle Morfometrik Analizi / Morphometric Analysis Of The Foramen Palatinum Majus By Cone-Beam Computed Tomography.....172
Farklı Anterior Posterior İskelet Paternine Sahip Bireylerde Retromandibular Alanın Morfometrik Analizi 174
Unilateral Dudak/Damak Yarıklarında Maksiller Sinüs Ostiumunun Morfolojik Özellikleri 176
Morphological Characteristics of Maxillary Sinus Ostium in Unilateral Cleft Lip/Palate.....176
Comparison of Morphological Properties of Mandible Between Dentulous and Partially Posterior Edentulous Patients 178
Dişli ve Posterior Kısmi Dişsiz Hastalar Arasında Mandibulanın Morfolojik Özelliklerinin Karşılaştırılması 178
DISTANCE EDUCATION PROCESSES OF DENTISTRY STUDENTS DURING THE COVID-19 PANDEMIC PERIOD 180
DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİNİN COVİD-19 PANDEMİ DÖNEMİNDE UZAKTAN EĞİTİM180
Final İrrigasyon Solüsyonu Qmix'in Apikal Debris Ve Smear Tabakası Çıkarma Etkinliğinin İncelenmesi Investıgatıon of apıcal debrıs and smear layer removal effıcıency of fınal ırrıgatıon solutıon QMıx....182
Mandibular Molarlar: Mid Mesial Kanal İncelemesi.....184
Mandibular Molars: Mid Mesial Canal Evaluation.....184
Endodontistler Ve Genel Diş Hekimleri Arasındaki Endodontik Tedavi Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi 186
Evaluation Of Endodontic Treatment Approaches Between Endodontists And General Dentists.....186
Endodontik İrrigasyona Güncel Bir Bakış 188
A Current Look at Endodontıc Irrıgatıon.....188
Treatment of Mandibular Molars with Advanced Endodontic-Periodontal Lesions: Case Series.....189

İleri Endodontik-Periodontal Lezyonlu Mandibular Molar Dişlerin Tedavisi: Vaka Serisi 189

STEPWİSE EXCAVATION 191

Kırık Maksiller Santral Dişin Tek Seansta Fiber Post ve Direk Kompozit Rezin ile Restorasyonu 192

Restoration of Fractured Maxillary Central Tooth with Fiber Post and Direct Composite Resin in a Single Visit 192

Diş Çürüğünün Önlenmesi Ve Tedavisinde Diş Hekimi Yaklaşımı 193

The Attıtude OfDentısts Towards Preventıon And Treatment Of Dental Carıes 193

Çoklu Diastema Vakasının Estetik Rehabilitasyonu 195

Aesthetıc Rehabılıtatıon Of Multıple Dıastema Case 195

Farklı Kalınlıklarda Hibrit Seramik CAD-CAM Restoratif Materyalinin Farklı Rezin Esaslı Yapıştırma Materyallerinin Yüzey Sertliğine Etkisi 197

Effect of Hybrid Ceramic CAD-CAM Restorative Material at Different Thicknesses on Surface Hardness of Resin Based Adhesive Materials 197

Konya İlinde Yaşayan 11-14 Yaş AralığIndaki ÇOcuklarda SosyoekonomiK SeviYeniN AğIz SağLığIna BağLı YaşAm KaliTesi ÜZeriNe EtkiSi 199

The Effect Of SocıoeconomıcLevel On Qualıty Of Lıfe Due To Oral Health In Chıldren Aged 11-14 Lıvıng In Konya 199

Süt Molarlar İle İlişkili Kistik Lezyonların Marsupyalizasyonu:3 Olgu Sunumu 201

Dens İnvaginatus Görülen Çocuk Hastaların Klinik Ve Radyografik Bulgularının Değerlendirilmesi 203

Evaluatıon Of Clınıcal And Radıographıc Fındıngs Of Pedıatrıc Patıents Wıth DensInvagınatus 203

Dens İnvajinatus Anomalisinde Farklı Tedavi Yaklaşımları:Üç Olgu Sunumu 205

Dıfferent Treatment Approaches In Dens Invagınatus Anomaly:Three CaseReports 205

Anterior Diş Kırıklarının Reataçman Tekniği Kullanılarak Restorasyonu: 3 Olgu Sunumu 207

Restoration of Anterior Tooth Fractures Using Reattachment Technique: Case Reports 207

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Kullanılarak Aksesuar Mental Foramen Ve Lateral Lingual Foramen Tespiti 209

Detection Of Accessory Mental Foramen And Lateral Lingual Foramen Using Cone-Beam ComputedTomography 209

Diş Hekimliğinde Bilgisayar Kontrollü Anestezi, Vaka Örnekleri ve Literatür Derlemesi 211

Computer Controlled Anesthesia in Dentistry, Case Reports and Literature Review 211

Deneysel Olarak Oluşturulan Bifosfonata Bağlı Çene Nekrozunda Kök Hücre Uygulamalarının Etkinliğinin Değerlendirilmesi 213

Evaluation Of Stem Cell Applıcatıons In Experımentally Developed Bısphosphanate Related Osteonecrosıs Of The Jaws 213

Masseter Botoks Uygulamasına Dair Youtube Videolarının HastaBilgilendirilmesinde Yeterliliği .. 214

Suffıcıency Of Youtube Vıdeos On Masseter Botox Applıcatıon In InformıngPatıents 214

Farklı Parlatma Yöntemlerinin Polietereterketonun Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisinin Değerlendirilmesi 218

Evaluation of the Effect of Different Polishing Methods on the Surface Roughness of Polyetheretherketone 218

Hareketli Protez Kullanan Hastaların Hijyen Alışkanlıkları: Pilot Çalışma 220

HygIene HabIts of PatIents UsIngRemovable ProsthesIs: A PIlot Study 220

Farklı Fiber Katkılarının Akrilik Rezinin Bükülme Dayanımına Etkileri 221

Effects Of Dıfferent Fıber Addıtıves On Flexural Strength Of Acrylıc Resın 221

İnce Ve Kalın Frezler İle Aşındırma Sonrası Zirkonyum Oksit Esaslı Alt Yapılarda X-Ray Diffraktometre Analizi 223

X-Ray Dıffractometer Analysıs On Zırconıum Oxıde Based Substructures After Abrasıon Wıth Thın And Thıck Drılls 223

Diş Hekimliği Öğrencilerinin Uygulama Derslerindeki Başarısının Farklı Eğitim Metodlarında Karşılaştırılması 225

Comparıson Of Dentıstry Students' Success In Preclınıcal Courses In Onlıne And Face-To-Face Educatıon225

Pulpotomy İn Vital Immature Teeth With Irreversible Pulpitis: Clinical And Radiographic Evaluations...227

Üç Farklı Nikel-Titanyum Resiprokal Eğenin Maksimum Dinamik Tork Ve Vertikal Kuvvet Değerlerinin Belirlenmesi 228

Evaluation Of Maxımum Dynamıc Torque And Vertıcal Force Values Of Three Dıfferent Nıckel- Titanium Reciprocal Files 228

Bıofactor Mta'nın Radyoopasitesinin Dijital Radyografi İle Değerlendirilmesi Radiopacity Of Bıofactor Mta Using Digital Radiography 230

Son Sınıf Diş Hekimliği Öğrencilerinin Covid-19 Salgınında Tele-Dişhekimliğine Karşı Tutumları....232

The Attıtudes Of Senıor Dental Students Towards Tele-Dentıstry Durıng.....232

Covıd-19 Outbreak.....232

Beyazlatıcılı Diş Macunlarının Kompozit Materyalinde Meydana Getirdiği Renk Değişiminin Karşılaştırılması 234

Comparıson Of The Color Change Caused By Whıtenıng Toothpaste In Composite Materıal.....234

Sağlık Sektöründe Ve Diğer Alanlarda Çalışan Yetişkin Bireylerin Ağız Bakım Alışkanlıklarının Karşılaştırılması 236

Comparıson Of The Oral Care Habıts Of Adult Indıvıduals Workıng In The Health Sector And Other Fıelds 236

Bulk Fill Kompozit Rezinlerin Su Emilimi Ve Çözünürlük Değerlerinin Karşılaştırılması.....238

Comparison Of Water Absorption And Solubility Levels Of Bulk Fill Composite Resins.....238

Radyoterapi Sonrası Farklı Adeziv Sistemlerin BağlantıDayanımına Etkisi 240

Effect Of Radıotherapy On Bond Strength In Dıfferent Adhesıves 240

Cad/Cam Yöntemiyle Üretilen Geçici Restorasyonların Farklı Solüsyonlardaki Renk Değişimlerinin Değerlendirilmesi 242

Evaluatıon Of Color Changes In DıfferentSolutıons Of Temporary Restoratıons Manufactured By Cad/Cam Method 242

Eklemeli İmalat Yöntemi İle Amelogenezis İmperfektalı Hastanın İnterim Protetik Tedavisi 244

Interım Prosthetıc Treatment By Addıtıve Manufacturıng Method Of APatıent Wıth Amelogenesıs Imperfecta244

Peri-İmplant Yumuşak Dokuların Kaydı İle Optimum Çıkış Profilinin Oluşturulması: 2 Olgu Bildirimi 246

Creatıng An Optımum Emergence Profile Wıth Regıstratıon Of Perı-Implant SoftTıssues: 2 Case Reports 246

Proteaz İnhibitörlerinin Post Sisteminin Bağlanma Direnci Üzerine Etkisi.....247

Effects Of Protease Inhıbıtors On Bond Strength Of Post System 247

Seramik İnley Ve Onleylerle İlgili Youtubetm Videolarının İçerik Analizi.....248

Content Analysis Of YoutubetmVideos On Ceramic Inlays And Onlays.....248

Farklı Kinematiklerin Kök Kanal Dolgu Maddesinin Uzaklaştırılmasına Etkisi 250

Effect Of Dıfferent Kınematıcs On Root Canal Fıllıng Materıal Removal 250

The Benefit Evaluation of Operation Microscope for Undergraduate and Predoctoral Students-Endodontide Lisans ve Uzmanlık Öğrencileri Tarafından Operasyon Mikroskobu Kullanımının Etkinliği 252

Propolisin Tek Başına Ve Üç Farklı Şelatör Ajan İle Kombinasyon Halinde Beş Mikroorganizma Türü Üzerine Antimikrobiyal Etkinliği 254

Antimicrobial Efficacy Of Propolis Alone And İn Combination With Three Different Chelator Agents On Five Microorganism Species 254

Kırık Alet Bulunan İki Kanallı Alt Premolar Dişin Tedavisi 256

Treatment Of The Lower Premolar Has Two RootCanal With Broken File 256

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi 258

Covid-19 Pandemisinin Yer Tutucu Kullanan Hastalar Üzerindeki Etkisi: Kesitsel Bir Çalışma 258

The Influence Of Covıd-19 Pandemıc On Patıents Used Space Maıntaıner: A Cross-Sectıonal Study 258

Çocuk Hastalarda Lokal Anestezik Kullanımında Diş Hekimlerinin Bilgi Düzeyinin Değerlendirilmesi 260

Evaluation of Dentists' Knowledge on Local Anesthetic Use in Pediatric Patients 260

Çocuk Hastalardan Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İstenme Nedenleri 262

Examination of cone-beam computerized tomography requests reasons in pediatric patients 262

Management Of Treatment Protocols For Missing Or İmpacted Maxillary Anterior Teeth: A Clinical Case Series 264

Covid 19 Pandemisi Sürecinde Çocuk Hastaların Diş Anomalilerinin 266

Değerlendirilmesi / 266

Evaluation Of Dental Anomalies Of Pediatric Patients During The Covid 19Pandemic Process 266

65 Yaş Üstü Hastaların Kennedy Sınıflaması Ve Hareketli Protez Kullanımının Belirlenmesi 267

KennedyClassification And Determination Of Removable Prosthesis Use İn Patients Over 65 Years Of Age 267

Mandibular Ramus Bölgesinde Yerleşim Gösterensantral Dev Hücreli Granülom: Vaka Raporu .. 269

Central Gıant Cell Granuloma Located In The Mandıbular Ramus Regıon: A Case Report 269

A Retrospective Evaluation Of The Superior Semicircular Canal Dehiscence Using Cone-Beam Computed Tomography 271

Superior Semisirküler Kanal Dehissensinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İle Retrospektif OlarakDeğerlendirilmesi 271

Evaluatıon Of The Artıcular Emınence And Glenoıd Fossa Pneumatızatıon Wıth Cone Beam Computed Tomography 272

ARTİKÜLER EMİNENS VE GLENOİD FOSSA PNÖMATİZASYONUNUN KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİ 272

Çocuklarda Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İstek Nedenlerinin İncelenmesi 274

Evaluatıon Of Indıcatıons For Cone Beam Computed Tomography In Children 274

Farklı Adeziv Mekanizmaların Nemli Mine Yüzeyine Bağlanma Etkinliği 276

Bondıng Effıcacy Of Dıfferent Adhesıve Mechanısms On Moıst Enamel Surface 276

Sınıf Ia Maloklüzyonu Olan Hastanın 2 Fazlı Tedavisi: Olgu Sunumu 277

Two Phases OfTreatment Of Class Ia Malocclusıon Patıent: Case Report 277

İki Farklı Değerlendirme Yönteminin Ortodontik İşlemlerde Hissedilen Ağrının Ölçülmesindeki Etkinliği 279

The Effectiveness Of Two Different Assessment Methods İn Measuring The Pain İn Orthodontic Procedures 279

İki Farklı Pürüzlendirme Tekniğinin Braketlerin Bağlanma Dayanımına Etkisi.....281

The Effect Of Two Different Etching Techniques On The Bond Strength Of Brackets 281

Çürüksüz Servikal Lezyonlar 283

Non-Carıous Cervical Lesions 283

Bond Strength Of Self-Adhesıve And Mıcrohybrıd Composıtes To CalcıumHydroxıde 284

Self-Adeziv Ve Mikrohibrit Kompozitlerin Kalsiyum Hidroksite Olan Bağlanma Dayanımı 284

İntrakoronal Beyazlatma Ajanlarının MTA Yüzey Sertliğine Olan Etkisinin İncelenmesi 286

What is the Effect of Caries Risk on the Frequency of Operative Procedures Used in Dentistry?.....287

Bilateral Adeziv Köprü Uygulaması: 1 Yıllık Takip.....288

Bılateral Resın-Bonded Brıdge Applıcatıon: 1 Year Follow-Up 288

ORTODONTİK TEDAVİ SONRASI PEKİŞTİRME AŞAMASININ HASTA PERSPEKTİFİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ /EVALUATION OF THE RETENTION PHASE AFTER ORTHODONTIC TREATMENT IN PATIENT'S PERSPECTIVE.....290

EVALUATION OF THE RETENTION PHASE AFTER ORTHODONTIC TREATMENT IN PATIENT'S PERSPECTIVE.....291

ŞEFFAF PLAKLAR İLE İLGİLİ YOUTUBE™ VİDEOLARININ İÇERİK ANALİZİ VE GÜVENİRLİĞİNİN ORTODONTİ UZMANI VE DİŞ HEKİMİ TARAFINDAN KARŞILAŞTIRILMASI 292

COMPARISON OF CONTENT ANALYSIS AND RELIABILITY OF YOUTUBE™ VIDEOS ON ALIGNER BY ORTHODONTISTAND DENTIST.....292

Dijital ağız içi tarayıcıların ve polivinilsiloksan ölçü maddesinin hasta konforu ve işlem süresi açısından karşılaştırılması 294

Comparison of digital intraoral scanners and polyvinylsiloxane impression material in terms of patient comfort and procedure time.....294

Anterior OpenBite Bulunan Hastanın Ortodontik Tedavisi: Vaka Raporu 296

Endodontide Antibiyotik Reçete Edilmesi: Türkiye'de Diş Hekimleri-Öğrencileri Arasındaki Anket Araştırması298

Prescribing Antibiotics in Endodontics: A Survey of Dentists-Students in Turkey 298

Effects of Different Incubation Periods on Microhardness of Perforation-Repair Materials/ Farklı İnkübasyon Sürelerinin Perforasyon Tamir Materyallerinin Mikrosertliklerine EtkisininDeğerlendirilmesi 300

Türkiye'nin doğu popülasyonunda kanin dişlerin kök kanal morfolojileri: Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi çalışması / Root canal morphology of canine teeth in the eastern population of Turkey: A cone beam computed tomography study 302

Frequency of Root Canal Treatment In A Turkısh Populatıon: A Retrospectıve StudyTürk Toplumunda Kök Kanalı Tedavisi Sıklığının Retrospektif Olarak İncelenmesi.....304

Konjenital Daimi Premolar Eksikliği Olan Hastaların Süt Azı Dişlerinde Rejeneratif Tedavi Takibi: Dört Olgu Regenerative Treatment Follow-up in Primary Molars with a Congenitally Missing Permanent Premolars: Four Cases 308

MİNE DEFEKTLERİNİN MİNİMAL İNVAZİV REZİN İNFİLTRASYON (ICON-DMG) YÖNTEMİ İLE TEDAVİSİ; VAKA SERİSİ/ TREATMENT OF ENAMEL DEFECTS WITH MINIMAL INVASIVE RESIN INFILTRATION (ICON-DMG) METHOD; CASE SERIES.....310

Türk Popülasyonunda Radix Entomolaris ve Radix Paramolaris Prevelansı / Radix Entomolaris and Radix Paramolaris Prevalence in Turkish Population.....314

FARKLI KİNEMATİKLERİN KÖK KANAL PREPARASYONU SIRASINDADENTİN ÇATLAĞI OLUŞUMUNA ETKİLERİ 316

THE EFFECTS OF DIFFERENT KINEMATICS ON DENTIN CRACK FORMATION DURING ROOTCANAL PREPARATION 316

İKİ FARKLI PERFORASYON TAMİR MATERYALİNİN FARKLI ORTAMLARDA SIZDIRMAZLIKLARININ KARŞILAŞTIRILMASI / COMPARISON OF SEALING OF TWO DIFFERENT PERFORATION REPAIRMATERIAL IN DIFFERENT ENVIRONMENTS 318

MRC-5 insan akciğer fibroblastlarına farklı sirke çeşitlerinin sitotoksik etkisiCytotoxicity of different vinegar species on MRC-5 human lung fibroblasts 320

Kök Kanalında Kırık Eğe Olan Dişin Tedavisi: Bir Olgu Sunumu / Treatment of Tooth with Separeted File inthe Root Canal: A Case Report 323

Anterior Openbite ve Sınıf II Malokluzyona Sahip Hastanın Çekimsiz Sabit Tedavisi: Vaka Raporu Non-Extraction Fixed Treatment of a Patient with Anterior Openbite and Class II Malocclusion: Case Report 325

Şiddetli Sınıf III Bir Maloklüzyonun Cerrahisiz Ortodontik Tedavisi : Vaka Raporu/Orthodontic Treatment of a Severe Class-III MalocclusionWithoutSurgery: Case Report 327

İntrakoronal Beyazlatmanın Self-Etch İle Bağlanan Seramik Braketlerin Bağlanma Dayanımına Etkisi / TheEffect of Intracoronal Bleachıng on Shear Bond Strength of Ceramıc Brackets Attached by Self-Etch Hata! Yer işareti tanımlanmamış.

Maloklüzyon ve Ağız Sağlığı ile Yaşam Kalitesi, OHIP-14 Malocclusion and Oral Health Related Quality of Life, OHIP-14 330

İskelet Sınıf II Malokluzyona Sahip Hastanın Mandibular İlerletme Cerrahisi ve Genioplasti ile Tedavisi:Vaka Sunumu 331

KRONİK PERİODONTİTİSLİ BİREYLERDE SİGARA BIRAKMANIN DİŞETİ OLUĞUSIVISINDAKİ RANKL, OPG, MMP-8 ÜZERİNE ETKİSİ 332

MODİFİYE DUDAK REPOZİSYONU İLE YÜKSEK GÜLME HATTI TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU / GUMMY SMILE TREATMENT WITH MODIFIED LIP REPTION: A CASE REPORT 333

İmmediat Dental İmplantlarda E-TZF Kullanımının Marjinal Kemik Kaybı Üzerine EtkileriEFFECTS OF I-PRF ON MARGINAL BONE LOSS IN IMMEDIATE DENTAL IMPLANTS 335

Tip I Diyabetes Mellituslü Çocuklarda Serum, Tükürük ve DOS Glutatyon Peroksidaz DüzeyininDeğerlendirilmesi 337

Evaluation of Serum, Saliva and GCF Glutathione Peroxidase Levels in Children with Type I DiabetesMellitus 337

COVİD-19 PANDEMİSİNDE KULLANILAN GARGARALARIN KOMPOZİT REZİNLERİN SU EMİLİMİ VE ÇÖZÜNÜRLÜĞÜ ÜZERİNE ETKİSİ / EFFECT OF MOUTHWASHES ON WATER ABSORPTION AND SOLUBILITY OF COMPOSITE RESINS DURING COVID-19 PANDEMIC 339

Grafen Nanoplatelet-Mineral Trioksid Agregat Karışımının Rat Diş Pulpası Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi/Evaluation of the Mixture of Graphene Nanoplatelet-Mineral Trioxide Aggregate on Rat Teeth Pulp 341

Endodontik Tedavili Posterior Dişlerin Endokron ile Restorasyonu: Olgu Sunumları / Endocrown Restoration of Endodontically Treated Posterior Teeth: Case Reports 343

Farklı detoks sularının değişik kompozit rezinlerinin yüzey pürüzlülüğüne etkisiEffect of detox juices on surface roughness of different composites 345

Kanal Tedavisi Sonrası Renklenen Anterior Dişlerin Beyazlatma Sonrası Kompozit Restorasyonu: Olgu Sunumu 347

Composite Restoration of Discolored Devital Anterior Teeth After Bleaching: A Case Report 347

Erken Çocukluk Çağı Çürükleri ile İlişkili Etiyolojik Faktörlerin Değerlendirilmesi 349

Üniversite Öğrencilerinin Kendi Kendine İlaç Kullanım Durumlarının Değerlendirilmesi Evaluation of Self-medication Practices among University Students 351

CERVICAL PULPOTOMY TREATMENT CLINICAL AND RADIOLOGICAL 1 YEAR FOLLOW-UP: 5 CASE REPORTS 355

Aile Hekimlerinin Erken Çocukluk Çağı Çürükleri Hakkındaki Bilgi, Tutum ve Uygulamalarının Değerlendirilmesi – Kesitsel bir çalışma 356

Evaluation of Family Physicians' Knowledge, Attitudes, and Practices Related to Early Childhood Caries—A Cross-Sectional Study 356

Sınıf II Bölüm 1 Maloklüzyonun Herbst Apareyi ile Tedavisi Treatment of Class II Division 1 Malocclusion with Herbst Appliance 358

Root parallelism with multibracket appliances and clear aligners: Pilot study 360

DİŞ HEKİMLERİNİN ORTODONTİK TANI, TEDAVİ VE YÖNLENDİRME YAKLAŞIMLARI / ORTHODONTIC DIAGNOSIS, TREATMENT AND CONSULTATION APPROACHES OF DENTISTS 361

Özdeş İki Spektrofotometrenin Cihazlar Arası Güvenilirlik Ve Tekrarlanabilirliğinin İncelenmesi Evaluation of Interdevice Reliability and Repeatability of Two Identical Spectrophotometers 363

Tİ-BASE ABUTMENT ÜZERİNE SİMANTE EDİLEN VİDALI ZİRKONYA TEK KRONLARIN KLİNİK DEĞERLENDİRMESİ: 1 YILLIK RETROSPEKTİF ÇALIŞMA/ 365

CLINICAL EVALUATION OF SCREW RETAINED VENEERED ZIRCONIA SINGLE CROWNSCEMENTED ON TI-BASE ABUTMENTS: 1 YEAR RETROSPECTIVE STUDY 365

Protetik olarak rehabilite edilmiş amelogenezis imperfektalı hastanın 14 aylık takibi 14-MONTHS FOLLOW UP OF PROSTHETICALLY REHABILITATED 366

PATIENT AFFECTED WITH AMELOGENESIS IMPERFECTA 366

Diş Hekimlerinin Mesleki Tükenmişlik Düzeylerinin İncelenmesi EvaluatIon of OccupatIonal Burnout Levels of DentIsts 369

Zeolit Nanopartikülü İlavesinin Dental Akrilik Rezin Üzerine Mekanik Etkileri / MechanIcal effects of zeolIte nanopartIcle addItIon on dental acrylIc resin 371

Farklı Materyaller ve Gövde Dizaynlarının 3-Üniteli Sabit Dental Restorasyonların Stres DağılımınaEtkisinin Sonlu Elemanlar Analizi ile İncelenmesi 373

PROTETİK TEDAVİLERDE DOĞRUDAN METAL LAZER SİNTERLEME TEKNİĞİNİN İNCELENMESİ: LİTERATÜR DERLEMESİ 374

INVESTIGATION OF DIRECT METAL LASER SINTERING TECHNIQUE IN PROSTHETIC DENTISTRY:A LITERATURE REVIEW 374

Farklı CAD/CAM Tam Seramik Malzemelerin Makaslama Bağlanma Dayanımı/ Shear Bond Strength ofDifferent CAD/CAM Full Ceramic Materials 376

Farklı Seramik Primerlerinin Rezin Simanın Zirkonyaya Bağlanma Dayanımı Üzerine Etkisİ / Influence of DIfferent CeramIc PrImers on Bond Strength of ResIn Cement to ZIrconIa 378

Kanal Tedavili Daimi Dişlerde Farklı Restorasyon Seçeneklerinin Yaş, ... 382

Cinsiyet ve Diş GRUPLARINAgöre Dağılımının İncelenmesi / Different Restoration Options in PermanentTeeth with Root Canal Treatment 382

Examination of the Distribution by Gender and Dental Groups 382

GAMZE KARAMAN, eyyüp ALTINTAŞ 382

Ön Bölgede Silikon Rehber Tekniği ile Direkt Restorasyon: 1 Olgu Sunumu 384

Direct Restoration With Silicone Index Technique in The Anterior Region: 1 Case Report.....384

Hipomineralize Dişlere Ofis Tipi Beyazlatma Uygulanması ve Hipomineralizasyonun Rezin İnfiltrasyonu ile Rehabilitasyonu.....385

Office Type Bleaching of Hypomineralized Teeth and Rehabilitation of Hypomineralization with Resin Infiltration.....385

MONOLİTİK ZİRKONYA RESTORASYONLARIN FİNAL RENGİ ÜZERİNDE ETKİLİ OLAN FAKTÖRLER: DERLEME.....387

FACTORS AFFECTING THE FINAL COLOR OF MONOLITHIC ZIRCONIA RESTORATIONS: A REVIEW.....387

COVİD -19 SÜRECİNDE DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİNE YENİ BAŞLAYAN ÖĞRENCİLERİN UZAKTAN EĞİTİME TEPKİLERİ/REACTIONS TO DISTANCE EDUCATION OF STUDENTS WHO JUST STARTEDIN THE FACULTY OF DENTISTRY IN THE COVID -19 PROCESS 388

Mandibular 3.Molar Dişlerin Kök Kanal Anatomisi: Retrospektif Bir Çalışma/Root Canal Anatomy of Mandibular Third Molar Teeth: A Retrospective Study 390

Nekrotik Pulpalı ve Açık Apeksli Dişlerin Farklı Endodontik Tedavi Protokolleri:İki olgu sunumu/Different Endodontic Treatment Protocols of Teeth with Necrotic Pulp and Open Apex: Two Case Reports 392

İnvaziv Servikal Kök Rezorpsiyonu: Olgu Raporu Invasıve Cervıcal Root Resorptıon: A Case Report394

Farklı Geçici Dolgu Materyallerinin Su Emilimi, Çözünürlüğü, Genleşmesi ve Fırçalama Abrazyonu Water Sorption, Solubility, Expansion and Brushing Abrasion of Different Temporary Filling Materials.....396

ŞELASYON AJANI VE ASİTLERİN BİODENTİN'İN MİKROSERTLİĞİ VE PÜRÜZLÜLÜĞÜ ÜZERİNE ETKİLERİ / EFFECTS OF CHELATING AGENT AND ACIDS ON MICROHARDNESS AND ROUGHNESSOF BIODENTINE 398

BİLDİRİLER

Temporomandibular eklem bulgularının panoramik radyografilerde değerlendirilmesinin güvenilirliği

RelIabIlIty of evaluatIon of temporomandIbular joInt fIndIngs In panoramIc radIographIes

Aslıhan AKBULUT

Istanbul Medıpol Unıversıty

aakbulut@medipol.edu.tr

Özet:

Amaç

Çalışmanın amacı, Temporomandibular eklemin (TME) kemiksel değişikliklerinin panoramik radyografilerde değerlendirilmesinin güvenilirliğini araştırmaktır.

Yöntem

Çalışmaya bir diş hekimliği fakültesine temporomandibular rahatsızlık yakınmasıyla başvurmuş ve oklüzal splint tedavisi görmüş, 100 hasta dahil edilmiştir. TME bulguları; normal, düzleşme, osteofit, erozyon, skleroz, makro/mikro kondil, kist ve bifid kondil olmak üzere sağ ve sol eklem bölgeleri ayrı ayrı incelenmiştir. Hastaların panoramik radyografileri üzerinde TME bulguları; altın standart olarak deneyimli birAğız, Diş ve Çene Radyolojisi uzmanı ile farklı branşlarda uzmanlık eğitimindeki diş hekimleri tarafından değerlendirilerek karşılaştırmalar yapılmıştır.

Bulgular

Çalışma, yaşları 17-73 arasındaki 100 hastanın panoramik radyografisindeki sağ ve sol TME'ye ait görüntüler üzerinde yapılmıştır. Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi uzmanı ile diğer gözlemciler arası uyuma bakıldığında, 1. gözlemciyle %18,3, 2. gözlemciyle %20,8, 3. gözlemciyle %9,7, 4. gözlemciyle %23,4 ve 5. gözlemciyle %11,1 oranında pozitif yönlü, zayıf düzeyde ancak istatistiksel olarak anlamlı bir uyum vardır. Sağ ve sol TME'in ayrı ayrı incelenmesinde oral radyolog ile diğer gözlemciler arasında pozitif yönlü, zayıf düzeyde ancak istatistiksel olarak anlamlı bir uyum bulunmaktadır ($p<0,05$).

Sonuç

TME değerlendirmesinde uzman Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi uzmanı ile uzmanlık eğitimindeki dişhekimleri arasında pozitif yönlü, zayıf bir ilişki tespit edilmiştir. TME patolojileri hakkında panoramik radyografi sınırlı bir bilgi vermesine rağmen, detaylı bir radyografik inceleme diş hekimine ışık tutmaktadır. Ancak temporomandibular rahatsızlıkların tedavi planlaması için sadece panoramik radyografi bulguları yeterli değildir. Diş hekimliği eğitiminde TME radyolojisi konusunda daha kapsamlı eğitim programlarının verilmesinin faydalı olacağı düşünülmektedir./Purpose

To investigate the reliability of the evaluation of bony changes of the temporomandibular joint (TMJ) on panoramic radiographs.

Methods: 100 patients who applied to a dental school with the complaint of temporomandibular disorder and received occlusal splint treatment were included in the study. TMJ findings; Right/left joint including normal, flattening, osteophyte, erosion, sclerosis, macro/micro/bifid condyle, cyst and were examined separately. TMJ findings on panoramic radiographs: As the gold standard, experienced oral radiologist and dentists in different branches of specialty training were evaluated and compared.

Results

The study was performed on the images of the right/left TMJ in the panoramic radiographs of 100 patients aged 17-73 years. Considering the agreement between the oral radiologist and the other observers, 18.3% with the 1st observer, 20.8% with the 2nd observer, 9.7% with the 3rd observer, 23.4% with the 4th observer, and 11.1% with the 5th observer, there is a weak but statistically significant appropriate. In the analysis of right/left TMJ separately, there was a positive, weak, but statistically significant agreement between the oral radiologist and other observers ($p<0.05$).

Conclusion

In the TMJ evaluation, a positive, weak relationship was found between the oral radiologist and the dentistsin specialty training. Although panoramic radiography gives limited information about TMJ pathologies, a detailed radiographic examination sheds light on the dentist. Panoramic radiography findings alone are not sufficient for the treatment planning of temporomandibular disorders. It is thought that it would be beneficial to provide more comprehensive training programs on TMJ radiology in dental education.

Anahtar Kelimeler:
temporomandibular rahatsızlıklar, panoramik radyografi, / temporomandibular disorders,panoramic radiography,

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografide Artefakt Çeşitlerinin İncelenmesi

The Analysis of the Distribution of Artifact Types in Cone-beam Computed Tomography

Elif Meltem ASLAN ÖZTÜRK, Eda Didem YALÇIN

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı Dokuz Eylül Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
aslan.meltem5@gmail.com

Özet:

Amaç: Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) avantajlarına rağmen, tarama sırasında oluşan artefaktlar gibi bazı dezavantajlara sahiptir. Bu retrospektif çalışmada, KIBT görüntülerinde oluşan artefaktların yaş ve cinsiyete göre değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: 2017-2019 yılları arasında Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na herhangi bir sebeple başvuran 8-92 yaş arası 509 (270 erkek ve 239 kadın) hastanın tüm yüz KIBT verileri yaş gruplarına göre (<20 yaş, 21-39 yaş, 40-59 yaş, 60 yaş ve üstü) retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Görüntülerde; konik ışın etkisi, düşük örnekleme artefaktı, halka artefaktı, ışın sertleşmesi artefaktı, çanak artefaktı, metal artefaktı ve hareket artefaktı araştırılmıştır.

Bulgular: İncelenen görüntülerde artefakt yüzdeleri; konik ışın etkisi (%68), düşük örnekleme artefaktı (%100), halka artefaktı (%0), ışın sertleşmesi artefaktı (%72.7), çanak artefaktı (%47.5), metal artefaktı (%72.7), hareket artefaktı (%18.3) olarak saptanmıştır. Metal artefaktı kadınlarda anlamlı olarak daha fazla iken hareket artefaktı erkeklerde anlamlı olarak daha fazla tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Metal ve çanak artefaktı 40-59 yaş grubunda anlamlı olarak daha sık gözlenirken, 20 yaş altında ise daha az sıklıkta izlenmiştir ($p < 0.001$). Hareket artefaktı ise 60 yaş ve üzerinde anlamlı olarak daha sık saptanmıştır ($p < 0.001$).

Sonuç: Çalışmamızda 40-59 yaş grubunda protetik restorasyonlara bağlı olarak metal ve çanak artefaktı daha sık saptanmış ve 60 yaş ve üzerinde ise KIBT çekimi sırasında kooperasyon güçlüğü nedeniyle hareket artefaktı daha sık gözlenmiştir.

ABSTRACT

Objective: Despite the advantages of cone-beam computed tomography (CBCT), it has somedisadvantages, such as artifacts that occur during scanning. In this retrospective study, it is aimed to evaluate the artifacts in CBCT images according to age and gender.

Materials and Methods: Full head CBCT data of 509 (270 men and 239 women) patients (age range of 8- 92 years) who applied to Gaziantep University Faculty of Dentistry, Dentomaxillofacial Radiology Department for any reason between 2017 and 2019 were evaluated retrospectively by age groups (<20 age, 21-39 age, 40-59 age, 60 age and above). Cone-beam effect, aliasing (moire) artifact, ring artifact, beam hardening artifact, cupping artifact, metal artifact and motion artifact were investigated in the images.

Results: Artifact percentages in the examined images determined as followed; cone-beam effect (68%), aliasing (moire) artifact (100%), ring artifact (0%), beam hardening artifact (72.7%), cupping artifact (47.5%), metal artifact (72.7%), motion artifact (18.3%). Metal artifact was significantly higher in women, while motion artifact was significantly higher in men ($p < 0.05$). Metal and cupping artifact were observed more frequently in the 40-59 age group, while they were less common in the age below 20 years ($p < 0.001$). Motion artifact was found to be significantly more frequent at 60 years and older ($p < 0.001$).

Conclusion: In our study, metal and cupping artifact were detected more frequently in the 40-59 age group due to prosthetic restorations. Also, motion artifact was observed more frequently in 60 years and older dueto difficulty of cooperating during CBCT.

Anahtar Kelimeler:
KIBT,artefakt,metal artefaktı,hareket artefaktı
CBCT,artifact,metal artifact,motion artifact

Diş Hekimliği Ögrencilerinin Oral Radyolojide Yapay Zekaya Bakış Açıları

Dental Students' Perspectıves To Artıfıcıal Intellıgence In Oral Radıology

Mehmet AKYÜZ, Melek TAŞSÖKER

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
m.aliakyz95@gmail.com

Özet:

Amaç: Yapay zeka günlük hayatımızda sıkça kullandığımız, popülerliği artan güncel bir konudur. Bu çalışmanın amacı Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi öğrencilerinin oral radyolojide yapay zeka kullanımına bakış açılarını değerlendirmektir.

Yöntem: Oral radyolojide yapay zekanın kullanımı ve geleceği ile ilgili 17 sorudan oluşan bir anket hazırlandı. Anket google forms üzerinden bir hafta süre ile erişime açık tutuldu. Verilerin analizi için SPSS V.21 yazılımı (IBM Corp., Armonk, NY, USA) kullanıldı. Çalışmadaki tüm parametreler için tanımlayıcı istatistikler (ortalama, standart sapma) hesaplandı.

Bulgular: Ankete yaşları 18 ile 30 arasında değişen 259 diş hekimliği öğrencisi katıldı. Bunlardan 149'u kadın (57.5%), 110'u erkekti (42.5%). Katılımcıların 214'ü (82.9%) gelecekte yapay zekayla tanı koyma konusunda olumlu yanıt verdi. Ankete katılanların 266'sı (87.3%) yapay zekanın oral radyolojiyi geliştireceğini düşünürken yalnızca 11 katılımcı (4.3%) aksi görüş bildirdi. Öğrencilerin 53'ü (20.5%) yapay zekanın gelecekte oral radyoloji hekimlerinin yerini alacağını görüşündeydi. Bu gelişmelerden dolayı 56 katılımcı (21.6) korku duyduğunu belirtti.

Sonuç: Diş hekimliği öğrencilerinin yapay zeka konusunda bilgi sahibi oldukları ve gelecekte yapay zekadan tanı koyma, tedavi planlama, görüntüleme yöntemi seçimi gibi alanlarda faydalanmak istedikleri görüldü. Ankete katılanların çoğunluğunun yapay zekanın oral radyoloji hekimlerinin yerini alacağı görüşüne katılmadığı sonucuna ulaşıldı. / Aim: Artificial intelligence is a topic that we use frequently in our daily lives and is increasing in popularity. The aim of this study is to evaluate the perspectives of Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry students on the use of artificial intelligence in oral radiology.

Method: A questionnaire consisting of 17 questions about the use and future of artificial intelligence in oral radiology was prepared. The survey was kept open for one week on google forms. SPSS V.21 software (IBM Corp., Armonk, NY, USA) was used for data analysis. Descriptive statistics (mean, standard deviation) were calculated for all parameters in the study.

Results: 259 dentistry students aged between 18 and 30 participated in the survey. Of these, 149 were female (57.5%) and 110 were male (42.5%). 214 (82.9%) of the participants responded positively about future diagnosis with artificial intelligence. While 266 (87.3%) of the participants thought that artificial intelligence would improve oral radiology, only 11 respondents (4.3%) expressed the opposite opinion. 53 (20.5%) of the students

were of the opinion that artificial intelligence will replace oral radiology physicians inthe future. 56 participants (21.6) stated that they were afraid of these developments.

Conclusion: It has been seen that dentistry students have knowledge about artificial intelligence and they want to benefit from artificial intelligence in the future in areas such as diagnosis, treatment planning, and imaging method selection. It was concluded that the majority of the participants did not agree with the opinion that artificial intelligence will replace oral radiologists.

Anahtar Kelimeler:
yapayzeka, oralradyoloji, dişhekimliğiöğrencisi
artificialintelligence, oralradiology, , dentalstudent

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografide Fizyolojik İntrakraniyal Kalsifikasyonların İncelenmesi

Investıgatıon of Physıologıcal Intracranıal Calcıfıcatıons in Cone- Beam Computed Tomography

Mehmet Emin DOĞAN, Eda Didem YALÇIN

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Dokuz Eylül Üniversitesi
meminemindogan@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, bir grup Türk popülasyonunda konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntülerinde saptanan fizyolojik intrakraniyal kalsifikasyonların insidansını yaş ve cinsiyete göre değerlendirmektir.

Yöntem: 2017-2019 yılları arasında inceleme kriterlerimize uyan yaş aralığı 8-91 olan 450 hastanın (259 erkek, 191 kadın) tüm yüz KIBT görüntüleri retrospektif olarak incelendi. Habenular, pineal bez, koroid pleksus, petroklinoid ligament, interklinoid ligament, karotiko-klinoid ligament, falks serebri, tentoryum serebelli ve bazal ganglia kalsifikasyon varlığı araştırıldı.

Bulgular: 450 hastanın 316'sında (%70.2) habenular kalsifikasyon tespit edildi. Fizyolojik kalsifikasyonların sıklığı sırasıyla; %57.1 pineal bez, %43.6 koroid pleksus, %14.2 petroklinoid ligament, %11.1 interklinoid ligament, %10.7 karotiko-klinoid ligament, %0.7 falks serebri, %0.2 tentoryum serebelli, %0.2 bazal ganglia kalsifikasyonu olarak saptanmıştır. Erkeklerin %86'sında, kadınların %84'ünde intrakraniyal kalsifikasyon izlenmiştir. Sadece petroklinoid ligament kalsifikasyonu erkeklerde anlamlı olarak daha yüksek görülmüştür (p=0.001). Yaşa göre; habenular, pineal bez, koroid pleksus, interklinoid ligament, karotiko-klinoid ligament kalsifikasyonlarında anlamlı fark tespit edilmiştir (p<0.001).

Sonuç: Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi anatomi çalışmalarında, bilimsel araştırmalarda, diş hastalıkları tanı ve tedavisinde yaygın olarak kullanılan bir görüntüleme tekniğidir. Fizyolojik intrakraniyal kalsifikasyonlar KIBT incelemelerinde sık saptanan tesadüfi bir bulgu olabilir. / Objective: The aim of this study is to evaluate the incidence of physiological intracranial calcifications detected in cone-beam computed tomography (CBCT) images in a group of Turkish population by age and gender.

Method: Full head CBCT images of 450 patients (259 men, 191 women) with an age range of 8-91 that metour examination criteria between 2017 and 2019 were retrospectively analyzed. The presence of habenular, pineal gland, coroid plexus, petroclinoid ligament, interclinoid ligament, carotico-clinoid ligament,tentorium cerebelli and basal ganglia calcifications were investigated.

Results: 316 of 450 patients were determined to have habenular calcification. The frequency of physiological calcifications were as followed: pineal gland 57.1%, coroid plexus 43.6%, petroclinoid ligament 14.2%, interclinoid ligament 11.1%, carotico-clinoid ligament 10.7%, falx cerebry 0.7%, tentorium cerebely 0.2%, basal ganglia 0.2%. Classifications of habenular, pineal gland, coroid plexus, interclinoid ligament, carotico-clinoid ligament were determined to have reasonable differences according to age(p<0,001). Males with petroclinoid ligament classification were observed to have reasonable difference (p=0.001). 86% of males and 84% of females were observed to have intracranial

classification.
Conclusion: It is a monitoring technique commonly used in conical ray computer tomography anatomy studies, scientific researches, diagnosis and treatment of dental diseases. Physiological intracranial classifications may be an incidental indication which is detected frequently in KIBT examinations.

Anahtar Kelimeler:
KIBT, habenular, pineal bez, koroid pleksus
CBCT, habenula, pineal gland, choroid plexus

50 Yaş Üzeri Kadınlarda Panoramik Radyografi Kullanarak Osteopeni ve Osteoporoz

TriajıOsteopenia and Osteoporosis Triage Using Panoramic Radiography in Women

Melek TAŞSÖKER, Fatma YÜCE

Necmettin Erbakan Üniversitesi
Necmettin Erbakan Üniversitesi
dishekmelek@gmail.com

Özet:

Amaç: Osteoporoz, kemik dokusunun mikro mimarisinin bozulması ve düşük kemik kütlesinden dolayı kemik kırık riskinin artttığı progresif bir metabolik kemik hastalığıdır. Osteopeni ise kemik yoğunluğundaki azalmayı ifade eder. Bu çalışmanın amacı panoramik radyografileri kullanarak 50 yaş üstü kadın hastaları osteoporoz-osteopeni açından sınıflandırmaktır. Yöntem: Çalışmada 50 yaş üstü 1000 kadın hastanın panoramik radyografisi incelenmiştir. Çalışmada toplanan panoramik radyografiler Klemetti (1994) sınıflamasına göre değerlendirilmiştir. Bu bağlamda; C1: Her iki tarafta düzgün ve keskin mandibularkorteks varlığı (normal) C2: Bir ya da iki tarafta laküner boşlukların bulunduğu, 1-3 katmanı kortikal tabaka varlığı (osteopeni) C3: Tamamen porotik hale gelmiş korteks varlığı (osteoporoz) olarak sınıflandırılmıştır. Çalışmadaki tüm parametreler için tanımlayıcı istatistikler (ortalama, standart sapma) hesaplanmıştır. Kategorik değişkenler arası ilişkilerin saptanmasında ki-kare testi kullanılmış olup, $p<0.05$ seviyesinde anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: 50-59 yaş grubudan 342 birey, 60-69 yaş grubundan 344 birey, 70-79 yaşgrubundan 254 birey, 80 yaş üzeri gruptan ise 60 birey incelenmiştir. 1000 hastanın 271'i C1 (normal), 541'i C2 (osteopeni), 188'i C3 (osteoporoz) olarak teşhis edilmiştir. Yaş gruplarına göre osteoporoz sınıflaması anlamlı farklılık göstermektedir ($p=0.000$, $p<0.01$). C3 (osteoporoz) en sık 80 yaş üzeri bireylerde (%61), en düşük 50-59 yaş grubunda saptanmıştır (%7). Sonuç: 50 yaş üzeri bireylerde osteopenik ve osteoporotik değişimler panoramik radyografilerde dikkatli muayene ile teşhis edilebilmektedir. Diş hekimleri tanısı konulmamış osteoporoz hastalarını ileri değerlendirme için yönlendirme aşamasındaki triajda önemli rol sahibidir.

Abstract

Aim: Osteoporosis is a progressive metabolic bone disease in which the risk of bone fractures increases due to the deterioration of microarchitecture of bone tissue and low bone mass. Osteopenia refers to a decrease in bone density. The aim of this study is to classify female patients over 50 years of age in terms of osteoporosis-osteopenia using panoramic radiographs. Method: Panoramic radiographs of 1000 female patients over 50 years of age were examined. Panoramic radiographs collected in the study were evaluatedaccording to Klemetti classification. In this context; C1: Presence of smooth and sharp mandibular cortexon both sides (normal) C2: Presence of 1-3 layers of cortical layers with lacunar spaces on one or both sides (osteopenia) C3: Presence of cortex that has become completely porotic (osteoporosis). Descriptive statistics (mean, standard deviation) were calculated for all parameters in the study.

Chi-square test was used to determine the relationships between categorical variables, and it was considered significant

at the $p<0.05$ level. Results: 342 individuals from the 50-59 age group, 344 individuals from the 60-69 age group, 254 individuals from the 70-79 age group, and 60 individuals from the 80-plus age group were examined.Of 1000 patients, 271 were diagnosed as C1 (normal), 541 as C2 (osteopenia), 188 as C3 (osteoporosis). Osteoporosis classification differs significantly according to age groups ($p=0.000$, $p<0.01$). C3 (osteoporosis) was most common in individuals over the age of 80 (61%), and lowest in the 50-59 age group (7%). Conclusion: In individuals over 50 years of age, osteopenic and osteoporotic changes can be diagnosed by careful examination on panoramic radiographs. Dentists have an important role in triage atthe stage of referring undiagnosed osteoporosis patients for further evaluation.

Anahtar Kelimeler:
Osteoporoz; Osteopeni; Panoramik radyograf Osteoporosis; Osteopenia; Panoramic radiograph

Evaluation of Stress Distribution on the pterygoid plate with pterygo-spinous ligament by Finite Element Method

Kıvanç Berke AK, emrah DİLAVER, Muazzez SÜZEN, Sina UÇKAN

Medipol Üniversitesi
kivancberkeak@gmail.com

Özet:

Purpose: The aim of this study was to investigate stress accumulation on the pterygoid plate in craniofacial model with pterygospinous ligament by pterygoid osteotomy in Le fort I surgery.

Material and Methods: Finite element model was made using ANSYSTM software (ANSYS. Theory ManualVersion 12.0. Ansys Inc Canonsburg, 2009; PA, USA). Pterygospinous ligament was drawn on model according to mean dimensions in the literature review. Le Fort I osteotomy was performed on model andthe pterygomaxillary junction was separated with a curved osteotome. Stress accumulation on the pterygospinous ligament was also analyzed.

Results: Stress accumulation on pterygoid plates was not affected significantly by the presence of the pterygo-alar bridge (p:0.868). Stress accumulation on pterygo-spinous ligament was lower at connection with sphenoid bone than connection with the pterygoid plate.

Conclusion: Pterygoid osteotomies can be performed safely in case presence of pteyrgo-spinous without affecting the risk of pterygoid plate fracture. However, there may be fracture risk at pterygo-spinous bridge. This may cause complications related to this anatomical variation

Anahtar Kelimeler:
finite element analysis, Lefort 1 osteotomy, pterygoid plates, pterygo-spinous ligament

Gömülü Maksiller Anterior Dişler ve Tedavi Seçenekleri

Impacted MaxillaryAnterıor Teeth And Treatment Optıons

Mustafa Sami DEMİRSOY

Sakarya Üniversitesi

mustafademirsoy@sakarya.ed

u.tr

Özet:

Amaç: Ağızda yer alan dişlerin gömülü kalma sıklığına bakıldığında, maksiller keserler gömülü kalma sıralamasında 7.sıra ile sonlarda yer almaktadır. Bu dişlerin gömülü kalma nedenleri, yaş gruplarına göre yaygınlığı ve örnek 3 adet vaka üzerinden tedavi yaklaşımları değerlendirilecektir.

Olgu Sunumu:

Olgu-1: 51 numaralı süt dişinin düşmemesi ve 11 numaralı kalıcı dişinin sürmemesi şikâyeti ile kliniğimize başvuran 8 yaşındaki erkek hastanın radyolojik incelemesi sırasında sağ üst çene santral kesici diş bölgesinde compound odontomaya bağlı gömülü kalmış 11 numaralı diş ile birlikte dentigeröz kist teşhis edilmiştir. Genel anestezi altında dişin sürme yolunda yer alan dentigeröz kist ve odontoma eksize edilmiştir.

Olgu-2: Süt dişlerindeki çürüklerin tedavisi içi kliniğimize başvuran 7 yaşındaki erkek hastadan alınan radyografide 21 numaralı diş bölgesinde hem bukkalde hem de palatinalde compound odontoma ve çevresinde kistik oluşum görülmüştür. Genel anestezi altında dişin sürme yolunda odontomalar ve çevrelerindeki kistik oluşumlar eksize edilmiştir.

Olgu-3: Ortotonti tedavisi gören 14 yaşında kadın hasta. Gömülü 21 numaralı dişin sürdürülmesi için üzeri açılmış ve button takılmış. 1-1,5 yıllık tedavi sürecinde diş sürmemiş ve ileri radyografik teşhise başvurulmuştur. Kök ucunun dilasere olduğu görülmüştür. Ortodonti ile yapılan konsültasyon sonucunda dişin çekimine karar verilmiş ve lokal anestez altında diş çekilmiştir.

Sonuç: Görülme sıklığı az da olsa, maksiller kesici dişler gömülü kalabilmektedir. Sürme zamanı gelmiş ve ağızda yerini almayan maksiller kesici dişe sahip bireylerin anamnezi, klinik ve radyografik muayeneleri mutlaka yapılmalı ve eksikliğin sebebi araştırılmalıdır./

Aim: Considering the frequency of impacted teeth in the oral cavity, the maxillary incisors are at the end with the 7th place in the order of impaction. The current presentation aims to evaluate the etiologies of impaction, the prevalence of impactions by age groups, and the treatment modalities based on threesample cases.

Cases:

Case-1: The eight-year-old male patient was referred to our clinic complaining about the unerupted rightmaxillary central incisor. A compound odontoma associated with the impacted right maxillary incisor and a dentigerous cyst were observed during the radiological examination.

Under general anesthesia, the dentigerous cyst and odontoma were enucleated.

Case-2: In the radiograph taken from a seven-year-old male patient who applied to our clinic to treat caries in his primary teeth, a compound odontoma was diagnosed in the left maxillary central incisor; also, the related permanent tooth remained impacted. Under general anesthesia, the dentigerous cyst and odontoma were enucleated.

Case-3: A fourteen-year-old female patient undergoing orthodontic treatment applied to our clinic with an impacted left maxillary central incisor. An orthodontic button was placed on the impacted tooth, and it was tried to erupt, but after 1-1.5 years of treatment, the related tooth did not erupt. The left maxillary incisor was surgically extracted under local anesthesia.

Conclusion: Although the incidence is low, maxillary incisors may remain impacted. The anamnesis, clinical, and radiographic examinations of individuals with absent maxillary incisors should be made, and the cause of the deficiency should be investigated.

Anahtar Kelimeler:
Gömülü maksiller keser; Odontoma; DentigerözKist./Impacted maxillary incisor; Odontoma;DentigerousCyst.

Bruksist bireylerde çene kemiği yoğunluğu ve morfolojisinin KIBT ile değerlendirilmesi

Evaluatıon of jaw densıty and morphology ın bruxıst ındıvıduals by CBCT

Mustan Barış SİVRİ, Rukiye Gözde KIRZIOĞLU ERCAN

Antalya Bilim Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Antalya Bilim Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
mustanbarissivri@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın temel amacı, bruksist ve bruksist olmayan bireyleri konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KİBT) ile karşılaştırarak bruksizmin çene kemik yoğunluğu ve morfolojisi üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

Method: Bu çalışmada Antalya Bilim Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi kliniğine çeşitli nedenlerle başvurmuş 18 45 yaş arası hastaların klinik ve radyolojik kayıtları geriye dönük olarak taranarak, klinik olarak bruksizm tanısı almış 25 hasta ve tanı koyulmamış 25 hastanın KİBT görüntüleri incelenmiştir. Radyolojik olarak mandibular kortikal index(MKİ), mental foramen index(MFİ), mandibular foramen index(MFİ), mandibular index (Mİ), ve aynı bölgedeki Hounsfield unit değerleri KİBT görüntüleri kullanılarak çift taraflı incelenmiştir. Yaş ile korelasyon, cinsiyet ve değişkenler arası korelasyon açısından iki grup istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmamız sonucunda elde ettiğimiz değerler istatistiksel olarak incelendiğinde MKİ, MFİ, Mİ, ve aynı bölgedeki Hounsfield Unit değerleri göreceli olarak brukszimli bireylerde bruksizmli olmayan bireylere oranla yükselk bulunduğu ancak istatistiksel olarak anlamlı olmadığı tespit edilmiştir. Yaş ile korelasyonun bruksizmli bireylerde ve bruksizmli olmayan bireylerde fark bulunamamıştır. Erkek bireylerde kadınlara göredeğerlerin yüksek olduğu fakat istatistiksel olarak anlamlı olmadığı bulunmuştur.

Sonuç: Çalışmamız sonucunda bruksizmli bireylerin KİBT görüntülerinde morfometrik veriler elde edilerek literatüre katkı sağlanmıştır. Isırma kuvvetleri hesaplanamadığı için bruksizm şiddeti ile morfometrik değişikler arasındaki korelasyon hesaplanamamıştır.

Aim: The main purpose of this study is to evaluate the effects of bruxism on jaw bone density and morphology by comparing bruxist and non-bruxist individuals with cone beam computed tomography (CBCT) Method: In this study,

the clinical and radiological records of patients aged between 18 and 45 years who applied to the Antalya Bilim University Faculty of Dentistry clinic for various reasons were scanned retrospectively, and CBCT images of 25 patients who were clinically diagnosed with bruxism and 25 patients who were not diagnosed were examined. Radiologically, mandibular cortical index (MCI), mental foramen index (MFI), mandibular foramen index (MFI), mandibular index (MI), and Hounsfield unit values inthe same region were examined bilaterally using CBCT images. Two groups were statistically evaluated in terms of correlation with age, gender and correlation between variables.

Results: When the values we obtained as a result of our study were analyzed statistically, it was determined that MCI, MF, MI, and Hounsfield Unit values in the same region were relatively higher in individuals with bruxism than in individuals without bruxism, but they were not statistically significant. There was no difference in the correlation with age in individuals with and without bruxism. It was found that the values were higher in males than females, but were not statistically significant.

Conclusion: As a result of our study, morphometric data were obtained from the CBCT images of individuals with bruxism and contributed to the literature. Since bite forces could not be calculated, the correlation between bruxism severity and morphometric changes could not be calculated.

Anahtar Kelimeler:
bruksizm, radyografi, kemik yoğunluğu/bruxism, radiography, bone density

Oral Skuamöz Papillom: Olgu Bildirisi

Oral Squamous Papılloma: A Case Report

Semiha Seda ŞAHİN, Erol ŞENTÜRK, Alanur ÇİFTÇİ ŞİŞMAN

Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Bezmialem Vakıf Üniversitesi
Sağlık Bilimleri Üniversitesi
semihasedacoskun@gmail.com

Özet:

Amaç: Oral skuamöz papillomlar skuamöz epitelden köken alan, oral mukozanın sık rastlanan benign epitelyal tümörleridir. Papiller veya verrüköz görünümlü ekzofitik kitlelerdir. Lezyon ağzın herhangi bir bölgesini etkileyebilmekle beraber sıklıkla dil, uvula, yumuşak damak ve dudakta gözlenmektedir. Kadın ve erkeklerde eşit sıklıkta görülmektedir. Skuamöz papillomun etiyolojisi bilinmemekle birlikte human papilloma virus (HPV) ve travma ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bu vaka raporunun amacı, HPV ve p16 gözlenmeksizin oral skuamöz papillom tanısı konulmuş nadir gözlenen bir olguyu değerlendirmektir.

Yöntem: Sağ tonsiller bölgede 1 yıldır mevcut lezyon nedeniyle Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvuran 18 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hastadan alınan dental anamnezde, hastanın mevcut lezyon nedeniyle yutkunma güçlüğü yaşadığı saptanmıştır. Hastanın detaylı klinik değerlendirilmesi yapılarak kulak burun boğaz kliniği ile birlikte takibi sağlanmıştır. Kirli beyaz-gri görünümlü, 1.5 cm çapındaki lezyon genel anestezi altında monopolar koter yardımıyla cerrahi olarak eksize edilmiştir.

Bulgular: Klinik değerlendirme ve histopatolojik inceleme sonucunda oral skuamöz papillom tanısı konulan hasta, tedavi sonrası 2 yıl süreyle takip edilmiştir. Takip süresi boyunca malignite riski ve rekürrenssaptanmamıştır.

Sonuç: Oral skuamöz papillomun teşhisi klinik ve histopatolojik inceleme ile konulmaktadır. Lezyonun ayırıcı tanısında kondiloma aküminatum, verrüsiform ksantoma ve papiller hiperplazi bulunmaktadır. Tedavi seçenekleri cerrahi eksizyon, lazer ablasyon, elektrokoter, kriyocerrahi ve intralezyonel interferon enjeksiyonlarıdır. Lezyonun malignite riski açısından detaylı değerlendirmesi yapılarak rekürrens ihtimali nedeniyle düzenli takibi gerekmektedir.

Objective: Oral squamous papilloma is common benign epithelial tumor of the oral mucosa and originates from squamous epithelium. It appears as papillary or verrucous exophytic mass. The lesion can affect any area in the mouth, more often the tongue, uvula, soft palate and lip. Although the etiology of squamous

papilloma is unknown, it is believed to be associated with human papillomavirus (HPV) and trauma. The aim of this case report is to evaluate a rare case diagnosed with oral squamous papilloma without HPV andp16.

Methods: An 18 -year- old systemically healthy male patient was applied to our clinic in 2019. The patient who had difficulty in swallowing due to a swelling in the right tonsillar region for 1 year. The patient was informed about the lesion and was followed with otolaryngology. The lesion was in 1.5 cm diameter, with a dirty gray-white appearance. It

was excised surgically under general anaesthesia.
Results: The final diagnosis of oral squamous papilloma was made after histopathological examination and the patient was followed for 2 years. No recurrence and risk of malignancy was observed during the follow- up period.
Conclusion: Diagnosis of oral squamous papilloma is made by clinical and histopathological examination. The differential diagnosis includes condyloma acuminatum, verruciform xanthoma and papillary hyperplasia. Treatment modalities are routine excision, laser ablation, electrocautery, cryosurgery and intralesional injections of interferon. The lesions should be evaluated about malignancy risk and regular follow-up is required due to the possibility of recurrence.

Anahtar Kelimeler:

Human papillomavirus, oral kavite, papillom

Human papillomavirus, oral cavity, papilloma

Ortognatik Cerrahi Sırasında İntraoperatif Analjezik Olarak Uygulanan Tenoksikam ve Parasetamolün Postoperatif Ağrı Üzerine Etkisinin Retrospektif Değerlendirilmesi

Retrospectıve Evaluatıon of the Effect of Intraoperatıve Tenoxıcam and Paracetamol on Postoperatıve Paın Durıng Orthognathıc Surgery

Zeynep Büşra DÜZENLİ, Burcu GÜRSOYTRAK, Özlem KOCATÜRK

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

duzenlizeynep@gmail.com

Özet:

Amaç: Ortognatik cerrahi ile oluşan postoperatif ağrı hasta konforunu önemli ölçüde etkilemektedir. Postoperatif ağrının giderilmesi amacıyla non-steroid antiinflamatuar ilaçlar, kortikosteroidler ve opioid analjezikler kullanılabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, ortognatik cerrahi sırasında intraoperatif olarak uygulanan tenoksikam ve parasetamolün ağrı üzerine etkisini retrospektif değerlendirmektir.

Gereç ve yöntem: Belirlenen kriterlere uygun 63 dosya verisi ile çalışma gerçekleştirildi. Postoperatif ağrıkontrolü için, uygulanan analjezik türlerine göre hastalar iki gruba ayrıldı. Tenoksikam 20 mg (35 hasta)veya parasetamol 10 mg/kg (28 hasta) ekstübe edilmeden IV olarak uygulanan hastalar çalışmaya dahil edildi. Postoperatif dönemdeki saatlik takiplerde VAS verilerinden 0, 1, 3, 6, 12, 24, 36 ve 48. saattekideğerler ile bulantı kusma varlığı ve opioid analjezik ihtiyacı kaydedilen dosyalardaki veriler değerlendirildi. Bulgular: Tenoksikam grubu ve parasetamol grubu arasında postoperatif saatlik takiplerde VAS değerleriarasında istatiksel olarak anlamlı fark bulunmadı. Tenoksikam grubunda bulantı ve kusma parasetamol grubundan daha yüksek görülürken istatiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi. Ek opioidgereksinimlerinde de tenoksikam grubu ile parasetamol grubu arasında anlamlı bir fark bulunamadı.

Sonuç: Ortognatik cerrahi geçiren hastalarda intraoperatif tenoksikam uygulaması ile parasetamol uygulaması karşılaştırıldığında, tenoksikam grubu hastalarında daha düşük VAS skorlarının gözlendiği ve analjezik etkinliğin yeterli olduğu tespit edilmiş, ancak istatiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır. Benzer şekilde bulantı kusma varlığı ile ek opioid gereksinimi arasında da istatiksel olarak yakın sonuçlar edildi.

Objective: Postoperative pain caused by orthognathic surgery significantly affects patient comfort. Non- steroidal anti-inflammatory drugs, corticosteroids and opioid analgesics can be used to relieve postoperative pain. The aim of this study is to retrospectively evaluate the effect of tenoxicam andparacetamol administered intraoperatively during orthognathic surgery on postoperative pain.

Materials and Methods: The study was carried out with 63 files in accordance with the determined criteria. For postoperative pain control, patients were divided into two groups according to the types of analgesics administered. Patients who were administered tenoxicam 20 mg (35 patients) or paracetamol 10 mg/kg (28 patients) IV without extubating were included in the study. In the follow-ups in the postoperative period, the values at 0, 1, 3, 6, 12, 24, 36 and 48 hours from the VAS data, the presence of nausea and vomiting and the need for opioid analgesic were evaluated in the files recorded.

Results: There was no statistically significant difference in VAS values between the tenoxicam group and the paracetamol group in the postoperative follow-up. Nausea and vomiting were higher in the tenoxicam group than in the paracetamol group, but no statistically significant difference was observed. also found no significant difference in rescue opioid requirements.

Conclusion: When intraoperative tenoxicam administration and paracetamol administration were compared in patients undergoing orthognathic surgery, lower VAS scores were observed and analgesic efficacy was found to be sufficient in patients in the tenoxicam group, but no statistically significant difference was found.Similarly, statistically close results were found between the presence of nausea and vomiting and the need for rescue opioids.

Anahtar Kelimeler:

Ağrı, Ortognatik Cerrahi, Analjezi / Pain, Orthognathic Surgery, Analgesia

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Bir Türk Popülasyonunda Cinsiyetin Premolar Dişlerin Kök ve Kanal Morfolojisi ile İlişkisi

The Relationship of Gender on Root and Canal Morphology of Premolars in a Turkish Population

Seda FALAKALOĞLU, Fatma GÖNÜLLÜ, Faruk ÖZTEKİN

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

f.gonullu@hotmail.com

Özet:

AMAÇ: Bu çalışma, bir Türk popülasyonunda alt ve üst premolar dişlerin kök anatomisi ve kök kanal morfolojisindeki varyasyonların yaygınlığı konusunda konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri kullanarak elde edilen bulguları cinsiyet ile ilişkilendirmeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEMLER: Toplam 522 sayıda (249 kadın, 273 erkek) KIBT görüntüsü değerlendirildi. Birinci ve ikinci premolar dişlerin kök sayıları, kanal sayıları ve kök kanal morfolojilerinin cinsiyete göre dağılımı incelenmiştir. Cinsiyetin kök sayısı ve kanal morfolojisi ile ilişkisi ki-kare testi kullanılarak değerlendirildi.

BULGULAR: Üst 1.premolar dişlerde yüksek oranda iki köklü, iki kanallı ve Tip IV Vertucci konfigürasyonu görülürken, üst 2.premolar ve alt 1.premolar dişlerde yüksek oranda alt 2.premolar dişlerin tamamında tek köklü, tek kanallı Tip I Vertucci konfigürasyonu görülmüştür. Cinsiyetin kök sayısı ve kanal morfolojisi ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkisi bulunmamıştır ($p > .05$).

SONUÇ: Bir Türk popülasyonunda, cinsiyet ile alt ve üst çene premolar dişlerin kök sayıları ve kanal konfigürasyonları arasında anlamlı bir ilişki görülmemiştir. / OBJECTIVES: The aim of the study is to assessthe root anatomy and morphology of maxillary and mandibular premolars in a Turkish population on genderby using cone beam computed tomography (CBCT).

METHODS: A total of 522 (249 female, 273 male) CBCT images were evaluated. The number of canals in each root, the canal morphology for teeth were analyzed. The incidence and the correlations between gender were determined. Chi-square test was used to evaluate the statistically significant differences between genders.

RESULTS: Two-rooted, two canals and type IV configuration was observed for maxillary first premolar. Single rooted single canal type 1 was observed in all mandibular first premolars, while it was observed at a high rate in mandibular second premolars and maxillary second premolars.There was no statistically relationship between gender and the numbers of tooth and canal configurations ($p > .05$).

CONCLUSİON: In the Turkish population, there was no significant relationship between gender and the numbers of tooth and canal configurations of maxillary and mandibular premolars.

Anahtar Kelimeler:

cinsiyet, KIBT, premolar, Vertucci / CBCT, gender, premolars, Vertucci

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Etidronik Asit/Sodyum Hipoklorit Solüsyonunun ve EndoAktivatörün Postoperatif Ağrı Üzerindeki Etkisi

Effect of Etidronic Acid / Sodium Hypochlorite Solution and EndoActivator

İsmail İlker PAMUKÇU, Pelin TÜFENKÇİ

Özel Muayenehane

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi

ilker_pamukcu1@hotmail.com

Özet:

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, kök kanal tedavisinin yenilenmesine karar verilmiş olan dişlerde EtidronikAsit ve EndoAktivatörün kullanımının postoperatif ağrı üzerindeki etkisini değerlendirmektir.

YÖNTEM: Kök kanal tedavisinin yenilenmesi kararı alınmış asemptomatik mandibular premolar dişe sahip 40 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Dişlerin önceki kök kanal dolguları sökülüp kemomekanik preparasyon tamamlandıktan sonra uygulanacak final irrigasyon rejimine göre hastalar rastgele 4 farklı gruba ayrılmıştır;

(G) 1 (n = 10) %17 EDTA+ % 2.5 NaOCl (geleneksel endodontik şırınga) + %2 CHX, (G) 2 (n = 10)% 2.5 NaOCl/ % 9 HEBP (Etidronik asit) (geleneksel endodontik şırınga) + %2 CHX, (G) 3 (n = 10) %17 EDTA+

% 2.5 NaOCl (EndoAktivatör) + %2 CHX, (G) 4 (n = 10) % 2.5 NaOCl/ % 9 HEBP (EndoAktivatör) + %2 CHX. Hastalardan postoperatif ağrının şiddetini 8,24, 48 ve 72. saatlerde görsel analog skalada (VAS) derecelendirmeleri istenmiştir. Tüm hastalara ağrı durumunda her 8 saatte bir 400 mg ibuprofen reçete edilmiştir. Elde edilen veriler Shapiro- wilks testi, 3 yönlü varyans analizi ve Tukey post hoc çoklu karşılaştırma testi $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

BULGULAR: EndoAktivatör kullanılan ve kullanılmayan gruplar arasında bir fark gözlemlenmemiştir. Tüm gruplarda 8. saatteki postoperatif ağrı düzeyi 24,48 ve 72. saatlere göre anlamlı düzeyde fazla olarak bulunmuştur ($p<0.05$).

SONUÇ: Tüm gruplar kök kanal tedavisinin yenilenmesi sırasında postoperatif ağrı üzerine benzer etki göstermiştir. Kök kanal tedavisinin yenilenmesinde Etidronik asit / NaOCl solüsyonunun kullanımı klinisyenler için bir seçenek olarak düşünülmelidir.

NTRODUCTION: The aim of this study is to evaluate the effect of the use of Etidronic Acid and EndoActivator on postoperative pain in teeth who have decided to root canal retreatment.

METHODOLOGY: Forty patients with asymptomatic mandibular premolar teeth decided to root canal retreatment were included in the study. Patients were randomly divided into 4 different groups according to the final irrigation regimen to be applied after removing the previous root canal fillings of the teeth and completing the chemomechanical

preparation.; (G) 1 (n = 10) 17% EDTA + 2.5% NaOCl (conventional endodontic syringe) + 2% CHX, (G) 2 (n = 10) 2.5% NaOCl / 9% HEBP (conventional endodontic syringe)2% CHX (G) 3 (n = 10) 17% EDTA + 2.5% NaOCl (EndoActivator) + 2% CHX, (G) 4 (n = 10) 2.5% NaOCl /

9% HEBP (EndoActivator) + 2% CHX. Patients were asked to rate the severity of postoperative pain on visual analog scale (VAS) at 8.24, 48 and 72 hours. All patients were prescribed 400 mg ibuprofen every 8 hours in case of pain. The data obtained were evaluated at Shapiro-wilks test, three way Anova and Tukey post hoc multiple comparison test at $p < 0.05$ significance level.

RESULTS: No significant difference was observed between groups with and without EndoActivator used. Postoperative pain level at 8th hour was significantly higher in all groups compared to 24,48 and 72th hours($p < 0.05$).

CONCLUSIONS:. All groups were showed the same affect on postoperative pain during retreatment. The use of etidronic acid/ NaOCl solution during retreatment is an option for clinicians.

Anahtar Kelimeler:

Postoperatif Ağrı, EndoAktivatör, Etidronik Asit/ Postoperative pain, EndoActivator, Etidronic acid

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Comparison of Cyclic Fatigue Resistance of Different NiTi Files

Farklı NiTi Eğelerin Döngüsel Yorgunluk Dirençlerinin Karşılaştırılması

Merve SARI, Koray YILMAZ, pelin TÜFENKÇİ

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Mustafa Kemal Üniversitesi

Mustafa Kemal Üniversitesi

mervess94.ms@gmail.com

Özet:

Aim: To compare the cyclic fatigue resistance of Reciproc Blue, WaveOne Gold and One Curve nickel titanium files under static model, in a water bath at 37°C. Methods: Twenty Reciproc Blue (25.08), 20 WaveOne Gold (25.07) ve 20 One Curve (25.06) files were tested for cyclic fatigue in a water bath at body temperature (37°C). According to the manufacturer instruction files were used in an artificial stainless steel with 5 mm radius, 60° angle of curvature and 1.5 mm inner diameter. The number of cycles to fracture (NCF) was calculated, the fractured lengths were recorded. The data were evaluated using SPSS version

22.0 at a significance level of p <0.05. Results: There was no statistically difference between the cyclic fatigue resistance of Reciproc Blue and WaveOne Gold files (P>0.05). The One Curve file showed statistically lower cyclic fatigue resistance (P<0.05). There was no significant difference in the mean length of the fractured fragments (P>0.05). Conclusion: Within the limitations of the present study, One Curve filesshowed lower cyclic fatigue resistance compared to Reciproc Blue and WaveOne Gold files.

Amaç: Reciproc Blue, WaveOne Gold ve One Curve nikel titanyum eğelerinin döngüsel yorgunluk dirençlerinin 37°C su banyosu içinde ve statik model altında karşılaştırılmasıdır. Yöntem: Yirmi adet Reciproc Blue (25.08), 20 adet WaveOne Gold (25.07) ve 20 adet One Curve (25.06) NiTi eğesi vücut sıcaklığını (37°C) taklit edecek şekilde su banyosu içinde döngüsel yorgunluk direnci açısından test edildi. Eğeler üretici firma talimatlarına uygun olarak, 5 mm kurvatür yarı çapına, 60° kanal kurvatür açısına ve 1.5 mm kanal iç çapına sahip paslanmaz çelikten yapılmış yapay kanallarda kırılıncaya kadar döndürüldü. Eğelerin kırılıncaya kadar yaptığı tur sayısı hesaplandı ve kaydedildi. Kırık fragmanların uzunluğu kaydedildi. Toplanan veriler SPSS sürüm 22.0 kullanılarak p<0.05 anlamlılık düzeyinde analiz edildi. Bulgular: Reciproc Blue ve WaveOne Gold eğeleri arasında döngüsel yorgunluk direnci açısından istatistiksel olarak fark bulunmamıştır (P>0,05). One Curve eğesi, Reciproc Blue ve WaveOne Gold eğelerine kıyasla istatistiksel olarak daha düşük döngüsel yorgunluk direnci göstermiştir (P<0,05). Gruplar arasında kırık fragmanların uzunluğu açısından anlamlı fark bulunmamıştır (P>0,05). Sonuç: Bu çalışmanın kısıtlamaları dahilinde One Curve eğesi, Reciproc Blue ve WaveOne Gold eğelerine kıyasla istatistiksel

olarak daha düşük döngüsel yorgunluk direnci göstermiştir.

Anahtar Kelimeler:

cyclic fatigue, heat treatment / döngüsel yorgunluk, ısıl işlem

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Biofactor Mta ve Mta Fıllapex İçeriklerinin Karşılaştırılması

Comparatıon of Composıtıons of Biofactor Mta and Mta Fıllapex

Özlem KAHVECİ

Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi

dtozlemkahveci@yahoo.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı iki farklı bioaktif endodontik simanın kimyasal kompozisyonu ve elemental analizinin X-ışını kırınımı(XRD), taramalı elektron mikroskobu(SEM) ve enerji dispersiv spektrum(EDX) ile ortaya çıkarılması ve karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: BiOfactor MTA (IMICRYL Diş Malzemeleri San. Tic. A.Ş., Konya, Turkey) ve MTA-fillapex(Angelus,Londrina, Brezilya) üretici firmanın önerisine göre hazırlandı ve kalıpların içine yerleştirildi. Sertleşmeleri için 3 gün %100 nemli ortamda inkübatörde bekletildikten sonra XRD (Bruker D8 Discover System, Almanya) ve SEM-EDX (SU5000 HITACHI, Japonya) sistemleri kullanılarak analiz edildi. Faz tanımlama araştırma-eşleştirme XRD ve SEM' na ait olan software sistemi ile yapıldı.

Bulgular: Her iki analiz sistemi ile tüm örneklerde başlıca içerik olarak kalsiyum silikat, kalsiyum oksit ve silikat oksit bulunmuştur. XRD analizi sonucu BiOfaktör MTA 'nın içeriğinde tantalyum oksit yüksek pik değerleri gösterirken bizmut oksitin de olduguna dair veri gözlenmemiştir. MTA-FILLAPEX bioseramik esaslı kanal dolgu patı ise bizmut oksit, silikon oksit değerleri yüksek pik değerleri mevcuttur.

SEM-EDX analiz sonucuna göre ise BiOfactor MTA aliminyum oksit ve kalsiyum oksit değerleri yüksektir. MTA-FILLAPEX ise yüksek kalsiyum oksit ve bizmut oksit değerleri göstermiştir.

Sonuç: Bioseramik esaslı materyallerin kimyasal içerikleri sertleşme zamanını, diş renklenmesini ve radyoopazitesini etkileyebilmektedir./Aim:The aim of this study was to find out and compare the chemical composition and elemental analysis of two different bioactive endodontic cements using X-ray diffraction (XRD), Scanning Electron Microscopy(SEM) and Energy Dispersive X-Ray Spectroscopy (EDX).

Method: Samples were prepared according to the manufacturer's instructions and placed into molds. Aftersetting for 3 days at 37 C and 100% humidity in an incubator, samples were analysed by XRD (Bruker D8 Discover System, Germany) and SEM-EDX (SU5000 HITACHI, Japonya). Phase identification was accomplished by use of search-match software system of SEM-EDX.

Results: The base ingredients were found to be calcium-silicate, calcium- oxide and silicate oxide in all specimens as a

result of two analysis system. XRD analysis showed that large peaks for representing tantalum oxide and bismuth oxide in the BiOfactor MTA. MTA-FILLAPEX bioseramic based root canalsealer has high peak volue for bismuth oxide and silicon oxide.

As a result of the SEM-EDX analysis, BiOfaktor MTA has aliminum oxide and calcium oxide peaks. MTA-FILLAPEX has been shown also high calcium oxide and bismuth oxide peaks.

Conclusion: Chemical compositions of the bioseramic based materials can influnce setting time, tooth discolorations and radiopacity

Anahtar Kelimeler:
X ışını kırınımı, mineral trioksit agregat, analiz/X-ray diffraction, mineral trioxide aggregate, analysis

Primer Periodontal Kaynaklı Endo-Perio Lezyonun Tedavisi: Olgu sunumu Treatment of Endo-Perio Lesion of Primary Periodontal Origin: Case Report

Öznur ÖZTÜRK, Özgür GENÇ ŞEN

Van Yüzüncüyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Van Yüzüncüyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
dtoznurozturk@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, perio-endo kombine lezyonun multidisipliner yaklaşımla tedavisi ve 1yıllık takip sonuçlarını paylaşmaktır.

Olgu Sunumu: 36 yaşında erkek hasta 15 numaralı dişinde ağrı ve mobilite ile kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde periodontal tedaviye başlandığı ancak şikayetlerinin geçmediği öğrenildi. Hastanın klinik ve radyolojik muayenesi sonucu 15 numaralı dişte herhangi bir çürüğe rastlanmadı. Periodontal problemler sonucu ilgili dişte yatay ve dikey yönde kemik kaybı, mobilite ve apikal bölgede lezyona rastlandı. İlgili dişte perküsyon ve palpasyonda şiddetli ağrı tespit edildi. Aynı seansta kök kanal tedavisi başlandı ve diş 14 gün kalsiyum hidroksit pansumanı ile bekletildi. Periodontal tedavi belli aralıklarla devam ederken, endodontik tedavinin ikinci seansında kalsiyum hidroksit temizlenip, kök kanal dolgusu guta-perka ve rezin esaslı kök kanal patı kullanılarak soğuk lateral kompaksiyon ile tamamlandı. Koronal kavite kompozit ile restore edildi. Hastanın 3 ay sonra yapılan muayenesinde, dişin klinik olarak asemptomatik olduğu ve periapikal doku iyileşmesinin başladığı tespit edildi. Hastanın 6 ay kontrolü pandemi dolayısıyla yapılamadı. Hastanın 1 yıl sonra yapılan muayenesinde ise klinik olarak mobilitenin azaldığı ve periapikal lezyon iyileşmesinin tamamlandığı tespit edildi. Hastanın 6 aylık rutin periodontal tedavileri ve radyolojik kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Primer periodontal kaynaklı endo-perio kombine lezyonlar periodontal ve endodontik tedaviyi kapsayan multidisipliner yaklaşımla iyi prognoz gösterebilmektedir.

Aim: The aim of this case report is to share the treatment of perio-endo combined lesion with a multidisciplinary approach and the results of 1-year follow-up.

Case Report: A 36-year-old male patient applied to our clinic with pain and mobility in tooth number 15. From the anamnesis, it was learned that periodontal treatment was applied, but his complaints did not go away. In the clinical and radiological examination of the patient, no caries was found in tooth number 15. Asa result of periodontal problems, horizontal and vertical bone loss, mobility, and a lesion in the apical regionwere found in the tooth. Severe pain was detected on percussion and palpation. Root canal treatment wasstarted in the same session, and the tooth was kept with calcium hydroxide for 14 days. While periodontal treatment continued at regular intervals, calcium hydroxide was

cleaned in the second session of endodontic treatment, and root canal filling was completed with cold lateral compaction technique using gutta-percha and resin-based root canal sealer. Coronal cavity was restored with composite material. In thethree-months follow-up examination, the tooth was clinically asymptomatic, and periapical tissue healing had begun. The 6-month control of the patient could not be done due to the pandemic. In the one-year examination, it was determined that the clinical mobility of the patient decreased, and the healing of the periapical lesion was completed. The patient's 6-month routine periodontal treatments and radiological controls continue.

Conclusion: Combined endo-perio lesions of primary periodontal origin can show a good prognosis with a multidisciplinary approach that includes periodontal and endodontic treatment together.

Anahtar Kelimeler:
Endodontik-periodontal lezyon,Kök kanal tedavisi,Multidisipliner yaklaşım Endodontic-periodontal lesion,Root canal treatment,Multidisciplinary approach

Diş Hekimliği Uzmanlık Eğitimi Giriş Sınavında Sorulan Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Sorularının Değerlendirilmesi

Evaluation of Oral and Maxillofacial Surgery Questions Asked in the Specialization Exam in Dentistry

Berfin Öykü ERDOĞAN, Cihan VAROL

Süleyman Demirel Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD

Süleyman Demirel Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD

berfin.oyku@hotmail.com

Özet:

Giriş ve amaç: Diş hekimliğinde uzmanlık eğitimine giriş sınavı, 2012 yılından itibaren Tıp ve Diş hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği çerçevesinde Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) tarafından yürütülen merkezi bir sınavdır. Bu çalışmanın amacı, diş hekimliğinde uzmanlık eğitimine giriş sınavında sorulan ağız, diş ve çene cerrahisi sorularının konulara göre dağılımının ve konu dağılımlarının yıllara göre değişiminin retrospektif olarak incelenmesidir.

Materyal-Metod: Çalışmamıza 2012-2020 yılları arasında gerçekleştirilen diş hekimliğinde uzmanlık eğitimi giriş sınavında yer alan 118 ağız, diş ve çene cerrahisi sorusu dahil edilmiş olup, bu soruların konulara göredağılımları ve bu dağılımın yıllara göre değişimi incelenmiştir. (İptal edilen 2 soru çalışma dışı bırakılmıştır) Konu başlıklarının belirlenmesi aşamasında ÖSYM tarafından kaynak gösterilen referans kitapların güncel baskılarından yararlanılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızda elde ettiğimiz verilere göre en sık soru sorulan konu oral patoloji (n:38, %32) olurken, oral patolojiyi maksillofasiyal travmalar (n:12, %10), dentoalveolar cerrahi ve implant cerrahisi (n:11, %9), dental anestezi (n:11, %9) ve sistemik hastalıklar (n:11, %9) konuları takip etmektedir. Tüm sınavlarda oral patoloji konusuyla ilgili olarak en az 2, en fazla 5 soru sorulduğu saptanmıştır. En az soru sorulan konular ise ortognatik cerrahi (n:3, %3), maksillofasiyal rekonstrüksiyon (n:2, %2) ve distraksiyon osteogenezis (n:2, %2) olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Çalışmamızda en sık soru sorulan konunun oral patoloji olduğu saptanmış olup, yıllara göresoruların konu dağılımlarının oldukça değişken olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmamızın sonuçlarının diş hekimliğinde uzmanlık sınavına hazırlanan meslektaşlarımıza yol gösterici olabileceği düşünülmektedir.

Introduction and purpose: The entrance exam to specialty education in dentistry is an exam conducted by the Measurement, Selection and Placement Center (ÖSYM) since 2012, within the framework of the Regulation on Specialization Training in Medicine and Dentistry. The aim of this study is to retrospectivelyexamine the distribution of the oral and maxillofacial surgery questions asked in the entrance examinationto specialty education in dentistry according to the subjects and the change in the subject distribution according to the years.

Materials-Method: 118 oral and maxillofacial surgery questions in the dentistry specialty education entranceexam held between 2012-2020 were included in our study, and the distribution of these questions according to the subjects and

the change of this distribution according to years were examined. (The 2 questions that were canceled were excluded from the study) During the determination of the subject headings, the current editions of the reference books cited by OSYM were used.

Results: According to the data we obtained in our study, the most frequently asked question was oral pathology (n:38, 32%), while oral pathology was classified as maxillofacial traumas (n:12, 10%), dentoalveolar surgery and implant surgery (n:11, 9%). , dental anesthesia (n:11, 9%) and systemic diseases (n:11, 9%). It was determined that at least 2 and at most 5 questions were asked about oral pathology in all exams. The subjects with the least questions asked were orthognathic surgery (n:3, 3%), maxillofacial reconstruction (n:2, 2%) and distraction osteogenesis (n:2, 2%).

Conclusion: In our study, it was determined that the most frequently asked subject was oral pathology, and it was concluded that the subject distribution of the questions according to the years was quite variable. It isthought that the results of our study can be a guide for our colleagues who are preparing for the specialty exam in dentistry.

Anahtar Kelimeler:
Diş Hekimliğinde Uzmanlık Sınavı, Oral cerrahi, Konu dağılımı
Dentistry Specialization Examination, Oral surgery, Subject distribution

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Mandibulada Destrüksiyona Yol Açan Eozinofilik Granüloma'ya Konservatif Yaklaşım: 3 Yıl Takipli Vaka Raporu

Conservative approach to Eosinophilic Granuloma causing destruction of the mandible: 3-years follow-up case report

Cihan VAROL

Süleyman Demirel Üniversitesi

cihanvarol.cv@gmail.com

Özet:

Giriş: Eozinofilik granüloma, langerhans hücreli histiositozun 3 klinik türünden biri olup, langerhans hücrelerinin anormal proliferasyonu sonucunda kemiklerde oluşan benign karakterli bir lezyondur. Genellikle yaşamın ilk 3 dekadında ortaya çıkan, erkeklerdeki prevalansı daha yüksek olan bu lezyon, genellikle femur ve kostalarda tek veya çoklu olarak görülebilmektedir. Maksilla ve mandibulada lokalize şekilde ortaya çıkabilen bu lezyon, periodontal hastalıklar, santral dev hücreli granülom ve ameloblastoma gibi osteolitik lezyonlar ile benzer radyolojik görüntülere sahip olabilir. Spontan gerileme gösterebileneozinofilik granülom, semptomatik veya tekrarlayan olgularda hastalığın boyutuna ve semptomlarına bağlı olarak steroid enjeksiyonu, enükleasyon, kemoterapi veya radyoterapi ile tedavi edilebilmektedir.

Vaka raporu: Dış merkezden sevk ile kliniğimize yönlendirilen 24 yaşında erkek hastanın sol mandibula parasimfiz bölgesinde 46x25 mm boyutlarında, ağrı ve hassasiyete neden olan ve patolojik fraktür riski teşkil eden düzensiz sınırlara sahip radyolusent litik lezyon saptanmıştır. Yapılan insizyonel biyopsi sonucunda eozinofilik granülom olduğu belirlenen lezyona 6 hafta süreyle intralezyonel metilprednizolon enjeksiyonu uygulanmış, lezyonun çözülme süreci 11 ay sürmüş ve hasta 41 ay süreyle takip edilmiştir. Lezyon komplikasyonsuz bir şekilde tamamen iyileşme göstermiş, 41 aylık takip süresi boyunca herhangi bir komplikasyon ile karşılaşılmamıştır.

Sonuç: Mandibula ve maksillada geniş destrüksiyona yol açabilen eozinofilik granülomanın tedavisinde oldukça konservatif ve hasta açısından konforlu bir metod olan intralezyonel steroid enjeksiyonu yöntemininilk seçenek olarak kullanılmasının faydalı olacağı görüşündeyiz.

Eosinophilic granuloma is one of the three clinical types of Langerhans cell histiocytosis, and it is a benign lesion that occurs in bones as a result of abnormal proliferation of Langerhans cells. This lesion, which usually occurs in the first

3 decades of life and has a higher prevalence in men, can be seen as a single or multiple lesions, usually in the femur and ribs. This lesion, which can occur locally in the maxilla andmandible, suggests periodontal diseases, osteolytic lesions such as central giant cell granuloma and ameloblastoma due to its radiological appearance. Eosinophilic granuloma, which may regress spontaneously, can be treated with steroid injection, enucleation, chemotherapy or radiotherapy, dependingon the size and symptoms of the disease in symptomatic or recurrent cases.

Case Report: 46x25 mm radiolucent lytic lesion with irregular borders, causing pain and tenderness and posing a risk of pathological fracture, was detected in the left mandibular parasymphysis region of a 24- year-old male patient who was referred to our clinic by an external center. The lesion, which was determined to be eosinophilic granuloma as a result of the incisional biopsy examination, was treated with intralesional methylprednisolone injection for 6 weeks, the healing of the lesion took 11 months and the patient was followed for 41 months. The lesion healed completely without complications, and no complications were encountered during the 41-month follow-up.

Conclusion: We think that it would be beneficial to use the intralesional steroid injection method, which is a very conservative and comfortable method for the patient, as the first choice in the treatment of eosinophilicgranuloma, which can cause extensive destruction in the mandible and maxilla.

Anahtar Kelimeler:

Oral patoloji, Konservatif yaklaşım, Eozinofilik granuloma

Oral pathology, Conservative treatment, Eosinophilic granuloma

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

DetectIon of dIfferences between TemporomandIbular Joint (TMJ) ArthrocentesIs TechnIques

M.Fatih ŞENTÜRK

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

mfsenturk@ybu.edu.tr

Özet:

Objectives

The aim of this presentation is to determine the differences between single and double puncture tmporomandibular joint arthrocentesis techniques and modifications.

Methods

PubMed, Sciencedirect databases were scanned in the dates between beginning and 5th September 2021. TMJ and arthrocentesis were used as keywords and dental journals are selected as a fitler journal. English written prospective or retrospective trials reporting intraoperative or postoperative outcomes of TMJ arthrocentesis techniques were included to study. Literatures were analyzed to detect the differences between techniques.

Results

Due to language, 14 articles were excluded among 294 articles. As a result of research on 280 articles 14 clinical trials (12 Randomized Controlled Trials) were found in a well documentation. No significant differences were reported between techniques in terms of postoperative parametres including maximal mouth opening, laterutrusion, protrusion and pain. Significant differences were observed intraoperative parametres including cannula relocation, duration of procedure and ease of operation in 5 trials.

Conclusions

For an easy and comfortable TMJ arthrocentesis technique/modification could be change. Technique/modification differences of TMJ arthrocentesis is not affected the operation success. To obtain more reliable results lots of randomized clinical terials are urgently needed.

Anahtar Kelimeler:

arthrocentesis; techniques; temporomandibular joint;

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Suspansiyon Laringoskopi ile ameliyat yapılan hastalarda maksimal ısırma gücü üzerindeki etkilerin araştırılması

To Investıgate of Effects on Maximal Bıte Force in Patıents Wıth UndergoıngSuspensıon Laryngoscopıc Surgery

Yavuz ATAR

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Prof Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi KBB Kliniği

yavuzatar@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmada, süspansiyon laringoskopi ile ameliyat yapılan hastalarda maksimal ısırma gücü(MIG), ağız sağlığı kalite algısına etkisi araştırılarak sağlıklı kontrollerle karşılaştırılması amaçlandı.

Yöntem: Bu çalışma prospektif analitik gözlemsel bir çalışmadır. 18-65 yaş arası, süspansiyon laringoskopi ile ameliyat planlanan benign larengeal patolojili yetişkin erkek hastalardan (n=30) çalışma grubu (Grup A) ve benzer yaş aralığında sağlıklı erkek katılımcılardan (n=30) kontrol grubu (Grup B) oluşturuldu. MIG, İstanbul ısırma kuvveti ölçüm cihazı ile kaydedildi. Ameliyattan 24 saat önce ve bir, yedi ve 30 gün sonra olmak üzere ölçümler yapıldı. Grup B'ye çalışma başında ve 30.günde ölçüm yapıldı. Ameliyat süresi, demografik özellikler ve bulgular kaydedildi. Ameliyat sonrası ağrı şikayeti erken dönem ikinci, altıncı, ve 12.saatlerde ve geç dönem 24.saat, yedinci ve 30.gün vizüel analog skalaya (VAS) kaydedildi. Tümkatılımcılara çalışma başında ve 30.günde Oral sağlık etki profili anketi (OHIP14-TR) yapıldı ve tüm profil skoru kaydedildi.

Bulgular: Her iki grup arasında çalışma başı ve sonunda MIG ölçümlerinde anlamlı fark görülmedi (sırasıyla, p=0.296; p=0.075). Grup A'da MIG ölçümleri arasında anlamlı fark bulundu (p=0.001). Gruplararası OHIP14-TR skorları karşılaştırıldığında anlamlı fark görülmedi, bununla birlikte Grup A'da çalışma sonunda anlamlı bir artış bulundu (sırasıyla, p=0.770; p=0.084; p=0.001). Grup A'da, ameliyatsüresi ile MIG değişimleri arasında negatif yönde iyi düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görüldü (p<0.01, sırasıyla; r:-0.718; r:-0.770; r:-0.716). VAS ile MIG değişimleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı (p<0.05).

Sonuç: Süspansiyon laringoskopi uygulanan hastalarda ameliyat süresi ile ilişkili ancak ameliyat sonrası gelişen ağrıdan bağımsız olarak erken dönemde ısırma gücü ve ağız sağlığına bağlı yaşam kalitesiolumsuz yönde etkilenebilir.

Purpose: It was aimed to investigate the effect of maximal bite force (MBF) on oral health quality perceptionin patients who underwent surgery with suspension laryngoscopy.
Method: The study group (Group-A) was composed of adult male patients with benign laryngeal pathology (n=30) aged 18-65 years who were scheduled for surgery with suspension laryngoscopy, and the control group (Group-B) was composed of healthy male participants (n=30). Measurements were made 24 hours before and one, seven and 30 days after surgery. The duration of surgery, demographic characteristics andfindings were recorded. Postoperative pain complaints were recorded on the visual-analog-scale(VAS) at the second, sixth, and 12th hours in the early period and at the 24th, seventh, and 30th days in the late period. Oral-health-impact-profile(OHIP14-TR) was administered to all participants.
Results: There was no significant difference in MBF measurements between the two groups at the beginning and end of the study (p=0.296;p=0.075,respectively). A significant difference was found between MBF measurements in Group-A(p=0.001). When the OHIP14-TR scores between the groups were compared, no significant difference was observed, however, a significant increase was found in Group-A at the end of the study(p=0.770;p=0.084;p=0.001,respectively). In Group-A, there was a good negative correlation between the duration of surgery and MBF changes($p<0.01$,r:-0.718;r:-0.770;r:-0.716, respectively). There was no significant relationship between VAS and MBF changes($p<0.05$).
Conclusion: In patients undergoing suspension laryngoscopy, bite force and oral health-related quality oflife may be adversely affected in the early period, which is related to the duration of the operation but independent of the postoperative pain.

Anahtar Kelimeler:

Maksimal ısırma gücü, suspansiyon laringoskopi, mastikatör fonksiyonlar, çiğneme.

Maximal bite force, suspension laryngoscopy, masticatory functions, chewing.

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Ortognatik Cerrahi Hastalarında Postoporeratif Memnuniyetinin Değerlendirilmesi

Assessment of Postoperative Satisfaction in Orthognathic Surgical Patients

Elif Dilara ŞEKER, Ezgi SUNAL AKTÜRK, Halit Selim BÜYÜKMUMCU

Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti ABD

Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti ABD

Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

dilaraarsln@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı kombine ortodontik tedavi ve ortognatik cerrahi geçirmiş Sınıf II ve Sınıf IIImalokluzyona sahip hastaların postoperatif tedavi memnuniyetlerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu anket çalışmasına Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı'nda kombine ortodontik tedavi ve ortognatik cerrahi uygulanmış 20'si erkek ve 67'si kadın olmak üzere toplam 87 hasta dahil edilmiştir. Bu hastalardan 32'si iskeletsel Sınıf II, 55'i iskeletsel sınıf 3 maloklüzyona sahiptir. Dahil edilen hastalara cerrahi sonrası memnuniyet anketi uygulanmıştır. Hastalar sorulan sorulara memnuniyetlerini 1'den (en az) 7'ye (en çok) kadar skorlamışlardır. Elde edilen veriler Shapiro-Wilk testi ve Mann-Whitney U testi ile karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Ortognatik cerrahinin sert doku ve yumuşak dokuyu içeren fonksiyonel sonuçları ve cerrahi sonrası komplikasyonları bakımından gruplar arasında fark gözlenmemiştir ($p>0.05$). Bununla birlikte Sınıf III hastalar cerrahi sonrası havayolu ile ilgili memnuniyeti sorgulayan soruyu daha düşük skorlamışlardır ($p<0.05$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları hem Sınıf II hem de Sınıf III cerrahi hastaların cerrahinin psikolojik,fonksiyonel sonuçlarından memnun olduğunu ve cerrahi sonrası komplikasyonların hastalar açısındankabul edilebilir olduğunu vurgulamıştır.

Abstract

Objective: The aim of this study is to evaluate the postoperative satisfaction of the patients with Class II andClass III malocclusions treated with orthodontic treatment and orthognathic surgery.

Methods: A total of 87 patients (20 males and 67 females), who were treated with orthodontic treatment andorthognathic surgery at Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry Department of Orthodontics, were included in this survey study. Of these patients, 32 had skeletal Class II and 55 had skeletal class 3 malocclusion. All patients received the postoperative satisfaction questionnaire. The satisfaction Questionnaire scores ranged from 1 (very dissatisfied) to 7 (very satisfied). The data were analysed with the Shapiro-Wilk test and Mann-Whitney U tests.

Results: There was no difference between the groups in terms of functional results of orthognathic surgery including hard tissue and soft tissue, and postoperative complications. However, Class III orthognathic surgery patients were lower satisfied with the breathing function.

Conclusion: The results of this study showed that both Class II and Class III surgical patients are satisfied with the psychological and functional results of the surgery. Moreover, postoperative complications after orthognathic surgery are acceptable for the patients.

Anahtar Kelimeler:

Ortodonti, Ortognatik cerrahi, Memnuniyet/Orthodontics, Orthognathic surgery, Satisfaction

Santral Diş Eksikliğinin Supernumere Diş Kullanılarak Ortodontik olarak Giderilmesi: Vaka Raporu

Orthodontic Treatment of Central Tooth Missing Using Supernumerary Tooth: Case Report

Emire Aybüke ERDUR, Esra PİLANCI

Necmettin Erbakan Üniversitesi

Orthodontic

epilanci@erbakan.edu.tr

Özet:

Bu vaka sunumunun amacı; sağ maxiller kesici bölgesinde gömülü santral diş ve supernumere dişleri bulunan hastanın ortodontik tedavisini sunmaktır. Kliniğimize fonksiyonel ve estetik şikayetlerle başvuran11 yaş 2 aylık erkek hastada yapılan klinik incelemede, hastanın konveks bir profile, sağ tarafta sınıf III, sol tarafta sınıf II molar ilişkisine sahip olduğu görülmüştür. Yapılan radyografik incelemede; panoramik radyografta üst sağ maxiller kesici bölgesinde gömülü olarak 2 adet süpernumere diş ve kök gelişim yetersizliği görülen gömülü santral dişe sahip olduğu görülmüştür. Lateral sefalometride, iskeletsel sınıf II ilişkiye ve normal yön büyüme gelişimine sahip olduğu görülmüştür. Hastanın tedavi planı, kök gelişimi ve kron boyu açısından en sağlıklı olan dişi sürdürülerek kök gelişimi yetersiz olan gömülü sağ maxiller santraldişin ve diğer gömülü dişlerin cerrahi olarak çekimi ardından sabit ortodontik tedavi yapmak ve sürdürülen supernumere dişe restoratif tedavi yapılarak santral diş formu verilmesi olarak planlanmıştır. Hastaya sabit ortodontik tedavi yapılmış, gömülü dişler cerrahi olarak çekilmiştir. Cerrahinin hemen ardından gömülü diş traksiyonuna başlanmış ve diş çift ark sistemi ile üst arka dahil edilmiştir. Tedavi sonunda teller sökülüp supernumere dişin restoratif rehabilitasyonu yapılmıştır. Toplam tedavi süresi 1 yıl 2 ay olan hastamızda tedavi sonucunda supernumere diş sağ üst santral kesici yerine sürdürülmüştür. Hasta sınıf I molar vekanin ilişkiye ulaşmış, ideal estetik ve fonksiyon sağlanmıştır.

ABSTRACT

The aim of this case report is; to present the orthodontic treatment of a patient with impacted central tooth and multiple supernumerary teeth in the right maxillary incisor region. In the clinical examination performed on an 11-year-old 2-month-old male patient who applied to our clinic with functional and aesthetic complaints, it was observed that the patient had a convex profile, class III molar relationship on the right side and class II molar relationship on the left side. In the radiographic examination; panoramic radiograph showed that he had 2 supernumerary teeth impacted in the upper right maxillary incisor region and an impacted central tooth with root development insufficiency. In lateral cephalometry, it was observed that he had skeletal class II relationship and normal directional growth development. The treatment plan of the patient was planned to be fixed orthodontic treatment after the surgical extraction of the impacted rightmaxillary central tooth and other impacted teeth with insufficient root development by maintaining the healthiest tooth in terms of root development and crown length, and giving the central tooth form by restorative treatment

to the sustained supernumerary tooth. Fixed orthodontic treatment was applied to the patient. Impacted tooth traction was started immediately after the surgery and the tooth was included in the upper arch with a double arch system. At the end of the treatment, the braces were removed andrestorative rehabilitation of the supernumerary tooth was performed. In our patient, whose total treatment period was 1 year and 2 months, the supernumerary tooth was sustained instead of the right upper central incisor. The patient has reached class I molar and canine relationship, and ideal aesthetics and function areprovided.

Anahtar Kelimeler:

supernumere diş, gömülü diş, ortodontik tedavi supernumarary tooth, impacted tooth, orthodontic treatment

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Has the prevalence of orthodontıc treatment duratıon- related whıte spot lesıon been underestımated?

Eyüp Burak KÜÇÜK, Ece Görkem AKDOĞAN

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi

eburak.kucuk@gmail.com

Özet:

The aim of this study was to evaluate the prevalence, incidence of white spot lesions (WSLs) afterorthodontic treatment, and to determine the most affected teeth.

The WSL severity was scored using pre and posttreatment intraoral photographs of 264 patients who were divided into 3 groups: Group 1 was composed of individuals underwent orthodontic treatment between 12- 24 months, Group 2 was between 24-36 months, and Group 3 was more than 36 months. Maxillary and mandibular 8 teeth between first premolars were assessed for per patient. A four-point scoring system was used to assess the severity of WSLs. The difference of pre and posttreatment caries score defined as deltascore (ΔS).

The prevalence, incidence and mean ΔS values of WSLs were 67%, 70%, 77%; 67%, 27%, 25%; and 0.336, 0.372, 0.420 in Groups 1, 2 and 3, respectively. The highest ΔS values were obtained in left (0.527) and right (0.516) maxillary lateral incisors.

Prolonged duration of orthodontic treatment with fixed appliances increases WSL tendency. The WSL score show the highest severity in maxillary lateral incisors.

Anahtar Kelimeler:

Orthodontic treatment with fixed appliances, white spot lesion, prevalence, incidence

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Elmas benzeri karbon kaplamanın ortodontik sürtünme kuvveti üzerine etkileri

Effects of diamond-like carbon coating on orthodontıc frıctıon force

Hikmetnur DANIŞMAN, Şengül DANIŞMAN, Fatih ÇELEBİ, Ali Altuğ BIÇAKÇI

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Erciyes Üniversitesi Mühendislik Fakültesi

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

hnurdanisman@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, elmas benzeri karbon kaplamanın ortodontik paslanmaz çelik tel ve braketlerin mekanik özellikleri ve aralarında oluşan sürtünme kuvvetleri üzerindeki etkisini incelemektir.

Yöntem: Bu çalışmada 40 adet 0,022 inch sağ üst kanin braketi (Forestadent, MBT prescription) ve 0,019 x 0,025 inç paslanmaz çelik tel (Forestadent) kullanılmıştır. Tellerin ve braketlerin yarısı fiziksel buhar biriktirme (PVD) tekniği kullanılarak elmas benzeri karbon (DLC) ile kaplanmıştır. Kaplamalı ve kaplamasız teller ve braketlerden oluşan farklı ikili gruplar Instron üniversal test cihazı (Instron, Norwood, MA, ABD) kullanılarak sürtünme deneylerine tabi tutulmuştur. Braketlerin ve tellerin yüzey özellikleri, pürüzlülükleri ve tellerin sertliği Raman analizi, Taramalı Elektron Mikroskobu (SEM) analizi, nano-sertlik testi ve temassız optik profilometre kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hem ark telinin hem de braketin kaplamalı olduğu grubun sürtünme kuvveti değerleri diğer gruplara göre anlamlı derecede düşük bulunmuştur ($P<0,001$). Kaplamalı braketlerde özellikle slot yivi çevresinde yüzey pürüzlülük değeri önemli ölçüde azalmıştır ($P<0,05$). Kaplamalı tellerde kaplama sonrası yüzey pürüzlülük değerlerinde önemli bir değişiklik gözlenmezken, sertlik değerlerinde artış gözlenmiştir. DLC kaplama tabakası kalınlığı yaklaşık 1.0 µm olarak ölçülmüştür (806 nanometre).

Sonuç: Elmas benzeri karbon kaplama, ortodontik tellerin ve braketlerin yüzey özelliklerini iyileştirmekte ve DLC kaplama işlemi teller ve braketler arasında oluşan sürtünme kuvvetini önemli ölçüde azaltmaktadır. Ayrıca hem braketin hem de telin aynı anda kaplanmasının sürtünmeyi azaltmada daha etkili olduğu gösterilmiştir.

Objectives: The purpose of this study was to investigate the effect of diamond-like carbon coating on frictional and mechanical properties of the stainless steel orthodontic wires and brackets.

Methods: Forty pieces of 0.022-inch upper right canine brackets (Forestadent, MBT prescription) and 0.019 x 0.025-inch stainless steel wires (Forestadent) were used in this study. Half of the wires and half of the brackets were coated with diamond-like carbon (DLC) using the physical vapor deposition (PVD) technique. Different binary groups constituted coated and uncoated wires and brackets were subjected to friction experiments using the Instron universal testing machine (Instron, Norwood, MA, USA). The surface properties, roughness of the brackets, and hardness of the wires were evaluated using Raman analysis, Scanning Electron Microscopy (SEM) analysis, Nano-hardness test, and roughness test with non-contact optical profilometer.

Results: The friction force values of both the archwire and bracket coated group were found to besignificantly lower than the other groups ($P<0.001$). The surface roughness value, especially around the slot groove, decreased significantly in the coated brackets ($P<0,05$). No significant change was observed inthe surface roughness values after coating, and hardness values increased in the coated wires. DLC coating layer thickness is approximately 1.0 μm (806 nanometers).

Conclusions: Diamond-like carbon coating improves the surface properties of orthodontic wires and brackets, and the DLC coating process remarkably reduced the friction force. Moreover, both bracket and wire coating was found more effective in friction reduction.

Anahtar Kelimeler:

Kaplama, Elmas benzeri karbon, Sürtünme/ Coating, Diamond like carbon, friction

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Maksiller Molar Distalizasyonu Uygulanan Hastalarda Sabit Ortodontik Tedavi:Olgu Serisi

Fixed Orthodontic Treatment in Patients Undergoing Maxillary Molar Distalization:A Case Series

Serdar DEMİRTÜRK, Ayşegül EVREN

İnönü Üniversitesi Diş Hek. Fak. Ortodonti ABD

İnönü Üniversitesi Diş Hek. Fak. Ortodonti ABD

serdar_demirturk@hotmail.com

Özet:

Olgu Serisi Arş. Gör. Serdar Demirtürk, Dr. Öğr. Üyesi Ayşegül Evren

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Malatya Amaç: Sınıf II malokluzyon tedavi edilirken dental ve iskeletsel olarak uygun vakalarda diş çekimi yapmadan maksiller molar distalizasyonu ile Sınıf I kanin/molar ilişkisi sağlanmaktadır. Maksiller 2. molarlar sürmeden yapılan distalizasyon daha etkili olmaktadır. Ekstraoral ve intraoral kuvvetlerle maksiller molar distalizasyonu sağlanabilmektedir. Olgu Sunumu: Olgu 1: Üst çene anterior bölgede çapraşıklık şikayeti ile gelen 18 yaşındaki hastanın klinik muayenesinde 16 nolu dişin mesializasyonuna bağlı olarak 12 nolu dişin çapraz kapanışta olduğu tespit edildi. Solda Sınıf I ilişki olduğundan sağda minivida destekli EZ Slider ile 16 nolu dişin distalizasyonuna karar verildi Olgu 2: Gömük 13/23 nolu diş şikayeti ile gelen 11 yaşındaki hastanın klinik muayenesinde 16/26 nolu dişlerin mesialize olduğu tespit edildi. Hastanın yaşı ve dental/iskeletsel değerleri dikkate alınarak kombine headgear ile maksiller molar distalizasyonu yapılmasına karar verildi. Olgu 3: Üst çene anterior bölgede çapraşıklık şikayeti ile gelen 15 yaşındaki hastanın klinik muayenesinde 16/26 nolu dişlerin mesializasyonuna bağlı olarak 13 nolu dişin vestibülde konumlandığı tespit edildi. Palatinal bölgenin anterior kısmına 2 adet minivida yerleştirilerek Keleş Slider uygulandı ve çift taraflı maksiller molar distalizasyonu ile tedavi edildi. Sonuç: Maksiller molar distalizasyonu genç ve yetişkin hastalarda başarılı bir şekilde uygulanabilmektedir. Bireylerde mandibulayı saat yönünde rotasyona uğratarak vertikal yüz yüksekliğini arttırmaktadır. Maksiller ve mandibular keserlerdeki dentoalveolar değişiklikler ile overjet düzeltilmektedir.

Aim: While treating Class II malocclusion, Class I canine/molar relationship is provided by maxillary molar distalization without tooth extraction in dentally and skeletally appropriate cases. Distalization withoutdriving maxillary second molars is more effective. Maxillary molar distalization can be achieved withextraoral and intraoral forces.

Case Report: Case 1: In the clinical examination of an 18-year-old patient who presented with the complaint of crowding in the anterior maxillary region, it was found that tooth 12 was in crossbite due to mesialization of tooth 16. Since there was a Class I relationship on the left, it was decided to distalize tooth 16 with a miniscrew supported EZ Slider on the right.

Case 2: In the clinical examination of the 11-year-old patient who presented with the complaint of impacted tooth numbered 13/23, it was found that teeth numbered 16/26 were mesialized. Considering the patient's age and dental/skeletal values, it was decided to perform maxillary molar distalization with a combined headgear.
Case 3: In the clinical examination of a 15-year-old patient who presented with the complaint of crowding inthe anterior region of the maxilla, it was found that tooth number 13 was located in the vestibule due to the mesialization of teeth 16/26. Keleş Slider was applied by placing 2 miniscrews in the anterior part of the palatinal region and treated with bilateral maxillary molar distalization.
Conclusion: Maxillary molar distalization can be successfully applied in young and adult patients. Inindividuals, it increases the vertical face height by rotating the mandible clockwise. Overjet is corrected by dentoalveolar changes in the maxillary and mandibular incisors.
Keywords: Distalization, EZ Slider, Headgear, Keles Slider

Anahtar Kelimeler:

Distalizasyon, EZ Slider, Headgear, Keleş SliderDistalization, EZ Slider, Headgear, Keles Slider

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Amelogenezis İmperfektalı Bir Hastanın Ortodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

Emire Aybüke ERDUR, Alparslan ESEN, Mehmet Esad GÜVEN, Ardagül DEMİR

Necmettin Erbakan Üniveristesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniveristesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniveristesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniveristesi Diş Hekimliği Fakültesi

Ardaguldemir@Hotmail.Com

Özet:

ÖZET

Bu çalışmanın amacı sınıf III malokluzyona sahip olan, laterognatisi ve amelogenezis imperfektalı dişleri olan bir hastanın tedavi sonuçlarını sunmaktır. On yedi yaşındaki bayan hasta kliniğimize çenede eğrilik ve dişlerinin kötü görüntüsü şikayetiyle başvurmuştur.Yapılan klinik incelemeler sonucu hastanın düz profile sahip olduğu ve çene ucunun sağda olduğu görülmüştür.İntraoral muayenesine göre hastanın sağ tarafındaAngle sınıf I molar ilişkisi sol tarafında ise Angle sınıf III molar ilişkisi vardır.Üst orta hattı yerinde, alt ise 3 mm sağdadır. Ayrıca hastanın amelogenezis imperfektası ve polidiastemaları ile hem anterior hem de lateral açık kapanışı mevcuttur.Ortodonti , cerrahi ve protez bölümleri arasında yapılan konsültasyonlar sonucu hastanın mevcut laterognatisini düzeltmek amacıyla ortognatik cerrahi planlaması yapılmıştır.Estetik kaygılarla kliniğimize başvuran hastanın , uyguladığımız tedaviyle estetik kaygıları giderilmiş,ideal kapanış ilişkisi sağlanmıştır.

ABSTRACT

The aim of this study is to present the treatment results of a patient with class III malocclusion, laterognathia and teeth with amelogenesis imperfecta.

A 17-year-old female patient applied to our clinic with complaints of curvature of the jaw and badappearance of her teeth. As a result of the clinical examinations, it was seen that the patient had a straight profile and the chin was on the right. According to the intraoral examination, the patient has Angle class I molar relation on the right side and Angle class III molar relation on the left side. The upper midline is in place, the lower is 3 mm to the right. The patient has both anterior and lateral openbites with amelogenesis imperfecta and polydiastemas.As a result of the consultations between the orthodontics, surgery and prosthesis departments, orthognathic surgery was planned in order to correct the patients current laterognathia. The aesthetic concerns of the patient were relieved with the treatment and ideal occlusal relationship achieved.

Anahtar Kelimeler:

amelogenezis imperfektalaterognati surgery first

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Alt Tek Keser Diş Çekimli Sabit Ortodontik Tedavi: Olgu Serisi

Fixed Orthodontic Treatment with Lower Single Incisors Extraction:Case Series

Birol UZUN, Filiz USLU

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı
İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı
dtbiroluzun@gmail.com

Özet:

Amaç: Diş ark boyu uyumsuzluklarının ortodontik tedavisinde diş çekimi yapılarak bu uyumsuzluklar giderilebilmektedir. Bunun için en sık başvurulan yöntem dört premolar dişin çekilmesidir. Maksiller dişlerin diziliminin iyi olması durumunda ise alt anterior bölgedeki çapraşıklıkların düzeltilmesi için alt tek keser dişinçekimi düşünülebilir. Bu yöntemle çekilecek diş sayısının nispeten daha az olması ve tedavi süresinin daha kısa olması hastaların tedaviye olan ilgisini de artırmaktadır.

Olgu Sunumu: Olgu 1: Alt ve üst anterior dişlerindeki çapraşıklık şikayeti ile gelen 18 yaşındaki kadın hastanın klinik muayenesinde alt çene anterior bölgede şiddetli yer darlığı problemi olduğu tespit edildi. Bukkal bölgede Sınıf I ilişkiye sahip hastanın alt sol lateral kesici dişi çekilerek sabit ortodontik tedavisi yapıldı.

Olgu 2: Sol alt kanin dişinin görünümü şikayeti ile gelen 17 yaşındaki kadın hastanın klinik muayenesinde alt çene anterior bölgede orta şiddetli yer darlığı problemi olduğu tespit edildi. Bukkal bölgede Sınıf I ilişkiyesahip hastanın alt sağ santral kesici dişi çekilerek sabit ortodontik tedavisi yapıldı.

Olgu 3: Alt anterior dişlerindeki çapraşıklık şikayeti ile gelen 18 yaşındaki kadın hastanın klinik muayenesinde alt çene anterior bölgede orta şiddetli yer darlığı problemi olduğu tespit edildi. Bukkal bölgede Sınıf I ilişkiye sahip hastanın alt sağ lateral kesici dişi çekilerek sabit ortodontik tedavisi yapıldı.

Sonuç: Sınıf I kapanışa sahip, alt çene anterior bölgede orta ve şiddetli yer darlığı olan hastalar alt tek keser diş çekimi yapılarak tedavi edilebilmektedir. Bu tedavi yöntemi ile kabul edilebilir fonksiyonel ve estetik sonuç elde edilirken tedavi süresinin kısa olması da önemli bir avantaj sağlamaktadır.

Aim:Dental arch length discrepancies can be eliminated by tooth extraction. The most common method is the extraction of the four premolars. If the maxillary teeth are well aligned, extraction of the lower single incisor can be considered to correct the crowding in the lower anterior region. Relatively less number of extracted teeth and shorter treatment period also increases the interest of the patients in the treatment.

Case Report:Case 1: An 18-year-old female patient, who applied with the complaint of crowding in herlower and upper anterior teeth, had severe crowding in the anterior region of the mandible. Fixed orthodontic treatment was performed by extracting the lower left lateral incisor of the patient with Class I

relationship in the buccal region.
Case 2:An 17-year-old female patient with the complaint of the appearance of the left lower canine tooth, had moderate crowding in the anterior mandible. Fixed orthodontic treatment was performed by extracting the lower right central incisor of the patient with Class I relationship in the buccal region.
Case 3:An 18-year-old female patient with crowding in the lower anterior teeth, had moderately severe crowding in the anterior mandible. Fixed orthodontic treatment was performed by extracting the lower right lateral incisor of the patient with Class I relationship in the buccal region.
Conclusion:Class I occlusion and moderate to severe crowding in the anterior mandible can be treated by extracting a single lower incisor. While obtaining acceptable functional and aesthetic results with this treatment method, the short treatment period provides an important advantage.

Anahtar Kelimeler:

Anterior çapraşıklık,diş çekimi,sabit ortodontik tedaviAnterior crowding,fixed orthodontictreatment,tooth extraction

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Ortodontik Tedavide Diş Çekiminin Dudak Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Analysıng The Effects Of Tooth Extractıon On The Lıp In Orthodontıc Treatment

Emre KAYALAR, Burcu Ece KORU, Sanaz SADRY

İstanbul Aydın Üniversitesi

İstanbul Aydın Üniversitesiİstanbul Aydın Üniversitesi

b.ecekoru@gmail.com

Özet:

Amaç: Dental sınıf II maloklüzyon hastalarında diş çekimli veya çekimsiz sabit ortodontik tedavi sonrası dudak ve yüz yumuşak doku profiline yansıyan değişikliklerin incelenmesi.

Yöntem: Sabit ortodontik tedavi göre dental sınıf II maloklüzyona sahip 75 bireyin tedavi öncesi ve tedavi sonrası sefalometrik filmleri üzerinde ölçümler yapıldı. Bireyler; diş çekimi yapılmayan, üst iki premolar diş çekimi yapılan ve dört premolar çekimi yapılan olmak üzere üç gruba ayrıldı. Dudak ve yüz yumuşak dokularına ilişkin ölçülen parametreler; temel üst dudak kalınlığı (TÜDK), vermilyon üst dudak kalınlığı (VÜDK), üst dudak eğimi (VÜDK), temel alt dudak kalınlığı (TADK), vermilyon alt dudak kalınlığı (VADK), altdudak eğimi (ADE), yüz aksı açısı (Ba-N/PtmGN), labiomental açı, yüz konveksite açısı, tüm yüz konveksite açısıdır. Wilcoxon, Kruskal Wallis, Mann Whitney U testleri sonuçların analizinde kullanıldı.

Bulgular: Çekim durumuna göre Ba-N/PtmGN değeri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir ($p=0,009$; $p<0,05$). Çekimsiz grubunun VÜDK değerinin, 4x4 çekimli olanlara göre düşük olması istatistikselolarak anlamlı bulunmuştur ($p=0,001$; $p<0,05$). Üst 2 çekimli grubunun VÜDK değerinin, 4x4 çekimli olanlara göre düşük olması ile çekimsiz grubunun Ba-N/PtmGN değerinin, 4x4 çekimli olanlara göre düşük olması istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p=0,001$; $p<0,05$).

Sonuç: Bulgular, ortodontik tedavide diş çekiminin vermilyon üst dudak kalınlığı ve yüz aksını etkileyebileceğini ancak bunun yüz yumuşak doku profiline olumsuz bir etkisinin olmadığını göstermektedir. Anahtar kelimeler; diş çekimi, dudak kalınlığı, estetik, sefalometri

Objective: To analyze the changes reflected in the lip and facial soft tissue profile after fixed orthodontic treatment with or without tooth extraction in patients with dental class II malocclusion.

Method: Measurements were made on cephalometric films of 75 individuals with dental class II malocclusion according to fixed orthodontic treatment before and after treatment. Individuals were divided into three groups: non-extraction, upper two premolars extraction, four premolars extraction. Measured parameters related to lip and facial soft tissues; basic upper lip thickness (BULT), vermilion upper lip thickness (VULT), upper lip inclination (ULI), basic

lower lip thickness (BLLT), vermilion lower lip thickness (VLLT), lower lip inclination (LLI), face axis angle (Ba-N/ PtmGN), labiomental angle, facial convexity angle, total face convexity angle. Wilcoxon, Kruskal Wallis, Mann Whitney U tests were used in the analysis of the results.

Results: According to the extraction situation, the Ba-N/ PtmGN value differs statistically significantly ($p=0.009$; $p<0.05$). It was found that the VULT value of the unextracted group was lower than the 4x4 extraction group ($p=0.001$; $p<0.05$). It was found statistically significant that the VULT value of the upper 2 extraction group was lower than the 4 extraction group, and the Ba-N/ PtmGN of the unextracted group waslower than the 4 extraction group ($p=0.001$; $p<0.05$).

Conclusion: The findings suggest that tooth extraction in orthodontic treatment may affect vermillion upper lip thickness and facial axis, but this has no negative effect negative effect on the soft tissue facial profile.

Keywords;

tooth extraction, lip thickness, aesthetics, cephalometry

Anahtar Kelimeler:

diş çekimi, dudak kalınlığı, estetik, sefalometri

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Reverse Headgear-RME Tedavisinde Kullanılan Farklı Genişletme Prosedürlerinin Dentoalveolar Etkilerinin Karşılaştırılması

Comparison of Dentoalveolar Effect of Different Transverse Expansion Protocols used with the Reverse Headgear

Emire Aybüke ERDUR, Ahmet Ertan SOĞANCI, Şule Nur METLİ, Emine TÜRKHAN

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

emine.turkhan@erbakan.edu.tr

Özet:

Amaç: Çalışmamızın amacı, maxiller darlık ve geriliğin birlikte görüldüğü hastalarda uygulanan tedavi protokolünün maxiller ve mandibular dentoalveolar yapılar üzerindeki etkilerinin incelenmesidir.

Gereç ve yöntem: Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'nda tedavi edilen maksiller transversal yetmezlik ve maksiller retrüzyonlu 20 hasta (9 K, 11 E; ort. Yaş 12.2 + - 1.7) çalışmamıza dahil edildi.10 hasta Reverse headgear ve ALT-RAMEC (günde 2 tur) protokolü ile tedavi edilirken, diğer 10 hasta Reverse headgear ve RME (günde 1 tur) protokolü ile tedavi edildi.Hastaların tedavi öncesi (T0) ve sonrası (T1) ortodontik modelleri dijital platforma (DENTAURUM ORTHO-X Scan) aktarılarak çapraz ölçümler yapıldı. Dijital modellerde, maksilla ve mandibulada interkanin, interpremolar, intermolar mesafeler ve alveoler taban genişliği ve ark uzunluğu ölçüldü. İnterkanin genişliği, insizal kenardan ölçüldü ve interpremolar ve intermolar genişlikler, merkezi fossalardan ölçüldü. Alveolar taban genişliği, birinci molar dişin gingival sınırının 5 mm altında ölçüldü.

Bulgular: Çalışma sonuçlarımıza göre kronolojik yaş ve cinsiyet dağılımı değerlendirildiğinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. Grup içi yapılan ölçümlerde, maksillada interkanin, interpremolar, intermolar ve alveolar taban genişliklerindeki artışlar istatistiksel olarak anlamlı bulunurken (p 0.05). Gruplar arası değerlendirmelerde anlamlı farklılık bulunmadı(p> 0.05).

Sonuçlar:Maksiller gerilikle birlikte darlığın gözlendiği durumlarda, her iki tedavi protokolü de etkin bulunmuş olup, yapılan tedaviler dentoalveolar yapılar üzerinde anlamlı fark oluşturmamıştır.

Aim: The aim of our study is to examine the effects of the treatment protocol on maxillary and mandibular dentoalveolar changes of the patients characterized with transversal maxillary deficiency and maxiller retrusion.

Materials and methods: 20 patients (9 F, 11 M; mean age 12.2+-1.7) with maxiller transversal defficiency and maxiller retrusion who were treated in Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry Department ofOrthodontics were

included in our study.10 patients treated with reverse headgear and ALT-RAMEC(2 round per a day) protocol, the other 10 patients treated with reverse headgear and RME(1 round per a day) protocol. The patients before treatment (T0) and after treatment (T1) orthodontic models were transferred todigital platform (DENTAURUM ORTHO-X Scan) and cross measurements were made. In digital models, intercanine, interpremolar, intermolar distances and alveolar base width and arch length were measured in the maxilla and mandible. The width of the intercanine was measured from the incisal marjin, and the interpremolar and intermolar widths were measured from central fossa. The alveolar base's width was measured 5 mm below the gingival marjin of the first molar tooth.

Results: According to our study results, when the chronological age, gender distribution and initial values were evaluated, there was no statistically significant difference between the groups. In the measurements made within the group, the increases in the maxillary intercanine, interpremolar, intermolar and alveolar base widths were found to be statistically significant (p 0.05). There was no significant difference in the evaluations between the groups (p> 0.05).

Conclusion: In cases where was observed maxiller transversal deficiency with maxiller retrusion, both treatment protocols were found to be effective, and the treatments did not make any significant difference on dentoalveolar effect.

Anahtar Kelimeler:

Alt-Ramec,Dentoalveoler etki,Reverse Headgear,RmeAlt-Ramec,Dentoalveoler effect,Reverse Headgear,Rme

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Sınıf II Sabit Tedavi Gören Hastaların Vertikal Boyut Değişimlerinin Sefalometrik Olarak İncelenmesi: Retrospektif Çalışma

Cephalometric Examination of Vertical Dimension Changes in Patients Treated With Class II Therapy : A Retrospective Study

Emire Aybüke ERDUR, Mücahid YILDIRIM, Esra PİLANCI, Feyza Nur SAĞLAM

Necmettin Erbakan Üniveristesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniveristesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniveristesi Diş Hekimliği Fakültesi

esratrkcn@gmail.Com

Özet:

Sınıf II Sabit Tedavi Gören Hastaların Vertikal Boyut Değişimlerinin Sefalometrik Olarak İncelenmesi:Retrospektif Çalışma

Emire Aybüke Erdur, Mücahid Yıldırım, Esra Pilancı, Feyza Nur Sağlam

Amaç: Bu çalışmanın amacı çekim yapılmayan Sınıf II malokluzyona sahip hastaların tedavi öncesi ve sonrası sefalometrik analizlerini karşılaştırarak vertikal yön değişimlerini incelemektir.

Bireyler ve Yöntem: Çalışmamıza Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'nda tedavi görmüş başlangıçta Sınıf II malokluzyona sahip 40 hasta dahil edilmiştir. Çalışmaya diş çekimi olmadan ve sabit fonksiyonel bir aparey kullanmadan, çeşitli mekaniklerle sadece distalizasyon ile tedavi edilmiş hastalar dahil edilmiştir. Hastaların SN-GoGn, FMA, PP-GoMe, Pmax-MeGo açıları tedavi öncesi ve tedavi sonrası karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Grup içi değerlendirmede SN-GoGn, FMA, PP-GoMe, Pmax-MeGo açıları tedavi başlangıcına göre anlamlı derecede artış göstermiştir. Hastaların vertikal boyutları tedavi sonunda belirgin olarak artmıştır.

Sonuç: Çekim yapılmadan üst ark distalizasyon mekanikleri ile tedavi edilen Sınıf II hastalarda vertikalboyut artmaktadır. Tedavi başlangıcında vertikal boyutu yüksek hastalar tedavi edilirken distalizasyon mekanikleri dikkatle kullanılmalı, gerekirse diş çekimi düşünülmelidir.

Cephalometric Examination of Vertical Dimension Changes in Patients Treated With Class II Therapy : A Retrospective Study

Emire Aybüke Erdur, Mücahid Yıldırım, Esra Pilancı, Feyza Nur Sağlam

Aim: The aim of this study is to compare the lateral cephalometric analyzes of patients with Class II malocclusion who were treated without extraction, and to examine the vertical dimention changes by comparing the pre-treatment and post-treatment lateral cephalometric analyzes.

Subjects and Method: 40 patients (26 F, 14 M) age 14.2+-2.7 with Class II malocclusion who were treatedin Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry Department of Orthodontics were included in our study. Inclusion criteria are completed dentition and finished growth and development period. Distalization of the maxilla was performed with various mechanics in order to provide Class I canine and molarrelationship in patients who were treated without extraction. The changes in SN-GoGn, FMA, PP-GoMe, Pmax-MeGo angles were examined before and after treatment. Results: At the end of the treatment, the angles of SN-GoGn, FMA, PP-GoMe, Pmax-MeGo increased significantly. The vertical dimensions of the patients increased at the end of the treatment.
Conclusion: Vertical dimention increases in Class II patients treated with maxillary distalization mechanics without extraction. At the beginning of the treatment, if patients have high vertical dimensions, the effects ofdistalization mechanics on the vertical dimension should be considered, and tooth extraction should be considered when necessary.

Anahtar Kelimeler:

Sinif Ii Maloklüzyon, Vertikal Boyut / Class Ii Malocclusion, VerticalDimension

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Çoklu Diş Eti Çekilmelerinin Tedavisi Sonrası Hasta Memnuniyetinin Karşılaştırılması

Comparison of Patient Satisfaction After Treatment of Multiple Gingival Recessions

Dilek ÖZKAN ŞEN, elif ÖNCÜ

Necmettin Erbakan üniversitesi diş hekimliği fakültesi

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

dilekozkan19@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Miller Sınıf I bilateral çoklu diş eti çekilmesi olan hastalarda mikrocerrahi teknikler ile hazırlanmış modifiye koronale pozisyonel flep (MKPF) ile kombine uygulanan Titanyum- Trombositten Zengin Fibrin (T-TZF) ile otojen ve altın standart olan Subepitelyal Bağ Doku Grefti (SBDG) uygulamaları sonrası hasta memnuniyetlerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Çalışmada 20 hastada 118 maksiller bilateral çoklu Miller Sınıf I diş eti çekilmesi tedavi edilmiştir. Diş eti çekilmeleri randomize olarak T-TZF (58 diş) veya SBDG (60 diş) ile modifiye koronale pozisyone fleptekniği ile tedavi edildi. Operasyon sonrası ağrı düzeyleri VAS (Vizüel Analog Skala), iyileşme durumu yara iyileşme indeksi ile değerlendirildi. Her iki tedavi grubunun tedavi öncesi ve sonrası sonuçları ve gruplar arası farklar değerlendirilip karşılaştırıldı.

Bulgular: Operasyon sonrası 6. ayda VAS sonuçlarına göre hasta memnuniyetinin T-TZF grubunda daha yüksek olduğu ve yara iyileşmesinin T-TZF grubunda daha hızlı olduğu tespit edildi.

Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde, Miller I diş eti çekilme defektlerinin tedavisinde otojen T-TZF membranın güvenilir ve etkili sonuçlar verdiği görülmüştür. Hasta memnuniyeti ve hızlı iyileşme sağlaması gibi avantajları gözönüne alındığında T-TZF, SBDG'ye alternatif olarak uygulanabilir.

/

Purpose: The aim of this study was to use Titanium-Platelet Rich Fibrin (T-PRF) and autogenous and gold standard Subepithelial Connective Tissue Graft in combination with a modified coronal positional flap (MKPF) prepared with microsurgical techniques in patients with Miller Class I bilateral multiple gingival recession. Comparison of patient satisfaction after (SBDG) applications.

Methods: In the study, 118 maxillary bilateral multiple Miller Class I gingival recessions were treated in 20 patients. Gingival recessions were treated randomly with either T-PRF (58 teeth) or SBDG (60 teeth) with amodified coronally positioned flap technique. Postoperative pain levels were evaluated with VAS (Visual Analogue Scale), and healing status was evaluated with wound healing index. The pre- and post-treatment results of both treatment groups and the

differences between the groups were evaluated and compared.

Results: It was determined that patient satisfaction was higher in the T-PRF group and wound healing wasfaster in the T-PRF group according to the VAS results at the 6th month postoperatively.

Conclusion: Within the limits of this study, autogenous T-PRF membrane was found to give reliable and effective results in the treatment of Miller I gingival recession defects. Considering its advantages such as patient satisfaction and rapid recovery, T-PRF can be applied as an alternative to SBDG.

Anahtar Kelimeler:

çekilme,VAS, subepitelyal bağ dokusu grefti/recession, VAS, subepithelial connective tissue graft

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Çift taraflı çoklu dişeti çekilmesinin tedavisinde serbest dişeti grefti ve modifiye koronale konumlandırılan flep operasyonu-Bir olgu sunumu

Free gingival graft and modified coronally advanced flap in the treatment of bilateral multipl recession-A case report

Duygu KILIÇ, Emine Elif MUTAFÇILAR VELİOĞLU, Sema HAKKI

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
kilicduygu22@gmail.com

Özet:

Mekanik travma, periodontal enflamasyon ve ince biyotip varlığı nedeniyle oluşan dişeti çekilmeleri keratinize dişeti yetersizliği ve sığ vestibül derinlik ile birlikte izlenmektedir.Keratinize dişetini arttırma ve vestibül derinleştirme hedefiyle gerçekleştirilen serbest dişeti greftleri, bağ doku greftleri ve koronale konumlandırılan flaplerle birlikte dişeti çekilmelerinin tedavisinde uygulanmaktadır.

Bu olgu sunumunda çift taraflı çoklu dişeti çekilmesine sahip hastada, sol mandibular premolar bölgede gerçekleştirilen serbest dişeti grefti operasyonun 16 aylık, sağ mandibular premolar bölgede gerçekleştirilenmodifiye koronale flep ile bağ dokusu grefti operasyonun 4 aylık takibi sunulmaktadır.

Periodontoloji kliniğine fırçalamada ağrı ve hassasiyet şikayetiyle başvuran 24 yaşında sistemik olarak sağlıklı sigara kullanmayan kadın hastanın klinik muayenesi sonucu alt sağ ve sol premolar bölgede çoklu dişeti çekilmesi ve yetersiz keratinize dişeti varlığı tespit edildi.Faz-1 tedavi kapsamında detertraj, polisaj veoral hijyen eğitiminin ardından sol alt premolar bölgeye serbest dişeti grefti operasyonu gerçekleştirildi.İyileşme süresinde herhangi bir komplikasyon gerçekleşmeyip, belirgin keratinize dişeti artışıelde edilirken, 16 ay sonunda elde edilen dokunun korunduğu, creeping re-ataçman ile önemli derecede kök yüzey örtülmesi sağlandığı görüldü.Sağ premolar bölgenin bu süreçteki takibinde mevcut dişeti çekilmesinin artmış olduğu gözlendiğinden modifiye koronale kaydırılan flep ve bağ dokusu grefti operasyonu gerçekleştirildi. Post-op 4.ayda keratinize diş etindeki artışın serbest diş eti grefti yapılan bölgedeki kadar olmadığı ancak belirgin kök yüzey kapanması elde edildiği tespit edildi.

Serbest dişeti grefti ve koronale konumlandırılan flep operasyonunun birincil hedefleri farklı olmakla beraber, her iki tekniğin doğru cerrahi planlamayla çoklu dişeti çekilmelerinin tedavisinde başarılı sonuçlar ortaya koyabildiği ancak keratinize dişeti miktarındaki artış açısından serbest dişeti grefti operasyonun daha öngörülebilir olduğu düşünülmektedir.

Dişeti çekilmesi, modifiye koronale konumlandırılan flep, serbest dişeti grefti

Gingival recessions due to trauma, inflammation and thin biotype are observed with the lack of keratinizedgingiva and

vestibular sulcus depth. Free gingival grafts aiming to increase the keratinized tissue and deepening vestibular sulcus depth are applied in the treatment of gingival recessions as coronally advanced flaps.
In this case report, a 16-month follow-up of the free gingival graft operation and a 4-month follow-up of the modified coronally advanced flap with connective tissue graft operation are presented in a patient with bilateral multiple recession.
A 24-year-old systemically healthy non-smoker female patient with complaints of pain and tenderness during brushing applied to our clinic. Insufficient keratinized gingiva was detected in the lower right and left premolar region.After initial periodontal therapy, free gingival graft operation was performed on the left premolar region.Without any complication in post-operative period, significant increase of keratinized tissueand root coverage was achieved with creeping attachment at 16 months.Since it was observed that the recession in the right premolar region increased, a modified coronally advanced flap and connective tissue graft operation was performed.Four months after operation the increase in keratinized gingiva was not as much as in the free gingival graft side but significant root coverage was obtained.
Although the primary goals of these two mucogingival surgical approaches are different, it is thought that both techniques can provide successful results in the treatment of multiple recessions but free gingival graftmay reveal more predictable results in terms of the increase in the amount of keratinized gingiva.
Gingival recession, modified coronally advanced flap, free gingival graft

Anahtar Kelimeler:

Dişeti çekilmesi, modifiye koronale konumlandırılan flep, serbest dişeti greftiGingival recession, modified coronally advanced flap, free gingival graft

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Periodontal Olarak Umutsuz Dişlerin Niyetli Replantasyonu : 2 Olgu Sunumu

Intentional Replantation of Periodontally Hopeless Teeth : 2 Case Reports

Osman BABAYİĞİT, Dilek ÖZKAN ŞEN, Fatma UÇAN YARKAÇ

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry

Necmettin Erbakan University Faculty Of Dentistry

Necmettin Erbakan University Faculty Of Dentistry

osmanbabayigit95@gmail.com

Özet:

Amaç: Replantasyon, umutsuz olan dişin korunması ve fonksiyonda tutulmasını sağlamak amacıyla dişçekimi ve sonrasında protetik restorasyon yerine uygulanan bir tedavi yöntemidir. Bu 2 olgu sunumunda, maksiller sol santral ve mandibuler sağ santral dişin replantasyonu sonrası 2 yıllık klinik ve radyografik takibi sunulmaktadır.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı, sigara içmeyen 50 yaşında erkek ve 48 yaşında kadın hastalar diş etlerinde kanama, kadın hastanın 21 ve erkek hastanın 41 numaralı dişinde ağrı ve mobilite şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenelerinde hastaların dişlerinde derin periodontal cep, sınıf 3 mobilite ve patolojik migrasyon tespit edildi. Radyolojik değerlendirmede ileri derecede vertikal kemik kayıpları gözlendi. Hastalara cerrahi olmayan periodontal tedavi uygulandı. Dişler atravmatik olarak çekilerek kök yüzeyi düzleştirmesi yapıldı. Kök yüzey biyomodifikasyonunu sağlamak amacıyla kök yüzeylerine 5 dakika boyunca tetrasiklin HCL (100mg/ml) uygulandı. Dişler steril salin solüsyonu ile yıkandıktan sonra soketine yerleştirilerek geçici periodontal splint ile immobilizasyon sağlandı. İki hastanın da operasyon sonrasıiyileşme sürecinde herhangi bir komplikasyona rastlanmadı. Geçici splint 3 ay sonra daimi splint ile değiştirildi.

Bulgular: Hastaların 2 yıllık takibi sonunda klinik olarak periodontal ceplerin elimine edildiği ve radyolojik olarak kemik kazançları olduğu gözlendi. Hastaların estetik ve fonksiyonel olarak tedaviden memnunolduğu gözlendi.

Sonuç: Bu olgulardaki sonuçlar replantasyonun hastanın kendi dişini korumak ve umutsuz dişin etrafında kemik kazancı sağlamak adına alternatif bir tedavi seçeneği olduğunu göstermektedir.

Aim: Replantation is a treatment method applied instead of tooth extraction and prosthetic restoration in order to protect the hopeless tooth and keep it in function. In these 2 case reports, clinical and radiographic follow-up of 2 years after replantation of maxillary left central and mandibular right central teeth ispresented.

Materials-Methods: Systemically healthy, non-smoker 50-year-old male and 48-year-old female patients applied to our clinic with complaints of bleeding in the gingiva, pain and mobility in tooth 21 of the female patient and 41 of the male patient. In the clinical examination, deep periodontal pocket, class 3 mobility andpathological migration were detected in the teeth of the patients. In the radiological evaluation, severe vertical bone loss was observed. Non-surgical periodontal treatment was applied to the patients. After the extraction of the teeth, root planning was applied. Tetracycline HCL (100mg/ml) was applied to rootsurfaces for 5 minutes to provide root surface biomodification. After the teeth were washed with sterile saline solution, they were placed in the socket and immobilized with a temporary periodontal splint. No complications were encountered in the postoperative recovery period of either patient. Temporary splint 3 months later permanent splint replaced with.

Results: At the end of the 2-year follow-up of the patients, it was observed that the periodontal pocketswere clinically eliminated and there were radiological bone gains. It was observed that the patients were aesthetically and functionally satisfied with the treatment.

Conclusion: The results in these cases show that replantation is an alternative treatment option to protect the patient's own tooth and to gain bone around the hopeless tooth.

Anahtar Kelimeler:

Kemik kaybı, Niyetli replantasyon, Periodontal hastalıkBone loss, Intentional replantation, Periodontal disease

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Periodontal Hastalığa Sahip Bireylerdeki Trabeküler Kemik Değişikliklerinin Fraktal Analiz Kullanılarak Değerlendirilmesi

Evaluation of Trabecular Bone Changes in Individuals with Periodontal Disease Using Fractal Analysis

Fatma UÇAN YARKAÇ, Melek TAŞSÖKER, Ümmühan TEKİN ATAY, Duygu AZMAN

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

dtummuhan@gmail.com

Özet:

Amaç: Periodontitis alveolar kemik kaybına neden olan kronik seyirli bir hastalıktır. Periodontitis nedeniyle kemik yapıda meydana gelen olumsuz değişimleri objektif bir şekilde değerlendirmek oldukça zordur. Bu çalışmanın amacı, sağlıklı bireyler ve periodontitis hastaları arasındaki trabeküler kemik değişikliklerini dijital panoramik radyografilerde fraktal boyut analizi ile değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmaya 15'i periodontal sağlıklı birey (kontrol grubu), 15'i Stage 1 periodontitisli birey (S1-P grubu), 15'i Stage 2 periodontitisli birey (S2-P) ve 15'i Stage 3 periodontitisli birey (S3-P) olmak üzere toplam 60 birey dahil edildi. Bireylerin periodontal klinik parametreleri (gingival indeks, plak indeksi, klinik ataşman kaybı, sondlamada cep derinliği, diş sayısı) ve dijital panaromik radyografik görüntüleri kaydedildi. Mandibular birinci molar ve ikinci premolar diş kökleri arasındaki interproksimal alanda bulunan trabeküler kemiğin fraktal boyut (FB) değeri Image J programı kullanılarak değerlendirildi. Kutu sayma yöntemiyle iki bölgenin ortalama fraktal boyut değerleri hesaplandı.

Bulgular: Gruplar arasında bütün periodontal parametre değerleri açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p<0.05$). Periodontitis tanısı alan bireylerin FB değerlerinin S1-P grubunda ortalama 1.36, S2-P grubunda ortalama 1.28, S3-P grubunda ortalama 1.12, kontrol grubunda ise ortalama FB değerleri 1.44 idi. Gruplar arası FB değerleri incelendiğinde kontrol ve periodontitisli bireyler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu, ortalama FD değerlerinin sağlıklı grupta anlamlı olarak daha yüksek olduğu görüldü ($p<0.05$).

Sonuç: Fraktal boyut değerlendirmesi kemik trabekülasyonundaki değişiklikleri sayısal olarak göstermesi nedeniyle periodontal hastalığın alveolar kemik üzerindeki etkisi hakkında objektif bir sonuç verebilmektedir.

Objective: Periodontitis is a chronic disease that causes alveolar bone loss. It is very difficult to objectively evaluate the negative changes in bone structure due to periodontitis. The aim of this study is to evaluate

trabecular bone changes between healthy individuals and periodontitis patients by fractal dimension analysis on digital panoramic radiographs.
Method: The study included 15 periodontal healthy individuals (control group), 15 individuals with Stage 1 periodontitis (S1-P group), 15 individuals with Stage 2 periodontitis (S2-P), and 15 individuals with Stage 3 periodontitis (S3). -P), a total of 60 individuals were included. Periodontal clinical parameters (gingivalindex, plaque index, clinical attachment loss, pocket depth on probing, number of teeth) and digitalpanoramic radiographic images of the individuals were recorded. The fractal dimension (FD) value of the trabecular bone in the interproximal space between mandibular first molar and second premolar tooth roots was evaluated using Image J program. The mean fractal dimension values of the two regions were calculated by box counting method.
Results: There was a statistically significant difference between the groups in terms of all periodontal parameter values ($p<0.05$). The mean FD values of individuals diagnosed with periodontitis were 1.36 inthe S1-P group, 1.28 in the S2-P group, 1.12 in the S3-P group, and 1.44 in the control group. When the FD values between the groups were examined, it was seen that there was a statistically significant difference between the control and individuals with periodontitis, and the mean FD values were significantly higher in the healthy group ($p<0.05$).
Conclusion: Fractal dimension evaluation can give an objective result about the effect of periodontal disease on alveolar bone, since it shows changes in bone trabeculation numerically.

Anahtar Kelimeler:

Dijital Radyografi, Fraktal Analiz, PeriodontitisDigital Radiography, Fractal Analysis, Periodontitis

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Ortognatik Cerrahi ile Tedavi Edilen Sınıf III Maloklüzyona Sahip Hastalardaki Yüz Değişimi

Ferhat AYRANCI, Mehmet Melih ÖMEZLİ, Hasan AKPINAR, Meryem AKPINAR, Süleyman Kutalmış BÜYÜK

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

hsnakpinar03@gmail.com

Özet:

Amaç: Sınıf III maloklüzyonların tedavisinde ideal oklüzyon ile uyumlu iskeletsel ve yumuşak doku ilişkilerin sağlanması bazı vakalarda ortognatik cerrahi ile mümkün olabilmektedir. Ortognatik cerrahi sonrası hastaların yüz görünümünde değişim gözlenmektedir. Bu çalışmanın amacı; ortognatik cerrahi uygulanan 12 hastada görülen iskeletsel, dişsel ve yumuşak doku değişiminin yüz tanımaya etkisini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Ortognatik cerrahi uygulanan 12 hastanın ameliyat öncesi ve sonrası lateral sefalometrik radyografik görüntüleri incelenerek dişsel, iskeletsel ve yumuşak doku ölçümleri yapılmıştır. Hastaların ameliyat tipi retrospektif olarak incelenmiş ve yaş verileri istatiksel olarak analiz edilmiştir. Ayrıca hastalara ortognatik cerrahi ameliyatından sonra yüz tanımlaması gerektirecek herhangi bir işlem yapılıp yapılmadığı sorulmuştur. Yüz tanımlaması gerektirecek işlem yapan hastaların, insan kaynaklı veya otomatik yüz tanıma sistemi kaynaklı sorun yaşayıp yaşamadıkları sorgulanmıştır. Bulgular: Çalışmaya yaş ortalaması 21,55 ± 4,21 olan 12 (7 kadın, 5 erkek) hasta dahil edilmiştir. Ortognatik cerrahi sonrası hastaların dişsel, iskeletsel ve yumuşak doku ölçümlerinin ideal değerlere yaklaştığı görülmüştür. Yüz tanımlama gerektirecek işlem yapan 5 hastanın 1'i otomatik yüz tanımlama sistemlerinde, 2' si ise insan kaynaklı yüz tanımlamada sorun yaşamıştır. Sorun yaşayan üç hastaya da uygulanan prosedürün mandibular geri alma ile maksiller ilerletme olduğu görülmüştür. Otomatik yüz tanıma sisteminde sorun yaşayan hastaya önce cerrahi prosedürü uygulanmıştır. Sonuç: Ortognatik cerrahi işlemler sonucu yüzde oluşan değişimler tanınmayı etkileyebilmektedir. Hastalar ameliyat öncesinde oluşabilecek bu değişimler hakkında bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler:

Ortognatik Cerrahi, Sınıf III Maloklüzyon, Yüz Tanıma, Lateral Sefalometri

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Çenelerdeki Kistlerin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi Retrospective Evaluation of Cysts in the Jaws

Olgun TOPAL

Afyonkarahisar Health Sciences University

dtolguntopal@gmail.com

Özet:

Amaç

Bu çalışmada Afyonkarahisar ili ve çevre bölgelerden Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi DişHekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvuran ve tedavisi gerçekleştirilen çene kistlerinin patolojik tanısı, tedavisi, lokalizasyonları, cinsiyete ve yaşa göre dağılımının sunulması amaçlanmıştır.

Yöntem

Bu çalışmada, Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Kliniği'nde 2013-2021 yılları arasında dâhil edilme kriterlerini sağlayan çene kisti vakalarının retrospektif olarak değerlendirilmesi yapılmıştır. Teşhis radyografisi, patoloji tanı raporu ve tedavi şekli bulunan 478 hastanın (214 kadın, 264 erkek) verisi çalışmaya dahil edilmiştir. Veriler hastaların yaşı, cinsiyeti, patolojik tanısı, tedavisi, patalojik oluşumun görüldüğü bölge ve dişin durumu ile ilgili bilgileri kapsamaktadır. İstatistiksel analizler SPSS Versiyon 26 programı ile yapılmıştır.

Bulgular

Çalışmaya dahil edilen hastaların yaş ortalamaları 39,8±15,17 (minimum 7 - maksimum 88) olarak bulunmuştur. Yapılan değerlendirmede, çene kistleri arasında en çok radiküler kist (% 82,2) görülmüştür.En yüksek yaş ortalaması rezidüel kist görülen hastalarda (53,9), en düşük yaş ortalaması basit kemik kisti görülen hastalarda bulunmuştur ($p<0,05$). Kist görülen vakaların 173'ünde ilgili dişe endodontik tedavi yapıldığı görülmüş, radyografik olarak bunların %67,2'sinin kök kanal dolumunun kısa olduğu, %70,7'sinin ise homojen doldurulmadığı tespit edilmiştir.

Sonuç

Çenede görülen kistlerin tanı ve uygun tedavisinin yapılabilmesinde; kistlerin çenelerdeki dağılımı, sık görülme yaş aralığı ile cinsiyet faktörü ve bazı etiyolojik faktörler hakkında bilgi sahibi olmak fayda sağlayacaktır.

Aim

In this study, it is aimed to present the pathological diagnosis, treatment, localization, distribution by gender and age of jaw cysts, which applied to Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery and were treated from Afyonkarahisar province and surrounding regions.

Method

In this study, a retrospective evaluation of jaw cyst cases that met the inclusion criteria between 2013-2021 in Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Clinicwas carried out. The data of 478 patients (214 female, 264 male) with diagnostic radiograph, pathology diagnosis report and treatment method were included in the study. The data includes information about the age, gender, pathological diagnosis, treatment, the region where the pathological formation is seen, and the condition of the tooth.

Results

The mean age of the patients included in the study was 39.8±15.17 (minimum 7 - maximum 88). In the evaluation, radicular cysts were the most common (82.2%) among jaw cysts. The highest mean age was found in patients with residual cyst (53.9), and the lowest mean age was found in patients with simple bone cyst ($p<0.05$). It was observed that endodontic treatment was applied to the relevant tooth in 173 of the cases with cysts, and it was determined radiographically that 67.2% of them had short root canal filling and 70.7% of them were not filled homogeneously.

Conclusion

It will be beneficial to have information about the distribution of cysts in the jaws, the age range of frequent occurrence, the gender factor and some etiological factors in the diagnosis and appropriate treatment of cysts seen in the chin.

Anahtar Kelimeler:

çene kisti, patolojik tanı, retrospektif değerlendirme jaw cyst, pathological diagnosis, retrospective analysis

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

İmplant Cerrahisinde Kazayla Yabancı Cisim Yutulmasının Değerlendirilmesi

Management of Accidental Foreign Body Swallowing in Implant Surgery

Yakup GÜLNAHAR

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

yakupglnhr@gmail.com

Özet:

Dental implantlar; diş eksikliklerinin telafisi, çiğneme fonksiyonunun artırılması, estetik ve fonasyonun düzeltilmesi amacıyla kullanılır. İmplant cerrahisi esnasında implant parçalarının yutulma ve aspirasyon riskleri vardır. İmplant cerrahisi esnasında implant ve implant cerrahisinde kullanılan parçaların yutulma ve aspirasyon riskleri vardır. Yabancı cisim yutma vakaları, aspirasyona göre daha sık meydana gelir. Yutulan yabancı cisimlerin çoğu gastrointestinal kanal ile kendiliğinden uzaklaşır. Bir kısmı ise çeşitli hayati komplikasyonlara neden olabilir. Yutulan yabancı cisimlerin çoğu batın grafileri ile tespit edilebilir. Radyoopasitesi olmayan çeşitli yabancı cisimlerin tespiti için ise ek görüntüleme yöntemleri gerekebilir. Bu sunumda, kliniğimizde implant cerrahisi sırasında implant ara parçalarını yutma şikayeti ile gelen, batın grafileri ile takip ettiğimiz 2 adet vaka sunulmuştur. Her iki durumda da klinik-radyografik takip ile konservatif bir yaklaşım uygulandı. Klinik belirtilerin ayrıntıları, radyografik incelemeler, tedavi türü ve takip sunulmaktadır.

Dental implants; are used to compensate for tooth loss, increase chewing function, correct aesthetics and phonation. There are risks of swallowing and aspiration of implant and drills and other other small instrument used during implant surgery. Dental foreign body swallowing cases occur more frequently than aspiration cases. Most of the swallowed foreign bodies may come out spontaneously through the gastrointestinal tract. Some of them can cause various life-threatening complications. Most of the foreign bodies swallowed can be detected by abdominal radiographs. Additional imaging methods may be requiredto detect various foreign bodies without radiopacity. In this presentation, 2 cases are presented with complaints of swallowing the implant spacers during implant surgery and we followed up with abdominal radiographs. In both cases, a conservative approach with clinical-radiographic follow-up was used. Details of clinical symptoms, radiographic examinations, type of treatment and follow-up are presented.

Anahtar Kelimeler:
implant, yutma, komplikasyonimplant, swallowing, complication

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Our Dental Treatment Approach Under General Anesthesia Or Sedation İn Patients With İntellectual Developmental Disorders; Retrospective Evaluation

Genel Anestezi ya da Sedasyon Uygulanan Zihinsel Gelişim Bozukluğu Olan Hastalarımızda ki Dental Tedavi Yaklaşımımız: Retrospektif Değerlendirme

Zozan ERDOĞMUŞ, Gamze ARICI, Mahmut KOPARAL, Bilal EGE, Belgin GÜLSÜN

Diyarbakır Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Diyarbakır Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi Çene Cerrahisi Kliniği

Adıyaman Üniversitesi Diş Hek.Fakültesi Ağız diş Çene Hast. ve Cerrahisi A.B.D

Adıyaman Üniversitesi Diş Hek.Fakültesi Ağız diş Çene Hast. ve Cerrahisi A.B.D

Dicle Üniversitesi Diş Hek.Fakültesi Ağız diş Çene Hast ve Cerrahisi A.B.D

zozan_erdogmus@hotmail.com

Özet:

ABSTACT: Retrospective examination is aimed for the cases applied to the Diyarbakır Oral and Dental Health Hospital, in 2019-2020 being appropriate to one-day treatment protocol, having only intellectual disorders, having dental treatment general anesthetised and sedated. Demographic parameters obtained from 159 patients' records, scores of ASA,the sort of anesthesia,the anesthetic agents and analgesic used,patients having syndromes and the treatments have been evaluated.118 patients were sedated(74,21%) and 41 patients were general anesthetised (25,79). 56 cases (35,22%) were seen as ASA I, 92 cases (57,86%) as ASA II, 7 cases (4,40%) as ASA III, 4 cases as (2,51%) as ASA IV. When evaluated systematically, 15,09% epilepsy, 4,40% cerebral palsy, 1,88% heart disease and anjio history were found.The mostly used anesthetic agent is combination of Midazomal+ketamine+propofol with therate of 21,79%.The mostly administered treatment is just tooth extraction with the rate of 52,56%.We are opinion that the treatment can be adminstered safely on the intellectual disabled/patients with intellectual developmental disorder by choosing the proper anesthetic agent and method

Özet: Bu çalışma ile 2019-2020 yılları arasında Diyarbakır Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesine başvuran günü birlik tedavi protokolüne uygun bir günlük yatışı ile sedasyon ve genel anestezi altında dental tedavileri yapılan, sadece zihinsel gelişim bozukluğu olguların retrospektif incelenmesi amaçlanmıştır. 159 hasta dosyalarından elde edilen demografik veriler, ASA Skorları, anestezinin türü, kullanılan anestezik ajanlar ve analjezikler, sendromlu hastalar ve yapılan tedaviler değerlendirildi. Çalışmamızda 118 hastaya sedasyon (%74,21), 41 hastaya ise genel anestezi (%25,79) uygulanmıştır. 56 olgunun (%35,22) ASA I, 92 olgunun(57,86) ASA II, 7(%4,40) ASA III ve 4 tanenin (%2,51) ise

ASA IV olduğu görülmüştür. Sistemik açıdan değerlendirildiğinde %15,09 Epilepsi, %4,40 Serebral Palsi, %1,88 Kalp rahatsızlığı ve anjioöyküsüne rastlanmıştır. En çok kullanılan anestezik ajan %21,79 oranıyla Midazolam+ketamin+propofol kombinasyonu olmuştur. En sık uygulanan tedavi ise %52,56 oranında tek başına diş çekimiydi. Zihinsel yetersizlik (ZY)/zihinsel gelişim bozukluğu (ZGB)olan hastalarda uygun anestezik ilaç ve yöntemin seçimiyle bu tedavinin güvenli bir şekilde uygulanabileceği kanısındayız.

Anahtar Kelimeler:
Key words: Dental Treatment; General Anaesthesia; SedationAnahtar Kelimeler:Dental Tedavi; Genel Anestezi; Sedasyon

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Anterior Dişlerdeki Yaygın Çürüklerin Direkt Kompozit Laminelerle Tedavisi : Vaka Raporu

Treatment Of Rampant Carıes In Anterıor Teeth Wıth Dırect Composıte LamınatesVeneers: Case Report

Beyza ARSLANDAŞ DİNÇTÜRK, Cemile KEDİCİ ALP

Gazi Universitesi Dis Hekimligi Fakultesi

Gazi Universitesi Dis Hekimligi Fakultesi

beyzarslandas@gmail.com

Özet:

Diş hekimliği klinik uygulamalarında zamanla doğal diş estetiği daha çok önem kazanmaya başlamıştır. Estetik sorunların çözümünde günümüzde daha konservatif tedavi seçenekleri tercih edilmektedir. Amaç:Bu olgu sunumunda; çürüğe bağlı oluşan madde kaybı sebebiyle uygulanan fiber post ve direkt kompozit laminate restorasyonlar sunulmaktadır. Kliniğimize 20 yaşında kadın hasta ön bölge dişlerinde ağrı ve estetik şikayetle başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede hastanın 21 numaralı dişinde önceden yapılmış kanal tedavisi; 12, 11, 22 numaralı dişlerinde derin çürükler ve hastada subgingival diş taşları tespit edildi. İlgili dişlerin vitalite test değerlendirilmesinde dişlerin vital oldukları tespit edildi. Hastanın 21 numaralı dişinde herhangi bir periapikal lezyon ve dikey perküsyonda ağrı bulgusu gözlenmedi. Yöntem: Tedavi planlamasında 21 numaralı dişe fiber post yapılmasına, ön bölgedeki dişlere silikon anahtar yöntemiyle direkt kompozit laminate veneerler uygulanmasına karar verildi. Bulgular: Hastaya diş taşı temizliği yapıldıktan sonra 12, 11, 22 numaralı dişlerindeki çürükler temizlendi. Hastanın ön bölge dişlerine direkt kompozit laminate veneerler uygulandı sonrasında hasta takibe alındı. Sonuç: Çürüğe bağlı oluşan madde kaybına veya pulpanın durumuna göre tedavi seçenekleri farklılık gösterebilir bu tedavi seçenekleri kompozit restorasyonlardan kron uygulamalarına kadar değişebilmektedir. Direkt kompozit restorasyonlarda silikon anahtar kullanımı; palatal ve kesici duvarların boyutunun önceden ayarlanabilmesi, interproksimal çıkış profillerinin düzgünlüğü, yüzey makro-mikro anatomisinin kontrolü gibi faydalarından dolayı tercih edilmektedir.

ABSTRACT

Natural dental aesthetics has gained more importance over time in clinical application in dentistry. More conservative approaches are preferred to solve the esthetic problems nowadays. Aim: In this case report; fiber post and direct composite laminate restorations applied due to the loss of tooth tissue because of caries are presented. An 20 year old female patient was admitted to our clinic with complaints of pain and aesthetic complaints of her maxillar anterior teeth. In intraoral and radiological examination; prior root canal treatment in tooth number 21, deep caries in tooth number 12, 11, 22 and subgingival calculus were detected. The vitality of the relevant teeth was evaluated and they were found to be vital. There was no lesion in the tooth and no signs of pain on vertical percussion in the tooth number 21.

Method: In the treatment planning, it was decided to make a fiber post in tooth number 21 due to tissue loss and apply composite laminate veneers directly to the teeth in the anterior region with the silicone key method. Results:After the periodontal treatment, the caries on the teeth number 12, 11, 22 were cleaned. Direct composite laminate veneers were applied to the anterior teeth and then the patient was followed up. Conclusion: Treatment options may vary depending on the loss of material caused by dental trauma or the condition of the pulp. These treatment options may range from composite restorations to crown applications. Use of silicone key method in direct composite restorations; It is preferred because of the benefits such as pre- adjustment of the size of the palatal and cutting walls, smoothness of the interproximal exit profiles, control of surface macro-micro anatomy.

Anahtar Kelimeler:

Diş Çürükleri, Dental Estetik, Kompozit Rezinler, Dental Caries, Dental Esthetics, Composite Resins

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Polidiastema Vakalarının Direkt Kompozit Rezin ile Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Rehabilitation of Polydiastema Cases with Direct Composite Resin: A Case

Musa ACARTÜRK

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

m.acarturk@outlook.com

Özet:

Amaç: Dişlerin kontakt noktalarının birbirlerine temas etmemesi ve aralarında bir miktar boşluk olması durumuna diastema denilmektedir. Eğer diastema durumları ağız içerisinde birden fazla sayıda ise bu durum polidiastema olarak adlandırılmaktadır. Dişler arasında boşlukların bulunması hastalarda estetik kaygılar oluşmasına sebebiyet vermektedir. Diastema durumlarında uygulanabilecek birden çok tedavi seçeneği mevcuttur. Bu olgu sunumunun amacı, polidiastemaların direkt kompozit rezin uygulaması ile rehabilitasyonunun sağlanarak hastanın estetik kaygılarının ortadan kaldırılmasıdır.

Olgu Sunumu: 26 yaşındaki erkek hasta üst ön dişleri arasındaki boşlukların kapatılması için Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurmuştur. Ağız içi muayenesinde 12 – 11 – 21 – 22 numaralı dişlerinin arasında diastemaların olduğu ve ilgili dişlerde herhangi bir çürük olmadığı tespit edilmiştir. Radyografisinde üst anterior bölgede herhangi bir patolojik bulgu saptanmamıştır. İlk olarak dişler kurutularak renk seçimi yapılmıştır. Ardından mine pürüzlülüğünü artırmak için K-ETCHANTSyringe (Kuraray, JAPONYA) ile asitleme yapıldı. 7. nesil bonding ajan (Tokuyama Bond Force2, JAPONYA) uygulamasından sonra A1 kompozit rezin (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray) ile diastemalar kapatıldı. Polisaj işlemlerinin de (Sof-lex disc, 3M-ESPE, ABD) yapılmasıyla birlikte tedavi tamamlandı.

Sonuç: Direkt kompozit rezin uygulamaları, diastema kapatma işlemlerinde yaygın bir şekilde uygulanmaktadır. Bu uygulama hastaların estetik beklentilerini karşılayabildiği, tek seansta tamamlanabildiği ve ekonomik yönden avantajlı olduğu için sıklıkla tercih edilmektedir.

Aim: Diastema is the condition where the contact points of the teeth do not come into contact with each other and there is some space between them. If diastema conditions are more than one in the mouth, this situation is called polydiastema. The presence of gaps between the teeth causes aesthetic concerns in patients. There are multiple treatment options that can be applied in cases of diastema. The aim of thiscase report is to provide rehabilitation of polydiastemas with direct composite resin application and to eliminate the patient's aesthetic concerns.

Case Report: A 26-year-old male patient applied to Dicle University Faculty of Dentistry RestorativeDentistry Clinic

to close the spaces between his upper anterior teeth. In the oral examination, it wasdetermined that there were diastemas between the teeth 12 - 11 - 21 - 22 and there was no caries in the related teeth. No pathological finding was detected in the upper anterior region on his radiograph. First, the teeth were dried and color selection was made. Then, pickling was done with K-ETCHANT Syringe (Kuraray, JAPAN) to increase enamel roughness. After the 7th generation bonding agent (Tokuyama Bond Force2, JAPAN) application, diastemas were closed with A1 composite resin (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray). The treatment was completed with the polishing operations (Sof-lex disc, 3M-ESPE, USA). Conclusion: Direct composite resin applications are widely applied in diastema closure procedures. This application is frequently preferred because it can meet the aesthetic expectations of the patients, can be completed in a single session and is economically advantageous.

Anahtar Kelimeler:

Diastema, Dolgu, Estetik / Diastema, Filling, Aesthetics

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Ağız Gargaralarının Restoratif Materyallerin Renk Stabilitesine Etkisi

The Effect of Mouthwashes on The Color Stability of Restorative Materıals

Numan AYDIN, Serpil KARAOĞLANOĞLU, Bilge ERSÖZ

SBÜ Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi
SBÜ Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi
SBÜ Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi
numan.aydin@sbu.edu.tr

Özet:

Giriş: Ağız gargaraları oral hijyene destek olarak günlük ağız sağlığını korumada kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, farklı ağız gargaralarının rezin içerikli restoratif materyallerin renk değişimine etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntemler: Çalışmada rezin bazlı CAD/CAM bloklar (Vita Enamic ve Brilliant Crios) ve kompozit rezin (GrandioSO) kullanılarak örnekler hazırlandı. Hazırlanan örnekler distile su içerisinde içinde 24 saat 37 °C bekletildikten sonra başlangıç renk ölçümleri spektrofotometre cihazı (VITA Easy Shade V, Almanya) yapıldı. Daha sonra örnekler 180 saat alkollü (Listerine Cool Mint), alkolsüz (Listerine Cool Mint), aktif karbonlu (Hills Formula Perfect White Black) gargaralar ve distile su içerisinde bekletildi. Örneklerin renk ölçümü 180 saat sonra tekrarlandı. Renk değişim değerleri (ΔE00) tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey testi değerlendirildi ($p<0.05$).

Bulgular: Ağız gargaralarının 180 saat sonunda rezin bazlı restoratif materyaller üzerindeki renk değişiklikleri arasında istatiksel anlamlı farklılık görüldü ($p>0.05$). Alkollü ve aktif karbon içerikli gargara istatiksel olarak daha fazla renk değiştirdi ($p<0.05$). Alkolsüz gargara 180 sonunda kontrol grubu ile (distile su) benzer renk değişikliği gösterdi. Rezin içerikli CAD/CAM blok ile kompozit rezin renk değişimleriarasında istatiksel anlamlı fark görülmedi ($p>0.05$).

Sonuç: Alkollü ve aktif karbonlu ağız gargaraları rezin bazlı materyaller üzerinde daha fazla renk değişikliği oluşturmasına rağmen renk değişikliği farkedilebilirlik eşik değerinin (PT: ΔE00>0.8) altında kalmaktadır.

Abstract

Aim: Mouthwashes are used to support oral hygiene and to protect daily oral health. The aim of this study isto examine the effect of different mouthwashes on the color change of resin-based restorative materials.

Materials and Methods: In the study, specimens were prepared using resin-based CAD/CAM blocks (Vita Enamic and Brilliant Crios) and composite resin (GrandioSO). After the prepared samples were kept in distilled water at 37 °C for 24 hours, initial color measurements were made with a spectrophotometerdevice (VITA Easy Shade V, Germany). The samples were kept in alcoholic (Listerine Cool Mint), non- alcoholic (Listerine Cool Mint), activated charcoal (Hills Formula Perfect White Black) mouthwashes and distilled water for 180 hours. Color measurement of

the samples was repeated after 180 hours. Color change values (ΔE00), one-way analysis of variance (ANOVA) and Tukey test were evaluated ($p<0.05$).

Results: A statistically significant difference was observed between the color changes of resin-based restorative materials kept in mouthwashes for 180 hours ($p>0.05$). Mouthwash containing alcohol and active charcoal changed color statistically more ($p<0.05$). The alcohol-free mouthwash 180 eventually showed similar discoloration with the control group (distilled water). There was no statistically significant difference between the color changes of resin-based CAD/CAM block and composite resin ($p>0.05$).

Conclusion: Although mouthwashes with alcohol and activated charcoal cause more color change on resin-based materials, the color change remains below the perceptibility thresholds value (PT: ΔE00>0.8).

Anahtar Kelimeler:

Ağız gargarası, Restoratif Materyal, Renk değişikliğiColor change, Mouthwash, Restorative

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Mikrohibrit ve nanohibrit kompozit rezinlerin yüzey pürüzlülüğünün karşılaştırılması

Comparison of surface roughness of microhybrid and nanohybrid composite resins

Seher KAYA

Alanya Alaaddin Keykubat University

seher.kaya@alanya.edu.tr

Özet:

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, bir mikrohibrit ve üç farklı nanohibrit kompozit rezinin yüzey pürüzlülüğünün karşılaştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Bu amaç için, teflon kalıplar yardımıyla disk şeklinde her bir kompozit grubu için n=6 olmak üzere toplam 24 adet kompozit örnek hazırlandı (10 x 2 mm). Grup1: Tetric N-Ceram, Grup2: Clearfil majesty esthetic, Grup3: Filtek Z250. Grup4: Filtek Z550. Örnekler teflon kalıplara alt ve üst yüzeylerinde şeffaf bant olacak şekilde 2mm'lik iki tabaka halinde yerleştirildi. Daha sonra 1mm kalınlığındaki cam plakalar arasında parmak basıncıyla sıkıştırıldı. Her tabakada Led ışık cihazı kullanılarak örneklerin polimerizasyonu gerçekleştirildi. Örnekler, bitirme diskleriyle cilalandıktan sonra 37 °C da 24 saat distile su ortamında bekletildi. Tüm örneklerin yüzey pürüzlülüğü değerleri (Ra) profilometre cihazıyla ölçüldü. Çalışmamızdan elde edilen veriler parametrik test varsayımlar yerine getirildiğinden (Kolmogorov

–Simirnov) bağımsız ikiden fazla gruptan elde edilen ölçümler karşılaştırılırken varyans analizi, analiz sonucunda farklılık yapan grupları bulmak için Tukey testi kullanılmıştır ($p<0.05$).

Bulgular: Profilometrik değerlendirmeler,sonucu örnekler arasında anlamlı fark bulunmuştur. Grup 1ve Grup2 ile Grup 1 ve Grup 3 arasında istatistiksel farklılıklar gözlenirken diğer gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. En yüksek yüzey pürüzlülüğü mikrohbrit kompozit olan Z250 de gözlenirken en düşük pürüzlülük değeri nanohibrit kompozit olan Tetric N-Ceramda gözlenmiştir.

Sonuç: En yüksek pürüzlülük mikrohibrit olan kompozitte gözlense de nanohibritler arasında da fark olduğu gözlenmiştir. Doldurucu partiküllerin boyutlarının yanı sıra partikül içeriğinin de yüzey pürüzlülüğünde etkisi olduğunu düşünmekteyiz

Objective: The aim of this in vitro study is to compare the surface roughness of one microhybrid and three different nanohybrid composite resins.

Materials and Methods: For this purpose, a total of 24 composite samples (10 x 2 mm) were prepared, n=6 for each disc-shaped composite group, with the help of Teflon molds. Group 1: Tetric N Ceram, Group 2: Clearfil majesty esthetic, Group 3: Filtek Z250, Group 4: Filtek Z550. The samples were placed in teflon molds in two layers of 2 mm with

transparent tape on the upper and lower surfaces. It was then compressed with finger pressure between 1mm thick glass plates. The polymerization of the samples wascarried out using a LED light device in each layer. After polishing, the samples were kept in distilled waterat 37 °C for 24 hours. Surface roughness values (Ra) of all samples were measured with a profilometer device. Data were analyzed statically using Kolmogorov –Smirnov, the analysis of variance, and Tukeytests ($p<0.05$).

Results: The results of the profilometric evaluations showed a significant difference between the samples. While statistical differences were observed between Group 1 and Group 2 and Group1 and Group 3, the difference between other groups was not statistically significant. The highest surface roughness was observed in the microhybrid composite Z250, while the lowest roughness value was observed in the nanohybrid composite Tetric N-Ceram

Conclusion: Although the highest roughness was observed in the microhybrid composite, there was also a difference between nanohybrid composite resins. In addition to the size of the filler particles, we think that the particle content also has an effect on the surface roughness.

Anahtar Kelimeler:

Kompozit dental rezin, yüzey özellikleriComposite dental resin, surface properties

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Harabiyete Uğramış Vital Bir Dişin Cad-Cam Onlay ile Restorasyonu

Cad-Cam Onlay RestoratIon of aDamaged VItal Tooth

Mustafa GÜNDOĞDU, Zeynep Sümeyye KAPTI

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

zeynepsumeyyes@gmail.com

Özet:

Amaç. Bu olgu sunumunda eski kompozit restorasyonun altında sekonder çürük gelişen vital birinci molar dişin CAD-CAM onlay ile restorasyonu anlatılmaktadır.

Yöntem. 30 yaşındaki erkek hasta 46 ve 47 nolu dişlerin arasında gıda sıkışması şikayeti ile kliniğe başvurdu. Klinik ve radyografik muayene ve tanıya yönelik çalışma yapıldıktan sonra, 46 numaraya önceden yapılmış olan kompozit dolgunun kırıldığı ve mevcut dolgunun altında sekonder çürük olduğu tespit edildi. Hastaya farklı tedavi alternatifleri sunuldu ve hibrit seramik blokdan (Vita Enamic) hazırlanan onlay restorasyon yapılmasına karar verildi. Öncelikle hastanın eski restorasyonu kaldırılarak mevcut çürük temizlendi ve dişin mezial ve distal basamakları supragingival olarak yükseltildi. Onlay restorasyonu için preperasyon yapıldıktan sonra kalan dentin dokusuna bağlanmayı arttırmak için dentin tübülleri hemen kapatıldı. Hastadan dijital ölçü alındı ve CAD-CAM teknolojisi kullanılarak onlay restorasyon hazırlandı. Hazırlanan restorasyonun polisaj diskleri ile cilası yapıldıktan sonra adeziv olarak simante edildi.

Bulgular. Hasta estetik ve fonksiyon açısından memnundu. Bir yıllık takip süresinden sonra, restorasyonda çürük, renklenme, kırılma ve yapısal bütünlükte kayba rastlanmadı.

Sonuç. Aşırı harabiyete uğramış dişlerin restore edilmesi klinisyen için zordur. Adeziv teknolojinin vemateryallerin gelişmelerinin yanı sıra basamakların supragingival olarak yükseltilmesi ve rezin kaplama gibitekniklerin kullanımı ile hasta başında minimal invaziv defekt odaklı restorasyonlar yapılabilmektedir. / Objective. This clinical report describes CAD-CAM onlay restoration of a vital first molar tooth withsecondary caries under old composite restoration.

Method. A 30-year-old male patient referred to the clinic with the complaint of food jam between tooth number #46 and #47. After clinical and radiographic examination and diagnostic workup, it was determined that the composite restoration that was previously made to #46 was broken and secondary caries detected under the existing restoration. Different treatment options were presented to the patient and it was decided to perform an onlay restoration prepared from a hybrid ceramic block (Vita Enamic). First, the patient's old restoration was removed, the existing caries was cleaned, and the mesial and distal margins of the tooth were elevated supragingivally. After the preparation for the onlay

restoration, immediate dentin sealing was performed to increase the bonding to the remaining dentin tissue. A digital impression was taken from the patient and an onlay restoration was prepared using CAD-CAM technology. After polishing the prepared restoration with polishing discs, it was adhesively cemented.
Results. The patient was satisfied in terms of esthetic and function. After a one-year follow-up period, the restoration was free of caries, discoloration, fracture, and loss of structural integrity.
Conclusion. Severely damaged teeth present a challenging situation for the clinician. With the developments in adhesive technology and materials, as well as the use of techniques such as deep margin elevation and immediate dentin sealing, minimally invasive defect-oriented restorations can be performed single-visit chairside.

Anahtar Kelimeler:

Vita Enamic, Onlay, CAD-CAM / Vita Enamic, Onlay, CAD-CAM

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Sanal Gerçeklik ve Hipnoz Kullanarak Dental Deneyimleri İyileştirme

Improving Dental Experiences by Using Virtual Reality and **Hypnosis**

Ayşe TORAMAN

Sağlık bilimleri üniversitesi diş hekimliği fakültesi hamidiye yerleşkesi periodontoloji A.B.D.

draysetoraman@gmail.com

Özet:

Diş tedavileri genellikle hastalarda ağrı ve endişeye neden olur. Hipnoz, hasta yönetiminde değerli bir tekniktir. Hipnoz diş hekimliğinde dental anksiyete, korku, işlem esnasında tükürük akışının kontrolü, protez ve ortodontik apareylere uyumun arttırılmasında kullanılmaktadır. Uygun vakalarda kullanımında gerekli lokal anestezi dozunun azaltılmasını sağlayabilir. Hatta hipnoz tek başına anestezi ve aneljezi sağlayabilir. Uygun eğitim ile diş hekimleri, hastalara, özellikle de diş kaygısı olan hastalara sunabilecekleri tedavi seçeneklerini genişletebilirler. Bunun yanında sanal gerçeklik (SG), dental prosedürler sırasında dikkatin dağılmasını sağlayabilen veya hastaları bu tür tedavileri almaya hazırlayabilen yeni bir prosedürdür. SG dikkat dağıtma ile özellikle kaygılı hastaların tedaviye uyumunu sağlamak için kullanılmaktadır. Ayrıca işlemler sırasında ve sonrasında tedavinin olumsuz deneyimlerinin hafızadaki canlılığını azaltarak korku ve kaygıyı azaltabilir. Bu makale, diş hekimliğinde hipnozun klinik kullanımlarına ilişkin bir literatür incelemesini sunmaktadır. Ayrıca, diş tedavileri sırasında hastaların anksiyete ve korku düzeylerini azaltmada SG teknolojisinin yararlı bir rol oynayıp oynamadığına dair görüşleri incelemektedir.

Dental treatments often cause pain and anxiety in patients. Hypnosis is a valuable technique in patient management. Hypnosis is used in dentistry for dental anxiety, fear, control of salivary flow during the procedure, and enhancing compliance with prosthesis and orthodontic appliances. In appropriate cases, it can reduce the required local anesthesia dose in its use. Even, anesthesia and analgesia can be obtained by hypnosis alone. With proper training, dentists can expand the treatment options they can offer to patients, particularly those with dental anxiety. Besides, virtual reality (VR) is a new procedure that can provide distraction during dental procedures or prepare patients to receive such treatments. VR is usedwith distraction to ensure compliance with treatment, especially in anxious patients. It can also reduce fear and anxiety by reducing the vividness of the negative experiences of the treatment in memory during and after the procedures. This paper presents a literature review of clinical uses of hypnosis in dentistry. It also examines whether VR technology plays a beneficial role in reducing the anxiety and fear levels of patients during dental treatments.

Anahtar Kelimeler:

Dental tedavi, hipnoz, sanal gerçeklikDental treatments, hypnosis, virtual reality

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Diastemaların ve Şekil Bozukluklarının Direk Kompozit Rezin ile Restorasyonu (Olgu Sunumu)

Restoration of Diastemas and Deformities with Direct Composite Resin

Cansu DAĞDELEN, Mine Betül ÜÇTAŞLI, Sümeyye ÇOBAN

Gazi Üniversitesi Restoratif Diş Tedavisi

Gazi Üniversitesi Restoratif Diş Tedavisi

Gazi Üniversitesi Restoratif Diş Tedavisi

cansudagdelen@gazi.edu.tr

Özet:

Diş Hekimliğinde estetik problemlerin büyük bir kısmını ön bölgede görülen renk, şekil, yapı ve konum bozuklukları oluşturmaktadır. Diastema dişlerin form ve şekillerindeki farklılıklardan, diş eksikliklerinden ya da diş arklarının boyutu ile dişlerin boyutları arasındaki uyumsuzluklardan kaynaklanmakta ve estetiksorunlara neden olmaktadır. Diastemalar; ortodontik, protetik yada restoratif tedavilerle veya diastemanın şiddetine göre multidisipliner olarak tedavi edilmektedir.

Kliniğimize 40 yaşında kadın hasta, eski restorasyonlarının form, şekil ve dişleri arasındaki boşluk şikayetleri nedeni ile başvurdu. Yapılan intraoral muayene sonucunda hastanın 11 nolu dişinin 21 nolu dişine göre mesiodistal boyutta 2 mm daha dar olduğu görüldü, 21 ve 22 nolu dişlerin mesialinde bulunan eski restorasyonunun renk ve form bozuklukları olduğu tespit edildi. 12, 21, 22 nolu dişlerin insizal kenarlarında aşınmalar gözlendi.

21 ve 22 nolu dişlerindeki bozuk formadaki ve renklenme bulunan eski kompozit rezin restorasyonlar uzaklaştırıldı. Takiben 12, 11, 21, 22 nolu dişlerin mine yüzeylerine 60 saniye süre ile %37'lik fosforik asit uygulandı. Pürüzlendirmeyi takiben mine yüzeyleri 60 saniye yıkandı ve 15 saniye hafif hava ile kurutuldu. Mine yüzeylerine iki aşamalı asitle pürüzlendirmeli adeziv sistem (Tetric N-Bond, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) uygulandı ve görünür ışık cihazı (Elipar Freelight 2, 3M ESPE St. Paul. MN, ABD) ile 10 saniye polimerize edildi. Silikon indeks yardımıyla nano-seramik kompozit rezin restoratif materyal (Specktra ST-HV,Dentsply Sirona, Amerika Birleşik Devletleri) kullanılarak restorasyon tamamlandı. Uygulama esnasında her kompozit tabakası 20 saniye görünür ışık ile polimerize edildi. Restorasyonların bitirme ve parlatma işlemleri aliminyum oksit bitirme ve parlatma diskleri (Optidisc, Kerr, Amerika Birleşik Devletleri) ile tamamlandı.

SUMMARY

Discoloration, form, structure and position disorders are the aesthetic problems in dentistry in anterior

region. differences in the form and shape of the teeth, missing teeth, inconsistencies between the size ofthe dental arches and the dimensions of the teeth cause aesthetic problems like diastemas. Diastemas can be treated with orthodontic, prosthetic or restorative treatments or multidisciplinary according to the severityof diastema.

A 40-year-old female patient admitted to our clinic with complaints of form and shape differences of her old fillings and gaps between her teeth. As a result of the intraoral examination, it was observed that the patient's tooth 11 was 2 mm narrower in mesiodistal size compared to tooth 21, and colour and form disorders were detected at the mesial side of the old restorations of teeth 21 and 22. Abrasions were observed on the incisal edges of teeth 12, 21, 22.

The discoloured and deformed old composite resin restorations at the teeth 21 and 22 were removed. Subsequently, 37% phosphoric acid was applied for 60 seconds on the enamel surfaces of the teeth 12, 11, 21, 22. After roughening, the enamel surfaces were washed for 60 seconds and air-dried for 15 seconds. A two-step etch and rinse adhesive system (Tetric N-Bond, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) was applied to the enamel surfaces and cured for 10 seconds with a visible light curing unit (Elipar Freelight 2, 3M ESPE St. Paul. MN, USA). Teeth were restored with nano-ceramic composite resin restorative material (Specktra ST-HV,Dentsply Sirona, USA) with the help of silicon index method. each composite layer was polymerized for 20 seconds with a visible light curing unit. Restorations were finished and polished with aluminium oxide polishing and finishing discs (Optidisc, Kerr, USA).

Anahtar Kelimeler:

Kompozit rezin , adeziv sistem,diastema/ Composite resin, adhesive system, diastema

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Madde Kaybı Fazla Olan Premolar Dişin Endokron Uygulaması İle Restorasyonu

Restoratıon Of Premolar Teeth Wıth Loss Of Materıals WıthEndocrown Applıcatıon

Fikri ÖCAL, Burak DAYI

İnonu University Faculty of Dentistry

İnonu University Faculty of Dentistry

fikriocal@hotmail.com

Özet:

Bu olgu sunumunun amacı madde kaybı fazla olan premolar dişin endokron uygulaması ile restorasyonunun yapım aşamalarının anlatılması ve takip sonucunun aktarılmasıdır.

YÖNTEM

34 yaşındaki kadın hasta 15 numaralı dişindeki kırık şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonrası kavitasyon üzerine doğru dişetinin büyüdüğü ve kanal tedavisinin yenilenmeye ihtiyacı olmadığı görüldü. Piezoelektrik cihazı (Elektro Mag M20-80, Türkiye) ile büyümüş dişeti uzaklaştırıldı. İndirekt restorasyon için preparasyon yapıldı. Ağız içi tarayıcı (Cerec Omnicam, ABD) ile tarama yapıldıktan sonra bilgisayar ortamında endokronun tasarımı yapıldı. Lava Ultimate A2 rezin blok (3M Espe, ABD) kazıma cihazına (Amanngirrbach Ceramill, Büyük Britanya) yerleştirilerek endokron elde edildi. Restorasyonun uyumluluğu kontrol edildikten sonra izolasyon sağlanarak preparasyon alanına 20 sn primer (GC, ABD) uygulamasının ardından bond (G-Premio Bond, ABD) uygulanıp 10 sn ışık tutuldu. Restoratif materyalin yüzeyi ise %37'lik ortofosforik asit (Scotchbond Universal Etchant, 3M ESPE, ABD) vebond uygulanarak simantasyona hazır hale getirildi. Daha sonra dual cure (G-CEM LinkAce, Japonya) rezinsiman ile restorasyon simante edildi. Polisaj diskleri ile (OptiDisk, Kerr, ABD) polisajı sağlandı.

BULGULAR

Endodontik tedavili premolar diş CAD-CAM sistemi kullanılarak elde edilen endokron ile başarılı bir şekilde restore edilmiştir. 2 ay sonra yapılan takipte diş çevresindeki enflamasyonlu periodontal dokuların iyileştiği ve dişin fonksiyonda olduğu görülmüştür.

SONUÇ

Madde kaybı fazla olan kanal tedavili dişlerin CAD-CAM sistemi ile hazırlanan endokron uygulamaları ile restorasyonu tek seans da tamamlanabilen başarılı bir tedavi yöntemidir. Dezavantajı yüksek maliyetli olması iken zamandan kazanım ve estetik restorasyonlar elde edilmesi CAD-CAM yönteminin avantajları arasındadır.

OBJECTIVE

The aim of this case report is to explain the construction stages of the restoration with endocronapplication of the premolar tooth with high substance loss and to convey the follow-up results.

METHOD

A 34-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of a fracture in her #15 tooth.After the clinical and radiographic examination it was seen that the gingiva enlarged on the cavitation and the root canal treatment did not need to be renewed.

The enlarged gingiva was removed with a piezoelectric device.Preparations were made for indirect restoration.After scanning with an intraoral scanner, the endocron was designed in a computer environment.Endocron was obtained by placing the A2 resin block in the scraping device.After checking thecompatibility of the restoration, isolation was ensured, and after 20 seconds of primer application on the preparation area, bond was applied and light was shed for 10 seconds.The surface of the restorative material was made ready for cementation by applying 37% orthophosphoric acid and bond.The restoration was then cemented with dual cure resin cement. Polishing was provided with polishing discs.

RESULTS

In the follow-up after 2 months it was observed that the inflamed periodontal tissues around the tooth were healed and the tooth was in function.

DISCUSSION

It is a successful treatment method that can be completed in a single session with endocron applications prepared with the CAD-CAM system of root canal treated teeth with excessive substance loss.While the disadvantage is high cost, saving time and obtaining aesthetic restorations are among the advantages of the CAD-CAM method.

Anahtar Kelimeler:

Endokron, premolar, indirekt restorasyon, CAD-CAM/Endocrown, premolar, indirect restoration,CAD-CAM

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

YouTube™'daki Operasyonel Diastema Kapama Videolarının İçerik Analizi (Uzaktan Eğitim)

ContentAnalysis of Operational Diastema Closure Videos on YouTube™ (E-learning)

Mehmet BULDUR, Tuğba MİSİLLİ

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

dtmehmetbuldur@gmail.com

Özet:

Amaç: Çalışmanın amacı, YouTube™ platformundaki direkt kompozit rezin restorasyon tekniği uygulanarak tedavi edilen operasyonel diastema kapama videolarının, bilgi içeriklerini ve teknik özelliklerini analiz etmektir.

Yöntem: Videolar, YouTube™ arama bölümünde "Diastema closure", "Teeth gap fill" ve "Teeth gap close" arama terimleri kullanılarak belirlendi. İncelenen 300 videonun 55 tanesi çalışmaya dahil edildi. Videoların demografik verileri, etkileşim indeksleri ve izlenme oranları değerlendirildi. Videolar, İçerik Puanı (İP),Teknik Özellikler (TÖ) ve Global Kalite Ölçeği (GKÖ) açısından üç parametrede analiz edildi.

Bulgular: Video yükleyicilerinin dağılımında diş hekimi hesapları ilk sırada (%51) yer aldı. Analiz edilen kriterlerinin ortalama değerleri; İP için 8.3/15p, TÖ için 3.1/5p ve GKÖ için 2.7/5p'dir. İzleme oranları ile TÖ ve GKÖ değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif yönlü korelasyon vardır. ($p< 0.05$)

Sonuç: Direkt kompozit rezin restorasyon uygulamaları içeren operasyonel diastema kapama videoları, uzmanlar tarafından onaylandıktan sonra YouTube™'a yüklenmelidir. Ayrıca operasyonel videoların teknik özelliklerinin daha iyi olması gerekmektedir. Yetersiz bilgi içeren videolar konusunda diş hekimliği öğrencileri uyarılmalıdır. / Aim: The aim of the study is to analyze the information content and technical characteristics of the operational diastema closure videos treated using the direct composite resin restoration technique on the YouTube™ platform.

Methods: The videos were determined using the words "Diastema closure", "Teeth gap fill", and "Teeth gap close" in the YouTube™ search section. 300 videos were reviewed, and 55 of them were included in the study. Demographics of videos, interaction index and viewing rates were evaluated. The videos were analyzed in three parameters in terms of Content Score (CS), Technical Features (TF) and Global Quality Scale (GQS).

Results: The dentist accounts took the first place (51%) in the distribution of those who uploaded thevideos. The mean values of the videos from the evaluation criteria were 8.3/15p for CS, 3.1/5p for TF and 2.7/5p for GQS. There was a statistically significant positive correlation between the viewing rates and TF also GQS values ($p< 0.05$).

Conclusions: Operational videos of diastema closure with direct composite resin restoration treatments should be uploaded to YouTube™ after approval by experts. In addition, the technical features of operational videos need to be better. Dentistry students should be warned about videos which contain insufficient information.

Anahtar Kelimeler:

Diastema; Uzaktan Öğrenim; YouTube™; Sosyal Medya/Diastema; E-learning; YouTube™; Social Media.

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Ağız Bakımının ve Sigara Kullanımın Doğal Diş Rengine Etkisinin Değerlendirilmesi

Evaluation of the effects of smoking and oral care on natural tooth color

Muhammet FİDAN, Makbule Tuğba TUNÇDEMİR

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

muhammetfidan93@gmail.com

Özet:

Amaç: Sigara kullanımı ve ağız bakım alışkanlıklarının iyi olmaması dişlerde dışsal renklenmelere neden olabilmektedir. Çalışmanın amacı; ağız bakım alışkanlıklarının ve sigara kullanımının doğal diş rengine etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmaya gönüllü 18-45 yaş aralığında 169 kişi (109 kadın, 60 erkek) katıldı. Anket sorularını dolduran bireylerin digital renk ölçüm cihazıyla maksiller sağ veya sol ön kesici, yan kesici ve kanindişlerinin orta üçlülerinden renk değerleri ve görsel muayene ile ortalama plak indeksleri (PI) ölçüldü. One- way ANOVA, t testi, ki-kare, korelasyon analizleri ve Bonferroni testleri kullanılarak istatistiksel analizyapıldı ($p<0.05$).

Bulgular: Sigara kullanımı ve renk değerleri (L, a, b) arasında direkt bir ilişki bulunmadı ($p>0.05$). Sigara kullanımı arttıkça PI değerinin arttığı tespit edildi ($p= 0.011$ $r= 0.196$). PI'nin artması L değerini düşürdü ($p= 0.002$; $r=-0.239$). Yaşın artması ile L değerinin azaldığı, dolayısıyla dişlerin daha koyu göründüğü tespit edildi ($p= 0.002$; $r=-0.235$). Kadınlarda L değeri erkeklere göre daha yüksek bulundu ($p=0.000$). Bireyin yaşıarttıkça fırçalama sıklığı düşmekte ($p=0.001$; $r=-0.246$) ve PI artmaktadır ($p=0.003$; $r=0.226$). Renkli içecekleri kullanım sıklığı arttıkça L değerleri düşmektedir ($p=0.034$; $r=-0.163$). Bireylerin eğitim düzeyi arttıkça L değerleri artmaktadır. ($p=0.013$; $r=0.190$).

Sonuç: Yaşın artması ve fırçalama sıklığının azalması, PI değerinin artmasına ve L değerinin azalmasına neden olmaktadır. L değerinin azalması a, b değerlerini arttırmaktadır. Bu da dişlerin daha koyu algılanmasına neden olmaktadır. Ağız bakımına özen gösterilmesi dişlerin renginin daha parlak ve açık görünmesine katkı sağlamaktadır.

ABSTRACT

Aim: Smoking and poor oral care habits can cause external discoloration of the teeth. The aim of the study is to evaluate the effect of oral care habits and smoking on natural tooth color.

Method: 169 volunteers (109 females, 60 males) between the ages of 18-45 were participated in the study. The color values of the middle thirds of the maxillary right or left anterior incisor, lateral incisor and canine teeth were measured with a digital color measuring device and mean plaque index (PI) was measured by visual examination Statistical analysis was performed by using one-way ANOVA, t-test, chi-square, correlation analysis and Bonferroni tests ($p<0.05$).

Results: There was no direct relation between smoking and color values (L, a, b) ($p>0.05$). It was determined that the PI value increased with the increase in smoking ($p= 0.011$ $r= 0.196$). The increase inthe PI value had an effect by decreasing the L value. ($p= 0.002$; $r=-0.239$). It was determined that the L value decreased with increasing age, thus the teeth appeared darker ($p= 0.002$; $r=-0.235$). L value was found to be higher in females than in males ($p=0.000$). It was found that brushing frequency decreased ($p=0.001$; $r=-0.246$ and PI increased ($p=0.003$; $r=0.226$) with increasing age of the volunteers. The increasein the frequency of use of colored beverages decreased the L values ($p=0.034$; $r=-0.163$). The increase in the education level of the volunteers also increased the L values ($p=0.013$; $r=0.190$).

Conclusion: Increasing age and decreasing brushing frequency cause an increase in the PI value and a decrease in the L value. A decrease in the L value causes an increase in a and b values, which causes the teeth to be perceived darker. Taking care of oral care contributes to the color of the teeth appearing brighter and lighter.

Anahtar Kelimeler:

Ağız hijyeni, Sigara, Dişte renk değişikliği / Tooth Discoloration; Oral Hygiene; Smoke

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Relatıonshıp of Periodontal Dısease and Oral Health-Related Qualıty of Lıfe

Periodontal Hastalık ve Ağız Sağlığı ile İlgili Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki

Bilge KARCI

Alanya Alaaddin Keykubat University

bilge0013@hotmail.com

Özet:

Aim: The aim of this study was to investigate the impact of periodontal disease on the domains of oral health-related quality of life (OHRQoL) of adults.

Material Method: Fourty systemically healthy individuals aged ≥18 years referred to a Periodontology Department were included in the study. The OHIP-14 scale and survey were applied to identify socio- demographic characteristics, oral hygiene characteristics and oral hygiene consciousness levels. Three groups were established based on periodontal status (periodontally healthy, gingivitis and periodontitis) determined using periodontal indexes, and the relationship between the above-mentioned factors and periodontal status with quality of life was assessed.

Result: OHIP-14 scores were higher in the gingivitis and peridontitis groups compared to the periodontally healthy group ($p<0.05$). Although the total OHIP-14 scores were higher in individuals with periodontitis than individuals with gingivitis, there was no statistically significant difference between the gingivitis and periodontitis groups ($p > 0.05$). Periodontitis group had a significantly higher prevalence of functional limitation, physical pain, and social disability than periodontally healthy individuals.

Conclusion: This study showed that periodontal disease is significantly associated with oral health-related quality of life domains.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, periodontal hastalığın yetişkinlerin ağız sağlığı ile ilgili yaşam kalitesi (OHRQoL) üzerindeki etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Periodontoloji Anabilim Dalı'na gelen 18 yaş ve üzeri, sistemik olarak sağlıklı 40 birey çalışmaya dahil edildi. Sosyodemografik özellikleri, ağız hijyeni özellikleri ve ağız hijyeni bilinç düzeylerini belirlemek için anket ve OHIP-14 ölçeği uygulandı. Periodontal indeksler kullanılarak belirlenen periodontal durum için (periodontal olarak sağlıklı, gingivitis ve periodontitis) üç grup oluşturuldu ve belirtilen faktörlerin periodontaldurum ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkisi değerlendirildi.

Bulgular: OHIP-14 skorları periodontal olarak sağlıklı gruba göre gingivitis ve peridontitis grubunda daha yüksekti ($p<0.05$). Periodontitisli bireylerde toplam OHIP-14 skorları gingivitisli bireylerden daha yüksek olmasına rağmen,

gingivitis ve periodontitis grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu ($p>0.05$). Periodontitisli bireyler, periodontal olarak sağlıklı bireylere göre fonksiyonel kısıtlılık, fiziksel ağrı ve sosyal kısıtlılık açısından önemli ölçüde daha yüksek prevalansa sahipti.
Sonuç: Bu çalışma periodontal hastalığın ağız sağlığı ile ilgili yaşam kalitesi alanlarıyla önemli ölçüde ilişkilioldu̇ğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler:

OHIP-14; quality of life; periodontal diseases / OHIP-14; yaşam kalitesi; periodontal hastalık

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Osseoz Metaplazi ve Dental Epitel Artıkları İçeren Fibroepitelyal Hiperplazi

Fibroepithelial Hyperplasia with OsseosisMetaplasia and Dental Epithelial Epithelial Residues

Kubilay BARIŞ, Ebru OLGUN

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

kubilaybaris60@hotmail.com

Özet:

Amaç: Oral mukoza iç ve dış uyaranlara sık sık maruz kalır. Bu nedenle gelişimsel, reaktif, enflamatuvar
lezyondan, neoplazma kadar değişen bir hastalık yelpazesi görülebilir. Fibroepitelyal hiperplazi (FH), fokalreaktif aşırı büyümeler altında kategorize edilen ve esas olarak mikrobiyal plak, diş taşı, travma veya diğer irritanların kronik irritasyonundan kaynaklanan bir lezyondur. Klinik görünümü ile iyi huylu neoplastik proliferasyonlarabenzerlik göstermesi, ayırıcı tanıda zorluk yaratır. FH'nin etiyolojisi ve patogenezi hala tam olarak belirlenmemiş olsada, şu faktörlere bağlanabilir: lokal faktörler ve kişisel duyarlılık. FH, travmatize olana kadar ağrılı değildir. Büyüme nedeniyle, hastanın estetik ve fonksiyonel sorunları artabilir ağız hijyenini sağlamada problemler oluşabilir.
Olgu Sunumu:36 yaşında kadın
hasta Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Ana Bilim Dalı' na sol maksiller molar bölgesinde dişeti büyümesi ve çiğneme sorunu şikayeti ile başvurdu. Fizik muayenede sol üst 1. Molar palatinal bölgede ve interdentalpapillada lokalize şişlik izlendi. Lezyonun yüzeyi ülsere, pembe renkteydi ve ağrı yoktu. İlgili dişte mobilite vardı. Periapikal
radyografide ciddi kemik kaybı gözlendi. 1,5 ay önce oluşmaya başladığı ve oral kontraseptif ve hipotiroid ilacı kullandığı öğrenildi. Cerrahi olmayan periodontal tedaviyi takiben sol üst 1. molar diş ve dişeti birlikte eksizeedildi ve biyopsi 10% formalin solüsyonunda histopatolojik incelemeye gönderildi. Sonuç: Hastanın yara iyileşmesi komplikasyonsuz gerçekleşmiştir. Biyopsinin histopatolojik değerlendirilmesi ile fibroepitelyal hiperplazi tanısı doğrulanmıştır. Hasta 6 ay boyunca kontrollere çağırılmıştır ve nüks gözlenmemiştir./Objective: Oral mucosa is frequently subjected to internal and external stimulus and therefore manifests a spectrum of disease that range from developmental, reactive, and inflammatory to neoplastic. Fibroepithelial hyperplasia (FH) is a lesion categorized under the focal reactive overgrowths and caused mainly by chronic irritation of microbial plaque, calculus, trauma or any other irritants. Likeness to benign neoplastic proliferations in clinical appearances is troublesome in differential diagnosis. Although etiology and pathogenesis of FH are still not well established, it could be linked tothese factors:

local factors and individual sensitivity. The condition is not painful until it becomes traumatized. Because of growth, the patient has esthetical and functional problems and trouble with maintenance of oral hygiene which further complicates the hyperplastic tissue. The presentation describes to evaluate the treatment and pursuit process of the inflammatory FH. Case Presentation: A 36 year old female patient with gingival overgrowth in the left maxiller molarregion referred to Department of Periodontology, with complaint of mastication problems. On physical examination,
a localized swelling was observed in the upper left 1. Molar palatinal region and interdental papillae. The surface of the lesion is ulcerated, pink in color and there is no pain. There is mobility in the relevant tooth.Intra-oral periapical radiograph were taken which showed severe amount of bone loss. It started to occur 1,5 months ago. The patient is using oral contraceptive and hypothyroid drug. Following nonsurgical periodontal treatment, the upper left 1st molar tooth and gingiva were excised together and the biopsy were sent for histopathological analyses in 10% formalin solution. Conclusion: Patient's wound healing was seen without any complications. Histopathological
examination of the biopsy confirmed fibroepithelial hyperplasia. The patient was followed for 6 months andno evidence of recurrence was observed.

Anahtar Kelimeler:

fibroepitelyal hiperplazi, fibroma, eksizyonel biyopsi/fibroepithelial hyperplasia, fibroma, excisional biopsy

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Peri-implantitis Vakalarında Uygulanan Er,Cr:YSGG Lazerin RANKL ve OPG Düzeylerine Etkisi

The Effect of Er,Cr:YSGG Laser on RANKL and OPG Levels in Peri-implantitis Cases

Nazlı Zeynep ALPASLANAYLI

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

nzeynep_5@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, peri-implantitis vakalarında konvansiyonel cerrahi olmayan mekanik tedaviye (MT) ek olarak uygulanan erbiyum, krom katkılı: yitriyum skandiyum galyum garnet (Er,Cr:YSGG) lazerin, reseptör aktivatör nükleer faktör-kappa B (NF-kB) ligandı (RANKL) ve osteoprotegerin (OPG) düzeylerine etkisinin araştırılmasıdır.

Yöntem: Peri-implantitis teşhisi konulan 49 hasta randomize olarak iki tedavi grubuna ayrılmıştır. Kontrol grubuna yalnızca MT (n=26), çalışma grubuna ise MT' ye ek olarak Er,Cr:YSGG lazer (n=23) uygulanmıştır. Gingival indeks (Gİ), plak indeksi (Pİ), sondlamada kanama (SK), sondlanan cep deriniği (SCD), RANKL ve OPG düzeyleri başlangıçta (T0) ve tedaviden 6 ay sonra (T1) değerlendirilmiştir.

Bulgular: Tüm klinik parametrelerde her iki grupta da T1 zamanında T0' a göre istatistiksel olarak anlamlı azalma gözlenmiştir ($p<0.05$). SK' daki değişim Er,Cr:YSGG grubunda, kontrol grubuna göre anlamlı şekilde fazladır ($p=0,046$). SCD parametresi Er,Cr:YSGG grubunda, kontrole göre daha fazla azalmagöstermiştir ($p=0,014$). RANKL düzeyi her iki grupta da T1 zamanında anlamlı azalma göstermiştir ($p<0,05$). RANKL düzeyinde Er,Cr:YSGG grubunda gözlenen değişim kontrole göre anlamlı şekilde fazladır($p=0,045$). OPG düzeyi T1 zamanında Er,Cr:YSGG grubunda istatistiksel olarak anlamlı şekilde artmıştır ($p<0,05$).

Sonuç: Bu çalışmanın limitasyonları dahilinde her iki yöntem de peri-implantitis yönetiminde başarılı iyileşme sağlamış; ancak Er,Cr:YSGG lazerin tedavi protokolüne eklenmesi bulguları iyileştirmiştir. Er,Cr:YSGG lazer peri-implantitis tedavisinde yardımcı olarak kullanılabilir.

Abstract

Aim: The aim of this study was to investigate the effect of erbium, chromium-doped: yttrium, scandium, gallium, garnet (Er,Cr:YSGG) laser applied in addition to conventional non-surgical mechanical therapy (MT) on receptor activator of nuclear factor-kappa B (NF-kB) ligand (RANKL) and osteoprotegerin (OPG) levels in peri-implantitis cases.

Method: 49 patients diagnosed with peri-implantitis were randomly assigned to two treatment groups. The control group (n=26) only received MT and the trial group (n=23) received Er,Cr:YSGG laser in addition to MT. Gingival index (GI),

plaque index (PI), bleeding on probing (BoP), probing pocket depth (PPD), RANKLand OPG levels were evaluated at baseline (T0) and 6 months after treatment (T1).

Results: A statistically significant decrease at T1 compared to T0 was observed in both groups in all clinical parameters ($p<0.05$). The change in BoP was significantly higher in the Er,Cr:YSGG group compared to the control group ($p=0.046$). PPD parameter showed a greater reduction in Er,Cr:YSGG group compared to control ($p=0.014$). RANKL level showed a significant decrease at T1 in both groups ($p<0.05$). The change observed in the RANKL level in the Er,Cr:YSGG group was significantly higher than in the control ($p=0.045$). OPG level increased statistically significantly in Er,Cr:YSGG group at T1 ($p<0.05$).

Conclusion: Within the limitations of this study, both methods provided successful recovery in peri- implantitis management; however, addition of the Er,Cr:YSGG laser to the treatment protocol improved the findings. The Er,Cr:YSGG laser can be used as an aid in the treatment of peri-implantitis.

Anahtar Kelimeler:

Anahtar Sözcükler: Er,Cr:YSGG Lazer, Peri-implantitis, RANKL, OPGKeywords: Er,Cr:YSGG Laser, Peri-implantitis, RANKL, OPG

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

D Vitamini Düzeyinin Dental İmplant Stabilitesi Üzerine Etkisi

Vesile TOY

Inonu University

etoy71@hotmail.com

Özet:

Amaç: Dental implant tedavisinin dişsiz hastalar için öngörülebilir bir tedavi seçeneği olduğu kanıtlanmıştır. İmplant yerleştirilirken ve osseointegrasyonun gelişimi sırasında implant stabilitesi, implant sağ kalımı için çok önemlidir. D vitamini kemik metabolizmasında önemli bir rol oynar ve eksikliği evrensel bir halk sağlığı sorunudur. Düşük D vitamini seviyeleri, dental implantların etrafındaki kemik oluşumunu da olumsuz etkileyebilir. Bu çalışmanın amacı osteoporozu olmayan hastalarda serum D vitamini düzeylerinin dental implant stabilitesi üzerindeki etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Ortalama yaşı 47.6 (en fazla 75, en az 21) olan 53 hasta çalışmaya dahil edildi ve D vitamini düzeylerine göre eksik (Grup A; <10 ng/mL), yetersiz (Grup B; 10 - 30 ng/mL arası) veya optimal (Grup C; >30 ng/mL) olarak üç gruba ayrıldı. Toplam 152 implant yerleştirildi ve implantların rezonans frekans analizi(RFA) değerleri implant yerleştirildikten hemen sonra ve 12 hafta sonra PenguinRFA cihazı ile ölçüldü.Grup A ve B'deki hastalara doktorları tarafından D vitamini reçete edildi. Veriler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: İmplantlar yerleştirildiğinde, Grup A'nın primer stabilitesi (65.3±10.3 implant stabilite katsayısı (ISQ)) Grup B (67.3±7.5) ve Grup C'ye (72.7±8.7 ISQ) göre daha düşüktü. Abutment yerleşiminde, Grup C'nin ISQ değerleri (79,2±7,2 ISQ), Grup A (81.4±9.5 ISQ) ve Grup B'den (83.1±7.8 ISQ) daha düşüktü. Primer ve sekonder stabilite değerleri arasında önemli farklılıklar tespit edildi ($p<0.05$).

Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde, implant stabilitesinin serum D vitamini düzeylerinden etkilendiği söylenebilir. D vitamini eksikliği / yetersizliği olan hastalar dental implantlar ile tedavi edilirken D vitamini desteği önerilebilir.

Anahtar Kelimeler:

dental implant; implant stabilitesi; rezonans frekans analizi; D vitamini

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Dental Hastalarda COVID-19 Korkusunun ve Yatkınlık Algısının Ölçeklerle Değerlendirilmesi

Evaluation of COVID-19 Fear and Perception of Vulnerability in Dental Patients with Scales

Özlem DALTABAN, Zeliha AYTEKİN

Akdeniz Üniversitesi

Akdeniz Üniversitesi

zelihaaytekin06@gmail.com

Özet:

Amaç: SARS-CoV-2 virüsünün neden olduğu COVID-19 hastalığı 11 Mart 2020'de Dünya Sağlık Örgütü tarafından küresel bir salgın olarak ilan edilmiştir. COVID-19 pandemisine ilişkin belirsizlikler toplumda kaygı, stres ve depresyon gibi olumsuz psikolojik etkilere neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, COVID-19 salgını sırasında dental hastalarda COVID-19 korku düzeyleri ve hastalığa yatkınlık algılarını ölçmek ve bu ölçekler üzerinde etkili olabilecek değişkenleri belirlemektir.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmaya ait veriler 23 Eylül-23 Ekim 2020 tarihleri arasında Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran hastalardan toplanmıştır. Anket sosyodemografik veriler (yaş, cinsiyet, medeni durum, eğitim düzeyi, tıbbi durum, sigara alışkanlığı vb.), COVID-19 korkusu ölçeği (CVD19-KÖ) vehastalığa yatkınlık algısı ölçeği (HYAÖ) olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır.

Bulgular: Araştırmaya %61,1'i (n=184) kadın ve %38,9'u (n=117) erkek toplam 301 hasta katılmıştır. Ortalama CVD19-KÖ puanı 18,10 ± 5.637'dir. Kadınların CVD19-KÖ puanı ortalaması (19.14 ± 5.10) erkeklere göre (16,47 ± 6,05) anlamlı derecede yüksekti ($p<0.05$). Ancak yaş, medeni durum, eğitim düzeyi ve sistemik hastalık varlığı ve sigara alışkanlığı CVD19-KÖ puanını istatistiksel olarak anlamlı şekilde etkilemedi ($p>0.05$). Katılımcıların HYAÖ puanı ortalaması 55,78 ± 13,11'dir. Katılımcıların yaş, cinsiyet ve medeni durumunun HYAÖ puanını istatistiksel olarak etkilemediği görülmüştür.

Sonuç: Ortalama CVD19-KÖ puanından yola çıkarsak bu çalışmaya katılanların önemli düzeyde COVID-19korkusu yaşadıklarını görülmüştür. Ayrıca COVID-19 korkusu ve hastalığa yatkınlık algısı arasında pozitif bir korelasyon tespit edilmiştir.

Objectives: On March 11, 2020, the World Health Organization declared COVID-19 a global pandemic which caused by the SARS-CoV-2 virus. Uncertainties regarding the COVID-19 pandemic can cause negative psychological effects such as anxiety, stress and depression in society. The aim of this study is to measure the COVID-19 fear levels and disease susceptibility perceptions in dental patients during the COVID-19 pandemic and to determine the variables that

may be effective on these scales.
Methods: The data's of this study were collected from patients who applied to Akdeniz University Faculty of Dentistry between 23 September and 23 October 2020. The questionnaire consists of three parts: sociodemographic data (age, gender, marital status, education level, medical condition, smoking habit,etc.), fear of COVID-19 scale (CVD19-FS) and perceived vulnerability to disease scale (PVDS).
Results: A total of 301 patients, 61.1% (n=184) female and 38.9% (n=117) male, participated in the study. The mean CVD19-FS score was 18.10 ± 5,637. The mean CVD19-FS score of women (19.14 ± 5.10) was significantly higher than that of men (16.47 ± 6.05) ($p<0.05$). However, age, marital status, education level, presence of systemic disease and smoking habit did not affect the CVD19-FS score statistically ($p>0.05$). The mean PVDS score of the participants was 55.78 ± 13.11. It was observed that the age, gender and marital status of the participants did not statistically affect the PVDS score.
Conclusion: Based on the average CVD19-FS score, it was observed that the participants in this study experienced a considerable fear of COVID-19. In addition, a positive correlation was found between thefear of COVID-19 and the perception of vulnerability to the disease.

Anahtar Kelimeler:

SARS-CoV-2, Diş Hekimliği, Psikososyal faktörlerSARS-CoV-2, Dentistry, Psychosocial factors

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Periapikal Lezyon Sonucu Oluşan Mental Sinir Parestezisi: Olgu Sunumu

Mental Nerve Paresthesıa Caused By Perıapıcal Lesıon: Case Report

İlknur ENİNANÇ, Aslıhan ŞAHAN KESKİN, Fatoş ÇOTUR

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

asli1907sahan@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu olguda mental sinirle yakın ilişkili olan sol alt ikinci küçük azı dişin periapikal lezyonu sonucu oluşan parestezi ve bu parestezinin başarılı kök kanal tedavi sonrası iyileşmesi hakkında literatüre bilgi vermek amaçlanmıştır.

Olgu: 59 yaşındaki sistemik olarak sadece hipertansiyonu olan kadın hasta, sol alt çenesinde 1 aydır var olan şiddetli ağrı ve uyuşukluk şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan panoramik röntgen ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri sonucu sol mandibular ikinci premolar dişin apikalindeki ilerlemiş periapikal lezyonun mental sinirle de ilişkili olduğu izlendi. Elektrikli pulpa testi ile devital olduğu tespit edilen 35 numaralı dişe dikkatli bir şekilde kök kanal tedavisi uygulanarak parestezi 2 haftalık bir süreçte başarılı bir şekilde tedavi edildi. Tamamen iyileşen hastada diş asemptomatik olup, kontroller sonrası herhangi bir patoloji izlenmedi.

Sonuç: Mental sinire yakınlığı nedeniyle premolar dişlerde ilerleyen periapikal lezyonlar mental sinir parestezisine neden olabilir. Etken ortadan kaldırıldığı ve kök kanal tedavisi dikkatle yapıldığı sürece B12 vitamini ya da diğer ilaçların reçete edilmesi gerekli değildir.

/

ABSTRACT

Aim: In this case, it is aimed to give information to the literature about the paresthesia caused by the periapical lesion of the left mandibular second premolar, which is closely related to the mental nerve, and the recovery of this paresthesia after successful root canal treatment.

Case:A 59-year-old female patient with systematically only hypertension was admitted to our clinic with complaints of severe pain and numbness in her left lower jaw for 1 month. As a result of panoramic x-ray and cone-beam computed tomography (CBCT) images taken from the patient, it was observed that the advanced periapical lesion on the apical part of the left mandibular second premolar tooth was also associated with the mental nerve. Root canal treatment was carefully applied to the tooth #35, which was found to be devital by electric pulp test, and paresthesia was successfully

treated in a 2-week period.
Conclusion: Due to its proximity to the mental nerve, progressive periapical lesions in the premolar teeth may cause mental nerve paresthesia. Prescription of vitamin B12 or other drugs is not necessary as long as the causative agent is eliminated and root canal treatment is done with care.

Anahtar Kelimeler:

Anahtar Kelimeler: Parestezi, mental sinir, kanal tedavisi/

Keywords:

Parestesia, mental nerve, root canal treatment

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

COVID-19 pandemisi bireylerin dental anksiyete düzeylerini etkiledi mi?

Has COVID-19 pandemic affected dental anxiety levels of individuals?

Berke BERBEROĞLU, Nagihan KOÇ, Hatice BOYACIOĞLU, Gökçen AKÇİÇEK, Şeyda İRİAĞAÇ, ÖzlemBüşra DOĞAN, Ayfer ÖZGÜVEN, Hatice Yağmur ZENGİN, Sema DURAL, Nihal AVCU

Hacettepe Üniversitesi

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş,Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş,Çene Radyolojisi Anabilim Dalı Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş,Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş,Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş,Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş,Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik AD

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş,Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş,Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

brkbrbrgl@gmail.com

Özet:

AMAÇ: Hastaların geliş nedenlerinin, dental anksiyete düzeylerinin, COVID-19 korku ve kontrol algılarının değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: 844 kadın ve 595 erkek toplam 1439 birey dahil edilmiştir. Katılımcıların demografik, dental ve tıbbi bilgilerinin alınmasını takiben; ağrı düzeylerinin belirlenmesi için Görsel Ağrı Skalası kullanılmıştır. Dental anksiyetelerinin belirlenmesi için Modifiye Dental Anksiyete Skalası (MDAS) ve araştırmacılar tarafından oluşturulan COVID-19 korku ve kontrol algısı ile ilgili sorular sorulmuştur. Ki-kare testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Katılımcıların başvuru nedenleri arasında ağrı şikâyeti %47,5 ile ilk sırada yer almaktadır. Bunu kırık diş (%14,8), apse (%13,7) ve diş çekimi (%12,9) takip etmektedir. Görsel Ağrı Skalası sonuçlarına göre katılımcıların yarısından fazlası (%51,29) şiddetli ağrı şikâyetiyle başvurmuştur. 74 (%5,1) bireyde dental anksiyete (MDAS19) saptanmıştır. Bu durum kadınlarda ve şiddetli ağrı düzeyi ile başvuran katılımcılarda istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu gözlenmiştir. COVID-19 korku ve kontrol algısı ile ilgili tüm anket sorularında "Kesinlikle katılıyorum" seçme oranı yüksek dental anksiyetesi olan bireylerde daha yüksektir ($p<0,001$).

SONUÇ: Pandemi döneminde diş kliniklerine başvurma konusunda dental anksiyetesi olan bireylerin olmayanlara oranla daha endişeli olduğu görülmüştür. Benzer sonuçlar bireylerin COVID-19 korku vekontrol algısı ile ilgili sorulara verdikleri yanıtlarda da gözlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda uygun

davranış yönetimi teknikleri ve diş sağlığı eğitim programlarının uygulanmasının yanı sıra gerekli koruyucu düzenlemelerin yapılmasının, pandemi döneminde tedavi için başvuran hastaların anksiyete düzeylerinin azaltılmasında etkili olacağı düşünülmektedir.

OBJECTIVE: The reasons for the arrival of patients, dental anxiety levels, COVID-19 fear and control perceptions are evaluated

METHOD: A total of 1439 individuals, 844 women and 595 men were included. After receiving demographic, dental and medical information of the participants; The Visual Pain Scale was used to determine pain levels. In order to determine dental anxiety, the Modified Dental Anxiety Scale (MDAS) and the COVID-19 fear and control perception questions created by the researchers were asked. Chi-square test was used.

RESULTS: Among the reasons for the participants' application, pain complaint is first with 47.5%. This is followed by broken teeth (14.8%), abscess (13.7%) and tooth extraction (12.9%). According to the Visual Pain Scale results, more than half of the participants (51.29%) presented with severe pain. Dental anxiety (MDAS≥19) was detected in 74 (5.1%) individuals. It was statistically significantly higher in women and participants presenting with severe pain. The rate of choosing "I absolutely agree" ın all survey questions ofCOVID-19 fear and control perception was higher in individuals with high dental anxiety($p<0,001$).

CONCLUSION: Individuals with dental anxiety are more anxious about applying to dental clinics during the pandemic than those who do not. Similar results were observed in individuals' responses to questionsabout COVID-19 fear and control perception. Results suggest that implementation of proper behavior management techniques and dental health education programs along with the arrangement of protective measures may become important in decreasing anxiety levels of the patients applying for dental treatment during the pandemic.

Anahtar Kelimeler:
Anksiyete, COVID-19, dental anksiyeteAnxiety, COVID-19, dental anxiety

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Dudak Damak Yarığının Nazomaksiller Kompleks Üzerine Etkisi

The Impact of Cleft Lip and Palate on the Nasomaxillary Complex

Hazal DUYAN, Berkhas TUMANİ, Burcu EVLİCE

Çukurova Üniversitesi
Çukurova Üniversitesi
Çukurova Üniversitesi
berkhastumani@hotmail.com

Özet:

Amaç:

Bu çalışmanın amacı yarık varlığının maksiller sinüs patolojisi, konka bülloza ve ostium obstrüksiyonu ileilişkisini konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri kullanarak değerlendirmektir.

Yöntem:

Bu çalışmaya 30'u unilateral dudak damak yarıklı (UDDY), 30'u bilateral dudak damak yarıklı (BDDY) ve 30'u sağlıklı olmak üzere toplam 90 birey (ortalama yaş: 12.81) dahil edildi. Yarık varlığının maksiller sinüs patolojisine, konka bülloza ve ostium obstrüksiyonuna etkileri KIBT görüntülerinden belirlendi.

Bulgular:

Çalışmaya dahil edilen bireylerin toplam 180 sağ ve sol tarafı, 90 yarıklı ve 90 yarık olmayan taraf olarak 2 gruba ayrıldı. İncelenen parametrelerde, UDDY'li bireylerin yarıklı ve yarık olmayan tarafları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktu. İncelenen tüm bireylerde yarık varlığında maksiller sinüs patolojisi (%83.3, p=0.015) ve ostium tıkanıklığı (%17.8, p=0.011) insidansı istatistiksel olarak anlamlıydı. Ancakyarık varlığının konka bülloza dağılımı üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi yoktu. Yarık varlığı maksiller sinüs patolojisini 2.377 kat (p=0.017) ve ostium tıkanıklığını 3.676 (p=0.015) kat arttırdı.

Sonuç:

Yarık varlığı, maksiller sinüs patolojisi ve ostium tıkanıklığı riskini arttırırken konka bülloza varlığı ile ilişkili değildir.

Aim:

The aim of this study is to evaluate the relationship between cleft and maxillary sinus pathology, concha bullosa and ostium obstruction using cone beam computed tomography (CBCT) images.

Method:
A total of 90 individuals (mean age: 12.81 years) were included in this study, including 30 with unilateral cleft lip and palate (UDDY), 30 with bilateral cleft lip and palate (BDDY), and 30 healthy. The effects of cleft on maxillary sinus pathology, concha bullosa and ostium obstruction were determined from CBCT images.

Results:
A total of 180 right and left sides of the individuals included in the study were divided into 2 groups, 90 with clefts and 90 without clefts. In the parameters examined, there was no statistically significant relationship between the cleft and non-cleft sides of individuals with UDDY. The incidence of maxillary sinus pathology (83.3%, p=0.015) and ostium obstruction (17.8%, p=0.011) in the presence of cleft was statistically significant in all individuals examined. However, the presence of cleft did not have a statistically significant effect on the distribution of concha bullosa. The presence of cleft increased maxillary sinus pathology 2.377times (p=0.017) and ostium obstruction 3.676 (p=0.015) times.

Conclusions:
While the presence of cleft increases the risk of maxillary sinus pathology and ostium obstruction, it was notassociated with the presence of concha bullosa.

Anahtar Kelimeler:
Dudak-damak yarığı; konik ışınlı bilgisayarlı tomografi; maksiller sinüs; ostiumCleft-lip and palate; cone beam computed tomography; maxillary sinus; ostium

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Mandibulada Nadir Görülen Diş Çekimi Komplikasyonu Ve Tedavisi: 2 Olgu Sunumu

Rare Dental Extractıon Complıcatıon And Treatment In The Mandıble: 2 Case Report

Emre HAYLAZ, Gediz GEDUK, mert AKBAŞ

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı
İstanbul Üniversitesi Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Ana Bilim Dalı
emrehylz03@gmail.com

Özet:

AMAÇ

Diş çekimi operasyonları diş hekimlerinin gerçekleştirdikleri dental tedavi işlemlerinin başında gelmektedir. Diş çekim operasyonlarının başlıca komplikasyonları arasında alveolar osteitis, postoperatif infeksiyonlar, sinir yaralanmaları ve fraktürler yer almaktadır.Cerrahi esnasında meydana gelen el aletlerinin kırılması, ameliyat esnasında ve sonrasında istenmeyen durumların ortaya çıkmasında neden olmaktadır. Meydana gelen bu durum hem hastayı hem de hekimi zor duruma düşürür.

BULGULAR

OLGU 1:

24 yaşında bayan hasta dental tedavi esnasında alınan rutin panoramik radyografide tesadüfen saptanan yabancı cisim varlığı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde 2 yıl önce sağ alt molar diş çekimi sırasında elevatör ucunun kırıldığı öğrenildi. Hastanın bölgedeki kuron köprü protezlerinin sökümü yapıldıktan sonra yeri tespit edilen kırık parça cerrahi operasyonla çıkarıldı. Cerrahi operasyon sonrası herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmadı.

OLGU 2:

50 yaşında erkek hasta sağ alt çene gömülü yirmi yaş dişini çektirmek için kliniğimize başvurdu. Cerrahi operasyon esnasında elevetör ucunda kırık meydana geldi. Yapılan cerrahi operasyon ile gömülü diş ve kırık parça bulunduğu yerden çıkarıldı.

SONUÇ

Cerrahi el aletlerinin kırılması ve cerrahi alanında unutulması veya kasıtlı olarak bırakılması daha öncedenliteratürde belirtilmiştir. Mandibulada diş çekimi sırasında ve diş çekimi sonrası mandibulada tespit ettiğimizelevatör kırığının çıkarılması 2 vaka raporu şeklinde sunulmuştur. Diş hekimliği literatüründe az rastlanan 2 olgu paylaşılmıştır. Sonuç olarak baş boyun bölgesindeki yabancı cisimlerin varlığı klinik ve radyolojik olarak dikkatlice değerlendirilmelidir.

Aim

Tooth extraction operations are one of the leading dental treatment procedures performed by dentists.The main complications of tooth extraction operations include alveolar osteitis, postoperative infections, nerve injuries and fractures.The breakage of hand tools that occur during surgery causes undesirable situations during and after surgery. This situation puts both the patient and the physician in a difficult situation.

RESULTS

CASE 1:

A 24-year-old female patient was admitted to our clinic due to the presence of a foreign body incidentally detected in the routine panoramic radiograph taken during dental treatment. In the anamnesis taken from the patient, it was learned that the elevator tip was broken during the extraction of the right lower molartooth 2 years ago. After the removal of the crown bridge prostheses in the patient's area, the broken piece, which was located, was surgically removed. No complications were encountered after the surgical operation.

CASE 2:

A 50-year-old male patient applied to our clinic to have his right mandibular impacted wisdom tooth extracted. During the surgical operation, a fracture occurred at the elevator tip. With the surgical operation, the impacted tooth and the broken part were removed from the place where they were found.

CONCLUSION

Broken surgical instruments and their being forgotten or deliberately left in the surgical field have been previously reported in the literature. Removal of the elevator fracture detected in the mandible during and after tooth extraction in the mandible is presented in the form of 2 case reports. Two rare cases in the dentistry literature are shared. In conclusion, the presence of foreign bodies in the head and neck region should be carefully evaluated clinically and radiologically.

Anahtar Kelimeler:
Alet, Mandibula, Diş Çekimi Instrument, Mandible, Tooth Extraction

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Gömülü Kaninlerin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografiyle Değerlendirilmesi: Bir Retrospektif Çalışma

Evaluatıon Of Impacted Canınes Wıth Cone Beam Computed Tomography: A Retrospectıve Study

Mustafa Taha GÜLLER, Özkan MİLOĞLU

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
mtaha.guller@erzincan.edu.tr

Özet:

Amaç: Hastaların tanı ve tedavisi için alınan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntülerinde gömülü kanin dişlerinin sayısı, lokalizasyonu, kuron ve kök konumu ve pozisyonları tespit edilir. Elde edilen bu veriler doğrultusunda klinisyenlerde farkındalık oluşturmak amaçlanmıştır.

Yöntem: Yaptığımız retrospektif çalışmaya Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'nda, KIBT görüntülerinde gömülü kanin raporlanan, 16-68 yaş aralığında 169 erkek ve 204 kadın hastadan oluşan toplamda 373 hasta dahil edilmiştir. KIBT görüntülerinde gömülü kaninsayısı, ilgili dişlerin kuron ve kök konumu ve pozisyonları (vertikal-horizontal-oblik) değerlendirilmiştir.

Bulgular: Gömülü kanin büyük oranda maksillada görülürken (%84,9); tüm kaninleri gömük olan hastalar mevcut hastaların %0,5'dir. Maksillada bilateral gömük oranı %19,0; mandibulada ise %1,3'dür. Maksiller gömük kaninlerin kuronları %74,8 palatinal bölgede, %25,2 bukkalde; kökleri ise %51,4 palatinalde, %48,6 bukkaldedir. Gömülü mandibular kaninlerin kuronları %23,2 lingualde, %76,8 vestibulde; kökleri ise %51,8 lingualde, %48,2 vestibüldedir. Maksiller gömük kaninler %87,7 oblik, %3,5 vertikal ve %8,8 horizontal pozisyonda iken; mandibular gömük kaninlerde bu oranlar %53,6, %28,6 ve %17,8 şeklinde sıralanmıştır.

Sonuç: Gömülü dişler diş hekimliğinde sıklıkla karşılaşılan dental problemlerden biridir. Bu problemintedavisinde ilgili dişin konumunun ve pozisyonunun preop değerlendirilmesinin doğru bir şekilde yapılması gerekmektedir. Çalışmamız sonucunda gömük kaninler en çok maksillada ve oblik pozisyonda, kuronları daha çok palatinal bölgede konumlandığını göstermiştir. Gömük mandibular kaninler ise daha çok oblik pozisyonda ve kuronları vestibüldedir./Objective: Cone beam computed tomography (CBCT) images taken for the diagnosis and treatment of patients are determined the number, localization, crown and root positionand location of impacted canines. In accordance with these data obtained, it is aimed to raise awareness among clinicians.

Method: In our retrospective study, a total of 373 patients, 169 males and 204 females, between the ages of 16-68 years, who were reported to have impacted canines on CBCT images, at Atatürk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental and Maxillofacial Radiology were included. The number of

impacted canines, the position of the crown and root of the relevant teeth and their positions (vertical- horizontal-oblique) were evaluated in CBCT images.
Results: Impacted canine is mostly seen in the maxilla (84.9%); patients with all their canines impacted are 0.5% of existing patients. Bilateral impaction rate in the maxilla is 19.0%; and in the mandibula 1.3%. Crowns of maxillary impacted canines were 74.8% in the palatal region, 25.2% in the buccal region; the roots are 51.4% palatal and 48.6% buccal. The crowns of the impacted mandibular canines were 23.2% lingual, 76.8% vestibule; roots are 51.8% lingual and 48.2% vestibule. While maxillary impacted canines were in 87.7% oblique, 3.5% vertical and 8.8% horizontal positions; these rates were listed as 53.6%, 28.6% and 17.8% in mandibular impacted canines, respectively.
Conclusion: Impacted teeth are one of the most common dental problems in dentistry. In the treatment of this problem, preoperative evaluation of the position and location of the relevant tooth should be done correctly. As a result of our study, impacted canines are most commonly located in the maxilla and oblique position, and crowns are more commonly located in the palatine region. Impacted mandibular canines are mostly in the oblique position and their crowns are more commonly in the vestibule.

Anahtar Kelimeler:
diş hekimliği, gömülü kanin, tomografi/dentistry, impacted canine, tomography

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Cyclıc Fatıgue Resıstance of Geometrıcally Sımılar Fıles wıth Dıfferent Alloys

Ahmet KELES

hacettepe university faculty of dentistry
ahmetkeles89@msn.com

Özet:

Objective: To investigate the effect of blue and gold alloys on the cyclic fatigue resistance of the files which have the same geometrical features.

Material Methods: In this study, EndoArt (Incidental, Istanbul, Turkey) endodontic file systems were used. Endo art is a contemporary endodontic file brand that produces different endodontic files on a wide scale. F4 file of EndoArt system with blue or gold alloys, in other words, different heat-treated files with the same geometry were used in this study (n=20). A stainless steel artificial canal with a curvature of 60° and a 5- mm radius was used and tests were made in intracanal temperature (35±1 °C). The time to failure and fragment lengths were recorded for each instrument, and data were subjected to statistical analysis.

Results and statistical analysis: In statistical analysis, Shapiro-Wilk and Mann Whitney U tests were used. There was no significant difference regarding the fragment lengths between gold and blue groups. But considering the time to failure, the blue group showed higher cyclic fatigue resistance compared to the gold group. ($p<0.05$)

Conclusion: Different heat treatments significantly affect files' cyclic fatigue resistance.

Anahtar Kelimeler:
blue, cyclic fatigue, gold

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Bir Anket Çalışması: Diş Hekimlerinin Endodontik Tedavi Sonrası Restorasyon Seçimleri

Patterns Of Post- Endodontic Restoration: A Nationwide Survey Of Dentists

Begüm CÖMERT, Sıla Nur USTA, Ayhan EYMİRLİ

Hacettepe ÜniversitesiHacettepe ÜniversitesiHacettepe üniversitesi
begumcomert.bmcm@gmail.com

Özet:

Bir anket çalışması: Diş hekimlerinin endodontik tedavi sonrası restorasyon seçimleri

Konu: Bu çalışma, ülke çapında bir anket çalışması ile diş hekimlerinin endodontik tedavi sonrası restorasyonlar konusundaki eğilimlerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve yöntem: Hazırlanan anket, Türk Diş Hekimleri Birliği veri tabanında kayıtlı olan tüm diş hekimlerine elektronik ortamda e-posta aracılığıyla iletilmiştir. Veriler, ki-kare testi ve ordinal lojistik regresyon analizi kullanılarak p=0.05 anlamlılık düzeyinde analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya Türk Diş Hekimleri Birliği veri tabanında kayıtlı 20.564 hekimden 1093 'ü katılmıştır ve anketin yanıtlanma oranı %5,3' tür. Katılımcıların çoğu genel diş hekimi (%71) iken %6' sının endodontist ve %9' unun protetik diş tedavisi uzmanı olduğu görülmüştür. Endodontik tedavi sonrası yapılacak restorasyon seçimi için en etkili faktörün kalan diş yapısı (%87) olduğu belirtilmiştir. Katılımcıların yarısının (%52) endodontik tedavi sonrası restorasyonlar için kompozit rezinleri tercih ettiği görülmüştür. Dişe uygulanacak post tipinde işlev (%32) ve uygulama kolaylığı (%29) en etkili faktörler olarak belirtilmiştir. Endodontik tedavi sonrası post kullanımının; endodontistlerde, genel diş hekimleri ve diğer uzmanlıktaki diş hekimlerine göre daha sıklıkla tercih edildiği görülmüştür. 20 yıldan fazla klinik deneyimi olan diş hekimlerinin, 5 yıldan az klinik deneyimi olanlara göre 1,6 kat daha az post kullandığı görülmüştür (p=0,004). Postlar üniversite hastanelerinde özel kliniklere göre 1,7 kat daha az kullanılmaktadır (p=0,043). Katılımcıların yarısından fazlası (%56) fiber post tercih ettiğini belirtmiştir. Post-endodontik restorasyonlarda karşılaşılan en yaygın sorunun ise (%69) koronal kırık olduğu görülmüştür.

Sonuçlar: Endodontik tedavi sonrası en sık tercih edilen restorasyon materyalleri kompozit rezinler ve fiber postlardır.

Anahtar kelimeler: Kompozit rezin, post, post- endodontik restorasyon, anket

Patterns of post-endodontic restoration: a nationwide survey of dentists

Objectives: This study aimed to evaluate the trends of dentists about post-endodontic restorations via a

nationwide survey study.
Materials and methods: The survey was electronically delivered to the dentists registered in the database ofthe Turkish Dental Association. Data were analysed using by chi-square test and ordinal logistic regression analysis at the significance level of 0.05.
Results: A total of 1093 surveys from 20.564 were collected with the response rate of 5.3%. Most of the participants were general dental practitioners (71%) while only 6% were endodontists and 9% were prosthodontists. The remaining tooth structure (87%) was the most influential factor in post-endodontic restoration strategy. Half of the participants (52%) preferred composite resins for post-endodontic restorations. Function (32%) and ease of application (29%) were the most influential factors in post type. Usage of posts were less frequent amongst prosthodontists ($p<0.001$), periodontists ($p=0.001$), and generaldental practitioners ($p=0.004$) compared to endodontists. participants with clinical experience of more than 20 years used posts 1.6 times less than those with a clinical experience of fewer than 5 years ($p=0.004$). Posts were used 1.7 times less in university hospitals than private clinics ($p=0.043$). More than half of the participants (56%) utilized fiber posts. Coronal fracture was the most common problem (69%) encountered with post-endodontic restorations.
Conclusions: Composite resins and fiber posts were the most common preference in post-endodontic restoration.
Keywords: Composite resin, post, post-endodontic restoration, survey

Anahtar Kelimeler:
Kompozit rezin, post, post- endodontik restorasyon, anket / Composite resin, post, post-endodonticrestoration, survey

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Diş Hekimliği Fakültesinde Covıd-19 Etkenine Bağışıklığın Antikor Düzeyleri Ölçülerek Değerlendirilmesi

Assessment Of Immunıty To Covıd-19 Agent InDentıstry Faculty Staff

Bertan KESİM, Mustafa Öner KÜÇÜK, Ayşin KILINÇ TOKER

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Mikrobiyoloji Anabilim Dalı
Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Bölümü
bertankesim@gmail.com

Özet:

AMAÇ: SARS-CoV enfeksiyonu geçirmiş kişiler (Grup 1), henüz aşılanmamış ve enfekte kişilerle aynı ortamda çalışan ancak SARS-CoV enfeksiyonu bulgularını göstermemiş kişiler (Grup 2) ile SARS-CoV enfeksiyonu bulgularını geçirmemiş ve inaktif aşı CoronaVac (Sinovac Biyoteknoloji, Çin) ile aşılanmış kişilerin (Grup 3) oluşturduğu 3 farklı grupta antikor düzeylerini ölçerek bağışıklığı değerlendirmektir.

YÖNTEM: Nuh Naci Yazgan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde görev yapan 30 gönüllü çalışmaya dahil edildi (N=30). Birinci grupta, SARS-CoV enfeksiyonu geçirmiş 10 kişiye (n=10), PZR pozitiflikten ortalama 6 ay sonra antikor testi yapıldı. İkinci grupta, hastalığa ait ayırt edici belirtilerin görülmediği ve aşı olmamış 10 kişiye (n=10) antikor testi uygulandı. Üçüncü grupta, hastalığa ait ayırt edici belirtilerin görülmediği ve aşı olan 10 kişiye (n=10) aşının 2. dozunun uygulanmasından 21 gün sonra antikor testi uygulandı. Tüm gönüllülerden 70 ml kan, kültür şişelerine alındı ve en geç 1 saat içerisinde Kayseri Uygulama ve Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği laboratuvarına ulaştırıldı. Antikor tayinindeElecsys Anti SARS CoV 2 (Roche, Penzberg, Almanya) tanı kiti kullanıldı. COI < 1.0 sayısal sonucu olan gönüllüler anti SARS CoV antikorları için antikor negatif, COI ≥ 1.0 sayısal sonucu anti SARS CoVantikorları için antikor pozitif kabul edildi. Birinci grubu oluşturan hastalığı geçirmiş ve atlatmış bireylerde PZR testlerinin pozitif olarak bildirildiği tarihler kaydedildi.

BULGULAR: Hastalığı geçirdiği bilinen Grup 1'de 6 ay sonunda gönüllülerin %90'ında anti-SARS-CoV pozitif, aşısız Grup 2'de gönüllülerin %30'unda anti SARS CoV pozitif, aşı olan Grup 3'te gönüllülerin %50'sinde anti SARS CoV pozitif olarak tespit edilmiştir.

SONUÇLAR: SARS-CoV enfeksiyonu ile enfekte bireylerle aynı çalışma ortamında bulunan, ayırıcı belirtilerin görülmediği ve henüz aşılanmamış bireylerde %30 oranında anti SARS CoV pozitiflik tespit edilmiştir.

AIM: To evaluate immunity by measuring the antibody levels in three different group. Group 1, infected

individuals of SARS-CoV and not vaccinated. Group 2, worked with infected people but have no symptoms of SARS-CoV infection. Group 3 members, did not have symptoms of SARS-CoV infection and vaccinated with CoronaVac (Sinovac Biotechnology, China).

METHODS: Thirty volunteers included (N = 30). Group 1 (n = 10) known to have SARS-CoV infection, antibody tests performed approximately 6 months after the PCR test was positive. Group 2 (n=10), not vaccinated and did not have distinguishing symptoms of the disease, antibody tests performed. Group 3 (n=10) did not have any distinguishing symptoms of the disease, vaccinated and antibody tests performed 21 days after the administration of the second dose of the CoronaVac. Seventy ml of blood from all volunteers taken into blood culture bottles and delivered to the Infectious Diseases Clinic Laboratory of the Kayseri City Education and Research Hospital within 1 hour. Elecsys Anti SARS CoV (Roche, Penzberg, Germany) diagnostic kit used. COI <1.0 considered as negative for anti SARS CoV whilst COI ≥ 1.0 considered as positive for anti SARS CoV.

RESULTS: In group 1, antiSARSCoV test was positive 90%, at the end of 6 months whilst in group 2 and ingroup 3 was positive 30% and 50% of individuals.

CONCLUSION: In unvaccinated individuals with no distinctive symptoms of SARSCoV, antibody positivity detected at 30% when they are in the same working environment with infected individuals.

Anahtar Kelimeler:
SARS-CoV, Diş hekimliği çalışanları, hastane, Viral Antikorlar SARS-CoV, Dental Staffs,Hospital,Viral Antibodies

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Obturasyon Tekniklerinin Meydana Getirdiği Sıcaklık Değişimlerinin Değerlendirilmesi

Evaluatıon Of Temperature Changes Caused By Obturatıon Technıques

Fatoş ALBAYRAK, recai ZAN

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiSivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
fcotur@cumhuriyet.edu.tr

Özet:

Çalışmamızın amacı, farklı kök kanal dolgu yöntemlerinin uygulanması esnasında kök dış yüzeyinde oluşabilecek ve diş destek dokularında hasar oluşturabilecek sıcaklık değişimlerini in vitro olarak incelemektir. Çalışmamızda 100 adet çürüksüz alt çene premolar diş kullanılmıştır.

Dişler, her bir grupta 20 örnek olmak üzere soğuk lateral kondansasyon, sıcak vertikal kondansasyon, devamlı ısıyla obturasyon, termoplastik enjeksiyon ve thermafil yöntemleri şeklinde rastgele olarak 5 gruba ayrılmıştır. Dişlerin obturasyon işlemleri esnasında kök yüzeyinde meydana gelen sıcaklık artış değerlerini ölçmek amacıyla apikal, orta ve koronal üçlü bölgelere üçer adet termokupl yerleştirilmiştir. Hiçbir kök kanal dolgu tekniğinde periodontal dokulara yansıyan sıcaklık artışı 10 ˚C'lik kritik değere ulaşmamıştır. Sıcak vertikal kondansasyon yöntemi diğer gruplarla karşılaştırıldığında sıcaklık artışı tüm gruplardan istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Devamlı ısıyla obturasyon yönteminin uygulandığı grupta oluşan sıcaklık artışı, soğuk lateral kondansasyon ve thermafil yönteminin uygulandığı gruplardan istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. En düşük sıcaklık artışı soğuk lateral kondansasyon ve thermafil yönteminin uygulandığı gruplarda tespit edilmiştir.

Çalışmamızda kullanılan güncel endodontik kök kanal obturasyon yöntemlerinin uygulanması esnasında oluşabilecek sıcaklık artışlarının kritik değere ulaşmadan güvenle tercih edilebilir olduğu görülmüştür.

The aim of our study is to examine in vitro temperature changes that may occur on the external surface of the root and cause damage to the dental support tissues during the application of different root canal filling methods.

In our study, 100 mandibular premolar teeth without caries were used. Teeth were randomly divided into five groups as cold lateral condensation, warm vertical condensation, continuous wave obturation, thermoplastic injection, and thermafil methods, including 20 samples in each group. Three thermocouples were placed in the apical, middle, and coronal triad regions to measure the values of temperature increase on the root surface during the obturation procedures of the teeth. In no root canal filling techniques, the temperature increase reflected on periodontal tissues

reached the critical value of 10 ˚C. When the warm vertical condensation method was compared with the other groups, the temperature increase was found to be statistically significantly higher than all groups. Thetemperature increase in the group subjected to the obturation method with continuous wave was found statistically significantly higher than the groups to which the cold lateral condensation and thermafil method were administered. The lowest temperature increase was detected in the groups to which the cold lateral condensation and thermafil method were applied.

It has been observed that the temperature increases that may occur during the application of the current endodontic root canal obturation methods used in our study can be confidently preferred before reaching the critical value.

Anahtar Kelimeler:
Gutaperka, Kök kanal tedavisi, SıcaklıkGuttapercha, Root canal therapy, Temperature

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Sodyum Hipokloritin Farklı Formlarının Dentin Çatlağı Oluşumuna Etkisi Effect of Different Forms of Sodium Hypochlorite on Dentin Crack

Esin ÖZLEK, Gizem KADI

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı
gizem.kadi@hotmail.com

Özet:

Amaç: Sodyum hipoklorit, kök kanal tedavisi sırasında en yaygın kullanılan irrigasyon solüsyonudur. Antimikrobiyal aktivitesi ve organik doku çözücü olması gibi avantajlarının yanında periradiküler dokular üzerinde sitotoksik etkilere sahiptir. Son yıllarda NaOCI'in jel formunun kullanılmasının potansiyel bir seçenek olduğu öne sürülmektedir. Bu çalışmada, kök kanallarının kemomekanik preparasyonu sırasında sodyum hipokloritin solüsyon ve jel formlarının kullanılmasının dentin çatlağı oluşumuna etkisi değerlendirilmektedir.

Yöntem: Çalışmaya kök gelişimi tamamlanmış, protetik veya periodontal nedenlerle çekilmiş 36 adet tek köklü diş dahil edilmiştir. Dişlerin kuron kısımları, kök boyları 15 mm olacak şekilde su soğutması altında elmas separe ile uzaklaştırılmıştır. Örnekler 3 gruba ayrılmıştır (n:12); Grup 1: %5,25 NaOCl jel; Grup 2: %5,25 NaOCl solüsyon; Grup 3: Serum fizyolojik. Kök kanallarının şekillendirme ve genişletme işlemi ProTaper Next (DenstplyMaillefer, Baillagues, İsviçre) X3'e kadar standart olarak her örnekte uygulanarak bitirilmiştir. Örneklerden her biri kesme cihazına bağlanarak uzun aksa dik olacak şekilde apikalden koronale doğru 3, 6 ve 9 mm uzaklıklarda, 1mm kalınlığında kesitler alınmıştır. Çatlakların varlığını / yokluğunu belirlemek için kesitler stereomikroskopa bağlanan dijital kamera aracılığı ile 40x büyütmealtında incelenmiştir. Verilerin analizinde ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Gruplar arasında dentin çatlağı açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık yoktur ($p>0,05$). Her bir bölge kendi içinde ayrı ayrı değerlendirildiğinde de gruplara göre dental çatlak oluşumu istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemektedir ($p>0,05$).

Sonuç: Kök kanallarının kemomekanik preparasyonu sırasında NaOCI'in jel veya solüsyon formlarının kullanımı dentin çatlağı oluşumu üzerine benzer etki göstermektedir.

Aim: Sodium hypochlorite is the most widely used irrigation solution during root canal treatment. Beside to its advantages such as antimicrobial activity and organic tissue solvent, it has cytotoxic effects on periradicular tissues. It is suggested that using NaOCI gel is a potential option. In this study, the effect of using solution and gel forms of sodium hypochlorite during chemomechanical preparation of root canals on the formation of dentin crack has been evaluated.

Materials and Methods: Thirthy-six single-root teeth which root development is completed, extracted for prosthetic or periodontal reasons were included into the study. The teeth were decoronated until 15 mm of roots were obtained with diamond bur under water-cooling. The roots were divided randomly into three groups (n: 12) according to the irrigation protocol: Group 1: %5,25 NaOCl jel; Group 2: %5,25 NaOCl solüsyon; Group 3: saline solution. Root canals were prepared using ProTaper Next (DenstplyMaillefer, Baillagues, Switzerland) up to X3 as standard in each sample. Samples were horizontally 1mm thick sectioned at 3, 6 and 9 mm with Isomet under water-cooling. All sections were examined under a microscope with a magnification of 40× and images were captured with a digital camera which attached to the microscope. Chi-square test was used to analyze the data. Results: There was no statistically significant difference between the groups in terms of dentin crack ($p > 0.05$). When each region is evaluated separately, dental crack formation does not show a statistically significant difference between groups ($p > 0.05$). Conclusion: The use of gel or solution forms of NaOCI during the chemomechanical preparation of the root canals has a similar effect on the formation of the dentin.

Anahtar Kelimeler:
Mikroçatlak, Chloraxid jel, Sodyum HipokloritMicrocrack, Chloraxid gel, Sodium hypochloride

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Süt Dişine Uygulanan Flor İçerikli Materyallerin X-Işını Kırınımı Analiziyle İncelenmesi

Investigation of Fluorine Containing Materials Applied to Decidious byX-Ray Diffaction Analysis

Asu Çakır ÇAKIR

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ahmet Keleşeoğlu Diş Hekimliği Fakültesi
ateke78@hotmail.com

Özet:

AMAÇ Çocuklarda sıklıkla gözlenen, aşınmış okluzal yüzeylerde açığa çıkan dentinde meydana gelen hassasiyete karşı uygulanan, flor içerikli çeşitli materyallerin diş yüzeyine uygulandıktan sonraki kristal yapısının XRD yöntemi ile incelenmesi amaçlanmıştır.YÖNTEM Çekilmiş çürüksüz süt dişlerinin okluzalindeki mine tabakası kaldırıldı ve yüzeyler zımparalandı. Smear tabakasını kaldırmak için dişler %17 EDTA, ardından %5 NaOCl ile 5'er dakika çalkalandı. Sonrasında örnekler işlem yapılana kadar distile su içinde bekletildi. Smear tabakasının kaldırıldığı ve tübüllerin açığa çıktığının gözlenmesi için dentin yüzeyleri SEM'de incelendi. Ardından örneklere MI Varnish, Polimo Dental Varnish, Polimo %1.23 APF, Sensodyne florürlü diş macunu uygulandı. Bir örnek materyal uygulanmaksızın kontrol grubu olarak kullanıldı. Diş yüzeyindeki fazla materyal temiz bir fırça ile uzaklaştırıldı ve örnekler XRD cihazında analiz edildi.BULGULAR Çalışmamızda MI Varnish uygulanmış dişte yüksek oranda kalsiyum fosfat kristallerinin yanısıra flor ve fosfat iyonlarıyla karşılaşılmıştır. Polimo Vernik uygulanan örneklerde %25 kalsiyum fosfat,
%21kalsiyum florür, %14flor, %15 fosfat bulunmuştur. Polimo %1.23APF jelde %21kalsiyum florür, %19flor bulunmuştur. Diş macunu uygulanmış örnekte ve materyal uygulanmamış kontrol grubunda herhangi bir kristal yapıya rastlanılmamıştır.SONUÇ Hassasiyet giderici materyallerin kristaller şeklinde dentin tübülüne çökelerek, tübülleri daralttığı ya da tıkaçladığı bilinmektedir. Bu materyaller, florür içeren jeller, vernikler, diş macunları olarak bilinmektedir ve dentin hassasiyetinin giderilmesinde dental kliniklerde sıklıkla tercih edilmektedirler. Çalışmamızda vernik ve jellerde dentinin tıkaçlanması, dolayısıyla hassasiyetin giderilmesinde rol oynayan kristallerin varlığı tespit edilmiştir.AIM It is aimed to examine the crystal structure of various fluorine-containing materials applied to the tooth surface with the XRD method, which isapplied against dentin sensitivity exposed on eroded occlusal surfaces, which is frequently observed in children. METHODThe occlusal enamel layer of the extracted caries-free primary teeth was removed and the surfaces were sanded. Teeth were rinsed with 17% EDTA followed by 5%NaOCl for 5 minutes to remove the smear layer. Afterwards, the samples were kept in distilled water until processing. Dentin surfaces were examined in SEM to observe that the smear layer was removed and the tubules were exposed. MI Varnish, Polimo Dental Varnish, Polimo 1.23%APF, Sensodyne fluoride toothpaste were then applied to the samples. A sample was used as a control group without application of the material. Excess

material on the tooth surface was removed with a clean brush and samples were analyzed in XRD.RESULTS In our study, high levels of calcium phosphate crystals as well as fluorine and phosphate ions were encountered in the MI Varnish applied tooth. 25%calcium phosphate, 21% calcium fluoride, 14%fluorine, 15%phosphate were found in the samples applied with Polimo Varnish. 21%calcium fluoride and 19%fluorine were found Polimo 1.23%APF gel. No crystal structure was observed in the sample treated with toothpaste and in the control group without material.CONCLUSION Sensitizing materials are known to precipitate into the dentinal tubule in the form of crystals, constricting or plugging the tubules. These materials are known as fluoride containing gels, varnishes, toothpastes and are frequently preferred in dental clinics for the relief of dentin sensitivity. In our study, the presence of crystals in varnishes and gels, which play a role in occlusion of dentin and therefore in the elimination of sensitivity, was determined.

Anahtar Kelimeler:
X-ışını kırılması, Dentin, Flor/ X-Ray Diffraction, Dentin, Fluorine

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Amelogenesis Imperfecta: İki Olgu Sunumu ve Derleme

Amelogenesis Imperfecta: Two Case Reports andReview

Burcu DUMAN

Özel
dt.burcuduman91@gmail.com

Özet:

Amaç: Amelogenesis Imperfecta (AI), süt ve daimi dişlerde mine kusurlarını içeren X'e bağlı kalıtsal bir hastalıktır. Mine matriks proteinlerini kodlayan genlerdeki problemlerden kaynaklanmaktadır. AI, çocuklarlarda hassasiyet ve estetik olmak üzere bir çok probleme yol açar. Bu sunumun amacı, dişlerinde AI bulunan iki kardeşin vaka sunumu ile AI ve problemlerini ele almaktır.

Bulgular: Olgu sunumu 1: Çene yapısındaki bozukluk nedeniyle kliniğe başvuran 7 yaşındaki kadın hastanın yapılan oral muayenesinde süt ve daimi dişlerinde AI bulunduğu, daimi dişlerinde hipodonti olduğu, bazı dişlerin amorf yapıda olduğu ayrıca Class III kapanışı sahip olduğu görülmüştür. Hastanın ciddi estetik ve hassasiyet şikayeti bulunmaktadır. Olgu Sunumu 2: 6 yaşındaki küçük kız kardeşin oral muayenesinde süt dişlerinde AI bulunduğu görülmüştür. Karışık dişlenme dönemindeki hastanın daimi dişlerinde AI ve kardeşinin aksine hipodonti olmadığı ve Class I kapanış ilişkisi bulunduğu tespit edilmiştir. Sonuç: AI'lı hastaların estetik ve fonksiyonel şikayetlerinin tedavisinde; hastanın yaşı, bozukluğun tipi ve şiddeti ve hastanın ağız sağlığı ve eşlik eden diğer anomalilerin etkisi büyüktür. Uzun ve karmaşık bir tedavi protokolü içerir. AI'lı çocuklarda erken teşhis, önleyici tedavi ile beraber zirkon ve paslanmaz çelikkronlar ile estetik ve fonksiyonun sağlanmasına yardımcı olacaktır.

Aim: Amelogenesis Imperfecta (AI) is an X-linked inherited disease involving enamel defects in primary andpermanent teeth. It is caused by problems in the genes encoding enamel matrix proteins. AI causes many problems in children, including sensitivity and aesthetics. The purpose of this presentation is to present the case of two siblings with AI in their teeth and to discuss AI and its problems.

Results: Case Report 1: In the oral examination of a 7-year-old female patient who applied to the clinic due to a deformity in the jaw structure, it was observed that she had AI in her primary and permanent teeth, hypodontia in her permanent teeth, some teeth were amorphous and also had Class III bite. The patient has serious aesthetic and sensitivity complaints. Case Report 2: In the oral examination of the 6-year-old younger sister, AI was found in her primary teeth. It was determined that there was no AI and hypodontia in the permanent teeth of the patient in mixed dentition and there was a Class I occlusion relationship.

Conclusion: In the treatment of aesthetic and functional complaints of patients with AI; The age of the patient, the

type and severity of the disorder, the oral health of the patient and other accompanying anomalies have a great impact. It includes a long and complex treatment protocol. Early diagnosis and preventive treatment in children with AI will help ensure aesthetics and function with zirconia and stainless steel crowns.

Anahtar Kelimeler:
Amelogenezis imperfecta, süt diş, kalıcı diş/Amelogenezis imperfecta, primary tooth, permanent tooth

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Kronik Böbrek Hastalığı Olan Çocuklarda Ağız-Diş Sağlığı Durumunun Değerlendirilmesi

Evaluation of Oral-Dental Health Status in Children with Chronic-Kidney-Disease

Özge BEKTAŞ, Tülin İLERİ KEÇELİ, Kübra ÇELEĞEN, Hande KONŞUK ÜNLÜ, Rezan TOPALOĞLU, Aslı PINAR, Ali DÜZOVA, Meryem UZAMIŞ TEKÇİÇEK

beykent üniversitesi, diş hekimliği fakültesi, pedodonti A. D, İstanbul, Türkiye Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D, Ankara, Türkiye
Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları A.D, Ankara, Türkiye Hacettepe Üniversitesi, Halk Sağlığı Enstitüsü, Sağlık Araştırmaları A.D, Ankara, Türkiye
Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları A.D, Ankara, Türkiye Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü, Tıbbi Biyokimya A.D, Ankara, Türkiye
Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları A.D, Ankara, Türkiye Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D, Ankara, Türkiye
drozgebektas@gmail.com

Özet:

Amaç: Kronik böbrek hastalığı (KBH) olan ve olmayan çocukların ağız ve diş sağlığı durumlarının, ağız hijyeni alışkanlıklarının, ağız kokusu varlığı ve tükürük parametrelerinin karşılaştırılarak değerlendirilmesidir.
Yöntem: Ağız ve diş sağlığı durumunun belirlenmesinde; dmft/dmfs, DMFT/DMFS, ICDAS-II indeksleri, plakindeksi (PI), gingival indeks (GI), OHI-debris ve OHI-calculus indeksleri kullanılmış, yumuşak dokular ve diş anomalileri değerlendirilmiştir. Ağız kokusu varlığı sülfür monitorizasyonu yöntemi ile değerlendirilmiş, çocukların tükürük akış hızı (ml/dk), pH'sı ve tamponlama kapasitesi ölçülmüştür.
Bulgular: Araştırmaya; 4-20 yaş aralığında, KBH'si olan 63 çocuk (13,76±3,97) ve sağlıklı 72 çocuk (12,14±2,98) dahil edilmiştir. KBH'si olan çocukların ortalama dmft, dmfs, DMFT, DMFS indeks değerleri sırasıyla 1,41±2,43; 3,94±8,17; 1,07±1,93 ve 1,77±3,78 iken, KBH olmayanlarda bu değerler sırasıyla
4,16±2,42; 10,03±7,21; 2,23±3,19 ve 4,64±9,13'tür. KBH'si olan çocuklarda %30,2 ICDAS-II skoru, KBH'si olan olmayan çocuklarda %40,3 ICDAS-5 skoru mevcuttur. Gruplar arasında dmft/dmfs, DMFT/DMFS indeksleri ortalamaları ve ICDAS-II indeksi skorları dağılımı açından istatistiksel olarak anlamlı fark vardır ($p<0,05$). OHI-debris, OHI-calculus ve plak indeksi ortalamaları KBH grubunda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). KBH'si olan çocukların %50,8'inde hipoplazi mevcuttur. KBH'si olan çocukların %36,4'ünde; KBH'si olmayan çocukların %47,6'sında halitozis mevcuttur. Tükürük pH'sı ve tamponlama kapasitesi ortalamaları KBH grubunda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur($p<0,05$).
Sonuç: KBH ile ilişkili metabolik ve fizyolojik değişiklikler, uygulanan tedaviler, ilaç kullanımı; dişlerin gelişimini ve mineralizasyonunu, tükürük yapısını ve bunlara bağlı olarak çürük varlığını, diş eti sağlığını ve ağız kokusu

durumunu etkileyebilir. KBH'si olan çocukların ağız diş sağlığı ile ilgili bilinçlendirilmeleri ve düzenli diş hekimi kontrollerinin yapılması önemlidir.

Aim: To evaluate and compare the oral-dental health status, oral hygiene habits, presence of halitosis and saliva parameters of children with and without chronic kidney disease (CKD).

Method: dmft/dmfs, DMFT/DMFS, ICDAS-II indices, plaque index (PI), gingival index (GI), OHI-debris and OHI-calculus indices were used to determine the oral-dental health status. Oral soft tissues, dental anomalies were evaluated. The presence of halitosis was assessed by sulfur monitoring method. Salivary flow rate (ml/min), pH and buffering capacity were evaluated.

Results: 63 children (13.76±3.97) with CKD and 72 healthy children (12.14±2.98) aged between 4-20 years were included. While the mean dmft, dmfs, DMFT, DMFS index values of children with CKD were 1.41±2.43;3.94±8.17;1.07±1.93;1.77±3.78, these index values of healthy children were 4.16±2.42;10.03±7.21;2.23±3.19;4.64±9.13 respectively. 30.2% of children with CKD had ICDAS-2 score, 40.3% of healthy children had ICDAS-5 score. There was a statistically significant difference in the distribution of ICDAS-II index scores and the mean dmft/dmfs, DMFT/DMFS indices between groups ($p<0.05$). 50.8% of children with CKD had enamel hypoplasia. Halitosis was detected in 36.4% of children with CKD and in 47.6% of children without CKD. The mean of salivary pH and buffering capacity were significantly higher in children with CKD ($p<0.05$).

Conclusions: Metabolic and physiological changes associated with CKD, treatments applied, using drugs may affect the development and mineralization of the teeth, the structure of saliva and consequently gingival health, presence of caries and halitosis. It is important to raise the awareness of children with CKD about the importance of oral-dental health and regular dental visits.

Anahtar Kelimeler:
kronik-böbrek-hastalığı, ağız sağlığı, halitozis, tükürükchronic-kidney-disease, oral-health, halitosis, saliva

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Çocuklarda Mental Foramen Konumunun Değerlendirilmesi

Evaluatıon Of Mental Foramen Localızatıon In Chıldren

RUKİYE GÖZDE KIRZIOĞLU ERCAN, MUSTAN BARIŞ SİVRİ

Antalya Bilim Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiAntalya Bilim Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
gozdekercan@gmail.com

Özet:

AMAÇ: Dental panoramik radyograflar kullanılarak, pediatrik popülasyonda mental foramen lokalizasyonunu belirlemek ve yaş, cinsiyet ve yerleşimine göre (sağ/sol) gösterdiği değişikliği değerlendirmektir.

YÖNTEM: Bu çalışma, Antalya Bilim Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi kliniğine herhangi bir nedenle başvurmuş olan 6-14 yaş arası 150 hastanın panoramik röntgen görüntüleri kullanılarak yapılmıştır. Mental foramenin üst kenarı ile alveolar kret arası dikey mesafe (Ö1), mental foramenin alt kenarı ile mandibulanın alt kenarı arasındaki dikey mesafe (Ö2), mental foramenin medial kenarı ile simfiz mandibulanın en alt orta noktası arası mesafe (Ö3) ve mental foramenin lateral kenarı ile angulus mandibulanın en dış noktası arası mesafe (Ö4) ölçülerek konum belirlenmiştir. Yaşa, cinsiyete ve yerleşim yerine göre korelasyonlar istatistiksel analiz yapılarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Çalışmamız sonucunda elde ettiğimiz değerler ortalama olarak Ö1'de 13,8±2,5 mm, Ö2'de 10,3±1,7 mm, Ö3' de 22,9±1,7 mm, Ö4' de ise 48,2±4,8 mm'dir. Bulunan değerlerin cinsiyete ve yerleşim yerine göre yapılan karşılaştırmalarda anlamlı bir fark bulunamamıştır. Yaş ile Ö1, Ö2, Ö3, Ö4 ölçümleri arasında ise pozitif yönde korelasyon bulunmuştur.

SONUÇ: Dental işlemler öncesi, özellikle premolar bölgede yapılacak olan çeşitli uygulamalarda, mental foramen lokalizasyonunun bilinmesi, komplikasyonları azaltabilmek açısından önemli bir basamaktır.

AIM: To determine the mental foramen localization in the pediatric population using dental panoramic radiographs and to evaluate its change according to age, gender and location (right/left).

METHOD: This study was carried out using panoramic x-ray images of 150 patients aged 6-14 years who applied to Antalya Bilim University Faculty of Dentistry clinic for any reason. The position was determined by measuring the vertical distance between the upper edge of the mental foramen and the alveolar crest (M1), the vertical distance between the lower edge of the mental foramen and the lower edge of the mandible (M2), the distance between the medial edge of the mental foramen and the lowest midpoint of thesymphysis mandible (M3), and the distance between lateral edge of the mental foramen and the most outer

point of the angulus mandible (M4). Correlations according to age, gender and location were evaluated by statistical analysis.

RESULTS: The values we obtained as a result of our study were, on average, 13.8±2.5 mm in M1, 10.3±1.7 mm in M2, 22.9±1.7 mm in M3, and 48.2±4.8 mm in M4. No significant difference was found in thecomparison of the values found according to gender and location. A positive correlation was found between age and M1, M2, M3, M4 measurements.

CONCLUSION: Knowing the mental foramen localization is an important step in reducing complications before dental procedures, especially in various applications to be performed in the premolar region.

Anahtar Kelimeler:
foramen mentale, panoramik radyografi, mandibula/foramen mentale, panoramic radiography, mandible

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Zirkonyum Kaplama Uygulamalarının 2 Yıllık Retrospektif Sonuçları 2-Year Retrospective Results of Zirconium Crowns Applications

Hasan GÜNGÖR

özel muayenehane
hasangungor06@hotmail.com

Özet:

Amaç

Zirkonyum kaplama uygulaması, sabit protez uygulamaları arasında sık kullanılan bir yöntemdir. Çalışmamızın amacı zirkonyum kaplama uygulamalarımızın sonuçlarını paylaşmaktır.

Yöntem

2018 Ocak-2019 Ocak arasında kliniğimizde zirkonyum kaplama uygulaması yaptığımız 66 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri, kaplama uygulama yöntemleri, yapılan ek müdahaleler ve gelişen komplikasyonlar hasta dosyalarından retrospektif tarama yapılarak elde edildi. Hastalar 6 aylık aralıklarla iki yıl boyunca komplikasyonlar açısından takip edildi.

Bulgular

Uygulama yapılan hastaların yaş ortalaması 38,86 ± 14,71 yıl (21-75 yaş) olup hastalardan 24'ü (%36,3) erkekti. Hastalardan 22'sine (%33,3) tek zirkonyum kaplama uygulanırken, diğer hastalara birden fazla dişe zirkonyum kaplama uygulandı. Toplam 160 zirkonyum kaplama uygulaması yapıldı. Zirkonyum kaplama uygulamalarının dördünde (%2,5) kaplamada kırılma, ikisinde (%1,2) doğal dişte devam eden ağrı ve hassasiyet meydana gelirken kaplamada tutuculuk kaybı ve doğal diş kaybı hiçbir hastada görülmedi. Zirkonyum kaplama uygulamalarından dokuzu (%5,6) implant üstü kaplama olarak uygulandı ve bu implantlardan hiçbirinde kayıp yaşanmadı.

Sonuç

Zirkonyum kaplama uygulamaları doğal diş ve implant üzerine uygulanabilen, düşük komplikasyon oranları ile memnun edici bir yöntemdir.

Aim:

Zirconium crown application is a frequently used method among fixed prosthesis applications. The aim of our study is to share the results of our zirconium crown applications.

Methods:

Between January 2018 and January 2019, 66 patients whom we applied zirconium crowns in our clinic were included in the study. Demographic characteristics of the patients, crown application methods, additional interventions and complications were obtained by retrospective scanning of patient files. Thepatients were followed for two years at 6-month intervals for complications.Results:

The mean age of the treated patients was 38.86 ± 14.71 years (21-75 years), and 24 (36,3%) of thepatients were male. While a single zirconium crown was applied to 22 (33,3%) of the patients, zirconium crowns were applied to more than one tooth in the other patients. A total of 160 zirconium crowns were applied. While fracture of the crown occurred in four (2,5%) of the zirconium crown applications, ongoing pain and sensitivity in the natural tooth occurred in two (1,2%), loss of retention in the veneer and loss of natural teeth were not observed in any of the patients. Nine (5,6%) of the zirconium crown applicationswere applied as an over-implant crown and none of these implants were lost.

Conclusion:

Zirconium crown applications are a satisfactory method with low complication rates that can be applied onnatural teeth and implants.

Anahtar Kelimeler:
Kron, zirkonyum, implant Keywords: Crown, Zirconium, implant

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Fracture resistance of inlay-retained monolithic zirconia fixed dental dentures

Murat Keçeci, Begüm Büyükerkmen
Necmettin Erbakan ÜniversitesiNecmettin Erbakan Üniversitesi
mkececi13@gmail.com

Özet:

Purpose. This in vitro study aims to examine the effect of additional wings on the fracture resistance ofinlay-retained fixed dental prostheses produced from monolithic zirconia.

Material and Methods. Mandibular left first molars were removed from each study model for four different inlay preparations. The preparations included mesio occlusal-disto occlusal MO-DO, mesio occluso distal- mesio occluso distal, mesio occlusal-disto occlusal with additional wings, and mesio occluso distal- mesio occluso distal with additional wings (WMOD-WMOD). For each group, sixteen epoxy resin casts were prepared from an additional silicone impression. Inlay retained fixed dentures were fabricated from monolithic zirconia material for sixty-four samples with computer systems. These samples were randomly cemented with two different resin cement (n=8). The specimens were subjected to mechanical and thermal aging. The cementation area of computer-produced inlay retained fixed dental prosthesis designs was measured in the SOLIDWORKS 2021.

Results. The statistical analysis showed that the lowest fracture resistance was observed in the MO-DO group (682.73 ± 90.03), and the highest fracture resistance was in the WMOD-WMOD (1111.12 ± 132.33). According to the two-way ANOVA test, the difference between the groups is statistically significant ($p < .05$). Similarly, when the two subgroups are examined, there is a statistically significant difference in fracture resistance ($p < .05$).

Conclusions. According to the study result, the design of inlay-retained fixed dental prostheses affected the fracture resistance. It was determined that increasing the cementation surface area enhanced the fracture resistance.

Anahtar Kelimeler:
Inlay, Monolithic zirconia, 10-MDP

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Protetik Diş Tedavisinde Tam Ark İmplant Rehabilitasyon (TAİR) Protokolü

Full Arc Implant Rehabilitation (FAIR) Protocol in Prosthetic Dentistry

Recep KARA

İstanbul Aydın Üniversitesi
drecepkara@gmail.com

Özet:

Tam ark implant rehabilitasyonu (TAİR) protokolü, tam dişsiz veya tam dişsize yakın hastayı tedavi etmek için kullanılan implant tedavisindeki en yeni tekniklerden biridir. Bu işlemde tek tek eksik dişlerin yerine konulması için yapılan implantlar yerine, aralıklı olarak dört veya beş implant yerleştirilir ve ark geçici sabit protez ile yüklenir. Geleneksel hareketli protezler, çoklu implantlar ve kemik grefti diğer alternatifler olsa da kemik grefti birkaç yıl sürebilir ve yüksek maliyetlidir. Ayrıca geleneksel hareketli protezlerinhastaların yaşam kalitesini düşürerek ağrı ve rahatsızlığa, çiğneme ve konuşma güçlüğüne, ağızda hareket etme ve oklüzal kuvvette azalmaya neden olabilecekleri gösterilmiştir. TAİR tekniğiyle sabit, estetik ve yüksek fonksiyonel protez yapımı anında gerçekleşir. Protez ucuzdur ve bakımı kolaydır. TAİR prosedürü ve benzeri teknikler genellikle yüksek başarı oranları ile kemik grefti olmadan gerçekleştirilebilir. Bu sunumun amacı dişsiz hastaların anında sabit protetik rehabilitasyonunu sağlayan TAİR protokol tekniğinin cerrahi ve protetik biyomekanik özelliklerini ortaya koymak ve açıklamaktır. / The full-arch implant rehabilitation (FAIR) protocol is one of the newest techniques in implant therapy used to treat the edentulous or nearly edentulous patient. In this process, instead of the implants made to replace the missing teeth one by one, four or five implants are placed at intervals and the arch is loaded with a temporary fixed prosthesis. While traditional removable dentures, multiple implants, and bone grafting are other alternatives, bone grafting can take several years and it is costly. In addition, it has been shown that traditional removable prostheses may reduce the quality of life of patients and cause pain and discomfort, difficulty in chewing and speaking, movement in the mouth, and decrease in occlusal strength. With the FAIR technique, fixed, aesthetic and highly functional prosthesis is made instantly. The prosthesis is inexpensive and easy to maintain. The FAIR procedure and similar techniques can generally be performed without bone grafting with high success rates. The aim of this presentation is to reveal and explain the surgical and prosthetic biomechanical features of the FAIR protocol technique, which provides immediate fixed prosthetic rehabilitation of edentulous patients.

Anahtar Kelimeler:
İmplant Destekli Diş Protezleri, Diş İmplantı, Anında Diş İmplantı Yükleme,/Implant-SupportedDental Prosthesis, Dental Implant, Immediate Dental Implant Loading, Dental Prosthesis

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Maksillektomi Defektinin Obturatör Protez ile Rehabilitasyonu Rehabilitation of Maxillectomy Defect with Obturator Prosthesis

Seda ÜSTÜN, Elif AYDOĞAN AYAZ

Bursa Uludağ Üniversitesi Karadeniz Teknik Üniversitesi
ustunseda@hotmail.com

Özet:

Amaç: Aramany Sınıf III defektli hastanın, bukkal uzantılı bulb tasarımlı daimi obturatör ile rehabilitasyonu amaçlandı.

Yöntem: 65 yaşındaki hasta kliniğe çiğnemede zorluk, protezlerinde tutuculuk kaybı şikayetleri ile başvurdu.Anamnez ve intraoral muayenede; total dişsizlik, Aramany Sınıf III defekt, ağız açıklığında kısıtlılık (30mm) tespit edildi. Defekti kapatmak, oral bölgeyi nazal bölgeden ayırmak, çiğneme fonksiyonunu geri kazandırmak için açık boşluklu bulb dizaynına sahip akrilik üst tam protez planlandı. Defektin andırkat alanları spanç ile kapatıldı. Prefabrike kaşık ile hidrokolloid ölçü maddesi kullanılarak anatomik ölçü alındı. Otopolimerizan akrilik rezin ile kişisel kaşık yapıldı. Kerr patı ile kenarlar şekillendirildi ve hidrokolloid ölçü materyali ile ikinci ölçü tamamlandı. Ana model üzerinde defektin andırkat alanları mum ile kaplandı ve orta bölgesinde, tavanından tabanına kadar bir çekirdek yapıldı. Otopolimerizan akrilik rezin ile kaide plağı tasarlandı. Çeneler arası ilişki, tasarlanan üst çene kaide plağı ve klasik alt çene kaide plağı ile kaydedildi. Protez muflaya alınıp bitirildi. Uyumlaması yapılan protezin defekte bakan bulb kısmına yumuşak astar materyali uygulandı. Hasta 1, 3 ve 6 aylık kontrollerle takip edildi.

Bulgular: Maksilla defektli hastalarda ağız açıklığında kısıtlılık, oroantral ilişki, hipernazal konuşma ve çiğneme bozukluğu görülebilir.

Sonuç: Maksilla defektli hastaların etkin rehabilitasyonu için bulb dizaynı ile oral bölgeyi nazal bölgeden ayırmak ve defekti kapatmak önemlidir.

Purpose: Rehabilitation of a patient with Aramany Class III defect by a bulb-designed permanent obturator with buccal extension was aimed.

Method: A 65-year-old patient applied to clinic with complaints of difficulty in chewing and loss of retention in her prosthesis. In anamnesis and intraoral examination; total edentulism, Aramany Class III defect, limitation in mouth opening (30 mm) were detected. In order to close defect, separate oral region fromnasal region, and restore chewing function, an acrylic upper full denture with open-cavity bulb design were planned. Undercut areas of defect were closed with sponge. Anatomical impression were taken using a prefabricated spoon and hydrocolloid impression material. Personal spoon was made with autopolymerized acrylic resin. Edges were shaped with Kerr paste and second impression was completed with hydrocolloid impression material. On

the main model, undercut areas of defect were covered with wax and a core was made in middle region from ceiling to base. Base plate was designed with autopolymerized acrylic resin. The relationship between jaws was recorded with designed upper jaw and classical lower jaw base plates. Prosthesis was muffled and finished. Soft lining material was applied to bulb part of fitted prosthesis facing the defect. Patient was followed up at 1, 3, and 6 months.

Results: In patients with maxillary defect, limitation in mouth opening, oroantral relationship, hypernasal speech and chewing disorders can be seen.

Conclusion: For effective rehabilitation of patients with maxillary defect, it is important to separate oral region from nasal region and close defect with bulb design.

Anahtar Kelimeler:
obturatörler, maksillofasial protez, protez tasarımıobturators, maxillofacial prosthesis, prosthesis design

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

İmplant üstü simante restorasyonların bir yıllık retrospektif takibi: Pilot Çalışma

One-year retrospectivefollow-up of cement-retained implant restorations:A Pilot Study

Sezgi CİNEL ŞAHİN

Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
sezgis@pau.edu.tr

Özet:

Amaç: İmplant üstü simante restorasyonlar dental pratikte halen yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ‘‘California Dental Association (CDA)’’ kriterlerine göre implant üstü simante restorasyonların bir yıllık takip sonuçlarını sunmaktır.

Yöntem: Ocak 2018 tarihi itibariyle implant üstü simante restorasyon teslim edilmiş ve bir yıllık takip sürecini tamamlamış toplam 35 gönüllü hastadan 29 tanesi CDA kriterlerine (marjinal uyum, anatomik form ve renk/yüzey özelliklerine) göre incelendi. Veriler tanımlayıcı yöntemler ve Pearson ki-kare analizi kullanılarak analiz edildi. Anlamlılık $p<0,05$ seviyesinde değerlendirildi.

Bulgular: Yirmi yedi tane implant üstü simante köprü ve 14 tane implant üstü kron restorasyonu incelendi. Restorasyonların %19,5’inde herhangi bir başarısızlık/komplikasyon tespit edilmedi. En fazla görülen başarısızlıkların anatomik formlar (n=23) ile ilgili olduğu, bunu marjinal uyum (n=16) ve renk/yüzey özelliklerinin (n=7) takip ettiği belirlendi. Anatomik form başarısızlıklarının %56,5’inin restorasyon kontürleri ile ilgili olduğu gözlemlendi. Marjinal uyum açısından ise restorasyonların çoğunluğunda (%68,7) tamire gerek olmayan uyumsuzluklar tespit edildi. İmplant pozisyonu ve marjinal uyumsuzluk/problemin görülme sıklığı arasında anlamlı ilişki bulundu ($p<0,05$). Restorasyonlar protetik ve biyolojik komplikasyonlar açısından değerlendirildiğinde ise desimantasyon, restorasyon kırığı, abutment vida gevşemesi ve marjinal kemik kaybı tespit edildi.

Sonuç: İmplant üstü simante restorasyonlarda olası başarısızlık nedenleri genellikle estetik, mekanik ve biyolojik parametreler ile ilişkilidir. Başarısızlıkta ayrıca iyatrojenik ve anatomik birçok başka faktör de etkilidir. İmplant üstü restorasyonlarda başarısızlığa sebep olan etkenlerin doğru tespiti ve eliminasyonu içinuzun süreli takip çalışmalarına ihtiyaç vardır.

Aim: Cement-retained implant restorations are still widely used in dental practice. The aim of this study is topresent one-year follow-up results of cement-retained implant restorations according to ‘’California Dental Association (CDA)’’ criteria.

Method: As of January 2018, 29 of 35 volunteer patients, who were delivered cement-retained implant restoration and completed a one-year follow-up period, were evaluated according to CDA criteria (marginalintegrity, anatomical form, and color/surface properties). Data were analyzed using descriptive methodsand the Pearson’s chi-square analysis.

Significance was evaluated at $p<0.05$ level.

Results: Twenty-seven cement-retained bridges and 14 cement-retained crown restorations were examined. In 19.5% of the restorations, no failures/complications were detected. It was determined that the most common failures were related to anatomic forms (n=23), followed by marginal integrity (n=16) and color/surface properties (n=7). It was observed that 56.5% of anatomical form failures were related to restoration contours. The presence of no-repair needed marginal discrepancy was detected in the majority of the restorations (68.7%). A significant correlation was found between the implant position and presence of marginal discrepancy/the frequency of the problem ($p<0.05$). When the restorations were evaluated in terms of prosthetic and biological complications, decementation, restoration fracture, abutment screwloosening and marginal bone resorption were detected.

Conclusion: Possible causes of failure in cement-retained implant restorations are generally associatedwith aesthetic, mechanical and biological parameters. Also, many other iatrogenic and anatomical factors are also effective in failure. Long-term follow-up studies are needed for the correct detection and elimination of the factors causing implant restorations failure.

Anahtar Kelimeler:
İmplant restorasyon, başarısızlık, anatomik form/ Implant restorations/ failure, anatomic form

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Lateral Pterygoid Kasın Anatomik Varyasyonlarının Manyetik Rezonans Görüntüleme ile değerlendirilmesi

Evaluatıon of the Lateral Pterygoıd Muscle Anatomıc Varıatıon Usıng Magnetıc Resonance Imagıng

Damla SOYDAN ÇABUK, duygu TURNA
Çukurova ÜniversitesiÇukurova Üniversitesi
duygukrdman@gmail.com

Özet:

Amaç:Lateral pterygoid kas (LPK) anatomik varyasyonları daha önce yapılan çalışmalarda incelenmiştir. LPK anatomik varyasyonları daha çok iki başlı olarak bilinse de son yıllarda LPK'nin üç başa sahip olabileceği de bazı çalışmalarda bildirilmiştir. LPK ve çevresindeki yapıların değerlendirilmesi için sıklıkla manyetik rezonans görüntüleme (MRG) kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı LPK ataçman tiplerinin anatomik olarak MRG ile incelenmesidir.

Yöntem:Bu pilot çalışmada 30 hastaya (24 kadın, 6 erkek) ait 60 temporomandibular eklem (TME) retrospektif olarak incelendi. Manyetik rezonans görüntüler 1.5 Tesla cihaz ile elde edildi. LPK ataçman tipleri Tip 1, Tip 2 ve Tip 3 olmak üzere 3 kategoriye ayrıldı.

Bulgular:Çalışmaya dahil edilen hastaların ortalama yaşı 41 olarak bulundu. İncelenen eklemlerde, Tip 1 LPK 14 eklemde (%23), Tip 2 LPK ise 46 eklemde (%76) gözlendi. Tip 3 LPK ise bulunmadı.

Sonuç:MRG, LPK anatomik varyasyonlarını incelemek için uygun bir görüntüleme modalitesidir. Bu çalışmada en sık olarak Tip 2 LPK ataçmanı tespit edilmiştir.

Aim:The anatomical variations of the lateral pterygoid muscle (LPM) have been identified in previous studies. Although the anatomical variations of LPM are mostly known as two-headed, it has been reported in some studies that LPM may have three heads in recent years. Magnetic resonance imaging (MRI) is frequently used to evaluate the LPM and surrounding structures. The aim of the present study is to examine the LPM attachment types anatomically with MRI.

Method:In this pilot study, 60 temporomandibular joints (TMJ) of 30 patients (24 women, 6 men) were retrospectively analyzed. Magnetic resonance images were obtained with a 1.5 Tesla device. LPM attachment types were divided into 3 categories: Type 1, Type 2 and Type 3.

Results:The mean age of the patients included in the study was 41. In the examined joints, it wasdetermined that Type 1 LPM was observed in 14 joints (23%) and Type 2 LPM was observed in 46 joints (76%). Type 3 LPM was not found.

Conclusion:MRI is a suitable imaging modality for examining anatomical variations of LPM. In the presented study, Type 2 LPM attachment was detected most frequently.

Anahtar Kelimeler:
Lateral ptreygoid kas, temporomandibular eklem, manyetik rezonans görüntüleme / lateralpterygoid muscle, temporomandibular joint, magnetic resonance imaging

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Geç Adölesan Dönemdeki Bireylerin Birinci Molarlarının Durumlarının Değerlendirilmesi

Evaluation of The Status of The First Molars of Individuals in Late Adolescence

Ali ALTINDAĞ, Fatma YÜCE, Güldane MAĞAT, Ömer ALTINDAĞ

NEÜ Dentistry NEÜ dentistry faculty
neü dentistry
Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi
yucefatma@hotmail.com

Özet:

Amaç: Adolesan dönemde değişen beslenme alışkanlıkları çürük potansiyelinde artışa neden olabilir. Ağız boşluğunda daha uzun süre bulunan ve sıklıkla asit ataklarına maruz kalan daimi dişin birinci azıdişleri olması artan çürük potansiyelinden büyük ölçüde etkilenmesine neden olur. Bu çalışmada geç ergenlik dönemindeki bireylerde kalıcı birinci büyük azı dişlerinin klinik durumunun belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma kapsamında 15-18 yaşları arasındaki 202 kişinin panoramik radyografileri retrospektif olarak incelendi. İlk olarak, birinci azı dişlerinin varlığı mevcut veya yok olarak sınıflandırıldı. Mevcut birinci azı dişleri sağlıklı, çürük, dolgulu ve kanal tedavili olarak kaydedildi. İstatistiksel analiz için IBM-SPSS yazılımı kullanıldı.

Sonuçlar: 202 panoramik radyografi; 124 kadın/78 erkek ortalama 17.09 0.82 yaş; Toplam 773 daimi birinci azı dişi incelendi. Dişlerin 345'i sağlıklı, 187'si çürük, 165'i dolgulu ve 76'sı kanal tedaviliydi. Her ikicinsiyette de en sık görülen klinik durum sağlıklı birinci azı dişleridir ($p>0.05$). Birinci azı dişlerinin sağ ve soltarafta olması ile klinik durumları arasında anlamlı bir ilişki bulunmadı ($p>0.05$). Mandibular birinci molarların, maksiller birinci molarların neredeyse iki katı kadar çürük olduğu bulundu ($p<0.05$).

Sonuç: Ergenlerin, daimi birinci azı dişlerinin klinik durumu cinsiyetten ve sağ-sol bölgede olmaktan etkilenmezken, alt veya üst çenede bulunması önemli bir faktördür.

Aim: Changes in dietary habits during adolescence may cause an increase in caries potential. The first molars of the permanent tooth, which are in the oral cavity for a longer period of time and are frequently exposed to acid attacks, cause it to be greatly affected by the increased caries potential. This study aimed to determine the radiological status of the permanent first molars of individuals in late adolescence.

Method: The study retrospectively analyzed the panoramic radiographs of 202 individuals aged between 15and 18 years. First, the presence of first molars was classified as present or absent. Existing first molars

were recorded as healthy, carious, filled and root canal treated. IBM-SPSS software was used for statisticalanalysis.
Results: 202 panoramic radiographs 124 female/78 male average age 17.09 year. A total of 773 permanentfirst molars were examined. Of the teeth, 345 were healthy, 187 were decayed, 165 were filled and 76 wereroot canal treated. The most common clinical condition in both sexes is healthy first molars ($p>0.05$). No significant relationship was found between the right or left side of the first molars and their status ($p>0.05$). Mandibular first molars were found to have almost twice as many caries as maxillary first molars ($p<0.05$).
Conclusion: While the status of the permanent first molars of adolescents is not affected by gender and being in the right-left region, its presence in the upper or lower jaw is an important factor.

Anahtar Kelimeler:
Adolesan Dönem, Birinci Molar, Çürük / Adolescence, First Molar, Caries

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

GAPO SENDROMU: BİR VAKA RAPORU

GAPO SYNDROME: A CASE REPORT

İbrahim Burak YÜKSEL, melek TAŞSÖKER

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
dtburakyuksel@gmail.com

Özet:

Giriş ve Amaç: GAPO sendromu (GS), büyüme geriliği, alopesi, psödoanodonti ve progresif optik atrofi kompleksini içeren; otozomal resesif kalıtım paternine sahip bir hastalıktır. Yaklaşık insidansının 1:1.000.000 olduğu düşünülmektedir. Genişlemiş ön fontanel, kafa içi basınç artışı, çıkıntılı dudaklar ve kulak kepçeleri, çökmüş burun köprüsü, cilt fazlalığı, aşırı uzayabilir eklemler, hiperkonveks tırnaklar, kemik olgunlaşmasında gecikme, hastalığın belirgin özellikleridir. Sıklıkla görülen oral bulguları psödoanodonti, derin damak kubbesi, mikrognati ve gömülü dişlerdir. Bu olgu raporunun amacı dental muayene içinkliniğimize başvuran GS'li bireyin çene-yüz ve oral bulgularını sunmaktır.

Olgu Tanımlaması: Kliniğimize eksik dişlerinin protetik tedavisi için başvuran 21 yaşındaki erkek hastadan alınan anamnezde GS'ye sahip olduğu öğrenilmiştir. Hastanın ekstraoral muayenesinde kısa boy (~140 cm), alopesi, kabarık alın, geniş anterior fontanel, depresif burun köprüsü, katlanmış göz kapakları, kalınlaşmış alın derisi ve dudaklar, ek olarak fotofobi tespit edildi. İntraoral muayenesinde mikrognati ve total dişsizlik tespit edildi. Genişlemiş alveolar kretlerin normal mukoza örtülü olduğu görüldü. Panoramik radyografta ise çok sayıda gömülü diş bulunmaktaydı (psödoanodonti). Hasta gömülü dişlerin çekimi ve protetik tedavisi için ilgili bölümlere yönlendirildi.

Sonuç: Oldukça nadir görülen GS'nin dental bulgularının yanı sıra kalp ve akciğer ile ilişkili sistemik bulgular da göstermesi diş hekimliği için önem arz etmektedir. / Background and Aim: GAPO syndrome (GS), including growth retardation, alopecia, pseudoanodontics and progressive optic atrophy; It is a disease with an autosomal recessive inheritance pattern. Its approximate incidence is thought to be 1: 1,000,000.

Enlarged anterior fontanel, increased intracranial pressure, protruding lips and auricles, collapsed nasal bridge, excess skin, excessively elongated joints, hyperconvex nails, are the prominent features of the disease.

Common oral findings are pseudoanodontia, deep palate dome, micrognathia and impacted teeth. The purpose of this case report is to present the maxillofacial and oral findings of an individual with GS who applied to our clinic for dental examination.

Case Description: It was learned that who had GS in the anamnesis taken from a systemically healthy 21-

year-old male patient who applied to our clinic for prosthetic treatment of missing teeth. In the extraoral examination of the patient, short (~ 140 cm), alopecia, puffy forehead, wide anterior fontanel, depressed nasal bridge, folded eyelids, thickened forehead skin and lips, as well as photophobia were detected. Micrognathia and total toothless were detected in her intraoral examination. It was observed that the enlarged alveolar crests were covered with normal mucosa. On the panoramic radiograph, there were many impacted teeth (pseudoanodontics). The patient was directed to the relevant departments for extraction and prosthetic treatment of the impacted teeth.

Conclusion: It is important for dentistry that GS, which is quite rare, shows systemic findings related to heart and lungs as well as dental findings.

Anahtar Kelimeler:
GAPO Sendromu, Psödoanadonti, Dentofasial Malformasyonlar / GAPO Syndrome,Pseudoanodontia, Dental, facial malformations

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

PremalIgnant LesIon Awareness and Management StrategIes among General DentIsts in NİĞde CIty and SurroundIngs

KATİBE TUĞÇE TEMUR

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
tugce.uzmez@hotmail.com

Özet:

Objective: Early detection of premalignant lesions may significantly improve the prognosis and reduce complications in case of possible cancer development, allowing the patient to lead a normal life. Thepresent study aimed to evaluate the premalignant lesion awareness and management strategies among general dentists in and around Niğde city.

Methods: A 14-item survey created on Google Forms was administered online to a total of 69 general dentists. The survey covers items evaluating the sociodemographic characteristics of the dentists, their knowledge of premalignant lesions, and their clinical approaches.

Results: Of the participating dentists, 55 were females and 14 were males. The dentists with ten years or less of experience significantly indicated the most common premalignant lesion to be leukoplakia, the most common cancer-becoming lesion to be erythroplakia, the most prevalent cancer type to be squamous cell cancer, and the rate of biopsy and follow-up to be high ($p<0.05$). The participants with ten years or more of experience pointed out the most common premalignant lesion to be oral submucosal fibrosis and the most common cancer in the mouth to be malignant melanoma ($p<0.05$). By gender, the female dentists showed the most common lesion in the mouth to be leukoplakia, the most cancer-becoming lesion to be erythroplakia, and the riskiest area to be the floor of the mouth ($p<0.05$). Finally, all of these dentists significantly needed further education on premalignant lesions ($p<0.05$).

Conclusion: The study revealed that the dentists needed further education about premalignant lesions and did not find the formal education adequate. General dentists should have sufficient knowledge about premalignant lesions to make an effective diagnosis of these lesions at an early stage. According to the regional needs, relevant, continuous training on premalignant lesions may be offered to general dentists.

Anahtar Kelimeler:
Premalignant Lesion, Dentist, Awareness, Management

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Generalized Hereditary Gingival Fibromatosis: A Case Report GENERALİZE HEREDİTER GİNGİVAL FİBROMATOZİS:BİR VAKA RAPORU

Sümeyya BAYBARS, cansu ERHAN, tuba TALO YILDIRIM, zeliha MUSLU

Fırat Universitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi bölümüFırat Universitesi
Fırat Universitesi Cumhuriyet Universitesi
dtsumeyyen@gmail.com

Özet:

Generalized Hereditary Gingival Fibromatosis: A Case Report

Hereditary Gingival Fibromatosis (HGF) is a benign, genetic disease of unknown etiology, which characterized by fibrous growth of gingiva. HGF can be seen alone or in combination with various diseases and syndromes.

In this case report, the diagnosis, clinical examination, histopathological findings and periodontal treatment of a medically healthy 13-year-old female pediatric patient, who applied to Fırat University Facultyof Dentistry, Department of Oral Diagnosis and Radiology, were presented. In the clinical examination of the patient, it was determined that there were widespread gingival enlargement covering the maxillary and mandibular teeth, chewing problem and related aesthetic and psychological concerns. After the initial periodontal treatment, gingivectomy operation was performed in the maxillary and mandibular region at 2 month intervals. After the maxillary gingivectomy operation, the removed tissue was examined histologically. It was observed that there were fibrocollagenous connective tissue increase in the subepithelial stroma, elongation in the retepegs and significant hyperkeratosis areas on the surface. From the patient's anamnesis, it was learned that her father also had excessive gingival enlargement andtogether with histological findings, the diagnosis was thought to be compatible with HGF.

For the patient with HGF, who was treated with initial periodontal treatment and surgical approach, functional and aesthetic results were acceptable for both the patient and the physician. The patient was given oral hygiene training and was discharged with full recovery and followed up routinely.

GENERALİZE HEREDİTER GİNGİVAL FİBROMATOZİS: Bir Vaka Raporu

Herediter Gingival Fibromatosis (HGF), dişetinin fibröz büyümesi ile karakterize, etiyolojisi bilinmeyen,iyi huylu, genetik bir hastalıktır. HGF tek başına veya çeşitli hastalık ve sendromlarla birlikte görülebilir.
Bu olgu sunumunda, Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız ve Diş Hastalıkları ve Radyoloji Anabilim Dalı'na başvuran tıbbi açıdan sağlıklı 13 yaşında kız çocuk hastanın tanı, klinik muayene,histopatolojik bulguları ve periodontal tedavisi sunulmuştur. Hastanın klinik muayenesinde maksiller ve mandibular dişleri kaplayan yaygın dişeti büyümesi, çiğneme sorunu ve buna bağlı estetik ve psikolojik kaygıların olduğu belirlendi. Başlangıç periodontal tedavinin

ardından maksiller ve mandibular bölgeye 2 aylık aralıklarla gingivektomi operasyonu yapıldı. Maksiller gingivektomi operasyonundan sonra çıkarılan doku histolojik olarak incelendi. Subepitelyal stromada fibrokollajenöz bağ dokusu artışı, retepeglerde uzama ve yüzeyde belirgin hiperkeratoz alanları gözlendi. Hastanın anamnezinden babasında da aşırı dişeti büyümesi olduğu öğrenildi ve histolojik bulgularla birlikte tanının HGF ile uyumlu olduğu düşünüldü. Başlangıç periodontal tedavi ve cerrahi yaklaşımla tedavi edilen HGF'li hastada fonksiyonel ve estetiksonuçlar hem hasta hem de hekim açısından kabul edilebilir düzeydeydi. Hastaya ağız hijyeni eğitimiverildi, tam bir iyileşme haliyle taburcu edildi ve rutin takibe alındı.

Anahtar Kelimeler:
Hereditary gingival fibromatosis, gingival enlargementHerediter gingival fibromatozis, gingival büyüme

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

ASSESSMENT OF ORAL HYGIENE HABITS OF UNIVERSITY STUDENTS AND STAFF

Emine TATAR ŞATIROĞLU, taha Yaşar MANAV

Kahramanmaraş Sütçü İmam ÜniversitesiKahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi
dteminetatar@gmail.com

Özet:

Aim: Oral hygiene habits are one of the important habits that should be acquired at a young age and increase the quality of life when acquired. In this study, it was aimed to raise awareness about the importance of oral health by evaluating the oral hygiene habits of individuals who have received basic education and have passed higher education. Individuals and Methods: 359 students, 35 academic and 22 administrative staff from a university campus participated in this study. A questionnaire containing questions about age, gender, oral care routines and hygiene tools they use was applied to the participants. Results: Most of the participants (67.8%) brush their teeth twice a day, whereas 60.6% do not clean the interdental surfaces at all. It has been observed that there is a significant difference in terms of academicians in cleaning the interdental surfaces. When tongue brushing was examined, it was seen that women did more tongue cleaning than men ($p < 0.05$). Conclusion: As a result of the study, it was seen that the participants should improve their oral hygiene habits.

Anahtar Kelimeler:
dental floss, interdental brush, oral hygiene, tooth brushing

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Matür ve İmmatür Daimi Dişlerde Revaskülarizasyon: Vaka Serisi

Revascularization in Mature and Immature Permanent Teeth: Case Series

Merve ÜNÜVAR, Zeynep ÖZTÜRK, cenkhan BAL

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği FakültesiSağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği FakültesiSağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
dt.unuvar@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı rejeneratif endodontik yaklaşımla tedavi edilen 6 daimi molar dişteki tedavi başarısını değerlendirmektir. İmmatür ve matür daimi dişlerde dental pulpa revaskülarizasyonu için önerilen rejeneratif endodontik prosedürlerin birinci amacı klinik semptomların ortadan kaldırılması veapikal periodontitisin iyileşmesidir.
Olgu sunumu: 8-12 yaş aralığındaki 5 hasta ağrı, şişlik gibi şikayetlerle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede 4 olguda perküsyon hassasiyeti tespit edilmiştir. Daimi 6 molar dişin tedavisinde Amerikan Endodonti Birliğinin immatür daimi dişler için yayınladığı klinik kılavuzda belirtilen prosedür izlenmiştir. Kök kanal dezenfeksiyonu sağlarken kanal içi medikament olarak üçlü antibiyotik patı 1 molar dişte kullanılmıştır. Diğer 5 molar dişte kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit tercih edilmiştir.Sonra over enstrümantasyon ile kök kanalları içinde kan pıhtısı oluşumu sağlanmış ve üzeri MTA ile kapatılmıştır. Vaka serisinde tedavi edilen dişlerin 9 ay boyunca klinik ve radyografik takipleri yapılmıştır.
Sonuç: Rejeneratif endodonti ile tedavi edilen 6 daimi molar dişin hepsinde klinik semptomlar ortadan kalkmıştır. 1 olguda kök ucu gelişiminin devam ettiği ,3 olguda kök gelişiminin devam etmediği gözlenmiştir.Şu ana kadar olan takibimiz sonucunda hedeflenen amaçların birçoğu rejeneratif prosedürle kazanılmıştır. Ayrıca geleneksel apeksifikasyon tedavisindense, rejeneratif tedavinin daha kısa sürmesi ve kök kanalının vital dokuyla doldurulmasından dolayı daha tercih edilebilir bir tedavi yöntemidir.

Daimi dişlerde rejeneratif endodontik tedavi başarısının araştırılması gereken çok yönü vardır. Bu konudadaha çok çalışmaya ve uzun süreli klinik takibe ihtiyaç vardır.

Aim: The aim of this case report is to evaluate the success of treatment in 6 permanent molars treated with regenerative endodontic approach. The primary aim of regenerative endodontic procedures recommended for dental pulp revascularization in immature and mature permanent teeth is the elimination of clinical symptoms and healing of apical periodontitis.
Case report: 5 patients aged 8-12 years applied to our clinic with complaints such as pain and swelling. In the clinical examination, percussion sensitivity was detected in 4 cases. In the treatment of permanent 6

molar teeth, the procedure specified in the clinical guide published by the American Endodontics Association for immature permanent teeth was followed. While providing root canal disinfection, triple antibiotic paste was used in 1 molar tooth as an intracanal medicament. Calcium hydroxide was preferred as the intracanal medicament in the other 5 molars. Then, blood clot formation was achieved in the root canals with ovarian instrumentation and covered with MTA. The teeth treated in the case series were followed up clinically and radiographically for 9 months.

Result: Clinical symptoms disappeared in all 6 permanent molars treated with regenerative endodontics. It was observed that root tip development continued in 1 case, and root development did not continue in 3 cases. As a result of our follow-up so far, most of the targeted goals have been achieved with the regenerative procedure. In addition, shorter time requirement with regenerative treatment and filling the root canal with vital tissue is a more preferable treatment method than traditional apexification treatment.

The success of regenerative endodontic treatment in permanent teeth has many aspects to be investigated. More studies and long-term clinical follow-up are needed in this regard.

Anahtar Kelimeler:
Matür,İmmatür,Revaskülarizasyon/ Mature,İmmature, revascularization

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Çocukların Süt Azı Dişlerinde Kök Kanal Tedavisi

Root Canal Treatment In Primary Molar Teeth ofChIldren

Sacide DUMAN

İnönü Üniversitesi
sacidetuncduman@gmail.com

Özet:

Amaç:Bu çalışmanın amacı; 2 yıllık süreçte, çocukların süt azı dişlerine uygulanan süt kanal tedavisinin yaygınlığını ve uygulanma yaşlarını analiz etmek, cinsiyet ve dişlerin lokalizasyonlarına göre prevalanslarını bildirmektir. Yöntem:2019-2021 yılları arasında süt azı dişine kanal tedavisi uygulanan, 2-11yaş aralığındaki 547 çocuk hasta çalışma grubumuzu oluşturmaktadır. Hasta bilgileri ve işlem verileri, hastane kayıt sisteminden elde edildi. Hastalar; yaşlarına, cinsiyetlerine, işlem yapılan diş tipine, işlemin yapıldığı çeneye ve işlem sayısına göre sınıflandırıldı. Bulgular:%41,7'si kız (n=228) , %58,3'ü (n=319) erkek toplam 547 çocuk hastaya süt kanal tedavisinin uygulandığı belirlendi. Genel yaş ortalaması 6,57 (± 1,7), kız çocuklar için 6,67 (± 1,6), erkek çocuklar için 6,50 (± 1,7) olarak hesaplandı. %29,1'i (n=165) süt 1.azı, %70,9'u (n=402) süt 2. azı olmak üzere tedavi edilen toplam diş sayısı 567'dir. Alt süt azı dişlere üst süt azılara kıyasla daha fazla kanal tedavisi yapıldığı tespit edildi. Diş bazında değerlendirildiğinde ise en fazla %26,6 ile sol alt süt 2. azı dişe tedavi uygulandığı bulundu ve bunu ikinci en yüksek yüzde ile sağ alt süt 2. azı diş (%24) takip etti. Hastaların %60,8'inin yaşı 71 ay ve altındadır. Tedavinin yapıldığı en küçük yaş 2,32'dir ve süt 1. azı dişe uygulamıştır. Hastaların %3,6'sının iki ve daha fazla süt azı dişine kanal tedavisi yapıldığı tespit edildi. Sonuç:Gün geçtikçe süt azı dişlerine kanal tedavisi uygulanma yaşı düşerkenuygulanma sayısı artmaktadır./Aim:The aim of this study is to offer an analysis on the prevalence of the rootcanal treatment which is applied to children's molars and on the ages of application and to report the prevalence of the root canal treatment as per the ages and tooth localizations within the period of two years. Methods: The study group was comprised of 547 child patients who were aged 2-11 years and had root canal treatment on primary molar in 2019-2021. Patient information and data on dental procedures were obtained from the hospital record system. Children were categorized age, gender, type of tooth on which the procedure was performed, jaw to which the procedure was applied and the number of dental procedures. Results:Root canal treatment was applied to the primary molar tooth of 547 patients (female;41.7%, male;58.3%). The overall mean age was calculated as 6.57(±1.7) years, (female;6.67±1.6, male;6.50±1.7). The root canal treatment was performed on 165 first primary molars, 402 the second primary molars, 567 molars in total. The root canal treatment was mostly applied to lower primary molars. Evaluated on the basis of teeth, the root canal treatment was applied mostly to the lower left second

primary molar (26.6%). 60.8% of all patients were ≤ 71 months. The youngest child who had the root canal treatment was aged 2.32 years, and the treatment was applied to the first primary molar in this case.3.6%of patients had the root canal treatment on 2 or more primary molars. Conclusion:While the age of root canal treatment for primary molars has decreased day by day, the number of cases treated with root canal has increased.

Anahtar Kelimeler:
SÜT AZI, KANAL TEDAVİSİ / PRIMARY MOLAR, ROOT CANAL TREATMENT

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

FARKLI ÇOCUK DİŞ MACUNLARININ RESTORATİF MATERYALLERİN RENK STABİLİTELERİ ÜZERİNE ETKİSİ

Sinem YILDIRIM

İstanbul Okan Üiversitesi

sinemfilizz@hotmail.com

Özet:

Amaç: Diş macunlarının içeriğindeki aşındırıcı ve tatlandırıcı maddelerin etkisiyle restoratif materyallerin renk özellikleri ve yüzey özellikleri değişebilmektedir. Bu çalışmanın amacı; farklı fluorid ve tatlandırıcı içeriklerine sahip çocuk diş macunlarıyla fırçalanan kompozit rezin ve kompomer dolguların renk stabilitelerini değerlendirmektir.

Yöntem: İn vitro koşullarda yaptığımız araştırmamızda farklı fluorid ve tatlandırıcı içeriklerine sahip 4 farklı diş macunu kullanılmıştır. Disk şeklinde 40 kompozit ve 40 kompomer örnek hazırlanmıştır. Her grupta 10 adet disk olacak şekilde örnekler 8 gruba ayrılmıştır. Bitirme ve cila işlemlerinden sonra örneklerin başlangıç renk ölçümleri spektrofotometre ile yapılmıştır. Örnekler, 1 ay boyunca günde 2 kere 2 dakika elektrikli diş fırçası ile fırçalanmıştır. 1 ay sonunda renk ölçümü tekrarlanmıştır ve CIEDE2000 (ΔE00) renk sistemine göre renk değişim değerleri hesaplanmıştır. ΔE00 değerleri çift yönlü varyans analizi testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Restoratif materyallerin renk değişimi üzerine ilişkin ΔE00 değerleri tüm diş macunu gruplarında kompozit materyalinde daha fazla bulunmuştur. Rocs çikolatalı ve Sensodyne diş macunu gruplarında kompozit ve kompomer dolguların ortalama ΔE00 değerleri incelendiğinde; ΔE00 değerleri kompozit dolgularda daha fazladır ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p>0,05$). Rocs çilekli ve Signaldiş macunu gruplarında da ΔE00 değerleri kompozit dolgularda daha fazladır ve bu fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0,001$).

Sonuç: Kullanılan diş macunlarının restoratif materyallerin renk değişimi üzerinde olumsuz etkiler oluşturmaması için hastalar ve ebeveynleri diş macunlarının içerikleri konusunda bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler:
Ciede2000, diş macunu, kompomer, kompozit

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Ffp2-Cerrahi Maske Kombine Kullanımının Solunum Kalitesine Etkilerinin İncelenmesi

Investıgatıon Of The Effects Of Ffp2-Surgıcal Mask Combıned Use OnRespıratory Qualıty

Zeynep ÖZTÜRK, Cenkhan BAL, Merve AKSOY, Merve ÜNÜVAR, Yakup ARSLAN, Eda KARAİSMAİLOĞLU

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, ORCID ID: 0000-0003-1791-1401
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, ORCID ID: 0000-0002-1205-276X
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye ORCID ID: 0000-0003-1577-0289
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, ORCID ID: 0000-0003-0441-3825
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, ORCID ID: 0000-0002-9079-1701
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Tıp Fakültesi, Tıp Bilişimi Anabilim Dalı Ankara, Türkiye, ORCID ID: 0000-0003- 3085-7809
zeynep.ozturk@sbu.edu.tr

Özet:

Amaç: Çalışmanın amacı, Covid-19 pandemisinde kullanımı artan FFP2 maske ile cerrahi maskenin (CM) kombine kullanımının, sağlık çalışanlarının solunum kalitesine olan etkilerinin sadece FFP2 maske kullanımıyla kıyaslanmasıdır.

Yöntem: Çalışmaya 20 gönüllü sağlık çalışanı katıldı. Tüm gönüllülerin nabız hızları ve SpO2 değerleri pulse oksimetre (Bauer GmpH P1080, Ulm, Almanya) ile ölçülerek, başlangıç, 15.,30.,45. ve 60. dakikalardaki değerler kaydedildi. Ölçümler sadece FFP2 maske (MFA, Z serisi, Zonguldak, Türkiye) ve FFP2-CM (Amed 3, Apeks tekstil, Adana, Türkiye) kombine kullanımı olmak üzere iki grup arasında iki kez yapıldı. Standardizasyonu sağlamak amacıyla, ölçümler boyunca tüm katılımcıların istirahat pozisyonunda kalması istendi. İstatistiksel analizler IBM SPSS Statistics 21 (IBM, Armonk, NY USA) kullanılarak yapıldı.

Bulgular: FFP2 ve FFP2-CM grupları arasında, SpO2 değerleri ve nabız hızları tüm periyotlarda istatistikselbir farklılık göstermedi. SpO2 değerleri, FFP2-CM grubunda başlangıç süresinden 15. dakikaya kadar düşüş gösterdi. Ayrıca FFP2-CM grubunda 15.-45. dakikalar, 15.-60. dakikalar ve 30.-45. dakikalar arasında SpO2 değerinde istatistiksel olarak anlamlı artışlar tespit edildi ($p< 0.05$). Tüm dönemlerde FFP2 grubundaki bireylerin SpO2 oranlarında istatistiksel olarak fark yoktu ($p> 0.05$). Bireylerin nabız hızları tüm

gruplarda ve tüm deney dönemlerinde istatistiksel olarak farklılık göstermedi (p> 0.05).
Sonuç: Çalışmamızda yalnızca FFP2 maskesi veya FFP2-CM birlikte kullanımının, katılımcıların SpO2 değerlerinde ve nabız hızlarında herhangi bir etkiye neden olmadığı bulunmuştur. Bu nedenle, hipoksi için dental prosedürler sırasında kombine FFP2-CM kullanımında tereddüt etmeye gerek yoktur.
Aim: The aim of this study is to compare the effects of combined use of FFP2 mask and surgical mask (SM)on respiratory quality of healthcare workers with the use of FFP2 masks alone.
Methodology: Twenty volunteer healthcare workers participated in the study. Pulse rates and SpO2 values of all volunteers were measured with a pulse oximetry (Bauer GmpH P1080, Ulm, Germany), then respectively recorded at beginning, 15., 30., 45. and 60. minutes. The measurements were made twice between two groups, which are FFP2 mask (MFA, Z series, Zonguldak, Turkey) only and FFP2 SM (Amed 3, Apeks tekstil, Adana, Turkey) combined. For the standardization all the individuals were at rest position. Statistical analyses were performed by using IBM SPSS Statistics 21 (IBM, Armonk, NY USA).
Results: There were no statistical differences between the FFP2 and FFP2-SM groups at all periods, in terms of SpO2 values or pulse rates. The SpO2 values have reduced from the initial time to 15 minutes in FFP2- SM group. Also, in the FFP2-SM group, statistically significant increased values were detected between 15 minutes-45 minutes, 15 minutes-60 minutes and 30 minutes-45 minutes. ($p<0.05$). There had been no statistical difference in SpO2 rates of individuals at the FFP2 group in all periods ($p>0.05$). The pulse rates of the individuals have shown no statistical difference in all groups and all experimental periods ($p>0.05$).
Conclusion: In our study, found that wearing only FFP2 mask or FFP2-SM combined did not cause any effect on SpO2 values and pulse rates of the participants. Therefore, there is no need to hesitate wearing combined FFP2-SM during dental procedures for hypoxia.

Anahtar Kelimeler:
Covid-19, SpO2, Yüz maskeleri/Covid-19, SpO2, Face masks

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Preklinik Öğrencilerinin Protetik Diş Tedavisi Dersi İle İlgili Algısının Değerlendirilmesi

Evaluatıon Of Preclınıcal Students' Perceptıons OnProsthodontıcs Course

Elif YEĞİN

İstanbul Medeniyet University
dtelifyegin@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, preklinik öğrencilerinin diş hekimliği eğitiminin en temel ve kapsamlı derslerinden biri olan protetik diş tedavisi ile ilgili algısını değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmanın etik kurul onayı Biruni Üniversitesi Etik Kurulu'ndan alınmıştır (Karar NO: 2021/47-13). Preklinik öğrencilerinin protetik diş tedavisi teorik ve pratik dersinde karşılaştığı zorlukları, ders içeriği ve işleyişi hakkındaki görüşlerini değerlendirmeyi amaçlayan anket formu literatürden faydalanılarak oluşturuldu ve online olarak öğrencilere iletildi.

Bulgular: Ankete toplam 224 öğrenci katılmıştır. %41.5'u teorik dersi öğrenmeyi zor bulurken, pratik ders için bu oran %61.6'dır. Her iki ders için de bu zorluğun birincil nedeni, terimleri ilk kez duymak (%59.4) ve pratik çalışmaları ilk kez yapıyor olmak, aşina olmamak (%48.7) şeklinde belirtilmiştir. Pratik derste demonstrasyonun birçok kez gösterilmesi (%91.5) ve öğrenme metodu olarak derste yapılan demonstrasyon sonrasında eğitici videolar ile devam edilmesi (%75.4) tercih edilmiştir. Öğrencilerin tamamına yakını (%96.9) preklinik eğitiminin, klinik uygulamaları için gereken el becerisini geliştirdiğini düşünürken, bu eğitimde klinik ortamının ve hastaların da yer alması gerektiğini (%62.9) belirtmişlerdir. Öğrencilerin %48.7'si pratik ders içeriğini yeterli bulurken, teorik derste bu oran %67.4'tür.

Sonuç: Pratik ders, preklinik öğrencilerinin en zorlandığı ve içeriksel değişiklik istediği ders olmuştur. Etkili bir preklinik eğitimi kliniğe geçiş sürecini kolaylaştıracağından, öğrencilerin görüşlerini de dikkate alarak yeterli ve başarılı bir program oluşturmak ve uygulamak oldukça önemlidir.

Objective: The aim of this study is to evaluate the perceptions of preclinical students on prosthodontics course, which is one of the most comprehensive and basic course of dental education.

Method: Ethics committee approval was obtained from Biruni University Ethics Committee (Decision NO: 2021/47-13). The questionnaire form was created using the literature and delivered to students online. It aims to evaluate the students' views on the course content and course processing and the difficulties encountered in the theoretical and practical prosthodontics course.Results: A total of 224 students participated in the survey. While 41.5% find it difficult to learn the theoretical course, this rate is 61.6% for the practical course. For both courses, the primary reason for this difficulty was stated as hearing the terms for the first time (59.4%) and doing practical work for the first time (48.7%). It was preferred to show the demonstration many times in the practical course (91.5%) and to continue with the instructional videos (75.4%) after the demonstration in the lesson as a learning method. Almost all of the students

(96.9%) thought that preclinical education improved the manual skills required for their clinical practice, and stated that the clinical environment and patients should be included in this training (62.9%). While 48.7% of the students find the practical course content sufficient, this rate is 67.4% in the theoretical course.

Conclusions: Preclinical students had the most difficulty in the practical course and wanted to change its content. Since an effective preclinical education will facilitate the transition to clinical training, it is very important to create and implement an adequate and successful program by considering the students' opinions.

Anahtar Kelimeler:
eğitim, preklinik, protetik diş tedavisi / education, preclinical, prosthodontics

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

ReconstructIon of an AnterIor MaxIllary Defect wIth Toronto BrIdge: a Case Report wIth 4-year Follow-up.

Pelin ATALAY, Fehmi GÖNÜLDAŞ

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı
pelinatalay.dt@gmail.com

Özet:

ÖZET: Çene defekti bulunan hastalar için farklı tedavi yöntemleri tercih edilebilmektedir. İmplant destekli protezlerin kullanımı ile kabul edilebilir estetik ve fonksiyonel sonuçların elde edilebilmesi mümkündür. İmplant destekli protezler, sabit (siman tutuculu, vida tutuculu ve Toronto Köprü) veya hareketli restorasyonlar şeklinde olabilmektedir. Restorasyon tipine karar verirken, üst ve alt çeneler arasındaki ilişki, kron boyu yüksekliği, implantların sayısı ve konumu, ağız hijyeni ve hastanın talebi gibi farklı kriterlerin dikkate alınması gerekmektedir. Toronto köprü, tek veya çok parçalı üst yapıların simantasyonu için, prepare edilmiş dayanaklar halinde oluşturulan vida tutuculu alt yapıya sahip bir hibrit protezdir, ve kaybedilen estetik ve fonksiyonel gereksinimleri geri kazanmak için çeneler arasındaki mesafenin fazla olduğu durumlarda kullanılması tercih edilmektedir. Bu vaka raporunda, maksiller anterior defekte sahip bir hastanın rehabilitasyonu için uygulanan Toronto Köprü'nün yapım aşamaları ve 4 yıllık klinik takibi sunulmuştur.

ABSTRACT: Different treatment methods could choose in cases of patients with defective jaws. With the use of implant-supported prostheses, acceptable aesthetics and function could be predicted. Implant- supported prostheses can be divided into fixed (cement-retained, screw-retained, and Toronto Bridge) and removable restorations. To achieve a satisfactory result from the restorations, the consideration of different aspects such as the crown height space, the relationship between the upper and lower jaws, the number and position of the implants, oral hygiene, and the patient's demand, is required. Toronto bridge is a hybrid prosthesis that substructure with milled abutments for the cementation of single or multiple superstructures and is preferred to use in cases with increased distance between jaws to achieve satisfactory aesthetic andfunctional requirements.
This case report presents the production stages and 4 years of follow-up clinical results of a Toronto Bridgefor the maxillary anterior defect.

Anahtar Kelimeler:
Toronto köprü; hibrit protez.
Toronto bridge; hybrid prosthesis.

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

FARKLI YÖNTEMLERLE POLİMERİZE EDİLEN REZİN SİMANLARIN RENK STABİLİTESİNİN ARAŞTIRILMASI

pınar YILDIZ

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi
pyildiz@nny.edu.tr

Özet:

ÖZET

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı ışıkla ve dual polimerize olan rezin simanların renk stabilitesinin karşılaştırılmasıdır.

YÖNTEM: 4 (2'si light polimerize, 2'si dual polimerize) farklı rezin simandan teflon kalıp yardımı ile toplam 40 adet disk şeklinde örnekler hazırlanmıştır. Örneklerin başlangıç renk L, a, b değerleri beyaz zemin üzerinde spektrofotometre yardımıyla ölçülmüştür. 6 aylık kahve tüketimini simule etmek amacıyla 6 gün granül kahvede bekletilmiş ve tekrar bu değerler ölçülmüştür. Bu verilerden renk stabilitesi (ΔE) değeri hesaplanmıştır. Elde edilen verilere bağımsız örnekler t testi ve tek yönlü ANOVA testi uygulanmış ve gruplar arası farkların tespiti için post hoc Tukey HSD testi yapılmıştır.

BULGULAR: Faklı yöntemle polimerize edilen rezin simanların ΔE değeri istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Işıkla sertleşen gruplarda ΔE değeri 7,26± 2,69, dual sertleşen gruplarda ΔE değeri 10,79± 3,20 olarak bulunmuştur.

SONUÇ: İnce restorasyonlarda rezin siman seçimi yaparken, renk stabilitesi daha iyi olduğu için ışıkla polimerize olanlar tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler:
Rezin Siman, Renk Stabilitesi, Polimerizasyon

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

İmplant Destekli Bar Tutuculu Hareketli Protezlerde Hasta Memnuniyetinin Değerlendirilmesi

Evaluation of Patients Satisfaction with İmplant-Supported Bar-Clips Retained Overdentures

Sadeq Mohammed Taqi FADHİL, Mediha Nur NİŞANCI YILMAZ

ankara medipol üniversitesiAnkara Medipol Üniversitesi
sadeq.fadhil@ankaramedipol.edu.tr

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, protez tesliminden itibaren, hastanın estetik, çiğneme, konuşma, tutuculuk, rahatlık ve temizlik açısından memnuniyetinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmadaki 30 hastaya, özel bir klinikte alt çeneye implant destekli barlı protez uygulanmıştır. Hastalardan, sosyo-demografik özelliklerini (cinsiyet, yaş, öğrenim durumu, gelir düzeyi) içeren ve protezlerinin memnuniyetini değerlendiren anket formlarını doldurmaları istendi. Memnuniyet ile ilişkili sorular memnun değilim/memnunum/çok memnunum olarak cevaplandı. Hasta memnuniyetinde başlangıç ve 6. ay ve başlangıç ve 12.ay arasında bir değişiklik olup olmadığı Ki-kare testi ile incelendi.

Bulgular: Çalışmaya toplamda 30 hasta dahil edildi. Katılımcıların %53'ü erkek (17 kişi), %43'ü ise (13 kişi) kadındır. Hasta memnuniyeti başlangıca göre 6. ve 12. ayda artmıştır. Bu artış estetik, çiğneme, konuşma, tutuculuk, rahatlık ve protezi temizleyebilme açısından istatistik olarak anlamlıdır ($p<0,05$).

Sonuç: İmplant destekli barlı protezler, hastaların tedavi memnuniyetini ve yaşam kalitesini olumlu yönde etkilemektedir. Hastalar, tedaviden sonrasında tedavi öncesine göre daha rahat olduğunu, fonksiyonel ve fonasyonel açıdan iyileştiğini belirtmişlerdir. Memnuniyetteki bu artış, muhtemelen protezlerin günlük aktivitelerdeki rahatlığından ve estetiğin rehabilitasyonundan kaynaklanmaktadır. Bu çalışmanın sonuçlarının genellenebilmesi için daha fazla sayıda hastanın daha uzun takip süresi gerekmektedir.

Aim: The aim of this study is to evaluate the patient's satisfaction in terms of aesthetics, chewing, speech, retention, comfort and cleaning easiness since prosthesis insertion.

Material and Method: Thirty patients were treated with implant-supported mandibular overdentures in a private clinic. The patients were asked to fill out the questionnaires regarding socio-demograhical characteristics (age, gender, education status and income level) and satisfaction with overdentures. The questions related to satisfaction were answered as dissatisfied/satisfied/very satisfied. The change inpatient satisfaction between baseline and 6 months, and between baseline and 12 months was analyzed using chi-square analysis.

Results: A total of 30 patients were included in the study. 53% of the participants (n=17) were male and 43% (n=13) were female. The patient satisfaction with prostheses was increased at 6. months and at 12.

months compared to baseline. The increases were statistically significant for aesthetics, chewing, speech, retention, comfort and cleaning easiness the prosthesis ($p<0,05$).

Conlusions: İmplant-supported bar-clips retained overdentures affect positively patients' satisfaction and quality of life. The patients stated that after treatment they were more comfortable compared to before treatment and that they improved in terms of function and phonation. The increase in satisfaction is likely due to the comfort of prostheses in daily activities and rehabilitation of aesthetics. A larger number of patients and a longer follow-up period are required to generalize the findings of the present study.

Anahtar Kelimeler:
Overdenture, Dental İmplant, Fonksiyon, FonasyonOverdenture, Dental Implant, Function, Phonation

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Comprasion of the Efficiency of Manual Therapy and Splint Therapy in Patients with Myofascial Temporomandibular Dysfunction with Sleep Bruxism

süreyya DAMAR ÖRENLER, ayşenur TUNCER

Türkoğlu Dr. Kemal Beyazıd Devlet Hastanesi
Hasan Kalyoncu University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation
fztsureyya88@hotmail.com

Özet:

Purpose: This study was aimed to examine the effect of manual therapy on temporomandibular pain, rangeof motion, jaw functionality, sleep quality, and patient satisfaction, and to compare its effectiveness with splint therapy among female patients with Myofascial Temporomandibular Dysfunction (M-TMD).

Methods: 29 female patients with a diagnosis of M-TMD, ages of 18-50, who were admitted to the dental clinic of Kahramanmaraş Sütçü İmam University Faculty of Dentistry and Türkoğlu Dr. Kemal Beyazıt Physical Therapy and Rehabilitation Hospital were included. A simple randomization method was applied todivide subjects into two groups: Manual Therapy (MT) (n = 15) and Splint Therapy (ST) (n = 14). Education and home exercises were given to all patients. İndividuals in the ST group was asked to use the splint for a month. Subjects in the MT group received a comprehensive manual therapy program, including temporomandibular joint (TMJ) and cervical mobilizations, two sessions a week for 45 minutes for a total of 8 sessions. The demographic data of the subjects were recorded before the treatment. Jaw function symptoms, joint range of motion, pain severity were evaluated. All the subjects were evaluated with the following tests; the level of jaw functionality with Jaw Function Limitation Scale (JFLS), quality of sleep with Pittsburgh Sleep Quality Index (PUKI), and satisfaction of the patients with Patient Satisfaction Quality Form (PSQ-18). Assessments were repeated at the end of the four-weeks and analyzed with the appropriate statistical programs. Pre-treatment demographic information was obtained, symptoms, temporomandibular joint range of motion, and pain severity were evaluated. Additionally, all individuals' TMJ functionality levels were evaluated using the Jaw Function Limitation Scale (JFLS), sleep quality Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), and patient satisfaction with PSQ-18. Evaluations were repeated at the end of 4 weeks and analyzed with an appropriate statistical program.

Results: Comparing the before and after treatment values of the groups, a statistically significant difference was found in pain, TMJ range of motion, and sleep quality ($p<0.05$). After the treatment, comparing two groups to each other, there was a statistically significant difference among all the parameters in favor of theMT group ($p<0.05$). Among PSQ-18 measurements, the general satisfaction average, interpersonal

attitude, health care score average, and general satisfaction total score were found to be significantly higher in the MT group ($p < 0.05$).

Conclusion: Manual therapy treatment, including TMJ and cervical mobilization, were more effective than splint therapy in patients with myofascial temporomandibular dysfunction. It is thought that the combination of splint therapy and manual therapy in patients with M-TMD will significantly increase the effectiveness of the treatment.

Anahtar Kelimeler:
Temporomandibular Dysfonction, Pain, Sleep, Manual Therapy, Stabilisation Splint

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Foramen Palatinum Majus'un Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İle Morfometrik Analizi / Morphometric Analysis Of The Foramen Palatinum Majus By Cone-Beam Computed Tomography.

Melek TAŞSÖKER, Duygu AZMAN, Anıl Didem AYDIN KABAKÇI

Necmettin Erbakan ÜniversitesiNecmettin Erbakan ÜniversitesiNecmettin Erbakan Üniversitesi
duygudenti@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, foramen palatinum majus (FPJ)'un konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ile görüntülenerek olası varyasyonlarının tespiti, dişli ve dişsiz bireylerde FPJ'nin morfometrik karşılaştırmasının yapılmasıdır.

Metod: Çalışmada Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi arşivinde bulunan 125 dişli ve 125 dişsiz toplam 250 bireye ait konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) kaydı retrospektif olarak incelenmiştir. FPJ'nin çapı, molar dişlere göre konumu, şekli (yuvarlak, ovoid, yarık), oral kaviteye açılma yönü (anterior, anteromedial), sutura palatina mediaya (SPM) olan mesafesi, insiziv foramene (İF) olan mesafesi değerlendirilmiştir. Verilerin analizi için SPSS V.21 yazılımı (IBM Corp., Armonk, NY, USA) kullanılmış olup $p<0.05$ seviyesinde anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: 18-86 yaş aralığında (52±16) 122 kadın 128 erkek hastaya ait kayıtlar incelenmiştir. Dişli bireylerde FPJ sağda %54.4, solda %56.8 olmak üzere en sık ikinci ve üçüncü molar arasındaki bölgede yerleşim göstermiştir. En sık gözlemlenen FPJ şekli sağda %80, solda %74.4 olmak üzere ovoiddir. FPJ'ninoral kaviteye açılma yönü sağda %85.2, solda %82.4 olmak antero-medialdir. FPJ'nin çapı, FPJ-SPM ve FPJ-İF mesafesi dişli ve dişsiz bireylerde istatistiksel olarak anlamlı fark göstermiş olup dişsiz bireylerin değerleri daha yüksektir ($p<0.05$).

Sonuç: Diş kaybı ile birlikte FPJ'nin maksilladaki konumunun değişim göstermesi nedeni ile diş hekimleri bubölgedeki cerrahi işlemler ve anestezi prosedürlerinde dikkatli davranmalıdır.

Aim: The aim of this study is to detect possible variations of the greater palatine foramen (GPF), by imagingwith cone-beam computed tomography, and to make a morphometric comparison of GPF in dentate and edentulous individuals.

Method: In the study, cone beam computed tomography (CBCT) recordings of 250 individuals, 125 dentate and 125 edentulous, in the archive of Necmettin Erbakan University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology were retrospectively analyzed. The diameter of the GPF, its position relative to the molar teeth, its shape (round, ovoid, slit), the direction of opening to the oral cavity (anterior, anteromedial),

its distance from the sutura palatine media (SPM), and its distance from the incisive foramen (IF) were evaluated. SPSS V.21 software (IBM Corp., Armonk, NY, USA) was used for the analysis of the data and it was considered significant at the $p<0.05$ level.

Results: The records of 122 female and 128 male patients aged between 18-86 years (52±16) were examined. In dentate individuals, GPF was most frequently located in the region between the second and third molars, 54.4% on the right and 56.8% on the left. The most common GPF shape is ovoid, with 80% onthe right and 74.4% on the left. The opening direction of the GPF to the oral cavity is antero-medial, 85.2% on the right and 82.4% on the left. Diameter of GPF, GPF-SPM and GPF-IF distance showed a statistically significant difference in dentate and edentulous individuals, and the values of edentulous individuals were higher ($p<0.05$).

Conclusion: Since the position of the GPF in the maxilla changes with tooth loss, dentists should be careful in surgical and anesthesia procedures in this region.

Anahtar Kelimeler:
Foramen palatinum majus, Maksilla, Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi / Greater palatine foramen,Maxilla, Cone beam computed tomography.

Farklı Anterior Posterior İskelet Paternine Sahip Bireylerde Retromandibular Alanın Morfometrik Analizi Morphometrıc Analysıs Of The Retromandıbular Area In Indıvıduals Wıth Dıfferent Anterıor Posterıor Skeletal Patterns

Güldane MAĞAT, Mehmet AKYÜZ

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üniversitesi
gul_dent@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı iskelet yüz tiplerine sahip adölesan bireylerin retromandibular boşluk (RMB), ramusun merkezi ile M2M arasındaki uzaklık (RMU), RMB'nin MDG'ye oranı da (BGO) ve M3M'lerin mesiodistal genişliklerini (MDG) değerlendirmektir. Ayrıca bu parametrelerin yaş ve cinsiyet ile bağlantısını araştırmaktır.

Materyal ve Metot: Bu retrospektif çalışmada, 12-18 yaş arasındaki 287 bireyin toplam 554 M3M'si değerlendirildi. RMB, RMU, BGO ve M3M'lerin MDG değerleri iskeletsel Sınıf ilişkisi, yaş ve cinsiyete göre incelendi.

Bulgular: Bilateral RMB değerleri cinsiyet ve iskeletsel sınıflamaya göre farklılık göstermezken ($p>0,05$),yaş gruplarına göre anlamlı farklılık göstermekteydi ($p<0,01$). Bilateral RMU değerlerinin istatistiksel olarak iskeletsel sınıflama ve cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edildi ($p>0,05$). Sağ ve sol M3M'lerin MDG'leri iskeletsel sınıflamaya göre farklılık göstermemekteydi. Sağ MDG yaşa göre farklılık göstermezken ($p>0,05$), sol MDG çok az farklılık göstermekteydi ($p = 0,045$). Erkeklerin bilateral MDG değerleri, kadınlardan anlamlı derecede fazla idi ($p<0,01$). Bilateral M3M'lerin BGO'ları iskeletsel sınıflama, yaş grupları ve cinsiyete göre farklılık göstermemekte idi ($p>0,05$)

Sonuç: Bulgularımız, iskeletsel ilişkilerin RMB, RMU, MDG ve BGO üzerinde etkili olmadığını göstermektedir. Kadınlarda MDG'nin daha fazla olması ve 15 yaşından sonra RMB'nin genişlemesi, tedaviseçenekleri arasında karar verirken hasta yaşının ve cinsiyetinin önemli faktörler olduğunu göstermektedir. Objective: The aim of this study was to evaluate the retromandibular space (RMS), the distance betweenthe center of the ramus and the M2M (RMD), the ratio of RMS to MDW (SWR), and the mesiodistal widths(MDWs) of M3Ms in adolescents with different skeletal face types. It is also to investigate the relationship ofthese parameters with age and gender.

Materials and Methods: In this retrospective study, a total of 554 M3Ms of 287 individuals aged 12-18 yearswere evaluated. MDG values of RMB, RMU, BGO and M3Ms were analyzed according to skeletal Class relationship, age and gender.

Results: While bilateral RMS values did not differ according to gender and skeletal classification ($p>0.05$), they differed significantly according to age groups ($p<0.01$). It was determined that bilateral RMD values didnot show a statistically significant difference according to skeletal classification and gender ($p>0.05$).MDWs of right and left M3Ms did not differ according to skeletal classification. While the right MDW did not differ according to age ($p>0.05$), the left MDW showed little difference ($p = 0.045$). Bilateral MDW values of males were significantly higher than females ($p<0.01$). SWRs of bilateral M3Ms did not differ according to skeletal classification, age groups and gender ($p>0.05$)

Conclusion: Our findings show that skeletal relationships are not effective on RMS, RMD, MDW and SWR. The fact that MDW is higher in females, and RMS widens after the age of 15 shows that patient age and gender are important factors when deciding between treatment options.

Anahtar Kelimeler:
iskeletsel ilişki, üçüncü molar, erüpsiyon, gömülülükskeletal relationship, third molar, eruption, impaction

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Unilateral Dudak/Damak Yarıklarında Maksiller Sinüs Ostiumunun Morfolojik Özellikleri

Morphological Characteristics of Maxillary Sinus Ostium in Unilateral Cleft Lip/Palate

HAZAL DUYAN, BURCU EVLICE

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiÇukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
hazalduyan@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, unilateral dudak damak yarığı (UCLP) olan hastalarda primer maksiller sinüs ostiumunun (PMO) ve aksesuar maksiller sinüs ostiumunun (AMO) morfolojik özelliklerini konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri kullanarak değerlendirmektir.

Yöntem: Toplam 60 hasta (30 UCLP ve 30 kontrol hastası) dahil edildi. PMO çapı ve PMO yüksekliği ölçüldü. AMO varlığı, maksiller sinüs patolojisi (MSP) ve PMO obstrüksiyonu kaydedildi. PMO ve AMO'ların şekilleri yarık, yuvarlak ve oval olarak kaydedildi. İstatistiksel analizler, IBM® SPSS 25.0 (Armonk, NY, USA) versiyonu kullanılarak gerçekleştirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık $p<0.05$ olarak tanımlandı.

Bulgular: Çalışma popülasyonunun 120 (sağ/sol) tarafı incelendi. UCLP grubunda yarık varlığı ile PMO çapı, PMO yüksekliği, MSP prevalansı, PMO obstrüksiyonu ve AMO varlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktu ($p>0.05$). UCLP'li hastaların yarık tarafındaki PMO çapı, kontrol grubuna göre anlamlıderecede düşüktü ($p=0.023$). Yarık taraflarında MSP prevalansı ve PMO obstrüksiyonu kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksekti (sırasıyla $p=0.016$ ve $p=0.006$). Gruplar arasında PMO yüksekliği ve AMO varlığı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). PMO'ların ve AMO'ların çoğu yarık şeklindeydi.

Sonuç: Sendromik olmayan UCLP'li hastalarda maksiller sinüs bölgesindeki anatomik ve morfolojik farklılıklar MSP'ye yol açabilir.

Objectives: The purpose of present study was to evaluate the morphological characteristics of primary maxillary sinus ostium (PMO), and accessory maxillary sinus ostium (AMO) in patients with unilateral cleft lip and palate (UCLP) using cone-beam computed tomography (CBCT) images.

Method: A total of 60 patients (30 UCLPs, and 30 controls) were included. PMO diameter and PMO height were measured. Presence of AMO, maxillary sinus pathology (MSP) and PMO obstruction were recorded. Shapes of PMOs and AMOs were recorded as slit, round and oval. Statistical analyses were performed using the IBM® SPSS 25.0 (Armonk, NY, USA) version. Statistical significance was defined with $p<0.05$.

Results: One hundred and twenty (right/left) sides of the study population were examined. There was no

statistically significant relationship between the presence of a cleft with PMO diameter, PMO height, the prevalence of MSP, PMO obstruction, and presence of AMO ($p>0.05$) in UCLP group. PMO diameter on the cleft sides of the patients with UCLP was significantly lower than the control group ($p=0.023$). The prevalence of MSP and PMO obstruction on the cleft sides was significantly higher than the control group ($p=0.016$ and $p=0.006$, respectively). There was no statistically significant difference in the PMO height andpresence of AMO between the groups ($p>0.05$). The majority of the PMOs and AMOs were slit-shaped.

Conclusion: Anatomical and morphological differences in the maxillary sinus region may lead to MSP in patients with non-syndromic UCLP.

Anahtar Kelimeler:
dudak damak yarığı; maksiller sinüs ostiumu / cleft lip and palate; maxillary sinus ostium

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Comparison of Morphological Properties of Mandible Between Dentulous and Partially Posterior Edentulous Patients

Dişli ve Posterior Kısmi Dişsiz Hastalar Arasında Mandibulanın Morfolojik Özelliklerinin Karşılaştırılması

Hilal DEMİR, Füsun YAŞAR
Konya Beyhekim Oral and Dental Health Center
Selçuk University, Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology
hilal_tunc@hotmail.com

Özet:

Objective: The aim of this study was to investigate the mandibular morphology of dentulous and partially posterior edentulous patients.

Method: A retrospective study was conducted using digital panoramic radiographs of 90 female patients between the ages of 40 and 60. The radiographs divided into two groups: control dentulous group and posterior edentulous group. Patients had no facial trauma and craniofacial syndrome. Gonial and antegonial angles were analysed to evaluate mandibular morphology, twice with one week interval by the same observer. The measurements of control group and bilateral posterior edentulous group were performed bilaterally and the averages of right and left were obtained. Only the toothless side of unilateral edentulous group was measured.

Results: According to the intraclass correlation coefficient test, first and second measurements of the observer were quite harmonious and average measurements were used for next statistical analyses. Kolmogorov-Smirnov test for normality and Levene test for homogenity of variance were performed. Because of the normal distribution and homogenity of data, Independent sample t-test were used for statistical analysis. There was no statistically significant association between mandibular morphology and posterior partially edentulism (gonial p=0,967, antegonial p=0,695).

Conclusion: Posterior partially edentulism does not reason a significant difference of mandibular morphology. Panoramic radiographs taken routinely in the dentist's clinic are an important method to evaluate mandibular morphology with linear and angular measurements.

Amaç: Bu çalışmanın amacı dişli ve posterior kısmi dişsiz hastaların mandibular morfolojilerinin incelenmesiydi.

Yöntem: Yaşları 40 ile 60 arasında değişen 90 kadın hastanın dijital panoramik radyografileri kullanılarak retrospektif bir çalışma yapıldı. Radyografiler iki gruba ayrıldı: kontrol dişli grup ve posterior dişsiz grup. Hastalarda yüz travması ve kraniyofasiyal sendrom yoktu. Mandibular morfolojiyi değerlendirmek için gonialve antegonial açılar aynı gözlemci tarafından bir hafta arayla iki kez analiz edildi. Kontrol grubu ve bilateral

posterior dişsiz grubun ölçümleri bilateral yapılarak sağ ve sol ortalamaları alındı. Tek taraflı dişsiz grubun sadece dişsiz tarafı ölçüldü.

Bulgular: Sınıf içi korelasyon katsayısı testi sonuçlarına göre, birinci ve ikinci ölçümler birbirleriyle çok uyumlu bulundu ve sonraki istatistiksel işlemlerde bu iki ölçümün ortalaması kullanıldı. Verilerin normal dağılımı Kolmogorov-Smirnov testi ile, homojenitesi Levene testi ile değerlendirildi. Verilerin normal dağılımgöstermesi ve homojen olması nedeniyle Bağımsız örneklem t-testi uygulandı. Mandibular morfoloji ile posterior kısmi dişsizlik arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamadı (gonial p=0,967, antegonialp=0,695).

Sonuç: Posterior kısmi dişsizlik, mandibular morfolojide önemli bir değişikliğe sebep olmamaktadır. Diş hekimi kliniğinde rutin olarak alınan panoramik radyografiler, lineer ve açısal ölçümlerle mandibular morfolojiyi değerlendirmek için önemli bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler:
Key words: Panoramic radiography; Gonial angle; Antegonial angle.
Anahtar kelimeler: Panoramik radyograf; Gonial açı; Antegonial açı.

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

DISTANCE EDUCATION PROCESSES OF DENTISTRY STUDENTS DURING THE COVID-19 PANDEMIC PERIOD

DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİNİN COVİD-19 PANDEMİ DÖNEMİNDE UZAKTAN EĞİTİM

SÜREÇLERİ YASEMİN ESRA AY, Ali ALTINDAĞ, MEHMET ESAD GÜVEN, MEHMET UYAR

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİNECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİNECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİNECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
yasesray@hotmail.com

Özet:

Purpose: After the COVID-19 epidemic, it was aimed to investigate how dentistry students were affected by this process by transforming education into distance education.

Method: The data in this study were obtained from the students of the faculty of dentistry who agreed to fill out the questionnaire. The survey questions directed to the students who accepted to participate in our research were compiled from the related questions in the literature.

Results: 448 (66.8%) female and 222 (33.2%) male students participated in the survey study. According to the survey, 90.1% of the students take their courses through distance education. More than half of the students mostly follow their lessons. In distance education, 53.5% of the students take the online exam while 44.1% take the face-to-face exam.42.1% of the students live in a homestay, 36.9% in a student house, 21% in a dormitory.77.9% of the students have their own room and 79.4% have their own computer.In the pre-pandemic education, approximately 40% of the students in the theoretical lessons stated that they could listen to the lessons actively for 20-30 minutes, while they could listen for 10-20 minutes with distance education. The personal protective equipment used by the students to protect themselves in the practical lessons during the Covid-19 process are surgical masks, gloves, visors, N95 masks, bonnets, boxes, protective glasses, overalls and other equipment, respectively.

Conclusion: For dentistry students, for whom practical lessons are important in every classroom, distance education creates a great deficiency. In theory, although the learning outcomes are similar, it should not be forgotten that different techniques should be used in the processing of distance education and face-to-face education.

Amaç: COVİD-19 salgını sonrası eğitim öğretimin uzaktan eğitime dönüştürülmesiyle diş hekimliği öğrencilerinin bu süreçten nasıl etkilendiklerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu araştırmadaki veriler, anketi doldurmayı kabul eden diş hekimliği fakültesi öğrencilerinden elde edilmiştir. Araştırmamıza katılmayı kabul eden öğrencilere yöneltilen anket soruları literatürdeki ilgili sorulardan derlenmiştir.

Bulgular: Yapılan anket çalışmasına 448 (%66.8) kız ve 222 (%33.2) erkek öğrenci katılmıştır. Yapılan ankete göre öğrencilerin % 90.1 derslerini uzaktan eğitimle almaktadır. Öğrencilerin yarısından fazlası derslerini çoğunlukla takip etmektedir. Uzaktan eğitimde öğrencilerin %53.5 online sınav olurken % 44.1'i yüz yüze sınav olmaktadır. Öğrencilerin %42.1'i aile yanında % 36.9'u öğrenci evinde %21'i yurtta yaşamaktadır. Öğrencilerin %77.9'unun kendine ait odası ve %79.4'ünün kendisine ait bilgisayarı vardır. Pandemi öncesi eğitimde teorik derslerde öğrencilerin yaklaşık %40'ı dersleri 20-30 dk. aktif olarak dinlerken uzaktan eğitimle birlikte 10-20 dk. süre dinleyebildiklerini belirtmişlerdir. Öğrencilerin Covid-19 sürecinde uygulamalı derslerde ise kendilerini korumak için kullandıkları kişisel koruyucu ekipmanlar kullanım sıklığına göre sırasıyla cerrahi maske, eldiven, siper, N95 maske, bone, box, koruyucu gözlük, tulum ve diğer ekipmanlardır.

Sonuç: Pratik derslerin her sınıfta önem arz ettiği diş hekimliği öğrencileri için uzaktan eğitimle öğrenim görmeleri büyük bir eksiklik yaratmaktadır. Teorik olarak ise öğrenme açısından kazanımlar benzerlikgösterse de uzaktan eğitim ve yüz yüze eğitimin işlenmesinde farklı tekniklerin kullanılması gerektiği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler:
COVID-19; Dentist; Distance Learning / COVİD-19; Diş Hekimliği; Uzaktan Eğitim

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Final İrrigasyon Solüsyonu Qmix'in Apikal Debris Ve Smear Tabakası Çıkarma Etkinliğinin İncelenmesi Investıgatıon of apıcal debrıs and smear layer removal effıcıency of fınal ırrıgatıon solutıon QMıx

Didem seda GÜLTEKİN, Funda KONT ÇOBANKARA

Beyhekim ağız ve diş sağlığı merkezi
SELÇUK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ENDODONTİ BÖLÜMÜ
didem34_seda@hotmail.com

Özet:

ÖZET

FİNAL İRRİGASYON SOLÜSYONU QMİX'İN APİKAL DEBRİS VE SMEAR TABAKASI ÇIKARMA ETKİNLİĞİNİN İNCELENMESİ

AMAÇ

Bu çalışma, farklı aktivasyon sistemleri ile aktive edilen final irrigasyon solüsyonu QMix'in apikal debris ve smear tabakası üzerindeki etkinliğini araştırmayı amaçlamıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM

Bu amaçla 180 adet tek köklü premolar diş kullanıldı. Öncelikle kökler kullanılan aktivasyon protokollerine göre manuel iğne aktivasyonu (MNA), manuel dinamik aktivasyon (MDA), pasif ultrasonik aktivasyon(PUA), EndoActivator (EA), XP- EndoFinisher(XP) ve foton kaynaklı fotoakustik akış (PIPS) olmak üzere 6 ana gruba ayrıldı (n=30). Her bir ana grup daha sonra kullanılacak final irrigasyon solüsyonuna göre (distilesu, %17 EDTA ve QMix) 3 alt gruba ayrıldı (n=10). Her bir alt gruptaki 10 kökten rastgele seçilen beşinde debris incelenirken, diğer beşinde smear tabakası incelendi.

BULGULAR

Debris çıkarmada, Qmix'in XP ve PIPS teknikleri ile aktive edildiğinde diğer tekniklere daha etkili olduğu bulundu ($p<0.05$). EDTA için ise aktivasyon teknikleri arasında anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$). Smear tabakasının çıkarılmasında ise EDTA, tüm tekniklerle kullanımda eşit derecede etkili bulunurken ($p>0.05$), QMix'in MNA, PUA, EA ve XP yöntemleriyle birlikte kullanıldığında MDA ve PIPS'e göre daha etkili olduğubulundu ($p<0.05$).

SONUÇLAR

Debris çıkarmada için tüm aktviasyon tekniklerinde EDTA önerilebilirken, QMix'in XP ve PIPS yöntemleriyle kullanılması tavsiye edilebilir. Hiçbir aktivasyon yöntemi ve irrigasyon solüsyonu smear tabakasını tamamen kaldırmamıştır. Ancak smear tabakasını temizlemek için herhangi bir aktivasyon tekniği ile EDTA kullanılması önerilebilirken, QMix'in MDA ve PIPS teknikleri ile aktivasyonun doğru bir seçim olmayacağı söylenebilir.

INVESTIGATION OF APICAL DEBRIS AND SMEAR LAYER REMOVAL EFFICIENCY OF QMIX

AIM

This study aimed to investigate the efficiency of apical debris and smear layer removal of the final irrigation solution QMix activated by different activation systems.

MATERIAL and METHODS

180 single-rooted premolar teeth were used. The roots were divided into 6 main groups according to be used activation protocols (n=30): Manual needle activation (MNA), manual dynamic activation (MDA),passive ultrasonic activation (PUA), EndoActivator (EA), XP-Endo Finisher (XP) and Photon Induced Photoacoustic Streaming (PIPS). Each main group was then divided into 3 subgroups according to be used the final irrigation solution (distilled water, 17% EDTA and QMix) (n=10). While debris was examined in the randomly selected five of the 10 roots in each subgroup, the smear layer was examined in the other five.

RESULTS

It was found that in the debris removal, XP and PIPS techniques were more effective than other techniquesfor QMix ($p<0.05$). For EDTA, there was no significant difference between activation techniques ($p>0.05$). Inthe smear layer removal, EDTA was equally effective in use with all techniques ($p>0.05$). QMix was foundto be more effective when used with MNA, PUA, EA and XP methods than MDA and PIPS ($p<0.05$).

CONCLUSIONS:

EDTA may be recommended with all systems for debris removal, while it is advisable to use QMix with XP and PIPS methods. None of the activation methods and irrigation solution completely removed the smear layer. However EDTA might be recommended for use with any activation techniques for cleaning the smear layer, it could be said that QMix will not be the right choice for use in activation with MDA and PIPS.

Anahtar Kelimeler:
Debris Temizleme/ Smear Tabakası Temizleme/ Qmix/ İrrigasyon AktivasyonSistemleridebris REMOVAL/ SMEAR LAYER REMOVAL/ Qmix/ IRRIGATION ACTIVATIONSYSTEMS

Mandibular Molarlar: Mid Mesial Kanal İncelemesi

Mandibular Molars: Mid Mesial Canal Evaluation

Merve Ece UYSAL, Sadullah KAYA, Güney Mustafa YÜZER
Dicle Üniversitesi
Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiDiyarbakır Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi
eceuysal07@gmail.com

Özet:

Amaç: Türk popülasyonunda mandibular molar dişlerde mid mesial kanal görülme sıklığını ve morfolojilerini konik ışınlı bilgisayarı tomografi kullanarak değerlendirmek. Yöntem: Çalışmada Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne 2015-2020 yılları arasında çeşitli sebeplerle başvuran hastalardan elde edilmiş KIBT görüntüleri kullanıldı. Kanal tedavisi bulunmayan, kök gelişimini tamamlamış 637 görüntü dahil edildi ve 2177 mandibular molar diş incelendi. Yaş ve cinsiyet bilgileri kaydedildi, yaşa göre ≤20, 21- 40, 41-60 ve >60 yaş olmak üzere dört grup belirlendi. Molar dişler birinci, ikinci ve üçüncü molarlar olmak üzere gruplanarak toplam kök sayısı, kök kanal sayısı, mid mesial kanal varlığı, morfolojisi (Pomeranz'ın sınıflamasına göre) değerlendirildi. Birleşen tipte bir mid mesial kanal varlığında birleştiği kanal kaydedildi. Her molar grubunda yaş ve cinsiyetin mid mesial kanal görülme sıklığı ile ilişkisi incelendi. Elde edilen veriler IBM SPSS 21 paket programı ile analiz edilerek Ki-Kare analizi uygulandı. Sonuçlar yorumlanırken $p<0,05$ olması durumunda anlamlı bir ilişkinin olduğu belirtildi. Gözlemci içi uyum değerlendirilirken Kappa katsayısından yararlanıldı. Bulgular: Çalışmadaki mandibular molarların %90,72'si iki köklü olup %68,72'si toplamda üç kanallıdır. Tüm mandibular molar dişlerin mesial köklerinde mid mesial kanal görülme oranı

%8,36, 1.molarlarda %15,58, 2.molarlarda %5,32 ve 3.molarlarda %1,09'dur. Mandibular molar dişlerdeyaş ve cinsiyet ile mid mesial kanal varlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0,05$). Sonuç: Tüm mandibular molar dişler için mesial köklerde mid mesial kanal görülme ihtimali mutlaka göz önünde bulundurulmalıdır. Mid mesial kanal bulundurma ihtimali en yüksek olan 1.molar dişler,en düşük olan ise 3.molar dişlerdir. Cinsiyet ve yaş faktörleri ile mid mesial kanal görülme sıklığı arasında bir ilişki yoktur./Aim: To evaluate the incidence and morphology of the mid-mesial canal in mandibular molars in the Turkish population using cone-beam computer tomography. Method: In the study, CBCT images obtained from patients who applied to Dicle University Faculty of Dentistry between 2015-2020 for various reasons were used. A total of 637 rooted images without root canal treatment were included and 2177 mandibular molar teeth were examined. Age and gender information were recorded, and four groups were determined according to age: ≤20, 21-40, 41-60 and >60 years. Molar teeth were grouped as first, second and third molars and total number of roots, number of root canals, presence of mid mesial canal,

morphology (according to Pomeranz's classification) were evaluated. In each molar group, the relationship of age and gender with the incidence of the mid-mesial canal was examined. The obtained data were analyzed with IBM SPSS 21 package program and Chi-Square analysis was applied. When interpreting theresults, it was stated that there was a significant relationship if $p<0.05$. Kappa coefficient was used to evaluate intra-observer agreement. Results: 90.72% of the mandibular molars in the study had two roots and 68.72% had three canals in total. The incidence of mid-mesial canal in the mesial roots of allmandibular molars is 8.36%, 15.58% in first molars, 5.32% in second molars, and 1.09% in third molars. Nostatistically significant correlation was found between age and gender and the presence of mid mesial canalin mandibular molars ($p>0.05$). Conclusion: For all mandibular molar teeth, the possibility of mid-mesial canal in the mesial roots must be taken into consideration. The first molars have the highest probability of having a mid mesial canal, and the third molars are the lowest. There is no relationship between gender and age factors and the incidence of mid mesial canal.

Anahtar Kelimeler:
Kök kanalı, azı dişi, diş kökü, diş hekimliği/Root canal, molar, tooth root, dentistry

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Endodontistler Ve Genel Diş Hekimleri Arasındaki Endodontik Tedavi Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi

Evaluation Of Endodontic Treatment Approaches Between Endodontists And General Dentists

SAFA KURNAZ, GÜLSEN KİRAZ

KÜTAHYA SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ENDODONTİ ANABİLİM DALIKÜTAHYA SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ENDODONTİ ANABİLİM DALI
safa.kurnaz@ksbu.edu.tr

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı endodontistlerin ve genel diş hekimlerinin, endodontik tedavi ile ilgili bilgi düzeylerini, tedavi yaklaşımlarını, yeni materyal ve tekniklerin kullanımını karşılaştırmaktır.

Yöntem: Türkiye çalışan 750 genel diş hekimi ve endodontiste anket soruları gönderildi. Anket 30 çoktan seçmeli sorudan oluşuyordu. Sorular genel olarak demografik bilgiler, endodontik tedaviye genel yaklaşım ve kök kanal tedavi prosedürleri olmak üzere üç ana kategoriden oluşmaktaydı. Toplanan veriler analiz edildi ve tanımlayıcı istatistikler yapıldı ($p<0,05$).

Bulgular: Toplam 454 adet anket sonucu elde edildi ve çalışmaya katılım oranı %60,5 olarak bulundu. Genel diş hekimleri haftada genellikle 40 saatten daha fazla çalışırken, endodontistler genellikle 30-40 saat çalışmaktaydı ($p<0.05$). Katılımcıların büyük çoğunluğu (%83,3) genellikle molar dişleri tedavi etmekteydi. Çoğu katılımcı (%59,9) endodontik tedavi sırasında hiç rubber-dam izolasyonu kullanmadığını belirtti.Endodontistlerin %68,4'ünün rejeneratif endodontik tedavi uyguladığı görülürken, genel diş hekimlerinin
%66,5'inin rejeneratif endodontik tedaviyi hiç uygulamadığı tespit edildi ($p<0,001$). Endodontistler döner alet sistemlerinden genel diş hekimlerine göre daha fazla faydalanmaktaydı ($p<0,05$). Endodontislerin %52,5'si endodontik tedavi sırasında büyütme sistemlerinden bazı vakalarda faydalanırken, genel diş hekimlerinin
%89,4'ü ise endodontik tedavi sırasında büyütme sistemlerinden hiç faydalanmadığını belirtmişti ($p<0,001$).

Sonuç: Genel diş hekimleri ve endodontistlerin endodontik tedaviye yaklaşımları farklılık göstermektedir. Busonuçlar yeni materyallerin ve tekniklerin kullanımı için devamlı endodontik eğitimin gerekliğini ve önemini göstermektedir.

/

Aim: The aim of this study was to compare endodontists and general dentists in terms of knowledge, treatment approach and use of new materials and techniques related to endodontic treatment procedures.

Methods: Questionnaires were reached to 750 general dentists and endodontists in Turkey. The questionnaire consisted of 30 multiple-choise questions. The questions were divided into three main categories; baseline demographics, general approach to endodontic treatment and root canal treatment procedures. The collected data were analyzed and

descriptive statistics were performed ($p<0.05$).

Results: A total of 454 completed questionnaires were collected and the response rate of this study was 60.5%. General dentists usually work more than 40 hours a week, while endodontists work usually 30-40 hours ($p<0.05$). The vast majority (83.3%) of respondents reported that they generally treat molar teeth. Majority of the respondents (59.9%) reported that they never use rubber-dam isolation during endodontic treatment. While 68.4% of the endodontists stated that they performed regenerative endodontic treatment, 66.5% of the general dentists stated that they have not yet perform regenerative endodontic treatment ($p<0.001$). Endodontists use the continuous rotary system more than general dentists ($p<0.05$). While 52.7% of endodontist used magnification systems during endodontic treatment in some cases, 89.4% of general dentists stated that they did not use any magnification systems during endodontic treatment ($p<0.001$).

Conclusion: The approach of general dentists and endodontists to endodontic treatment is different. The findings indicate that the importance and necessity of continuous endodontic education programs in orderto use new material and techniques.

Anahtar Kelimeler:
Endodontistler, Diş Hekimleri, Kök Kanal Tedavisi, Sörveyler ve Anketler / Endodontists, Dentists, Root Canal Therapy, Surveys and Questionnaires

Endodontik İrrigasyona Güncel Bir Bakış

A Current Look at Endodontıc Irrıgatıon

Sevda DÜRÜST BARIŞ
Kırıkkale Üniversitesi
svdedrst@hotmail.com

Özet:

Mikroorganizmaların pulpoperiapikal lezyonların patogenezindeki önemli rolü kanıtlanmıştır. Çeşitli şekillendirme tekniklerinin, irrigasyon solüsyonlarının ve kanal içi geçici ilaçların kullanılmasıyla, enfekte kanal içindeki mikroorganizma miktarının azaltılması hedeflenir. Kanalın mekanik olarak hazırlanması, özellikle karmaşık anatomiye sahip vakalarda, tek başına bakteri içermeyen bir kanal oluşturulması için yeterli olmamaktadır. Mikroorganizmaları öldürmek ve kalan dokuları uzaklaştırmak için bir tür dezenfeksiyon/irrigasyon zorunludur. Çeşitli irrigasyon solüsyonları kullanılarak kanalların daha iyi temizlenmesi amaçlanmaktadır.

Bu derlemenin amacı, NaOCl, EDTA ve klorheksidine ek olarak, daha az yaygın olan sitrik asit, maleik asit, QMİX, MTAD, tetraclean, SmearClear, SmearOFF, Oktenidin, İrritrol Solüsyonu, Hypoclean, Chlor-Xtra, Chloroquick solüsyonu, Hidroksietilen bifosfonat, propolis, yeşil çay, kekik suyu ve kitosan gibi yeni kök kanal irrigasyon maddelerini ele almaktır.

Teknolojideki değişimler her alanda olduğu gibi endodontide de etkisini göstermektedir. Gelecekte farklı kökkanal solüsyonları arayışlarının sonucunda endodontik tedavide daha ideal kök kanal solüsyonları kullanılması beklenmektedir. İdeal irrigasyon solüsyonunun elde edilmesi için daha fazla in vitro ve in vivo çalışmaya ihtiyaç vardır.

/The important role of microorganisms in the pathogenesis of pulpoperiapical lesions has been proven. It is aimed to reduce the amount of microorganisms in the infected canal by using various shaping techniques, irrigation solutions and intracanal temporary drugs.Mechanical preparation of the canal alone is not sufficient to create a bacteria-free canal, especially in cases with complex anatomy.Some form of disinfection/irrigation is mandatory to kill microorganisms and remove any remainingtissue.It is aimed to better clean the channels by using various irrigation solutions.

For the purpose of this review, in addition to NaOCl, EDTA, and chlorhexidine, the less common citric acid, maleic acid, QMIX, MTAD, tetraclean, SmearClear, SmearOFF, Octenidine, Irritrol Solution, Hypoclean, Chlor-Xtra, Chloroquick solution, Hydroxyethylene bisphosphonate, is to consider new root canal irrigation agents such as green tea, thyme juice, and chitosan.

Changes in technology have an impact on endodontics as in every field. As a result of the search for different root canal solutions in the future, more ideal root canal solutions are expected to be used inendodontic treatment. More in vitro and in vivo studies are needed to obtain the ideal irrigation solution

Anahtar Kelimeler:
Antimikrobiyal etki, kanal irrigasyonları, kanal tedavisi, yeni irrigasyon çözümleri/Antimicrobialeffect, root canal irrigants, root canal treatment, new irrigation solutions

Treatment of Mandibular Molars with Advanced Endodontic-Periodontal Lesions: Case Series

İleri Endodontik-Periodontal Lezyonlu Mandibular Molar Dişlerin Tedavisi: Vaka Serisi

Yasemin YAMAN, Kamran GÜLŞAHI
Ankara Medipol UniversitesiBaşkent Üniversitesi
yasemin.yaman@ankaramedipol.edu.tr

Özet:

Objective: The aim of this case series is to present the treatment and long-term follow-up of teeth with endodontic-periodontal lesions. Case reports: The relationship between periodontal and pulpal disease wasfirst described by Simring and Goldberg in 1964, and the term endo-perio lesions took its place in the literature. Cases where pulp and periodontal diseases occur together are defined as endo-perio lesions. Because pulp and periodontium has a close relationship in embryonic, anatomical and functional terms, the disease that occurs in one region can also affect the other region. Diagnosis and prognosis of endo-perio lesions pose a challenge for clinicians. In this case series, treatment and long-term follow-up of teeth with endodontic-periodontal lesions are presented. As a result of clinical and radiological examinations, endodontic-periodontal lesions were determined in the lower first molars of the patients. In the first session, cleaning and shaping of the root canals was done under copious irrigation and the access cavity was closed after placing calcium hydroxide in the canals. In the second session, final irrigation was performed with 17% EDTA, 2% sodium hypochlorite, distilled water and 2% chlorhexidine. The root canals were filled with AH plus and gutta percha using the lateral condensation method and then referred for periodontal treatment. In the clinical and radiographic follow-ups, the teeth were asymptomatic and functional, and It was observed that the lesions healed completely. Conclusion: Teeth with advanced endodontic-periodontal lesions can be successfully healed after an accurate diagnosis and effective root canal treatment (adequateshaping, irrigation, disinfection and filling of root canals).

Özet:

Amaç: Bu vaka serisinin amacı, endodontik-periodontal lezyonlu dişlerin tedavisini ve uzun süreli takibini sunmaktır. Vaka sunumları: Periodontal ve pulpal hastalık arasındaki ilişki ilk olarak 1964 yılında Simring ve Goldberg tarafından tanımlanmış ve endo-perio lezyonları terimi literatürde yerini almıştır. Pulpa ve periodontal hastalıkların birlikte görüldüğü durumlar, endo-perio lezyonlar olarak tanımlanmaktadır.

Pulpa ve periodonsiyum; embriyonik, anatomik ve fonksiyonel olarak yakın ilişkiye sahip olduğu için bir bölgede oluşan hastalık diğer bölgeyi de etkileyebilmektedir. Endo-perio lezyonlarının teşhisi ve prognozu klinisyenler için zorluk teşkil etmektedir. Bu olgu serisinde endodontik-periodontal lezyonlu dişlerin tedavisi ve uzun süreli takibi sunulmaktadır. Klinik ve radyolojik muayeneleri sonucunda, hastaların alt birinci molar dişlerinde endodontik-periodontal lezyonlar belirlendi. Birinci seansta kök kanallarının temizleme ve şekillendirilmesi bol irrigasyon altında yapıldı ve kanallara kalsiyum hidroksit yerleştirilerek giriş kavitesi kapatıldı. İkinci seansta %17'lik EDTA, %2'lik sodyum hipoklorit, distile su ve %2'lik klorheksidin ile final irrigasyonu gerçekleştirildi. Kök kanalları AH plus ve guta perka ile lateral kondenzasyon yöntemi ile doldurulan dişler, periodontal tedavileri için yönlendirildi. Klinik ve radyografik takiplerinde dişler asemptomatik ve fonksiyonel olup, lezyonların tamamen iyileştiği gözlemlendi. Sonuç: İleri endodontik-periodontal lezyonlu dişler, doğru bir tanı ve etkili bir kök kanal tedavisi sonrası (kök kanallarının yeterli şekillendirilmesi, irrigasyonu, dezenfeksiyonu ve doldurulması) başarılı bir şekilde iyileştirilebilir.

Anahtar Kelimeler:
Periapical periodontitis, pulp necrosis, root canal treatmentKök kanal tedavisi, periapikal periodontitis, pulpa nekrozu

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi AŞAMALI

ÇÜRÜK TEDAVİSİ

STEPWİSE EXCAVATION

Hilal KARAKÖY

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
hilalkarakoy@gmail.com

Özet:

Diş çürüğü diş, mikroflora ve diyet arasındaki etkileşim sonucu meydana gelen multifaktöriyel bir hastalıktır.

Derin dentin çürüğü tanımı çürüğün tamamının kaldırılmasıyla pulpanın ekspoz olma riskinin bulunduğu durumlar için kullanılmaktadır. Radyografik olarak, derin dentin çürüğünün dentin kalınlığının dörtte üçünü veya daha fazlasını kapladığı gözlenmektedir. Derin çürük lezyonların ekskavasyonu sonucu dentin bariyerikırılabilir ve pulpanın iyileşmesi bozulabilir. Doğrudan tam bir ekskavasyon yerine aşamalı bir yaklaşımın, pulpa ekspozürlerinin sayısını azaltacağı ve buna bağlı olarak pulpa iyileşme olasılıklarını artıracağı öne sürülmüştür. Aşamalı çürük tedavisinde ilk aşama lezyon aktivitesini durdurmayı veya yavaş ilerleyen bir ortama dönüştürmeyi amaçlar. Çürük dentini 2 aşama arasında bırakmak klinik olarak aktif, derin çürük ortamı yumuşak, renksiz ve ıslak bir dokudan daha koyu, daha sert ve daha kuru bir görünüme sahip çürük dentine dönüştürür. 2. Aşamaya geçiş için pek çok farklı bekleme süresi (3,6,9,12 ay) uygulanabilmektedir. Randomize klinik çalışmalardan elde edilen son klinik yüksek kanıt verileri öngörülebilir ve güvenilir bir tedavi olarak aşamalı yaklaşımı önemli ölçüde desteklemektedir./ Caries is a multifactorial disease with interaction among three factors: the tooth, the microflora, and the diet. The definition of deep dentin cariesis used for cases where there is a risk of pulp exposure by removing the entire caries. Radiographically, it isobserved that deep dentinal caries occupies three quarters or more of the dentin thickness. As a result of excavating deep carious lesions, the dentin barrier may be broken and pulp healing may be impaired. It hasbeen suggested that a gradual approach rather than a direct complete excavation would reduce thenumber of pulp exposures and thereby increase the possibilities of pulpal healing. The first step in stepwise caries treatment aims to stop the lesion activity or turn it into a slowly progressive environment. Leaving carious dentin between the 2 stages transforms the clinically active, deep carious environment from a soft, colorless, wet tissue to carious dentine with a darker, harder, and drier appearance. Many different waiting periods (3,6,9,12 months) can be applied for the transition to Stage 2. Recent clinical high-evidence data from randomized clinical trials strongly support the stepwise approach as a predictable and reliable treatment.

Anahtar Kelimeler:
Diş Çürükleri, Klinik Deneme, Parsiyel Ekskavasyon / Dental Carıes, ClınıcalTrıals, Partıal Excavatıon

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Kırık Maksiller Santral Dişin Tek Seansta Fiber Post ve Direk Kompozit Rezin ile Restorasyonu

Restoration of Fractured Maxillary Central Tooth with Fiber Post and Direct Composite Resin in a Single Visit

İpek ÇUBUKCU, İklima GÜNDOĞDU, Merve İŞCAN YAPAR
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiAtatürk Üniversitesi
Atatürk Üniversitesi
ipek.cubukcu@icloud.com

Özet:

Amaç: Kliniğimize 4 yıl önce yapılan restorasyonunun kırılması sebebiyle başvuran hastanın 11 numaralı dişinin, tek seansta fiber post ve direkt kompozit rezin uygulaması ile yeniden restore edilmesi amaçlanmıştır.
Yöntem: 27 yaşındaki erkek hasta kliniğimize kırık dişinin tek seansta tedavi edilmesi talebi ile başvurmuştur. Klinik ve radyografi muayenelerin ardından ilgili dişin fiber post ve kompozit rezin ile restorasyonuna karar verilmiştir. Vakanın başlangıç ağız içi fotoğrafları alındıktan sonra, izolasyon sağlanmış ve post boşluğu hazırlanmıştır. Uygunluğuna karar verilen fiber post kanala yerleştirilmiştir. Daha sonra kron kısmı direkt kompozit rezin uygulamasıyla (Estelite Asteria, Tokuyama Dental, Japonya) restore edilmiştir. Bitim ve cila işlemlerinin ardından ağız içi fotoğrafları ile kayıt altına alınmıştır
Sonuç: Fiber post destekli direkt kompozit uygulamaları maliyetinin düşük olması, tek seansta uygulanabilir olması ve estetik olarak hasta memnuniyetini sağlaması gibi avantajlara sahiptir. Bu vaka, fiber post ve direkt kompozit rezin uygulamasının, iyi estetik ve fonksiyonel sonuçlarla anterior kırık dişlerde etkin bir tedavi seçeneği olabileceğini göstermiştir.

/

Aim: It is aimed to restore tooth number 11 of the patient who applied to our clinic due to the fracture of the restoration performed 4 years ago, with fiber post and direct composite resin application in a single visit.
Method: A 27-year-old male patient applied to our clinic with the request of a single-visit treatment of the fractured tooth. After clinical and radiographic examinations, it was decided to restore the tooth with fiber post and composite resin. After the initial intraoral photographs of the case were taken, isolation was ensured and the post cavity was prepared. The fiber post, which was determined to be suitable, was placedin the root channel. The crown was then restored by direct application of composite resin (Estelite Asteria, Tokuyama Dental, Japan). It was recorded with intraoral photographs after finishing and polishing processes Conclusion: Fiber post supported direct composite applications have advantages such as low cost, being applicable in a single visit and providing patient satisfaction aesthetically. This case showed that fiber post and direct composite resin application can be an effective treatment option for anterior fractured teeth with good esthetic and functional results.

Anahtar Kelimeler:
estetik restorasyon, fiber post, kompozit rezin / composite resin, esthetic restorations, fiber post

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Diş Çürüğünün Önlenmesi Ve Tedavisinde Diş Hekimi Yaklaşımı

The Attıtude OfDentısts Towards Preventıon And Treatment Of Dental Carıes

Kıvanç DÜLGER, Taner YÜCEL, Esra YILDIZ

KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
Istanbul Üniversitesi Diş hekimliği FakültesiIstanbul Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi
kivancdulger@ktu.edu.tr

Özet:

Amaç: Bu anket çalışmasıyla, diş hekimlerinin cinsiyetlerinin ve ağız-diş sağlığı hizmeti verdikleri bölgedeki sosyo-ekonomik şartların diş çürüğünün önlenmesi ve tedavisine yönelik yaklaşımlarına etkilerinin karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Farklı zamanlarda yapılmış anketlerdeki soruların modifiye edilmesiyle hazırlanan anket, sosyo- ekonomik açıdan farklı olduğu tespit edilen İstanbul'un 4 ilçesinde çalışan 50'şer diş hekimiyle yüz yüze gerçekleştirilmiştir. Ankete katılan 200 diş hekiminin sosyo-demografik özellikleri, koruyucu diş hekimliğine bakış açıları, diş çürüğünün etyolojisi ile koruyucu diş hekimliğine yönelik bilgi düzeyleri, koruyucu tedavileriuygulamaları sırasında karşılaştıkları engeller ve farklı diş çürüğü risk gruplarında koruyucu tedaviyaklaşımları sorgulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların 99'u erkek, 101'i ise kadındır. Diş hekimlerinin %37'sinin koruyucu diş hekimliğine bakış açısı puanları düşük, %30'unun orta, %33'ünün ise yüksek olarak tespit edilmiştir. Kadın diş hekimlerinin koruyucu diş hekimliğine bakiş açısı daha yüksek iken, hizmet verilen ilçelere göre istatistiksel anlamli fark bulunmamaktadır. Diş hekimlerinin diş çürüğünün etyolojisi ve koruyucu önlemlere ilişkin bilgi düzeyleri ve diş çürüğü riskine bağlı olarak koruyucu tedavi uygulama eğilim puanları incelendiğinde hizmetverdikleri ilçeler ve cinsiyetleri acisindan istatistiksel olarak anlamli fark bulunmamaktadır. Koruyucu diş hekimliği uygulamaları sırasında karşılaşılan engeller cinsiyetlere göre fark göstermese de, orta düzeydeki diş hekimi kaynakli engeller Fatih'te çalışan diş hekimlerinde (%20) diğer ilçelere göre anlamlı şekilde yüksektir.

Sonuç: Koruyucu diş hekimliğine fakülte eğitimi sırasında ve sonrasında daha fazla önem verilmelidir./ Introduction: With this questionnaire, it was aimed to evaluate the effects of the gender of the dentists and the socio-economic conditions in the region where they provided oral and dental health services on their approaches to the prevention and treatment of dental caries.

Material- method: The questionnaire, which was prepared by modifying the questions in the questionnaires made before, was conducted face-to-face with 50 dentists working in 4 districts of Istanbul, which were determined to be socio-economically different. The socio-demographic characteristics of the 200 dentists who participated in the questionnaire, their perspectives on preventive dentistry, the etiology of dentalcaries and their level of knowledge

about preventive dentistry, the obstacles they encountered during preventive treatments, and preventive treatment approaches in different dental caries risk groups were questioned.
Results: 99 of the participants were men and 101 of them were women. It was determined that 37% of the dentists had low points of view on preventive dentistry, 30% were medium, and 33% had high points. While female dentists had a higher perspective on preventive dentistry, there is no statistically significant difference according to the practice location. When the knowledge level of dentists about the etiology of dental caries and preventive measures and their propensity to apply preventive treatment depending on therisk of dental caries were examined, there was no statistically significant difference in terms of their gendersand practice location. Although the barriers encountered during preventive dentistry practices did not differ according to gender, moderate dentist-related barriers were significantly higher for dentists working in Fatih compared to other practice locations.

Conclusion: Preventive dentistry should be given more importance during and after faculty education.

Anahtar Kelimeler:
diş hekimleri, koruyucu diş hekimliği, diş hekimliği eğitimi/ dentists, preventive dentistry, dental education

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Çoklu Diastema Vakasının Estetik Rehabilitasyonu

Aesthetıc Rehabılıtatıon Of Multıple Dıastema Case

Merve NEZİR, Suat ÖZCAN

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiGazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
mervenezir@gazi.edu.tr

Özet:

ÖZET

GİRİŞ: Diastema kelimesi dişler arasında mevcut olan boşlukları tanımlamak için kullanılan bir terimdir. Üst ve/veya alt çenede bir veya birden fazla (çoklu) diastema şeklinde olabilmektedir. Diastema oluşumunda ark-diş boyu uyuşmazlıkları, diş eksiklikleri, anormal frenilum ataçmanları veya gömülü dişlerinbulunması gibi çeşitli etiyolojik faktörler etkili olabilmektedir. Hastanın beklentileri, ağız içi durumu, çene kapanışları, diastemanın büyüklüğü ve hastanın sosyo-ekonomik durumu gibi çeşitli faktörlere bağlı olarak tedavi prosedürleri değişebilmektedir. Bu olgu raporunun amacı üst çene ön bölge dişler arasında çoklu diasteması bulunan bir hastanın mevcut diastemalarının silikon anahtar yardımıyla rezin kompozit materyal kullanılarak direkt yöntemle restore edilmesinin sunulmasıdır.

OLGU BİLDİRİMİ: Üst çene ön bölge dişleri kaynaklı estetik kaygılarla Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı Kliniği'ne başvuran 23 yaşındaki erkek hastanın intraoral muayenesinde üst çene anterior bölge dişleri arasında çoklu diastema olduğu tespit edildi. Hastadan alınan anamnezde mandibuler retrognatisi bulunması sebebiyle 2009-2012 yılları arasında ortodontik tedavi gördüğü öğrenildi. Hasta mevcut diastemalarının 2015-2016 yılları arasında oluşmaya başladığını bildirmiştir. Yapılan intraoral muayenede hastanın oral hijyeni ve periodontal sağlığının iyi olduğu görüldü. Hastanın 11 ve 21 numaralı dişleri arasında, 11-12 numaralı dişleri arasında, 12-13 numaralı dişleriarasında, 21-22 numaralı dişleri arasında ve 22-23 numaralı dişleri arasında diastema olduğu belirlendi. Hastaya tedavi alternatifleri hakkında bilgi verildi.

SONUÇ: Hastaya silikon anahtar rehberliğinde rezin kompozit materyal kullanılarak direkt estetik restoratif tedavi uygulanmasına karar verildi. Restoratif tedavisinin bitirilmesinin ardından hasta takibe alındı.

INTRODUCTION: The word diastema is a term used to describe the spaces that exist between teeth. Itmay be in the form of one or more (multiple) diastemas in the upper and/or lower jaw. Various etiological factors such as arch-tooth length discrepancies, missing teeth, abnormal frenulum attachments or impactedteeth can be effective in the formation of diastema. Treatment procedures may vary depending on various factors such as the patient's expectations, intraoral condition, jaw closures, the size of the diastema, andthe patient's socioeconomic status. The aim of this case report is to present the restoration of the existing diastemas of a patient with multiple diastema between the maxillary anterior teeth, using resin composite material with the help of a silicone key, by the direct method.

CASE REPORT: In the intraoral examination of a 23-year-old male patient, who applied to Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, due to aesthetic concerns in his teeth located in the anterior maxillary region, multiple diastema was detected between the maxillary anterior region teeth. It was learned in the anamnesis taken from the patient that he received orthodontic treatment between 2009 and 2012 years due to the presence of mandibular retrognathia. The patient reported thathis current diastemas started to form between 2015-2016 years. In the intraoral examination, it was observed that the patient's oral hygiene and periodontal health were good. It was determined that there wasdiastema between teeth 11-21, between teeth 11-12, between teeth 12-13, between teeth 21-22, and between teeth 22-23. The patient was informed about treatment alternatives.

CONCLUSION: It was decided to apply direct aesthetic restorative treatment to the patient using resin composite material under the guidance of a silicone guide. After the restorative treatment was completed, the patient was followed up.

Anahtar Kelimeler:
Diastema, rezin kompozit, direkt restorasyon, silikon anahtar/ Diastema, resin composite, directrestoration, silicon guide

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Farklı Kalınlıklarda Hibrit Seramik CAD-CAM Restoratif Materyalinin Farklı Rezin Esaslı Yapıştırma Materyallerinin Yüzey Sertliğine Etkisi

Effect of Hybrid Ceramic CAD-CAM Restorative Material at Different Thicknesses on Surface Hardness of Resin Based Adhesive Materials

Songül KILIÇ, Mine Betül ÜÇTAŞLI

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiGazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
dtsongulkilic@gmail.com

Özet:

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı farklı kalınlıklardaki hibrit seramik CAD-CAM restoratif materyalinin altında dört farklı rezin esaslı yapıştırma materyallerinin yüzey sertliğinin Vicker's mikrosertlik ölçümü ile değerlendirmektir.

YÖNTEM: CAD-CAM ile işlenebilen hibrit seramik (Cerasmart 270, GC) restoratif materyalden iki farklı kalınlıkta bloklar (1mm ve 2mm) elde edildi. Işık ile polimerize olan rezin siman (G-cem veneer, GC), kendinden adeziv rezin siman (G-cem link ace, GC), dual-cure rezin siman (G-cem link force, GC) ve akışkan kompozit rezin (G-aenial flo, GC) olmak üzere dört farklı yapıştırma materyali 1mm yükseklikte 5mm çapında teflon kalıplar içerisine yerleştirildi. Seramik blok olmadan ve farklı kalınlıktaki seramik bloğu üzerinden LED ışık cihazı (D light Pro, GC) ile 40 saniye süreyle polimerize edildi. Polimerizasyon sonrası 1saat, 24 saat, 1 hafta boyunca 37°C etüvde kuru ortamda bekletilen örneklerin alt ve üst yüzeylerinden Vicker's mikrosertlik ölçümleri (HMV-II, Shimadzu, Japonya) (50 gf yük/15 s) üçer kere gerçekleştirildi. Elde edilen bulguların istatistik analizi gerçekleştirildi.

BULGU: Her yapıştırma materyalinde 1 saat ölçümleri sonunda en yüksek mikrosertlik değeri seramik blok olmadan polimerize edilen grupta görülürken, en düşük mikrosertlik değerleri 2mm hibrit seramik üzerinden polimerize edilen grupta görüldü. Her yapıştırma materyali grubunda 24 saat sonraki ölçümlerde alt ve üst yüzeylerde sertlik değerlerinde artış görülürken, 7 gün sonunda kendinden adeziv rezin siman grubunda artış gözlendi. Alt ve üst yüzey ölçümlerinde ışıkla polimerize rezin siman 2 mm seramik altında alt yüzey ölçümlerinde belirgin bir azalma olduğu gözlendi.

SONUÇ: Bu in vitro çalışmada farklı seramik kalınlıkları üzerinden ışıkla polimerize edilen farklı rezin esaslı yapıştırma materyallerinin mikrosertliğinin etkilendiği görüldü./PORPUSE: The porpuse of this study was to evaluate surface hardness of four different resin-based luting materials under different thicknesses of hybrid ceramic CAD-CAM restorative material with Vicker's microhardness measurement.

METHOD: Different thickness blocks (1mm and 2mm) were obtained from hybrid ceramic (Cerasmart 270, GC) material that can be processed with CAD-CAM. Light-curing resin cement (G-cem veneer, GC), self-

adhesive resin cement (G-cem link ace, GC), dual-cure resin cement (G-cem link force, GC) and flowable composite resin (G-aenial flo,GC) luting materials were placed in teflon molds in 1mm height and 5mm diameter. It was polymerized for 40 seconds directly from surface and under different thickness ceramic material blocks with LED light curing unit (D light Pro, GC). Vicker's microhardness measurements (HMV-II, Shimadzu, Japan) were performed from lower and upper surfaces of samples. Samples were kept in a dry environment at 37°C. After 1 hour, 24 hours and 1 week Vicker's microhardness measurements were performed three times. Data were statistically analysed.

RESULTS: At end of 1 hour measurements for each resin-based luting material, the highest microhardnessvalue were seen in group which was polimerized directly, the lowest values were seen in 2mm hybrid ceramic group. In each resin-based luting material groups, after 24 hours, higher hardness values were observed at upper and lower surfaces, 7th day hardness mesurements self-adhesive resin cements howed higher values. Light-cure resin cements showed a significant decrease in hardness values at lower surfaces when polimerised under 2mm ceramic.

CONCLUSION: In this in vitro study, light curing of different resin based luting materials over different ceramic thicknesses affected surface microhardness values of resin-based luting materials.

Anahtar Kelimeler:
CAD-CAM, Hibrid, Seramik, Rezin Siman, Mikrosertlik/CAD-CAM, Hybrid, Ceramic, Resin Cement, Microhardness

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Konya İlinde Yaşayan 11-14 Yaş AralığIndaki ÇOcuklarda SosyoekonomiK SeviYeniN AğIz SağLığIna BağLı YaşAm KaliTesi ÜZeriNe EtkiSi

The Effect Of SocıoeconomıcLevel On Qualıty Of Lıfe Due To Oral Health In Chıldren Aged 11-14 Lıvıng In Konya

Begüm ÖZTÜRK, Firdevs KAHVECİOĞLU, Büşra MUSLU DİNÇ

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiSelçuk Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiSelçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
dt.busramuslu@gmail.com

Özet:

Sosyoekonomik seviye (SES), hem eğitim-kültür, hem de ekonomik yeterlilik açısından, ağız diş sağlığını etkileyecek en önemli faktörlerdendir. Olumsuz yaşam koşulları ve düşük sosyal destek nedeniyle psikososyal stres artmakta ve bu durum dolaylı yoldan ağız sağlığı alanındaki eşitsizliklere sebebiyet verebilmektedir.

Bu çalışmanın amacı, Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na çeşitli şikayetlerle başvuran çocuk hastaların ağız sağlığına bağlı yaşam kalitelerini (ASBYK) tespit edip, ebeveynleri aracılığıyla da sosyoekonomik seviyelerini tespit etmek ve sosyoekonomik seviyenin ASBYK üzerine olan etkisini araştırmaktır.

Bu amaç için, çeşitli dental şikayetlerle başvuran 11-14 yaş arası 100 adet çocuk hasta ve ebeveynlerine uygulanan anketler incelenmiştir. Çocuk hastalara ASBYK'yi ölçmek amacıyla 'CPQ (11-14) Anketi' uygulanırken, bu çocukların ebeveynlerine ise sosyoekonomik seviyelerini tespit etmek için 'Kuppusawamy Skalası' uygulanmıştır.

Elde edilen sonuçlara göre ebeveynlerin sosyoekonomik seviyesi arttıkça, çocuk ağız sağlığı davranışlarında iyileşme, CPQ (11-14) skorlarında azalma ve dolayısıyla ağız sağlığına bağlı yaşam kalitesinde artma olduğu görülmüştür. CPQ alt başlıklarından fonksiyonel kısıtlanma ile SES arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiş ve SES azaldıkça ASBYK'nin kötü etkilendiği sonucuna ulaşılmıştır.

Ağız diş sağlığına bağlı yaşam kalitesini artırmak adına sosyoekonomik seviyesi düşük ailelerin çocuklarınaulaşılarak bu hastalara yönelik ağız diş sağlığı hizmetlerinin iyileştirilmesi ve geliştirilmesi gerektiği düşünülmektedir. / Socioeconomic level (SEL) is one of the most important factors that will affect oral and dental health, both in terms of education-culture and economic competence. Psychosocial stress increases due to unfavorable living conditions and low social support, which may indirectly lead to inequalities in oral health.

The aim of this study is to determine the oral health-related quality of life (OHRQoL) of pediatric patients

who applied to Selcuk University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics with various complaints,to determine their socioeconomic levels through their parents, and to investigate the effect of socioeconomic level on OHRQoL.

For this purpose, questionnaires applied to 100 pediatric patients aged 11-14 years who applied with various dental complaints and their parents were examined. While the 'CPQ (11-14) Questionnaire' was applied to the pediatric patients to measure OHRQoL, the 'Kuppusawamy Scale' was applied to the parents of these children to determine their socioeconomic levels.

According to the results obtained, it was observed that as the socioeconomic level of the parents increased,there was an improvement in children's oral health behaviors, a decrease in CPQ (11-14) scores, and therefore an increase in oral health-related quality of life. A significant relationship was found between functional limitation and SEL, one of the CPQ sub-headings, and it was concluded that OHRQoL was badly affected as SEL decreased.

In order to increase the quality of life related to oral and dental health, it is thought that the children of families with low socioeconomic status should be reached and the oral and dental health services for these patients should be improved and developed.

Anahtar Kelimeler:
Yaşam kalitesi; Diş çürüğü; Sosyoekonomik seviye / Quality of life; Tooth decay; Socioeconomic level

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Süt Molarlar İle İlişkili Kistik Lezyonların Marsupyalizasyonu:3 Olgu Sunumu

Marsupialization Of Cystic Lesions Associated With Deciduous Molars-3 Case Report

Merve ABAKLI İNCİ, hazal ÖZER, Fatma ÜZÜMCÜ UYUMAZ

Necmettin Erbakan Üni. Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üni. Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üni. Diş Hekimliği Fakültesi
fatma.uzumcu93@gmail.com

Özet:

Amaç

Bu vaka serisinde süt dişlerinin periapikal enflamasyonuna bağlı radiküler kist ön tanısı konulan 3 vakanın marsupyalizasyon yöntemi ile tedavisine ait bulguların sunulması amaçlanmıştır.

Olgu

Olgu 1: 9 yaşında kız hasta sol mandibula posterior bölgede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Alınan panoramik radyografide (OPG) süt 2. molar dişin apikalinde, premolar dişin yer değiştirmesine yol açan, iyi sınırlı, uniloküler radyolüsensi teşhis edilmiştir. Lokal anestezi altında süt 2. molar dişin çekimini takiben çekim soketi serum fizyolojik ile yıkanıp topikal antibiyotiğe (Fucidin pomad) daldırılmış steril ekstrafor yerleştirilmiştir. İlk hafta her gün, daha sonra 1 hafta arayla yaklaşık 1 ay bu işlem tekrarlanarak tedavi tamamlanmıştır.

Olgu 2: 10 yaşında erkek hasta kliniğimize rutin kontrol için başvurmuştur. Yapılan radyografik muayene sonucunda OPG'de sağ mandibula posterior bölgede, süt 2. molar dişin apikalinde, premolar dişin yer değiştirmesine yol açan, basis mandibulaya kadar uzanan, iyi sınırlı, uniloküler radyolüsensi teşhis edilmiştir. Tedavi süt 2. molar dişin çekimini takiben olgu 1'deki prosedür izlenerek tamamlanmıştır.

Olgu 3: 10 yaşında kız hasta sol mandibula posterior bölgede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Alınan OPG'de kanal tedavili süt 1. molar dişinin apikalinde, premolar dişin yer değiştirmesine yol açan, iyi sınırlı radyolüsensi teşhis edilmiştir. Tedavi süt 1. molar dişin çekimini takiben diğer vakalar ile aynıprosedür izlenerek tamamlanmıştır.

Sonuç

OPG ile 8 aylık takipte, kist bölgelerinde kemik rejenerasyonunun tamamlandığı ve premolarların gelişiminin devam ettiği gözlemlenmiştir.

Aim

In this case series, it is aimed to present the findings related to treatment by marsupialization method of 3

cases that pre-diagnosed as radicular cysts due to periapical inflammation of primary teeth.Case

Case 1: 9-year-old girl admitted to our clinic with complaints of pain in posterior region of left mandible. In panoramic radiography (OPG), well-defined, unilocular radiolucency was detected in apical of primary 2nd molar, causing premolar tooth displacement. Following extraction of second molar under local anesthesia, the extraction socket was washed with saline and a sterile extraphore dipped in topical antibiotic (Fucidin pomade) was placed. The treatment was completed by repeating this procedure every day for first week, then about 1 month with an interval of 1 week.

Case 2: 10-year-old male patient applied to our clinic for routine control. In examination, well-defined, unilocular radiolucency was identified in posterior region of right mandible on OPG, apical of 2nd primary molar, causing premolar tooth displacement, extending to base mandible. The treatment was completed by following the procedure in case 1 following extraction of primary molar.

Case 3: 10-year-old girl admitted to our clinic with complaints of pain in posterior region of left mandible. A well-defined radiolucency was detected in apical of pulpectomized primary 1st molar, caused premolartooth displacement on OPG. The treatment was completed by following the same procedure as in other cases following extraction of primary molars.

Conclusion

OPG at 8-months followup showed complete bone regeneration in cyst region and continued developmentof premolars.

Anahtar Kelimeler:
Çene kemiği kistleri, Karışık dişlenme, Periapikal apseJaw cysts, Mixed dentition, Periapical abscess

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Dens İnvaginatus Görülen Çocuk Hastaların Klinik Ve Radyografik Bulgularının Değerlendirilmesi

Evaluatıon Of Clınıcal And Radıographıc Fındıngs Of Pedıatrıc Patıents Wıth DensInvagınatus

Burcu GÜÇYETMEZ TOPAL, Sıdıka Beril FALAY, Melike TIRAŞ

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı
meliketiras@hotmail.com

Özet:

AMAÇ:

Dens invaginatus, dişin mine organının dental papilla içerisine doğru katlanması sonucu oluşan bir dental anomalidir. Dens invaginatus sıklıkla rutin dental ve radyografik muayeneler sırasında fark edilmektedir. Çalışmamızda kliniğimize başvuran ve dens invaginatus görülen çocuk hastaların klinik ve radyografik bulgularının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:

Retrospektif tanımlayıcı çalışmamız için, 1 Ocak-1 Temmuz 2021 tarihleri arasında kliniğimize başvuran ve rutin klinik ve radyografik muayene sırasında dens invaginatus tespit edilen çocukların arşiv kayıtları incelenmiştir. Hastaların yaş, cinsiyet, dens invaginatus gözlenen dişleri ve bu dişlerin Oehlers'e göre sınıflandırılması, ilgili dişlerin mevcut çürükleri, restorasyonları, periodontal ve periapikal durumları ile eşlik eden dental anomaliler incelenmiştir. SPSS version 23 programı ile istatistiksel analiz yapılmıştır.

BULGULAR:

Dens invaginatus tespit edilen 253 çocuk hastanın yaş ortalaması 12.4 ±1.39 olarak bulunmuştur. Hastaların %50,2'si kız, %49,8'i erkekti.Dens invaginatus görülen 858 dişin %98,3'ü tip 1 dens invaginatus,
%1,7'si ise tip 2 dens invaginatustur. Dens invaginatuslu dişlerin %78,4'ünde çürük bulunurken, incelenen dişlerin sadece %0,5'inde restorasyon bulunmaktadır.Tip 2 dens invaginatus görülen dişlerde çürük görülme oranı, tip 1'e göre fazla bulunmuştur.(p=0.026) Dens invaginatus görülen dişlerin tamamı maksillada bulunmaktadır ve en çok maksiller lateral dişte görülmüştür. Hastaların %94,4 'ünde bilateral olarak dens invaginatus görülmüştür. Dens invaginatus görülen ortalama diş sayısı 3.4 ±1.28 olup, cinsiyete göre anlamlı farklılık bulunmamıştır(p>0.005).

SONUÇ:
Dens invaginatus sıklıkla maksiller lateral dişlerde görülmektedir. Rutin dental ve radyografik muayenelerde dens invaginatusun erken tespiti çürük oluşumunun önüne geçilmesi ve mevcut problemin daha konservatif çözülmesi açısından önemlidir.

AIM:
Dens invaginatus is a dental anomaly that results from the folding of the enamel organ of the tooth into the dental papilla. Dens invaginatus is often noticed during routine dental and radiographic examinations. In ourstudy, it was aimed to evaluate the clinical and radiographic findings of pediatric patients who applied to ourclinic and had dens invaginatus.

METHOD:
For our retrospective descriptive study, archive records of children who applied to our clinic between January 1 and July 1, 2021 and were found to have dens invaginatus during routine clinical and radiographic examination were examined. Patients‘ age, gender, teeth with dens invaginatus and classification of these teeth according to Oehlers, existing caries, restorations, periodontal and periapical conditions of the related teeth and accompanying dental anomalies were examined. Statistical analysis wasdone with SPSS version 23 program.

RESULTS:
The mean age of 253 pediatric patients with dens invaginatus was 12.4 ±1.39 years. Of the 858 teeth with dens invaginatus, 98.3% were type 1 dens invaginatus and 1.7% were type 2 dens invaginatus. While 78.4% of teeth with dens invaginatus had caries, only 0.5% of the examined teeth had restoration. All of theteeth are located in the maxilla and it is most common in the maxillary lateral tooth. Dens invaginatus was seen bilaterally in 94.4% of the patients. The mean number of teeth with dens invaginatus was 3.4 ±1.28, and there was no significant difference according to gender ($p>0.005$).

CONCLUSION:
Dens invaginatus is often seen in maxillary lateral teeth. Early detection of dense invaginatus in routine dental and radiographic examinations is important to prevent caries formation and to solve the existing problem more easily.

Anahtar Kelimeler:
Dental anomali, dens invaginatus, dens in denteDental anomaly, dens invaginatus, dens in dente

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Dens İnvajinatus Anomalisinde Farklı Tedavi Yaklaşımları:Üç Olgu Sunumu

Dıfferent Treatment Approaches In Dens Invagınatus Anomaly:Three CaseReports

Hazal ÖZER, Merve ABAKLI İNCİ, Vasfiye Büşra ERCAN, Merve KOÇ

Necmettin Erbakan Üni. Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üni. Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üni. Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üni. Diş Hekimliği Fakültesi
dtbussra@gmail.com

Özet:

AMAÇ:Bu olgu sunumunda, üst sağ lateral dişinde Tip I Dens invajinatus (DI) bulunan 2 hastanın endodontik ve restoratif tedavisi ile sol üst lateral dişinde Tip III DI bulunan bir hastanın cerrahi tedavisi anlatılacaktır.
OLGU1:8 yaşındaki kız hasta üst ön sağ bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu.Ağız içi muayenesinde diş etinde apse görüldü.Radyografik değerlendirmede ise lateral dişlerde periapikal lezyonun eşlik ettiği ve Oehlers sınıflamasına göre Tip I DI tespit edildi.
OLGU2:11 yaşındaki erkek hasta üst ön sağ bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenesinde lateral dişte yapışık diş eti seviyesinde fistül ağzı gözlendi. Radyografik değerlendirmede iselateral dişlerde periapikal lezyonun eşlik ettiği ve Oehlers sınıflamasına göre Tip I DI tespit edildi.
Hastalar olası tedavi seçenekleri hakkında bilgilendirildikten sonra, 8 yaşındaki hastanın lateral dişine daimikanal tedavisi yapılarak direkt kompozitle restore edilmesine karar verildi.11 yaşındaki hastanın lateral dişine kök ucu açık olduğu için MTA dolum yapılarak direkt kompozitle restore edildi.
OLGU3:8 yaşındaki kız hasta üst ön sol bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu.Ağız içi muayenesinde diş etinde apse varlığı görüldü.Radyografik değerlendirmede lateral dişte periapikal lezyonun eşlik ettiği ve Oehlers sınıflamasına göre Tip III DI tespit edildi. Hastalar olası tedavi seçenekleri hakkında bilgilendirildikten sonra mevcut kök rezorpsiyonu ve geniş periradiküler kemik yıkımı nedeniyle dişin çekimi düşünüldü. Hastaya geçici protetik restorasyon yapılması planlandı.
SONUÇ:DI bulunan dişlerin erken dönemde teşhis edilmesi ve gerekli olan koruyucu tedavilerin uygulanması, bu dişlerde gelişmesi oldukça muhtemel olan pulpal ve periapikal patolojilerin önlenmesi açısından önemlidir.Travma hikayesi,çürük gelişimi ya da eski bir restorasyon bulunmaksızın pulpal ve periapikal patoloji görüldüğünde klinisyenlerin dişte DI olabileceğini göz önünde bulundurmaları gerekmektedir

OBJECTIVE:In this case report, endodontic and restorative treatment of 2 patients with TypeI Densinvaginatus (DI) on the upper right lateral incisor and surgical treatment of patient with TypeIII DI on upper left lateral incisor will be described.

CASE1:8-year-old girl attended our clinic with pain in anterior maxilla region.In intraoral examination, abscess was observed in gum.In radiographic evaluation, typeI DI was detected according to the Oehlers classification and accompanied by periapical lesion in lateral incisor.

CASE2:11-year-old boy attended our clinic with pain in anterior maxilla region.In intraoral examination, fistula mouth was observed at gum level adhered lateral incisor.In radiographic evaluation, typeI DI was detected according to the Oehlers classification and accompanied by periapical lesion in lateral incisor.

After informing patients about possible treatment options in Case1 and 2, root-canal treatment was performed and both restored with resin composite.

CASE3:8-year-old girl attended our clinic with pain in anterior maxillar region.In intraoral examination, abscess was observed in gum.In radiographic evaluation, typeIII DI was detected according to the Oehlers classification and accompanied by periapical lesion in the lateral incisor.After patient was informed about possible treatment options, tooth extraction was considered due to existing root resorption and extensive periradicular bone destruction.Temporary prosthesis restoration was planned for the patient.

CONCLUSION:Early diagnosis of DI teeth and application of necessary preventive treatments are important for the prevention of pulpal and periapical pathologies that are likely to develop in these teeth.Clinicians should consider that DI may be present in the tooth when there is pulpal and periapical pathology without trauma, caries development, or old history of restoration.

Anahtar Kelimeler:
Dens in dente,MTA,Kök Kanal TedavisiDens in dente,MTA,Root Canal Therapy

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Anterior Diş Kırıklarının Reataçman Tekniği Kullanılarak Restorasyonu: 3 Olgu Sunumu

Restoration of Anterior Tooth Fractures Using Reattachment Technique: Case Reports

Hazal ÖZER, Merve ABAKLI İNCİ, Züleyha ÖRNEK, Hemra Nur ÖZAŞIK

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİNECMETTİN ERBAKAN ÜNİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİNECMETTİN ERBAKAN ÜNİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİNECMETTİN ERBAKAN ÜNİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
zornek@erbakan.edu.tr

Özet:

Amaç: Üst santral kesiciler dental travmalardan en fazla etkilenen dişlerdir ve genellikle bu travmaların sonuçları koronal kırıklardır. Koronal diş kırıklarının tedavi seçeneklerinden; dişin kendi kırık parçasının yapıştırılması uzun ömürlü estetiği sağlayabilen bir yöntemdir. Bu yöntem; dişin orijinal anatomik formunu, rengini ve yüzey dokusunu korur. Bu vaka raporunda sunulan üç travma olgusunda da dişin kendi kırık parçası ile restore edilmesi anlatılmıştır.

Olgu:
Olgu 1: Üst sağ santral ve lateral kesici dişlerinde komplike kron- kök kırığı olan hastaya
(13, E) kök kanal tedavisi yapılarak, fiber ile kuvvetlendirilmiş bir post yerleştirilmiş ve dual-cure rezin siman kullanılarak kırık parçalar birbirine yapıştırılmıştır. Şehir dışında ikamet eden hastanın pandemi sürecinde kontrolleri sağlanamamıştır.

Olgu 2: Kök gelişimi tamamlanmamış üst sağ santral kesici dişinde komplike kron kırığı olan hastanın (9, E)tedavisinde Cvek amputasyonu yapılarak mevcut diş parçası yapıştırılmıştır. Hastanın 3 ay sonra yapılan ağız içi muayenesinde vitalite testlerine pozitif yanıt alınmış herhangi bir patolojiye rastlanmamıştır.

Olgu 3: Üst sağ santral dişinde pulpayı içeren mine- dentin kırığı ile travmadan sonra bir saat içerisinde gelen hastaya Cvek amputasyonu yapılmıştır. Fizyolojik mobilitesi olan hastaya splint tedavisi uygulanmamıştır. Rezine modifiye cam iyonomer siman ile geçici olarak kapatılmıştır. Bir sonraki seansta dişe ait kırık parça ile daimi restorasyonu tamamlanmıştır. Hastanın takibi devam etmektedir.

Sonuç: Vakalarda yapılan radyolojik ve klinik kontroller sonucunda, kırık dişlerin kendine ait parçalar ile restore edilmesinin, uzun dönemde fonksiyonel ve estetik bir tedavi seçeneği olabileceği görülmüştür.

Objective: Upper central incisors are the teeth most affected by dental trauma and these traumas usually conclude with coronal fractures. Among the treatment options of coronal tooth fractures; attaching the broken part of tooth itself is a method that can provide long-lasting aesthetics. This method preserves original anatomical form, color and surface texture of tooth. In three cases of trauma presented in this case report, the restoration of tooth with its own part has been described.

Case:
Case 1: The patient with complicated crown-root fracture in upper right central and lateral incisors was treated with root canal treatment, fiber-reinforced post was placed and broken parts were attached by dual- cure resin cement. The patient residing outside the city could not be controlled during the pandemic process.

Case 2: Root development has not been completed and Cvek amputation was performed in the treatmentof the patient with complicated crown fracture in upper right central incisor tooth and the existing tooth part was attached. In clinical examination of the patient after 3 months, positive response to vitality tests was obtained and no radiographic pathology was found.

Case 3: Cvek amputation was performed on a patient who presented with an enamel dentin fracture containing the pulp in the upper right central tooth within one hour of the trauma. The patient withphysiological mobility did not receive splint treatment. Glass ionomer cement is used to temporarily seal theresin. The permanent restoration of the tooth was completed with the broken component in the following session. The patient's care is still being monitored.

Conclusion: As a result of radiological and clinical control sessions performed in cases, it was found that restoring broken teeth with their own parts may be a functional and aesthetic treatment option in long term.

Anahtar Kelimeler:
Diş Kırıkları, Diş Restorasyonu, Pedodonti/ Dental Restoration, Pediatric Dentistry, Tooth Fracture

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Kullanılarak Aksesuar Mental Foramen Ve Lateral Lingual Foramen Tespiti

Detection Of Accessory Mental Foramen And Lateral Lingual Foramen Using Cone-Beam Computed Tomography

Adalet ÇELEBİ, Belgin GÜLSÜN

Bingöl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABDDicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD
adalet_celebi@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu retrospektif gözlemsel çalışmanın amacı, aksesuar mental foramen (AMF), lateral lingual foramen (LLF) ve medyan lingual foramen (MLF) arasındaki ilişkiyi konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile değerlendirmektir.

Materyal ve Metod: AMF, LLF ve MLF'nin hastalarda bulunma durumları, sayıları ve aralarındaki korelasyona 724 hastanın tomografi görüntüsü ile bakıldı. Veriler betimsel olarak analiz edildi ve ilişkiler ki- kare ve varyans analizi testleri kullanılarak test edildi.

Bulgular: 724 görüntüde 34 (%2.3) AMF, 121 (%16.7) sağ LLF, 160 (%22.1) sol LLF ve 467 (%64.5) MLF kaydedildi. AMF, LLF ve MLF kendi aralarında detaylı olarak karşılaştırılarak korelasyon varlığına bakıldı. Sağ LLF'ler ve Sol LLF'ler arasında pozitif korelasyon belirlendi ($p<0.05$). Total LLF ve MLF'ler arasında isepozitif korelasyon bulunamadı ($p>0.05$). Diğer aksesuar kanallar arasında pozitif korelasyon bulunamadı.

Sonuç: Mandibular bölgenin cerrahi eksplorasyonundan önce KIBT temelli değerlendirme esastır. Nörovasküler yapıların varlığının dikkatle değerlendirilmesi gerektiğini göstermiştir.

Anahtar kelimeler: Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, later lingual foramen, medyan lingual foramen, aksesuar mental foramen.

Aim: The aim of this retrospective observational study is to evaluate the relationship between the accessorymental foramen (AMF), lateral lingual foramen (LLF), and median lingual foramen (MLF) using cone beam computed tomography (CBCT).

Materials and Methods: The presence of AMF, LLF and MLF in patients, their numbers and the correlation between them were examined with tomography images of 724 patients. Data were analyzed descriptively and relationships were tested using chi-square and analysis of variance tests.

Results: 34 (2.3%) AMF, 121 (16.7%) right LLF, 160 (22.1%) left LLF and 467 (64.5%) MLF were recorded

in 724 images. AMF, LLF and MLF were compared among themselves in detail and the presence of correlation was checked. A positive correlation was determined between Right LLFs and Left LLFs ($p<0.05$). No positive correlation was found between total LLF and MLFs ($p>0.05$). No positive correlation was found between other accessory channels. Conclusion: CBCT-based evaluation is essential before surgical exploration of the mandibular region. It showed that the presence of neurovascular structures should be carefully evaluated.

Anahtar Kelimeler:
Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, lateral lingual foramen, medyan lingual foramen, aksesuar mental foramen.Cone beam computed tomography, lateral lingual foramen, median lingual foramen, accessory mental foramen.

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Diş Hekimliğinde Bilgisayar Kontrollü Anestezi, Vaka Örnekleri ve Literatür Derlemesi

Computer Controlled Anesthesia in Dentistry, Case Reports and Literature Review

Aras ERDİL

Sivas Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi
aras_erdil@hotmail.com

Özet:

Amaç

Örnek vakalar ve literatürde yer alan çalışmalar eşliğinde bilgisayar kontrollü lokal anestezi cihazlarının alanımızdaki etkinliklerini araştırmak.

Yöntem

Literatür derlemesi için son on yıl (2011-2021) içerisinde National Library of Medicine veritabanı PubMed ileİngilizce dilinde yazılmış makaleler taranarak tespit edilen toplam 52 çalışma analiz edilmiştir. Vaka örnekleri klinik ortamda kullanılan Quicksleeper-5 cihazı ile elde edilen hasta ve hekim deneyimlerini içermektedir.

Bulgular

Bildiriye konu olan iki vaka da herhangi bir komplikasyon olmadan başarılı şekilde tamamlanmıştır. Literatürderlemesi sonucunda ise bilgisayar kontrollü lokal anestezik cihazların konvansiyonel yöntemlere kıyasla kesin üstünlüğü tespit edilemese de en az bu yöntemler kadar başarılı oldukları ve enjeksiyon fobisine karşıetkili olabilecekleri sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuç

Vaka örneklerindeki hastaların insizyon ve dikiş aşamasında kısmen ağrı duydukları tespit edilmiştir. Bu nedenle, elde edilen anestezi derinliği konusunda soru işaretleri oluşmuştur. Literatür derlemesi sonucunda özellikle pediatrik hastalarda etkili sonuçlar elde edildiği gözlenmiştir. Ancak, farklı yaş gruplarında ve farklı dental tedaviler esnasında kullanımlarını içeren ileri çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

/

Aim

To investigate the effectiveness of computer-controlled local anesthesia devices in our field in the light of presented cases and studies in the literature.

Methods

For the literature review, a total of 52 studies, which were determined by searching the articles written in English with the National Library of Medicine database PubMed in the last ten years (2011-2021), were analyzed. Case examples include patients' and physician's experiences obtained with the Quicksleeper-5 device used in the clinical setting.

Results

Both cases in the report were completed without any complications. As a result of the literature review, it has been concluded that although computer-controlled local anesthetic devices cannot be determined to be superior to conventional methods, they are at least as successful as these methods and can be effective against needle phobia.

Conclusion

It was determined that the patients in the sample cases experienced partial pain during the incision and suturing phases. For this reason, question marks have arisen about the depth of anesthesia obtained. As a result of the literature review, it was observed that effective results were obtained, especially in pediatric patients. However, there is a need for further studies involving their use in different age groups and during different dental treatments.

Anahtar Kelimeler:
Anestezik aygıt, Bilgisayar kontrollü anestezi, Lokal anestezi, Ağrı /Anesthetic device, Computer-controlled anesthesia, Local anesthesia, Pain

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Deneysel Olarak Oluşturulan Bifosfonata Bağlı Çene Nekrozunda Kök Hücre Uygulamalarının Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Evaluation Of Stem Cell Applıcatıons In Experımentally Developed Bısphosphanate Related Osteonecrosıs Of The Jaws

Suheyb BİLGE, Zeynep Burçin GÖNEN, Dilek BAHAR, Osman ETÖZ

Erciyes Üniversitesi Erciyes ÜniveresitesiErciyes Üniversitesi Özel
suheybbilge@hotmail.com

Özet:

Özet

Bifosfonatlar (BP), çene kemiklerinde minör travmalarla bile oluşabilen osteonekrozlara sebep olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, BP'nin neden olduğu osteonekrozun önlenmesinde kök hücre uygulamalarının etkinliğini araştırmaktır. 38 adet rat rastgele 6 gruba ayrılmıştır. Grup 1 (n=3): Sadece diş çekimi, Grup 2 (n=7): BP uygulaması ve diş çekimi, Grup 3 (n=7): BP uygulaması ve diş çekimi ile birlikte dental pulpa kaynaklı (DPK) mezenkimal kök hücre tedavisi (MKH), Grup 4 (n=7): BP uygulaması ve diş çekiminden bir gün önce DPK-MKH tedavisi, Grup 5 (n=7): BP uygulaması ve diş çekimi ile birlikte kemik iliği kaynaklı (KİK) MHK tedavisi, Grup 6 (n=7): BP uygulaması ve diş çekiminden bir gün önce KİK-MHK tedavisi]. 6 hafta sonra; Grup 1'deki deneklerin tümünde, Grup 2'de ise %28,5'inde tam mukozal kapanma gözlendi. Kök hücre uygulanan gruplarda ise Grup 3,5 ve 6'da %71,44 ve Grup 4'de %57,05 oranında tam mukozal kapanma gözlendi. Kök hücre tedavisinin BP'a bağlı osteonekrozun önlenmesinde etkili olduğu gözlenmiştir.

Abstract

Bisphosphonates (BP) cause osteonecrosis of the jaw bones, which can occur even with minor trauma.The aim of this study is to investigate the effectiveness of stem cell applications in the prevention of osteonecrosis caused by BP. 38 rats were divided the six groups. Group 1 (n=3): only tooth extraction, Group 2 (n=7): bisphosphonates injections with tooth extraction; Group 3 (n=7): Bisphosphonates injectionsand then dental pulp dervied mesenchymal stem cell therapy (MSCs) application and tooth extraction, Group 4 (n=7): Bisphosphonates injections and then dental pulp dervied MSCs application one day before tooth extraction Group 5 (n=7): Bisphosphonates injections and then bone marrow dervied MSCs application and tooth extraction, Grup 6 (n=7): Bisphosphonates injections and then bone marrow derieved MSCs application one day before tooth extraction.

Anahtar Kelimeler:
Bifosfonata bağlı osteonekroz; mezenkimal kök hücre; zoledronik asit.
Bisphosphonates related osteonecrosis; mesenchymal stem cells; zoledronic acid.

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Masseter Botoks Uygulamasına Dair Youtube Videolarının HastaBilgilendirilmesinde Yeterliliği

Sufficıency Of Youtube Vıdeos On Masseter Botox Applıcatıon In InformıngPatıents

Şebnem AKKÜLAH, Dilek MENZİLETOĞLU, Bozkurt Kubilay IŞIK

NEÜ Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene CerrahisiNEÜ Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene CerrahisiNEÜ Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi
sebnemakkulah12@gmail.com

Özet:

Amaç masseter botoksu ile ilgili YouTube videolarından elde edilen bilgilerin kalitesini değerlendirmektir. YouTube arama motorunda ‘masseter botoks’ aratıldı. 100 video değerlendirildi. Dahil etme kriterlerinden sonra 71 video incelendi. Yükleme kaynakları 3 kategoriye (doktor, hasta, diğer) ayrıldı. Videolar 3 araştırmacı tarafından 8 kritere göre değerlendirildi. Araştrmacılar her bir kriter için 0-5 arası skorverdi. 79 video yükleme kaynaklarına doktor(%64.56), hasta(%22.78) ve diğer(%12.66) olarak kategorize edildi. Kruskal Wallis testi yapıldı. Gruplar arasında önemli bir fark bulundu. (p=0.012) Farkın hangi gruplar arasından kaynaklandığını anlamak için post hoc Dunn testi uygulandı. Araştırmacılar tarafından değerlendirilen parametreler arasındaki korelasyonlara Spearman testiyle bakıldı. Yöntemin tarifi, endikasyonlar, kontrendikasyonlar, uygulanışı, avantajları, komplikasyonlar, maliyet ve prognoz bakımından tüm araştırmacılar arasında pozitif korelasyon vardı. (p<0.001)“Etkileşim indeksi” parametresi beğenme, beğenmeme ve görüntülenme sayısını kullandığı için bu 3 parametre yerine sadece bu karşılaştırıldı. Masseter botoksu ile ilgili YouTube videoları hastalar için sınırlı fayda sağlayacak bir kaynaktır ve birçok konu göz ardı edilmiştir.

Abstract

The aim is to evaluate the quality of information collected from YouTube videos about masseter botox. 'Masseter botox' was searched in the YouTube search engine.

100 videos were evaluated. After the inclusion criteria, 71 videos were reviewed. Download sources were divided into 3 categories (doctor, patient, other). After the inclusion criteria, 71 videos were reviewed. After the inclusion criteria, 71 videos were reviewed. Download sources were divided into 3 categories (doctor, patient, other). The videos were evaluated by 3 researchers according to 8 criteria. Researchers gave scores between 0 and 5 for each criterion. 79 videos were categorized as the doctor (64.56%), patient (22.78%), and other (12.66%). Kruskal Wallis test was performed. A significant difference was found

between the groups. (p=0.012) The Post hoc Dunn test was used to determine from which groups the difference originated. The correlations between the parameters evaluated by the researchers were analyzed using the Spearman test. There was a positive correlation between all investigators in terms of method description, indications, contraindications, application, advantages, complications, cost, and prognosis. (p<0.001) Since the “interaction index” parameter uses the number of likes, dislikes, and views, only these 3 parameters were compared instead. YouTube videos about the masseter botox are the resource of limited benefit to patients, and many topics have been overlooked.

Anahtar Kelimeler:
Botulinum toksin,YouTube Video, Masseter KasBotulinum Toxins, YouTube Video, Masseter Muscle

Squamous Cell Papilloma: A Case Report

Zeynep BAYRAMOĞLU, Adnan KILINÇ, Gönül KARAYER

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiAtatürk Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiAtatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
zeynep0569@hotmail.com

Özet:

Oral Squamoz Hücreli Papillom: Bir Olgu Raporu

Amaç: Bu vaka raporunda cerrahi eksizyon ile tedavi edilmiş skuamöz hücreli papillom olgusunun sunulması amaçlanmıştır.

Yöntem: Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na yanak dokusunda kitle şikayetiyle başvuran, sistemik olarak sağlıklı 63 yaşındaki erkek hastadan alınan anamnezde, lezyonun yaklaşık 1 yıldır var olduğu ve bu sürede yavaş büyüme gösterdiği öğrenildi. Hastanın klinik muayenesinde sağ yanak mukozasında yumuşak, pembe-beyaz renkli, karnıbahar görünümünde, soliter saplı geniş lezyon tespit edildi. Lezyon bölgesinin dental travmaya maruz kalmadığı gözlendi. Lokal anestezi altında insizyonel biopsi yapıldı. Biopsi histopatolojik olarak oral squamoz hücreli papillom olarak rapor edildi. Sağ yanak mukozasını içeren makroskopik olarak yaklaşık 2,5x3,5x1 cm boyutlarında papillomatöz lezyon lokal anestezi altında, lezyon sınırlarının 1 cm uzağından cerrahi olarak eksize edildi.

Bulgular: Eksizyonel biopsi raporu da çok katlı epitel altında bağ dokusu, çok sayıda rete pegler ve papiller kısımda spinöz hücre proliferasyonunun izlendiği oral squamoz hücreli papillom ile uyumlu geldi. Hastanın post-operatif 3 aylık takibinde yanak mukozasında papillomatöz lezyonların tekrarlamadığı ancak buradaki renk değişikliğinin düzelmediği şüpheli iyileşme alanları gözlendi.Bu alanlardan yeniden biopsi yapıldı ve histopatolojik inceleme sonucunda tümör dokusuna rastlanmadı. Hastanın post-operatif 6 aylık takibinde yanak dokusunun iyileştiği gözlendi. Hasta takibine devam edilmektedir.

Sonuç: Oral skuamöz papilloma iyi huylu bir tümördür, ancak özellikle 10 mm'den büyük lezyonların malign transformasyon potansiyeline sahip olduğu da literatürde belirtilmiştir. Bu sebeple oral mukozda gözlenen squamoz hücreli papillom olgularında hastanın uzun süreli takibi ve iyileşmeyen şüpheli alanlardan yenidenbiopsi yapılması önerilir.Oral Squamous Cell Papilloma: A Case Report

Objective: In this case report, it is aimed to present a case of squamous cell papilloma treated with surgical excision.

Method: In the anamnesis taken from a systemically healthy 63-year-old male patient who applied to

Atatürk University Faculty of Dentistry with the complaint of a mass in cheek tissue, it was learned that lesion had been present for about 1 year and showed slow growth during this period. In the clinical examination of the patient, a soft, pink-white colored, cauliflower-like, large lesion with a solitary stalk was detected on right cheek mucosa. It was observed that lesion area was not exposed to dental trauma. Incisional biopsy was performed under local anesthesia. Biopsy was reported histopathologically as oral squamous cell papilloma. Approximately 2.5x3.5x1 cm papillomatous lesion containing the right cheek mucosa was excised surgically under local anesthesia, 1 cm from lesion margins.

Results: The excisional biopsy report was also consistent with oral squamous cell papilloma with connective tissue under the stratified epithelium, multiple rete pegs and spinous cell proliferation in the papillary part. In post-operative 3-month follow-up of the patient, suspicious healing areas were observed inbuccal mucosa where the papillomatous lesions did not recur but the color change there did not improve. Biopsy was performed again and no tumor tissue was found. In post-operative 6-month follow-up of the patient, it was observed that cheek tissue improved.

Conclusion: Oral squamous papilloma is a benign tumor, but it has been reported in literature that lesions larger than 10 mm have the potential for malignant transformation. For this reason, in cases of squamous cell papilloma observed in oral mucosa, long-term follow-up of patient and re-biopsy of suspicious areas that do not heal are recommended.

Anahtar Kelimeler:
Papilloma, Mouth neoplasms, Biopsy

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Farklı Parlatma Yöntemlerinin Polietereterketonun Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisinin Değerlendirilmesi

Evaluation of the Effect of Different Polishing Methods on the Surface Roughness of Polyetheretherketone

Fatih DEMİRCİ

Inonu University Faculty of Dentistry
fatihdemirci.dr@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, polietereterketonun (PEEK) farklı laboratuvar ve hasta başı parlatmateknikleri sonrası yüzey pürüzlülüklerinin(SR) karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Çalışmada 50 adet disk şeklinde PEEK(15-mm çap ve 3-mm kalınlık) örnekler CAD/CAM teknolojisi ile hazırlandı. Örnekler parlatma protokollerine göre biri kontrol grubu olmak üzere 5 gruba ayrıldı (n=10). Grup 1(Kontrol grubu)'de, frezeleme sonrası herhangi bir parlatma işlemi uygulanmadı. Grup2'de, keçe ve pomza-su-alçı ile bir laboratuvar yöntemi uygulandı. Grup 3'te, grup 2'yi takiben pomza ve geleneksel parlatma cilası ile bir diğer laboratuvar yöntemi uygulandı. Grup 4'te, bir hasta başı parlatma yöntemi (Sof-Lex™ Diskleri ve Diamond Twist SCO) uygulandı. Grup 5'te, bir diğer hasta başı parlatma yöntemi (Super Snap Rainbow cila diskleri ve Diamond Twist SCO) uygulandı. Parlatma yöntemlerinin ortalama SR değerleri bir dijital profilometre cihazı ile ölçüldü. Ortalama SR değerleri (Ra/µm) tek yönlü ANOVA ve Tukey HSD istatistiksel analiz yöntemiyle analiz edildi.

Bulgular: İstatistiksel analizin sonuçlarına göre anlamlı farklılıklar gözlenmiştir ($p<0.05$). En yüksek ortalama SR değerleri Grup 1'de (0.720±0.036 µm), en düşük ortalama SR değerleri Grup 5'te (0.047±0.013 µm) görülmüştür. Grup 1'den elde edilen değerler tüm gruplardan istatistiksel olarak farklı bulunmuştur ($p=.000$).Grup 2 ve Grup 3 ile Grup 4 ve Grup 5 arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi ($p>0.05$).

Sonuç: PEEK'in parlatılması için hasta başı yöntemleri, laboratuvar yöntemlerinden daha iyi bulunmuştur. Laboratuvar yöntemleri, hasta başı yöntemleri kadar başarılı bulunmasa da, laboratuvar yöntemlerine ait yüzey pürüzlülüğü değerleri plak birikiminde kritik değerin (Ra=0.2 µm) altında bulunmuştur.

Abstract

Aim: The aim of this study is to compare the surface roughness(SR) of polyetheretherketone (PEEK) after different laboratory and chairside polishing methods.

Methodology: In the study, 50 disc-shaped PEEK samples(15-mm diameter and 3-mm thickness) were prepared using CAD/CAM technology. The samples were divided into five groups (n=10) according to polishing methods, one of which was the control group. In group 1(Control group), no polishing processwas applied after milling. In group 2, a laboratory method was applied with felt and pumice-water-gypsum.

In group 3, following group 2, another laboratory method was applied with pumice and universal polishing paste. In group 4, a chairside polishing method (Sof-Lex™ Discs and Diamond Twist SCO) was applied. In group 5, another chairside polishing method (Super Snap Rainbow polishing discs and Diamond TwistSCO) was applied. Polishing methods' SR values were measured by a digital profilometer device. Themean SR values (Ra/μm) were analyzed by one-way ANOVA and Tukey HSD statistical analysis methods. Results: Significant differences were observed according to the results of the statistical analysis ($p<0.05$). The highest mean SR values were observed in group 1 (0.720±0.036 μm), and the lowest SR values wereobserved in group 5 (0.047±0.013 μm). Mean SR values of group 1 were statistically different from all groups ($p=.000$). No statistically significant difference was observed between group 2 and group 3, and group 4 and group 5 ($p>0.05$).

Conclusion: Chairside methods were found to better than laboratory methods for polishing PEEK. Although laboratory methods are not as successful as the chairside methods, SR values of laboratory methods were found below the critical value (Ra=0.2 μm) in plaque accumulation.

Anahtar Kelimeler:
Parlatma, PEEK, yüzey pürüzlülüğü / Polishing, PEEK, surface roughness

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Hareketli Protez Kullanan Hastaların Hijyen Alışkanlıkları: Pilot Çalışma

HygIene HabIts of PatIents UsIngRemovable ProsthesIs: A PIlot Study

Gülbahar ERDİNÇ

Karabük Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
gbaharerdinc@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı cinsiyet, yaş, eğitim durumu, gelir seviyesi, protez kullanım süresi ve hekim tarafından bilgilendirmenin olup olmaması ile protez hijyeni arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Hastane bazlı bu kesitsel çalışma, hareketli protez kullanan 25 hastanın protezleri değerlendirilerek ve anket formu doldurmaları istenerek yapılmıştır. Ankette hastalara sosyodemografik özellikleri, hareketli protezler hakkında hijyen, tutum ve alışkanlıkları hakkında sorular yöneltilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya yaş ortalaması 72 olan 13 kadın (%52) ve 12 erkek (%48) hasta katılmıştır, ortalama protez kullanım süresi 17,3 yıldır. Katılımcıların %56'sının protezlerini her zaman çıkardığı, %12 sinin isehiçbir zaman protezlerini çıkarmadıkları öğrenilmiştir. Katılımcıların büyük çoğunluğu (%64) protezlerini yalnızca yıkayarak temizlediğini ve dezenfekte etmek için herhangi bir ajan kullanmadığını (%28) bildirmiştir. Katılımcıların protezleri değerlendirildiğinde %28'inin protezinin çok kirli olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Bu çalışma hareketli protez kullanan hastaların yeterli protez hijyenine sahip olmadığını ortayakoymuştur. Hastalar protez hijyeni konusunda daha çok bilgilendirilmeli, motive edilmeli ve kontrol seanslarıile de hem protez hijyeni hem de ağız içi mukozanın sağlığı değerlendirilmelidir.

Purpose: The aim of this study is to evaluate the relationship between gender, age, education level, incomelevel, duration of prosthesis use, and whether there is information by the physician and prosthesis hygiene. Method: This hospital-based cross-sectional study was conducted by evaluating the prostheses of 25patients using removable prostheses and asking them to fill out a questionnaire. In the questionnaire, patients were asked questions about their sociodemographic characteristics, hygiene, attitudes, and habits about removable prostheses.

Results: Thirteen female (52%) and 12 male (48%) patients with a mean age of 72 years participated in the study, with a mean prosthesis usage period of 17.3 years. It was learned that 56% of the participants always remove their dentures, while 12% never remove their dentures. The vast majority of the participants (64%) reported that they cleaned their dentures only by washing and did not use any agents to disinfect them (28%). When the prostheses of the participants were evaluated, it was determined that the prosthesis of 28% was very dirty.

Conclusion: This study revealed that patients using removable prostheses do not have adequate prosthetic hygiene. Patients should be more informed and motivated about prosthetic hygiene, and both prosthetic hygiene and the health of the oral mucosa should be evaluated with control sessions.

Anahtar Kelimeler:
Protez Kullanımı, Ağız Hijyeni, Anket ProsthesisUse, Oral Hygiene, Questionnaire

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Farklı Fiber Katkılarının Akrilik Rezinin Bükülme Dayanımına Etkileri

Effects Of Dıfferent Fıber Addıtıves On Flexural Strength Of Acrylıc Resın

Kaan YERLİYURT

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
kaanyerliyurt@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu in vitro çalışmada; değişik oranlarda farklı fiber ilavelerinin ısı ile polimerize akriliğin bükülme dayanımına etkisi araştırılmıştır.

Yöntem: Çalışmada 7 farklı grup ve her bir grupta 8'er örnek olacak şekilde toplamda 56 adet örnek hazırlanmıştır. Çalışmadaki gruplar; kontrol, %0,40 cam fiber katkılı (hacimsel olarak), %0,80 cam fiber katkılı, %0,40 polipropilen fiber katkılı, %0,80 polipropilen fiber katkılı, %0,20 cam fiberle birlikte %0,20 polipropilen fiber katkılı, %0,40 cam fiberle birlikte %0,40 polipropilen fiber katkılı grup şeklindedir. Kullanılan fiberler 3mm uzunluğundadır. Örnekler ısı ile polimerize olan akrilik rezin (Akrodent, Koca Kimya ve Dental, Ankara, Türkiye) ile 65x10x3mm boyutlarında, çubuk şeklinde hazırlanmıştır. Örneklere universal test cihazında (Shimadzu Autograph, AGS-X, Shimadzu Corporation, Tokyo, Japonya) üç nokta eğme testi uygulanmıştır. Elde edilen veriler için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey HSD testi uygulanmıştır.

Bulgular: Maximum gerilme değerleri incelendiğinde; %0,40 cam fiber katkılı gruptaki gerilme değeri (115,274±16,937 N/mm2); kontrol grubundan (95,196±5,723 N/mm2), %0,80 polipropilen fiber katkılı gruptan (94,073±13,395 N/mm2) ve %0,40 cam fiberle birlikte %0,40 polipropilen fiber katkılı gruptan (92,723±10,195 N/mm2) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fazla bulunmuştur ($p<0,05$). Diğer gruplardaki sonuçlarla , çalışmadaki hiçbir grup arasında anlamlı farklılık görülmemiştir.

Sonuç: Bu in vitro çalışmanın sınırları içinde; akrilik rezine %0,40 oranda cam fiber katkısının bükülme dayanımını artıracağı sonucuna varılmıştır. Daha farklı fiber katkı oranlarının, farklı boyut ve tipte fiber katkılarının, farklı yüzey işlemlerinin kombine edildiği çalışmalar sonucunda akrilik rezinlerin fiziksel özelliklerinin geliştirilebileceği düşünülmektedir.

Objective: In this in vitro study; the effect of different fiber additions in different ratios on the flexural strength of heat-polymerized acrylic resin was investigated.

Method: In the study, a total of 56 samples were prepared as 7 different groups and 8 samples in each

group. The groups in the study; control, 0.40% glass fiber reinforced (by volume), 0.80% glass fiber reinforced, 0.40% polypropylene fiber reinforced, 0.80% polypropylene fiber reinforced, 0.20% polypropylene with 0.20% glass fiber fiber reinforced, 0,40% glass fiber and 0,40% polypropylene fiber added group. The fibers used are 3mm long. The samples were prepared as rods with the dimensions of 65x10x3mm with acrylic resin (Akrodent, Koca Kimya ve Dental, Ankara, Turkey) polymerized by heat. Three-point bending test was applied to the samples in a universal testing device (Shimadzu Autograph, AGS-X, Shimadzu Corporation, Tokyo, Japan). One-way analysis of variance (ANOVA) and Tukey HSD test were applied for the obtained data.

Results: When the maximum stress values are examined; Tensile value in 0.40% glass fiber reinforced group (115.274±16.937 N/mm2) was found to be statistically significantly higher than the control group (95.196±5.723 N/mm2), 0.80% polypropylene fiber reinforced group (94.073±13.395 N/mm2) and 0.40% polypropylene fiber reinforced group with 0.40% glass fiber (92.723±10.195 N/mm2) ($p<0.05$). There was no significant difference between the results in the other groups and any group in the study.

Conclusion: Within the limits of this in vitro study; It was concluded that 0.40% glass fiber additive to acrylic resin would increase the flexural strength. It is thought that the physical properties of acrylic resins can be improved as a result of studies where different fiber additive ratios, different sizes and types of fiber additives, and different surface treatments are combined.

Anahtar Kelimeler:
Polimetil metakrilat, cam elyaf, polipropilen, eğilme mukavemetiPolymethyl methacrylate, fiberglass, polypropylene, flexural strength

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

İnce Ve Kalın Frezler İle Aşındırma Sonrası Zirkonyum Oksit Esaslı Alt Yapılarda X-Ray Diffraktometre Analizi

X-Ray Dıffractometer Analysıs On Zırconıum Oxıde Based Substructures After Abrasıon Wıth Thın And Thıck Drılls

Türker AKAR

EBYÜ Dişhekimliği Fakültesi
turkerakar24@gmail.com

Özet:

AMAÇ: Çalışmanın amacı sinterlenmiş olan zirkonyum esaslı alt yapılarda iki farklı gren boyutuna sahip frezler ile yapılan aşındırma işleminin meydana getirdiği faz değişimlerinin incelenmesidir.

YÖNTEM: CAD-CAM cihazında, Y-TZP bloklardan ISO TR 6872 standartlarında belirtildiği gibi 30 adet diskşeklinde çapı 15 mm. ve kalınlığı 1,3 mm. olacak şekilde örnekler üretildi. Bu örneklerden 10 tanesi gren boyutu 50 µm olan elmas frezler ile, 10 tanesi gren boyutu 200 µm. olan frezlerle aşındırıldı. Kontrol grubunu oluşturan 10 örneğe ise herhangi bir işlem yapılmadı. Hem yüzey işlemi uygulanan gruplara hem de kontrol grubuna ait örneklere kristal yapılarını tespit etmek amacı ile X-ray diffraktometre (XRD) analizi yapıldı.

BULGULAR: Zirkonyum oksit üzerine uygulanan ince ve kalın frezli aşındırma sonrasında, örneklerin kristalyapılarını belirlemek için X-ray diffraktometre (XRD) analizi yapıldı. Rastgele alınan kontrol grubu, ince grenli frez aşındırması ve kalın grenli frez aşındırması analizleri yapılıp monoklinik fazın tetragonal fazaolan oranları belirlenmiştir. Bu oranlar kontrol grubunda % 0, ince grenli frez grubunda % 6,65 ve kalın grenli frez grubunda %8,73 çıkmıştır.

SONUÇ: Sinterizasyon sonrası yüzey işlemi uygulanan gruplarda monoklinik fazın tetragonal faza göre geçiş oranı, her iki grup arasında en fazla kalın grenli frezleme grubunda fazla bulunmuştur. Ancak bugeçiş oranları değerlerinin, faz değişimi sonucunda meydana gelen hacim artışı (%3-5) ile oluşan ve doygunluk sınırını geçtikten sonra negatif etki yaratan değerlerde olup olmadığı daha geniş çalışmalarla araştırılmalıdır.

/

OBJECTIVE: The aim of the study is to examine the phase changes caused by the etching process made with two different grain sizes on sintered zirconium-based substructures.

METHOD: In the CAD-CAM device, 30 pieces of Y-TZP blocks in the form of discs, 15 mm in diameter, as specified in ISO TR 6872 standards. and its thickness is 1.3 mm. samples were produced. Of these samples, 10 were with diamond burs with a grain size of 50 µm, and 10 with a grain size of 200 µm. was abraded with burs. No treatment was applied to the 10 samples forming the control group. X-ray

diffractometry (XRD) analysis was performed to determine the crystal structures of both the surface treated groups and the samples belonging to the control group.
RESULTS: After grinding with thin and thick burs on zirconium oxide,, X-ray diffractometry (XRD) analysis was performed to determine the crystal structures of the samples. The ratios of monoclinic phase to tetragonal phase were determined by analyzing randomly selected control group, fine-grained bur etching and coarse-grained bur etching. These rates were 0% in the control group, 6.65% in the fine-grained burs group, and 8.73% in the coarse-grained burs group.
CONCLUSION: The ratio of the monoclinic phase to tetragonal phase was found to be the highest in the coarse-grained milling group in the groups treated after sintering. However, it should be investigated with larger studies whether these transition ratio values are in the values that occur with the volume increase (3-5%) that occur as a result of the phase change and that have a negative effect after crossing the saturation limit.

Anahtar Kelimeler:
Zirkonyum Oksit, XRD Analizi, Yüzey İşlemi / Zirconium Oxide, XRD Analysis, Surface Treatment

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Diş Hekimliği Öğrencilerinin Uygulama Derslerindeki Başarısının Farklı Eğitim Metodlarında Karşılaştırılması

Comparıson Of Dentıstry Students' Success In Preclınıcal Courses In Onlıne And Face-To-Face Educatıon

Zeynep Gökçe BAĞLAN, Şevki ÇINAR, Bike ALTAN

Sağlık Bilimleri ÜniversitesiSağlık Bilimleri ÜniversitesiSağlık Bilimleri Üniversitesi
gokcegunes93@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı öğrencilere verilen uygulama ödevlerinin, öğrencilerde oluşturduğu sorumluluk bilincinin online ve yüz yüze eğitimde karşılaştırılması ve öğrencilerin bu ödevlerdeki başarı düzeylerinin kıyaslanmasıdır.

Yöntem: Çalışma, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi 2. Sınıf öğrencilerineyönlendirilen online anket ile gerçekleştirildi. 97 öğrencinin katıldığı anket, iki sorudan oluşup, online eğitim ve yüz yüze eğitim dönemlerinde iki aşamalı olarak uygulandı. Ankette öğrencilerin verilen ödevi kaçıncı günde yapmaya başladığı sorgulandı. Ayrıca teslim edilen ödevin, öğrencinin yaptığı kaçıncı deneme olduğu soruldu. Öğrencilerin ödevlerden aldığı puanlar analiz edildi. Analizler SPSS 25.0 paket programı ileyapıldı.

Bulgular: Geçme notunun 50 olarak belirlendiği uygulamalı derste öğrencilerin not ortalaması online ve yüz yüze eğitim döneminde sırasıyla 79 ve 65'tir. Sonuçlar incelendiğinde online ödevin başarı düzeyi yüz yüze eğitim sürecinde verilen ödevden daha yüksek seviyede olduğu görülmüştür($p=0,01$). Ancak dersi geçme başarısında benzerlik vardır($p=0.96$). Online ve yüz yüze eğitimde verilen ödevlere başlama günü ile ödev başarısı arasında anlamlı düzeyde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Ödeve 5. gün ve sonrasında başlayan katılımcıların başarı düzeylerinin diğer katılımcılara göre daha düşük olduğu tespit edilmiştir ($p=0,01$, $p<0,05$). Online ve yüz yüze eğitimde verilen ödevi teslim ederken yapılan deneme sayısı ile ödev başarısı arasında anlamlı düzeyde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Tek denemede teslim eden katılımcıların başarı düzeylerinin diğer katılımcılara göre daha düşük olduğu tespit edilmiştir ($p=0,01$, $p<0,05$).

Sonuç: Protetik diş tedavisi uygulama derslerinde başarı düzeyinin öncelikle öğrencinin sorumluluk bilinci ile ilgili olduğu, online ve yüz yüze eğitimin bu durumda birinci kriter olmadığı gözlemlenmiştir.

Purpose: The purpose of this study is to compare the awareness of responsibility created by the practice

assignments given to the students in online and face-to-face education.
Method: The study was carried out with an online survey directed to the 2nd year students of the Hamidiye Dentistry Faculty of Sağlık Bilimleri University. The survey, in which 97 participated, consisted of two questions and was applied in two stages during online and face-to-face education. In the survey, it was questioned on which day the students started to do the homework. Also, the submitted assignment was asked how many attempts the student made. The scores of the students were analyzed. Analyzes were made with the SPSS 25.0 package program.
Results: The grade point average of the students in the course, where the passing grade was 50, is 79 and 65 in the online and face-to-face education, respectively. When the results were examined, it was seen that the success level of the online homework was higher than the face-to-face education homework ($p=0.01$). However, there is a similarity in passing the course ($p=0.96$). In online and face-to-face education, there is a significant relationship between the homework starting day and its success. The success levels of the participants who started the homework on the 5th day or later were lower than the other participants ($p=0.01$, $p<0.05$). In online and face-to-face education, there is a significant relationship between the number of attempts and the success of the homework. It was determined that the success levels of the participants who delivered homework in their first attempt were lower than the other participants ($p=0.01$, $p<0.05$).
Conclusion: It has been observed that the level of success in prosthetic dental treatment practice courses isprimarily related to the student's sense of responsibility, and online or face-to-face education is not the determining criterion in this case.

Anahtar Kelimeler:
Online, yüz yüze, uygulama dersi, anket / online, face-to-face, preclinic, survey

Pulpotomy İn Vital Immature Teeth With Irreversible Pulpitis: Clinical And Radiographic Evaluations

Durmuş Alperen BOZKURT, DDS, PhD,[1] e-mail: alprnbzkrt@hotmail.com , ORCID No: 0000-0003-3910-5777

Hale ARI AYDINBELGE, DDS, PhD,[2] e-mail: haleari@hotmail.com , ORCID No: 0000-0001-7623-0759

[1] Department of Endodontics, Faculty of Dentistry, Necmettin Erbakan University, Konya, Turkey;
[2] Department of Endodontics, Faculty of Dentistry, Selçuk University, Konya,

Turkey.The authors deny any conflicts of interest related to this study.

Corresponding Author: Durmuş Alperen Bozkurt, Department of Endodontics, Faculty of Dentistry, NecmettinErbakan University, Konya, Turkey.
Phone: +903322200025
Fax: +903322200045
E-mail: alprnbzkrt@hotmail.com

Abstract

This study aimed to evaluate the outcome of pulpotomy with mineral-trioxide-aggregate(MTA) in vital permanent immature teeth with irreversible pulpitis. 9-12 years old three patients were referred with deep dentine carious with irreversible pulpitis two premolars and molar permanent immature teeth. After isolation, caries removal, and pulp exposure, MTA-Angelus was used in pulpotomy treatment. Patients were recalled for clinical and radiographic examinations in different periods. Radiographic examinations were analysed with the Image-J analysis software program. Clinical examinations in premolars at 27-months and molar at 16-months were showed asymptomatic. The teeth exhibited delayed responses to the electric-pulp-testing and the cold test. Radiographic examinations of two cases showed increases in the root wall thicknesses and lengths. On the other hand, radiographic examination of the other premolar case showed increases in the root wall thicknesses but decreases root length. As a result, vital permanent immature teeth with irreversible pulpitis can be treated successfully by MTA-Angelus.

Keywords: Dental materials, Pulpitis, Revascularization.

Anahtar Kelimeler: Dental materyaller, Pulpit, Revaskülarizasyon.

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Üç Farklı Nikel-Titanyum Resiprokal Eğenin Maksimum Dinamik Tork Ve Vertikal Kuvvet Değerlerinin Belirlenmesi

Evaluation Of Maxımum Dynamıc Torque And Vertıcal Force Values Of Three Dıfferent Nıckel- Titanium Reciprocal Files

Eda Ezgi ASLANTAŞ, Ahmet SERPER

Hacettepe ÜnİversitesiDiş Hekimliği Fakültesi Endodonti A.D Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti A.D
aslantasee@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı üç farklı nikel-titanyum respirokal eğenin eğimli simule kanalların preparasyonu sırasında oluşturdukları maksimum dinamik tork ve maksimum vertikal kuvvetin belirlenmesidir.

Yöntem: Çalışmada kök kanal eğeleme, irrigasyon, tork ve vertikal kuvvet analizini aynı anda yapabilenözel üretim bir cihaz kullanılarak, Wave One Gold Primary, EndoArt Wise Gold R25 ve EndoArt Wise Blue R25 eğeler ile akrilik rezin bloklardaki eğimli kanalların preparasyonu yapılmıştır. Eğeler üretici firma tarafından önerilen respirokasyon hareketinde, pecking modunda, %2,5 sodyum hipoklorit irrigasyonuyla birlikte çalıştırılmışlardır. Preparasyon sırasında oluşan anlık ve maksimum tork ve vertikal kuvvet değerleri monitörize edilmiş ve kaydedilmiştir. Gruplar arası karşılaştırmalar Kruskal Wallis, ikili karşılaştırmalar MannWhitney U testi ile gerçekleştirilmiştir ($p= 0.05$; $p=0,01$).

Bulgular: WOG Primary eğelerin maksimum dinamik tork değerleri Endoart Gold R25 ve Endoart Wise BlueR25 eğelerinden daha düşük bulunmuştur ($p<0,05$). En düşük vertikal kuvvet WOG grubunda ($p<0,01$), en yüksek vertikal kuvvet ise EndoArt Gold grubunda gözlenmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Kök kanalında eğeleme sırasında oluşan yüksek tork ve vertikal kuvvet değerleri eğe kırıkları ve dentin duvarı hasarı gibi birçok olumsuz duruma neden olabileceğinden dikkatli olunmalıdır. Test edilen gruplar arasında hem maksimum tork hem de maksimum vertikal kuvvet oluşumu açısından WOG eğeleri en düşük değerlere sahiptir./

Objective: The aim of this study is to evaluate the maximum dynamic torque and maximum vertical force of three different nickel-titanium reciprocating files during the preparation of curved simulated canals.

Method: In the study, the preparation of curved canals in acrylic resin blocks was made with Wave One Gold Primary, EndoArt Wise Gold R25 and EndoArt Wise Blue R25 files, using a specially manufactured device that can perform root canal preparation, irrigation, torque and vertical force analysis at the same time. The files were operated in the pecking mode, with reciprocating motion recommended by the

manufacturer, with 2.5% sodium hypochlorite irrigation. The instantaneous and maximum torque andvertical force values during the preparation were monitored and recorded. Comparisons between groups were made with Kruskal Wallis, pairwise comparisons were made with Mann Whitney U test (p= 0.05; p=0,01).

Results: Maximum dynamic torque values of WOG Primary files were lower than Endoart Gold R25 and Endoart Wise Blue R25 files ($p<0.05$). The lowest vertical force value was observed in the WOG group ($p<0.01$). The highest vertical force value was observed in the EndoArt Gold group ($p<0.05$).

Conclusion: Care should be taken as high torque and vertical force values during root canal preparation may cause many adverse conditions such as file fractures and dentin wall damage. Among the tested groups, WOG files had the lowest values for both maximum torque and maximum vertical force generation.

Anahtar Kelimeler:
Tork, kuvvet, endodonti/Torque, force, endodontics

Bıofactor Mta'nın Radyoopasitesinin Dijital Radyografi İle Değerlendirilmesi Radiopacity Of Bıofactor Mta Using Digital Radiography

Dr.Öğr.Üyesi Şeref Nur Mutlu
Kurum : Necmettin Erbakan Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Dişçilik HizmetleriBölümü
Branş : Endodonti
Cep Telefonu : + 90 533 360 04 68
E-Posta : serefnurmutlu@hotmail.com
ORCID No : 0000-0001-9556-3495

Doç.Dr. Makbule Bilge Akbulut
Kurum : Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti BölümüBranş : Endodonti
Cep Telefonu : +90 544 440 75 25E-Posta : dt.bilge@yahoo.com
ORCID No : 0000-0001-9082-3120

Sunum Şekli: Sözlü bildiri

Yazışmadan sorumlu yazar: Dr. Öğr. Üyesi Şeref Nur Mutlu
Necmettin Erbakan Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Dişçilik Hizmetleri BölümüMeram/Konya

Özet

Bu çalışmada Angelus MTA, Biodentine ve BIOfactor MTA'nın radyoopasitesi değerlendirilmiştir.

Standart bir teflon kalıba yerleştirilen Angelus MTA, Biodentine ve BIOfactor MTA örnekleri başlangıç sertleşmelerini tamamladıktan sonra kalıptan çıkarılarak 37°C'de 48 saat inkübe edildi. Her gruptan birer numune alınarak alüminyum basamaklı blok ile birlikte radyografisi çekildi. Dijital görüntüler bir yazılım kullanılarak bilgisayara aktarıldı. Numunelerin radyografik yoğunlukları belirlendi ve değerler milimetre alüminyum (mmAl)'a dönüştürüldü. İstatistiksel analiz için One-way ANOVA ve post-hoc Tukey testleri yapıldı. Ortalama radyoopasite değerleri Angelus MTA'nın 3.66, Biodentin'in 2.43 ve BIOfactor MTA'nın 4.41 mmAl idi. Biodentine en düşük radyoopasite değerini gösterirken Angelus MTA ve yeni bir materyal olan BIOfactor MTA'nın radyoopasitesi standarta uygundu.

Anahtar kelimeler: dijital radyografi, radyoopasite, kalsiyum silikat esaslı materyaller, Biodentine

Summary

This study evaluated the radiopacity of Angelus MTA, Biodentine and BIOfactor MTA. Angelus MTA, Biodentine and BIOfactor MTA samples placed in a standard teflon mold. The samples were removed from the mold after initial setting and incubated at 37°C for 48 hours. One sample from each group was taken and were radiographed together with the aluminum step wedge. The digital images were transferred to the computer using a software. Radiographic densities of the samples were determined and the values were converted to millimeters of aluminum (mmAl.) One-way ANOVA and post-hoc Tukey tests were used for statistical analysis. The mean radiopacity values were 3.66 mmAl for Angelus MTA, 2.43 mmAl for Biodentine and 4.41 mmAl for BIOfactor MTA. While Biodentine showed the lowest radiopacity value, the radiopacity of Angelus MTA and a novel material, BIOfactor MTA, were in accordance with the standard.

Keywords: digital radiography, radiopacity, calcium-silicate based materials, Biodentine

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Son Sınıf Diş Hekimliği Öğrencilerinin Covid-19 Salgınında Tele-Dişhekimliğine Karşı Tutumları

The Attıtudes Of Senıor Dental Students Towards Tele-Dentıstry Durıng Covıd-19 Outbreak

Cansu ATALAY, Cansu ÖZŞİN ÖZLER, Gizem KESKİN, Tuğba DALGARA ÇAM,
Meryem UZAMIŞTEKÇİÇEK, Esra ERGİN

Hacettepe ÜniversitesiHacettepe ÜniversitesiHacettepe ÜniversitesiHacettepe ÜniversitesiHacettepe ÜniversitesiHacettepe Üniversitesi
cansugulcan@hacettepe.edu.tr

Özet:

Amaç: Son koronavirüs salgını, hastaların sorunlarının tele-dişhekimliği gibi geleneksel olmayan yöntemlerle çözülmesi için acil bir talep yarattı. Bu çalışma, son sınıf dişhekimliği öğrencilerinin COVID-19 salgını sırasında tele-dişhekimliği hakkındaki bilgi ve tutumlarını değerlendirmeyi ve tele-dişhekimliği dersinin diş hekimliği müfredatına dahil edilmesinin gerekliliği konusundaki düşüncelerini anlamayı amaçlamıştır.

Yöntem: Bu kesitsel çalışmaya toplam 145 diş hekimliği son sınıf öğrencisi katıldı. Önceden test edilmiş ve yapılandırılmış anketler, tele-dişhekimliği hakkında bilgi veren seminer öncesi ve sonrasında öğrenciler tarafından doldurudu ve veriler çevrimiçi bir anket portalı kullanılarak toplandı. İstatistiksel analizler Ki-kare,Fisher's exact ve Exact testleri ile yapıldı (<0.05).

Bulgular: Öğrencilerin sadece %21,3'ü seminerden önce “tele-dişhekimliği” hakkında bilgi sahibiydi. Diş hekimliği branşlarında tele-dişhekimliğinin uygulanabileceğini düşünen öğrencilerin oranı seminer sonrasında %61,3'ten %85,7'ye yükseldi. Yoksulluk, cehalet, yüksek altyapı maliyetleri, teknolojiye direnç ve isteksiz diş hekimleri, %60 ile %94,3 arasında değişen engeller olarak gösterildi. Seminerin ardından, katılımcıların %92,8'i tele-dişhekimliği dersinin bir gereklilik olduğunu bildirdi.

Sonuç: Son sınıf diş hekimliği öğrencileri tele-dişhekimliği hakkında az bilgiye sahip gibi görünmektedir. Günümüz koşullarında, günümüz gereksinimlerine cevap verebilecek, tam donanımlı ve son teknolojiye hâkim mezunlar yetiştirebilmek için tele-dişhekimliğinin diş hekimliği müfredatına adapte edilmesi önemli birgerekliliktir.

Aim: The recent coronavirus outbreak has created an urgent demand to solve patients' problems using non-traditional methods such as teledentistry. The present study aimed to assess the knowledge and attitudes of senior dental students about teledentistry during COVID-19 pandemic and understanding their considerations on the necessity of adopting teledentistry course into dental curriculum.

Methods: A total of 145 senior dental students participated in this cross-sectional study. The pretested and self-structured questionnaires were completed by the students before and after the seminar providing information about teledentistry and the data were collected using an online survey portal. Statisticalanalyses were performed with Chi-square, Fisher's exact and Exact tests (<0.05).

Results: Only 21.3% of the students knew about "teledentistry" prior to the seminar. The percentage of students who think that teledentistry can be applied in dental specialties has increased from 61.3% to85.7% after seminar. Poverty, illiteracy, high infrastructure costs, resistance to technology, and unwilling dentists were cited as barriers, ranging from 60% to 94.3%. Following the seminar, 92.8% reported that teledentistry course is a requirement.

Conclusion: Senior dental students seem to know little about teledentistry. In today's conditions, it is a vital necessity to adapt teledentistry into the dental curriculum in order to educate full-fledged and cutting-edge graduates who can meet the current requirements.

Anahtar Kelimeler:
Tele-dişhekimliği, COVID-19, diş hekimliği öğrencileri, tutum, diş hekimliği eğitimi / Teledentistry,COVID-19, dental students, attitude, dental education

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Beyazlatıcılı Diş Macunlarının Kompozit Materyalinde Meydana Getirdiği Renk Değişiminin Karşılaştırılması

Comparıson Of The Color Change Caused By Whıtenıng Toothpaste In Composite Materıal

İrem ELMACI, Hakan Yasin GÖNDER

Necmettin Erbakan Üniversitesiecmettin Erbakan Üniversitesi
iremelmaci@gmail.com

Özet:

Son yıllarda estetiğin ön plana çıkması ve hastalarda beyaz dişlere sahip olma isteğinin artması ile birlikte beyazlatma tedavilerine ve piyasadaki beyazlatma ürünlerine ilgi de artmıştır. En kolay ulaşılabilir veen düşük maliyetli beyazlatma seçeneklerinden biri olarak görülen beyazlatıcı etkili diş macunlarının kullanımı da artmıştır. Bu çalışmamızda da restoratif tedavilerde sıkça kullanılan dental rezin kompozitlerin 5 farklı beyazlatıcı etkili diş macunu ile 1 ay süre boyunca fırçalanması sonucu kompozit rezinin yüzeyinde meydana gelen renk değişimlerinin in vitro olarak incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmamızda 13 mm çapında ve 1,5 mm kalınlıkta dairesel boşluklara sahip bir politetrafloroetilen kalıp kullanılarak toplamda 50 adet kompozit disk hazırlanmıştır. Örneklerin hazırlanmasında A1 renginde 3M Filltek Z250 Universall kompozit kullanılmıştır. Testlere başlamadan önce tüm örnekler oda sıcaklığında 24 saat distile suda bekletildi. Kompozit örnekler 5 farklı beyazlatıcı diş macunu (A Grubu (Opalescence® Whitening Toothpaste), B Grubu (Rocs Sensations Whitening), C Grubu (Colgate Optic White Expert), D Grubu (Signal White Now Gold), E Grubu (Sensodyne Ekstra Beyazlatıcı)) kullanılmak üzere rastgele 5 farklı gruba ayrıldı. Örneklerin başlangıç renk ölçümleri spektrofotometre ile yapıldı ve başlangıç renkleri kaydedildi. Daha sonra her bir örnek toplamda 6 saat süre ile renklendirici solüsyonun (Nescafe) içinde bekletildi. Örnekler renklendirici solüsyonun içinden çıkarılıp 10 sn boyunca akan su altında yıkandı ve kağıt havlu ile bastırmadan hafifçe kurulandıktan sonra örneklerin renk ölçümleri yapılıp kaydedildi. Daha sonra günde 2 dakika olmak üzere 1 aylık fırçalama süresi hesaplanıp fırçalama simülatöründe ileri geri hareketler ile fırçalama işlemi uygulandı. Elde edilen sonuçlara göre her 3 grubun da 1 aylık fırçalamasüresi sonrası renk değişimlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunduğu belirlenmiştir (p=0,048). Başlangıç renk değerleri ve 1 aylık fırçalama sonrası renk değerleri karşılaştırıldığında her 3 grupta da anlamlı bir farklılık bulunmadığı belirlenmiştir (p=0,754). / In recent years, with the increase in aesthetic expectations and the desire to have white teeth in patients, interest in whitening treatments and whitening products on the market has increased. The use of whitening toothpastes, which are seen as one of the most accessible and cost-effective whitening options, has also increased. In this study, it was aimed to examine the color changes on the surface of the composite resin after brushing the dental resin

composites, which are frequently used in restorative treatments, with 5 different whitening toothpastes for 1month. In our study, a total of 50 composite discs were prepared using a polytetrafluoroethylene mold with circular cavities of 13 mm in diameter and 1.5 mm in thickness. In the preparation of the samples, 3M FilltekZ250 Universall composite in A1 color was used. Before starting the tests, all samples were kept in distilled water at room temperature for 24 hours. Composite samples 5 different whitening toothpastes (Group A (Opalescence® Whitening Toothpaste), Group B (Rocs Sensations Whitening), Group C (Colgate Optic White Expert), Group D (Signal White Now Gold), Group E (Sensodyne Extra Whitening)) were randomly divided into 5 different groups to be used. Initial color measurements of the samples were made with a spectrophotometer and initial colors were recorded. Then, each sample was kept in the coloring solution (Nescafe)

Anahtar Kelimeler:
Beyazlatıcı diş macunu, kompozit, fırçalama simülatörü / Bleaching toothpaste, composite,brushing simulator

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Sağlık Sektöründe Ve Diğer Alanlarda Çalışan Yetişkin Bireylerin Ağız Bakım Alışkanlıklarının Karşılaştırılması

Comparıson Of The Oral Care Habıts Of Adult Indıvıduals Workıng In The Health Sector And Other Fıelds

Mediha BÜYÜKGÖZE DİNDAR, Meltem TEKBAŞ ATAY

Trakya ÜniversitesiTrakya Üniversitesi
medihabuyukgoze@trakya.edu.tr

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı sağlık çalışanı olan ve olmayan yetişkin bireylerin ağız hijyen alışkanlıklarının belirlenmesi ve birbirleriyle karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Çalışma için gerekli olan izinler Trakya Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu'ndan (TÜTF BAEK 2020/242) alındıktan sonra hazırlanan 25 soruluk anket formu internet üzerinden dağıtılmıştır. Çalışmaya 18-64 yaş arasında (ort:27,7±12,2) 74'ü erkek (%35,1) ve 138'i kadın (%64,9) toplam 212 gönüllü katılmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS Statistics for Windows, Version 23.0 istatistik programı kullanılarak, Chi-square ve Mann-Whitney U analizleri ile değerlendirilmiştir. Tüm istatistikler için anlamlılık sınırı $p<0.05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin %25,6'sı sağlık çalışanıdır. Sağlık çalışanı olan ve olmayan bireylerin diş fırçalama sıklıkları, diş fırçasını yenileme süreleri, kullandıkları diş fırçası ve macun çeşitleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Bununla birlikte sağlık çalışanlarının diş ipi ve ara yüz fırçası kullanım sıklığı diğer bireyden istatistiksel olarak anlamlı derecede fazladır ($p<0,05$). Sağlık çalışanlarının günlük ağız bakımı için harcadıkları süre (10 dakika) diğer bireylerden (8 dakika) fazla olmasına rağmen aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Sağlık çalışanları ile diğer bireylerin diş fırçalama ve gargara kullanma sıklıkları arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Ancak sağlık çalışanlarının dental ara yüz temizleme sıklıklarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Eğitim düzeyinin artışı ile ağız bakım alışkanlıklarının geliştiği ancak çalışmaya katılan bireylerin sağlık çalışanı olsun ya da olmasın ağız hijyen alışkanlıklarının yeterli olmadığı görülmüştür.Sonuçlar bireylerin ağız-diş sağlığı hakkında daha fazla bilinçlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. / Objective: The aim of this study is to determine the oral hygiene habits of adult individuals working in thehealth sector and other fields, and to compare them with each other.

Method: After the permissions required for the study were obtained from the Trakya University Scientific Research Ethics Committee (TÜTF BAEK 2020/242), the questionnaire containing 25 questions was distributed over the internet. A total of 212 volunteers, 74 male (35.1%) and 138 female (64.9%), between

the ages of 18-64 (mean:27.7±12.2) participated in the study. The data were evaluated with Chi-square andMann-Whitney U analyzes using IBM SPSS Statistics for Windows, Version 23.0. The limit of significance was $p<0.05$.
Results: 25.6% of the participants were health workers. There was no significant difference between the frequency of toothbrushing, the duration of toothbrush renewal, and the types of toothbrushes and pastes used by individuals working in the health sector and other fields ($p>0.05$). On the other hand, the dental floss and interface brush usage of healthcare professionals was significantly higher ($p<0.05$). Although the time spent by healthcare professionals for daily oral care (10 minutes) was higher than other individuals (8 minutes), there was no statistically significant difference ($p<0.05$).
Conclusion: There was no significant difference between the frequency of tooth brushing and mouthwash usage of healthcare professionals and other individuals. However, the dental interface cleaning frequencyof healthcare workers was higher. The oral care habits have improved with the education level, but the oral hygiene habits of the participants, whether they are health workers or not, were not sufficient. The results revealed that individuals need to be more conscious about oral health.

Anahtar Kelimeler:
Ağız Hijyeni, Diş fırçalama, Sağlık çalışanları / Oral hygiene, Toothbrushing, Medical Staffs

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Bulk Fill Kompozit Rezinlerin Su Emilimi Ve Çözünürlük Değerlerinin Karşılaştırılması

Comparison Of Water Absorption And Solubility Levels Of Bulk Fill Composite Resins

Merve KÜTÜK ÖMEROĞLU, Ertan ERTAŞ

Okan Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiOndokuz Mayıs Üniversitesi
mervekutuk1212@gmail.com

Özet:

Amaç:Çalışmamızın amacı, son yıllarda kullanımı yaygınlaşan, bulk fill kompozit rezinlerin, farklı ışık cihazları ile polimerizasyonunun, su emilimi ve çözünürlük değerleri üzerine olan etkisini incelemektir.

Yöntem:Çalışmamızda 8 farklı bulk fill kompozit rezin,SDR (Dentsply),Sonicfill (Kerr),x-traFil (Voco), Beautifil Bulk Restorative (Shofu), Beautifil Bulk Flowable (Shofu),Filtek Bulk Fill Flowable (3M ESPE),Admira Fusion X-tra(Voco),Estelite Bulk Fill Flow (Tokuyama) ve mikrohibrit tipte Filtek Z250 Universal (3M ESPE) kullanılarak 6 mm çapında,4 mm kalınlığında örnekler hazırlanmış, LED ve QTH ışık kaynakları ile polimerize edilmiştir.Örneklerin su emilim ve suda çözünürlük düzeylerini saptamak için,ISO 4049:2009 spesifikasyonu esas alınarak,standartta bildirilen formüllerden yararlanılmıştır.Kompozit ve ışığa göre çözünürlük ve su emilimi karşılaştırmalarında iki yönlü manova analizi,çoklu karşılaştırmalar içinTukey HSD testi kullanılmıştır.Önem düzeyi $p<0,050$ olarak alınmıştır.

Bulgular:Kompozitin hem su emilimi hem de çözünürlük üzerinde etkisi anlamlı bulunmuştur ($p<0,001$).Işığın çözünürlük üzerindeki etkisi anlamlı bulunmuştur ($p=0,011$).LED ışıkta çözünürlük ortalama değeri 8,23 iken, QTH ışığında 10,19'dur.Işığın su emilimi üzerinde anlamlı bir etkisi yoktur ($p=0,164$). Kompozit ve ışık etkileşimi çözünürlük üzerinde anlamlı elde edilmiştir($p=0,001$).En yüksek su emilimi ortalama değeri Beautifil Bulk Restorative ve QTH etkileşimi ile elde edilmiştir ve 20,37'dir.En düşüksu emilimi ortalama değeri x-traFil kompozitinde hem LED hem QTH ile 8,8'dir.

Sonuç:Kompozit rezinlerin yapısı ve polimerizasyonda kullanılan ışık cihazları, su emilimi ve çözünürlük düzeylerini etkilemektedir./Aim:The aim of our study is to examine the effects of polymerization of bulk fill composite resins, which have become widely used in recent years, with different light devices on water absorption and solubility levels.

Abstract

Method:Samples with a diameter of 6 mm and a thickness of 4 mm were prepared by using 8 different bulk fill composite resins SDR (Dentsply),Sonicfill (Kerr),x-traFil (Voco),Beautifil Bulk Restorative (Shofu),Beautifil Bulk Flowable (Shofu),Filtek Bulk Fill Flowable (3M ESPE), Admira Fusion X-tra(Voco),Estelite Bulk Fill Flow (Tokuyama) and microhybrid Filtek Z250 Universal (3M ESPE) and they

were polymerized with LED and QTH light sources.In order to determine the water absorption and water solubility levels of the samples,the formulas reported in the standard were used,based on ISO 4049:2009 specification.Two-way Manova was used in the comparison of solubility and water absorption in terms of composite and light, while Tukey HSD test was used for multiple comparisons.Level of significance was considered as p<0,050.

Results:The effect of composite on both water absorption and solubility was found to be significant (p<0,001). The effect of light on solubility was found to be significant (p=0,011).While mean solubility value was 8,23 with LED light, it was found as 10,19 with QTH light.Light was not found to have a significant effect on water absorption (p=0,164).The interaction of composite and light was found to be significant on solubility (p=0,001). The highest water absorption mean value was obtained with Beautifil Bulk Restorative and QTH interaction and it was found as 20,37.The lowest water absorption mean value was obtained with x-traFil composite as 8,8 with both LED and QTH.

Conclusion:The structure of composite resins and light devices used in polymerization affect water absorption and solubility levels.

Anahtar Kelimeler:
Bulk-fill, çözünürlük, su emilimi/Bulk-fill, solubility, water absorption

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Radyoterapi Sonrası Farklı Adeziv Sistemlerin BağlantıDayanımına Etkisi

Effect Of Radıotherapy On Bond Strength In Dıfferent Adhesıves

Zeynep ÇİFÇİ, Derya SÜRMELİOĞLU

gaziantep üniversitesi diş hekimliği fakültesigaziantep üniversitesi
zeynep94cifci@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı; radyoterapi uygulamasının, klorheksidin glukonat ile dezenfeksiyon sonrası dentin dokusundaki bağlantı dayanımı üzerine etkisinin iki farklıadeziv sistem kullanılarak incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmada yeni çekilmiş, çürüksüz 8 adet insan molar dişi kullanıldı. Radyasyon birlineer hızlandırıcı kullanılarak toplam 70,2 Gy doz, 39 günlük 1,8 Gy uygulamaya bölündü. Mikrotensile bağlanma dayanımını değerlendirmek için dişlerin okluzal yüzeyindeki mine dokusu, düşük hızda dönen su soğutmalı kesme cihazı ile kaldırıldı ve dentin dokusu açığaçıkarıldı. Dişler randominize olarak yarısına klorheksidin glukonat uygulanmak üzere iki anagruba ayrıldı (n=4). Daha sonra 6. jenerasyon (clearfil SE bond) ve 8. Jenerasyon (clearfil universal quick) uygulanmak üzere iki alt gruba ayrıldı (n=2). Dişler adeziv uygulamasını takiben tabakalama tekniği ile 4 mm kalınlığında kompozit rezin ile restore edildi. Dişlerden elde edilen çubuklara üniversal test cihazında mikrotensile bağlanma dayanımı testi uygulandı. Veriler istatistiksel olarak varyans analizi (ANOVA) ile (p <0.05) anlamlılık düzeyinde analiz edildi.

Bulgular: Tüm gruplar arasında en yüksek bağlanma dayanımı, 6. Jenerasyon adeziv sisteminde (clearfil SE), en düşük bağlanma kuvveti ise 8. Jenerasyon adeziv sisteminde(clearfil universal quick) bulundu (p <0.05). Radyoterapi sonrası klorheksidin glukonat uygulaması her iki grupta da bağlanma dayanımını arttırmıştır.

Sonuç: Radyoterapi uygulaması sonrası klorheksidin dezenfeksiyonunun her iki adeziv sistemde bağlanma dayanımını arttırdığı saptandı. Ancak bu sonuç baş boyun bölgesineradyoterapi alan hastalar ile klinik olarak desteklenmelidir.

Aım: This study aimed to assess the efficacy of radiotherapy on the bond strength of the dentin tissue afterdisinfection with chlorhexidine gluconate using two different adhesive systems.

Methods: Eight newly extracted, non-carious human molar teeth were used in the study. A total dose of

70.2 Gy was divided into 39 days of administration of 1.8 Gy using a radiation linear accelerator. For evaluating microtensile bond strength, the occlusal enamel surfaces of the teeth were removed with a low- speed watercooled diamond bur in order to expose the dentin tissue. The teeth were randomly divided into two main groups, half of which were used with chlorhexidine gluconate (n=4). Then divided into two subgroups as 8th generation bond system (clearfil universal quick), 6th generation (clearfil SE)(n=2). Subgroups were applied according to the manufacturer's instructions with adhesive systems mentioned above. Following the adhesive applications, the teeth were restored with 4 mm thick composite resin. Microtensile bond strength test was applied to the test sticks obtained from teeth in a Universal test device. Data were analyzed statistically with ANOVA at a significance level of ($p< 0.05$).

Results: Among all the groups the highest bond strength was achieved in the 8th generation bond system while the lowest was 6th generation ($p <0.05$). Chlorhexidine gluconate application after radiotherapy increased the bond strength in both groups.

Conclusıons: Chlorhexidine gluconate application was beneficial in improving to dentine bond strength of universal adhesives affected by radiotherapy after ionizing radiation. However, this results should be supported by clinically case reports.

Anahtar Kelimeler:
klorheksidin glukonat, mikrotensile, radyoterapichlorhexidine gluconate, microtensile, radiotherapy

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Cad/Cam Yöntemiyle Üretilen Geçici Restorasyonların Farklı Solüsyonlardaki Renk Değişimlerinin Değerlendirilmesi

Evaluatıon Of Color Changes In DıfferentSolutıons Of Temporary Restoratıons Manufactured By Cad/Cam Method

Aykut GÖNDER, Elif Didem DEMİRDAĞ, Hülya DEMİR SEVİNÇ, Firdevs ORAL, Serdar POLAT

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
-Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiGazi Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiGazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
gonderay@hotmail.com

Özet:

Amaç: Dişeti profili oluşturulması, dikey boyut yükseltilmesi, immediate implant yüklemeleri gibi durumlarda CAD/CAM yöntemiyle üretilen geçici restorasyonların kullanımının mekanik direnç ve renk stabilitesi yönünden daha avantajlı olduğu belirtilmektedir. Bu çalışmanın amacı, farklı CAD/CAM bloklardan üretilen geçicilerin farklı solüsyonlar içerisinde ağızda kullanım sürelerine bağlı renk değişimlerini değerlendirmektir

Gereç ve Yöntem: İki farklı PMMA bloktan (Duocad PMMA Temp Block, FSM Dental Ankara, Türkiye),(Eray PMMA Blok, Eraylar Akrilik, Ankara, Türkiye) 10mm çapında ve 2mm kalınlığında olmak üzere toplam60 adet disk şeklinde örnek üretildi. Deneyde distile su, Listerin alkollü-alkolsüz gargara (Listerine Cool Mint500 ml, Johnson& Johnson, Pomezia, Italy) olmak üzere üç farklı solüsyon kullanıldı ve örnekler 10'arlı gruplara ayrıldı (n=10). Tüm örnekler 37˚C 'lik distile suda 24 saat boyunca bekletildi ve solüsyonlardaki 30,60 ve 90.dakikalara ait renk değişimleri (ΔE) spektrofotometre cihazıyla (Vita Easyshade Advance4.0, Vita Zahnfabrik Bad Säckingen, Germany) hesaplandı. Renk değişimlerinin zamana bağlı grup içi değerlendirmelerinde Wilcoxon işaret testi kullanıldı ve p değeri 0,05 anlamlılık seviyesine göre değerlendirildi.

Bulgular: Alkolsüz gargarada bekletilen Eray ve Duocad grubu örneklerde 90.dakikaya ait renk değişim değerlerinin 30. Dakikaya göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$) Alkollü gargarada bekletilen her iki geçici grubunda da 30, 60 ve 90. dakikalarda ΔE renk değişimi değerleriarasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı gözlenmiştir ($p>0,05$).

Sonuç: CAD/CAM yöntemiyle üretilen PMMA geçicilerin alkolsüz gargaralarda zamana bağlı renk değişimlerinin istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p<0,05$), alkollü gargaralarda ise anlamlı bir renk değişimi olmadığı ($p>0,05$) sonucuna varılmıştır.

Aim: It is stated that the use of temporary restorations produced by the CAD/CAM method in cases such asgingival emergence profile, vertical dimensioning, immediate implant loading is more advantageous in terms of mechanical resistance and color stability. The aim of this study is to evaluate the color changes of temporarys produced from different CAD/CAM blocks in different solutions depending on the duration of use in the mouth.

Material-Method: Total of 60 disc-shaped specimens, 10mm in diameter and 2mm in thickness, were produced from two different PMMA blocks (Duocad PMMA Temp Block, FSM Dental Ankara, Türkiye) (ErayPMMA Blok, Eraylar Akrilik, Ankara, Türkiye). In the experiment, three different solutions such as distilled water, Listerine alcohol containing-non alcohol containing mouthwash (Listerine Cool Mint 500 ml, Johnson& Johnson, Pomezia, Italy) were used and the samples were divided into groups of 10 (n=10). All samples were kept in distilled water at 37˚C for 24 hours and color changes (ΔE) in the solutions at 30, 60 and 90 minutes were calculated with a spectrophotometer device (Vita Easyshade Advance4.0, VitaZahnfabrik Bad Säckingen, Germany). Wilcoxon sign test was used for time-dependent within-group evaluations of color changes and the p value was evaluated according to the 0.05 significance level.

Results: It was determined that the color change values of 90th minute in Eray and Duocad group samples kept in non-alcohol mouthwash were statistically significantly higher than 30th minute ($p<0.05$). It was observed that there was no statistically significant difference between the color change (ΔE) values at 30, 60 and 90th minutes in both temporary groups kept in alcohol-containing mouthwash ($p>0.05$).

Conclusion: It was concluded that the time-dependent color changes of PMMA temporary mouthwashes produced by CAD/CAM method were statistically significant ($p<0.05$), while there was no significant color change in alcohol-containing mouthwashes ($p>0.05$).

Anahtar Kelimeler:
PMMA blok, Renk değişimi, Spektrofotometre / Color change, PMMA block, Spectrophotometer

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Eklemeli İmalat Yöntemi İle Amelogenezis İmperfektalı Hastanın İnterim Protetik Tedavisi

Interım Prosthetıc Treatment By Addıtıve Manufacturıng Method Of A Patıent Wıth Amelogenesıs Imperfecta

DENİZ İSTANBULLU, Koray SOYGUN, Hatice Selen YILDIZ, Hamza Gökhan KAYHAN

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiÇukurova Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiÇukurova Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiÇukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
denizistan94@gmail.com

Özet:

EKLEMELİ İMALAT YÖNTEMİ İLE AMELOGENEZİS İMPERFEKTALI HASTANIN İNTERİM PROTETİK TEDAVİSİ Amaç:Amelogenezis İmperfekta; otozomal dominant veya resesif olarak taşınan, dişte renk ve şekil değişiklikleriyle karakterize bir mine oluşum bozukluğudur. Hipoplastik(Tip I), hipomature(Tip II), hipokalsifiye(Tip III) ve hipoplazi ile hipomaturasyonun taurodontizmle birlikte görüldüğü tip(Tip IV) olmak üzere dört tipi vardır. Hipomature tipte mine organik matriks oluşumu normaldir. Fakat mine kristal yapısının maturasyonu defektlidir. Görünümü lekeli opak beyaz, sarı kahverengi renkleşmelerle karakterizedir. Bununla birlikte, dişlerde hassasiyet, estetik olmayan görünüm ve dikey boyut kaybı vardır. Bu, hastlarda fonksiyonel ve psikolojik sorunlara neden olur. Bu olgu sunumunda hipomatur pigmente otozomal resesif tip amelogenezis imperfektalı dişlere sahip olduğunu düşündüğümüz 18 yaşındaki erkek hasta için 3d printerla üretilmiş geçici kronların yapımı sunuldu. Olgu Sunumu: Sunulan bu olguda estetik ve fonksiyonel şikayetlerle kliniğimize başvuran hastanın protetik rehabilitasyonu amaçlandı. Yapılan ağız içi muayeneler sonucunda hastanın dişlerinde yaygın sarı-kahverengi lekeler, diş kontaktlarında kayıplar ve çürükler mevcuttu. Hastanın dişlerindeki çürükler kompozitle restore edildi. Alt ve üst çenesinin anatomik ölçüsü alındı. Bu modeller üzerinde gingivektomi yapılacak yerler çizildi ve rehber oluşturmak amacıyla guide hazırlandı. Gingivektomi yapıldıktan sonra hastanın tüm dişleri rounded shoulder basamak oluşturularak prepare edildi. Dişler intraoral tarayıcı (Cerec Omnicam, Sirona) ile tarandı. İnLab yazılımıyla geçici restorasyonların STL formatında tasarımları oluşturuldu. 3D printer (Form 3 3D printer Formlabs Inc., USA) aracılığı ile geçici kron restorasyonları üretildi. Form Wash cihazında alkolle yıkanıp, Form Cure cihazında kürlenerek geçici restorasyonlar uygulanmaya hazır hale getirildi. Hasta, 4 hafta boyunca bu geçici kron restorasyonları kullandı. Sonuç: Mine oluşum bozukluğundan dolayı diş hassasiyeti, kötü estetik görüntü, aşınma gibi problemleri olan amelogenezis imperfekta hastalarına multidisipliner bir tedavi uygulanmalıdır. Böylece hastanın diş estetiği, azalmış olan sosyal özgüveni ve fonksiyonel ihtiyaçları

yeniden kazandırılır. INTERIM PROSTHETIC TREATMENT BY ADDITIVE MANUFACTURING METHOD OF A PATIENT WITH AMELOGENESIS IMPERFECTA Purpose: Amelogenesis Imperfecta is an enamel malformation that is transmitted autosomal dominantly or recessively and characterized by changes in colorand shape of the tooth. There are four types of this malformation: hypoplastic(Type I), hypomature(Type II), hypocalcified(Type III), and the type in which hypoplasia and hypomaturation are associated with taurodontism(Type IV). In this case report, we present the construction of temporary crowns produced with 3d printer for an 18 years old male patient, who we think has teeth with hypomaturized pigment autosomal recessive type amelogenesis imperfecta. Case Report: In this case presented, the prosthetic rehabilitationof the patient who applied to our clinic with aesthetic and functional complaints is aimed. As a result of the oral examinations, there were widespread yellow-brown stains on the patient's teeth and loss of dental contacts. Anatomical impression of the upper and lower jaws were taken. Places to be gingivectomized were drawn on these mold and a sx plate was made on it to create a guide. After gingivectomy, all teeth of the patient were prepared with rounded shoulder bur. Teeth were scanned with an intraoral scanner (Cerec Omnicam, Sirona). Designs of temporary restorations were created in STL format with the inLab software. Temporary restorations were produced with 3D printer (Form 3 3D printer Formlabs Inc., USA). Temporary restorations were gotten ready to be applied by washing with alcohol in Form Wash device and curing in Form Cure device. The patient used these temporary restorations for 4 weeks.

Anahtar Kelimeler:
3D yazıcı, amelogenezis imperfekta, geçici restorasyon / 3D printer, amelogenesis imperfecta,temporary restoration

Peri-İmplant Yumuşak Dokuların Kaydı İle Optimum Çıkış Profilinin Oluşturulması: 2 Olgu Bildirimi

Creatıng An Optımum Emergence Profıle Wıth Regıstratıon Of Perı-Implant SoftTıssues: 2 Case Reports

Dersim Gökce, Emrah Ayna, Güvenç Başaran

DİCLE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİDİCLE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİDİCLE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
dersim_gokce@hotmail.com

Özet:

ÖZET

İmplant çevresi yumuşak dokular; doğal diş etrafındaki periodonsiyumdan farklı olarak; Sharpey liflerinden yoksun, bağ dokusu ve birleşme epitelinden oluşmaktadır. Doğal dişlere kıyasla, klinik sondalama ve biyofilm penetrasyonuna karşı daha az dirence sahiptir. Bu nedenle, protetik uygulamalarda; uygun estetik sonuçların elde edilmesi ve peri-implant doku sağlığının korunması için uygun restoratif çıkış profili tasarımıönem arz etmektedir.

Olgu sunumumuzda, travmatik nedenlerle kaybedilen, 20 yaşındaki erkek hastanın sağ üst lateral dişi ve23 yaşındaki kadın hastanın sol üst santral dişine implantlar uygulandıktan 3 ay sonra Hind’s tekniği kullanılarak yumuşak doku çıkış profili düzenlenerek, kron protezleri uygulandı.

Bu olgu bildirimi, anterior bölgeye uygulanan implant üstü kron protezlerin, peri-implant yumuşak doku çıkışprofilinin estetik, biyolojik ve fonksiyonel tasarımı hakkında bilgi vermek amacıyla sunulmuştur. Dişeti çıkış profili oluşturulurken Kritik/Subkritik kontur ve EBC kontur konsepti olmak üzere iki farklı konsept kullanılmıştır.

ABSTRACT

Soft tissues around the implant; unlike the periodontium around the natural tooth; it is devoid of Sharpey's fibers and consists of connective tissue and junctional epithelium. Compared to natural teeth, it has less resistance to clinical probing and biofilm penetration. Therefore, in prosthetic applications; appropriate restorative emergence profile design is important for obtaining appropriate aesthetic results and preserving peri-implant tissue health.

In our case report, 3 months after the implants were applied to the right upper lateral tooth of a 20-year-old male patient and to the left upper central tooth of a 23-year-old female patient, who lost due to traumatic reasons, the soft tissue emergence profile was arranged using the Hind's technique and crown prostheses were applied.

This case report is presented to give information about the aesthetic, biological and functional design of the peri-implant soft tissue emrgence profile of the implant crown prosthesis applied to the anterior region.While creating the gingival emrgence profile, two different concepts, Critical/Subcritical contour and EBC contour concept, were used.

Anahtar Kelimeler:
Dental implantlar, Çıkış profili, Estetik diş hekimliği, Pembe estetikDental implants, Emergence profile, Esthetic dentistry, Pink esthetic

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Proteaz İnhibitörlerinin Post Sisteminin Bağlanma Direnci Üzerine Etkisi

Effects Of Protease Inhıbıtors On Bond Strength Of Post System

Muhammet Caglar BURSA, Zelal SEYFİOĞLU POLAT, Asli Pelin KAYA BURSA

Serbest dis hekimi
Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.DDiyarbakır Ağız Diş Sağlığı Hastanesi
mcaglarbursa@hotmail.com

Özet:

Amaç: Farklı MMP inhibitörleri ve çapraz bağlayıcıların dentin ve rezin arasındaki bağlantıya olan etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamızda; klorheksidin(CHX), gluteraldehit(GA) ve kurkumin(Kurk), çapraz ajanları kök kanal dentinine uygulandıktan sonra cam fiber postlar; iki farklı rezin siman sistemi ile simante edildi. Kontrol gruplarına herhangi bir dentin biyomodifikasyonu uygulanmadı (n:8). Örnekler 24 saat sonunda ve termal yaşlandırma sonrası mikro push-out yöntemi ile bağlanma dayanımı açısından test edildi. Ayrılma tipleri stereomikroskop ile sınıflandırıldı. Nanosızıntı değerlendirmesi, SEM ile kalitatif olarak yapıldı.

Bulgular: RelyX-U200 simanın gluteraldehit grubu immediat bağlanma değerleri kontrol grubundan yüksektir. Termal yaşlandırma sonrası ise gluteraldehit ve klorheksidin grupları bağlanma değerleri kontrol grubundan yüksektir. RelyX-Ultimate simanının immediat bağlanma değerlerinde MMP inhibitör ve çapraz bağlayıcılar ile kontrol grubu arasında fark yoktur. Yaşlandırma sonrası kurkumin grubunun bağlanma değerleri kontrol grubunda düşük bulundu. Termal yaşlandırma sonrası koheziv ayrılma tipinin daha fazla olduğu görüldü. Sonuç: Çalışmamızdaki rezin simanlar kullanıldığında, klorheksidin ve gluteraldehit ajanlarıfiber postların bağlanma değerlerini düşürmemektedir. Kurkumin kullanımı ise 3 aşamalı rezin simanın bağlanma değerlerini düşürmektedir.

Aim:In this study, researching of effects of different MMP inhibitors and cross linkers on resin-dentin bond strength is aimed.

Method: Glass fiber posts are luted by RelyX U200 and RelyX Ultimate resin cements after chlorhexidine, glutaraldehyde and curcumin application to root canal (n: 8). Dentin biomodifications were not applied to control groups. Examples were tested after 24 hours and thermal aging by micro push-out bond strength test. Failure patterns were classified by stereomicroscope. Nanoleakage were analyzed by SEM qualitatively. Results: Mean immediate bond strength value of glutaraldehyde group of RelyX U200 is higher than control group. Bond strength values of glutaraldehyde and chlorhexidine is higher than control group after thermal aging. There is no difference between mean immediate bond strength values of RelyX Ultimate. Mean bond strength value of curcumin group is lower than control after aging. Cohesive failure patterns are prominance after thermal aging. Conclusion: Chlorhexidine and glutaraldehyde agents do not affect bond strength of fiber posts luted by RelyX U200 and RelyX Ultimate negatively. Curcumin pretreatment decreases bond strength of 3 step adhesive system.

Anahtar Kelimeler:
Cam fiber post, bağlanma dayanımı, MMP inhibitörü/Glass fiber post, bond strength, MMP inhibitors

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Seramik İnley Ve Onleylerle İlgili Youtubetm Videolarının İçerik Analizi

Content Analysis Of YoutubetmVideos On Ceramic Inlays And Onlays

Nazlı AYDIN

Çukurova Üniversitesi diş hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Adana
nazli.yesilyurt.aydin@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı porselen inley ve onleyler hakkında bilgilerin yer aldığı YouTubeTM videolarını inceleyerek bilgilerin yararlılığını ve içeriğini değerlendirmektir. Yöntem: Google Trends uygulaması kullanılarak belirlenen 4 anahtar kelime ile YouTubeTM video platformunda tarama yapıldı. Her bir terim için ilk 30 video olmak üzere toplam 120 video protetik diş tedavisi uzmanı tarafından incelendi. Hariç tutma kriterleri sonrasında kalan 36 video, yükleyiciye göre sınıflandırılıp bilgi içerikleri tanım, endikasyon, kontraendikasyon, avantaj, uygulama yöntemi, komplikasyon, uygulamanın idamesi (prognozu), uygulama sonrası hasta bakım ve destek uygulamaları, maliyet ve bu uygulamaları gerçekleştiren diş hekimliği uzmanlık dalları konularında 30 puan üzerinden yararlılık skorları belirlendi. Elde edilen veriler, istatistiksel olarak Shapiro Wilks, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılarak incelendi ve anlamlılık $p<0.05$ düzeyinde değerlendirildi. Bulgular: Hariç tutulma kriterleri sonrasında 36 video çalışmaya dahil edilmiştir. Video yükleyicilerine göre dağılımlar değerlendirildiğinde, en fazla videonun uzman olmayan diş hekimleri tarafından (%30.6) yüklendiği görüldü. Videoların yararlılık gruplarına göre dağılımı %66.7'si az yararlı, %33.3'ü orta düzeyde yararlı şeklinde belirlenmiştir. TV kanalı video yükleyicilerinin video içerik kalitesi toplam puanları, diş hekimi ($p=0.035$), diş kliniği ($p=0.020$) ve poliklinik ($p=0.011$) video yükleyicilerinden anlamlı şekilde yüksek saptandı ($p<0.05$). Yükleyiciye göre videoların izlenme ve etkileşim oranları istatistiksel olarak aralarında fark olmadığı ($p<0.05$) tespit edildi. Sonuç: YouTubeTM porselen inley onley tedavisi ile ilgili yararlı bilgiler için yeterli bir kaynak gibi görünmemektedir. YoutubeTM da porselen inley onley tedavisi hakkında bilgi arayan hastaların, izlenmeye değer videolar bulmakta güçlük çektikleri düşünülmektedir.

Purpose: This study aims to evaluate the usefulness and content of the information by examining YouTubeTM videos containing information about porcelain inlays and onlays. Method: The YouTubeTM video platform was scanned with 4 keywords determined using the Google Trends application. A total of 120 videos, including the first 30 videos for each term, were reviewed by prosthodontists. After theexclusion criteria, the remaining 36 videos are classified according to the uploader, and their information content is about definition, indication, contraindication, advantage, application method, complication, maintenance of the application (prognosis), post-application patient care and support applications, cost and

dentistry specialities that perform these applications. The usefulness scores were determined out of 30 points. The obtained data were analyzed statistically using Shapiro Wilks, Mann Whitney U and Kruskal Wallis tests and the significance was evaluated at $p<0.05$ level. Results: After the exclusion criteria, 36 videos were included in the study. When the distributions were evaluated according to the video uploaders, it was seen that the most videos were uploaded by non-specialist dentists (30.6%). The distribution of the videos according to the usefulness groups was determined as 66.7% less useful and 33.3% moderately useful. Total video content quality scores of TV channel video uploaders were significantly higher than dentist ($p=0.035$), dental clinic ($p=0.020$), and outpatient clinic ($p=0.011$) video uploaders ($p<0.05$). It was determined that there was no statistically difference between the watching and interaction rates of the videos according to the uploader ($p<0.05$). Conclusion: YouTubeTM does not seem to be an adequate source for useful information about porcelain inlay onlay treatment. It is thought that patients who search forinformation about porcelain inlay onlay treatment on YoutubeTM have difficulty in finding videos worth.

Anahtar Kelimeler:
inley, onley, porselen dolgu, sosyal medya / inlay, onlay, porcelain filling, social media

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Farklı Kinematiklerin Kök Kanal Dolgu Maddesinin Uzaklaştırılmasına Etkisi

Effect Of Dıfferent Kınematıcs On Root Canal Fıllıng Materıal Removal

Ayşegül ÇİMEN, Demet ALTUNBAŞ

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiSivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
aysegulcimenibal@hotmail.com

Özet:

Bu çalışmanın amacı, farklı kinematiklerle kullanılan Reciproc sistemin kök kanal dolgusunu uzaklaştırma etkinliğinin değerlendirilmesidir.

Çalışmada oval şekilli tek kök kanallı 80 adet mandibular kesici diş kullanıldı. Kök kanal dolgusu yapılan dişler uygulanacak hız değerine göre iki gruba (300 veya 500 rpm), preparasyonda kullanılan kinematiğe göre dört farklı alt gruba (150°-30°, 210°-30°, 360°-30°, Devamlı rotasyon) ayrılarak sekiz grup oluşturuldu. Gruplardaki dişlerin kanal dolguları belirlenen hız değerine ve kinematiğe göre R25 eğeyle boşaltıldı. Kalan kanal dolgu maddesini değerlendirebilmek amacıyla stereomikroskop altında görüntüler alındı.

Uygulanan kinematikler göz ardı edilerek 300 ve 500 rpm hızla yapılan retreatment işlemleri karşılaştırıldığında; orta üçlüde ve toplamda kalan dolgu maddesi 500 rpm hızda 300 rpm hıza göre anlamlıderecede fazlaydı. 150° CCW-30° CW kinematikle retreatment işlemlerinin yapıldığı 500 rpm grubunda ortaüçlüde kalan dolgu maddesi 300 rpm grubuna göre anlamlı derecede fazlaydı. 500 rpm, 150° CCW-30° CWkinematikle yapılan retreatment işleminde kalan dolgu maddesinin median değerleri sırasıyla en yüksek orta>apikal>koronal üçlüde tespit edildi ve bölgeler arasında anlamlı farklılık bulundu.

Çalışmada her iki hız değerinde uygulanan 4 farklı kinematiğin kanal içerisinde kalan kanal dolgu maddesi miktarına etkisi olmadığı görülmüştür. Fakat 500 rpm hızda kanalda toplamda kalan artık dolgu maddesi miktarı daha fazla olduğundan Reciproc sistemle yapılan retreatment işlemlerinde 300 rpm hız ayarının kullanımı önerilebilir.

The aim of this study is to evaluate the effectiveness of the Reciproc system used with different kinematics in the removal of root canal filling material.

In the study, 80 mandibular incisor teeth with a single oval-shaped root canal were used. The teeth whose root canal filling was performed were divided into two groups (300 or 500 rpm) according to the speedvalue to be applied and four different subgroups (150°-30°, 210°-30°, 360°-30°, Continuous rotation) according to the kinematics used in the preparation, and eight groups were formed. The root canal filling materials of the teeth in the groups were removed using the R25 file by according to the speed value and kinematics determined. Images were obtained under stereomicroscope to evaluate remained canal filling

material.
When the kinematics applied were ignored and the retreatment processes performed at 300 and 500 rpm were compared, the remaining filling material in the middle third and in total was significantly higher at 500 rpm than 300 rpm. In the 500 rpm group in which retreatment processes were performed with 150° CCW- 30° CW kinematics, the remaining filling material in the middle third was significantly higher than the 300 rpm group. In the retreatment process performed at 500 rpm and with 150° CCW-30° CW kinematics, the highest median values of the remaining filling material were determined in the middle>apical>coronal third, respectively, and a significant difference was found between the regions. In the study, it was observed that 4 different kinematics applied at both velocity values did not affect the amount of canal filler remaining in the canal. However, since the amount of residual filling materialremaining in the canal is higher at 500 rpm, the use of 300 rpm speed adjustment can be recommended forretreatment with the Reciproc system.

Anahtar Kelimeler:
Yeniden Tedavi, Kinematik, Reciproc / Root canal retreatment, Kinematics, Reciproc.

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

The Benefit Evaluation of Operation Microscope for Undergraduate and Predoctoral Students-Endodontide Lisans ve Uzmanlık Öğrencileri Tarafından Operasyon Mikroskobu Kullanımının Etkinliği

Emine ODABAŞI TEZER

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
emiodabasi@gmail.com

Özet:

Emine ODABAŞI TEZER1

1Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

The Benefit Evaluation of Operation Microscope for Undergraduate and Predoctoral StudentsAbstract

Aim: The aim of this study was to evaluate the benefit of using magnification (operation microscope and dental loupes) and compare the skill performances among endodontist (PhD), predoctoral student (DDS) and undergraduate students to find the root canal orifices/numbers. Material and Methods: A total number of 60 extracted human maxillary molars were used in this study. Endodontic access cavities were prepared and all teeth were evaluated using cone beam computerize tomography for the root canal orifices/numbers. Endodontist, predoctoral and two undergraduate students evaluated the root canal numbers/orifices with three different methodologies which are performed by naked eye, loop and operation microscope. The data obtained from this study were statistically analyzed with Cohen's kappa test. Results: The highest determination ratio was realized by endodontist (PhD) in all groups. The magnification was optimized the determination of root canal orifices/numbers for all the observers especially experienced clinicians. Clinical experience is crucial for effective use of operation microscope. Conclusions: The use of operation microscope improves experienced operators' ability to identify root canals; on the other hand, it is less effective for inexperienced operators. The use of operation microscope improves experienced operators' ability to identify root canals, on the other hand it is less effective for unexperienced operators.

Keywords: dental education, dental students, endodontics, dental loupes, operation microscope.

Endodontide Lisans ve Uzmanlık Öğrencileri Tarafından Operasyon Mikroskobu Kullanımının EtkinliğiÖzet

Amaç: Kök kanal sisteminin temizlenmesi, şekillendirilmesi ve tıkanması kök kanal tedavisinin başarısı için önemlidir. Genellikle tedavisi yapılmamış veya bulunamamış kanal/kanallar başarısızlık sebebidir. Bu çalışmanın amacı, kök kanal ağzı/sayılarını bulmak için büyütme (dental operasyon mikroskobu ve dental

lup) kullanımının faydalarını değerlendirmek ve endodontist, uzmanlık öğrencisi ve diş hekimliği fakültesi öğrencileri arasındaki beceri performanslarını karşılaştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışmada; 60 adet yeniçekilmiş insan üst molar dişi kullanıldı . Tüm dişler konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ile gerçek kök kanal sayısı/ağzını tespit etmek amaçlı değerlendirildi. Sırası ile endodontist, endodonti uzmanlıköğrencisi ve diş hekimliği öğrencileri kök kanal sayısı/ağızlarını çıplak göz, dental lup ve dental operasyon mikroskobu ile olmak üzere üç farklı şekilde gözlemledi. Elde edilen veriler Cohen's kappa testi ile değerlendirildi. Tüm gruplar arasında en doğru belirleme oranını endodontist gösterdi. Sonuç olarak bu çalışmanın sınırları içinde magnifikasyon kullanımı endodontist için faydalı bulunurken, daha az deneyime sahip olan diğer gözlemciler (uzmanlık öğrencisi, 4. ve 5.sınıf öğrencileri) için dental operasyon mikroskobunun kök kanal sayısı/ağzını tespit etmede yardımcı olmadığı ortaya konmuştur.
Anahtar Kelimeler: diş hekimliği eğitimi, diş hekimliği öğrencileri, endodonti, lup, operasyon mikroskobu.

Anahtar Kelimeler:
Keywords: dental education, dental students, endodontics, dental loupes, operation microscope.Anahtar Kelimeler: diş hekimliği eğitimi, diş hekimliği öğrencileri, endodonti, lup, operasyon mikroskobu.

Propolisin Tek Başına Ve Üç Farklı Şelatör Ajan İle Kombinasyon Halinde Beş Mikroorganizma Türü Üzerine Antimikrobiyal Etkinliği

Antimicrobial Efficacy Of Propolis Alone And İn Combination With Three Different Chelator Agents On Five Microorganism Species

[a] **Özlem DEMİRCİDr.**
Öğr. Üyesi
Dicle Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü, Diyarbakır, Türkiye.
ORCID ID: 0000-0001-9511-2010
ozdem22@gmail.com
0 505 899 43 76
[b] **Ömer ACERDr.**
Öğr. Üyesi
Siirt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Siirt, Türkiye.
ORCID ID: 0000-0002-5314-0475
oacer21@gmail.com
0 555 023 38 47
[c] **Merve YENİÇERİ ÖZATA**
Dr. Öğr. Üyesi
Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı, Diyarbakır, Türkiye.
ORCID ID: 0000-0003-3619-3118
merveyeniceri05@hotmail.com
0 506 689 93 44

Sunumu Yapacak Yazarın Bilgileri

Merve YENİÇERİ ÖZATA
merveyeniceri05@hotmail.com
Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti
Anabilim DalıDicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
21280 Sur / Diyarbakır Tel: 0 506 689 93 44

ABSTRACT

This study evaluated antibacterial effect of 17% EDTA, 10% Citric acid, 1% Phytic acid and their Propolis combinations against S.aureus, S. pyogenes, E. faecalis, P.aeruginosa and C. albicans. 100 µl of the respective culture was pipetted into the respective plates and spread over the Nutrient Agar and Mueller Hinton Agar platesusing a sterilized spreader. After creating the wells under strict aseptic conditions, 100 µl of sample was introduced in the same plates and all plates were incubated at 37°C for 24 hours. Zone inhibition data in each group were compared by the one way ANOVA, Tukey HSD test and Dunnet test. The level of significance was
0.05. For E.faecalis, S.pyogenes and P.aeruginosa, combinations of Citric acid and Propolis showed more zone inhibition than when used alone ($p<0.05$). For P.aeruginosa, EDTA and Propolis combinations showed more zone inhibition than the control group ($p<0.05$). For C. albicans, phytic acid and Propolis combinations showedless zone inhibition than the control group ($p<0.05$). Propolis combinations of Phytic acid and Citric acid are effective to E. faecalis. This combination may

increase antibacterial properties as well as chelation properties infailed root canal therapy's retreatment.
Keywords: Phytic acid, Citric acid, EDTA, Propolis, Antibacteriel efficacy

ÖZET

Bu çalışmada, %17 EDTA, %10 Sitrik asit, %1 Fitik asit ve bunların Propolis kombinasyonlarının S.aureus, S. pyogenes, E. faecalis, P.aeruginosa ve C. albicans'a karşı antibakteriyel etkisi değerlendirildi. 100 ul ilgili kültür, ilgili petrilere pipetlendi ve sterilize edilmiş bir yayıcı kullanılarak Nutrient Agar ve Mueller Hinton Agar petrilerine yayma ekim yapıldı. Sıkı aseptik koşullar altında kuyucuklar oluşturulduktan sonra aynı petrilere 100 µl numune konuldu ve tüm petriler 37 °C'de 24 saat inkübe edildi. Gruplardaki zon inhibisyon verileri tek yönlü ANOVA, Tukey HSD testi ve Dunnet testi ile karşılaştırıldı. Anlamlılık düzeyi 0.05 idi. CA'nın propolis kombinasyonları, E.faecalis, S.pyogenes ve P.aeruginosa için, tek başına kullanımına göre daha fazla zon inhibisyon göstermiştir ($p<0,05$). EDTA ve Propolis kombinasyonları, P.aeruginosa için kontrol grubuna göre daha fazla zon inhibisyon göstermiştir ($p<0,05$). Fitik asit ve Propolis kombinasyonları, C. albicans için kontrol grubuna göre daha az zon inhibisyon göstermiştir ($p<0,05$). Fitik asit ve Sitrik asitin propolis kombinasyonları E.faecalis'e etkilidir. Bu kombinasyon, başarısız kök kanal tedavisinin yeniden tedavisinde şelasyon özelliklerinin yanı sıra antibakteriyel özelliklerini de artırabilir.
Anahtar sözcükler: Fitik asit, Sitrik asit, EDTA, Propolis, Antibakteriyel etki

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Kırık Alet Bulunan İki Kanallı Alt Premolar Dişin Tedavisi

Treatment Of The Lower Premolar Has Two RootCanal With Broken File

Özgen KIRMIZIBEKMEZ, Hakan ARSLAN

Burhanoğlu Ağız ve Diş Sağlığı PolikliniğiİstanbulMedeniyet Üniversitesi
ozggen@hotmail.com

Özet:

AMAÇ: Alet kırılması kök kanal tedavisinde çok sık rastlanılan bir komplikasyondur. Birçok faktör alet kırılmasında rol oynayabilir. Alt premolar dişler nadiren birden fazla köke ve kanala sahiptir. Bu vakada alet kırığı ve iki köke sahip olan lezyonlu alt ikinci premolar dişin tedavisi için kliniğimize başvuran hastanın tedavisi anlatılmıştır. Olgu Sunumu: Kanal yenileme işlemi için kliniğimize başvuran hastamızın radyografisi incelendiğinde iki köke sahip ve bir kökünde alet kırıldığı, diğer kökünün ise doldurulmadığı görülmüştür. Hastaya olası komplikasyonlar anlatıldı ve onam alındı. Lokal anestezi uygulamasından sonra rubber dam izolasyonu yapıldı ve giriş kavitesi hazırlandı. Boş bırakılmış olan kanal bulundu ve doğruluğu 15 Keğesiyle periapikal radyografi altında onaylandı. 3. kanalın varlığından şüphelenildiği ve kırık aletin yerini tam olarak lokalize edebilmek için kavite geçici dolgu materyali ile kapatılarak konik ışınlı bilgisayarlı tomografi alındı. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi incelenmesi sonucunda 3. kanala rastlanmadı. Sonraki seansta rubber dam uygulanarak geçici dolgu materyali uzaklaştırıldı. Dental operasyon mikroskobu (Carl Zeiss OPMI Pico, Germany) ve ultrasonik cihaz (NSK Varios 970, Japan) kullanılarak lingualde kırılan alet çıkartıldı. Kök kanalları % 2.5 sodyum hipoklorit irrigasyonu altında Reciproc eğeleri (VDW, Munich, Germany) kullanılarak hazırlanmıştır. Daha sonra kanal, AH Plus ve guta-perka kullanılarak dolduruldu. Kaviteye bonding ajan uygulanıp 3M ESPE Z100(California;USA) A2 kompozit rezin ile restorasyonu sağlanmıştır. Ekstra kanallardan şüphelenildiğinde ve kırık alet çıkarılmasında konik ışınlı bilgisayarlı tomografi endodontide sıklıkla kullanılır. AIM: Instrument breakage is a very common complication in root canal treatment. Many factors can play a role in file breakage. Lower premolar teeth rarely have more than one root and canals. In this case, the treatment of the patient who applied to our clinic for the treatment of lower second premolar tooth with a lesion with a file fracture and two roots is described. CASE: When the radiography of our patient who referred to our clinic for retreatment was examined, it was observed that the tooth had two roots.The file was broken in one root and the other was unfilled. Possible complications were explained to the patient and consent was obtained. After local anesthesia application, rubber dam isolation was performed and the access cavity was prepared. The empty canal was found and its accuracy was confirmed under periapical radiography with a 15 K file. The existence of the third canal was suspected. In

order to fully localize the location of the broken instrument, the cavity was closed with temporary filling material and conical beam computed tomography was taken. As a result of the cone beam computed tomography examination, the third channel was not found. In the next session, the temporary filling materialwas removed by under rubber dam. The broken instrument in the lingual was removed using a dental operation microscope and an ultrasonic device. The root canals were prepared using Reciproc instruments under 2.5% sodium hypochlorite irrigation.Then, the root canal was obturated with AH Plus and guta- percha. Bonding agent was applied to the cavity and restoration was achieved with 3M ESPE Z100 A2 composite resin.CBCT is often used in endodontics when extra canals are suspected and for removing broken instruments.

Anahtar Kelimeler:
endodonti, kanal tedavisi, kırık alet, ultrasonik.broken file,endodontic,root canal treatment,ultrasonic

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Covid-19 Pandemisinin Yer Tutucu Kullanan Hastalar Üzerindeki Etkisi: Kesitsel Bir Çalışma

The Influence Of Covıd-19 Pandemıc On Patıents Used Space Maıntaıner: A Cross-Sectıonal Study

Emine ŞEN TUNÇ, Emine Tuğçe KÖSE, Zeynep KAYA, Emre AKSOY

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesiondokuz mayıs üniversitesi diş hekimliği fakültesi
Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiOndokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
tugcekose123@gmail.com

Özet:

Özet

Amaç: İlk kez Aralık 2019'da rapor edilen Covid-19 pandemi süreci, büyük bir halk sağlığı sorununa yol açtı. Alınan önlemler kapsamında acil olmayan diş tedavilerinin geçici olarak ertelenmesi nedeniyle hastalar kontrol randevularına gelemediler. Bu çalışmada Covid-19 pandemisinden önce yapılan yer tutucuların, pandemi sırasındaki durumunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu kesitsel çalışmada; yer tutucu yaptıran 315 hasta belirlendi. Araştırmayı katılmayı kabul eden ebeveynler; çocuklarının ağız hijyen alışkanlıkları, yer tutucularının durumu ve yer tutucu kullanım alışkanlıkları ile ilgili soruları yanıtladılar. Verilerin dağılımında frekans analizi; istatistiksel değerlendirmede ki-kare testi kullanıldı.

Bulgular: Hastaların sadece 72'sinin (%22,9) apareyini kullanmaya devam ettiği saptandı. Hareketli apareyini kullanmayan hastaların çoğunluğu (%46,7), Covid-19 pandemisi nedeniyle kontrole gelemediklerini ve apareyin dişleriyle uyumunu kaybettiğini belirtirken; sabit apareyini kullanmayan hastaların büyük çoğunluğu (%65,4) apareylerinin desimante olduğunu belirtti. Yer tutucu tipi ile kullanım süresi arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulundu. ($p<0,001$).

Sonuç: Covid-19 pandemisinin hastaların diş tedavilerinde ve rutin diş kontrollerinde aksamalara neden olduğu ve yer tutucu kullanan pediatrik hastalarda bu durumun etkisinin büyük olduğu düşünüldü.

Abstract

Background: Covid-19 pandemic process, which was reported for the first time in December 2019, has led to a major public health issue. Patients could not come to control appointments because of the temporary postponement of non-emergency dental treatments within the scope of the measures taken. In this study, it was aimed to evaluate the situation during the pandemic of space maintainers which was made before Covid-19 pandemic.

Method: In this cross-sectional study, 315 patient were determined who received space maintainers.

Parents who agreed to participate in the study answered questions about their children's oral hygiene habits, space maintainers usage habits, and the state of space maintainers. Frequency analysis was used in the distribution of the data, and the chi-square test was used for statistical evaluation.

Results: It was found that only 72 (22.9%) of the patients continued to use their appliances. Majority of the patients who did not use their removable appliance (46.7%) stated that because of Covid-19 pandemic,they could not come to control appointment and the appliance lost its harmony with their teeth, and majority of the patients who did not use their fixed appliance (65.4%) stated that their appliances were desimantated. The relationship between space maintainers type and usage time was found statistically significant ($p<0.001$).

Conclusions: It was thought that Covid-19 pandemic caused disruption in dental treatments and routine dental controls of patients and the effect of this situation was great in pediatric patients using space maintainers.

Anahtar Kelimeler:
YER TUTUCU/SPACE MAINTAINER COVİD-19 PANDEMİSİ/COVİD-19 PANDEMICÇOCUK/CHILD

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Çocuk Hastalarda Lokal Anestezik Kullanımında Diş Hekimlerinin Bilgi Düzeyinin Değerlendirilmesi

Evaluation of Dentists' Knowledge on Local Anesthetic Use in Pediatric Patients

Şükran ÖZ, Funda ARUN, Enes Mustafa AŞAR

DentReal Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiSelçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
enesmustafasar@gmail.com

Özet:

Amaç: Lokal anestezikler diş hekimliği klinik uygulamalarında en sık kullanılan ilaçlardır. Rutin klinik işleyişte özellikle uygun doz hesaplanması ve maksimum doz miktarı konularına önem verilmelidir. Bu çalışmanın amacı çocuk hastalarda lokal anesteziklerin kullanımı konusunda diş hekimlerinin farkındalığını arttırmaktır.

Yöntem: Bu çalışmada dijital olarak hazırlanan 'Diş Hekimlerinin Çocuk Hastalarda Lokal Anestezi Kullanımı ve İstenmeyen Etkileri ile İlgili Bilgi Düzeyi Değerlendirilmesi' konulu anket formu diş hekimlerine Google anket uygulaması aracılığıyla gönderilmiştir. Çalışmada diş hekimlerinin lokal anestezik ilaçların uygulanabilecek maksimum dozları hakkındaki farkındalıkları ve bilgileri araştırılmıştır, ayrıca diş hekimleri tarafından sıklıkla kullanılan lokal anestezik ilaçlar ve karşılaşılan komplikasyonlar değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bu çalışmanın sonuçlarına göre; diş hekimlerinin klinikte en sık kullandıkları lokal anestezikmadde Artikain+Epinefrin ve Lidokain+Epinefrin bulundu. Lokal anestezik uygulamaları öncesinde %90,7 oranında aspirasyon yapılmaktadır. Çalışmaya katılan diş hekimlerinin %74,3'ü çocuk hastalarda lokal anestezi yaparken kilogram başına maksimum doz hesabı yapmaktadır ve lokal anestezi uygulamalarında karşılaşılan 3 komplikasyon sırasıyla; anestezi yetersizliği (%73,0), fasiyal paralizi (%25,6) ve senkop (%19,1) şeklinde bulundu. Ayrıca anafilakside ilk tercih edilen ilacın ne olduğu ve uygulama şeklinin nasıl olacağı sorularına diş hekimlerinin %89,7'si adrenalin ve %63,6'sı intramuskuler olarak yanıt verdi.

Sonuç: Bu veriler ışığında; diş hekimlerinin lokal anestetiklerin çocuk hastalarda doz hesaplamalarına ilişkinbilgileri, özellikle sistemik toksisitenin doza bağlı olduğu düşünüldüğünde yetersiz görülmektedir. Diş hekimleri lokal anesteziklerin kullanımı sonucu meydana gelebilecek sistemik komplikasyonların bulgularını iyi bilmelidir ve sistemik bir komplikasyon meydana gelirse ve hayati risk söz konusu olursa acil müdahalede bulunabilmelidir. / Aim: Local anesthetics are the most used drugs in dental clinical practice. Inthe clinic, the necessary importance is not given to the calculation of the appropriate dose and the maximum dose amount. The aim of this study is to increase awareness of dentists' local anesthetics usage in pediatric patients.

Methods: In this study, the digitally prepared questionnaire on the "Evaluation of Dentists' Knowledge on Local Anesthetic Use in Pediatric Patients" was sent to the dentists via the Google survey application. Inthe study, awareness and knowledge of dentists about the maximum dose of local anesthetic drugs were investigated, and local anesthetic drugs frequently used by dentists and complications encountered were evaluated.

Results: According to the results of this study; Articaine+Epinephrine and Lidocaine+Epinephrine were found to be the most frequently used local anesthetic agents by dentists in the clinic. Aspiration isperformed at a rate of 90.7% before local anesthetic applications. 74.3% of the dentists participating in the study calculate the maximum dose per kilogram when performing local anesthesia in pediatric patients, andthe 3 complications encountered in local anesthesia applications are respectively; anesthesia failure (73.0%), facial paralysis (25.6%) and syncope (19.1%) were found. In addition, 89.7% of the dentists answered adrenaline and 63.6% intramuscularly to the questions of what is the first-choice drug in anaphylaxis and how to apply it.

Conclusion: In the light of these data; The knowledge of dentists on dose calculations of local anesthetics seems insufficient, especially when systemic toxicity is dose related. Dentists should be aware of the signs of systemic complications that may occur because of the use of local anesthetics and should be able to intervene immediately if a systemic complication occurs and there is a life-threatening risk.

Anahtar Kelimeler:
lokal anestezik, diş hekimliği, komplikasyon, maksimum doz, anket / local anesthetics, dentistry, complication, maximum dose,survey

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Çocuk Hastalardan Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İstenme Nedenleri

Examination of cone-beam computerized tomography requests reasons in pediatric patients

Hacer Nida UĞUZ

çukurova üniversitesi diş hekimliği fakültesi pedodonti anabilim dalı
nidaauguz@hotmail.com

Özet:

Amaç: Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) uygulamaları konvansiyonel görüntüleme yöntemlerine göre daha yüksek x-ray yayılımına neden olmaktadır. Bundan dolayı KIBT, diğer görüntüleme yöntemleri yeterli olmadığında ve sadece hastaya fayda sağlayacak gerçek endikasyonlar ile istenmelidir. Bu çalışmada çocuk hastalardan KIBT istenme nedenleri ve bu nedenlerin yaş, cinsiyet ve çekim alanı boyutuna göre dağılımının retrospektif olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Metod: Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne Ocak 2021-Ağustos 2021 tarihleri arasında çeşitli nedenlerle KIBT alınmış 14 yaş altı 100 çocuk hastanın istek formları retrospektif olarak incelendi. Yaş, cinsiyet, KIBT istenme nedeni ve KIBT çekim alanı boyutu değerlendirildi.

Bulgular: 51'i kadın, 49'u erkek toplam 100 hastanın yaş ortalamasının 10,8 olduğu belirlendi. En fazla isteğin (%54) gömülü/süpernumere dişlerin değerlendirilmesi amacıyla yapıldığı saptandı. Bunu takiben; tümör/kist gibi patolojilerin değerlendirilmesi (%19), ortodontik endikasyonlar (%10), travma vakaları (%8), dudak damak yarıkları (%7) ve sinüs patolojilerinin değerlendirilmesi de (%2) diğer başlıca istek nedenleri olarak saptandı.

Sonuç: Pediatrik hastalarda KIBT kullanımı, yalnızca geleneksel radyografinin gerekli bilgileri sağlayamadığı durumlarda tercih edilmelidir. Bu çalışmanın sonuçları, diş hekimlerinin pediatrik bir hasta için terapötik değerde ekstra üç boyutlu görüntülemenin bir yararı olması beklendiğinde KIBT'ye başvurma kararı vermelerine yardımcı olabilir.

Aim: Cone-beam computed tomography (CBCT) applications cause higher x-ray emission than conventional imaging methods. Therefore, CBCT should be requested when other imaging modalities are not sufficient and only with real indications that will benefit the patient. The aim of this study is toretrospectively investigate the reasons of CBCT request from pediatric patients and to find their correlation with age, gender and field of view.

Method: The request forms of 100 pediatric patients (under the age of 14) who underwent CBCT scan between January 2021 and August 2021 in Çukurova University Faculty of Dentistry were analyzedretrospectively. Subsequently age, gender, reason for referral and field of view data were investigated.

Results: Out of 100 patients, 51were female and 49 were male, whose avarage age was 10.8. It was determined that CBCT requested mostly for the evaluation of impacted/supernumerary teeth (54%). Followed by; the examination of tumors/cysts (19%), orthodontic indications (10%), trauma cases (8%), the evaluation of cleft lip and palate (7%) and sinus pathologies (2%) were also found as other main reasons for request.

Conclusion: Use of CBCT in pediatric patients should be justified in only the cases where conventional radiography fails to provide relevant information. The results of this study may help dentists make the decision to refer for CBCT when extra three dimensional imaging is expected to have a benefit in therapeutic value for a pediatric patient.

Anahtar Kelimeler:
konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, pedodonti, endikasyon / cone-beam computer tomography, pediatric dentistry, indication

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Management Of Treatment Protocols For Missing Or İmpacted Maxillary Anterior Teeth: A Clinical Case Series

Semanur ÖZÜDOĞRU, Murat Selim BOTSALI, Onur ŞAHİN

Kafkas UniversitySelcuk University
Private Dentalaşehir Oral and Dental Health Polyclinic
dtsema@hotmail.com

Özet:

Semanur Özüdoğru1, Murat Selim Botsalı2, Onur Şahin3

1 University of Kafkas, Department of Pedodontics, Faculty of Dentistry, Kars, Turkey Orcid ID:0000000179679121

2 University of Selcuk, Department of Pedodontics, Faculty of Dentistry, Konya Turkey Orcid ID:0000000257195430

3Private Dentalaşehir Oral and Dental Health Polyclinic, Manisa, Turkey Orcid ID:0000000174858809

Management of treatment protocols for missing or impacted maxillary anterior teeth: A Clinical Case Series Aim:The aim of this study is to evaluate different treatment protocols in the management for missing orimpacted maxillary anterior teeth.

Methods:The present study reports important treatment options and long-term follow-up of six cases. Treatment modalities in four cases with missing maxillary anterior teeth; conventionally partial dentures (10,♂), resin-bonded fiber-reinforced composite (13, ♀; 14,♂), Modified Nance Palatal Arch (11,♂). Two other case reports are impacted maxillary central teeth caused by a supernumerary tooth in the eruption path of the impacted tooth. One was treated with simple orthodontic treatment (12,♂) after supernumerary tooth extraction, and the other was treated by waiting for spontaneous eruption (7,♂).

Results:All cases resulted in successful use in restoring anterior edentulous areas in terms of aesthetic values and functionality at 2 years follow-up period. At the end of 8 months after supernumerary tooth extraction, it was observed that the impacted maxillary center had erupted spontaneously. In the case treated with orthodontic appliance application, the tooth appeared in the mouth 2 months later.

Conclusion: The selection of the appropriate treatment option depends on the patient's age, malocclusion, anterior relationship, specific space requirements, and the condition of the adjacent teeth.

Eksik veya gömülü maksiller ön dişler için tedavi protokolleri; Bir Klinik Vaka Serisi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, eksik veya gömülü maksiller ön dişlerin rehabilitasyonunda farklı tedavi

protokollerini değerlendirmektir.
Yöntem: Bu çalışma, farklı tedavi seçeneklerini ve altı olgunun uzun süreli takibini bildirmektedir. Maksiller ön diş eksikliği olan dört olguda uygulanan tedavi yöntemleri; geleneksel parsiyel protez (10,♂), fiberle güçlendirilmiş kompozit rezin köprü (13,♀; 14,♂), Modifiye Nance Apareyi (11,♂). Diğer iki olgu raporu, gömülü dişin sürme yolundaki bir süpernümerer dişin neden olduğu gömülü maksiller santral dişlerdir. Olgulardan biri süpernümerer diş çekimi sonrası basit ortodontik tedavi ile (12,♂), diğeri ise kendiliğinden sürmesi beklenerek tedavi edildi (7,♂).
Sonuçlar: Tüm vakalar, 2 yıllık takip sürecinde estetik ve fonksiyonel açıdan başarılı şekilde sonuçlanmıştır.Gömülü maksiller ön diş vakalarında, süpernümerer diş çekimi sonrası kendiliğinden sürmesi beklenen olgu8 ayın sonunda; ortodontik aparey uygulaması ile tedavi edilen diğer olguda ise 2 ay sonra sürme tamamlandı.
Sonuç: Uygun tedavi seçeneğinin seçilmesi hastanın yaşı, maloklüzyon, anterior ilişki, spesifik boşluk gereksinimleri ve komşu dişlerin durumuna bağlıdır.

Anahtar Kelimeler:
missing maxillary anterior teeth, impacted teeth, treatment protocols

Covid 19 Pandemisi Sürecinde Çocuk Hastaların Diş Anomalilerinin Değerlendirilmesi /

Evaluation Of Dental Anomalies Of Pediatric Patients During The Covid 19Pandemic Process

Yelda POLAT, Ebru AKLEYİN

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği A.DDicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği A.D
yldplt@gmail.com

Özet:

ÖZET

Dental anomalilerin erken teşhisi; restoratif, ortodontik ve endodontik tedavilerde karşılaşabilecek zorluklar açısından önemlidir. Bu çalışmanın amacı, Diyarbakır'daki çocukların karma dişlenme dönemindeki dental anomalilerinin prevalansını belirlemektir. Bu çalışma, 1 Mart 2020 Covid 19 pandemisi sonrası çeşitli dental problemler nedeniyle üniversitemize başvuran, 5-16 yaş arası hastalardan alınan rutin panoramik radyografiler üzerinde retrospektif olarak yapıldı. 497 erkek ve 303 kadın toplam 800 hastanın 109' unda (%13.6) en az bir diş anomalisi görüldü. Dental anomaliler arasında hipodonti en yaygın dental anomali olup (%4.4), bunu sırasıyla dens invaginatus (%4.0), süpernümerer diş (%1.6) , taurodontizm (%1.5), dilaserasyon (%1.1) ve pulpa taşı (%0.9) izlemiştir. Dental anomaliler genellikle asemptomatik olup, anomalilerin tipleri ve prevalanslarının bilinmesinde radyolojik değerlendirme erken aşamada klinik problemleri önler.

ABSTRACT

Early diagnosis of dental anomalies; It is important in terms of difficulties that may be encountered in restorative, orthodontic and endodontic treatments.The aim of this study is to determine the prevalence of dental anomalies in the mixed dentition period of children in Diyarbakır. This study was carried out retrospectively on routine panoramic radiographs taken from patients aged 5-16 years who applied to our university due to various dental problems after the 1 March 2020 Covid 19 pandemic. At least one dental anomaly was observed in 109 (13.6%) of 800 patients, 497 men and 303 women. Among dental anomalies,hypodontia was the most common dental anomaly (4.4%), followed by dens invaginatus (4.0%), supernumerary tooth (1.6%), taurodontism (1.5%), dilaseration (1.1%), and pulp stone (0.9%). Dental anomalies are usually asymptomatic, and radiological evaluation prevents clinical problems at an early stage in knowing the types and prevalence of anomalies.

Anahtar Kelimeler:
Anahtar kelimeler: dental anomali, hipodonti, dens invaginatus / Keywords: dental anomaly, hypodontia, dens invaginatus

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

65 Yaş Üstü Hastaların Kennedy Sınıflaması Ve Hareketli Protez Kullanımının Belirlenmesi

KennedyClassification And Determination Of Removable Prosthesis Use İn Patients Over 65 Years Of Age

Ali ALTINDAĞ, Mehmet Esad GÜVEN, Ahsen KESER, Beyzanur UÇAR, Şuayip KÖSE, Nursima ATA

NEÜ Diş Hekimliği FakültesiNEÜ Diş Hekimliği FakültesiNEÜ Diş Hekimliği FakültesiNEÜ Diş Hekimliği FakültesiNEÜ Diş Hekimliği Fakültesi
bnucar.112358@gmail.com

Özet:

GİRİŞ: Çiğneme fonksiyonu başta olmak üzere konuşma, gülümseme ve estetikte rol oynayan dişlerin kaybı bireyin yaşam kalitesini önemli ölçüde azaltmaktadır. Periodontal hastalıklar sonucu ataşman kaybı, derin çürükler, travma gibi sebeplerle diş kayıpları yaşanmaktadır. Diş kayıpları sonucu meydana gelen fonksiyon eksikliği, diş/implant destekli sabit protezlerle veya hareketli bölümlü protezlerle yerine iade edilmektedir.

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Bölümü'ne 2021 yılında başvuran 65 yaş ve üzerindeki hastalarda görülen diş eksikliğinin türlerini ve hareketli protez oranlarını belirlemektir.

METOD: Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Bölümü'ne 2021 yılında başvuran 426 hastanın panoramik radyografları taranmıştır. Bu grafilerde, üst ve alt çene diş eksikliği sayısı, hareketli protezlerin çeşitleri not edilmiştir. Elde edilen bulgular yaş, sistemik hastalıklar ve cinsiyete göre sınıflandırılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler ve yaş gruplarının karşılaştırılmasında Chi-kare analizleri, sistemik hastalıkların karşılaştırılmasında One-way ANOVA testleri SPSS (v21, IBM) ile yapılmıştır.

BULGULAR: Çalışmaya 65-90 (ort 73,4) yaş arası 181 kadın (%42,5) 245 erkek (%57,5) toplam 426 hasta dahil edildi. Çalışmaya katılanların sadece 8 i (%1,9) tam dişli, 70'i (%16,4) alt üst tam dişsiz olarak gözlendi. 69'u (%16,2) ise hem alt çene, hem üst çene için hareketli veya total protez kullanmıyordu.

%56,7'si üst çenede, %63,6'sı alt çenede bir hareketli protez kullanıyordu.

SONUÇ: 65 yaş üstü hastaların %50'sinden fazlasında en az bir hareketli protez kullanımı olduğu tespitedilmiştir.

/

INTRODUCTION: The loss of teeth, which play a role in speech, smile and aesthetics, especially inchewing function, significantly reduces the quality of life. Tooth loss is experienced due to reasons such as attachment loss, deep caries, trauma. The lack of function resulting from tooth loss is restored with dental/implant supported fixed dentures or removable partial dentures.

OBJECTIVE: The aim of this study is to determine the types of missing teeth and the rates of removable dentures in patients aged 65 and over who applied to Necmettin Erbakan University(NEU), Faculty of Dentistry in 2021.

METHOD: Panoramic radiographs of 426 patients who applied to NEU, Faculty of Dentistry in 2021 were scanned. In these radiographs, the number of missing upper and lower jaw teeth, the types of removable prostheses were noted. The findings were classified according to age, systemic diseases and gender. Chi- square analyzes were used to compare descriptive statistics and age groups, and One-way ANOVA tests were performed with SPSS (v21, IBM) to compare systemic diseases.

RESULTS: A total of 426 patients, 181 women (42.5%) and 245 men (57.5%), aged 65-90 (mean 73.4) were included in the study. Only 8 (1.9%) of the participants in the study were completely toothed, 70 (16.4%) were completely edentulous in the lower and upper parts. 69 (16.2%) of them did not useremovable or total prostheses for both mandible and maxilla. 56.7% of them used a removable prosthesis in the upper jaw and 63.6% in the lower jaw.

CONCLUSION: It has been determined that more than 50% of patients over the age of 65 have at least one removable prosthesis.

Anahtar Kelimeler:
Diş kaybı, hareketli bölümlü protezler, panoramik radyografi / Panoramic radiography, removablepartial dentures, tooth loss

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Mandibular Ramus Bölgesinde Yerleşim Gösterensantral Dev Hücreli Granülom: Vaka Raporu

Central Gıant Cell Granuloma Located In The Mandıbular Ramus Regıon: A Case Report

Büşra ÖZTÜRK, Fatih DAŞCI, Melek TAŞSÖKER, Bozkurt Kubilay IŞIK

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
dtbusraozturk1@gmail.com

Özet:

GİRİŞ

Santral dev hücreli granülom (SDHG) etiyolojisi bilinmeyen, reaktif veya neoplastik olabileceği düşünülen, nadir görülen bir kemik hastalığıdır. Mandibulada maksillaya göre iki kat sık gelişir. En sık mandibulada birinci molarların anteriorunda gelişir. Çenelerde görülen benign lezyonların %7'sini oluşturur. Vakaların %60'ı 20 yaş altında görülür. En sık belirtisi ağrısız şişliktir. Maksilladaki lezyonlar malign görünümlüolabilir. Çenelerde uniloküler ya da multiloküler radyolüsensi olarak görüntü verebilir, kemikte ekspansiyon ve destrüksiyona yol açabilir. Bu vaka raporunun amacı mandibular ramus bölgesinde yerleşim gösteren SDHG olgusunu sunmaktır.

VAKA RAPORU

19 yaşında sistemik olarak hipotirodizm (guatr) bulunan kadın hasta sağ mandibular bölgede 2 yıldır var olan asemptomatik şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın panoramik radyografi incelemesinde 48 no'lu dişin distalinden başlayarak mandibular ramus bölgesinde yerleşim gösteren multiloküler radyolüsent görünümlü kitle tespit edildi. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) incelemesinde bukkolingual doğrultuda ekspansiyon gösteren 36x16 mm büyüklüğündeki lezyonun histopatolojik incelemesi sonucu SDHG tanısı konuldu.

SONUÇ

SDHG lezyonlarında temel tanı yöntemi histolojik olmakla birlikte KIBT incelemesi ile ekspansiyon, kortikal incelme ve perforasyon bulguları değerlendirilmekte ve buna bağlı olarak hastalığın şiddeti belirlenebilmektedir.

INTRODUCTION

Central giant cell granuloma (CGCG) is a uncommon bone disease of unknown etiology, thought to be reactive or neoplastic. It develops twice as often in the mandible as in the maxilla. It most commonly develops anterior to the first molars in the mandible. It constitutes 7% of benign lesions on the jaws. 60% ofcases occur under the age of 20. The most common symptom is painless swelling. Lesions in the maxilla may appear malignant. unilocular or multilocular radiolucency in the jaws, may cause expansion and destruction of bone. The purpose of this case report is to present a case of CGCG located in themandibular ramus region.

CASE REPORT

A 19-year-old female patient with systemic hypothyroidism (goiter) admitted to our clinic with the complaint of asymptomatic swelling in the right mandibular region for 2 years. Panoramic radiography of the patient revealed a multilocular radiolucent mass located in the mandibular ramus region, starting from the distal surface of the tooth 48. Cone-beam computed tomography (CBCT) examination revealed a 36x16 mm lesion in size with buccolingual expansion. As a result of histopathological examination, a diagnosis of CGCG was confirmed.

CONCLUSION

Although the basic diagnostic method in CGCG lesions is histological; expansion, cortical thinning and perforation findings are evaluated with CBCT examination, and the severity of the disease can be determined based on that.

Anahtar Kelimeler:
santral dev hücreli granülom, mandibula, ramus / central giant cell granuloma, mandible, ramus

A Retrospective Evaluation Of The Superior Semicircular Canal Dehiscence Using Cone-Beam Computed Tomography

Superior Semisirküler Kanal Dehissensinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İle Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Damla SOYDAN ÇABUK

Çukurova Üniversitesi
damlasoydan89@gmail.com

Özet:

Purpose: Superior semicircular canal (SSC) dehiscence was defined as an alteration of the bony roof of the superior semicircular canal. The present retrospective study aims to evaluate the SSC dehiscence as an incidental finding in cone-beam computed tomography (CBCT) scans.
Methods: The maxillofacial imaging of the patients was performed with a CBCT device. A total of 100 temporal bones were evaluated in the study by an oral and maxillofacial radiologist. The evaluation ofSSCs was performed in three planes. The radiological patterns of SSC were categorized as dehiscent or integrated.
Results: The mean age of the participants was 34. SSC dehiscence was determined in 8 cases (8 %).There was no significant difference between genders and age groups for the presence of SSC dehiscence. Conclusion: Oral and maxillofacial radiologists should be aware of this otologic deficit which can beconfused with temporomandibular joint disorders. SSC dehiscence should be reported in routine maxillofacial CBCT scans.
ÖZET
Amaç: Superior semisirküler kanal (SSC) dehissensi, superior semisirküler kanalın osseöz çatısındaki kemik kaybı olarak tanımlandı. Bu retrospektif çalışma, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) taramalarında insidental bir bulgu olarak SSC kemik dehissensini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.
Yöntemler: Hastaların maksillofasiyal görüntülemesi KIBT cihazı ile yapıldı. Çalışmada bir oral ve maksillofasiyal radyolog tarafından toplam 100 temporal kemik değerlendirildi. SSC'lerin değerlendirilmesi üç düzlemde yapıldı. SSC'nin radyolojik paternleri, dehissens veya bütün olarak kategorize edildi.
Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 34'tü. 8 olguda (%8) SSC dehissensi tespit edildi. SSC dehissensinin varlığı açısından cinsiyetler ve yaş grupları arasında anlamlı bir fark yoktu.
Sonuç: Ağız diş ve çene radyologları, temporomandibular eklem bozuklukları ile karıştırılabilecek bu otolojikdefektin bilincinde olmalıdır. Rutin maksillofasiyal KIBT taramalarında SSC dehissensi varsa raporlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler:
cone beam computed tomography, middle ear, maxillofacial radiologykonik ışınlı bilgisayarlı tomografi, orta kulak, maksillofasiyal radyoloji

Evaluatıon Of The Artıcular Emınence And Glenoıd Fossa Pneumatızatıon Wıth Cone Beam Computed Tomography

ARTİKÜLER EMİNENS VE GLENOİD FOSSA PNÖMATİZASYONUNUN KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Sümeyya ÇELİK ÖZSOY, Derya İÇÖZ

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği FakültesiSelçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
dtscelik@hotmail.com

Özet:

Objective: Pneumatization is defined as air-filled cavities of bone commonly found in the skull. Detection of these pneumatizations around the temporomandibular joint (TMJ) is important as they represent areas of minimal resistance and facilitate the spread of various pathologies such as inflammation,tumor or fracture into the joint. The aim of this study was to determine the prevalence of pneumatized articular eminence/tubercle(PAT) and pneumatized glenoid fossa(PGF)in a group of patients and to investigate their characteristic features.

Method: In this study, 228 TMJ regions of 114 patients(63 women and 51 men) aged between 18-79 were evaluated retrospectively with cone beam computed tomography(CBCT) images.The patients were divided into 5 groups according to age and their gender, presence of PAT and PGF and locularity type(unilocular/multilocular) were recorded. Descriptive statistics(mean, standard deviation, frequency) and chi-square test were used in the analysis of the data.

Results: PAT was detected in 43(37.8%) and PGF in 34(29.8%) of 114 CBCT images evaluated. Multilocular type was observed in 66 (89.2%) of 74 TMJs with PAT and 49(81.7%) of 60 TMJs with PGF. While the incidence of bilateral pneumatization was 74.4% for PAT and 76.5% for PGF. There was no statistically significant relationship between genders(p=0.401) and age groups(p=0.563) in terms of the presence of PAT. Similarly, no significant relationship was found in terms of the presence of PGF depending on gender(p=0.716) and age(p=0.521).

Conclusion: Considering its prevalence, it would be beneficial to evaluate CBCT before surgical interventions in the TMJ region in order to prevent complications that may occur due to pneumatization.

Amaç: Pnömatizasyon, kafatasında yaygın olarak bulunan kemiğin hava dolu boşlukları olarak tanımlanmaktadır. Temporomandibular eklem(TME) çevresinde bulunan bu pnömatizasyonların tespit edilmesi, minimum dirençli bölgeleri temsil ettikleri ve iltihaplanma, tümör veya kırık gibi çeşitli patolojilerin

eklem içine yayılmasını kolaylaştırdıkları için önemlidir. Bu çalışmanın amacı; bir grup hastada pnömatize artiküler eminens/tüberkül(PAT) ve pnömatize glenoid fossa(PGF) prevalansının tespit edilmesi ve karakteristik özelliklerinin araştırılmasıydı.

Yöntem: Bu çalışmada yaşları 18-79(ort. yaş: 37,8±15,2) arasında değişen 114 hastaya ait (63 kadın ve 51 erkek) 228 TME bölgesi konik ışınlı bilgisayarlı tomografi(KIBT) görüntüleri ile retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalar yaşlarına göre 5 gruba ayrılarak, hastaların cinsiyet, PAT ve PGF varlığı ve lokülarite tipi (uniloküler/multiloküler) kaydedildi. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler (ortalama, standart sapma, frekans) ve kikare testi kullanıldı.

Bulgular: Değerlendirilen 114 KIBT görüntüsünün 43'ünde (%37,8) PAT, 34'ünde (%29,8) PGF tespit edilmiştir. PAT tespit edilen 74 TME'nin 66'sı (%89,2) ve PGF tespit edilen 60 TME'nin ise 49'unda (%81,7) multiloküler tip gözlenmiştir. Pnömatizasyon izlenen bireylerde bilateral görülme oranı PAT için %74,4 iken PGF için bu oran %76,5 olarak belirlenmiştir. PAT varlığı açısından kadın ve erkekler arasında (p=0,401)ve yaş grupları arasında (p=0,563) istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki görülmemiştir. Benzer şekilde PGF varlığı açısından da cinsiyete (p=0,716) ve yaşa bağlı (p=0,521) anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir.

Sonuç: Prevalansı göz önünde bulundurulduğunda pnömatizasyona bağlı oluşabilecek komplikasyonların önüne geçmek amacıyla TME bölgesinde yapılacak cerrahi müdahaleler öncesinde KIBT değerlendirilmesi faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler:
Cone beam computed tomography, pneumatization, prevalence, temporomandibular joint.
Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, pnömatizasyon, prevalans, temporomandibular eklem.

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Çocuklarda Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İstek Nedenlerinin İncelenmesi

Evaluatıon Of Indıcatıons For Cone Beam Computed Tomography In Children

Şelale ÖZEL, Aliye Tuğçe GÜRCAN

Altınbaş ÜniversitesiAltınbaş Üniversitesi
selaleozel@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çocuk hastalarda konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) istek nedenlerinin ve tekrarlayan çekimlerin retrospektif olarak incelenmesidir.

Yöntem: Bu çalışmada 2017-2021 yıllar arasında Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'nda 6- 18 yaş arası 226 çocuk hastadan çekilen KIBT görüntüleri ve raporları değerlendirilmiştir. KIBT istek endikasyonları, istek yapan bölümler, çekim tekrarı nedenleri ve sıklığı incelenmiştir.

Bulgular: Çocuk hastalardan en sık ortodontik tedavi (%45) ve gömülü dişlerin lokalizasyonunun incelenmesi (%34) amacıyla KIBT istenmiştir. Bununla birlikte; travma (%10), implant planlaması (%4), dudak damak yarığı (%3), baş boyun bölgesindeki kist ve tümör patolojileri (%2), TME rahatsızlıkları (%2) KIBT endikasyonları arasındadır. Hastaların %15'inde (34 hasta) çekimler tekrar edilmiştir. Tekrarlanan çekim nedenleri; hareket artefaktı (%63.9), metal artefaktı (%26.2), yetersiz FOV alanı (%15.3) olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Çocuklarda en sık ortodontik tedavi ve gömülü dişlerin değerlendirilmesi amacıyla KIBT alındığı görülmüştür. Çocuklar yetişkinlere göre radyasyona daha duyarlı olduğu için, klinisyenler çocuk hastalardanKIBT istek nedenlerini dikkatlice değerlendirmelidir.

Aim: The aim of this study is to retrospectively assess the reasons for requesting cone-beam computed tomography in pediatric patients and repeated scans.

Methods: In this study, CBCT images and reports taken from 226 pediatric patients aged between 6 and 18years in the Altınbaş University Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental and Maxillofacial Radiologybetween 2017 and 2021 were evaluated. CBCT request indications, the requesting departments, the reasons and frequency of repeated scans were examined.

Results: The most common indications for requesting CBCT in children are the orthodontic treatment (45%)and the localization of impacted teeth (34%). Apart from these reasons, trauma (10%), implant planning (4%), cleft lip and palate (3%), cyst and tumor pathologies in oral and maxillofacial regions (2%), TMJ disorders (2%) are other indications. Scans were repeated in 15% (34 patients). Reasons for repeated scans; motion artefact (63.9%), metal artefact (26.2%), inadequate FOV size (15.3%).

Conclusion: The most common requests for CBCT are the orthodontic treatment and evaluation of the impacted teeth. Clinicans should consider carefully CBCT examinations in children patients since the younger individuals are more radiosensitive than the older people.

Anahtar Kelimeler:

konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, pedodonti, dental radyograficone-beam computed tomography, pedodontics, dental radiography

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Farklı Adeziv Mekanizmaların Nemli Mine Yüzeyine Bağlanma Etkinliği

Bondıng Efficacy Of Dıfferent Adhesıve Mechanısms On Moıst Enamel Surface

Asli Pelin KAYA BURSA, Güvenç BAŞARAN, Muhammet Çağlar BURSA

Diyarbakir agiz dis hastanesi
Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim DalıSerbest Diş Hekimi
apelinkaya@gmail.com

Özet:

AMAÇ: Farklı adeziv mekanizmalara sahip ortodontik yapıştırıcıların nemli diş yüzeyindeki bağlanma dayanımlarını incelemektir. YÖNTEM: İnsan premolar dişlerinin kullanıldığı çalışmada gruplar; Kontrol(Transbond XT Primer+Paste), MIP(Transbond MIP+Paste) SEP(Transbond SEP+Paste), ASS(Assure Plus All Surface Bonding Resin+ Paste), FUJI(Fuji Ortho LC), SB(SmartBond LC), PM(Prime Master LC), BP(Brace Paste MTP+ Brace Paste) şeklinde oluşturuldu. Sonrasında, metal ve seramik braketlerin kullanılacağı alt gruplara ayrıldı (n:12). Yapıştırma prosedürünü takiben yaşlandırılan örneklerin bağlanma dayanımı makaslama kuvveti uygulanarak ölçüldü. Mine yüzeylerinin incelenmesi amacıyla stereomikroskop ve taramalı elektron mikroskobu kullanıldı. Kırılma tipleri ve artık yapıştırıcı miktarları sınıflandırıldı. BULGULAR: Metal braketlerde, en yüksek bağlanma dayanımı kontrol ve SEP gruplarında; en düşük bağlanma dayanımı ASS, FUJI ve SB gruplarında gözlendi. Seramik braketlerde ise en yüksek değerler; PM, MIP, Kontrol ve SEP gruplarında; en düşük değerler FUJI ve SB gruplarında gözlendi. ARI skorlamalarının metal braket grupları için ARI1 skorunda yoğunlaştığı, seramik braket grupları için farklı skorlarda dağıldığı görüldü. SONUÇ: Tüm yapıştırıcıların bağlanma dayanımları, kabul edilebilir ortodontik bağlanma dayanımından daha yüksek olarak bulundu./ AIM: Evaluating of bonding efficacy of orthodontic adhesives with different adhesion mechanisms under moist contamination. METHOD: Human premolar teeth were divided into groups as: Control(Transbond XT Primer+Paste), MIP(Transbond MIP+Paste), SEP(Transbond SEP+Paste), ASS(Assure Plus All Sureface Bonding Resin+Paste), FUJI(Fuji Ortho LC), SB(SmartBond LC), PM (PrimeMasterLC), BP(BracePaste MTP+Paste). Each groups were divided into twosubgroups for metal and ceramic brackets(n:12). After bonding and aging procedure shear bond strength was measured. Teeth surfaces were examined by stereomicroscope and scanning electron microscope. Failure types were scored according to adhesive remnant index(ARI). RESULTS: Control and SEP groups showed the highest; ASS, FUJI and SB groups showed the lowest SBS values in metal brackets. PM, MIP, Control, SEP were the highest; FUJI and SB were the lowest values in ceramic brackets. Although ARI scores concentrated in ARI1 for metal bracket groups, varied results were seen for ceramic brackets.CONCLUSION: Bond strength values of all groups were higher than minimum orthodontic bond strength under moist condition.

Anahtar Kelimeler:
Neme Duyarsız Adezivler, Makaslama Bağlanma Direnci, Ortodontik Adezyon/Moist Insensitive Adhesives, Shear Bond Strength, Orthodontic Adhesion

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Sınıf Iı Maloklüzyonu Olan Hastanın 2 Fazlı Tedavisi: Olgu Sunumu

Two Phases OfTreatment Of Class Iı Malocclusıon Patıent: Case Report

Ayça Hatun ERGİN, Pelin ACAR ULUTAŞ

AltınbaşÜniversitesiAltınbaş Üniversitesi
aycahtnrvrd88@gmail.com

Özet:

AMAÇ: Bu olgu sunumunun amacı, fonksiyonel çene ortopedisi tedavisini takiben sabit ortodontik apareylerle tedavi edilen Sınıf II Bölüm 1 maloklüzyona sahip hastada 2 fazlı tedavi sonucu meydana gelenfasiyal, iskeletsel ve dental değişiklikleri sunmaktır.

YÖNTEM: Dişlerinin önde olması şikayetiyle kliniğimize başvuran, 9 mm overjeti olan 11 yaşındaki erkek hastaya sefalometrik analizi sonucunda, vertikal büyüme paternine sahip mandibular retrognati ile birlikte Sınıf 2 Bölüm 1 anomali tanısı konmuştur. Hastanın servikal vertebra gelişim safhaları metoduna göre servikal 3. evrede olduğu tespit edilmiş, fonksiyonel tedavi için Teuscher apareyi (Aktivatör ve Headgear kombinasyonu) kullanılmıştır. Fonksiyonel tedavi sonrasında ise sabit ortodontik tedavi uygulanmıştır.

BULGULAR: Hasta klinik olarak değerlendirildiğinde, fonksiyonel tedavi sonrasında 8 mm overjet redüksiyonu ve sınıf 1 ilişki elde edilmiştir. Hastanın çene ucu gelişimi yetersiz olduğu için konveksprofilinde hafif pozitif değişiklikler olmuştur. Sefalometride SNA açısı 83°'den 80,6 °'ye ANB açısı 8°'den 5,3°'e gerilemiştir. Fonksiyonel tedavi sonrasında dişlerin inklinasyonları, angulasyonları ve torkları sabit ortodontik apareylerle düzeltilmiştir.

SONUÇ: Fonksiyonel tedaviyi takiben sabit ortodontik apareylerle tedavi edilen konveks profili olan hastanın iskeletsel olarak ramus ve korpus boyu artmıştır, algılanan fasiyal değişiklikleri tedavi öncesi profilinden kısmen farklıdır. Teuscher apareyinin, maksillomandibular kompleksin yumuşak doku ve kemik komponentlerine etkisi değerlendirildiğine dental kompanzasyonlar ve profile az katkısı hariç etkili olduğu gözlemlenmiştir.

AIM: The aim of this case report to present facial, skeletal and dental changes which were obtained by two phases of the treatment in Class II divison 1 patient treated with functional jaw orthopedics followed by fixed orthodontic appliances.

METHOD: An eleven years old male patient with chief complaint was proclination of anterior teeth had 9mm overjet was diagnosed vertical growing pattern and Class II division 1 malformation with mandibular retrognatia by cephalometric analysis. The patient was detected at Cervical Stage 3 by Cervical Vertebral Maturation Assessment, Teuscher appliance (Activator and Headgear combination) was used for functional

treatment. Fixed orthodontic treatment was applied after functional treatment.

RESULTS: When the patient was observed clinically, he had an overjet reduction of 8 mm and Class I relationship was provided after functional treatment. The convex profile of the patient had slightly positive changes due to the fact that the pogonion growth of the patient was insufficient. SNA angle was reduced from 83° to 80,6° and ANB angle was reduced from 8° to 5,3°. Angulation, inclination and torque of theteeth was straightened by fixed orthodontic appliances after functional treatment.

CONCLUSION: The ramus and corpus length of the convex profile patient who was treated with functional treatment, followed by fixed orthodontic appliances were elongated skeletally and the perceived facial changes was differed slightly from pre-treatment profile. Teuscher appliance was observed being usefulwith exception of the dental compensation and poor profile contribution as far as the effect of soft tissue and bone components of maxillomandibular complex was concerned.

Anahtar Kelimeler:
Maloklüzyon, Angle Sınıf 2, Aktivatör, Başlık/Malocclusion, Angle Sınıf II, Activator, Headgear

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

İki Farklı Değerlendirme Yönteminin Ortodontik İşlemlerde Hissedilen Ağrının Ölçülmesindeki Etkinliği

The Effectiveness Of Two Different Assessment Methods İn Measuring The Pain İn Orthodontic Procedures

Hüseyin Melik BÖYÜK
van yyu üniversitesi gshmb003@gmail.com

Özet:

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, farklı ortodontik işlemlerde hastaların hissettikleri ağrı seviyelerinin VAS (Visual analog skala) ve AYÖ (Ağrı Yüz Ölçeği) değerlendirme yöntemi ile incelenmesi ve iki farklı değerlendirme yönteminin ortodontik işlemlerde hissedilen ağrının ölçülmesindeki etkinliğinin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Araştırmaya Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Kliniği'nde 2019- 2021 yılları arasında tedaviye kabul edilen 11-20 yaş arasında toplam 200 birey dahil edildi. Hastaların başlangıç kayıt materyalinin toplanması ve bonding işlemlerinde hissettikleri ağrı değerleri VAS ve AYÖ kullanılarak kaydedildi. İstatistiksel anlamlılık p<0,05 olarak kabul edildi.

BULGULAR: Çalışmaya katılan hastaların VAS ve AYÖ ağız içi fotoğraf ağrı skorları arasında pozitif yönlü 0,654 düzeyindeki güçlü ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0,01). VAS ve AYÖ ölçü alma ağrı skorları arasında pozitif yönlü 0,537 düzeyindeki orta ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0,01). VAS ve AYÖ dudak ekartörü takılması ağrı skorları arasında pozitif yönlü 0,734 düzeyindeki güçlü ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0,01). VAS ve AYÖ polisaj ağrı skorları arasında pozitif yönlü 0,646 düzeyindeki güçlü ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0,01). VAS ve AYÖ asit ve sealing ağrı skorları arasında pozitif yönlü 0,496 düzeyindeki orta ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0,01). VAS ve AYÖ braket yerleştirme ağrı skorları arasında pozitif yönlü 0,684 düzeyindeki güçlü ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0,01).

SONUÇ: Hem bonding hem de ortodontik kayıt toplama işlemlerinde VAS ve AYÖ değerlendirme yöntemlerinin etkinliklerinin benzer olduğu tespit edildi. Ortodontik tedavi sırasında ağrı değerlendirmesindeAYÖ' nin de etkili bir yöntem olduğu görüldü.

OBJECTIVE: The aim of this study was to examine the pain levels felt by patients in different orthodontic procedures using VAS (Visual Analogue Scale) and FPS (Facial Pain Scale) assessment methods and to determine the effectiveness of two different assessment methods in measuring the pain felt in orthodontic procedures.

MATERIAL-METHOD: A total of 200 individuals between the ages of 11-20 who were admitted to the treatment in Van Yüzüncü Yıl University, Faculty of Dentistry, Orthodontics Clinic between 2019-2021 were included in the study. The pain values felt by the patients during the collection of initial recording material and bonding procedures were recorded using VAS and FPS. Statistical significance was accepted as p
<0.05.

RESULTS: The positive correlation between VAS and FPS intraoral photographic pain scores of the patients included in the study was found to be statistically significant at the level of 0.654 (p <0.01). A moderate positive correlation of 0.537 between VAS and FPS dental impression pain scores was found to be statistically significant (p <0.01). A strong positive correlation of 0.734 was found between the pain scores of VAS and FPS lip retractor insertion, which was

statistically significant ($p < 0.01$). A positive correlation of 0.646 between the VAS and FPS polishing pain scores was found to be statistically significant($p < 0.01$). A positive moderate correlation of 0.496 between VAS and FPS acid and sealing pain scoreswas found to be statistically significant ($p < 0.01$). A strong positive correlation of 0.684 between VAS and FPS bracket placement pain scores was found to be statistically significant ($p < 0.01$).

CONCLUSION: It was found that the effectiveness of VAS and FPS assessment methods in both bonding and orthodontic record collection procedures were similar. FPS was also found to be an effective method for pain assessment during orthodontic treatment.

Anahtar Kelimeler:
AYÖ, VAS, Ortodonti, Bonding işlemleri FPS, VAS, Orthodontics, Bonding procedures

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

İki Farklı Pürüzlendirme Tekniğinin Braketlerin Bağlanma Dayanımına Etkisi

The Effect Of Two Different Etching Techniques On The Bond Strength Of Brackets

Murat TUNCA, Beyza ÜNALAN DEĞİRMENCİ, Seda KOTAN, Yasemin TUNCA

Van YYÜ Diş Hekimliği FakültesiVan YYÜ Diş Hekimliği FakültesiVan YYÜ Diş Hekimliği FakültesiVan YYÜ Diş Hekimliği Fakültesi
dtsedakotan@gmail.com

Özet:

Amaç: Araştırmamız, seramik yüzeylerin pürüzlendirilmesinde kullanılan Hidroflorik Asit (HF) ile Asidule Fosfat Florid jelinin (APF) braketlerin kesme bağlanma dayanımı üzerindeki etkisini ve bağların kopma tiplerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Araştırmamızda toplam 20 adet braket kullanılmış olup iki farklı grup oluşturulmuştur. Aynı tip feldispatik seramik yüzeye, iki farklı asitleme yöntemi kullanılarak metal braketler (Gemini Roth Sistem, 3M Unitek, ABD) yapıştırılmıştır. Birinci grupta %9'luk HF asit jel 30 sn süreyle uygulandıktan sonra 15 sn silan ve bond sürülmüştür. Akabinde metal braketler hazırlanan seramik yüzeylerine yapıştırılmıştır. İkinci grupta ise sadece asitleme yöntemi değiştirilerek, %1.23 APF jel ajanı kullanılmıştır. Braket bağlanma dayanımlarıMecmesin CFG+500 Force Gauge cihazı ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Grup arasında bağlanma dayanımları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Ancak HF ile pürüzlendirilen grupta en yüksek ortalama bağlanma dayanımı (98.34 (8.25) MPa) gözlenmiştir. APF grubunda ise genel olarak miks bir kopma tipi gözlenirken, HF grubunda genel olarak adeziv kopma tipi gözlenmiştir. İki grup arasında kopma tipinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Sonuç: Ortodontik ataşmanların seramik yüzeylere yapıştırılmasında kullanılan HF' nin yerine, daha az toksisite ile benzer oranda bağlanma dayanımı sağlamak için APF ajanını alternatif olarak kullanabileceğini düşünmekteyiz./

Objective: Our research aims to evaluate the effect of Hydrofluoric Acid (HF) and Acidulated Phosphate Fluoride gel (APF) used in etching ceramic surfaces on the shear bond strength of the brackets and the breaking types of bonds.

Method: In our study, a total of 20 brackets were used and two different groups were formed. Metalbrackets (Gemini Roth System, 3M Unitek, USA) were attached to the same type of feldspathic ceramic surface using two different etching methods. In the first group, 9% HF acid gel was applied for 30 seconds

and then silane and bond was applied for 15 seconds. Afterwards, metal brackets were adhered to the prepared ceramic surfaces. In the second group, only the etching method was changed and 1.23% APF gelagent was used. Bracket bond strengths were evaluated with the Mecmesin CFG+500 Force Gaugedevice.

Results: There was no statistically significant difference in attachment strength between the groups. However, the

highest average bond strength (98.34 (8.25) MPa) was observed in the HF etched group. While a mixed breaking type was observed in general in the APF group, adhesive breaking type was generally observed in the HF group. There was no statistically significant difference in breaking type between the two groups.

Conclusion: We think that instead of HF, which is used for bonding orthodontic attachments to ceramic surfaces, APF can be used as an alternative to provide similar bond strength with less toxicity.

Anahtar Kelimeler:
APF, Bağlanma dayanımı, Seramik, Pürüzlendirme /APF, Bond strength, Ceramic, Etching

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Çürüksüz Servikal Lezyonlar

Non-Carıous Cervical Lesions

Abdulkadir HARMANKAYA, Hakan Yasin GÖNDER

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
abdulkadirharmankaya@gmail.com

Özet:

Diş ve diş sert doku kayıplarının en yaygın nedeni diş çürüğüdür. Başlangıç diş çürüklerinin erken tespit edilip müdahale edilmesi veya gerekli durumlarda florür uygulamaları yapılması sonucu çürüklerin görülme sıklığı azalmakta ve dişlerin ağızda kalma süreleri artmaktadır. Dişlerin ağızda kalma süreleri arttıkça ve toplumda yaşlı bireylerin sayısı arttıkça bireylerde çürüksüz sert doku lezyonları da artmaktadır. Diş aşınmaları çürük içermeyen, geri dönüşümsüz, diş sert dokularının yıkımı ile karakterizedir ve atrizyon, abrazyon, erozyon ve abfraksiyon şeklinde sınıflandırılır. Diş sert doku kayıplarının etiyolojisi; iç ve dış kaynaklı asitler, mekanik aşındırıcı kuvvetler, dişler arasındaki normal olmayan okluzal temaslar sonucu dişlerin esnemesi ve servikal bölgede strese yol açması gibi birçok faktöre bağlıdır. Bu lezyonların tedavisine başlamadan önce en önemli nokta çürüksüz sert doku lezyonlarının dikkatlice teşhis edilmesi ve sınıflamasının yapılmasıdır. Çürüksüz sert doku lezyonları için hastanın risk faktörleri tanımlanmalı, ele alınmalı ve ona göre bir tedavi planı hazırlanmalıdır. Dişlerinde çürüksüz sert doku lezyonları olan bütün hastalara tedavi uygulamak gerekmeyebilir. Fakat ilgili dişlerde estetik bozukluk, fonksiyon kaybı, aşırı dentin hassasiyeti gibi sorunlar meydana gelmiş ise restoratif tedavi uygulamak gerekmektedir. / Dental caries is the most common cause of loss of teeth and dental hard tissues. As a result of early detection and intervention of dental caries or fluoride applications when necessary, the incidence of caries decreases and the duration of teeth stays in the mouth increases. As the duration of the teeth stay in the mouth increases and the number of elderly individuals in the society increases, non-carious lesions in the teeth alsoincrease. Tooth wears are characterized by non-carious, irreversible, destruction of dental hard tissues and they classified as attrition, abrasion, erosion and abfraction. Etiology of dental hard tissue loss; It depends on many factors such as internal and external acids, mechanical abrasive forces, flexing of the teeth as a result of abnormal occlusal contacts between the teeth and causing stress on the cervical parts of the teeth.The most important part before starting the treatment of these lesions is the careful diagnosis and classification of non-carious lesions. For non-carious dental lesions, the patient's risk factors should be defined and a treatment plan should be prepared accordingly. Treatment may not be necessary for all patients with non-carious dental lesions in their teeth. However, if problems such as aesthetic defect, loss of function, dentin hypersensitivity have occurred in the related teeth, restorative treatment should beapplied.

Anahtar Kelimeler:
çürüksüz servikal lezyonlar, etiyolojileri, tedavi seçenekleri, erozyon, abrazyon, abfraksiyon/ non-carious cervical lesions, etiology, management options, erosion, abrasion, abfraction

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Bond Strength Of Self-Adhesıve And Mıcrohybrıd Composıtes To CalcıumHydroxıde

Self-Adeziv Ve Mikrohibrit Kompozitlerin Kalsiyum Hidroksite Olan Bağlanma Dayanımı

Zümrüt Ceren ÖZDUMAN, Burcu OĞLAKÇI

bezmialem vakif universitybezmialem vakif university
burcu923@hotmail.com

Özet:

Aim: This study aimed to compare the shear bond strength(SBS) of self-adhesive composite to calciumhydroxide with no universal adhesive or different application modes of adhesive.Materials and methods:Two different restorative materials(microhybrid composite-Filtek Z250 and self-adhesive composite-Vertise Flow) were used. Totally 75 acrylic blocks with 2 mm deep central holes that were in 5 mm in diameter were prepared and calcium hydroxide cement(Dycal) were placed. They were randomly divided into 5 groups(n=15):1)Vertise Flow+no adhesive application, 2)Vertise Flow+self-etch mode, 3)Vertise Flow+etch&rinse mode, 4)Filtek Z250+self-etch mode, 5)Filtek Z250+etch&rinse mode. The universal adhesive system was applied. Then, the cylinder-shaped composite specimens (diameter:3mm,height:2mm) were bonded. They were stored in distilled water for 24 h and subjected to SBS test(1 mm/min). Fractured surfaces were observed. Data were statistically analyzed with Welsch ANOVA and Games Howell tests($p<0,05$).Results: Regarding the application modes, self-etch modescaused statistically higher SBS than etch&rinse mode for both composite resins. Regarding the restorative materials, Filtek Z250 showed statistically higher SBS than Vertise Flow with etch&rinse mode whereas no statistical differences were found in SBS with self-etch mode. Besides, Vertise Flow with no adhesive application showed statistically higher SBS than the ones with etch&rinse mode while it showed statistically lower SBS than the ones with self-etch modes.Both composite resins with etch&rinse mode and Vertise Flow with no adhesive application showed predominantly adhesive failures while both composites with self- etch mode presented mixed failures.Conclusions:The self-etch mode application of universal adhesive system might be preferred for the adhesion of microhybrid and self-adhesive composite to calcium hydroxide.

Amaç: Bu çalışma, universal adeziv uygulamadan ya da adezivin farklı modlar ile uygulanmasıyla self- adeziv kompozitlerin kalsiyum hidroksite olan makaslama bağlanma dayanımını (MBD) kıyaslamaktır.

Yöntem: İki farklı restoratif materyal kullanılmıştır (mikrohibrit kompozit-Filtek Z250 ve self-adeziv kompozit-

Vertise Flow). Ortasında 2 mm derinlikte ve 5mm çapta deliğe sahip toplam 75 akrilik blok hazırlanmış ve kalsiyum hidroksit siman(Dycal) yerleştirilmiştir. Örnekler, rastgele 5 gruba ayrılmıştır(n=15): 1)Vertise Flow+adeziv uygulaması yok, 2)Vertise Flow+self-etch mod, 3)Vertise Flow+etch&rinse mod, 4)Filtek Z250+self-etch mod, 5)Filtek Z250+etch&rinse mod. Universal adeziv sistem uygulandı. Ardından, silindir şeklinde kompozit örnekler (çap:3mm, yükseklik:2mm) bağlanmıştır. Distile suda 24 saat boyunca bekletilmiş ve MBD testi uygulanmıştır(1mm/min). Kırık yüzeyler incelenmiştir. Veriler, Welsch ANOVA ve Games Howell testleri ile istatistiksel olarak analiz edilmiştir($p<0,05$).

Bulgular: Uygulama modlarına göre, her iki kompozit rezin için self-etch mod, etch&rinse moda kıyasla istatistiksel olarak daha yüksek MBD neden olmuştur. Restoratif materyallere göre, etch&rinse modda FiltekZ250, Vertise Flow'a göre istatistiksel olarak daha yüksek MDB gösterirken;self-etch modda istatistiksel farkbulunmamıştır. Ayrıca, adeziv uygulamadan Vertise Flow, etch&rinse modda uygulanana göre istatistiksel olarak daha yüksek MDB gösterirken; self-etch moda kıyasla istatistiksel olarak daha düşük MDB göstermiştir. Etch&rinse modda her iki kompozit rezin ve adeziv uygulanmadan Vertise Flow, adeziv başarısızlık gösterirken; her iki kompozit self-etch modda karma başarısızlık göstermiştir.

Sonuç: Universal adezivlerin, self-etch mod uygulanması mikrohibrit ve self-adeziv kompozitlerin kalsiyum hidroksite adezyonu açısından tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler:
shear, bond strength, self-adhesive, microhybrid, composite, calcium hydroxide.
Makaslama, bağlanma dayanımı, mikrohibrit, kompozit, kalsiyum hidroksit.

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

İntrakoronal Beyazlatma Ajanlarının MTA Yüzey Sertliğine Olan Etkisinin İncelenmesi

Soner ŞİŞMANOĞLU, Görkem SENGEZ, Burak GÜMÜŞTAŞ

Altınbaş Üniversitesi Dis Hekimligi Fakultesi, Restoratif Dis Tedavisi, Istanbul, Turkiye Altınbaş Üniversitesi Dis Hekimligi Fakultesi, Restoratif Dis Tedavisi, Istanbul, Turkiye
Istanbul Universitesi-Cerrahpasa, Dis Hekimligi Fakultesi, Restoratif Dis Tedavisi, Istanbul, Turkiye
gorkemsengun@gmail.com

Özet:

Amaç: Endodontik tedavili dişlerin zaman içerisinde renkleştiği bilinmektedir ve estetik açıdan yaşanılan bu sorun hastaları ek tedavi arayışlarına yönlendirmektedir. Devital dişlerin renkleşmelerinin giderilmesinde en minimal invaziv tedavi girişimi intracoronal beyazlatma tedavisidir. Ancak beyazlatma tedavisi amacıyla kullanılan ajanlar koronal bariyer materyali olarak kullanılan MTA'nın yüzey özelliklerini etkileyebilir. Bu çalışmanın amacı çeşitli konsantrasyonlarda uygulanan intrakoronal beyazlatma ajanının MTA'nın yüzey mikro sertliğine olan etkisinin incelenmesidir. Yöntem: MTA örnekleri üretici firma talimatları doğrultusunda karıştırıldıktan sonra akrilik kalıplara (2 mm derinlik x 4 mm genişlik) yerleştirilmiş ve %100 nemli ortamda 37 °C'de 72 saat süreyle bekletilerek tamamen sertleşmesine izin verilmiştir. MTA örnekleri kullanılan beyazlatma ajanına göre %37 karbamid peroksit (Whiteness Super Endo; FGM Produtos, Joinville, SC, Brezilya), %35 hidrojen peroksit (Opalescence Endo; Ultradent, South Jordan, UT, ABD) ve kontrol grubu olarak üçe ayrılmıştır (n = 10). Beyazlatma ajanı MTA yüzeylerine yerleştirilmiş ve daha sonra ıslak bir pamuk pelet ve geçici dolgu ile üzeri kapatılmıştır. Bu işlem üçüncü gün tekrarlanmıştır. Toplamda bir haftalık beyazlatma işleminden sonra MTA yüzeyi nazikçe durulanıp ve hava ile kurutulmuştur. Vickers yüzey mikro sertliği, mikro sertlik test cihazı kullanılarak ölçülmüştür. Gruplar arasındaki farklılıklar tek yönlü ANOVA testi kullanılarak analiz edildi ve gruplar arası karşılaştırmalar Tukey testi ile değerlendirildi ($P < 0,05$). Bulgular: Mikro sertlik açısından, HP grubundaki (31,5 MPa) azalma, CP (35,7 MPa) ve kontrol gruplarından (38,1 MPa) önemli ölçüde daha fazla bulunmuştur. CP grubu, kontrol grubuna kıyasla daha düşük mikro sertlik değerleri sergilemiştir, ancak CP ve kontrol grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmemiştir ($P = 0,243$). Sonuç: Beyazlatma ajanlarına olan maruziyet, MTA'nın yüzey mikro sertliği üzerinde olumsuz bir etkiye sahip olmuştur. Ayrıca, HP maruziyeti, yüzey mikro sertliğini CP ve kontrol gruplarından anlamlı ölçüde daha fazla olumsuz etkilemiştir.

Anahtar Kelimeler:
Hidrojen peroksit; İntrakoronal beyezlatma ajanları; Mineral trioksit agregat; İntrakoronal bariyer; Mikro sertlik

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

What is the Effect of Caries Risk on the Frequency of Operative Procedures Used in Dentistry?

Işın ÇAYIR, Said KARABEKİROĞLU

Antalya Bilim Üniversitesi Necmettin Erbakan Üniversitesi
isinakdemir@gmail.com

Özet:

Objective: How the risk of caries affects the frequency of application of basic treatments used in dental practice was investigated in our study.

Method: In our study, 500 adults in the 25-30 age group were evaluated. Individuals were selected according to their current caries experience and criteria determined in their clinical examination. A questionnaire form examining the caries risk parameters of the individuals was filled. Clinical and radiological examinations were performed by a researcher. Individuals were divided into low and high caries risk groups according to the study criteria. The current dental needs of the individuals were determined and a plan was created for each individual with the most basic procedures covered by Social Security Institution.

Results: Statistically significant, 8 times more extraction need for individuals in the high caries risk group than those in the low caries risk group; 3.5 times more bifacial filling requirement; 5 times more anterior tooth filling need; 4 times more premolar tooth need root canal treatment; 10 times more need for veneer crowns; 3 times more need for post-core treatment; It was determined that the need for periodontal treatment was 2 times more ($p<0.05$).

Conclusion: Since fixed prosthetic restorations were included in the planning in individuals with extraction indication, these two parameters increased in parallel. It is thought that the increase in caries risk can be prevented if the number of lost tooth surfaces is controlled with early diagnosis and regular follow-up.

Anahtar Kelimeler:
Public Health Dentistry, Preventive Dentistry, Dental Caries

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Bilateral Adeziv Köprü Uygulaması: 1 Yıllık Takip

Bılateral Resın-Bonded Brıdge Applıcatıon: 1 Year Follow-Up

Sevda ÖZTÜRK YEŞİLIRMAK, Handan YILDIRIM

İstanbul Yeniyuzyıl UniversityİstanbulYeniyuzyıl University
sevdaozturk@outlook.com

Özet:

Giriş: 14 ve 23 numaralı diş eksikliği olan hastaya daha önce ayrı ayrı yapılan hareketli protez ve Maryland köprü tedavileri başarılı sonuçlar vermemiştir.Bu çalışmanın amacı bilateral adeziv köprü uygulamasıyla tek seansta hızlı, ekonomik ve estetik rehabilitasyonun sağlanmasıdır.

Gereç ve Yöntem: 26 yaşında kadın hasta eksik dişlerinin estetik rehabilitasyonu için kliniğimize başvurdu.Hastadan ayrıntılı anamnez alındı ve bilateral adeziv köprü uygulamasına karar verildi.Öncelikle strip kuron ve kompozit rezin kullanılarak pontikler hazırlandı.13, 15, 22, 24 nolu dişlere fiber şeritinyerleştirileceği oluklar açıldı.Açılan olukların yüzeylerine minede 30, dentinde 15 saniye %37 fosforik asit (Condac37, FGM, Brezilya) uygulandı, ardından yıkanıp kurutuldu.Olukların yüzeylerine adeziv rezin(OptiBond All-In-One, Kerr, ABD) uygulandı ve ışık cihazı(VALO Cordless, Ultradent, ABD) ile 10 saniye polimerize edildi.Daha sonra pontik dişlerin ortasından bir delik açıldı.Retantif kavitelere akışkan kompozit materyali(CharmFill Flow, Dentkist) ince bir tabaka halinde uygulandı ve fiber şerit(Interlig; Angelus Dental Products, Londrina, Brezilya) kavitelere yerleştirilerek 20 sn polimerize edildi.Ardından kaviteler aşınma direnci daha yüksek olan mikrohibrit kompozit rezin(CharmFill Plus, Dentkist) ile tamamen kapatıldı.Bitirme ve polisaj işlemleri yapıldı.Hazırlanan kompozit pontik üzerine lateral ve protruziv hareketlerde herhangi bir oklüzal kuvvetin gelmemesi sağlandı.İşlem sonrası 6. ve 12. ayda klinik takip yapıldı.

Bulgular: Hastanın işlem sonrası 12 aylık klinik takibinde restorasyonlarında herhangi bir kırığa rastlanmamıştır.Hastanın klinik ve estetik olarak hiçbir şikâyeti bulunmamaktadır. Tartışma: Adeziv köprü restorasyonları hastaya sadece fonksiyon ve estetik kazandırmakla kalmaz, hastanın sosyo-psikolojik durumu da olumlu etkilemektedir.Bu sonuç, diş hekimlerini ağız içi fonksiyonları yeniden kurmak ve hastaların estetik beklentisini iyileştirmek için adeziv köprü uygulaması gibi uygun maliyetli tedavilere teşvik edebilmektedir.

Introduction:Patient with missing teeth 14 and 23 was applied removable prosthesis and Maryland bridge separately with unsuccessful outcomes.The aim of this study is to provide rapid, economical, and esthetic rehabilitation with bilateral resin-bonded bridge in a single session. Materials and Methods:After detailed

anamnesis of a 26-year-old-female patient applied to our clinic for esthetic rehabilitation of her missing teeth, a bilateral resin-bonded bridge was planned.Primarily, pontics were prepared using a strip-crown and composite-resin.Grooves were prepared on teeth(13,15,22,24) where glass-fiber bands would be placed.Surfaces of grooves were etched(Condac37,FGM, Brazil) for 30 and 15 seconds on enamel and dentin respectively, then rinsed and air-dried.Adhesive-resin(OptiBond All-In-One,Kerr, USA) was applied to surfaces of grooves and cured for 10 seconds with a light-curing device(VALO Cordless, Ultradent, USA).Holes were drilled through the middle of pontic teeth.A thin layer of flowable-composite- material(CharmFill Flow,Dentkist) was applied to retentive cavities.Fiber-bands(Interlig; Angelus Dental Products, Londrina, Brazil) were placed in cavities and polymerized for 20 seconds.Finally cavities were completely filled with microhybrid-composite-resin(CharmFill Plus,Dentkist) with higher wear resistance followed by finishing-polishing procedures.It was ensured that no occlusal force was exerted on prepared composite pontics during lateral and protrusive movements.Clinical follow-up was performed at 6 and 12 months.
Results:At follow-up of the patient, no fractures were observed in restorations and patient had no complaints.
Discussion:Resin-bonded-bridge restorations not only provide function and esthetics, but also positively affect socio-psychological condition of patient.This result may encourage dentists to.

Anahtar Kelimeler:
Adeziv köprü, Cam fiber, Klinik takip Resin-bonded bridge, Glass fiber, Clinical follow-up

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

ORTODONTİK TEDAVİ SONRASI PEKİŞTİRME AŞAMASININ HASTA PERSPEKTİFİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ /EVALUATION OF THE RETENTION PHASE AFTER ORTHODONTIC TREATMENT IN PATIENT'S PERSPECTIVE

Dervişe KORUN, Emre KAYALAR

İstanbul Aydın ÜniversitesiİstanbulAydın Üniversitesi

dervise.korun@hotmail.com

Özet:

ORTODONTİK TEDAVİ SONRASI PEKİŞTİRME AŞAMASININ HASTA PERSPEKTİFİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ

Dt. Dervişe KORUN, Dr. Öğr. Üyesi Emre KAYALAR

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim DalıORCID:

0000-0001-5466-3449 ; emrekayalar@aydin.edu.tr

ORCID: 0000-0002-9170-5173 ; dervise.korun@hotmail.comSözlü

Sunum ve Tam metin

Amaç: Bu çalışmanın amacı ortodontik tedavisi bitmiş hastaların tedavi sonrası pekiştirme aşamasının hasta perspektifinde değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma Google formlar programı kullanılarak 20 tane anket sorusunu doldurmayı kabul eden 8-18 ve >18 yaş arasındaki 100 hasta üzerinde gerçekleştirilmiştir. Hastaların verdikleri cevaplar doğrultusunda hastaların ortodontik tedavi sonrasında nüks hakkında bakış açıları değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler cinsiyet, yaş, eğitim durumu, tedavi şekli gibi kriterlere göre SPSS 21 paket programı aracılığı ile analiz edilmiştir. Değişkenler arasındaki ilişkiye/bağımlılığa ki-kare analizi ile bakılmıştır.

Bulgular: Tedavi sonrası sabit retainer yapılan hastalar, dişlerinde bir bozulma olmadığını anlamlı derecededaha yüksek oranda (%96,3) bildirmiştir. Retainer'ı kırılan hastaların %83,3'ü dişlerinde orta şiddettebozulma olduğunu bildirmiştir ($p<0,001$). Ortodontik tedavi sırasında braketi kırılan hastalar ile tedavisonrasında orta şiddette bozulma olması arasında anlamlı bir bağlantı bulunmuştur (%70). Dişlerindeki bozulmayı düzeltmek için kadınlar (%85,7), erkeklere oranla şeffaf plakları daha fazla tercih ettiğini bildirmiştir ($p<0,05$).

Sonuçlar: Ortodontik tedavi sonrası pekiştirme aşamasındaki başarı, hasta kooperasyonu ile bağlantılı

olabilir. Çalışmamızda nüks olan hastaların ikinci ortodontik tedavilerde sabit tel tedavisi yerine şeffaf plak tedavilerini tercih ettiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik tedavi, Nüks, Şeffaf Plak

EVALUATION OF THE RETENTION PHASE AFTER ORTHODONTIC TREATMENT IN PATIENT'S PERSPECTIVE

Ph.D.Cand. Dervişe KORUN,1 Asst. Prof. Dr. Emre KAYALAR2

1, 2 Istanbul Aydin University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Istanbul, Turkey.

emrekayalar@aydin.edu.tr ; dervise.korun@hotmail.com

Objective: The aim of this study was to evaluate the post-treatment retention phase of the patients whose orthodontic treatment has been completed from the patient’s perspective.

Materials and Methods: This study was conducted on 100 patients between the ages of 8-18 and >18 years who agreed to fill in 20 questionnaires using the Google forms program. According to the answers given by the patients, the patients' perspectives about relapse after orthodontic treatment were evaluated. The obtained data were analyzed with the SPSS 21 package program according to criteria including gender, age, education level, and treatment type. The relationship/dependency between the variables was examined by chi-square analysis.

Results: Patients who received fixed retainers after treatment reported a significantly higher retention rate (96.3%) that their teeth did not deteriorate. 83.3% of the patients whose retainer was broken reported moderate relapse in their teeth ($p<0.001$). A significant correlation was found between patients whose brackets were broken during orthodontic treatment and moderate relapse after treatment (70%). Women (85.7%) reported that they preferred clear aligners more than men ($p<0.05$) to orthodontic retreatment due to relapse.

Conclusions: Success in the post-orthodontic retention phase may be related to patient cooperation. In ourstudy, it was seen that patients with relapse preferred clear aligner treatments instead of fixed orthodontic treatments in the orthodontic retreatments.

Keywords: Orthodontic treatment, Relapse, Clear Aligner

Anahtar Kelimeler:

Ortodontik tedavi, Nüks, Şeffaf Plak

Orthodontic treatment, Relapse, Clear Aligner

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

ŞEFFAF PLAKLAR İLE İLGİLİ YOUTUBE™ VİDEOLARININ İÇERİK ANALİZİ VE GÜVENİRLİĞİNİN ORTODONTİ UZMANI VE DİŞ HEKİMİ TARAFINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

COMPARISON OF CONTENT ANALYSIS AND RELIABILITY OF YOUTUBE™ VIDEOS ON ALIGNER BY ORTHODONTISTAND DENTIST

SANAZ SADRY, ECE BÜYÜKBAŞARAN

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

ecebuyukbasaran@stu.aydin.edu.tr

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı ortodontist ve diş hekimi tarafından şeffaf plak tedavileri ile ilgili YouTube™'da sağlanan bilgilerin içerik ve kalitesini değerlendirmektir. Yöntem: Şeffaf plaklar ile ortodontik tedaviyle ilgili 5 anahtar kelime YouTube™'da Google Trends uygulamasıyla aratıldı. Karşılaştırmalı arama sonuçlarına göre, şeffaf plak tedavileriyle alakalı en sık kullanılan arama teriminin "Aligner" olduğu belirlendi. Videolar "alaka düzeyine göre" sıralandıktan sonra, 80 videonun tamamı değerlendirildi. 80 sonuçtan çalışmaya dâhil edilme kriterlerine uyan 39 video seçildi. Videolar ile ilgili olarak beğenilme sayısı,beğenilmeme sayısı, izlenme sayısı, yorum sayısı, video süresi, videonun yüklendiği tarihten beri geçen gün parametreleri kaydedildi. Video içerik kalitesini düşük ve yüksek olarak sınıflandırmak için 9 parametreden oluşan bir puanlama sistemi kullanıldı. Videoların kalitesini evrensel olarak değerlendirmek için GQS uygulandı. Bilginin güvenilirliğini değerlendirmek için, DISCERN aracının uyarlanmış bir formu kullanıldı. İstatistiksel değerlendirmede Shapiro-Wilk Testi, Kruskall Wallis testi, Mann-Whitney U Testi analizi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık değeri $p<0,05$ olarak kabul edildi. Bulgular: Yüklenme kaynağına göre videolar değerlendirildiğinde 19 videonun ticari, 15 videonun doktor, 5 videonun bireysel olduğu belirtilmektedir. Ortodontistin değerlendirmesinde doktor kaynağının yüklediği videolar, ticari kaynağının yüklediği videolara göre güvenirlik puanı daha yüksektir. Ortodontist ve diş hekiminin değerlendirilmesi içinde kötü kalitede bilgi içeriğine sahip videoların GQS değerleri, iyi kalite bilgi içeriğine sahip videoların GQS değerlerine göre daha düşük bulunmuştur. Videolar diş hekimi tarafından değerlendirildiğinde YouTube™ videolarının %54'ü, ortodontist tarafından değerlendirildiğinde ise YouTube™ videolarının

%70'i kötü video içerik kalitesine sahiptir. Sonuç: YouTube™ videoları, şeffaf plak ile ortodontik tedavi için bilgi kaynağı olarak yetersizdir. Ortodontistler, YouTube™'da daha çok yüksek kaliteli içerik ve güvenilir videolar oluşturmalıdır. / Objective: The aim of this study was to evaluate content and quality of information provided on YouTube™ about orthodontic treatment with aligner by orthodontist and dentist. Methods: YouTube™ videos has been searched on "Google trends" of YouTube™, regarding orthodontic treatment

with transparent plate, with the use of 5 key expressions. According to the comparative search results, it was determined

that the most frequently used search term related to clear aligner treatments was "Aligner". After the videos were ranked "by relevance", all 80 videos were rated. 39 videos that suitable for the inclusion criteria were selected from 80 results. Regarding the videos, the parameters of the number of likes, dislikes, views, video duration, days since the video was uploaded were recorded. Videos were analyzed under 9 categories and the videos have been categorized by low and high quality. The test of Kruskall-Wallis analysis have been applied in the statistical evaluation. Statistical significance value was accepted as $p<0.05$. Results: 19 videos are commercial, 15 videos are doctor, 5 videos are individual sources when the videos are evaluated by the upload source. In the evaluation of the orthodontist, the videos uploaded by the doctor's source have a higher reliability score than the videos uploaded by the commercial source. When the videos are evaluated by the dentist, 54% of YouTube™ videos and when evaluated by the orthodontist, 70% of YouTube™. videos have poor video content quality. Conclusions: YouTube™ videos are insufficient as a source of information for orthodontic treatment with aligners.

Anahtar Kelimeler:

Diş Hekimleri, Ortodonti, Sosyal Medya / Orthodontics, Dentists, Social Media

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Dijital ağız içi tarayıcıların ve polivinilsiloksan ölçü maddesinin hasta konforu ve işlem süresi açısından karşılaştırılması

Comparison of digital intraoral scanners and polyvinylsiloxane impression material in terms of patient comfort and procedure time

Mine ÖZ, Pelin ACAR ULUTAŞ

Altınbaş
ÜniversitesiAltınbaş
Üniversitesi

dtmineoz@gmail.com

Özet:

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, üç farklı dijital ağız içi tarayıcı ve polivinilsiloksan ölçü maddesi ile ölçü alınması işleminin hastalar üzerindeki etkilerini bir anket aracılığıyla konfor, süre ve yenilik yönlerinden değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: Bu çalışmada, Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi öğrencilerinden oluşan 30 kişilik hasta grubundan; (1) Trios 3 (3Shape A/S, Copenhagen), (2) İtero Element 2 (Align Technologies, Calif),
(3) Medit i500 (Medit Corp, Seoul) ağız içi tarama cihazları, (4) geleneksel polivinil siloksan silikon ölçü(Elite HD+ Putty- Light Body Fast Set, Zhermack S.p.A. Polesine Italy) kullanılarak kayıt alınmıştır. Ölçü işlemlerinin ardından hasta memnuniyeti, bir görsel analog skala anketi kullanılarak üç alanda (konfor,süre ve yenilik) ölçülmüştür. Anketin güvenirliğini değerlendirmek için çalışma öncesi 10 katılımcıdan oluşan bir pilot çalışma gerçekleştirilmiştir. Pilot çalışmada, farklı günlerde uygulanan eşleştirilmiş ankette güvenilirlik intraclass korelasyon katsayısı ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Pilot çalışma sonuçlarına göre tüm sorular güvenilir bulunmuştur (ICC, ≥0.831). Veriler,hastaların en az konforlu ve süre olarak en uzun bulduğu yöntem olarak Medit i500 cihazıyla alınan taramanın olduğunu ve dijital ölçüleri ve yenilikleri kullanan merkezleri tercih ettiğini göstermiştir. Hastaların
%3,2'sinin geleneksel ölçü yöntemlerini tercih ettiği, tercih etmeyenlerin %60'ının ise tercih ettikleri tarayıcının İtero olduğu görülmüştür.

SONUÇ: Dijital yöntemler hastalar tarafından tercih edilir ve tarayıcı tipine bağlı olarak geleneksel ölçü yöntemleriyle karşılaştırılabilir etkinliğe sahiptirler.

/

OBJECTIVE: The aim of this study is to evaluate the effects of taking impression with three different digital intraoral scanners and polyvinylsiloxane impression materials on patients in terms of comfort, time and

innovation through a questionnaire.

METHOD: In this study, from a group of 30 patients consisting of Altinbas University Faculty of Dentistry students; dental records were taken with four methods; (1) Trios 3 (3Shape A/S, Copenhagen), (2) Itero Element2 (Align Technologies, Calif), (3) i500 (Medit Corp, Seoul) intraoral scanning devices and (4) conventional impression with polyvinylsiloxane (EliteHD+ Putty- Light Body Fast Set, Zhermack SpA Polesine Italy). After impression procedures, patient satisfaction was measured in three domains (comfort, duration, and novelty) using a visual analog scale questionnaire. To evaluate the reliability of the questionnaire, a pilot study was conducted with 10 participants before the study. In the pilot study, reliabilitywas evaluated with the intraclass correlation coefficient in a paired questionnaire administered on different days.

RESULTS: According to the results of the pilot study, all questions were found reliable (ICC, ≥0.831). The data showed that scanning with the i500 Medit device was the method that patients found the least comfortable and the longest in terms of time, and that patients preferred clinics using digital impressionsand innovations. It was observed that 3.2% of the patients preferred traditional methods, and 60% of those who didn't prefer Itero was their preferred scanner.

CONCLUSİON: Digital methods are preferred by patients and have comparable efficacy to traditional impression procedures depending on the scanner type.

Anahtar Kelimeler:

ölçü teknikleri, hasta konforu, dijital ölçü / impression techniques, patient comfort, digital impression

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Anterior OpenBite Bulunan Hastanın Ortodontik Tedavisi: Vaka Raporu

nuri YELKEN
neü diş

nuri_ylkn42@hotmail.com

Özet:

AMAÇ: Bu vaka sunumunun amacı; anterior 7 mm openbite bulunan hastanın zigoma plağı ile maxillarposterior bölgede intrüzyon yapılarak ideal kapanış elde edilen ortodontik tedavisini sunmaktır.

Vaka Sunumu: Kliniğimize fonksiyonel ve estetik şikayetlerle başvuran 14 yaş 2 aylık kız hastada yapılan klinik incelemede, hastanın konveks bir profile, sağ tarafta sınıf III, sol tarafta sınıf III molar ilişkisine sahip olduğu görülmüştür. Hastada 1 mm overjet ve 7 mm openbite bulunmaktadır. Orta oksal düzleme göre üstorta hat 1 mm solda, alt orta hat yerinde bulunmaktadır. Alınan panoramik radyografisinde herhangi patoloji görülmemiş, sefelometrik radyografide artmış vertikal boyutu ve anterior openbite olduğu tespit edilmiştir.

Hastadan alınan alçı modeller ve röntgenler üzerinde yapılan ölçümler ile hastada kullanılacak zigoma plakları belirlenmiştir. Daha sonra hastaya lokal anestezi altında zigoma plakları yerleştirilmiştir . Hastaya 8 ay boyunca 3 hafta aralıklarla klinik randevu verilerek zgoma plaklarından destek alınarak maxillar posteriorintrüze edilmiştir, hasta her geldiğinde kanin bölgelerınden ve santral diş bölgelerinden düzenli ölçümler yapılarak intrüzyon kontrol edilmiştir. 8 ayın sonunda hastanın anterior openbite kapatılarak sabit ortodontiktedavisine geçilmiştir. Hastada 0,22 inch slotlu MBT metal braketler kullanılarak tedavisi bitirilmiştir.

Toplam tedavi süresi 2 yıl 4 ay olan hastamızda tedavi sonucunda anterior openbite tedavi edilmiş ve hastanın vertikal boyutu ideal hale getirilmiştir. Hasta sınıf I molar ve kanin ilişkiye ulaşmış, ideal overjet ve overbite ilişkisi elde edilmiştir. Hasta estetik ve fonksiyon olarak ideal kapanışa sahip olmuştur.

SONUÇLAR: Anterior openbite bulunan hastada, zigoma plakları kullanılarak yapılan tedavide ideal estetik ve fonksiyon sağlanmıştır. Vertikal boyutu artmış anterior openbite hastalarında zigoma plakları ile intrüzyon yapılarak etkin tedavi yapılabilmektedir.

A 14-year-old 2-month-old female patient applied to our clinic with functional and aesthetic complaints. The patient had a convex profile, class III molar relationship on the right, class III molar on the left side. The patient had 1 mm overjet and 7 mm openbite. The upper midline was 1 mm to the left with respect to the mid-oxal plane, and the lower midline was at the central to the mid-oxal plane. No pathology was observed in the panoramic radiograph .On the cephalometric radiograph, it was determined that the vertical dimension of the patient was increased and the anterior openbite was significant.

Patient's treatment plan: The patient came clinical appointment at 3-week intervals for 8 months. Maxillary

posterior intruded with zygoma plates .The amount of intrusion was measured each time of the patients appointment. At the end of 8 months, the patient's fixed orthodontic treatment was started. MBT metal brackets with 0.22 inch slots were used in the patient. At the end of the treatment, the wires and thezygoma plaques were removed.
Total treatment time is 2 years 4 months. Anterior openbite is treated and the patient's vertical dimension isoptimized. The patient has achieved class I molar and canine relationship, and the ideal overjet and overbite relationship has been achieved.

Anahtar Kelimeler:

anterior openbite, intrüzyon, zigoma plağı

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Endodontide Antibiyotik Reçete Edilmesi: Türkiye'de Diş Hekimleri-Öğrencileri Arasındaki Anket Araştırması

Prescribing Antibiotics in Endodontics: A Survey of Dentists-Students in Turkey

Büşra AVUÇALMAZ, Durmuş Alperen BOZKURT, melek AKMAN

Necmettin Erbakan Üniversitesi diş hekimliği fakültesi
Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği
FakültesiNecmettin Erbakan Üniversitesi Diş
Hekimliği Fakültesi

busra.avucalmaz@gmail.com

Özet:

Amaç: Diş hekimliği öğrencilerinin ve diş hekimlerinin endodontik enfeksiyonlar için antibiyotik reçeteleme konusundaki görüşlerini değerlendirmek. Gereç ve Yöntemler: Çalışmamıza Necmettin ErbakanÜniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi dördüncü/beşinci sınıf öğrencileri ve mezun olmuş diş hekimleri Google Formlar ile katılmıştır. Çalışmaya 139 diş hekimi (G1), 74 beşinci sınıf (G2) ve 63 dördüncü sınıf (G3) öğrencileri katılmıştır. Anket, 26 niteliksel ve niceliksel sorudan oluşmuştur. İlk 13 soruda, mezuniyet yılı, mezun olduğu diş hekimliği fakültesi, her iş günü başına görülen hasta sayısı, endodontik acil hasta sayısı ve endodontik tedaviler için mevcut antibiyotik reçete yazma kılavuzları bilinci gibi genel bilgiler kaydedildi. Sonraki 9 soruda, katılımcılardan antibiyotik yazıp yazmadıklarını söylemelerinin istendiği bir dizi varsayımsal klinik senaryo içermektedir. Geri kalan 3 soruda hangi antibiyotiği tercih ettikleri dozları ve süresi hakkında sorular bulunmaktadır. Veriler, tanımlayıcı istatistikler ve anlamlılık düzeyi p=0.05 ki-kare testi kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular: Anket sorularının iletildiği 463 kişiden 276 kişi cevaplamıştır ve oranı %59.6'dır. Öğrencilerin mezun diş hekimlerinden istatistiksel olarak anlamlı derecede daha fazla rehber kılavuzların farkında olduğunu belirtmiştir (p=0.008). Akut apikal periodontitisli, sistemik tutulumu olmayan-lokalize fluktuan şişliği olan akut apikal apseli ya da uygun kök kanal tedavileri ile çözülemeyen kronik eksüdasyon varlığında diş hekimleri öğrencilere göre istatistiksel olarak anlamlı daha fazla antibiyotiktercih etmişlerdir (p<0.05). Sonuç: Diş hekimlerin klinik deneyim süresi arttıkça endodontik rehber kılavuzlara göre daha fazla antibiyotik tercih etmişlerdir. Eğitimin devamlılığı ve bilginin sürekli yenilenmesi ile endodontik acil tedavilerde gereksiz antibiyotik reçete edilmesi önlenebilir.

Background: To evaluate the views of dental students and dental practitioners on antibiotic prescribing for endodontic infections. Methods: Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry fourth/fifth-years students and graduated dentists participated in our study with Google Forms. 139 dentists(G1), 74 fifth- years(G2), and 63 fourth-years(G3) students participated in the study. The survey consisted of 26 qualitative and quantitative questions. In the first 13 questions, general information such as the year ofgraduation, graduated faculty, the number of patients per working day, the number of endodontic emergency patients, and the awareness of current antibiotic prescription guidelines for

endodontic treatments were recorded. The next 9 questions consisted of a series of hypothetical clinical scenarios where participants were asked to tell if they were writing antibiotics. In the remaining 3 questions were about which antibiotic they prefer, their dosage, and duration. Data were analyzed using descriptivestatistics and chi-square test with a significance level p=0.05. Results: 276 of 463 people answered the questionnaire and the rate is 59.6%. It was stated that the students were statistically significantly more awareness of guidelines than the graduate dentists (p=0.008). In the presence of acute apical periodontitis, acute apical abscess without systemic involvement-localized fluctuant swelling, or chronic exudation that cannot be resolved with appropriate root canal treatments, dentists preferred more antibiotics than students($p<0.05$). Conclusion: As the period of clinical experience of dentists increased, they preferred more antibiotics than endodontic guides. Unnecessary antibiotic prescription can be prevented in endodontic emergency treatments by continuing education and renewing information.

Anahtar Kelimeler:

Anket; antibiyotik; endodonti; ilaç reçetesi

Antibiotic; drug prescription; endodontics; survey

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Effects of Different Incubation Periods on Microhardness of Perforation-Repair Materials/ Farklı İnkübasyon Sürelerinin Perforasyon Tamir Materyallerinin Mikrosertliklerine EtkisininDeğerlendirilmesi

Emine ŞİMŞEK, makbule Bilge AKBULUT

Özel Dentova Estetik Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği
Necmettin Erbakan University

eminasimsek33@gmail.com

Özet:

AIM: The objective of this study was to investigate the effect of different incubation periods on microhardness of calcium silicate-based perforation repair materials; MTA-Angelus (Angelus, Londrina, Brazil), Biodentine (Septodont, St-Maur-des-fosses, France) and BIOfactor MTA (Imicryl Dental, Konya, Turkey) used in endodontics.

METHODS: For the microhardness test, after the materials were mixed according to the manufacturer instructions, specimens were placed in teflon molds and cylindrical material discs (6mm in diameter-2mm height) were prepared. Samples were incubated at 37°C. Each material group was divided into 2 subgroups according to the setting time (1 day and 28 days). Then, material discs were embedded in acrylic resin blocks. Each specimen was subjected to Vickers microhardness testing. Material microhardness was measured under a 300 gr load and a 20 second dwell time. Data were analyzed using Kruskal Wallis, Wilcoxon Signed Rank and Bonferroni PostHoc tests.

RESULTS: In 1-day set samples, the highest microhardness values were found in Biodentine groupwhereas the lowest in the MTA-Angelus group ($P < 0.05$). In 28-day set samples, Biodentine exhibited the highest, MTA Angelus showed the lowest microhardness values ($P<0.05$). In all material groups, 28-day setsamples showed higher microhardness than 1-day set samples ($P<0.05$)

CONCLUSION: According to the findings of this study, the highest microhardness value was found in Biodentine, while a novel material BIOfactor MTA was shown to have moderate microhardness. In all material groups, the microhardness of materials increased with incubation time./

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı farklı inkübasyon sürelerinin, endodontide kullanılan kalsiyum silikat esaslı perforasyon tamir materyalleri olan MTA-Angelus (Angelus, Londrina, Brezilya), Biodentine (Septodont, St- Maur-des-fosses, Fransa) ve BIOfactor MTA'nın (Imicryl Dental, Konya, Türkiye) mikrosertlikleri üzerindeki etkisini araştırmaktır.

YÖNTEM: Mikrosertlik testi için materyaller üretici firma talimatlarına göre karıştırıldıktan sonra teflon kalıplara yerleştirildi ve silindirik materyal diskleri (6mm çap-2mm yükseklik) oluşturuldu. Materyal örnekleri

37°C'de inkübe edildi. Her bir materyal grubu sertleşme süresine göre 1 gün ve 28 gün olmak üzere 2 alt gruba ayrıldı. Sonra materyal diskleri akrilik rezin bloklara gömüldü. Her bir örnek Vicker's mikrosertlik testine tabi tutuldu. Materyallerin mikrosertliği 20 saniye boyunca uygulanan 300 gr yük altında ölçüldü. Veriler Kruskal Wallis, Wilcoxon Signed Rank ve Bonferroni PostHoc testi kullanılarak analiz edildi.

BULGULAR: Bir günlük sertleşen örneklerde mikrosertlik değeri en yüksek Biodentine grubunda bulunurken, en düşük MTA-Angelus grubunda bulunmuştur ($P<0.05$). Yirmi-sekiz günlük sertleşen örneklerde Biodentine en yüksek, MTA-Angelus ise en düşük mikrosertlik değerleri sergilemiştir ($P<0.05$). Bütün materyal gruplarında, 28 gün sertleşen örnekler, 1 gün sertleşen örneklere göre daha yüksekmikrosertlik değerleri göstermiştir ($P<0.05$).

SONUÇ: Bu çalışmanın bulgularına göre en yüksek mikrosertlik değeri Biodentine'de bulunurken, yeni bir materyal olan BIOfactor MTA'nın ortalama mikrosertliğe sahip olduğu gösterilmiştir. Bütün materyal gruplarında inkübasyon süresiyle birlikte materyallerin mikrosertliği artmaktadır.

Anahtar Kelimeler:

Microhardness, perforation, mineral trioxide aggregate (MTA)Mikrosertlik, perforasyon, mineral trioksit agregate (MTA)

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Türkiye'nin doğu popülasyonunda kanin dişlerin kök kanal morfolojileri: Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi çalışması / Root canal morphology of canine teeth in the eastern population of Turkey: A cone beam computed tomography study

Hüseyin GÜNDÜZ

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

gunduzdt@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı Türkiye'nin doğu popülasyonunda mandibular ve maksiller kanin dişlerinkök kanal morfolojilerinin konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ile değerlendirilmesidir.

Yöntem: Mandibular ve maksiller kaninlerin morfolojik değerlendirmesi için 501 hastadan alınan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüsü kullanılmıştır. Toplamda 2004 kanin diş (1002 mandibular ve 1002 maksiller) değerlendirilmiştir. Görüntüler koronal, sagittal ve aksiyal yönde incelenmiştir. Dişlerin kök sayıları, kanal sayıları ve Vertucci sınıflamasına göre kanal konfigürasyonları tespit edilmiştir. Cinsiyet ve dişin konumunun her bir değişken üzerindeki etkisi değerlendirilmiştir. Veriler Ki-kare ve Bonferroni testleri kullanılarak analiz edilmiştir ($p<0,05$).

Bulgular: Mandibular kaninlerde 98,9 tek kök, %1,1 iki kök, %96 tek kanal ve %4 iki kanal gözlenmiştir. Ayrıca %93,9 tip , %5 tip , %1,1 tip konfigürasyonu izlenmiştir. Maksiller kaninlerin tamamında tek kök, %98,1 tek kanal ve %1,1 iki kanal tespit edilmiştir. Ayrıca %98,1 tip %1,1 tip kanal konfigürasyonu izlenmiştir. Dişin konumunun maksiller ve mandibular kaninlerde kök sayısı, kanal sayısı ve kanal konfigürasyonu üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi gözlenmemiştir ($p>0,05$). Cinsiyete göre ise madibular kaninlerde kadınlarda bir kanal, iki kanal oranı ($p=0,008$) ve tip , tip kanal yapıları ($p=0,021$) istatistiksel olarak daha yüksek gözlenmiştir.

Sonuç: Tek kök, tek kanal ve Vertucci tip I, mandibular ve maksiller kaninlerin başlıca ve tipik özellikleridir. Ancak özellikler mandibular kaninlerde ikinci kök, ikinci kanal ve farklı kanal konfigürasyonunun varlığıdikkat çekmiştir.

Abstract

Objective: The aim of this study is to evaluate the root canal morphology of mandibular and maxillary canine teeth by cone beam computed tomography in the eastern population of Turkey.

Method: Cone beam computed tomography (CBCT) images taken from 501 patients were used for the morphological evaluation of mandibular and maxillary canines. In total, 2004 canine teeth (1002 mandibularand 1002 maxillary) were evaluated. Images were examined in coronal, sagittal and axial directions. The number root, number of canals and canal configurations were determined according to the Vertucci

classification. The effect of gender and tooth position on each variable was evaluated. Data were analyzed using Chi-square and Bonferroni tests ($p<0.05$).
Results: 98.9 single root, 1.1% two root, 96% single canal and 4% two canal were observed in mandibular canines. In addition, 93.9% type , 5% type , 1.1% type configurations were observed. Single root, 98.1% single canal and 1.1% two canals were detected in all maxillary canines. In addition, 98.1% type , 1.1%type channel configuration was observed. There was no statistically significant effect of the position of the tooth on the number of roots, number of canals, and canal configuration in the maxillary and mandibular canines ($p>0.05$). According to gender, one canal and two canal ratios ($p=0.008$) and type , type canal configuration ($p=0.021$) were statistically higher in women in the madibular canines.
Conclusion: Single root, single canal, and Vertucci type I are the main and typical features of mandibular and maxillary canines. However, the presence of second root, second canal, and different canal configurations in mandibular canines was noted.

Anahtar Kelimeler:

Kanin, Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, Kök kanal morfolojisi / Canine, Cone-Beam Computed Tomography, Root Canals morphology

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Frequency of Root Canal Treatment In A Turkısh Populatıon: A Retrospectıve StudyTürk Toplumunda Kök Kanalı Tedavisi Sıklığının Retrospektif Olarak İncelenmesi

Elif ÇİFTÇİOĞLU, İrem ÖZÇELİK, Çağla GÜLHAN, ceren CEBECİ, enver sedat KÜÇÜKAY

Istanbul Okan Üniversitesi
Istanbul Okan Üniversitesi
Istanbul Okan Üniversitesi
Istanbul Okan Üniversitesi
Istanbul Okan Üniversitesi

iremozcelik95@gmail.com

Özet:

Aim: The aim of this study was to assess the frequency of root canal treatment according to gender,age, and tooth type, using a retrospective analysis.

Material and methods: 7546 teeth of 5000 patients, whose panoramic radiographs were examined, were included in the study. The prevalence of root canal treatment with regard to gender, age, and tooth type was calculated. The Chi-square test was used in the statistical evaluation of categorical data. The level of significance was set at $p<0.05$.

Results: The number of teeth with root canal treatment was found to be significantly higher in women (57.2%) than in men (42.8%) ($p=0.000$). In patients aged between 40-49, the number of teeth with root canal treatment was significantly higher than other age groups ($p=0.000$). The most frequently treated teeth were mandibular first molars (16.1%), maxillary first molars (14.9%), and maxillary second premolars (11.8%), respectively. The frequency of root canal treatment in these teeth was significantly higher than the other teeth ($p=0.000$). The least number of root canal treatments were detected in the maxillary and mandibular third molars. The frequency of root canal treatment in maxillary and mandibular first molars of patients in the 30-39 and 40-49 age groups was statistically higher than the other teeth and age groups ($p=0.000$).

Conclusion: The age group with the highest number of teeth with root canal treatment was 40-49. The mandibular first molars were the most frequently endodontically treated teeth. Further studies are needed to investigate the caries susceptibility of these teeth and to develop preventive treatment strategies.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, kök kanalı tedavisi yapılmış dişlerin cinsiyet, yaş ve diş gruplarına göre sıklığının retrospektif analizini yapmaktır.

Yöntem: Panoramik radyografileri incelenen 5000 hastanın kanal tedavisi yapılmış olan 7546 dişi

çalışmaya dahil edilmiştir. Kanal tedavisi yapılmış dişlerin cinsiyet, yaş ve diş gruplarına göre dağılımları veyüzdeleri hesaplanmıştır. Kategorik verilerin istatistiksel değerlendirmesinde Ki-kare testi kullanılmıştır. Tüm istatistikler için anlamlılık sınırı $p<0.05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Kök kanalı tedavisi yapılmış diş sayısının kadınlarda (%57,2) erkeklere göre (%42,8) istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu görülmüştür (p=0,000). 40-49 yaş grubu arasındaki hastalardakanal tedavisi yapılmış diş sayısı diğer yaş gruplarından anlamlı derecede fazla bulunmuştur (p=0,000). En sık kanal tedavisi yapılan dişler sırasıyla alt 1. büyük azı (%16,1), üst 1. büyük azı (%14,9) ve üst 2. küçük azı dişleri (%11,8) olmuştur. Bu dişlerde tespit edilen kanal tedavisi sıklığı diğer dişlerden istatistiksel olarakanlamlı derecede yüksektir (p=0,000). En az kanal tedavisi varlığı ise üst ve alt 3. büyük azı dişlerinde tespit edilmiştir. 30-39 ve 40-49 yaş grubundaki hastaların üst ve alt 1. büyük azı dişlerine uygulanan kanal tedavisinin sıklığı diğer diş ve yaş gruplarından istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (p=0,000).

Sonuç: En fazla dişine kanal tedavisi yapılmış yaş grubu 40-49 yaş arası, en çok sayıda kök kanalı tedavisi yapılmış diş ise alt 1. büyük azı dişidir. Bu dişlerin çürüğe yatkınlığının araştırılması ve koruyucu stratejiler geliştirilmesi için daha fazla çalışma yapılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler:

Root canal treatment, panoramic radiograph, age, gender, retrospective analysisKök kanalı tedavisi, panoramik radyografi, yaş, cinsiyet, retrospektif analiz

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi KRANİOSİNOSTOZ:

BİR OLGU SUNUMU/ CRANIOSYNOSTOSIS: A CASE REPORT MUTLU GÜNEŞ,

HAZAL ÖZER, AYŞE GÜL ZAMANİ, MAHMUT SELMAN YILDIRIM

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim DalıNecmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim DalıNecmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

mutlugns19@gmail.com

Özet:

AMAÇ: Kraniosinostoz bir veya birden fazla kranial sütürün embriyonik dönemde veya erken çocukluk döneminde normalden erken kapanması sonucu ortaya çıkan nadir görülen bir patolojik durumdur. Kraniosinostoz vakaları yüz, göz ve kafatası şeklindeki anormal görünüm ile dikkat çekmektedir. Bu olgu sunumundaki amaç; kliniğimize başvuran kraniosinostoz olgusunun klinik özelliklerini belirtmek ve çocuk diş hekimliğinde ilk muayenenin önemini vurgulamaktır.

YÖNTEM: 13 yaşındaki kız hasta dişlerindeki çapraşıklık ve beslenme güçlüğü şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezin ardından ekstraoral ve intraoral muayenesi yapılan hastada anormal yüz görünümünün olduğu tespit edildi ve hasta ayrıntılı inceleme için tıbbi genetik bölümüne konsülte edildi. Konsültasyon sonucunda tanısı koyulan ve tedavi engeli bulunmayan hastanın çürük dişlerinin restorasyonu, koruyucu uygulamaları, faz-I periodontal tedavisi yapılıp oral hijyen motivasyonunun verilmesi ile ağız rehabilitasyonu tamamlandı. Ardından hasta ortodonti bölümüne yönlendirildi.

BULGULAR: Ekstraoral muayene sonucunda kafa şekil bozukluğu, anormal yüz gelişimi, orta yüz hipoplazisi, propitozis, ekzotropya, hipertelorizm ve gaga şeklinde burun yapısı varlığı tespit edildi. Bunların yanısıra hastada hipoplazik maksilla, yüksek-dar damak, şiddetli çapraşıklık, sınıf III maloklüzyon ve rölatif büyük dil gibi bazı orofasiyal bulgular da mevcuttu. Yapılan genetik incelemenin ardından hastaya fibroblastbüyüme faktörü reseptör-2 (FGFR-2) ilişkili kraniosinostoz tanısı koyuldu.

SONUÇ: Çocuk diş hekimliğine başvuran bütün hastalar ayrıntılı bir şekilde muayene edilmelidirler. Birçok hastada farklı tıbbi problemlerin olabileceği düşünülmeli ve özel durumlarının varlığı tespit edilen bu hastaların multidisipliner takip ve tedavilerinin gerekliliği unutulmamalıdır. Ayrıca sunulan vakamız, tipik anomalilere sahip olduğu gibi var olan nadir özellikleri ile de literatüre katkı sağlamaktadır.

AIM: Craniosynostosis is a rare pathological condition that occurs as a result of premature closure of one ormore cranial sutures. Craniosynostosis cases attract attention with abnormal appearance in the form of face, eyes and skull. The purpose of this case report is to indicate the clinical features of the craniosynostosis case admitted to our clinic and to emphasize the importance of the first examination in pediatric dentistry.

METHOD: A 13-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaints of crooked teeth and feeding difficulties. Extraoral and intraoral examination was performed after the anamnesis, and it was determined that the patient had abnormal facial appearance and the patient was consulted to the medical genetics department. The patient, was diagnosed and there was no problem to treatment, restoration, preventive applications, phase-I periodontal treatment were performed and oral rehabilitation was completed. Then the patient was referred to the orthodontics department.

RESULTS: Extraoral examination revealed head deformity, abnormal facial development, midface hypoplasia, proptosis, exotropia, hypertelorism, and beak-shaped nasal structure. Also, the patient had some orofacial findings such as hypoplasic maxilla, high-narrow palate, severe crowding, class III malocclusion, and relative large tongue. After genetic examination, the patient was diagnosed with fibroblast growth factor receptor-2 (FGFR-2) related craniosynostosis.

CONCLUSION: All patients who apply to pediatric dentistry should be carefully examined. It should be considered that many patients may have different medical problems, and the necessity of multidisciplinary follow-up and treatment of these patients with special conditions should not be forgotten. In addition, our case contributes to the literature with its rare features as well as typical anomalies.

Anahtar Kelimeler:

Kraniosinostoz, diş hekimliği, teşhis, dental bulgular/ Craniosynostosis, dentistry, diagnosis, dental findings

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Konjenital Daimi Premolar Eksikliği Olan Hastaların Süt Azı Dişlerinde Rejeneratif Tedavi Takibi: Dört Olgu
Regenerative Treatment Follow-up in Primary Molars with a Congenitally Missing Permanent Premolars: Four Cases

Nihal ALTUNOK ÜNLÜ, Halenur ALTAN

Gaziosmanpasa University, Faculty of DentistryGaziosmanpasa University, Faculty of Dentistry

altunoknihal@gmail.com

Özet:

Bildiri: Konjenital daimi premolar eksikliği olan çocuk hastalar için sınırlı tedavi seçenekleri vardır. Geleneksel tedavi, kök kanal sistemini güta-perka ve kanal dolum patı ile doldurmaktır.

Amaç: Bu vaka serisi, nekrotik süt azı dişlerinin rejeneratif endodontik tedavisinin klinik ve radyolojik sonuçlarını açıklamayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Süt ikinci molar dişleri enfekte ve konjenital daimi premolar eksikliği olan çocuk hastaları içeren dört vaka, rejeneratif endodontik protokol (REP) ile tedavi edildi. Dişler klinik ve radyografik olarak takip edildi.

Bulgular: Bir yıllık takiplerde dört olgunun tamamında klinik başarı, üç olguda da radyografik başarı gözlendi.

Sonuç: Süt dişlerinin karmaşık anatomisi ve patolojik rezorbsiyonun neden olduğu kanal tedavisi başarısızlıkları nedeniyle REP, geleneksel tedaviye alternatif olmaktadır.

Background: There are limited treatment options for pediatric patients who have congenitally missing permanent premolars (CMPT). The conventional treatment is to fill the root canal system with gutta-percha and sealer.

Aim: This case report aims to describe the clinical and radiological results of regenerative endodontic treatment for necrotic primary molars.

Design: Four cases involving pediatric patients who had infected primary second molars and missing premolars were treated with regenerative endodontic protocol (REP). The teeth were followed up clinically and radiographically.

Results: In the one-year follow-ups, clinical success was observed in all four cases and radiographic success was observed in three cases.

Conclusions: REP is becoming an alternative to the conventional treatment due to root-canal treatment failures caused by the complex anatomy of the primary teeth as well as pathological resorption.

Anahtar Kelimeler:

Rejeneratif Endodontik Protokol; Konjenital Diş Eksikliği; Çocuk HastalarRegenerative Endodontic Protocol; Congenitally Missing Tooth; Pediatric Patients

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

MİNE DEFEKTLERİNİN MİNİMAL İNVAZİV REZİN İNFİLTRASYON (ICON-DMG) YÖNTEMİ İLE TEDAVİSİ; VAKA SERİSİ/ TREATMENT OF ENAMEL DEFECTS WITH MINIMAL INVASIVE RESIN INFILTRATION (ICON-DMG) METHOD; CASE SERIES

YASEMİN DERYA FİDANCIOĞLU FİDANCIOĞLU, HAZAL ÖZER, MERVE ABAKLI İNCİ

Necmettin Erbakan üniversitesi diş hekimliği fakültesi
Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği
FakültesiNecmettin Erbakan Üniversitesi Diş
Hekimliği Fakültesi

yaseminfidancioglu@gmail.com

Özet:

Hipomineralizasyon, minede beyaz veya sarımsı/kahverengimsi alanlar şeklinde görülen dokunun translüsensi ile ilgili bir anomalidir. Defektlerin yeri, hasar veya yaralanma anındaki evreye bağlı olarak sınırları belirgin, diffüz opasiteler ve hipoplazi şeklinde klinik görünüm vermektedir. Bu dişler, hassasiyete ve daha da önemlisi, görünümleri itibarıyla hastaların psiko-sosyal problemler yaşamasına sebep olabilmektedir. Ortodontik tedavi gören bireylerde de ağız hijyeni iyi sağlanamadığı zaman tedavi sonrası beyaz nokta lezyonu şeklinde demineralizasyonlar ve minede renklenmeler görülebilmekte bu durum da hastalarda estetik kaygı oluşturmaktadır. Bu dönemde, konvansiyonel restoratif tedaviler uygulanabildiği gibi en az invaziv yaklaşım gerektiren durumlarda ise mikroabrazyon, beyazlatma ve rezin infiltrasyon tedavileri de uygulanmaktadır.

Toplam dört olgudan oluşan bu rapor; gelişimsel mine defektine sahip 2 hasta ve sabit otodontik tedavi sonrası oluşan mine lezyonları için kliniğimize başvuran 2 hastadan oluşmaktadır. Hastaların ICDAS kriterlerine göre değerlendirilmeleri yapılarak ve rezin infiltrasyon yöntemi ile tedavisi planlanmıştır. Tedavide ilk olarak diş yüzeylerine polisaj yapılarak izole edilen mine yüzeylerine %15'lik hidroklorik asit jel 2 dakika süreyle uygulanmış ve 30 saniye boyunca yıkanmıştır. Ardından yüzeyler basınçlı havayla kurutulmuş ve etanol içerikli materyal (Icon-Dry) yüzeylere uygulanarak 30 saniye beklenmiştir. Böylece yüzeydeki su tabakasının tamamen uzaklaşması sağlanmıştır. Yüzeydeki opasitelerin renginin düzeltilerek optimize edilebilmesi için bu işlemler iki kez yinelenmiştir. Dişlerde istenilen yüzey görüntüsü elde edildiktensonra, Icon-Infiltrant yüzeylere 3 dakika boyunca fırçası yardımıyla tatbik edilmiştir. Daha sonra infiltrantın hava kurutması ile yüzeye homojen biçimde yayılması sağlanmış ve diş ipi yardımıyla interproksimal alanlar temizlenmiştir. Yüzeylerin 40 saniye süreyle ışıkla polimerizasyonu sonrasında, rezin infiltrant 1 dakika boyunca tekrar uygulanmış ve polimerize edilmiştir. Son olarak, mine yüzeylerinin polisajı yapılmıştır. Rezin infiltrasyon uygulaması sonrası estetik iyileşme elde edilmiş ve 4 ay – 2 yıllık takip sonunda da bu görünümün devamlılığını koruduğu görülmüştür.

Mine defektlerinin tedavilerinde rezin infiltrasyon tekniği diğer estetik restoratif tekniklere göre alternatif olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler:

Beyaz nokta lezyonu, rezin infiltrasyonu, minimal invaziv, mikroabrazyon/ White spot lesion, resin infiltration, minimally invasive,

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

AVüLSE DİŞLERİN GECİKMİŞ REPLANTASYONU

Zeynep YALÇINKAYA YALÇINKAYA, hazal ÖZER

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
NECMETTİN ERBAKAKAN ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

zyalcinkay@gmail.com

Özet:

AMAÇ: Avülsiyon; travma sonucu dişin soketinden tamamen çıkması olarak tanımlanır. Avülsiyon dişi yeniden yerine yerleştirmek için acil bir müdahale gerektirir. Yaralanma sonrası uzun süre kuru ağız dışı koşullar tedavi prognozunu kötüleştirir ve kökte rezorbsiyon riskini arttırır. Bu olgu sunumunda amaç; üst santral diş avülsiyonunu takiben, biri 72 saat sonra kliniğimize başvuran 8 yaşındaki erkek hasta, diğeri 24 saat sonra kliniğimize başvuran 12 yaşındaki erkek hastanın ağız dışı kuru saklama koşullarında bekletilmiş dişlerinin replantasyon tedavi sonuçlarını gözlemlemektir. YÖNTEM: Sistemik, radyografik ve klinik muayeneler tamamlandıktan sonra, diş köklerine gerekli prosedürlerin uygulanmasının ardından replantasyon öncesi ekstraoral endodontik tedavi uygulandı. Avülse dişler; doğru replantasyonları sağlanarak, 4 hafta boyunca yarı rijit splint yardımıyla stabilize edildi. Yumuşak diyet ve tetanoz aşısı önerisi ile antibiyotik reçetesi verildi. Hastalar 3, 6, 12 ve 24 aylık aralıklarla radyografik ve klinik olarak takip edildi. BULGULAR: Klinik olarak diş ile çevre dokulardaki değişim ve mobilite takibi yapıldı. Radyografilerde ise kök rezorbsiyonu, lamina duranın durumu ve periodontal ligamentin sağlığı değerlendirildi. Takiplerde klinik olarak iki vakada da mobilite gözlemlenmezken, radyografik açıdan vakalardan birinde kök rezorbsiyon başlangıcı, diğerinde kök ve çevresi dokuların sağlıklı olduğu tespit edildi. 24 ayın sonunda iki dişin de diş çekimini gerektirmeyecek şekilde ağızda bulunduğu belirlendi. SONUÇ: Oluşabilecek komplikasyonlara rağmen(ankiloz, kök rezorbsiyonu vs.) daimi keser dişlerin replantasyonu; yüz ve alveol kemik gelişimi tamamlanana kadar dişin yerinde kalmasını sağlamak açısından önemlidir. Bu çalışma, dişin ağız dışı kuru kalma süresinin uzun olduğu kötü prognoz durumlarında bile, avulse olmuş dişin gecikmiş replantasyonunun dişin bir süre daha ağızda tutulması açısından değerli olduğunu düşündürmüştür./

AİM: The aim of this case report is; The aim of this study is to observe the replantation treatment results of the teeth of an 8-year-old male patient who applied to our clinic 72 hours later, and a 12-year-old male patient who applied to our clinic after 24 hours, following upper central tooth avulsion, which were kept in extraoral dry storage conditions. METHOD: After the systemic, radiographic and clinical examinations were completed, after the necessary procedures were applied to the tooth roots, extraoral endodontic treatment was applied before the replantation. Avulsed teeth; Correct replantation was ensured and stabilized with

the help of a semi-rigid splint for 4 weeks. Antibiotic prescription was given with the recommendation of soft diet and tetanus vaccine. The patients were followed up radiographically and clinically at intervals of 3, 6,12 and 24 months. RESULTS: While clinically no mobility was observed in both cases during the follow- ups, it was determined that root resorption was started in one of the cases and the root and surrounding tissues were healthy in the other case. At the end of 24 months, it was determined that both teeth were in the mouth without the need for tooth extraction. CONCLUSION: Replantation of permanent incisors; It is important for tooth stability until facial and alveolar bone development is complete. This study suggested that delayed replantation of an avulsed tooth is valuable in terms of keeping the tooth in the mouth for a while, even in poor prognostic situations with a long extraoral dryness period.

Anahtar Kelimeler:

avülsiyon, replantasyon, dental travma / avulsion, replantation, dental trauma

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Türk Popülasyonunda Radix Entomolaris ve Radix Paramolaris Prevelansı / Radix Entomolaris and Radix Paramolaris Prevalence in Turkish Population

Güney Mustafa YÜZER, Cihan KÜDEN, Merve Ece UYSAL

Diyarbakır Oral and Dental Health Hospital, Department of EndodonticsCukurova University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics Dicle University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

ckuden@cu.edu.tr

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı genellikle iki kök bulunduran mandibular molarlarda, üçüncü kök olarak radix entomolaris ve radix paramolaris görülme sıklığını Türk popülasyonunda konik ışınlı bilgisayarlıtomografi (KIBT) kullanarak değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmamızda incelenen KIBT görüntüleri, 2015-2020 yılları arasında çeşitli sebeplerle Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalına başvuran hastalardan alınmış görüntüler içerisinden rastgele seçildi. Kriterleri sağlayan 637 görüntü çalışmaya dahil edilerek2177 mandibular molar diş değerlendirildi. Hastaların cinsiyet ve yaş bilgileri kaydedildi. Hastalar yaşa göre dört gruba (≤ 20, 21-40, 41-60, > 60) ayrıldı. Radix görülme sıklığı cinsiyet ve yaş gruplarına göredeğerlendirildi. Mandibular molar dişler 1., 2., ve 3.molar dişler olarak gruplandı. Elde edilen verilerin analizinde IBM SPSS 21 paket programı kullanıldı. Nominal değişkenlerin grupları arasındaki ilişkilerincelenirken Ki-Kare analizi uygulandı. Sonuçlar yorumlanırken $p<0,05$ olması durumunda anlamlı birilişkinin olduğu belirtildi.

Bulgular: 48 mandibular molarda radix (39'u entomolaris, 8'i paramolaris) tespit edildi. 1 dişte radix entomolaris ve paramolaris birlikte görüldü. 1.molarların %3,64'ünde, 2.molarların %0,78'inde, 3.molarların %3'ünde radix bulunmaktaydı. Diş grubu ile radix çeşidi arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Radix bulunan 1.molarların %96,55'i, 2.molarların %37,5'i ve 3.molarların %72,73'ü radix entomolaris bulundurmaktadır. Hiçbir molar diş grubunda cinsiyet ile radix arasında anlamlı ilişki bulunamamıştır ($p>0,05$). Hiçbir molar diş grubunda yaş grupları ile radix arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Molar dişlerde yaş ve cinsiyet ile radix prevelansı arasında bir ilişki yoktur. 1. ve 3.molar dişlerde radix entomolaris daha sık görülmektedir.

Aim: The aim of this study is to evaluate the incidence of radix entomolaris and radix paramolaris as the third root in mandibular molars, which usually have two roots, using cone beam computed tomography (CBCT) in the Turkish population.Method: The CBCT images examined in our study were randomly selected from the images taken from

patients who applied to Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental and Maxillofacial Radiology for various reasons between the years of 2015 and 2020. A total of 2177 mandibular molar teeth were evaluated by including 637 images that met the criteria. The gender and age information of the patients were recorded. Patients were divided into four groups (≤ 20, 21-40, 41-60, > 60) according to age. Radix incidence was evaluated according to gender and age groups. Mandibular molars were grouped as 1st, 2nd, and 3rd molars. IBM SPSS 21 package program was used in the analysis of the obtained data. Chi-square analysis was applied when examining the relationships between groups of nominal variables. There was a significant relationship if $p<0.05$.

Results: Radix (39 entomolaris, 8 paramolaris) were detected in 48 mandibular molars. . Radix entomolaris and paramolaris were observed together on one tooth. Radix was present in 3.64% of first molars, 0.78% ofsecond molars and 3% of third molars. There was a statistically significant relationship between the tooth group and the radix type ($p<0.05$). Among the teeth with radix, 96.55% of the 1st molars, 37.5% of the 2nd molars and 72.73% of the 3rd molars were radix entomolaris. No significant relationship was foundbetween gender and radix in any molar tooth group ($p>0.05$). No significant relationship was found betweenage groups and radix in any molar group ($p>0.05$).

Conclusion: There is no relationship between age and gender and radix prevalence in molar teeth. Radix entomolaris is more common in the first and third molars.

Anahtar Kelimeler:

Azı dişi, diş kökü, CBCT, radix entomolaris, radix paramolaris / Molar, tooth root, CBCT, radix entomolaris, radix paramolaris

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

FARKLI KİNEMATİKLERİN KÖK KANAL PREPARASYONU SIRASINDADENTİN ÇATLAĞI OLUŞUMUNA ETKİLERİ

THE EFFECTS OF DIFFERENT KINEMATICS ON DENTIN CRACK FORMATION DURING ROOT CANAL PREPARATION

gozde UYSALCAN, Demet ALTUNBAŞ

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

gozde_uysalcan@hotmail.com

Özet:

Bu çalışmada farklı kinematiklerle kullanılan döner eğe sisteminin kök kanallarının şekillendirilmesisırasında dentin çatlağı oluşması üzerine etkileri incelenmesi amaçlandı.

Araştırmada iki kanala ve iki apikal foramene sahip 100 adet çekilmiş mandibular birinci büyük azı dişlerininmezial kökleri kullanıldı. Deney gruplarında rehber yol oluşturmak amacıyla ProGlider eğesi, şekillendirme amacıyla ise ProTaper Next eğeleri farklı kinematiklerle kullanıldı.

Enstrümanstasyondan sonra örnekler apeksten 3, 6 ve 9 mm uzaklıkta horizontal doğrultuda kesildi.Kesitlerden stereomikroskop altında 12,5x büyütmede fotoğraflar alındı ve dentin çatlağı varlığı açısından incelenerek iki farklı değerlendirme yapıldı. İlk değerlendirmede örnekler çatlak var/çatlak yok yönünden; ikinci değerlendirmede ise çatlak yok, tamamlanmış çatlak ve diğer defektlerin (tamamlanmamış çatlak ve çizgisel çatlak) varlığı yönünden incelendi.

Kontrol grubunda dentin çatlağı oluşumuna rastlanmadı. En fazla defekt varlığı resiprokal ve devamlı rotasyon hareketinin kullanıldığı gruplarda belirlendi. En fazla tamamlanmış çatlak varlığına resiprokal ve devamlı rotasyon kinematiğinde rastlanırken en fazla tamamlanmamış ve çizgisel çatlak ise OGP 240°OTR 180° grubunda bulundu. Gruplar göz ardı edilerek kesitler değerlendirildiğinde istatistiksel olarak anlamlı olmasa da en fazla dentin defektinin koronal üçlüde olduğu görüldü.

This study aimed to evaluate the effects of the rotary file system used with different kinematics on the formation of dentin cracks during the shaping of the root canals.

In the present study, the mesial roots of 100 extracted mandibular first molars with two canals and two apical foramina were used. ProGlider files were used to form a glide path and ProTaper Next files were used for shaping with different kinematics in the experimental groups.

After enstrumentation, the samples were cut in the horizontal at a distance of 3, 6, and 9 mm from the apex.Photographs were obtained from the sections under a stereomicroscope at 12.5x magnification. The sections were examined for the presence of dentin cracks, and two different evaluations were made. In the

first evaluation, the samples were examined in terms of the presence/absence of cracks, and in the second evaluation, in terms of the absence of cracks, the presence of complete cracks and other defects (incomplete cracks and craze line). There was no dentin crack formation in the control group. The most defects were determined in the groups in which the reciprocal and continuous rotation movements were used. The most complete cracks were found in reciprocal and continuous rotation kinematics, while the most incomplete cracks and craze lines were found in the OGP 240° OTR 180° group. When the sections were evaluated by ignoring the groups, the most dentin defects were observed in the coronal third, although it was not statistically significant.

Anahtar Kelimeler:

Kök kanal tedavisi, Diş kırığı, Kinematik

Root canal therapy, Tooth fracture, Kinematics

İKİ FARKLI PERFORASYON TAMİR MATERYALİNİN FARKLI ORTAMLARDA SIZDIRMAZLIKLARININ KARŞILAŞTIRILMASI / COMPARISON OF SEALING OF TWO DIFFERENT PERFORATION REPAIRMATERIAL IN DIFFERENT ENVIRONMENTS

Güney mustafa YÜZER, Sadullah KAYA, Merve Ece UYSAL

Diyarbakır Ağız Diş Sağlığı Hastanesi
Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği
FakültesiDicle Üniversitesi Diş
Hekimliği Fakültesi

guneymustafayuzer@gmail.com

Özet:

Amaç

Bu çalışma, asidik ve nötr ortamlarda furkasyon perforasyonlarının tamirinde kullanılan Mineral Trioksit Agregate (MTA) (Angelus, Londrina, PR, Brazil) ve Biodentine (Septodont, Saint Maur des Fosses, Fransa)materyallerinin sızdırmazlık kabiliyetlerinin karşılaştırılmasını amaçlamaktadır.

Yöntem

Çalışmada 96 adet mandibular molar diş kullanıldı. Standartizasyonu sağlamak için perforasyonlar, furkasyon bölgesinde 1.4 mm çapındaki round frezlerle oluşturuldu. Örnekler rastgele iki eşit gruba ayrıldı (n=48). Perforasyonlar MTA ve Biodentine materyalleriyle onarıldıktan sonra her grup kendi içinde dört alt gruba (n=12) ayrıldı. Bu alt gruplar fosfat tamponlu salin (PBS) ve asetik asit (AA) solüsyonlarında 4 veya 34 gün olmak üzere farklı sürelerde bekletildi ve sonrasında tüm gruplar metilen mavisi çözeltisine daldırıldı. Fazla boyayı uzaklaştırmak için örnekler 15 dakika distile su ile durulandı. Her bir örnek İsomet (Iso-Met® 1000 Precision Saw, Buehler Ltd., Illinois, EUA) cihazıyla perforasyon alanını ortalayacak şekildebukkolingual yönde iki kesite ayrıldı. Alınan kesitler de boya penetrasyon miktarı stereomikroskop (Leica, Wetzlar, Almanya) altında incelendi ve tüm gruplarla ilişkili mikrosızıntı verileri değerlendirildi.

Bulgular

Asit ortamında Biodentine materyalinin kısa dönem mikrosızıntı değeri MTA materyaline göre anlamlı derecede düşüktür. Asit ortamında uzun dönem mikrosızıntı değerleri bakımından materyaller arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$). Biodentine materyalinde PBS ortamın uzun dönem mikrosızıntı değeri ise AA ortamına göre anlamlı derecede düşüktür ($p<0.05$).

Sonuç

Nötr ortamda hem MTA hem de Biodentine her iki bekletilme süresinde de asit ortama göre daha düşük mikrosızıntı değerleri göstermiştir. / Objective

This study aims to compare the sealing ability of Mineral Trioxide Aggregate (MTA) (Angelus, Londrina, PR,

Brazil) and Biodentine (Septodont, Saint Maur des Fosses, France) materials used in the repair of furcationperforations in acidic and neutral environments.

Material and Methods

A total of 96 mandibular molars were used in the study. Perforations were created using round dental burs of 1.4 mm diameter in the furcation area to ensure standardization. The specimens were randomly divided into two equal groups (n = 48). When the perforations were repaired with MTA and Biodentine materials, each group was divided into four subgroups (n = 12). These subgroups were kept in phosphate-buffered saline (PBS) and acetic acid (AA) solutions for different periods of time from four or 34 days, and all groups were immersed in methylene blue solution. The specimens were rinsed with distilled water for 15 minutes to remove excess dye. Each specimen was cut into two in the buccolingual direction using the Isomet (Iso- Met® 1000 Precision Saw, Buehler Ltd., Illinois, EUA) device in a way to center the perforation area. The dye penetration level of the divided sections was examined under a stereomicroscope (Leica, Wetzlar, Germany), and microleakage data of all groups were evaluated.

Results

The short-term (4 days) microleakage level of Biodentine material in the acid environment was significantly lower than that of MTA material. There was no statistically significant difference between the materials in terms of long-term (34 days) microleakage levels in the acid environment ($p > 0.05$). The long-term microleakage level of the PBS environment in Biodentine material was significantly lower than that of theAA environment ($p < 0.05$).

Conclusion

Lower microleakage levels were observed in the neutral environment than the acid environment with both MTA and Biodentine during both holding periods.

Anahtar Kelimeler:

kalsiyum silikat, MTA- Angelus, tamir materyali, asetik asit / calcium silicate, MTA- Angelus, repair material, acetic acid

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

MRC-5 insan akciğer fibroblastlarına farklı sirke çeşitlerinin sitotoksik etkisiCytotoxicity of different vinegar species on MRC-5 human lung fibroblasts

Hilal ERDOGAN, Funda KONT ÇOBANKARA

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi
Selçuk Üniversi, Diş Hekimliği Fakültesitesi

hilalerdogan@nevsehir.edu.tr

Özet:

Amaç: Endodontide irrigasyon, başarılı kök kanal tedavisi için önemli bir adım olarak kabul edilmektedir. Antimikrobiyal aktiviteleri ve daha az yan etkisi nedeniyle son zamanlarda kanal tedavisinde irrigasyon solüsyonları olarak kullanılmak üzere çeşitli doğal ürünler önerilmektedir. Bu in-vitro çalışmanın amacı, geleneksel (EDTA, NaOCl, CHX) irrigasyon solüsyonları ile çeşitli sirke çeşitlerini (elma, üzüm ve dört hırsız) sitotoksik etki açısından karşılaştırarak alternatif kullanımların değerlendirilmesidir.

Yöntem: Klinik koşulların yansıtılması amacıyla MRC-5 insan akciğer fibroblast hücrelerine 5 ve 10 dakika süreyle %17 EDTA, %5,25 NaOCl, %2 CHX, elma sirkesi, üzüm sirkesi ve dört hırsız sirkesi uygulandı. Kültür medyumu kontrol grubu olarak kullanıldı. Hücre canlılık oranları kontrol grubuyla (%100) oranlanarak hesaplandı. Sitotoksisite değerlendirilmesinde XTT testi kullanıldı. İstatistiki değerlendirmeler için ‘‘Kruskal- Wallis’’ ve ‘‘Bonferroni düzeltmeli Dunn’’ testleri kullanıldı ($p<0.05$).

Bulgular: 10 dakika uygulamada tüm sirke çeşitlerinde ve her iki uygulama zamanında EDTA'da hücre canlılığının kontrol grubuna göre daha düşük olduğu gözlendi ($p<0.05$). Geleneksel solüsyonlar ve tüm sirke çeşitleri benzer sitotoksik etkiler gösterdi ($p>0.05$). Ancak alternatif irrigasyon solüsyonları 5 dakikalık uygulama süresinde kontrol grubu ile benzer hücre canlılığı gösterdi ($p>0.05$).

Sonuç: Mevcut araştırma koşulları dikkate alındığında; sitotoksisite açısından klinik kullanımda irrigasyon solüsyonu olarak özellikle EDTA yerine, çeşitli sirkelerin kısa süreli kullanımı önerilebilir.

Aim: Endodontic irrigation is accepted as an important step for successful root canal treatment. Various natural products have recently been proposed for use as irrigation solutions through root canal therapy due to their antimicrobial activity and fewer side effects. The aim of this in-vitro study is to provide alternative uses by comparing traditional (EDTA,

NaOCl, CHX) irrigation solutions and kinds of vinegar (apple, grape, and four-thieves) in terms of cytotoxic effects.

Method: 17% EDTA, 5.25% NaOCl, 2% CHX, apple vinegar, grape vinegar, and four-thieves vinegar were applied to MRC-5 human lung fibroblast cells for 5 and 10-minute to reflect clinical conditions. Cells cultured with culture medium were served as control. Cell viability was calculated as the percentage of the control group (100%). The cytotoxicity was evaluated by XTT-test. Statistical analysis was done by using Kruskal-Wallis and Dunn post-hoc tests with Bonferroni correction for multiple comparisons ($p<0.05$).

Results: It was observed that cell viability was lower in EDTA in both time intervals and in all vinegar varieties at the 10-minute compared to the control group ($p<0.05$). Traditional and all of the vinegar solutions showed similar cytotoxic effects ($p>0.05$). However, alternative irrigation solutions demonstrated similar cell viability with the control group at the 5-minutes time ($p>0.05$).

Conclusion: Considering the current research conditions; in terms of cytotoxicity, short-term use of kinds of vinegar as irrigation solutions may be recommended instead of especially EDTA for clinical use.

Anahtar Kelimeler:

Biyo-uyumluluk; sitotoksisite; vinegar

Biocompatibility; cytotoxicity; vinegar

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Kök Kanalında Kırık Eğe Olan Dişin Tedavisi: Bir Olgu Sunumu / Treatment of Tooth with Separeted File in the Root Canal: A Case Report

tufan ÖZAŞIR, kamran GÜLŞAHI

baskent university faculty of dentistry department of endodontics
Baskent University Faculty Of Dentistry Department Of Endodontics

tufanozasir@ankara.baskent.edu.tr

Özet:

Amaç: Kök kanallarında alet kırılması endodontik tedavinin komplikasyonlarından biridir. Kırık aletlerin kök kanalından çıkarılması çoğu vakada zor hatta bazen imkânsızdır. Kırık alet çıkarmak için birçok metot ve cihaz geliştirilmiştir. Son zamanlarda, kırık aletlerin çıkarılmasında gereğinden fazla kök dentini uzaklaştırmadığı için ultrasonik sistemler, en etkili yöntem olarak kabul edilmektedir. Bu olgu sunumunda kök kanalında kırık eğe olan bir dişin ultrasonik yöntemden yararlanarak tedavisi anlatılmaktadır. Olgu sunumu: 22 yaşında kadın hasta sağ maksiler ikinci premolar dişinde kırık alet olması nedeniyle kliniğimize yönlendirildi. Alınan anamnezde hastanın 1 ay önce15 nolu dişinde ağrı nedeniyle diş hekimine başvurduğuve kök kanal tedavisine başlanıldığı ancak kökte alet kırıldığı öğrenildi. Klinik ve radyolojik muayene sonucunda dişe kronik apikal periodontitis teşhisi konuldu ve kök kanal tedavisi planlandı. İlk önce 15 noluk tipi eğe ile kırık alet bypass edildi. Ultrasonik uç kırık parça ile dentin duvarı arasına yerleştirilerek kırıkeğe çıkarıldı. Kök kanal tedavi prosedürleri uygulanarak apikal kök rezorbsiyonu nedeniyle bioseramik esaslı bir materyal olan MTA ile kök kanal dolgusu gerçekleştirildi. Klinik ve radyografik takipte dişin asemptomatik olduğu ve periapikal dokuların iyileşmeye başladığı gözlendi. Sonuç: Kök kanal sisteminden kırık alet çıkarmada ultrasonik yöntemin etkili olduğu görülmüştür / Objective: Seperated instrument in root canals is one of the complications of endodontic treatment. Removal of seperated instrument from the root canal is difficult, sometimes impossible, in most cases. Various methods and devices were developed to retrieve seperated fragments. Recently, ultrasonic systems are considered to be the most effective method,as they do not remove more than necessary root dentin for the removal of seperated instrument. This case report presents the treatment of a tooth with a seperated file in the root canal by using ultrasonic method. Case report: A 22-year-old female pattient was referred our clinic due to seperated instrument in right maxillary second premolar tooth. In the anamnesis, it was learned that the patient applied to the dentist 1 month ago with a complaining of pain associated with maxillary right second premolar and root canal treatment was started, but the instrument seperated in the root. The tooth was diagnosed with asymptomatic apical periodontitis and root canal treatment was planned according to diagnosis based on clinical and radiological examinations. The broken piece was removed by placing the ultrasonic tip between

the broken fragment and the dentinal wall. Root canal obturation was performed with MTA, a bioceramic- based material, due to apical root resorption by applying root canal treatment procedures. In clinical and radiographic follow-up, it was observed that the tooth was asymptomatic and healing in periapical tissues. Conclusion: The ultrasonic instrument is effective in removing broken tools from root canal system.

Anahtar Kelimeler:

Kök kanal tedavisi, periapikal periodontit, ultrasonik /Root canal treatment, periapical periodontitis,ultrasonic

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Anterior Openbite ve Sınıf II Malokluzyona Sahip Hastanın Çekimsiz Sabit Tedavisi: Vaka Raporu Non-Extraction Fixed Treatment of a Patient with Anterior Openbite and Class II Malocclusion: Case Report

Esra PİLANCI, Mücahid YILDIRIM, Dilek ÖZKAN

Orthodontic
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ

epilanci@erbakan.edu.tr

Özet:

Bu olgu raporunda ön açık kapanış ve sınıf II malokluzyona sahip hastanın çekimsiz ortodontik tedavisi minivida ve vertikal holding apareyi ile posterior gömme işlemi uygulanarak gerçekleştirilmiştir. Kronolojik yaşı 15 yıl 6 ay olan erkek hastanın velisi cerrahi destekli ortodontik tedavi yada çekimli ortodontik tedavi istemediğini belirtmiştir. Hasta dişsel ve iskeletsel Sınıf II malokluzyona sahip olup dik yön boyutlarıartmıştır. Hastaya minivida destekli distalizasyon yaptıktan sonra, bu vidalar aracılığıyla posterior dişler gömülmüş, palatinalde ise vertikal holding apareyi ile intrüzyon sırasında meydana gelebilecek olası bukkal tippingler önlenmeye çalışılmıştır. Tedavi sonunda, hastada sınıf I kanin ve molar ilişki, iyi bir interdijitasyon sağlanmış, uygun overjet ve overbite elde edilmiş, çapraşıklık problemi çözülmüştür. Tüm bu tedavi sonuçları sağlandıktan sonra hastaya tedavi başında verilen yutkunma eğitimleri tekrar hatırlatılmış ve tüm vertikal mekaniklere son verilerek 3 ay daha sabit tedavisine devam edilmiştir. Tedavi sonrasında hastaya rutin retansiyon apareyleri ile birlikte positinoner apareyi de kullandırılmış ve takibi sağlanmıştır. Tedavi bitiminde gummy smile görüntüsü olan hastaya reverse vestibüloplasti önerilmiş, Necmettin Erbakan Üniversitesi Periodontoloji bölümünde reverse vestibüloplasti cerrahisi yapılmıştır. Tedavi sonunda hasta ideal fonksiyon ve estetiğe kavuşmuş, şimdiye kadarki retansiyon periodunda negatif overbite yönünde hiçbir bozulma görülmemiştir.

ABSTRACT

In this case report, the orthodontic treatment of a patient with anterior openbite and Class II malocclusion using TADs and vertical holding appliance is presented. A male patient with a chronological age of 15 years and 6 months stated that he did not want extraction any of his teeth. The patient has dental and skeletal Class II malocclusion and has increased vertical dimensions. After performing miniscrew-supporteddistalization, the posterior teeth were embedded with these screws and supported with a vertical holding appliance to prevent buccal tipping of posterior teeth. At the end of the treatment, class I canine and molar relationship, good interdigitation was achieved, appropriate overjet and overbite were obtained, and

crowding problem was resolved. After all these treatment results were provided, the patient was remindedof the swallowing training given at the beginning of the treatment, and all vertical mechanics were ended and his treatment was continued for 3 more months. After the treatment, the positinoner appliance wasused together with the routine retention appliances and the patient was followed up.Reverse vestibuloplastywas recommended to the patient with a gummy smile, and reverse vestibuloplasty surgery was performedin the Department of Periodontology at Necmettin Erbakan University. At the end of the treatment, the patient achieved ideal function and aesthetics, there is no relaps of overbite until now.

Anahtar Kelimeler:

openbite, ortodontik tedavi, reverse vesitbüloplastiopenbite,
ortodontik therapy, reverse vestibuloplasty

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Şiddetli Sınıf III Bir Maloklüzyonun Cerrahisiz Ortodontik Tedavisi : Vaka Raporu/Orthodontic Treatment of a Severe Class-III MalocclusionWithoutSurgery: Case Report

emire aybüke ERDUR, fevzettin KALKAN

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
nECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

feves.kalkann@gmail.com

Özet:

On altı yıl 3 ay kronolojik yaşa sahip kadın hasta ön dişlerindeki çapraz kapanış bozukluğu şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın muayenesinde konkav profil, anterior çapraz kapanış, sağ ve sol segmentte Angle Class III kanin ve molar ilişki, -2 mm overjet ve 2 mm overbite ve sağa doğru 0.5 mm üst orta hat kayması teşhis edilmiştir. Lateral sefalometrik röntgen analizinde ANB açısı -4.5 ile iskeletsel sınıf III çene uyumsuzluğunu göstermiştir. Hasta ortognatik tedaviyi kabul etmediği için, problemin ortodontik olarak diş çekimsiz kamufle edilmesine karar verilmiştir. Üst bonding yapılarak alt çene için oklüzyon yükselticili, Adams ve damla kroşeli hareketli akrilik plak yapılıp 2x12 mm bukkalshelf vidaları kullanılarak distalizasyon planlanmış ve uygulanmıştır. Hastanın tedavisi 2 yıl 6 ay sürmüştür. Retansiyon için maxilladaHawley apareyi, mandibulada 3-3 sabit retainer kullanılmaktadır. Ortodontik tedavi sonunda hastada ideal overjet ve overbite ilişkisi, kabul edilebilir bir oklüzyon ve yumuşak doku profili elde edilmiştir. / A female patient with a chronological age of 16 years and 3 months applied to our clinic with the complaint of crossbite disorder in her anterior teeth. In the patient's examination, concave profile, anterior crossbite, Angle Class III canine and molar relationship in the right and left segments, -2 mm overjet and 2 mm overbite and 0.5 mm upper midline shift to the right were diagnosed. Lateral cephalometric X-ray analysis showed a skeletal class III chin mismatch with an ANB angle of -4.5. Since the patient did not accept orthognathic treatment, it was decided to camouflage the problem as orthodontically without tooth extraction. Upper bonding was performed, and distalization was planned and performed using 2x12 mm buccal shelf screws with an occlusion riser, Adams and drop clasp movable acrylic plate for the lower jaw. The patient's treatment lasted 2 years and 6 months. Hawley appliance in maxilla and 3-3 fixed retainer in mandible are used for retention. At the end of orthodontic treatment, the ideal overjet and overbite relationship, an acceptable occlusion and soft tissue profile were obtained in the patient.

Anahtar Kelimeler:

Distalizasyon, İskeletselSınıf III, Kamuflaj tedavisi/Camouflage treatment, Class III malocclusion,Distalization

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

İntrakoronal Beyazlatmanın Self-Etch Yöntemi ile Bağlanan Seramik Braketlerin Bağlanma Dayanımına Etkisi

Hande ÇITIR YÜCEL1, Leyla ÇİME AKBAYDOĞAN2, Hatice BÜYÜKÖZER ÖZKAN3, Mehmet Akın2

1Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Alanya, Antalya
2Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Alanya, Antalya
3Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Endodonti Anabilim Dalı, Alanya, Antalya

AMAÇ: Farklı intrakoronal beyazlatma tekniklerinin mine yüzeyi ile seramik braketler arasında bağlanma dayanımına etkisinin karşılaştırılmasıdır.
YÖNTEM: Çalışmada ortodontik tedavi amaçlı çekilmiş 60 adet üst 1. Premolar diş kullanıldı. Dişlerin kök kanal tedavisi tamamlandıktan sonra kanal dolguları mine- sement sınırının 2 milimetre (mm) altına indirildi. Kanal ağızları 2 mm kalınlığında cam iyonomer siman ile kapatıldı. Dişler rastgele 5 gruba ayrıldı ve Grup 1 (Self-Etch) kontrol grubu olarak belirlendi. Grup 2'ye %35 Hidrojen Peroksit, Grup 3'e %37 Karbamid Peroksit, Grup 4'e %30 Hidrojen Peroksit+Sodyum Perborat, Grup 5'e distile su +Sodyum Perborat ile intrakoronal beyazlatma yapıldı. Beyazlatma yapılan mine yüzeyine self etch primer uygulaması sonrası seramik braketler yapıştırıldı. Tüm örneklere 5000 termal siklus uygulandı. Bağlanma dayanımı Universal Test Cihazı kullanılarak ölçüldü ve sonuçlar megapaskal (Mpa) cinsinden kaydedildi. Diş ve braket iç yüzeyinde kalan artık adeziv miktarları Adhesive Remnant Index (ARI) ile skorlandı. Sonuçlar istatistiksel olarak One-way ANOVA ve post-hoc Tukey ile değerlendirildi.
BULGULAR: Grup 1'in bağlanma dayanımı diğer gruplara göre anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0.05$). Beyazlatma uygulanan gruplarda ise en yüksek bağlanma dayanımını Grup 3 gösterdi. Bunu sırasıyla Grup 2, Grup 4 ve Grup 5 takip etti; ancak bu gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı.
SONUÇLAR: Dişlerde intrakoronal beyazlatma uygulamasının, mine yüzeyi ve seramik braket arasındaki bağlanma dayanımını düşürdüğü belirlendi. Beyazlatma uygulaması sonrası en yüksek bağlanma dayanımı %37 Karbamid Peroksit grubunda çıktı.

Anahtar Kelimeler: *İntrakoronal beyazlatma, bağlanma dayanımı, self-etch, seramik braket*

The Effect of Intracoronal Bleaching on Shear Bond Strength of Ceramic Brackets Attached by Self-Etch Method

AIM: To compare the effect of different intracoronal bleaching techniques on shear bond strength between enamel surface and ceramic brackets.
METHOD: In the present study, 60 maxillary 1st premolar teeth, which were freshly extracted patients for orthodontic treatment, were used. After root canal treatment, root fillings were reduced 2 millimeters (mm) below the cementoenamel junction. Canal orifices were plugged with 2 mm thickness of glass ionomer cement. Samples were divided randomly into 5 groups and Group 1 (Self-Etch) was determined as the control group. Group 2 received 35% Hydrogen Peroxide,

Group 3 received 37% Carbamide Peroxide, Grup 4 received 30% Hydrogen Peroxide+Sodium Perborate and Group 5 recieved distilled water+Sodium Perborate. Ceramic brackets were attached to bleached enamel surface after self-etch primer application. 5000 thermal cycles were applied to all samples. The shear bond strength was calculated with the Universal Test Machine and the results were recorded in megapascals (Mpa). Remained adhesive on the teeth and brackets were examined to score the Adhesive Remnant Index (ARI). The results were statistically evaluated with One-way ANOVA and post-hoc Tukey.
RESULTS: The shear bond strength of Group 1 is significantly higher than other groups ($p < 0.05$). Group 3 showed the highest shear bond strength in bleaching groups. This is followed by Group 2, Group 4 and Group 5 respectively; however, there is no statistically significant difference between these groups.
CONCLUSION: It has been determined that intracoronal bleaching on the teeth reduces the bond strength between the enamel surface and the ceramic bracket. After bleaching 37% Carbamide Peroxide group showed the highest shear bond strength.

***Keywords**: İntracoronal bleaching, shear bond strength, self-etch, ceramic bracket*

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Maloklüzyon ve Ağız Sağlığı ile Yaşam Kalitesi, OHIP-14 Malocclusion and Oral Health Related Quality of Life, OHIP-14

REFİKA TOPAL

SAKARYA ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ORTODONTİ ANABİLİM DALI

refikatopal@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmada ortodontik tedavi şikayeti ile gelen hastalarda ağız sağlığı ile ilgili yaşam kalitesini (OHRQoL) maloklüzyon sınıflandırmasına göre, cinsiyet ve yaş açısından değerlendirmek amaçlanmıştır.
Yöntem: Çalışma 12-34 yaşları arasındaki 150 (73 kız, 77 erkek) hastaya yüz yüze anket uygulanarak yürütüldü. OHRQoL'yi ölçmek için Ağız Sağlığı Etki Profili (Oral Health Impact Profile-OHIP-14) Türkçe versiyonu hastaların yanıtlanması istendi. İstatistiksel analizde ANOVA ve Bonferroni, Student's t-testi kullanıldı. $p<0.05$ değeri anlamlı kabul edildi.
Bulgular: OHRQoL'de Cl III grubu, Cl II ve Cl I grubundan istatistiksel olarak daha yüksek değerler tespit edildi ($p<0.05$). Bireylerde psikolojik rahatsızlık ve yetersizlik alt ölçek değerlerinin puan ortalaması anlamlı değerde fazla olduğu tespit edildi($p<0.05$).
Sonuç: Maloklüzyonun OHRQoL üzerinde olumsuz etkilemektedir. Maloklüzyon şiddetinin fazlalığı daha düşük OHRQoL'ye neden olmaktadır.
Objective: The present study aims to examine the oral health related quality of life (OHRQoL) among the patients applying with orthodontic complaints in terms of malocclusion classification from the aspects of gender and age.
Method: The present study was carried out using face-to-face interviews with 150 (73 females and 77 males) patients aged between 12 and 34 years. In order to measure the OHRQoL, the patients were asked to answer the Turkish version of the Oral Health Impact Profile (OHIP-14). The statistical analyses were performed using ANOVA and Bonferroni, Student's t-test. Statistical significance was set at $p<0.05$.
Results: In OHRQoL, Cl III group was found to have statistically significantly higher values when compared to Cl II and Cl I groups ($p<0.05$). The mean scores in psychological discomfort and handicap subscales were found to be statistically significantly higher ($p<0.05$).
Conclusion: Malocclusion negatively affects the OHRQoL. Increasing severity of malocclusion causes lowerOHRQoL.

Anahtar Kelimeler:OHIP-14, ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesi (OHRQoL), maloklüzyonOHIP-14, oral health related quality of life (OHRQoL), malocclusion

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

İskelet Sınıf II Malokluzyona Sahip Hastanın Mandibular İlerletme Cerrahisi ve Genioplasti ile Tedavisi:Vaka Sunumu

Emire Aybüke ERDUR, şule nur METLİ

Necmettinn erbakan üniversitesi diş hekimliği fakültesi
necmettin erbakan üni. diş hek. fak.

sule-n@hotmail.com

Özet:

GİRİŞ: Sınıf II malokluzyonun toplumunda görülme sıklığı oldukça yüksektir. Angle, Sınıf II maloklüzyonların görülme sıklığını %26,6 olarak belirtilmektedir.İskeletsel sınıf II malokluzyon mandibular retrognatizm ve/veya maksillanın vertikal ve sagital yönde aşırı gelişmesi sonucu görülebilir. McLain ve Profitt bu hastaların üçte birinde sınıf II malokluzyona mikrognatik veya retrognatik mandibulanın neden olduğunu belirtirler. Bu durumlarda erişkin hastalarda Sınıf II deformitelerin düzeltilmesi, cerrahi olarak mandibulanın ilerletilmesi veya maksillanın gömülmesi veya her ikisinin kombinasyonu şeklinde yapılır. İskelet anomalilerinin tedavisinde amaç, ortodonti ve ortognatik cerrahi kombinasyonu ile büyüme ve gelişimini tamamlamış hastalarda gerçekleştirilen iyi bir estetik, fonksiyon ve oklüzyon sağlamaktır.

Bu olgu sunumunda mandibular retrognatiye bağlı sınıf II maloklüzyonlu erişkin bir hasta mandibular ilerletme ve genioplasti tedavisi ve sonuçları ile sunulmaktadır.

BİREY VE YÖNTEM: Kliniğimize fonksiyonel ve estetik şikayetlerle başvuran 23 yaşındaki kadın hastanın klinik muayenesinde, hastanın konveks profile sahip olduğu ve dişsel olarak sağ ve sol tarafta sınıf II molar ve kanin ilişkisi olduğu görüldü. Hastanın 7 mm overjet ve 1 mm overbite ilişkisi vardır. Maksillada 10.5 mm yer darlığı ve mandibula 4,5 mm yer darlığı mevcuttur. Üst orta hat ortaoksal düzleme göre yerinde ve alt orta hat orta oksal düzleme göre 2 mm soldadır. Lateral radyografik muayenede mandibular retrognatiye bağlı iskeletsel sınıf II ilişki ve vertikal yönde gelişim potansiyeline sahip olduğu görüldü. Ortodontik tedavi sonrası hastaya ortognatik cerrahi önerildi ve hasta kabul etti. Tedavi planı sınıf II sabit ortodontik tedavi sonrası mandibular ilerletme şeklindedir. Damon 3MX braketler ile sabit tedavi yapılıp dişler seviyelendirildi ve mandibulanın anterior rotasyonu ile mandibula 7 mm ileri alındı ve 2 mm rotasyonuna karar verildi. Sabit ortodontik tedavi sonrası ortognatik cerrahi ile sınıf I ilişki sağlanmıştır. İdeal overjet ve overbite ilişkisi elde edildi. Çene ucunun belirginleşmesi için genioplasti önerilmiştir.

SONUÇ: Büyümesini tamamlamış şiddetli mandibular retrognatiye bağlı sınıf II maloklüzyonun tedavisi ortognatik cerrahi ve genioplasti ile başarı bir şekilde gerçekleştirilmiştir. Ameliyat sonrası yumuşak ve sert dokularda meydana gelen değişiklikler tatmin edicidir.

Anahtar Kelimeler:

Class II, Mandibular Advancement Surgery , Genioplasti

KRONİK PERİODONTİTİSLİ BİREYLERDE SİGARA BIRAKMANIN DİŞETİ OLUĞU SIVISINDAKİ RANKL, OPG, MMP-8 ÜZERİNE ETKİSİ

Duygu BOZKURT, DDS, PhD,[1] e-mail: duygugulbay@hotmail.com , ORCID No: 0000-0003-2178-7829İsmail Marakoğlu, DDS, PhD,[2] e-mail: imarakoglu@selcuk.edu.tr , ORCID No: 0000-0001-8903-1150 Seyfullah Haliloğlu, DDS, PhD,[3] e-mail: shaliloglu@selcuk.edu.tr , ORCID No: 0000-0001-8269-9668 Kamile Marakoğlu, DDS, PhD,[4] e-mail: kmarakselcuk.edu.tr , ORCID No: 0000-0001-6510-8010

[1] Özel Dentium Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği, Konya
[2] Selçuk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Konya
[3] Selçuk Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Temel Bilimler Bölümü, Veterinerlik Biyokimyası Anabilim Dalı,
Konya
[4] Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Konya

Sorumlu Yazar: Duygu Bozkurt, Özel Dentium Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği, Konya, Türkiye
Tel: +903322514444, e-mail:duygugulbay@hotmail.com

Özet

Bu çalışmada, sigara içen ve sigarayı bırakan kronik periodontitisli bireylerde dişeti oluğu sıvısındaki (DOS) nükleer faktör-kappa B reseptör aktivatörü ligandı (RANKL), osteoprotegerin (OPG), matrix metalloproteinase-
8 (MMP-8) üzerine etkisi araştırılmıştır. Her iki grup 40 bireyden oluşmaktadır. Hastalara diş yüzey temizliği ve 8. haftada kök yüzeyi düzleştirmesi yapılarak 0. gün,1., 8. ve 12. haftada örnekleme ve ölçümler yapılmıştır. Hastaların periodontal durumlarının değerlendirilmesi amacıyla tedavi seanslarında, plak indeksi, gingival indeks, sondalamada kanama yüzdesi, klinik ataşman seviyesi, sondalama cep derinliği kayıtları alınmıştır. RANKL, OPG ve MMP-8 düzeyleri, DOS örnekleri ile ELİSA yöntemi kullanılarak değerlendirilmiştir. Klinik parametrelerde her iki grupta da 12. haftanın sonunda iyileşme gözlenmiştir. DOS hacmi ve DOS RANKL düzeyi sigarayı bırakan grupta istatistiksel olarak ($p < 0,05$) daha düşük olduğu, DOS OPG düzeyinin ise istatistiksel olarak ($p < 0,05$) daha yüksek olduğu gözlenmiştir. Grupların ikisinde de DOS MMP-8 düzeyi cerrahisiz periodontal tedavi ile azalma göstermiştir. Sigarayı bırakmanın periodontal dokulara yararlı etkisinin olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Periodontit, Matriks metalloproteinaz 8, Osteoprotegerin, RANK Ligandı, Sigarayı Bırakma.

Keywords: Chronic Periodontitis, Matrix Metalloproteinase 8, Osteoprotegerin, RANK Ligand, Smoking Cessation.

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

MODİFİYE DUDAK REPOZİSYONU İLE YÜKSEK GÜLME HATTI TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU / GUMMYSMILE TREATMENT WITH MODIFIED LIP REPTION: A CASE REPORT

mert KELEŞ, Elif ÖNCÜ

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji A.D,
KONYALokman Hekim Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji A.D,
ANKARA

mertkeles05@gmail.com

Özet:

Amaç: Normal bir gülümsemede görülen dişeti miktarının 3 mm veya daha fazla olması durumu gummy smile (GS) olarak kabul edilmektedir. Estetik olmayan bu görüntünün birçok etyolojik faktörü vardır: üst dudaktaki kas hiperaktivitesi; maksillanın aşırı önde veya vertikal büyümesi nedeniyle dento-alveoler bozukluk. GS tedavisi için kron boyu uzatma, ortognatik cerrahi, dudak repozisyonu cerrahileri gibi tedavilergerekebilir. Bu olgu sunumunun amacı GS modifiye dudak repozisyonu cerrahisi tekniğini ve cerrahisonrası 6 aylık sonucunu sunmaktır.

Olgu: Kliniğimize estetik olmayan gülümseme şikayeti hasta başvurmuştur. Yapılan muayenede yüksek gülme hattı ve kısa klinik kron boyları olduğu belirlenmiştir. Muayene seansında fotoğraf kaydı alınmış ve dişeti görünümünün 8 mm olduğu belirlenmiştir. Hastanın faz 1 periodontal tedavisi tamamlandıktan 3 hafta sonra maksiller anterior dişlere gingivektomi ve gingivoplasti operasyonu yapılarak kron boyları uzatılmıştır. Aynı seansta modifiye dudak repozisyonu cerrahisi için her iki taraf 1. molar dişleri kapsayacak şekilde frenulum dahil edilmeyerek eksizyonel reverse vestibuloplasti operasyonu yapılmıştır.

Sonuç: Bu vaka sunumunda dişeti görünürlüğünün operasyondan hemen sonra 1. 3. ve 6. ayda klinik olarak anlamlı derecede azalmış olduğu(2mm) görüldü. Dişeti görünürlüğü miktarının operasyondan sonrası 1. 3. ve 6. ayda(2mm) stabil kaldığı, nüks olmadığı ve hasta memnuniyetinin yüksek olduğu belirlendi. /

Aim: Gummy smile (GS) is considered to be 3 mm or more in the amount of gingiva seen in a normal smile.This unaesthetic appearance has many etiological factors: muscle hyperactivity in the upper lip; dento- alveolar disorder due to excessive anterior or vertical enlargement of the maxilla. Treatments such as crown lengthening, orthognathic surgery, lip reposition surgeries may be required for the treatment of GS. The aim of this case report is to present the GS modified lip reposition surgery technique and its 6-month postoperative outcome.

Case: A patient applied to our clinic with the complaint of non-aesthetic smile. On examination, it was determined that he had a high smile line and short clinical crown lengths. Photographs were taken during the examination session and it was determined that the gingival appearance was 8 mm. Three weeks after

the phase 1 periodontal treatment of the patient was completed, gingivectomy and gingivoplasty were performed on the maxillary anterior teeth, and the crown lengths were extended. In the same session, for the modified lip reposition surgery, excisional reverse vestibuloplasty was performed to cover the first molars on both sides without including the frenulum.

Conclusion: In this case report, it was observed that the gingival visibility was clinically significantlydecreased (2mm) in the 1st, 3rd and 6th months immediately after the operation. It was determined that theamount of gingival visibility remained stable in the 1st, 3rd and 6th months (2mm) after the operation, there was no recurrence and patient satisfaction was high.

Anahtar Kelimeler:

Gingivektomi, Dudak Repozisyonu, Yüksek Gülme Hattı/ Gingivectomy, Lip Reposition, Gummy Smile

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

İmmediat Dental İmplantlarda E-TZF Kullanımının Marjinal Kemik Kaybı Üzerine EtkileriEFFECTS OF I-PRF ON MARGINAL BONE LOSS IN IMMEDIATE DENTAL IMPLANTS

Erkan SUKUROGLU , Sezen BUYUKOZDEMİR ASKİN

Karadeniz Teknik Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Periodontoloji A.D.
Antalya Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

dtsezenbuyukozdemir@gmail.com

Özet:

Bu çalışmanın amacı, diş çekimini takiben aynı seansta çekim soketine yerleştirilen implantların cerrahisinde allografte ek olarak enjekte edilebilen trombositten zengin fibrin (e-TZF) kullanımının marjinal kemik kaybı üzerine olası etkilerinin retrospektif olarak incelenmesidir. Çalışmada 2012-2019 yılları arasında Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji bölümünde immediat implant yerleştirilen ve operasyondan hemen sonraki (T0), 3-4. ay (T1) ve 1. yıl (T2) takip panoramik radyografları bulunan 211 hastaya (125 kadın, 86 erkek) ait toplam 347 implant değerlendirilmiştir. İmplantlar, cerrahi operasyon sırasında implant çevresine e-TZF ve allogreft kombinasyonu uygulananlar (Grup 1; 92 hastada 158 implant) ve sadece allogreft uygulananlar (Grup 2; 119 hastada 189 implant) olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. İmplantların çevresindeki mezial ve distal marjinal kemik seviyesinin ölçümleri T0, T1 ve T2 zamanlarında rutin kontrollerde alınan panoramik radyografiler üzerinde 'Image J' programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Grup içi karşılaştırmada T0-T1, T1-T2 ve T0-T2 zaman aralıklarında mezial ve distal marjinal kemik seviyelerindeki değişimin hem Grup 1'de hem de Grup 2'de istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur ($p<0.001$). Grup 1 ile Grup 2 arasındaki karşılaştırmada, T0 distal ve T1 mezial marjinal kemik seviyelerinde istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Gruplar arasında T0 mezial marjinal kemik seviyesi bakımından anlamlı bir farklılık olmamasına rağmen, Grup 1'de Grup 2'ye göre T1 mezial marjinal kemik seviyesinin medianının anlamlı derecede düşük olduğu saptanmıştır. Çalışmadan elde edilen veriler sonucunda immediat dental implantasyonda allografte ek olarak e-TZF kullanımının marjinal kemik kaybı üzerinde olumlu bir etkisinin olmadığı görülmüştür.

The aim of this study is to retrospectively investigate the potential effects of injected platelet-rich fibrin (i- PRF) on marginal bone loss of immediately placed dental implants (DI) . Totally 347 DI in 211 patients (125 females and 86 males) with panoramic follow-up radiographs present immediately after the operation (T0), 3th-4th month (T1) and 1st year follow-up (T2) were evaluated. DI were divided into 2 groups: Group 1: DI augmented with combination of i-PRF and allografts (158 implants in 92 patients) and Group 2: DI augmented with only allografts (Group 2; 189 implants in 119 patients). Measurements of mesial and

distal marginal bone levels around DI were carried out using the "Image J" program on panoramic radiographs. The change of mesial and distal marjinal bone levels between T0-T1, T1-T2 and T0-T2 time intervals were statistically significant in both Group 1 and Group 2 ($p < 0.001$). Statistically significant differences were found for T0 distal and T1 mesial marginal bone levels between Group 1 and Group 2, showing higher marginal bone loss in Group 1 ($p < 0.05$). Although there were no significant differences between the groups in terms of T0 mesial marginal bone levels, the median of T1 mesial marginal bone level was significantly reduced in Group 1 compared to Group 2. The results of this study indicated that theuse of i-PRF in combination with allografts in immediate dental implantation may not have a positive effect on marginal bone loss .

Anahtar Kelimeler:

e-TZF, ,allogreft, immediat dental implant, marjinal kemik kaybıi-

PRF, allogreft, immediate dental implants, marginal bone loss

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Tip I Diyabetes Mellituslü Çocuklarda Serum, Tükürük ve DOS Glutatyon Peroksidaz Düzeyinin Değerlendirilmesi

Evaluation of Serum, Saliva and GCF Glutathione Peroxidase Levels in Children with Type I DiabetesMellitus

Tuba TALO YİLDİRİM

Firat Universitesi

dt_talo@hotmail.com

Özet:

Amaç: Tip 1 diyabetes mellitus (DM) çocukluk yaş grubunda pankreasın beta hücrelerinin otoimmün veya başka diğer nedenlerle yıkılması sonucu gelişen insülin yetersizliği ile karakterize kronik metabolik bir hastalıktır. Periodontal hastalık, dişler üzerinde kolonize olan ve çevre yumuşak dokuları infekte eden bakteri¬ler tarafından başlatılan, dişeti ve dişleri destekleyen dokuların infeksiyonudur. Diyabete bağlı olarak periodontal dokularda ortaya çıkan metabolik bozuk¬luklar ve mikroanjiopatiler doku direncini olumsuz yönde etkilemektedir. Çalışmamızda, Tip 1 DM'lü hastaların, gulutatyon peroxidase düzeylerinin aynı yaş grubu sistemik sağlıklı çocuklar ile karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamıza 6-15 yaş arası 20 sağlıklı, 50 Tip 1 DM'li hasta dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen kişilerin dişeti oluğu sıvısı, tükürük ve serumdaki gulutatyon peroxidase düzeyleri biyokimyasal olarak değerlendirildi. İstatistiksel analizler için IBM SPSS Statistics 22 programı kullanıldı.

Bulgular: Glutatyon peroksidaz düzeyi Tip I DM grubunda serum, tükürük ve DOS da sırası ile 212,88 ±111,72, 248,16 ±84,69, 162,73 ± 39,67 olarak tespit edilmiştir, Sağlıklı grupta ise serum, tükürük ve DOS da sırası ile 162,94 ± 56,56, 196,04 ± 59,40, 128,12 ± 43,49 olarak bulunmuştur. Tükürük ve DOS'daki glutatyon peroksidaz değerleri arasında gruplar arası istatistiksel olarak fark tespit edilmiştir ($p<0.017$, $p<0.003$).

Sonuç: Glutatyon peroksidaz düzeyi DM grubunda daha yüksektir. Periodontal hastalıkların tanısı için Glutatyon peroksidaz biyobelirteç olarak kullanılabilir. Konu ile ilgili daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Objective: Type 1 diabetes mellitus (DM) is a chronic metabolic disease in childhood characterized by insulin deficiency that develops as a result of destruction of pancreatic beta cells due to autoimmune or other reasons. Periodontal disease is the infection of the gums and supporting tissues of the teeth, initiated by bacteria that colonize the teeth and infect the surrounding soft tissues. Metabolic disorders and microangiopathies occurring in periodontal tissues due to diabetes adversely affect tissue resistance. In ourstudy, it was aimed to compare the gulutathion peroxidase levels of patients with Type 1 DM with systemic

healthy children of the same age group.
Method: Twenty healthy, 50 patients with Type 1 DM aged between 6-15 years were included in our study. Gulutathione peroxidase levels in the gingival groove fluid (GCF), saliva and serum of the patients included in the study were evaluated biochemically. IBM SPSS Statistics 22 program was used for statisticalanalysis.
Results: In Type I DM group Glutathione peroxidase levels were found 212.88 ±111.72, 248.16 ±84.69, 162.73 ± 39.67 in serum, saliva and GCF respectively. In healthy group Glutathione peroxidase levels werefound 162.94 ± 56.56, 196.04 ± 59.40, 128.12 ± 43.49, respectively. There was a statistical differencebetween the groups between the glutathione peroxidase values in saliva and GCF ($p<0.017$, $p<0.003$). Conclusion: Glutathione peroxidase level was higher in the DM group. Glutathione peroxidase can be usedas a biomarker for the diagnosis of periodontal diseases. More comprehensive studies on the subject are needed.

Anahtar Kelimeler:
Diyabetes Mellitus, Glutatyon peroksidaz, DOS, TükürükDiabetes Mellitus, Glutathione peroxidase, GCF, Saliva

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

COVİD-19 PANDEMİSİNDE KULLANILAN GARGARALARIN KOMPOZİT REZİNLERİN SU EMİLİMİ VE ÇÖZÜNÜRLÜĞÜ ÜZERİNE ETKİSİ / EFFECT OF MOUTHWASHES ON WATER ABSORPTION ANDSOLUBILITY OF COMPOSITE RESINS DURING COVID-19 PANDEMIC

Abidin Talha MUTLUAY

Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

abidintalhamutluay@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmada, üç farklı kompozit rezinin (Universal Restorative 200, Charisma Smart, Clearfil Majesty Esthetic) su emilimi ve çözünürlüğü üzerine SARS-CoV-2'ye karşı etkili olduğu bildirilen üç farklı ağız gargarasının (Colgate Triple Action, Crest 3D White, Batiqon) etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Her bir kompozit rezinden 40 adet disk şeklinde (5 mm x 2 mm) örnekler hazırlandı. Örnekler rastgele 4 alt gruba ayrıldı (n = 10) ve desikatörde 37°C'de 24 saat bekletildi. Daha sonra, örneklerin ağırlıkları ve boyutları ölçüldü. Test solüsyonları setilpiridinyum klorür (Colgate Triple Action), hidrojen peroksit (Crest 3D White) ve povidon iyot (Batiqon) içeren ağız gargaralarından seçildi, kontrol grubu olarakdistile su kullanıldı. Örnekler 1 gün, 7 gün ve 14 gün süreyle 37°C'de 1 ml ağız gargarası veya distile su bulunan plastik şişelere konuldu. Belirlenen bu sürelerin sonunda her örnek hassas terazi kullanılarak yeniden tartıldı. Veriler istatiksel olarak tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey HSD testi ile değerlendirildi (α=0.05).

Bulgular: 14. günün sonunda kompozit rezinlerin su emilimi ve çözünürlük verileri değerlendirildiğinde,Crest 3D White'da bekleyen Charisma Smart'ın en yüksek su emilimi değerini, Colgate Triple Action'da bekleyen Clearfil Majesty Esthetic'in ise en düşük su emilimi değerini gösterdiği gözlendi. Ayrıca Batiqon'da bekleyen Clearfil Majesty Esthetic en yüksek çözünürlük değerine sahipken, distile suda bekleyen Universal Restorative 200'ün en düşük çözünürlük değerine sahip olduğu tespit edildi.

Sonuç: Kompozit rezinlerin yapısal özelliklerindeki farklılıklar su emme ve çözünürlük davranışlarını etkileyebilir./

Aim: This study aimed to evaluate the effect of three types of mouthwashes–Colgate Triple Action, Crest3D White, and Batiqon, which were reportedly effective against SARS-CoV-2, on water absorption and solubility of three different composite resins–Universal Restorative 200, Charisma Smart, and Clearfil Majesty Esthetic.

Methods: Forty disc-shaped (5 mm × 2 mm) specimens were prepared from each composite resins. The specimens were randomly assigned to four sub-groups (n = 10) and were kept in the desiccator for 24 h at

37°C. The mass and volume of each specimen were then calculated. The test solutions were selected frommouthwashes containing cetylpyridinium chloride (Colgate Triple Action), hydrogen peroxide (Crest 3D White), and povidone-iodine (Batiqon), and distilled water was used in the control group. The specimens were individually placed in plastic vials containing 1 ml of mouthwash or distilled water at 37°C for 1 day, 7 days, and 14 days. After the specified time periods, each specimen was reweighed using a precision balance. Data were analyzed using one-way ANOVA and Tukey HSD tests (α=0.05).

Results: At the end of 14 days, the water absorption and solubility values of the composite resins were evaluated. We observed that Charisma Smart kept in Crest 3D White showed the highest water absorption value and Clearfil Majesty Esthetic kept in Colgate Triple Action showed the lowest water absorption value. Furthermore, Clearfil Majesty Esthetic kept in Batiqon had the highest solubility value and UniversalRestorative 200 kept in distilled water had the lowest solubility value.

Conclusion: Differences in the structural features of the composite resins may influence the water absorption and solubility behaviors of the resins.

Anahtar Kelimeler:

Ağız gargarası, COVİD-19 Pandemisi, çözünürlük, kompozit rezin, su emilimi / Composite resin, COVID-19 Pandemic, mouthwash, solubility, water absorption

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Grafen Nanoplatelet-Mineral Trioksid Agregat Karışımının Rat Diş Pulpası Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi/Evaluation of the Mixture of Graphene Nanoplatelet-Mineral Trioxide Aggregate on Rat Teeth **Pulp**

Burak DAYI, Elif Nihan KÜÇÜKYILDIZ, Hatice ERÖKSÜZ

İnönü Üniversitesi diş Hekimliği Fakültesi
Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Diş Hekimliği
FakültesiFırat Üniversitesi Veteriner Fakültesi

bdayi70@hotmail.com

Özet:

Amaç: Çalışmanın amacı Mineral Trioksid Agregat (MTA)' a farklı oranlarda grafen nanoplatelet (GNP)eklenerek oluşturulan karışımların rat diş pulpaları üzerindeki etkisinin histolojik olarak değerlendirilmesidir. Yöntem: GNP (Nanografi, Türkiye) saf haldeki Angelus MTA' ya (Angelus, Londrina, PR, Brezilya) ağırlıkça %0.1 ve %0.3 oranlarında hassas terazide tartılarak katıldı ve homojen bir karışım elde edilene kadar agat havanda karıştırıldı. 16 adet dişi Wistar Albino rat dört gruba ayrıldı. Angelus MTA+%0.1 GNP, Angelus MTA+%0.3 GNP, kalsiyum hidroksit (Dycal, Dentsply, Almanya) ve saf haldeki Angelus MTA ratların alt iki keser dişlerinde oluşturulan sınıf V kavitelerdeki pulpa perforasyon alanlarında direkt pulpa kuafajı materyali olarak kullanıldı (n=8). Dişler 1 ve 4. haftalarda dentin köprüsü oluşumu ve pulpal doku yanıtları açısından histolojik olarak incelendi. Çalışmadan elde edilen veriler IBM SPSS Statistics V22 for Windows (SPSS Inc., Chicago, IL, USA) programı ile analiz edildi.

Bulgular: 4. haftada Angelus MTA+%0.3 GNP grubunda yangısal reaksiyonun en hafif olduğu görüldü. 4. haftada hiperemi en hafif Angelus MTA+%0.1 GNP ve Angelus MTA+%0.3 GNP gruplarında görüldü. Yangısal reaksiyon ve hipereminin varlığı açısından gruplar arasında 1 ve 4. haftalarda anlamlı bir farka rastlanmadı ($p>0.05$). Dentin köprüsü oluşumu 1. haftadan itibaren görüldü.

Sonuç: GNP' nin Angelus MTA' ya katılması direkt pulpa kuafajında pulpal doku yanıtını hafifleterektedavide başarıyı arttırabilir.

Aim: The aim of the study is to histologically evaluate the effect of mixtures formed by adding graphene nanoplatelet (GNP) at different rates to Angelus MTA on rat dental pulps.

Method: In agate mortar, 0.1 and 0.3 wt% GNP (Nanography, Ankara, Turkey) were added to Angelus MTA(Angelus, Londrina, PR, Brazil) using sensitive scale until a homogeneous mixture was obtained. 16 femaleWistar Albino rats were divided into four groups and Angelus MTA+0.1% GNP, Angelus MTA+0.3%GNP, calcium hydroxide (Dycal, Dentsply, Germany) and pure Angelus MTA were used as capping material on pulp exposures in the class V cavities of the lower two incisors of the rats (n=8). The teeth were

histologically examined for dentin bridge and pulpal tissue responses at 1 and 4 weeks. Data obtained fromthe study were analyzed with IBM SPSS Statistics V22 for Windows (SPSS Inc., Chicago, IL, USA).
Results: At week 4, the inflammatory reaction was mildest in the Angelus MTA+0.3%GNP group. At week4, the mildest hyperemia was seen in Angelus MTA+0.1%GNP and Angelus MTA+0.3%GNP groups. Therewasn't significant difference between the groups in terms of inflammatory reaction and presence of hyperemia at 1 and 4 weeks ($p>0.05$). Dentin bridge formation was seen from the 1 st week.
Conclusion: The inclusion of GNP in Angelus MTA may increase the success of the treatment by alleviatingthe pulpal tissue response in direct pulp capping treatment.

Anahtar Kelimeler:

Grafen, MTA-Angelus, Diş pulpa kaplaması/Graphene, MTA-Angelus, Dental pulp capping

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Endodontik Tedavili Posterior Dişlerin Endokron ile Restorasyonu: Olgu Sunumları / Endocrown Restoration of Endodontically Treated Posterior Teeth: Case Reports

Fehime ALKAN AYGÖR, Sebahat Melike DURUKAN

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif diş Tedavisi Anabilim Dalı
Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

fehimealkanaygor@erciyes.edu.tr

Özet:

Endodontik tedavi yapılmış dişlerin prognozunda uygun koronal restorasyon yapılması önemlidir. Bu dişlerin restorasyonu fonksiyonunu ve estetiğini geri kazandırmalı, mikrororganizma kontaminasyonunu engellemeli, dişin kırılma riskini en aza indirmelidir. Endodontik tedavi yapılmış dişlerin restorasyonunda direkt ve indirekt pek çok tedavi seçeneği bulunmaktadır. Günümüzde adezyon teknolojisindeki gelişmeler ile birlikte endokron restorasyonlar geleneksel tedavilere alternatif olarak gösterilmiştir. Endokronlar kor yapısı ve kron restorasyonu bünyesinde birleştiren, pulpa odasından ya da kök kanallarından tutuculuk sağlayarak, adezivlerle yeterli stabiliteyi elde eden monoblok restorasyonlardır.

Bu olgu sunumunda amaç indirekt kompozit rezin endokronlar ile restore edilen posterior dişlerin klinik olarak değerlendirilmesidir.

Kök kanal tedavisi yapılan dişlere preparasyon yapıldı ve konvansiyonel yöntem ile ölçü alındı. Sonrasında alçı model elde edildi. İndirekt kompozit rezin ile endokronlar hazırlandı ve adeziv rezin ile simante edildi. Hastaların 6 aylık dönemde gerçekleştirilen kontrollerde fonksiyonel, estetik açıdan tedaviden memnun olduğu gözlenmiştir.

Endodontik tedavi yapılmış ve fazla madde kaybı olan posterior dişlerin indirekt kompozit rezin ile hazırlanan endokronlar ile restorasyonu; geleneksel tedavilere alternatif, estetik ve ekonomik bir tedavi seçeneğidir.

It is important to choose the ideal restoration in the prognosis of endodontically treated teeth. Restoration ofthese teeth should restore tooth's function and meeting the patient's aesthetic need, prevent the microorganism contamination of the root canals and minimize the risk of tooth fracture. There are many treatment options that allow direct and indirect application in the treatment of the endodontically treated teeth. Today with the developments in adhesion technology, endocrown restorations have been shown as an alternative to traditional treatments. Endocrowns are monoblock restorations that combine the core structure and crown restoration, and obtain sufficient stability with adhesives by providing retention from thepulp chamber or root canals. The aim of this case report to evaluate the clinical efficiency of indirect

composite resin endocrowns in restorating in posterior teeth.
Endodontically treated teeth were prepared and the impression was taken with conventional method. Then plaster model was obtained. Endocrowns were build up with indirect composite resin and cemented with adhesive resin. It was observed that the patients were satisfied with the treatment in terms of functionality and aesthetics in the 6-month controls.
Restoration of endodontically treated posterior teeth with excess material loss with endocrowns prepared with indirect composite resin; it is an alternative, aesthetic and economical treatment option to traditional treatments.

Anahtar Kelimeler:
Endokron, İndirekt kompozit rezin, Adezyon
Endocrown, Indirect composite resin, Adhesion

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Farklı detoks sularının değişik kompozit rezinlerinin yüzey pürüzlülüğüne etkisiEffect of detox juices on surface roughness of different composites

cemile KEDİCİ ALP, merve AKSOY, hanife ALTINIŞIK, Mine Betül ÜÇTAŞLI

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği
Fakültesi
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği
Gazi Üniversitesi

aksoy1992@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı detoks sularının, üç farklı rezin kompozitin yüzey pürüzlülüğü üzerindeki etkisini farklı zaman dilimlerinde değerlendirmek ve renklenme sonucunda yapılan ağartma işleminin etkisini belirlemektir.

Yöntem: Üç farklı rezin kompozit (Omnichroma, Beautifil II LS, Filtek Supreme) örnekleri hazırlandı. Her rezin kompozit için 30 örnek oluşturuldu (n=10) ve örnekler 24 saat 37°C'de distile suda bekletildi. Örnekler daha sonra 3 alt gruba ayrıldı. Kontrol grubundaki örnekler (distile suda bekletilme) dışındaki tüm örnekler, günde iki kere 10 dakika boyunca detoks sularında (kırmızı ve yeşil) bekletildi. Bu işlem 30 gün boyunca sürdürüldü. Kompozit örneklerinde ağartma işleminin yüzey pürüzlülüğüne etkilerini görebilmek için tüm kompozit örneklerine ağartma işlemi (Opalescence Boost) uygulandı. Kompozit örneklerinin yüzey pürüzlülük değerleri başlangıç,15. gün,30. gün ve ağartma sonrası olmak üzere 4 farklı zaman diliminde profilometre cihazı kullanılarak ölçüldü. Elde edilen veriler üç yönlü Anova testi ve Post-hoc analizi ile istatistik olarak değerlendirildi.

Bulgular: Elde edilen verilere göre tüm rezin kompozit örneklerinde detoks suları ile muameleden sonra kompozitlerin yüzey pürüzlülüğünde artış belirlendi. 15. ve 30. günlerde ve ağartma sonrasında Grup 4 (Beautifil II LS, kırmızı detoks), Grup 7'den (Filtek Supreme, kırmızı detoks) daha fazla yüzey pürüzlülüğü gösterdi ve Grup 5 (Beautifil II LS; yeşil detoks) ise Grup 8'den (Filtek Supreme, yeşil detoks) daha fazla yüzey pürüzlülüğü gösterdi($p<0.05$). 15. ve 30. Günlerde Grup 7, Grup1'den (Omnichroma, kırmızı detoks) daha fazla yüzey pürüzlülüğü gösterdi ($p<0.05$).

Sonuç: Günümüzde sıklıkla kullanılan detoks suları kompozit rezinlerin pürüzlülüğünde olumsuz etki oluşturabilir. Bu renklenmiş kompozitlere daha sonra ağartma yapıldığında da pürüzlülük değerleri daha fazla olumsuz yönde etkilenebilir.

Aim: The aim of this study is to evaluate the effect of different detox juices on the surface roughness of three different resin composites in different time periods and to determine the effect of bleaching because

of coloration.
Materials and methods: Disc-shaped specimens were prepared with three different composites (Omnichroma, Beautifil II LS, Filtek Supreme). Thirty specimens were prepared for each composite (n=10) and specimens were stored in distilled water at 37°C for 24 hours. Then the specimens were divided into 3 subgroups. All specimens except control specimens (distilled water) were immersed in detox juices (red and green) for 10 minutes twice a day. Bleaching (Opalescence Boost) was applied to all composites. Surface roughness was measured at the beginning, 15th, 30th of days and after bleaching with a profilometer. The results were analyzed with the three-way Anova test and Post-hoc analysis.
Results: Surface roughness increased in all composite specimens after exposure to detox juices. On the 15th and 30th of days and after bleaching, Group 4(Beautifil II LS, red detox) showed greater surface roughness than Group 7(Filtek Supreme, red detox) and Group 5(Beautifil II LS; green detox) showed greater surface roughness than Group 8(Filtek Supreme, green detox) ($p<0.05$). On the 15th and 30th of days, Group 7 showed greater surface roughness than Group 1(Omnichroma, red detox)($p<0.05$).
Conclusions: Detox juices, which are frequently used today, can have a negative effect on the roughness ofcomposites. When bleaching is applied to these colored composites later, the roughness values may be adversely affected.

Anahtar Kelimeler:
kompozit dental rezin,
composite dental resin,
diş beyazlatma ajanları,
Tooth Bleaching Agents,
diş beyazlatma
Tooth Bleaching

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Kanal Tedavisi Sonrası Renklenen Anterior Dişlerin Beyazlatma Sonrası Kompozit Restorasyonu: Olgu Sunumu

Composite Restoration of Discolored Devital Anterior Teeth After Bleaching: A Case Report

Semiha EKRİKAYA, Elif SOLAKOĞLU

Erciyes Üniversitesi Diş HEkimliği Fakültesi
Erciyes Üniversitesi diş heimliği fakültesi

semihaekrikaya@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı kanal tedavisi sonrası renklenen dişlerin beyazlatma ve kompozitrestorasyon ile estetiğinin yeniden kazandırılmasıdır.
Yöntem: 19 ve 21 yaşlarındaki iki hastanın ağız içi muayenesinde 11 numaralı dişlerinde kanal tedavisine bağlı renklenme tespit edildi. Hastalara uygun tedavi seçenekleri hakkında bilgi verilerek, devital beyazlatma sonrasında kompozit veneer ile restore edilmesine karar verildi. İlgili dişler rubberdam ile izole edildi. Hastaların ilk randevularında, güta perkalar dişin servikal seviyesinin altına indirildi ve kanal tedavisi kalıntıları temizlendi. Kanal ağzı cam iyonomer siman (Cavex, Hollanda) ile kapatıldıktan sonra kaviteye devital ağartma ajanı (Opalescence Endo, Ultradent, ABD) yerleştirildi ve kavite geçici restoratif materyal ilekapatıldı. Hastalar 3 gün sonra kontrol randevusuna çağrılarak diş rengi değerlendirildi ve tekrar beyazlatma ajanı uygulanmasına karar verildi. Hastaların 2. kontrol randevularında dişleri istenilen renge ulaştı, kaviteye kalsiyum hidroksit (İmical, İmicryl, Türkiye) yerleştirildi ve hastalar tekrar randevuya çağrıldı. Eski restorasyonlar kaldırıldıktan sonra renk seçimi yapılarak uygun kompozitler ile dişler restore edildi (Filtek Ultimate, 3M Espe, ABD). Bitirme diskleri (Sof-lex, 3M Espe, ABD) ve twist dia spiral cila diski (Kuraray, Noritake, Almanya) ile polisajı yapılarak restorasyonlar tamamlandı. Hastalar 6 ay, 1. yıl ve 2. yılda kontrole çağrıldı. Bulgular: Kontrol seanlarında restorasyonda herhangi bir bozulma veya renk değişikliği gözlenmedi.
Sonuç: Beyazlatma ve kompozit restorasyon tedavileri devital diş renklenmelerinin tedavisinde başarılı bir şekilde kullanılabilmektedir.

ABSTRACT

Aim: The aim of this case report is to restore the esthetics of teeth that have discolored after root canal treatment with whitening and composite restoration.
Method: In the intraoral examination of two patients, aged 19 and 21, discoloration due to root canal treatment was detected in teeth 11. The patients were informed about the appropriate treatment options

and it was decided to restore with composite veneer after devital bleaching. The involved teeth were isolated with a rubberdam. At the first appointment of the patients, the gutta perchas were lowered belowthe cervical level of the tooth and the root canal treatment residues were removed. After the canal mouth was closed with glass ionomer cement (Cavex, Netherlands), devital bleaching agent (Opalescence Endo, Ultradent, USA) was placed in the cavity and the cavity was closed with temporary restorative material. Thepatients were called for a control appointment 3 days later, the color of the teeth was evaluated and it was decided to apply the bleaching agent again. In the 2nd control appointment of the patients, the teeth reached the desired color, calcium hydroxide (Imical, Imicryl, Turkey) was placed in the cavity and the patients were called for an appointment again. After removing the old restorations, the teeth were restored with appropriate composites by choosing the color (Filtek Ultimate, 3M Espe, USA). Restorations were completed by polishing with finishing discs (Sof-lex, 3M Espe, USA) and twist dia spiral polishing disc (Kuraray, Noritake, Germany). The patients were called for control at 6 months, 1 year and 2 years.

Results: No deterioration or discoloration of the restoration was observed in the control sessions. Conclusion: Whitening and composite restoration treatments can be used successfully in the treatment of devital tooth discoloration.

Anahtar Kelimeler:

Devital beyazlatma, Estetik, Kompozit restorasyon

Aesthetics, Composite restoration, Devital bleaching

Arş. Gör. Betül Karagür
Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı
05060940626
betulkaragur94@gmail.com
ORCİD: 0000-0003-4095-3941
Prof. Dr. Çiğdem KÜÇÜKEŞMEN
Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı
05304464273
cigdemkucukesmen@sdu.edu.trORCİD: 0000-0003-3114-1036

Arş. Gör. Dt. Betül KARAGÜR, Prof. Dr. Çiğdem KÜÇÜKEŞMEN
Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Isparta

Erken Çocukluk Çağı Çürükleri ile İlişkili Etiyolojik Faktörlerin Değerlendirilmesi

Amaç: Erken çocukluk çağı çürüğü gözlenen çocuklarda; çürük (d), çürük nedeniyle çekilmiş diş (m) veya dolgulu dişlerin (f) sayısı (t) ve yüzeyler (s) değerlendirilerek dmft/dmfs değerlerinin belirlenmesi,çürüklerinin oluşumu ile ilişkili etiyolojik faktörlerin tanımlanması ve ailelerin farkındalık düzeylerinin artırılmasıdır. **Yöntem:** Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne başvuran, rastgele seçilmiş 201 hastanın gönüllü ebeveynleri tarafından, anket formlarının doldurulması ve hekim tarafından, hastaların ağız içi muayenelerinin yapılması ile bir ön çalışma olarak gerçekleştirilmiştir. **Bulgular:** Çalışmaya katılan çocukların yaş ortalamalarının 4,56 olduğu belirlenmiştir. Ebeveynlerin %11,44'ü 0-1 yaşında, çocukların dişlerini fırçalamaya başladıklarını, %1,99'u ise hiç fırçalamadıklarını belirtmişlerdir. Çocukların %38,3'ü günde 1 kez diş fırçalarken, %20,39'u ise dişlerini ara sıra fırçalamaktadır. Ebeveynlerin %51,24'ü çocuğun dişlerinin, çocuğun kendisi tarafından fırçalandığını, %37,3'ü ise ebeveyn desteği ile fırçalandığını ifade etmişlerdir. Günde 2-3 kez atıştırmalık tüketen çocukların oranı %58,24 iken, 4-5 kez tüketen çocukların oranı %11,94 olarak bulunmuştur. Çalışmaya katılan çocukların ortalama dmft ve dmfs değerleri sırasıyla; 8.02 ve 16,74 olarak belirlenmiştir. **Sonuç:** Diş fırçalama ve beslenme alışkanlıklarının düzenlenmesine erken dönemlerde başlanmalı, ebeveynlere en azından çocuklar okula başlayana kadar, çocuklarının dişlerini, çocukların yanı sıra kendilerinin de temizlemeleri gerektiğinin önemi vurgulanmalıdır.

Anahtar kelimeler: Erken çocukluk çağı, diş çürükleri, ağız hijyeni,

Aim: In children with early childhood caries; determination of dmft/dmfs values, defining the etiological factors associated with the formation of caries, determining the knowledge levels of the parents, and is to increase awareness levels. **Method:** The study was carried out as a preliminary study by the volunteer parents of 201 randomly selected patients who applied to the Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, by filling in the questionnaires and performing the examinations of the patients by the physician. In order to determine the caries risk factors of children, a questionnaire prepared to determine oral hygiene and eating habits was used**. Results:** It was determined that the mean age was 4.56. 11.44% of

the parents stated that they started to brush their children at the age of 0-1, 43.28% at the age of 1-2 years, and 1.99% of them stated that theydid not brush at all. While 38.3% of children brush their teeth once a day, 35.82% twice a day, 20.39% brush their teeth occasionally. 51.24% of the parents child's teeth were brushed by the child himself, and37.3% of them stated that they were brushed with parental support. While the rate of children consuming snacks 2-3 times a day was 58.24%, the rate of children consuming 4-5 times a day was 11.94%. The mean dmft and dmfs values respectively; it was 8.02 and 16.74. **Conclusion:** Tooth brushing and the regulation of dietary habits should be started at an early stage, and it should be emphasized that parents should clean their children's teeth, as well as themselves, at least until the children start school.

Key Words: Early childhood, dental caries, tooth brushing, oral hygiene

Üniversite Öğrencilerinin Kendi Kendine İlaç Kullanım Durumlarının Değerlendirilmesi
Evaluation of Self-medication Practices among University Students

Prof. Dr. Emine Şen Tunç, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D.,

Orcid ID: 0000-0002-4397-8952

Arş. Gör. Emre Aksoy, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D., Samsun

Orcid ID: 0000-0001-8188-4116

Dr. Öğr. Üyesi. Hatice Nilden Arslan, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı,Atakum, Samsun

Orcid ID: 0000-0002-3237-7123

Yazışma Adresi: Arş. Gör. Emre Aksoy

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği

Fakültesi,Pedodonti A.D., Samsun, 55520,

Türkiye

E-posta: dtemreaksoy@outlook.cmemre.aksoy@omu.edu.tr

ÖZET

Amaç : Bu çalışmada, üniversite öğrencilerin kendi kendine ilaç kullanımı ile ilgili bilgi, tutum vedavranışlarının değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Kesitsel tipteki araştırma, Ocak-Haziran 2021 tarihleri arasında, Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Tıp Fakültesi ve Mühendislik Fakültesi öğrencilerinden çalışmaya katılmayı kabul eden899 öğrenci ile Google Form çevrimiçi anketler kullanılarak gerçekleştirildi. Anket öğrencilerin kendi kendine ilaç kullanmı ile ilgili bilgi, tutum ve davranışlarını değerlendiren 18 sorudan oluşmaktadır. Araştırma sonucunda toplanan veriler SPSS 22.0 programı ile analiz edilmiş olup, tanımlayıcı istatistik analizler ve ki-kare testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan 899 üniversite öğrencisinin 334'ü (%37.2) erkek, 565'i (%62.8) kadındır. Öğrencilerin %30.8'i diş hekimliği fakültesi, %32.3'ü tıp fakültesi, %36.9'u ise mühendislik fakültesinde eğitim görmektedir. Doktor reçete etmeden kendi kendine ilaç kullanma prevalansı %45.1 olarak bulundu. Öğrencilere kendi kendine ilaç kullanımı ile ilgili düşünceleri sorulduğunda; %63.2'si zaman kısıtlı olduğunda,
%21.8'i muayene parası ödemek istemediği zamanlarda, %66.9'u hekime ulaşma zorluğu yaşadığında, %69.4'ü pandemi gibi olağanüstü durumlarda iyi bir çözüm olduğunu düşündüğünü belirtti. Ayrıca %87.3'ü aslında kendi kendine ilaç kullanımını doğru bulmadığını, önemli bir rahatsızlığın atlanabileceğini belirtmiştir. Kendi kendine ilaç kullanımını doğru bulmayanların sıklığı fakültelere göre değerlendirildiğinde istatistiksel olarak anlamlı farkbulunmuştur ($p<0.05$). Tıp fakültesi öğrencilerinin %92.1'i, diş hekimliği fakültesi öğrencilerinin %85.6'sı, mühendislik fakültesi öğrencilerinin ise %84.6'sı doğru bulmadığını belirtmiştir. Öğrencilerin %11.9'u internetten araştırarak, %24.4'ü aile/çevre tavsiyesiyle, %29.1'i eczacı tavsiyesiyle kendi kendine ilaç aldıklarını belirtmişlerdir. Ayırca öğrencilerin %9.8'i COVID-19 pandemisi nedeniyle kendi kendine ilaç kullanmak zorunda kaldığını, 90.2'si ise pandemi sürecinden etkilenmediğini söylemiştir.

Sonuç: Üniversite öğrencileri kendi kendine ilaç kullanmanın aslında doğru olmadığını düşünmelerine rağmen kendi kendine ilaç kullanımı oldukça yüksek bulunmuştur. Öğrenciler arasında kendi kendine ilaç kullanımın yaygınlığının azaltılması için; ilaçların potansiyel zararları ve tehlikeleri konusunda daha fazla eğitime ve farkındalığa ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Kendi kendine ilaç kullanımı, COVID-19 pandemisi, üniversite öğrencileri

ABSTRACT

Aim: This study aims to evaluate university students' self-medication knowledge, attitudes, and practices.

Method: The cross-sectional study was carried out between January and June 2021, with 899 students from Samsun Ondokuz Mayis University's Faculty of Dentistry, Faculty of Medicine, and Faculty of Engineering whoagreed to participate in the study using Google Form online questionnaires. The 18-question survey was created to gather information about the students' knowledge, attitudes, and practices toward self-medication. SPSS

software version 22 was used to perform statistical analysis on the data sets. The collected data was analyzedusing descriptive and analytical statistics (chi-square test). The statistical significance was set at $p \leq .05$.

Result: This study included 899 university students, 334 (37.2%) of whom were male, and 565 (62.8%) of whom were female. 30.8% of the students study at the faculty of dentistry, 32.3% at the faculty of medicine, and 36.9% at the faculty of engineering. The prevalence of self-medication without a doctor's prescription was 45.1%. When students were asked about their thoughts on self-medication, 63.2% of them stated that they thought it was a good solution when the time was limited, 21.8% did not want to pay the examination fee, 66.9%had trouble reaching a doctor, and 69.4% stated that they thought it was a good solution during public crises like pandemics. 87.3% of them stated that self-medication was not good practice and an important illness could be missed due to self-medication practice. There was a statistically significant difference when the frequency of those who stated that self-medication was not good practice was evaluated according to faculties ($p<0.05$). It wasstated by 92.1% of the medical students, 85.6% of the dental students, and 84.6% of the engineering faculty students. 11.9% of the students practiced self-medication based on the internet search, 24.4% of them with family/environment advice, and 29.1% of those practiced with the advice of a pharmacist. Although 9.8% of the students stated that they practiced self-medication due to the COVID-19 pandemic, 90.2% stated that the pandemic did not affect their self-medication attitudes.

Conclusion: Although university students thought that self-medication was not good practice, the prevalence ofself-medication was high. There is a need for more education and awareness of self-medication practice's potential harm and dangers to reduce the prevalence among university students.

Keywords: Self-medication, COVID-19 pandemic, university students

CERVICAL PULPOTOMY TREATMENT CLINICAL AND RADIOLOGICAL 1 YEAR FOLLOW-UP: 5 CASE REPORTS

şükriye TÜRKOĞLU KAYACI, İpek ALTINTAŞ

sağlık bilimleri
üniversitesisağlık bilimleri
üniversitesi

ipekaltintas61@gmail.com

Özet:

AİM: In recent years, for the treatment of irreversible pulpitis in immature permanenet teeth, amputationtherapy is recommended rather than apexification because of its physiological devolopment of roots (1,2). The aim of this case report is to present the 1-year clinical and radiographic follow-up of 5 immature molars treated with cervical pulpotomy and hemostasis at different times.

METHOD: The patients applied to the Health Sciences University Faculty of Dentistry Pediatric Clinic with the complaints of deep caries and spontaneous pain in their first molar teeth. Detailed anamnesis, written and verbal consents were obtained from the parents of the patients, and their treatment was started.

After detailed clinical and radiographic examination, it was decided to apply cervical pulpotomy treatment. Itwas noted at what minute hemostasis was achieved during the pulpotomy treatment. Periapical radiographs were taken after the permanent restoration was made. After the pulpotomy treatment, the parents of the patients were called and information about the pain sensitivity of the patients was obtained. After the clinical procedure was completed, the patients were called for clinical control sessions at the endof the 1st month, 3rd month, 6th month and 1st year. Detailed clinical and radiographic evaluations were made at clinical follow-up appointments.

FINDING: It was learned that two patients had pain sensitivity on the 2nd day after the treatment. All teeth were found to be vital, asymptomatic and functional in the control sessions of the patients. No pain,mobility, fistula or coronal discoloration was observed. No pathology was detected in radiographic controls. In addition, root length elongation and thickening were observed on the radiograph.

CONCLUSION: As a result of cervical pulpotomy treatment, the vitality of the radicular pulp can be preserved and the continuation of physiological root development in connection with the formation of a hardtissue bridge on the pulp surface. Clinical and radiographic success can be achieved at different hemostasis times.

Anahtar Kelimeler:

Pulpotomy, Regeneration, Apexification

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Aile Hekimlerinin Erken Çocukluk Çağı Çürükleri Hakkındaki Bilgi, Tutum ve Uygulamalarının Değerlendirilmesi – Kesitsel bir çalışma

Evaluation of Family Physicians' Knowledge, Attitudes, and Practices Related to Early Childhood Caries—A Cross-Sectional Study

Merve MUTLUAY

Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

mervkrts@hotmail.com

Özet:

Amaç: Erken çocukluk çağı çürükleri (ECC), dünya çapında önemli bir ağız sağlığı sorunudur. Birçok okul öncesi çocuk erken dönemde aile hekimi muayenesine erişebilmesine rağmen, diş hekimi tarafından muayene edilememektedir. Bu nedenle aile hekimleri, çocukların ağız sağlığının geliştirilmesi ve ECC'nin önlenmesi için güvenilir ve doğru bir kaynak olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmanın amacı; tıp hekimlerinin erken çocukluk çağı çürüklerinin patogenezi ve ECC'den korunma için uygulanabilecek mevcut yöntemler hakkındaki bilgi, tutum ve uygulamalarını değerlendirmektir.

Yöntem: Bu kesitsel çalışmada, Türkiye'de çalışan aile hekimleri Google Formlar ile oluşturulmuş çevrimiçi bir anketi doldurmaya davet edilmiştir. Üç ana bölümden oluşan anket; demografik özellikler ve katılımcıların bilgi, tutum ve uygulamalarını değerlendiren sorulardan oluşmaktadır.

Bulgular: Ankete toplam 245 aile hekimi katıldı. Katılımcıların toplam doğru cevap yüzdesi %66,59 olarak hesaplandı. Katılımcıların sadece %11,4 'ü lisans döneminde bu konuda eğitim almıştır. %48,6'sı primer patojen olan Mutans Streptokok'un anneden ya da kardeşlerden bulaşabileceğini bilmektedir. %51,4' ü rutinmuayene sırasında ebeveynlere çocukların diş çıkarma, diş temizliği ve diş muayenesi konusunda bilgi vermektedir. %42,9' u ise bebeklerin/çocukların rutin muayenelerinde diş kontrolü yaptığını bildirmektedir.

Sonuç: Katılımcıların çoğu ECC hakkında iyi bilgi ve tutum bildirmesine rağmen konu ile ilgili uygulamalarda eksiklik tespit edildi. ECC' nin önlenmesi için etkili uygulamalar lisans öncesi ve sonrası eğitimlerle aile hekimlerine kazandırılmalıdır.

ABSTRACT

Objective: Early childhood caries (ECC) is a significant oral health problem worldwide. Many preschool children who have access to examinations by a family physician may not have access to a dentist. For this reason, family physicians are accepted as a reliable and accurate resource for the promotion of children's oral health and the prevention of ECC. The aim of this study was to evaluate the knowledge, attitudes, and practices of family physicians related to the pathogenesis of early childhood caries and current methods

that can be applied to prevent ECC. Method: In this cross-sectional study, family physicians working in Turkey were invited to complete an online questionnaire created with Google Forms. The survey consisted of three main parts: questions about the respondents' demographic characteristics, followed by questions evaluating the knowledge, attitudes, and practices of the respondents. Results: Two hundred and forty five family physicians participated in the study. The total correct answer percentage of the participants is 66.59%. Only 11.4% of the participants had received education on this subject during their undergraduate period. Of the participants, 48.6% knew that mutans streptococci, which is the primary pathogen, can be transmitted to a child from the child's mother or siblings; 51.4% stated that they give information to parents about their children's teething, teeth cleaning, and dental examination; and 42,9% reported that they examine children's teeth during routine examinations. Conclusion: Although most of the participants reported good knowledge and attitudes about ECC, the physicians' practices related to ECC were inadequate. Effective practices for the prevention of ECC should be taught to family physicians in pre- and post-graduate medical education.

Anahtar Kelimeler:

Aile hekimi, bilgi, çürük, erken çocukluk çağı çürükleri, koruyucu diş hekimliği caries, early childhood caries, family physician, knowledge, preventive dentistry

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Sınıf II Bölüm 1 Maloklüzyonun Herbst Apareyi ile Tedavisi Treatment of Class II Division 1 Malocclusion with Herbst Appliance

Leyla CIME AKBAYDOGAN, Esra ULUSOY MUTLUOL, Mehmet AKIN

Alanya Alaaddin Keykubat Universitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı
Selçuk universitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı
Alanya Alaaddin Keykubat Universitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

mutluolesra@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, iskeletsel Sınıf II ve dişsel Sınıf II bölüm 1 maloklüzyona sahip büyüme atılımı sonrası dönemdeki bir olgunun Herbst apareyi ile tedavisini sunmaktır.

Yöntem: 14 yıl, 5 aylık kız hasta Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'na alt çene geriliğine bağlı yüzün yandan görünümünün estetik olmaması ve diş çapraşıklığı şikayeti ile başvurmuştur. Olgunun klinik muayenesinde sağ ve sol taraflarda tam ünite Angle Sınıf II büyük azı ilişki, 4,5 mm overjet, öne eğimli alt kesici dişler ve yandan görünümün dış bükey olduğu tespit edilmiştir. Sefalometrik değerlendirmede, hastanın yatay yön büyüme şekline sahip olduğu görülmüştür (FMA:17,1; SN-GoGn: 30,0) ve iskeletsel Sınıf II maloklüzyon (SNA: 82,2; SNB: 76,3; ANB: 5,9) saptanmıştır. El bilek röntgeninde RU iskeletsel gelişim döneminde olduğu belirlenmiştir. Vakanın tedavisinde, ilk olarak Herbst apareyi tatbiki ile sabit fonksiyonel tedavi uygulanarak çeneler arası uyumsuzluk giderilmiştir. Herbst apareyi ile Sınıf I oklüzyon sağlanması sonrasında, 0,022 inch slot MBT sistem braketler ile hastaya sabit ortodontik tedavi uygulanmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Toplam tedavi, 8 ay Herbst apareyi ile, 6 ay düzeltme ve 2 ay ileri düzeltim ile, ortopediktedaviyi takiben 11 ay sabit ortodontik tedavi olmak üzere 19 ay sürmüştür. Angle Sınıf I büyük azı veköpek dişi ilişkisi sağlanmıştır. Hastanın yandan görünümü iyileştirilerek, estetik bir görünüş elde edilmiştir. Objective: The aim of this case report is to present the treatment of a case with skeletal Class II and dental Class II division 1 malocclusion in the post-peak period with Herbst appliance.

Methods: A 14-year, 5-month-old female patient applied to Selcuk University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, with complaints of a poor facial profile due to mandibular retrognathia and dental crowding. In the clinical examination of the case, a full unit Angle Class II molar relationship on both sides, 4.5 mm overjet, labial inclination of lower incisors and convex profile were detected. In the cephalometric evaluation, the patient was found to have a horizontal growth pattern (FMA: 17.1; SN-GoGn: 30.0) and a skeletal Class II malocclusion (SNA: 82.2; SNB: 76.3; ANB: 5.9) was found. In the hand-wrist radiograph, it was determined that skeletal growth was complete (Ru stage). In the treatment of the case,firstly, the jaw misalignment was corrected through fixed functional treatment using Herbst

appliance. After Class I occlusion was achieved with the Herbst appliance, fixed orthodontic treatment was carried out using
0.022 inch slot MBT system brackets.
Results and Conclusion: The total treatment was 19 months; consisting of 8 months of Herbst appliance, 6 months of correction, 2 months of overcorrection and, 11 months of fixed orthodontic treatment following orthopedic treatment. Angle Class I molar and canine relationship was achieved, in addition to an improvedfacial profile.

Anahtar Kelimeler:
Herbts, Sabit fonksiyonel tedavi, Sınıf II Bölüm 1 maloklüzyon
Herbst, Fixed functional therapy, Class II division 1 malocclusion

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Root parallelism with multibracket appliances and clear aligners: Pilot study

Frantzeska KARKAZİ, Yasemin Bahar ACAR

Department of Orthodontics, Marmara University, Istanbul, Turkey
Department of Orthodontics, Marmara University, Istanbul, Turkey

fkarkazi@aol.com

Özet:

Aim: To evaluate the difference in root parallelism after fixed and clear aligner treatment in mild crowding cases.

Methods: The sample consisted of 20 patients (10 males and 10 females) treated non-extraction mild crowding Class I cases with fixed Roth appliance and clear aligners. Root angulations were assessed usingthe angle measurement tool (Nemoceph©); the long axes of adjacent teeth were traced, yielding a convergence/divergence angle. Root parallelism was considered acceptable if the root angulation did not converge/diverge by more than 7 degrees. Between 1st molars and 2nd premolars, 2nd and 1st premolars, lateral and central incisors, and between central incisors in all four quadrants were all evaluated. For the average change in mesio-distal root angulation between the two techniques was measured by using of pre- and post-treatment panoramic radiographs.

Results: Statistically significant differences were obtained indicating a reduction in the convergence/divergence angles between in both techniques (at p-value <0.05). However, the average change in root angulation was not affected (p>0.05) by age gender.

Conclusion: Root parallelism was improved post-treatment with both techniques. Thus, clear aligners may be an effective treatment modality in controlling root angulation in non-extraction cases.

Anahtar Kelimeler:

Fixed Orthodontic Treatment, Clear Aligners, Root Parallelism

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

DİŞ HEKİMLERİNİN ORTODONTİK TANI, TEDAVİ VE YÖNLENDİRME YAKLAŞIMLARI / ORTHODONTIC DIAGNOSIS, TREATMENT AND CONSULTATION APPROACHES OF DENTISTS

pelin ERDOĞAN, emre KAYALAR , rafet GÜNEŞ

istanbul aydın üniversitesiİstanbul Aydın Üniversitesi

-

pelinerdogan18@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı serbest çalışan diş hekimlerinin ortodontik tanı, tedavi ve ortodonti uzmanına yönlendirme yaklaşımlarının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu araştırmadaki veriler Google Formlar programı kullanılarak oluşturulan 22 adet anket sorusundan oluşmaktadır. Anket, Türk Dişhekimliği Birliği'ne kayıtlı olan üyelere mail yoluyla gönderilmiştir. Çalışmaya gönüllülük esasına dayalı olarak 326 adet diş hekimi katılmıştır. Anket katılımcıların demografik bilgileri, ortodontik muayene yapma ve diagnostik kayıt alma kriterleri, ortodontik tedavi uygulama oranları ve uygulanan ortodontik tedavilerin dağılımları, ortodontik tedavi için hastaları ortodonti uzmanına yönlendirmesi ve ortodontik tedavi sonrası beklentilerini içeren sorulardan oluşmaktadır.

Bulgular: 326 adet diş hekiminden (176 erkek, 150 kadın) %21,8'inin ilk muayenede ortodontik muayene yapmadıkları, %75,7'sinin ortodontik tanı için kayıt almadığı ve %51'inin ortodonti uzmanı ile beraber çalıştığı, ortodontik teşhis yöntemlerini kullanan hekimlerin oranı en çok (%72,9) sefalometrik analizleri tercih ettikleri bulunmuştur. Diş hekimlerinin %32,7'sinin ortodontik tedavi uyguladıkları ve en fazla uygulanan tedavi yöntemlerinin (%77,3) şeffaf plak tedavisi olduğu, %95,06'sının ortodontik tedavi için hastaları ortodonti uzmanına yönlendirdikleri bulunmuştur. Ortodontik tedavi yöntemlerinden herhangi birinin uygulaması ile yaş, cinsiyet, çalışılan kurumda ortodonti uzmanı bulunması gibi faktörler arasında anlamlı farklılıklar vardır ($p<0,05$).

Sonuç: Çalışmamızda incelenen diş hekimlerinin bir kısmının ortodontik muayene yapmadığı, çoğunun ortodontik tanı yöntemlerinden yararlanmadığı, ancak ortodonti uzmanına yönlendirmenin yaygın olduğu; bazı hekimlerin ortodontik tedavi uyguladıkları ve en çok şeffaf plak tedavisi tercih ettikleri sonucuna ulaşılmıştır.

/ Objective: The aim of this study is to evaluate the approaches of general dentists for orthodonticdiagnosis, treatment and referral to an orthodontist.

Methods: The data in this research consists of 22 survey questions that can be accessed via the Internet using the Google Forms program. The questionnaire was sent to the members registered in the Turkish

Dental Association via e-mail. 326 dentists participated in the study on a voluntary basis. The questionnaireconsists of questions including demographic information of the participants, orthodontic examination and diagnostic recording criteria, orthodontic treatment application rates and distribution of orthodontic treatments, referral of patients to an orthodontist for orthodontic treatment, and expectations of dentistsafter orthodontic treatment.

Results: Of 326 dentists (176 men, 150 women), 21.8% did not perform orthodontic examinations at the first examination, 75.7% did not receive records for orthodontic diagnosis and 51% worked with an orthodontic specialist, the proportion of dentists using orthodontic diagnostic methods most (72.9%) preferred cephalometric Analyses. It was found that 32.7% of dentists performed orthodontic treatment and the most common treatment methods (77.3%) were clear aligner treatment, while 95.06% referred patients to an orthodontic specialist for orthodontic treatment. There are significant differences between the application of any of the orthodontic treatment methods and factors including age, gender, and the presence of an orthodontist in the dental institution ($p<0.05$).

Conclusions: In our study, it was concluded that some of the dentists examined did not perform an orthodontic examination, most did not use orthodontic diagnostic methods, but it was common to refer to anorthodontist; some dentists performed orthodontic treatment and preferred clear aligner treatment the most.

Anahtar Kelimeler:

Ortodontik tanı, Ortodontik tedavi, Diş hekimliği / Orthodontic diagnosis, Orthodontic treatment, Dentistry

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Özdeş İki Spektrofotometrenin Cihazlar Arası Güvenilirlik Ve Tekrarlanabilirliğinin İncelenmesi Evaluation of Interdevice Reliability and Repeatability of Two Identical Spectrophotometers

Tuba YILMAZ SAVAŞ, Abdulhaluk SAVAŞ, Ali Rıza TUNÇDEMİR

Selçuk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi
Necmettin Erbakan Üniversitesi
Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi

tuba-yilmaz@windowslive.com

Özet:

Amaç: Bu in-vitro çalışmanın amacı, farklı yazılımlara sahip özdeş iki spektrofotometrenin tekrarlanabilirliğini ve cihazlar arası güvenilirliğini değerlendirmektir.

Yöntem: Bir renk skalasına (Vita 3D Master, Vita Zahnfabrik) ait 26 adet renk tabı, farklı yazılımlara sahip (v509i: A cihazı, v505p: B cihazı) iki özdeş spektrofotometre (Vita EasyShade V) ile ölçüldü ve CIELAB değerleri kaydedildi (n=260). Spektrofotometrelerin ölçümleri arasındaki renk farkları (ΔE00) hesaplandı. Tekrarlanabilirlik değerlendirilmesi için aynı skalanın 3M2 renk tabı, iki spektrofotometre ile 50 kez ölçüldü. Cihazların skala ile renk eşleştirme doğruluk oranı hesaplandı. Cihazlar arası güvenilirlik ve cihazlar arasındaki ölçüm farkları, sınıf içi korelasyon katsayısı (ICC), Cronbach's alfa ve Paired T-testi kullanılarak hesaplandı (α=0,05).

Bulgular: Cihazlar arası güvenilirlik L*, a* ve b* parametreleri için yüksek düzeyde bulunmuştur (ICC>0,98). Renk skalasının ΔE00 değerleri 0,21 ile 1,78 arasında değişmektedir ve skaladaki bütün renklerin ΔE00 değerleri kabul edilebilirlik eşik değerinin altındadır (ΔE00<1,8). A cihazının ortalama L* değeri B cihazından önemli derecede yüksek (P<0,001), ortalama a* ve b* değerleri ise önemli derecede düşük bulunmuştur (P<0,001). Tekrarlanabilirlik her iki cihazda a* ve b* parametresi için mükemmel (SD<0,1), L* parametresi için ise biraz daha düşüktür (0,2<SD<0,3). Her iki cihazın skala ile renk eşleştirme doğruluk oranı %34,6 olarak hesaplanmıştır.

Sonuç: İki özdeş spektrofotometrenin cihazlar arası güvenilirliği ve tekrarlanabilirliği yüksek; renk farkı değerleri ise kabul edilebilir düzeyde bulunmuştur. Ancak her iki cihaz, aynı renk skalası için farklı L*, a* ve b* değeri ölçümü yapabilmektedir. Aim: The purpose of this in-vitro study was to evaluate the repeatability and interdevice reliability of two identical spectrophotometers with different software.

Method: Twenty-six shade tabs of a shade guide (Vita 3D Master, Vita Zahnfabrik) were measured with twoidentical spectrophotometers (Vita EasyShade V) with different software (v509i: Device A; v505p: DeviceB), and CIELAB values were recorded (n=260). The color difference (ΔE00) values between measurementsof spectrophotometers were calculated. For repeatability, the 3M2 shade tab of the same shade guide was

measured 50 times with each spectrophotometer. The matching accuracy rate of the devices with shade guide was calculated. Interdevice reliability and differences between devices were calculated using intraclass correlation coefficient (ICC), Cronbach's alpha, and Paired T-test (α=0.05).
Results: Interdevice reliability was found to be high for L*, a*, and b* parameters (ICC>0.98). The ΔE00 values of the shade tabs range from 0.21 to 1.78, which were lower than the acceptability threshold (ΔE00<1.8). The mean L* value of Device A was significantly higher than that of Device B (P<0.001), while the mean a* and b* values were significantly lower (P<0.001). The repeatability is excellent for a* and b* parameters (SD<0.1), however, slightly lower for the L* (0.2<SD<0.3) in both devices. The matching accuracy rates of both devices were calculated as 34.6%.
Conclusions: The reliability and repeatability of two identical spectrophotometers were found to be high,and the color difference values were found to be at an acceptable level. However, both devices can display different L*, a*, and b* values for the same shade guide.

Anahtar Kelimeler:

Güvenilirlik, Spektrofotometri, Renk, Cihaz Hatası Analizi
Reliability, Spectrophotometry, Color, Equipment Failure Analysis

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Tİ-BASE ABUTMENT ÜZERİNE SİMANTE EDİLEN VİDALI ZİRKONYA TEK KRONLARIN KLİNİK DEĞERLENDİRMESİ: 1 YILLIK RETROSPEKTİF ÇALIŞMA/

CLINICAL EVALUATION OF SCREW RETAINED VENEERED ZIRCONIA SINGLE CROWNS CEMENTED ON TI-BASE ABUTMENTS: 1 YEAR RETROSPECTIVE STUDY

Emine Nisa ÖZDİL, mehmet Esad GÜVEN

Necmettin erbakan university
Necmettin Erbakan
University
enozdil@erbakan.edu.tr

Özet:

İmplantüstü restorasyonlar için daha doğalı yakalama çabası hekimleri ve üreticileri metal kullanımını sınırlandırarak estetik materyallerinin kullanılmasına yönlendirmektedir. Bu amaçla geliştirilen ti-baselerle titanyum hacmi küçültülüp, estetik restorasyon hacmi arttırılmaya, böylece metal yansımasının önüne geçilmeye çalışılmaktadır. Çalışmamıza 35 adet ti-base üzerine simante edilen veneerlenmiş zirkonya destekli vidalı tek kron yapılan 35 hasta dahil edilmiştir. Ortalama 13,86 aylık gözlem süresi sonunda restorasyonların klinik durumları Modifiye USPHS kriterleriyle; periimplant ve simetrik dişlerin periodontal durumları Cep Derinliği (CD), Sondlamada Kanama (SK), Gingival İndeks (Gİ) ve Plak İndeksi (Pİ) ölçümleriyle değerlendirilmiştir. Buna göre anatomik formda 3 restorasyon, veneer kırığında 1 restorasyon Bravo skoru almıştır. Ayrıca 2 hastada vida gevşemesi kaydedilmiştir. Periodontal olarak implantüstü restorasyonlar ve dişler arasında CD (p= ,001), SK (p= ,000) ve Gİ (p= ,000) skorlarında anlamlı farklar bulunurken Pİ skorları arasında anlamlı farklılık bulunamamıştır (p=1,00).

The effort to achieve more naturalness for implant-supported restorations directs clinicians and manufacturers to use a greater extent esthetic materials by limiting the use of metal. With the ti-bases developed for this purpose, the volume of titanium was reduced and the volume of the aesthetic material was increased, thus it is aimed to prevent metal reflection. Thirty-five patients with veneered zirconia- supported screwed single crowns cemented on 35 ti-bases were included in this study. At the end of the observation period (mean 13.86 months), the clinical status of the restorations were scored with the Modified USPHS criterias. Periimplant and symmetrical teeth periodontal situations were evaluated with Pocket Depth (PD), Bleeding on Probing (BoP), Gingival Index (GI) and Plaque Index (PI) measurements. According to the examinations, 3 restorations in anatomical form and 1 restoration in veneer fracture received Bravo scores. Screw loosening was noted in 2 patients. Periodontally, there were significant differences in CD (p= ,000), SK (p= ,000) and GI (p= ,000) scores between implant-supported

restorations and teeth, but no significant difference was found PI scores (p=1,00).

Anahtar Kelimeler:

ti-base, zirkonya, periodontal skorlarti-base, zirconia, periodontal scores

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Protetik olarak rehabilite edilmiş amelogenezis imperfektalı hastanın 14 aylık takibi 14-MONTHS FOLLOW UP OF PROSTHETICALLY REHABILITATED PATIENT AFFECTED WITH AMELOGENESIS IMPERFECTA

mustafa fahri PAZARBAŞI

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

dt.pazarbasi@gmail.com

Özet:

* Sent for oral presentation at Necmettin Erbakan University International Dentistry Congress.
14-month follow-up of a prosthetically rehabilitated patient with amelogenesis imperfecta

Ravza Eraslan 1, Mustafa Fahri Pazarbaşı 2
1 Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, KayseriPhone Number: 0(530) 328 43 42, E-mail: ravzaeraslan@erciyes.edu.tr, https://orcid.org/0000-0002-0863-7052
2 Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, KayseriPhone Number: 0(505) 397 97 07, E-mail: dt.pazarbasi@gmail.com, https://orcid.org/0000-0002-2874-6395

INTRODUCTION: Amelogenesis imperfecta is a congenital disorder that affects the formation and mineralization of tooth enamel, concerns oral health, reduces quality of life and causes some physiological problems. In this presentation, according to the Witkop classification; The follow-up of a patient with hypoplastic type AI (Type IC) is presented. METHODS: This study was conducted in Erciyes University Faculty of Dentistry of the patient who was diagnosed with amelogenesis imperfecta hypoplastic type. functional rehabilitation and 14-month follow-up. RESULTS: Vertical dimension loss and TMJ problems,impacted teeth in the lower and upper jaws and their anatomical structures are distorted, aesthetic concern.CONCLUSION: Enamel cannot reach its normal thickness during development in patients withamelogenesis imperfecta hypoplastic type (Type IC). Crowns are conical or cylindrical. That's why the teethlook like they've been prepared. It is a big problem to eliminate aesthetic and functional problems in such patients. In particular, insufficient crown sizes in the permanent dentition and related vertical dimension losses necessitate long-term and multidisciplinary dental approach to treatment in patients with AI.

Keywords: Amelogenesis Imperfecta, dental aesthetics
Key Words: Amelogensis Imperfecta, dental esthetic

* Necmettin Erbakan Üniversitesi Uluslararası Diş Hekimliği Kongresinde sözlü sunum için gönderilmiştir. Protetik olarak rehabilite edilmiş amelogenezis imperfektalı hastanın 14 aylık takibi

Ravza Eraslan 1, Mustafa Fahri Pazarbaşı 2
1 Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Bölümü, Kayseri
Telefon No:0(530) 328 43 42, E-mail: ravzaeraslan@erciyes.edu.tr, https://orcid.org/0000-0002-0863-7052
2 Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Bölümü, Kayseri
Telefon No:0(505) 397 97 07, E-mail: dt.pazarbasi@gmail.com, https://orcid.org/0000-0002-2874-6395

GİRİŞ: Amelogenezis imperfekta, diş minesinin oluşumunu ve mineralizasyonunu etkileyen, ağız sağlığını ilgilendiren, yaşam kalitesini düşüren ve bazı fizyolojik sorunlara neden olandoğuştan gelen bir bozukluktur. Bu sunumda, Witkop sınıflamasına göre; hipoplastik tip Aİ'lı (Tip IC) hastanın takibi sunulmuştur. YÖNTEM: Bu çalışma Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde amelogenezis imperfekta hipoplastik tip tanısı konulmuş hastanın estetik ve fonksiyonel rehabilitasyonunu ve 14 aylık takibinden oluşmaktadır. BULGULAR: Dikey boyut kaybı ve TME sorunları, alt ve üst çenede gömülü kalmış ve anatomik yapıları bozulmuş dişler, estetik kaygı. SONUÇ: Amelogenezis imperfekta hipoplastik tip (Tip IC)'li hastalarda mine gelişim sırasında normal kalınlığına ulaşamamaktadır. Kronlar konik veyasilindiriktir. Bu yüzden dişler prepare edilmiş gibi gözükürler. Bu tip hastalarda estetik ve fonksiyonel problemleri gidermek büyük bir sorundur. Özellikle, daimi dentisyonda yetersiz kron boyutları ve buna bağlı vertikal boyut kayıpları Aİ'lı hastalarda, tedavininuzun süreli ve multidisipliner dental yaklaşımıyla yapılmasını zorunlu kılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Amelogenezis İmperfekta, dental estetikKey Words: Amelogensis İmperfecta, dental esthetic

Anahtar Kelimeler:
amelogenesis imperfecta, dental estetik
amelogenezis imperfekta, dental esthetitc

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi TAM

PROTEZ ÜRETİMİNDE CAD/CAM TEKNOLOJİSİ

ÖZLEM ÖZİŞÇİ

Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi A.D., Ankara, Türkiye

oslemozisci@gmail.com

Özet:

Giriş: Dişsizlik, sanayileşmiş ülkelerde nüfusun yaşlanması ile ve gelişmekte olan ülkelerde yetersiz ağız bakımı nedeniyle ciddi bir halk sağlığı sorunu haline gelmiştir. Tam protez rehabilitasyonu, implant tedavisinin anatomik, psikolojik veya finansal kısıtlamalarından dolayı uygulanamadığı dişsiz hastalar için en geleneksel tedavi seçeneğidir. Bilgisayar destekli tasarım/bilgisayar destekli üretimin (CAD/CAM) ortaya çıkışı hareketli protezlerde yeni bir çağın habercisi olmuştur. CAD/CAM teknolojisi, tam protezlerin üretimi de dahil olmak üzere implant, maksillofasiyal ve hareketli protezleri kapsayacak şekilde genişlemiştir. Tam protez üretimi için sunulan iş akışı, hasta bakımını, memnuniyetini ve rahatlığını iyileştirmek için verimliliği artırabilmekte ve hastalar için yeni ve özel uygulamalar sunabilmektedir. Sayısız avantajlara rağmen, tam protezler için şu anda uygulanan CAD-CAM yöntemlerinin sınırlamaları bulunmaktadır. Dişsiz hastalarda bilgisayar destekli teknolojinin uygulanması, hasta ziyaretlerinin sayısını önemli ölçüde azalttığı için tam protez tedavisini iyileştiriyor ve basitleştiriyor gibi görünse de tam protez üretimini araştıran sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler:

bilgisayar yardımlı tasarım, bilgisayar yardımlı üretim, protez tasarımı, tam protez

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Diş Hekimlerinin Mesleki Tükenmişlik Düzeylerinin İncelenmesi EvaluatIon of **OccupatIonal Burnout Levels of DentIsts**

Seçil ÖZKAN ATA

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

secilozkanata@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, özel ve kamuya ait hastane ve muayenehanelerde çalışan diş hekimlerinin tükenmişlik düzeylerini incelemek, Covid-19 pandemisi döneminin sağlık çalışanlarının yaşamları üzerindeki etkilerini çok boyutlu olarak araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırmaya Covid-19 pandemi sürecinde aktif olarak çalışmakta olan ve araştırmayakatılmaya gönüllü olan dişhekimleri dahil edilmiştir. Çalışma kapsamında sosyo demografik bilgi formu ve Maslach Tükenmişlik Ölçeği kullanılmıştır. Bilgi formu ve ölçek, pandemi nedeni ile elektronik ortamda uygulanmıştır. 35 diş hekimi ve 6 uzman diş hekimi katılım göstermiştir.

Bulgular: Katılımcıların %80'i (33 kişi) kamuda çalışmakta ve kamuda çalışanların %42'si (14 kişi) filyasyon merkezlerinde 3 aydan fazla süre ile görevlendirilmişti. Çalışmada ölçeğin güvenilirliğini ölçmek amacıyla Cronbach's Alpha katsayısı kullanılmıştır ve tükenmişlik ölçeği alt boyutları için α> 0,80'nin üzerinde olduğu tespit edilmiştir.Kamuda çalışanların grup ortalaması, muayenehanede çalışan diş hekimlerinden anlamlıbir şekilde yüksek bulunmuştur. Diş hekimleri içinde filyasyonda görevlendirilen dişhekimlerinin tükenmişlik düzeyleri ise diğer dişhekimlerine göre daha düşük olarak tespit edilmiştir.

Sonuç: Pandemi döneminde ağız içinde direk tedavi uygulamak zorunda kalan, direk bulaş riskine maruz kalan diş hekimlerinde tükenmişlik düzeyi fazla çıkmıştır. İş doyumunu artıracak ve tükenmeyi azaltacak şekilde çalışma şartlarında düzenlemeler yapılması çalışanların sağlığı ve iş veriminin ve kalitesinin artmasıbakımından önemlidir.

Purpose: The aim of this study is to examine the burnout levels of dentists working in private and public hospitals, and to investigate the effects of the Covid-19 pandemic period of healthcare professionals in a multidimensional spectrum.

Materials and Methods: Dentists who actively worked during the Covid-19 pandemic and volunteered to participate were included in this study. Socio-demographic information form and Maslach Burnout Scale were used within the scope of the study. The information form and the scale were applied electronically due

to the pandemic. 35 dentists and 6 specialist dentists were participated.
Results: 80% of the participants (33 dentists) was working at the public hospitals and 42% (14 dentists) of the public hospital's dentists were assigned to the filiation teams for more than 3 months. In the study, Cronbach's Alpha coefficient was used to measure the reliability of the scale and it was found to be above $\alpha > 0.80$ for the sub-dimensions of the burnout scale. Among the dentists, the burnout levels of the dentists assigned in filiation teams were found to be lower than the other dentists.
Conclusion: The burnout level was higher in dentists who treated dental patients during the pandemy. the reason of this maybe because they were directly contaminated and at high risk. Working conditions should be improved to increase the job satisfaction and minimal burnout level is important for the health of employees to increase work efficiency and quality.

Anahtar Kelimeler:

Diş hekimliği, tükenmiştik, covid-19

Dentistry, burnout, Covid-19

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Zeolit Nanopartikülü İlavesinin Dental Akrilik Rezin Üzerine Mekanik Etkileri / MechanIcal effects of zeolIte nanopartIcle addItIon on dental acrylIc resin

Çisel KISA, Necla DEMİR

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi protetik Diş Tedavisi ABDSelçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi ABD

cisel_kisa92@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı kendi kendine polimerize olan polimetilmetakrilat (PMMA) protez kaide rezinine farklı oranlarda antimikrobiyal ajan olarak eklenen zeolit nanopartikülünün basma dayanımına ve yüzey sertliğine etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Üreticinin tavsiyelerine göre ölçülere ve random ölçülere sahip olmak üzere kendi kendine polimerize olan PMMA silindirik şekilli toplam 60 örnek üretilmiştir. Aşağıdaki dört grup karşılaştırılmıştır; Grup 1: Random/ Kontrol grubu PMMA, Grup 2: Random/ zeolit + PMMA, Grup 3: 3:1 oranlı PMMA toz/sıvı Kontrol grubu ,Grup 4: 3:1 oranlı PMMA toz/sıvı+ zeolit. Örnekler polimerize edildikten sonra 15 gün distile suya (37°C) daldırılmıştır.Yüzey sertliği ve basma dayanımı ölçülmüştür. Dijital Shore A durometre ile yüzey sertliği ölçümleri yapılmıştır. Devotrans cihazı ile basma dayanımı ölçülmüştür. Veriler IBM SPSSV23 ile analiz edilmiştir. Gruplara göre normal dağılım gösteren basma dayanımı ve mikrosertlik değerlerini karşılaştırmak için tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, kendi kendine polimerize olan akrilik rezine zeolit nanopartikülü eklenmesinin ardından basma dayanımında önemli bir artış ($P < 0.001$) gözlenmiştir. Grup 4'te basma dayanımındaki artış maksimum olmuştur.Yüzey sertliği değerleri arasında da anlamlı bir fark bulunmuştur.

Sonuç: Zeolit nanopartikülü çoğunlukla antimikrobiyal ajan olarak kabul edilse de PMMA rezininin mekanik özelliklerini artırmak için de kullanılabildiği görülmüştür.

Aim: The aim of this study was to evaluate the effect of zeolite on compressive strength and surface hardness, which was added into self-cure polymerized polymethylmethacrylate (PMMA) denture base resin as antimicrobial agent.

Method: A total of 60 self-cured denture base acrylic cylindrical shaped resin specimens were fabricated according to the manufacturer's recommendations and randomly. The following four groups were

compared; Group 1: Random/ Control group PMMA, Group 2: Random/ PMMA + zeolite , Group 3: 3:1 ratioPMMA powder/ liquid Control group, Group 4: 3:1 ratio PMMA powder/ liquid + zeolite. Hardness and compressive measurements were performed after polymerisation and immersion in distilled water (37°C) for 15 days. Measurements were made with a digital Shore A durometer for an operational test. The compressive strength was measured with the Devotrans device. Data was analyzed with IBM SPSS V23. One-way analysis of variance was used to compare the normally distributed compressive and microhardness values according to the groups.

Results: A significant ($P < 0.001$) increase in compressive strength following incorporation of Zeolite to self-cure polymerized acrylic resin was observed when compared with the control. The increase in the mean compressive strength was the highest in the group 4. There is also significant difference in microhardness values.

Conclusion: Although zeolite nanoparticle is mostly used as an antimicrobial agent,it can be used also increase the mechanical properties of PMMA resin.

Anahtar Kelimeler:

PMMA, zeolit, akrilik rezinleri, sıkıştırıcı kuvvet, sertlik / PMMA, zeolite, acrylic resins, compression strength, hardness

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Farklı Materyaller ve Gövde Dizaynlarının 3-Üniteli Sabit Dental Restorasyonların Stres DağılımınaEtkisinin Sonlu Elemanlar Analizi ile İncelenmesi

Mehmet Gökberkkaan DEMİREL, Reza MOHAMMADİ, Ali Rıza TUNÇDEMİR

Necmettin Erbakan University
Necmettin Erbakan University
Necmettin Erbakan University

kaandemirel@erbakan.edu.tr

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı 3-üniteli sabit dental protezlerin (3ÜSDP) uygulanmasında farklı materyallerin kullanılmasının ve eksik dişi tamamlamak için kullanılan pontiklerin okluzal bölgedeki bukkolingual genişliğinin azaltılmasının, çiğneme esnasında okluzal yüklerin restorasyon üzerinde oluşturduğu stresin dağılımına etkisini incelemektir.

Yöntem: 3 üniteli bir sabit dental restorasyon hazırlayabilmek için 16 numaralı diş eksik kabul edilerek 15ve 17 numaralı dişler diş preparasyon prensiplerine uygun olacak şekilde fantom çenelerden prepare edildi ve bir model tarayıcı yardımı ile taranarak STL dosyası formatına çevrildi. Bu çalışmada stres dağılımını inceleyebilmek için Full Metal Cr-Co (FM) ve Monolitik Zirkonyum (MZ) olmak üzere iki farklı materyalden; eksik dişin okluzal morfolojisi ile uyumlu olacak uygun morfolojili gövdeye (UM) ve eksik dişin orijinal morfolojisinden alan olarak %30 oranında daraltılmış şekilde dar morfolojili gövdeye (DM) sahip olmak üzere iki farklı gövde dizaynına sahip 4 farklı grup oluşturuldu. Elde edilmiş STL dosyaları sonlu eleman analizi için aktarıldı ve 400 N kuvvetindeki dikey okluzal yükler restorasyonun uygun bölgelerine uygulanarak Von Mises Stres testi ile analizi yapıldı.

Bulgular: DM'li MZ restorasyonlarda en düşük Von Mises Stres değeri ortaya çıkmışken en yüksek değer UM'li FM restorasyonlarda ortaya çıkmıştır. Her iki materyal için de DM'li restorasyonlar daha düşük Von Mises Stres değerine sahiptir.

Sonuçlar: Restorasyonların gövde dizaynı ve restorasyonlarda kullanılan materyaller sabit dental restorasyonlara iletilen okluzal yüklerin dağılımında önemli bir role sahiptir ancak ortaya çıkan tüm stres değerleri restorasyonun üretildiği materyallerin dayanabileceği maksimum stresten daha düşüktür. Bu materyaller ile üretilen restorasyonlar gövde dizaynından bağımsız olarak ağız içerisinde rahatlıkla kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler:

Monolitik Zirkonyum, Sabit Dental Protezler, Sonlu Elemanlar Analizi, Tam Metal Restorasyonlar.

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

PROTETİK TEDAVİLERDE DOĞRUDAN METAL LAZER SİNTERLEME TEKNİĞİNİN İNCELENMESİ: LİTERATÜR DERLEMESİ

INVESTIGATION OF DIRECT METAL LASER SINTERING TECHNIQUE IN PROSTHETIC DENTISTRY:A LITERATURE REVIEW

Merve BOTSALI, Sibel DİKİCİER, Arzu ATAY

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık Bilimleri Üniversitesi

kiratli.merve@gmail.com

Özet:

Amaç. Protetik diş hekimliğindeki metal alaşımlardan elde edilen restorasyonları üretmek için kullanılan ve Eklemeli İmalat teknolojilerinden biri olan Doğrudan Metal Lazer Sinterleme(DMLS) yöntemini incelemek ve bu yöntemi geleneksel döküm tekniği ile karşılaştırmak.

Yöntem. Metal üretiminde kullanılan Eklemeli İmalat teknolojileri ve DMLS ile ilgili literatür taranmış, protetikdiş hekimliğindeki kullanım alanları ve uygulama prosedürleri derlenmiş ve açıklanmıştır. DMLS hakkında yayınlanmış makalelerin toplanması için diş hekimliği alanındaki veri kaynakları taranmıştır. DMLS yöntemi ile üretilen Titanyum(Ti) ve Co-Cr alaşımlarından elde edilen protetik restorasyon altyapılarını içeren çalışmalar incelenmiştir.

Bulgular. DMLS yöntemini değerlendirmek üzere yapılan çalışmalarda DMLS ve döküm ile üretilen restorasyonlar yapısal özellikler, sertlik, yüzey özellikleri, korozyona direnç, iyon salınımı, sitotoksisite, marjinal aralık, marjinal ve internal uyum gibi parametreler açısından in vitro ve in vivo olarak karşılaştırılmıştır. DMLS alaşımlarının daha homojen ve kompakt bir yapıya sahip olduğu ve sertlik değerlerinin dökümden daha yüksek olduğu bulunmuştur. Döküm restorasyonların yüzey pürüzlülüğü değerlerinin DMLS karşısında daha yüksek olduğu ve bu nedenle plak ve mikroorganizma tutulum riskinin daha fazla olabileceği bildirilirken; korozyon direnci, iyon salınımı ve sitotoksik özellikler karşılaştırmasında her iki üretim tekniği ile elde edilen restorasyonlar için benzer değerler sunulmuştur. Marjinal uyumu değerlendirmek için yapılan çalışmalarda ise; DMLS ile üretilen metal altyapıların kabul edilebilir marjinal uyum gösterdiğini bildiren sonuçların yanında, yüksek marjinal aralık, düşük marjinal ve internal uyum değerlerine sahip olduğunu bildiren sonuçlar da mevcuttur.

Sonuç. DMLS ile üretilmiş metal protetik restorasyonlar ve altyapıları için biyolojik ve mekanik kabuledilebilirliğini ölçmek ve uzun vadeli klinik başarısını değerlendirmek için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Aim. To examine the Direct Metal Laser Sintering (DMLS) method, which is one of the Additive Manufacturing technologies used to produce restorations obtained from metal alloys in prosthetic dentistry, and to compare this method with the traditional casting technique.

Method. The literature on Additive Manufacturing technologies and DMLS used in metal production has been reviewed, and application procedures in prosthetic dentistry have been compiled and explained. Data sources in dentistry were searched to collect published articles about DMLS. Studies involving prosthetic frameworks obtained from Titanium (Ti) and Co-Cr alloys produced by DMLS method were examined.

Results. In studies conducted to evaluate the DMLS method, restorations produced by DMLS and casting were compared in vitro and in vivo in terms of parameters such as structural properties, hardness, surface properties, corrosion resistance, ion release, cytotoxicity, marginal gap, marginal and internal fit. It has been found that DMLS alloys have a more homogeneous and compact structure and their hardness values are higher than castings. It has been reported that the surface roughness values of cast restorations are higher against DMLS and therefore the risk of plaque and bacterial adhesion to the surface of material may be higher; In comparison of corrosion resistance, ion release and cytotoxic properties, similar values are presented for restorations obtained with both fabrication techniques. In the studies conducted to evaluate the marginal fit; In addition to the results reporting that the metal frameworks produced with DMLS show acceptable marginal fit, there are also results reporting that they have high marginal gap, low marginal and internal fit values.

Conclusion. More studies are needed to measure the biological and mechanical acceptability of DMLS fabricated metal prosthetic restorations and substructures and to evaluate their long-term clinical success.

Anahtar Kelimeler:

DMLS, CAD/CAM, Lazer sinterleme, Metal alaşımlar, Eklemeli imalat

DMLS, CAD/CAM, Laser sintering, Metal alloys, Additive manufacturing

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Farklı CAD/CAM Tam Seramik Malzemelerin Makaslama Bağlanma Dayanımı/ Shear Bond Strength of Different CAD/CAM Full Ceramic Materials

özge GENÇ, mehtap BOZKURT, necla DEMİR

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği
FakültesiMedi Diş Kliniği
Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

ozgegnc@gmail.com

Özet:

Farklı CAD/CAM Tam Seramik Malzemelerin Makaslama Bağlanma Dayanımı

Amaç: Çalışmanın amacı, farklı CAD/CAM tam seramik materyallerin makaslama bağlanma dayanımını karşılaştırmaktır.

Materyal-Method: Çalışmamızda lityum disilikat cam seramik (IPS E.max CAD), zirkonya destekli lityum silikat seramik (Vita Suprinity), polimer infiltre cam seramik (Vita Enamic) ve hibrit seramik (GC Cerasmart) kullanılmıştır. Seramikler her grupta 10 adet olmak üzere 2 mm kalınlığında hazırlanmıştır. Tüm örnekler teflon kalıp kullanılarak Variolink Esthetic DC rezin simanla bağlanmıştır. Ardından örneklere 5000 tur termal siklus uygulanmıştır. Makaslama bağlanma dayanımı testi uiversal test cihazında 0,5 mm/dk hızda uygulanmıştır. Bağlanma dayanımı değerleri MPa cinsinden hesaplanmıştır. Kopma tipleri stereomikroskop ile sınıflandırılmış ve ardından SEM görüntüleri elde edilmiştir. Sonuçlar MANOVA ile analiz edilmiştir ($p < 0.05$).

Bulgular: Grupların ortalama değerleri arasında farklılıklar vardır ($p<0,001$). Ortalama değer Vita Suprinity grubunda 11.2, Vita Enamic grubunda 10.6, IPS E.max grubunda 7.5 ve Cerasmart grubunda 4.6 bulunmuştur. Vita Suprinity ve Vita Enamic gruplarının ortalama değerleri arasında fark yoktur. Benzer şekilde IPS E.max ve Cerasmart grupları arasında da fark bulunmamaktadır ve ortalama değerleri diğerlerinden daha düşük olarak elde edilmiştir.

Sonuç: Çalışmamızın sonuçlarına göre en yüksek bağlanma dayanımı değerleri Vita Suprinity ve Vita Enamic seramik materyallerinde görülmüştür. Bağlanma dayanımı değerleri aşağıdaki gibi sıralanmaktadır: Vita Suprinity› Vita Enamic › IPS E.max› Cerasmart

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, cam seramik, kayma kuvveti

Shear Bond Strength of Different CAD/CAM Full Ceramic Materials

Aim : The aim of the study is to compare the shear bond strength of different CAD/CAM full ceramic meterials.

Material-Methods : Lithium disilicate glass ceramic (IPS E.max CAD), zirconia reinforced lithium silicate ceramic (Vita Suprinity), polymer infiltrated glass ceramic (Vita Enamic) and hybrid ceramic (GC Cerasmart)were used. Ceramics were prepared 2mm thicknesses in each group of ten specimens. All ceramic specimens were bonded to Variolink Esthetic DC resin cement by using a teflon mold. The specimens wereaged with 5000 thermocycling. They were applied shear force with a speed of 0,5 mm/min until fracture in universal testing aparatus. Shear bond strength values were calculated. The failure modes were classified with stereomicroscop and than SEM images were obtained. Results were analyzed by MANOVA ($p < 0.05$).Results : There are differences between the mean values of groups. ($p<0,001$) The mean value was 11.2in the Vita Suprinity group, 10.6 in the Vita Enamic group, 7.5 in the IPS E.max group and 4.6 in the Cerasmart group. There is no difference between the mean values of the Vita Suprinity and Vita Enamic groups. Similarly, there is no difference between IPS E.max and Cerasmart groups and their average values were obtained lower than the others.

Conclusion: According to the study, the highest bond strength values were seen in Vita Suprinity and Vita Enamic ceramic materials. The bond strength values are listed as follows: Vita Suprinity› Vita Enamic › IPS E.max› Cerasmart.
Key Words: CAD/ CAM, glass ceramics, shear strength

Anahtar Kelimeler:

CAD/CAM, cam seramik, kayma kuvveti
CAD/ CAM, glass ceramics, shear strength

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Farklı Seramik Primerlerinin Rezin Simanın Zirkonyaya Bağlanma Dayanımı Üzerine Etkisİ / Influence of DIfferent CeramIc PrImers on Bond Strength of ResIn Cement to ZIrconIa

Tuba YILMAZ SAVAŞ, Simel KARACA, Ceyda AKIN, Özgür İNAN

SELÇUK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ABDSELÇUK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ aBD
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ABDDENTİNAN AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞI POLİKLİNİĞİ

simel_krc@hotmail.com

Özet:

AMAÇ: Bu in vitro çalışmanın amacı, farklı seramik primerlerin rezin siman ve zirkonya seramikleri arasındaki makaslama bağlanma dayanımı (SBS) üzerine etkisini değerlendirmek ve karşılaştırmaktır.

YÖNTEM: Elli adet zirkonya örnek (IPS e.max ZirCAD) hazırlandı ve yüzey işlemlerine göre rastgele 5 gruba ayrıldı (n=10): Grup 1: kontrol (yüzey işlemi uygulanmadı), Grup 2: 50 µm'luk Al2O3 ile kumlama, Grup 3: Super-Bond Universal Ceramic Primer (Sun Medical), Group 4: Monobond N (Ivoclar Vivadent), Group 5: Z-Prime Plus (Bisco). Her grup için işlem görmüş zirkonya örneklerin üzerine 3 mm çapında self- adeziv rezin siman (Nova Resin) uygulandı ve polimerize edildi. Tüm örnekler 37oC distile suda 24 saat bekletildi. Makaslama bağlanma dayanımı testi, universal test cihazı kullanılarak (1 mm/dak) yapıldı. Veriler, tek yönlü ANOVA ve post-hoc Tukey testi kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi (α=0.05).

BULGULAR: Grupların ortalama SBS değerleri arasında anlamlı farklılık gözlendi (P<0,001). En düşük ortalama SBS değeri Grup 1'de bulundu (4,27±2,71 MPa). Grup 2 (9,58±5,64 MPa), Grup 1 ve primer kullanılan gruplardan istatistiksel olarak farklıydı (P<0,05). Grup 3 (19,87±3,85 MPa), Grup 4 (21,23±3,17 MPa) ve Grup 5 (17,68±3,97 MPa) Grup 1 ve 2'den daha yüksek SBS değerleri sergiledi, ancak bu grupların ortalama SBS değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilemedi (P=0,288).

SONUÇ: Seramik primerlerin kumlama yapılmadan uygulanması, rezin siman ile zirkonya seramiği arasındaki makaslama bağlanma dayanımını arttırmıştır. Ayrıca, kullanılan farklı primerlerin bağlanma dayanımları arasında bir fark bulunamadı. / AIM: The purpose of this in-vitro study is to evaluate and compare the influence of different ceramic primers on shear bond strength (SBS) between resin cement and zirconia ceramics.

MATERIALS AND METHODS: Fifty zirconia specimens (IPS e.max ZirCAD) were prepared and randomly divided into 5 groups according to surface treatments as follows (n=10): Group 1: control (no surface treatment), Group 2: sandblasting with 50-µm Al2O3, Group 3: Super-Bond Universal Ceramic Primer (Sun Medical), Group 4: Monobond

N (Ivoclar Vivadent), Group 5: Z-Prime Plus (Bisco). A self-adhesive resincement (Nova Resin) in 3 mm diameter was applied over the treated zirconia specimens for each group and polymerized. All specimens were stored in distilled water at 37oC for 24 hours. The shear bond strength test was performed using a universal testing machine (1 mm/min). Data were statistically analyzed by using one-way ANOVA and post-hoc Tukey's test (α=0.05).
RESULTS: Significant difference was observed among the mean SBS values of the groups (P<0.001). The lowest mean SBS value was found in Group 1 (4.27±2.71 MPa). Group 2 (9.58±5.64 MPa) was statistically different from Group 1 and primer used groups (P<0.05). Group 3 (19.87±3.85 MPa), Group 4 (21.23±3.17 MPa), and Group 5 (17.68±3.97 MPa) exhibited higher SBS values than Group 1 and 2, however, therewas no statistically significant difference among the mean SBS values of these groups (P=0.288).
CONCLUSION: Application of ceramic primers without sandblasting increased the shear bond strength between resin cement and zirconia ceramic. Also, there was no difference in bond strength among the different primers used.

Anahtar Kelimeler:

yttria stabilized tetragonal zirconia, surface properties, resin cement, dental bonding / yttria stabilize dörtgen zirkon, yüzey özellikleri, rezin simanı, bağlayıcı

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Geçici kuron materyallerinin renk stabiliteleri ve yüzey özelliklerinin karşılaştırılması COMPARISON OF COLOR STABILITY AND SURFACE PROPERTIES OF INTERIM MATERIALS

Artur İSMATULLAEV, Simge TAŞIN

University of Kyrenia
Cyprus Health and Social Sciences University

arturdag@gmail.com

Özet:

Amaç: Geleneksel olarak polimerize edilmiş, CAD-CAM eksiltilmiş ve 3-boyutlu yazılmış geçici kuron malzemelerinin renk stabilitesini, yüzey pürüzlülüğünü ve mikro sertliğini termal siklusdan önce ve sonra karşılaştırmaktır.

Yöntem: Otopolimerizan polimetilmetakrilat rezin (M-PMMA), otopolimerizan bis-akril kompozit rezin (M- BC), PMMA-bazlı CAD-CAM blok rezin (Milling) ve 3-boyutlu yazılmış rezinden (Printing) disk şeklinde örnekler üretildi (n=10). Bütün örnekler, otomatik polisaj cihazında su soğutması altında polisajlandı. Termalsiklus öncesi ve sonrası renk parametreleri, yüzey pürüzlülükleri ve Vickers mikro sertlikleri ölçüldü. Renk (CIEDE2000 [ΔE00]), pürüzlülük (ΔRa) ve sertlik (ΔH) değişimleri hesaplandı. Veriler Shapiro-Wilk testini takiben Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U ve Wilcoxon signed-rank testleriyle analiz edildi. ΔE00, ΔR ve ΔH değerleri arasındaki korelasyonu belirlemek için Spearman kolerasyon analizi kullanıldı (α=0.05).

Bulgular: Termal siklus öncesi ve sonrası, en yüksek yüzey pürüzlülük değerlerini M-PMMA gösterirken bunu Milling, M-BC ve Printing takip etmiş; en yüksek mikro sertlik değerlerini Printing gösterirken, bunu Milling, M-BC ve M-PMMA takip etmiştir (P<0.01). Materyal tipi ve termal siklus işleminin, ΔE00, ΔR ve ΔH değerleri üzerinde istatistiksel olarak anlamlı etkisi olmuştur (P<0.05). En yüksek ΔE00 değerlerini M- PMMA gösterirken, bunu Printing, M-BC ve Milling takip etmiştir. ΔE00, ΔRa (R=0.738) ile pozitif ve ΔH (R=-0.786) ile negatif korelasyon gösterirken, ΔRa ve ΔH (R=-0.731) negatif korelasyon göstermiştir.

Sonuç: Mevcut çalışmanın sonuçları, 3-boyutlu yazılmış geçici kuron malzemelerinin geleneksel olarak polimerize edilmiş ve CAD-CAM eksiltilmiş malzemelerden daha iyi yüzey özelliklerine sahip olduğunu ve CAD-CAM eksiltilmiş malzemelerin ilk renk ve yüzey özelliklerini korumada en yüksek kararlılığa sahip olduğunu göstermiştir.

Purpose: To compare the color stability, surface roughness and microhardness of conventionally polymerized, CAD-CAM milled, and 3D-printed interim materials before and after thermocycling.

Materials and Methods: Disc-shaped specimens (n=10) were fabricated from autopolymerized polymethyl

methacrylate resin (M-PMMA), bis-acryl composite resin (M-BC), CAD-CAM PMMA-based polymer (Milling), and 3-dimensional-printed composite resin (Printing). All specimens were sequentially polished in an automatic polisher machine. Color parameters, surface roughness, and Vickers microhardness were measured before and after thermocycling. Color (CIEDE2000 [ΔE00]), surface roughness (ΔRa), and microhardness (ΔH) differences were calculated. Data were statistically analyzed with the Shapiro-Wilk testfollowed by Kruskal-Wallis test, the Mann-Whitney U test, and Wilcoxon signed-rank test. Spearman's correlation analysis was used to determine correlation among the ΔE00, ΔRa, and ΔH values (α=0.05).

Results: Surface roughness values were the highest for M-PMMA, followed by those for Milling, M-BC and Printing (P<0.01) and microhardness values were the highest for Printing, followed by those for Milling, M- BC and M-PMMA (P< 0.01), before and after thermocycling. The tested material and thermocycling had a statistically significant influence on the ΔE00, ΔRa, and ΔH values (P<0.05). The ΔE00 values were highestfor M-PMMA, followed by Printing, M-BC, and Milling. The ΔE00 was positively correlated with the ΔRa (R=0.738) and negatively with the ΔH (R=-0.786). The ΔRa and ΔH (R=-0.731) presented negative correlation.

Conclusion: The results showed that 3D-printed interim materials had better surface properties than conventionally polymerized and milled materials and milled materials had the highest stability in maintainingtheir initial color and surface properties.

Anahtar Kelimeler:

Dijital Diş Hekimliği
Renk Stabilitesi
Yüzey Özellikleri

Digital dentistry
Color stability
Surface properties

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Kanal Tedavili Daimi Dişlerde Farklı Restorasyon Seçeneklerinin Yaş, Cinsiyet ve Diş GRUPLARINAgöre Dağılımının İncelenmesi / Different Restoration Options in Permanent Teeth with Root Canal Treatment

Examination of the Distribution by Gender and Dental Groups

GAMZE KARAMAN, eyyüp ALTINTAŞ

YALOVA ADSM
FIRAT
ÜNİVERSİTESİ

dt.gamzekaraman@gmail.com

Özet:

Endodontik tedavi görmüş bir dişin ağızda uzun süre fonksiyon görmesi için diş dokusundaki kayıp uygun bir restorasyonla tamir edilmelidir. Başarılı bir kök kanal tedavisi için apikal sızdırmazlığın yanı sıra koronal sızdırmazlığında sağlanması gerekmektedir. Kök kanal tedavisi sonrası dişlerin fonksiyonel olarak kullanımını etkileyen birçok faktör vardır. Dişin restorasyonu da bu faktörlerden birisidir.

Bu çalışmanın amacı; herhangi bir etiyolojik nedenle endodontik olarak tedavi edilen dişlerin restorasyon seçimi üzerine yaş, cinsiyet ve diş grupları bakımından değerlendirilmesidir.

Çalışma kapsamında Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı'na Ocak 2018- Mart 2018 tarihler arasında başvurmuş, kök kanal tedavisi olan 18-80 yaş aralığındaki 528 hastanın dijital panoramik radyografileri değerlendirilerek hastaların; cinsiyet ve yaşları, kök kanal tedavisi gören diş grupları (kesici-premolar-molar) kaydedilmiştir. Dişlere uygulanan restorasyon tiplerinin kaydı ise dolgu, kron ve post-kron ve post-dolgu olarak 4 ana grupta incelenmiştir.

Çalışma kapsamında; en çok kanal tedavisinin %35,5 orananında molar dişlere uygulandığı, kanal tedavisi görmüş dişlerin %51 oranında dolgu ile restore edildiği tespit edildi.

In order for an endodontically treated tooth to function in the mouth for a long time, the loss of tooth tissue must be repaired with an appropriate restoration. For a successful root canal treatment, it is necessary to provide coronal sealing as well as apical sealing. There are many factors that affect the functional use of teeth after root canal treatment. Restoration of the tooth is one of these factors.

The aim of this study is to evaluate the teeth treated endodontically for any etiological reason in terms of age, gender and tooth groups on the selection of restoration.

Within the scope of the study, digital panoramic radiographs of 528 patients aged 18-80 who applied to Fırat University

Faculty of Dentistry, Department of Endodontics between January 2018 and March 2018, were evaluated; Gender and age, groups of teeth undergoing root canal treatment (incisors-premolar-

molar) were recorded. The recording of the restoration types applied to the teeth was examined in 4 maingroups as filling, crown , post crown.and post fiiling.

Scope of work; it was determined that the most common root canal treatment was 35.5% of molar teeth,and 51% of teeth that had root canal treatment were restored with filling.

Anahtar Kelimeler:

Kök kanal tedavisi, restorasyon, yaş, cinsiyet

Root canal treatment, restoration, age, gender

POSTER

Ön Bölgede Silikon Rehber Tekniği ile Direkt Restorasyon: 1 Olgu Sunumu

AMAÇ: Ön dişlerin renk, şekil , yapısal ve pozisyon anormallikleri hastalar için önemli estetik ve fonksiyonel sorunlarayol açabilir. Günümüz modern diş hekimliği alanında yapılan çalışmaların çoğu diş dokularında çeşitli nedenlerle oluşan anormalliklerin giderilmesinde kullanılacak, diş rengi restoratif materyallerin ve yöntemlerin geliştirilmesi üzerine yoğunlaşmıştır. Silikon rehber tekniği ve devital beyazlatma bu yöntemlerden bir kaçıdır. Bu olgu sunumununamacı devital beyazlatmanın ardından silikon rehber tekniği kullanılarak direkt kompozit restorasyon yapımının klinikuygulama aşamalarını anlatmak ve klinik sonuçlarını sunmaktır.

OLGU SUNUMU: 11 numaralı dişindeki renklenme ve kırıktan şikayetçi olan ve kliniğimize başvuran hastamızın intraoral ve radyolojik muayeneleri yapıldıktan sonra tedavi seçenekleri değerlendirildi. Devital bleaching ve ardından silikon rehber tekniği ile restore edilmesine karar verildi. Hastaya ilk önce devital beyazlatma (Sultan, Sodium Perborate Sodyum Perborik Asit Tuzu) uygulandı, istenilen diş rengine ulaşıldıktan sonra aynı seans hastadan ölçü alınarak model elde edildi ve Wax-up tekniği ile restorasyon modelajı yapıldı. Ardından silikon rehber hazırlandı. Bir sonraki seans sırasıyla, mine yüzeylerine önce % 37 lik fosforik asit jel (Vococid ,VOCO) uygulaması veadeziv ajan (OptiBond™ All-In-One,Kerr) uygulaması yapıldı. Ardından kompozit rezin (Essentia, GC Corporation) ile restore edildi. Son olarak restorasyon yüzeyine bitirme diskleriyle (Sof-lex,3M ESPE)cila yapıldı.

SONUÇ: Devital beyazlatmanın ardından silikon rehber tekniği ile restore edilen olguların klinik takiplerinde herhangibir estetik ve fonksiyonel bir problem ortaya çıkmadı. Silikon rehber tekniği, ön dişlerde yapılacak estetik restorasyonlarda doğru endikasyon ve iyi bir hasta motivasyonu ile uygulandıklarında ,en uygun klinik seçeneklerden biridir.

Direct Restoration With Silicone Index Technique in The Anterior Region: 1 Case Report

AIM: The color, shape , structural and position abnormalities of the anterior teeth may cause significant esthetic and functional problems for patients. Most of the studies in the field of modern dentistry focused on finding tooth color restorative materials and methods to be used to eliminate abnormalities in dental tissues due to various reasons. Silicon index technique and devital whitening are some of these methods. The aim of this case report is to describe the clinical application steps of direct composite restoration using the silicone index technique after devital whitening and to present its clinical results.

CASE REPORT: After the intraoral and radiological examinations of our patient, who complained about tooth discoloration and fracture in tooth number 11 and applied to our clinic, treatment options were evaluated. It was decided to perform treatment with Devital bleaching followed by silicone index technique. Devital whitening (Sultan, Sodium Perborate Sodium Perboric Acid Salt) was applied to the patient first, after reaching the desired tooth color, a model was obtained from the same session, a model was obtained and a restoration modeling was performed with wax-up technique. Then the silicone index was prepared. Next session respectively, , after applying 37% phosphoric acid gel (Vococid, VOCO) to the enamel surfaces, the bonding agent (OptiBond ™ All-In-One, Kerr) was applied. . It was then restored with composite resin (Essentia, GC Corporation). Finally, the restoration surfaces were finished with finishing discs (Sof-lex, 3M ESPE).

CONCLUSION: There was no aesthetic and functional problem in clinical follow-up of patients restored with silicone index technique after devital bleaching. Silicone index technique is the most appropriate clinical options when applied with the correct indication and good patient motivation in the aesthetic restorations to be performed on theanterior teeth.

ANAHTAR KELİMELER: devital beyazlatma, kırık tamiri, silikon rehber tekniği, wax-up tekniği

KEY WORDS: devital whitening, fracture repair, silicon index technique, wax-up technique

SÖZLÜ SUNUM

Hipomineralize Dişlere Ofis Tipi Beyazlatma Uygulanması ve Hipomineralizasyonun Rezin İnfiltrasyonu ile Rehabilitasyonu

AMAÇ: Mine hipomineralizasyonları minede sınırları belirgin opasiteler ve minenin translüsentliğindeki değişikliklerolarak tanımlanmaktadır.Minenin mineralizasyon evresi sırasında, proteolitik enzim inhibisyonu ve ameloblastların rezorptif aktivitelerinin bozulması sonucu oluşurlar.Etkilenen dişlerde, beyazdan kahverengiye değişen sınırlı mine opasiteleri bulunur.Ön dişleri etkilenen hastalar estetik rahatsızlıktan şikayet ederler.Bu nedenle hastalar bozulmuşolan estetiği yeniden kazanmak için beyazlatma tedavilerine yönelirler.Bu sunumda hipomineralize alanların bulunduğu dişlere ofis tipi beyazlatma, ardından rezin infiltrasyonu uygulaması ele alınacaktır.

OLGU SUNUMU:21 yaşındaki erkek hasta dişlerinin beyazlatılması ve ön dişlerindeki hipomineralizasyondan kaynaklanan renk farklılığının giderilmesi talebiyle kliniğimize başvurmuştur.Hastanın üst santral ve lateral kesici dişlerinde beyaz opak hipomineralize alanlar mevcuttu.Dişlerde beyaz opak hipomineralize alanların varlığı beyazlatma işlemi sonrasında hipomineralize alanların daha da beyazlaması sonucu renk farklılığının daha fazla artması endişesi oluşturuyordu. Hastaya ofis tipi beyazlatma işlemi uygulanması sonrasında hipomineralize alanların rezin infiltrasyon yöntemi ile tedavi edilmesi planlandı.İlk olarak beyazlatma ajanı uygulanmadan önce dişlerdeki beyaz opak hipomineralize alanların üstü daha da beyazlamamaları için geçici olarak kompozit rezin ile kapatıldı. Ardından hastaya üreticinin talimatlarına göre ofis tipi beyazlatma jeli (%38 H2O2 Opalescence Xtra Boost;Ultradent) 15'er dakikalık 3 set haline uygulandı.Beyazlatma işleminden 2 hafta sonrasında kesici dişler üzerindeki hipomineralize alanlara rezin infiltrasyon yöntemi (Icon,DMG,Hamburg,Almanya) üretici firmanın talimatlarına göre uygulanarak polisaj yapıldı.

SONUÇ: Hastaya uygulanan tedavi protokolü sonucu hastanın talebi doğrultusunda dişleri beyazlatılmış olup hipomineralizasyondan kaynaklı renk farklılığı belirgin şekilde azaltılarak hasta memnuniyeti sağlanmıştır.Uygulanan tedavi protokolü beyaz opak hipomineralizasyon alanlarına sahip dişlerin beyazlatılması ve hipomineralize alanların rehabilitasyonu için başarılı bir tedavi seçeneği olarak tavsiye edilebilir.

Office Type Bleaching of Hypomineralized Teeth and Rehabilitation of Hypomineralization with Resin Infiltration

AIM: Enamel hypomineralizations are defined as well-defined opacities and changes in enamel translucency.They are formed during the mineralization phase of enamel, as a result of proteolytic enzyme inhibition and disruption of the resorptive activities of ameloblasts.Affected teeth have limited enamel opacities ranging from white to brown. Patients often complain of aesthetic discomfort if the anterior teeth are involved.This problem leads patients to request a whitening treatment to improve aesthetic conditions.In this case report, vital bleaching followed by resin infiltration application to teeth with hypomineralized areas will be discussed.

CASE REPORT:A 21 year-old male patient applied to our clinic with the request of whitening his teeth and removing the discoloration caused by hypomineralization in his anterior teeth.There are white opaque hypomineralized

areas in the upper central and lateral incisors of the patient.The presence of white opaque hypomineralized areas on the teeth was a concern for the hypomineralized areas to become more prominent and the color difference to become more pronounced after the bleaching process.It was planned to treat the hypomineralized areas with the resin infiltration method after the in-office bleaching procedure was applied to the patient.First, before the whitening agent was applied, the white opaque hypomineralized areas on the teeth were temporarily covered with composite resin to prevent further whitening.Then, office whitening gel (38% H2O2 Opalescence Xtra Boost;Ultradent) was applied to the patient in 3 sets of 15 minutes, according to the manufacturer's instructions. Resin infiltration method(Icon,DMG,Hamburg, Germany) was applied to the hypomineralized areas on the incisors 2 weeks after the bleaching process, according to the manufacturer's instructions, and then polished.

CONCLUSION: As a result of the treatment protocol applied to the patient, his teeth were whitened in line with the patient's request, and patient satisfaction was achieved by significantly reducing the color difference caused by hypomineralization.The applied treatment protocol is a successful treatment option for whitening teeth with white opaque hypomineralization areas and rehabilitation of hypomineralized areas.

ANAHTAR KELİMELER: hipomineralizasyon, rezin infiltrasyonu, ofis tipi beyazlatma

KEY WORDS: hypomineralization, resin infiltration, office type whitening

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

MONOLİTİK ZİRKONYA RESTORASYONLARIN FİNAL RENGİ ÜZERİNDE ETKİLİ OLAN FAKTÖRLER: DERLEME

FACTORS AFFECTING THE FINAL COLOR OF MONOLITHIC ZIRCONIA RESTORATIONS: A REVIEW

Merve GÜLSOY

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

mervegulsoy3232@gmail.com

Özet:

ÖZET: Monolitik zirkonya restorasyon, restoratif diş hekimliğinde kabul edilebilir bir tedavi seçeneği ve estetik diş hekimliğinde ise bir trenddir. Dijital diş hekimliği ile birlikte, mnolitik zirkonya restorasyonların üretimi daha kolay hale gelmiştir. Zirkonya seramikler mükemmel optik özelliklere sahiptir. Bununla birlikte, zirkonya restorasyonlarda optimal estetik restorasyonların elde edilmesinde, sonuç renk üzerinde etkili çok sayıda faktör mevcuttur. Bu faktörler; dental siman, zirkonya koping, veneer seramik ve glaze gibi faktörlerden oluşmaktadır. Ayrıca zirkonya restorasyonların üretimi esnasındaki laboratuvar prosedürleri de nihai renk üzerinde etkilidir. Bu derlemede zirkonya esaslı restorasyonların rengi üzerinde etkili olan bu faktörler değerlendirilmiştir.

ABSTRACT: Monolithic zirconia restoration is an acceptable treatment option in restorative dentistry and a trend in aesthetic dentistry. With digital dentistry, the production of monolithic zirconia restorations has become easier. Zirconia ceramics have excellent optical properties. However, in obtaining optimal aestheticrestorations in zirconia restorations, there are many factors that affect the resultant color. It consists of factors such as dental cement, zirconia coping, veneer ceramic and glaze. In addition, laboratory procedures during the production of zirconia restorations also have an effect on the final color. In this review, these factors affecting the color of zirconia-based restorations were evaluated.

Anahtar Kelimeler:

Monolitik zirkonya, renk, veneer seramik

Monolithic zirconia, color, veneer ceramic

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

COVİD -19 SÜRECİNDE DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİNE YENİ BAŞLAYAN ÖĞRENCİLERİN UZAKTAN EĞİTİME TEPKİLERİ/REACTIONS TO DISTANCE EDUCATION OF STUDENTS WHO JUST STARTEDIN THE FACULTY OF DENTISTRY IN THE COVID -19 PROCESS

tugba TEMİZCİ

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

tugbatemizci@gmail.com

Özet:

Bu çalışmada covid-19 pandemisi sürecinde diş hekimliğine yeni başlayan 1.sınıf öğrencilerinin uzaktan eğitim hakkındaki düşüncelerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Çalışmada 2020-2021 güz döneminde covid-19 pandemisi nedeniyle uzaktan eğitimle diş hekimliğinebaşlayan 1. sınıf öğrencilerine (n=58) "Google Forms" uygulaması ile hazırlanan anket formu gönderilmiştir.Anket formunun içeriğinde yaş, cinsiyet ve uzaktan eğitimin öğrencilerin eğitim düzeylerine olan etkisi, uygulamalı derslere etkisi ve öğrencilerin genel kültür düzeylerine olan katkısını değerlendiren sorular sorulmuştur. Devamında öğrencilerin uzaktan eğitim hakkındaki düşüncelerini değerlendiren sorular bulunmaktadır.

Öğrencilerin yaş ortalaması 19,6 olup %58,6'sı kadındı. Web tabanlı uzaktan eğitimin teorik bilgi düzeyine katkısı 10 üzerinden 5, genel kültüre katkısı 4, mesleki uygulama becerilerine katkısı 3 olarak belirlendi. Öğrencilerin %90'ı uzaktan eğitimin yüz yüze eğitim kadar etkili olmadığını belirtti. Öğrenciler öğretim elemanlarıyla rahatça iletişim kuramadıklarını (%46,5), web tabanlı eğitimin kendi hızlarında öğrenmelerine olanak sağlamadığını (%46,6) ve öğrenilenin çabuk unutulduğunu (%55,2) ve eğitimler sırasında teknik sorunlar yaşadığını (%46,6) bildirmiştir./

In this study, it is aimed to evaluate the thoughts of first-year students who have just started dentistry duringthe covid-19 pandemic process about distance education.

In the study, a questionnaire prepared with the "Google Forms" application was sent to the first year students (n=58) who started dentistry by distance education due to the covid-19 pandemic in the fall term of2020-2021. In the content of the questionnaire, questions were asked to evaluate the effects of age, genderand distance education on the education levels of the students, the effect on the applied courses and the contribution of the students to the general culture levels. Afterwards, there are questions that evaluate the students' thoughts about distance education.

The mean age of the students was 19.6 and 58.6% were women. The contribution of web-based distance education to the level of theoretical knowledge was 5 out of 10, its contribution to general culture was 4, and its contribution to professional practice skills was determined as 3. 90% of the students stated that

distance education is not as effective as face-to-face education. Students reported that they could not communicate comfortably with the lecturers (46.5%), web-based education did not allow them to learn at their own pace (46.6%), what was learned was forgotten quickly (55.2%), and they had technical problems (46.6%) during the training.

Anahtar Kelimeler:

Covid-19, Uzaktan eğitim, Diş hekimliği/ Covid-19, Distance education, Dentistry

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Mandibular 3.Molar Dişlerin Kök Kanal Anatomisi: Retrospektif Bir Çalışma/Root Canal Anatomy of Mandibular Third Molar Teeth: A Retrospective Study

Güney Mustafa YÜZER, Alaz ŞİMŞEK, merve Ece UYSAL

Diyarbakır Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi
Bingöl üniversitesi diş hekimliği fakültesi
Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

alazsimsek@gmail.com

Özet:

Amaç:Bu retrospektif çalışmanın amacı Türk popülasyonunda mandibular üçüncü molar dişlerin kök kanal anatomilerini konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanarak değerlendirmektir.Yöntem:Çalışmada2015-2020 yılları arasında çeşitli sebeplerle Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalına başvuran hastalardan alınmış görüntüler rastgele seçilerek incelendi.Kriterleri sağlayan 366 adet mandibular üçüncü molar diş çalışmaya dahil edildi.Mandibular 3.molarların toplam kök sayısı,kök kanal sayısı,mesial ve distal kök kanal sayısı,mesial köklerdeki isthmus varlığı,c tipi kanal varlığı,görüntüleri incelemeye alınan hastaların cinsiyet ve yaş bilgileri kaydedildi.Hastalar yaşa göre dört gruba ayrılarak incelendi.Elde edilen bilgiler yaş ve cinsiyete göre karşılaştırıldı. Bulgular:Mandibular 3. molarların %89,34'ü toplamda iki köklü ve %51.91'i toplamda üç kanallıdır.%44,81'inin mesial köklerinde isthmus bulunmaktadır.%1,09'unda mesial köklerinde üçüncü bir kanal bulunmaktadır.%7,38'i c kanal formu göstermektedir.%3'ünde üçüncü bir kök görülmektedir. Sonuç:Mandibular 3. molarlar değişken kök kanal anatomileri gösterse de çoğunlukla iki köklü ve üç kanallıdır.Mesial köklarindeki kanallar arasında isthmus görülme ihtimali de göz önünde bulundurulmalıdır./Aim:The aim of this retrospective study was to evaluate the root canal anatomy of mandibular third molars using cone beam computed tomography (CBCT) in the Turkish population.Method: In the study, images taken from patients who applied to Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental and Maxillofacial Radiology for various reasons between 2015-2020 were randomly selected and examined.366 mandibular third molar teeth were included in the study.The total number of roots of the mandibular third molars, the number of root canals, the numberof mesial and distal root canals, the presence of isthmus in the mesial roots, the presence of type c canals, the gender and age information of the patients whose images were examined were recorded.The patients were divided into four groups according to age. Obtained data were compared according to age and gender. Results: 89.34% of mandibular third molars have two roots in total and 51.91% have three canals in total. 44.81% have an isthmus in their mesial roots. 1.09% have a third canal in their mesial

roots. 7.38% c shows canal form. A third root is seen in 3%.Conclusion:Although mandibular third molars show variable

root canal anatomies, they mostly have two roots and three canals. The possibility of isthmus between thecanals in the mesial roots should also be considered.

Anahtar Kelimeler:

azı dişi,üçüncü, anatomik varyasyon,kök kanalı/molar,third, anatomic variation, root canal

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Nekrotik Pulpalı ve Açık Apeksli Dişlerin Farklı Endodontik Tedavi Protokolleri:İki olgu sunumu/Different Endodontic Treatment Protocols of Teeth with Necrotic Pulp and Open Apex: Two Case Reports

elif SOLAKOĞLU, Semiha EKRİKAYA

Erciyes ÜNİVERSİTESİ
Erciyes ÜNİVERSİTESİ

elif_solakoglu253@hotmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı apeksi açık, dental travmaya uğramış ve nekrotik pulpalı daimi dişlere mineral trioksit agregat (MTA) ile apeksifikasyon ve rejeneratif endodontik tedavinin uygulanması, sonuçlarının rapor edilmesidir.
Yöntem: İlk vakada üst sağ santral kesici dişe MTA ile apeksifikasyon tedavisi planlandı. Endodontik giriş kavitesi açıldıktan sonra, çalışma boyu tespit edildi ve kemomekanik preparasyon tamamlandı. Final irrigasyonun ardından kanal paper point ile kurulandı ve kalsiyum hidroksit pat yerleştirilerek ikinci seans için randevu verildi. İkinci seansta kök kanallarının apikal üçlüsüne apikal bariyer olarak MTA yerleştirildi. Kök kanalları kanal patı ve güta perka ile doldurulup, dişler rezin kompozit ile restore edildi. İkinci vakada üst sol yan kesici diş için rejeneratif endodontik tedaviye karar verildi. Dişte endodontik kaviteler açıldıktan sonra mekanik bir preparasyon yapılmadı. İrrigasyonda 20 ml %1,5 NaOCl ve 20 ml %17 EDTA kullanıldı. Kanallar paper point ile kurulandıktan sonra kalsiyum hidroksit pat yerleştirildi. Dişler geçici dolgu materyali ile restore edildi. İkinci randevuda adrenalinsiz lokal anestezi kullanıldı. 20 ml %17 EDTA ile irrigasyonun ardından kanallar paper point ile kurulandı. K file ile apikal dışına çıkılarak sement mine bileşim seviyesine kadar kanama sağlanıldı. Kanama sonrası 3-4 mm mineral trioksit agregat (MTA) yerleştirildi, restorasyonlar rezin kompozit ile tamamlandı.
Bulgular: Vakaların 6 ay, 12 ay ve 18 aylık takipleri sonucunda periapikal dokularda radyografik olarak iyileşme görülmektedir. Klinik takiplerinde perküsyon ve palpasyon hassasiyetleri bulunmamaktadır.
Sonuç: Vakaların 18 aylık radyolojik ve klinik takipleri başarılı olmakla birlikte uzun süreli takipli randomize çok merkezli klinik araştırmalara ihtiyaç vardır./

Objective: The aim of this study is to apply apexification and regenerative endodontic treatment with mineral trioxide aggregate (MTA) to permanent teeth with open apex, dental trauma and necrotic pulp, and to report the results.
Method: In the first case, apexification treatment with MTA was planned for the maxillar right central incisor.After the endodontic access cavity was opened, the working length was determined and the chemomechanical preparation was completed. After the final irrigation, the canal was dried with a paper

point and calcium hydroxide paste was placed and an appointment was made for the second session. In the second session, MTA was placed in the apical third of the root canals as an apical barrier. Root canals were filled with canal sealer and gutta-percha, and the teeth were restored with resin composite. In the second case, regenerative endodontic treatment was decided for the maxillar left lateral incisor. No mechanical preparation was performed after the endodontic cavities were opened in the tooth. 20 ml of 1.5% NaOCl and 20 ml of 17% EDTA were used for irrigation. After the canals were dried with paper point, calcium hydroxide paste was placed. Teeth were restored with temporary filling material. Local anesthesia without adrenaline was used in the second appointment. After irrigation with 20 ml of 17% EDTA, the canals were dried with paper points. Bleeding was achieved up to the cement-enamel composition level by going outside the apically with a K file. After bleeding, 3-4 mm mineral trioxide aggregate (MTA) was placed, restorations were completed with resin composite.

Results: As a result of 6 months, 12 months and 18 months follow-up of the cases, radiographic improvement is observed in the periapical tissues. There are no percussion and palpation sensitivities in clinical follow-ups.

Conclusion: Although the 18-month radiological and clinical follow-up of the cases is successful, randomized multicenter clinical studies with long-term follow-up are needed.

Anahtar Kelimeler:

açık apeks, nekrotik pulpa, rejeneratif endodontik tedavi, apeksifikasyon /necrotic pulp, open apex, regenerative endodontic

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

İnvaziv Servikal Kök Rezorpsiyonu: Olgu Raporu Invasıve Cervıcal Root Resorptıon: A Case Report

Işıl KAYA BÜYÜKBAYRAM

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

isilkayabuyukbayram@aydin.edu.tr

Özet:

Amaç: İnvaziv servikal kök rezorpsiyonu (ISR) dişin servikal bölgesinde epitalyal ataşmanın aşağısında yer alan agresif özellik gösteren bir dış kök rezorpsiyon türüdür. Rezorpsiyon diş kökünün dış yüzeyi ile kök kanalı arasında oluşur. Büyümüş lezyonlarda klinik olarak dişte pembe nokta görülebilir ve bu durum iç kök rezorpsiyonu ile karıştırılabilir. Daimi dentisyonda nadir olarak gözlenir. Bu vaka sunumunun amacı, bir ISR olgusunda tanı ve tedavi planlamasında konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ile (KIBT) görüntülemenin önemini göstermektir.

Yöntem: 47 yaşında bir bayan hasta ön dişinde ağrı ve dişin servikal kısmında oluşan pempe renk şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnez sonucunda hastanın tezgah üstü ürün (otc) olarak satılan beyazlatıcı stripleri zaman zaman kullandığı belirlenmiştir. Yapılan klinik ve intraoral radyografik muayene sonunda rezorpsiyonun sınırlarını net bir şekilde belirleyebilmek, tanı ve tedavi planı oluşturabilmek amacı ile hastadan KIBT istenmiştir. Sınıf 2 ISR tanısı konulan ilgili dişte kök kanal tedavisine başlanmıştır. Rezorpsiyon bölgesinde bulunan fibröz dokunun çıkarılması sonucu oluşan aşırı kanama nedeniyle hem kök kanalına hemde rezorpsiyon bölgesine kalsiyum hidroksit kök kanal medikamenti konulmuştur. Kanal tedavisi iki seansta bitirilmiştir. KIBT görüntüsü doğrultusunda periodontal cerrahiye gerek duyulmadan servikal rezorpsiyon bölgesi kompozit dolgu ile kapatılmıştır.

Bulgular: 2 yıllık takipte olgunun klinik ve radyografik bulguları tatmin edicidir.

Sonuç: Periapikal radyografiler rutin tedavilerde tercih edilen görüntüleme tekniği olmalarına karşın, invaziv servikal kök rezorpsiyonu vakalarında KIBT görüntüleme hem tanı hem de tedavi planlanması oluşturmada yadsınamaz bir öneme sahiptir.

Aim: Invasive cervical root resorption (ICR) is an aggressive type of external root resorption located below the epithelial attachment of the tooth. Resorption occurs between the outer surface of the root and the root canal. In enlarged lesions, a pink spot can be seen clinically on the tooth which can be confused with internal root resorption. It is rarely observed in permanent dentition.The purpose of this case report is to emphasize the significance of cone beam computed tomography (CBCT) imaging in diagnosis and treatment planning of ICR.

Method: A 47-year-old female patient applied to our clinic with the complaints of pain and pink color in her anterior tooth. In her medical history, it was determined that the patient occasionally used whitening strips sold as an over-the-counter product (OTC) After clinical and intraoral radiographic examination, CBCT was requested from the patient to determine the extent of resorption and to create proper diagnosis and treatment plan. Root canal treatment was initiated in the related tooth which was diagnosed as Class 2 SIR.Calcium hydroxide root canal medicament was placed both in the root canal and the resorption area due toexcessive bleeding caused by the removal of the fibrous tissue . Root canal treatment was completed in two sessions. By the aid of CBCT image, the resorption area was filled with composite filling without the need of periodontal surgery.
Results: The clinical and radiographical findings of the case were satisfactory in the 2-year follow-up. Conclusion: Although periapical radiographs are the imaging technique of choice in routine treatments, CBCT imaging has an undeniable importance in establishing both diagnosis and treatment planning incases of invasive cervical root resorption.

Anahtar Kelimeler:

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Pembe Nokta, Invaziv Servikal Kök RezorpsiyonuCone-Beam Computed Tomography, Pink Spot, Invasive Cervical Root Resorption

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

Farklı Geçici Dolgu Materyallerinin Su Emilimi, Çözünürlüğü, Genleşmesi ve Fırçalama Abrazyonu Water Sorption, Solubility, Expansion and Brushing Abrasion of Different Temporary Filling Materials

Mehmet SOYBELLİ, Teslime PARLAMIŞ, merve AKBAŞ, Makbule Bilge AKBULUT

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği FakültesiNecmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

dtsoybelli@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı çinko oksit/ kalsiyum sülfat esaslı üç farklı geçici dolgu maddesini (Cavit G, 3M ESPE; i-Pro, i-dental; Cavitimi, Imicryl) su emilimi, çözünürlük, genleşme ve fırçalama abrazyonu bakımından karşılaştırmaktır.

Yöntem: Su emilimi, çözünürlük ve genleşmenin değerlendirilmesi için her bir materyalden 6x2 mm boyutlarında silindirik şekilli 12 örnek hazırlandı. Örnekler kurutulduktan sonra kuru kütleleri (m1) ve çapları (d1), 7 gün suda bekledikten sonra suyla doyurulmuş kütleleri (m2) ve çapları (d2) ölçüldü. Sonrasında yinekurutularak dehidrate olmuş kuru kütleleri (m3) ölçüldü. Bu değerler kullanılarak materyallerin su emilimi, çözünürlüğü ve genleşmesi hesaplandı. Fırçalama abrazyonunu değerlendirmek üzere 8x2 mm boyutlarında silindirik şekilli örnekler hazırlandı (n=10). Örneklerin fırçalama öncesi ve sonrası kütleleri ölçülerek fırçalama abrazyonuyla oluşan kütle kaybı hesaplandı. Verilerin istatiksel analizi için tek yönlü varyans analizi ve post hoc Tukey testleri kullanıldı.

Bulgular: Çözünürlük bakımından gruplar arasında anlamlı bir fark gözlenmiştir ($p<0,05$). En yüksek çözünürlüğü Cavit G gösterirken, Cavitimi en az çözünmüştür. Kütle kaybı ve genleşme değerleri Cavitimi için diğer materyallerden anlamlı olarak fazla bulunmuş ($p<0,05$); Cavit G ve i-Pro arasında ise anlamlı fark gözlenmemiştir ($p>0,05$). Cavitimi, daha az su emilimi göstermiş ($p<0,05$); Cavit G ve i-Pro arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Yeni bir geçici dolgu materyali olan Cavitimi, kütle kaybında ve genleşmede en yüksek değerleri; çözünürlük ve su emiliminde ise en düşük değerleri göstermiştir. Cavit G ise en yüksek çözünürlük değerini göstermiştir.

Aim: To compare three different zinc oxide/calcium sulfate based temporary filling materials (Cavit G, 3M ESPE; i-Pro, i-dental; Cavitimi, Imicryl) in terms of water sorption, solubility, expansion and brushing abrasion.

Method: Twelve cylindrical shaped samples of 6x2 mm were prepared from each material to evaluate watersorption, solubility, and expansion. Dry mass (m1) and diameter (d1) of the samples were measured after desiccation, and their saturated masses (m2) and diameters (d2) were measured after they were kept in water for 7 days. Afterwards, the dehydrated dry mass (m3) was measured. Using these values, the water sorption, solubility, and expansion of the materials were calculated. To evaluate brushing abrasion, 8x2 mmcylindrical shaped samples were prepared (n=10). Mass loss due to brushing abrasion was calculated by measuring the masses of the samples before and after brushing. One-way analysis of variance and post hoc Tukey tests were used for statistical analysis.

Results: Significant difference was observed among groups in terms of solubility ($p<0.05$). Cavit G showed the highest solubility whereas Cavitimi exhibited the least. Mass loss and expansion values were found to be significantly higher for Cavitimi than the other materials ($p<0.05$). No significant difference was observedbetween Cavit G and i-Pro in terms of mass loss and expansion ($p>0.05$). Cavitimi showed less water sorption ($p<0.05$), and no significant difference was found between Cavit G and i-Pro ($p>0.05$).

Conclusion: Cavitimi, a new temporary filling material, showed the highest values in mass loss andexpansion but the lowest values in solubility and water sorption. Cavit G showed the highest solubilityvalue.

Anahtar Kelimeler:

Çözünürlük, Fırçalama abrazyonu, Geçici dolgu materyalleri, Genleşme, Su emilimi Brushing abrasion, Hygroscopic expansion, Solubility, Temporary filling materials, Water sorption

Sözlü / NEU Uluslararası Diş Hekimliği Kongresi

ŞELASYON AJANI VE ASİTLERİN BİODENTİN'İN MİKROSERTLİĞİ VE PÜRÜZLÜLÜĞÜ ÜZERİNE ETKİLERİ / EFFECTS OF CHELATING AGENT AND ACIDS ON MICROHARDNESS AND ROUGHNESSOF BIODENTINE

Tuğba KOŞAR

Karadeniz Teknik Üniversitesi

tugbakosar07@gmail.com

Özet:

Amaç: Bu çalışmanın amacı, etilendiamintetraasetik asit, fosforik asit ve sitrik asitin Biodentin'in (Septodont, Saint Maur des Fosses, Fransa) yüzey mikrosertliği ve pürüzlülüğü üzerine etkilerini karşılaştırmaktır.
Yöntem: Bu çalışma için on iki adet Biodentin örneği hazırlandı ve örnekler rastgele dört gruba ayrıldı (n=3).Her bir örnek farklı solüsyonlarda 1 dakika bekletildi: distile su (kontrol), EDTA (%17 etilendiamintetraasetik asit), FA (%37 fosforik asit) ve SA (%40 sitrik asit). Uygulamalar sonrası her bir örneğin Vickers yüzey mikrosertliği ve 2 boyutlu yüzey pürüzlülüğü ölçüldü. Veriler tek-yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi ve olası farklılıkların hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için post- hoc testi kullanıldı.
Bulgular: EDTA, FA ve SA solüsyonlarında bekletilen örneklerin mikrosertlik değerleri, distile suda bekletilenlere göre anlamlı olarak daha düşük ($p<0,05$) iken EDTA, FA ve SA'da bekletilen örneklerin mikrosertlik değerleri arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0,05$). Yüzey pürüzlülüğü açısından farklı solüsyonlarda bekletilen örnekler arasında ise anlamlı bir fark tespit edilememiştir ($p>0,05$).
Sonuç: Çalışmamızda kullanılan şelasyon ajanı ve asitler Biodentin'in yüzey mikrosertlik değerlerini kontrol grubuna göre azaltmasına rağmen, pürüzlülük değerlerini etkilememiştir.
/Aim: The aim of this study was to compare the effects of ethylenediaminetetraacetic acid, phosphoric acid and citric acid on the surface microhardness and roughness of Biodentine (Septodont, Saint Maur des Fosses, France).
Method: Twelve Biodentine samples were prepared for this study and randomly divided into four groups (n=3). Each sample was stored for 1 minute in different solutions: distilled water (control), EDTA (17% ethylenediaminetetraacetic acid), PA (37% phosphoric acid) and CA (40% citric acid). After the applications, the Vickers surface microhardness and 2 dimensional surface roughness of each samplewere measured. The data were statistically analyzed using one-way analysis of variance (ANOVA), and a post-hoc test was used to determine that the possible differences were between which groups.
Results: While the microhardness values of the samples stored in EDTA, PA, and CA solutions were

significantly lower than that of the samples stored in distilled water ($p<0.05$), no significant differences between the microhardness values of the samples stored in EDTA, PA, and CA were found ($p>0.05$). Therewas no significant difference between the samples stored in different solutions in terms of surface roughness ($p>0.05$).
Conclusion: Although the chelating agent and acids used in our study decreased the surface microhardness values of Biodentine compared to the control group, they did not influence the roughness values.

Anahtar Kelimeler:

Asitler, biodentin, mikrosertlik, pürüzlülük, şelasyon ajanları /Acids, biodentine, microhardness, roughness, chelating agents

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI DİŞ HEKİMLİĞİ KONGRESİ

NECMETTİN ERBAKAN UNIVERSITY
INTERNATIONAL DENTISTRY CONGRESS

PLATİN SPONSORLAR

IMPLANCE

implantswiss

ünaldı medikal

straumann group

GÜMÜŞ SPONSORLAR

incidental

ENDOART

BRONZ SPONSORLAR

AZİZİYE DİŞ DEPOSU

CİZGİ

NucleOSS

www.neudentistrycongress.org